

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

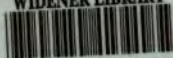
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

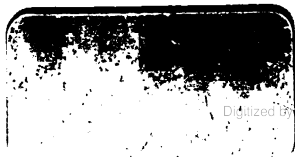
HX 5Q16 2

G123.147

~~B~~A

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOLUMINIS SECUNDI PARS POSTERIOR.

^{c*}
BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCVI.

Gl 23.147
✓ ~~BA~~

30 May, 1896.
HARVARD UNIVERSITY,
Classical Department.
(II. 2.)

TRANSFERRED TO
HARVARD COLLEGE LIBRARY
1940

332

46-37
3577
14

MANIBUS
C. G. COBET
VIRI LUCIANISSIMI

Maxime gravisus sum, iucundissimo clarissimorum virorum auxilio meaque ipsius opera huius editionis praesidia haud mediocriter aucta esse. Et illi quidem, in quibus codicibus versati sint, Aldenhoven, Mau, Nils Nilén, H. Peter, Erwin Rohde, Vitelli suo loco gratissimo animo professus sum; ipse Vindobonensem (B) Marcianos (Ω 434 Ψ 436, 445) Laurentianum (Φ 77) Vaticanos (X 87, Γ 90, 76, 1324) Mutinensem (Mut.) Parisinos (C 1310 M 2954) Upsaliensem, Urbinatem ad ea scripta, quae hac voluminis parte continentur, vel totos vel ex parte contuli. Addo, ad fidem meam probandam in singulis codicibus nonnulla Luciani scripta bis terve a me esse comparata. Quo factum est, ut Lucianus suis ipse pedibus firmiter innixus iam certiore gradu incedat alienaque divinationis fortuna minus indigeat. Nemo enim homo bene sanus pro incertis certa eligere dubitabit. Quamquam etiam nunc divinationi sua quaedam manet vis ac virtus, in qua quidem, quod ipsum nomen significat, divinae veritatis amor ac studium cer-

natur. Et cernitur sane, dummodo adsit recta ratio, accurata rerum verborumque cognitio, debita scriptori reverentia, denique quod egregie praecipit Fritzschius, si nihil antiquius habetur quam ut in ipsius scriptoris ingenium tanquam in aliquod sacrarium penetrare conemur.

Errant igitur, qui sola libidine correptos vanam glorio- lam eos captare credunt, qui coniecturis supplere student, quae libri non suppeditant.

Ac de universa quidem codicum condicione eorumque familiis, ut vol. I P. 1 pag. VI promissum est, in volumine tertio sive a me sive ab eo, qui meas partes susceperit, accuratius quantum fieri poterit disputabitur. Interea quemadmodum in prioribus partibus factum est, etiam in hac voluminis parte suo quisque ore quid valeant singuli ad Luciani scripta restituenda proferant.

Testantur autem *ne unum quidem . vel gravioribus mendis vacare*, omnium autem certissimum esse *Vindobonensem B*,

Q *Marcianum* et *I* *Vaticanum* par nobile fratrum ubique pari fide probatum,

egregium *Mutinensem* quem tamen legendum est non semel situ aliaque temporum iniquitate deformatum, ut litterarum formae oculorum aciem facile effugiant.

Laurentiani Vitelli et meo consensu a diversis scripti eam partem, quae antiquissimae manus sit, (eoque solam in meum usum collatam) plurimi faciendam.

Harleianum et ipsum in meliorum numero habendum,

hos omnes codices magis minus inter se consentire
 contra \mathfrak{A} *Vaticanum* paene sui iuris et quodammodo
ἄλλοπρόσαλλον, in singulis tanquam deum ex machina
 laude dignissimum,

Urbinate similem \mathfrak{A} , non parem, etiam *Parisinum M*
 et *Upsaliensem*, hunc quidem negligentius saepe scriptum,
 minime negligendos

minorum denique gentium Parisinum C et eum esse,
 qui diu in optimis habitus est *Gorlicensem A*.

In quo si parum recte me vidisse convictus fuero
 non solum aequo sed etiam libenti id animo feram, nihil
 aliud curans, nisi ut Luciano recte et iuste consulatur.

Quamobrem hoc est in voto, ut ne denuo deseratur
 Lucianus, qui per tot saeculorum decursum hominum
 memoria agitatus huc usque *viguit*,*) modo sepositus modo
 repositus, modo dilectus, modo reiectus, levis non minus
 quam gravis suae aetatis testis, prorsum retrorsumque
 spectans utriusque aevi luculentus rerum index et interpres.

Sunt enim multae adhuc tenebrae vitae scriptisque
 eius offusae, dignissimae quae adsiduo studio alacrique
 labore discutiantur.

Superest, ut verissimas gratias agam eis, qui libera
 et benevola censura rem meam promoverunt. Neque vero

*) Cf. Richard Förster, *Lucian in der Renaissance*. Kiel 1886.

minus ingenuae grates debentur viro doctissimo M. Rothstein, qui boycottismo in litterarum commercium introducto**) vel invitus, quoniam homines nituntur in vetitum, multo pluribus, quam sperari potuit, editionem meam legendam examinandam iudicandam patefecit.

**) Cf. Deutsche Litteratur - Zeitung 1890. 1. Novb. Nr. 44. S. 1610 „Dem Leser, dem es darum zu thun ist, den Schriftsteller kennen zu lernen, kann kein anderer Rath gegeben werden, als von der Benutzung dieser neuen Ausgabe abzusehen.“

Vratislaviae

D. VI. m. Decembris MDCCCXCV.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. II. PARS II.

	Pagina
Ἔρωτες	1
Εἰκόνες	29
Ἐπεὶ τῶν εἰκόνων	40
Τόξαρις ἢ Φιλία	53
Ζεὺς ἐλεγχόμενος	86
Ζεὺς τραγικός	95
Ὀνειρος ἢ ἀλεκτρονίων	120
Ἰκαρομένιππος	142

ADNOTATIO CRITICA.

Amores	161
Imagines	163
Pro imaginibus	173
Toxaris	174
Iuppiter confutatus	179
Iuppiter tragoedus	182
Gallus	188
Icaromenippus	192

CODICUM LECTIONES.

	Pagina
Amores	193
Imagines	201
Pro imaginibus	207
Toxaris	210
Iuppiter confutatus	222
Iuppiter tragoedus	229
Gallus	247
Icaromenippus	263

ΕΡΩΤΕΣ.

1. **ΛΥΚΙΝΟΣ.** Ἐρωτικῆς παιδιᾶς, ἑταῖρέ μοι Θεό- 1
 μνηστε, ἐξ ἑωθινοῦ πεπλήρωκας ἡμῶν τὰ κεκμηκότα
 πρὸς τὰς συνεχεῖς σπουδὰς ὧτα, καὶ μοι σφόδρα διψῶντι
 τοιαύτης ἀνέσεως εὐκαιρος ἢ τῶν ἰλαρῶν σου λόγων
 ἐρρῦή χάρις· ἀσθενῆς γὰρ ἢ ψυχὴ διηγεκοῦς σπουδῆς
 ἀνέχεσθαι, ποθοῦσι δ' οἱ φιλότιμοι πόνοι μικρὰ τῶν
 ἐπαχθῶν φροντίδων χαλασθέντες εἰς ἡδονὰς ἀνίσθαι.
 πάνυ δὴ με ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ τῶν ἀκολάστων σου διη-
 γημάτων αἰμύλη καὶ γλυκεῖα πειθῶ κατεύφραεν, ὥστ'
 ὀλίγου δεῖν Ἀριστείδη σ' ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς
 λόγοις ὑπερκηλούμενος, ἄχθομαί τε νῆ τοὺς σοὺς ἔρω-
 τας, οἷς πλατὺς εὐρέθη σκοπὸς (†), ὅτι πέπανσαι διηγού-
 398 μενος· καὶ σε πρὸς αὐτῆς ἀντιβολοῦμεν Ἀφροδίτης, — εἰ
 μὴ περιττὰ λέγειν ἔοικα (†) —, εἴ τις ἄρρην ἢ καὶ νῆ Δία
 Θῆλυς ἐφείται σοι πόθος, ἡρέμα τῇ μνήμῃ ἐκκαλέσασθαι.
 καὶ γὰρ ἄλλως ἑορταστικὴν ἄγομεν ἡμέραν Ἡράκλεια
 θύοντες· οὐκ ἄγνοεῖς δὲ δὴ που τὸν Θεὸν ὡς ὄξυς ἦν
 πρὸς Ἀφροδίτην· ἥδιστα οὖν δοκεῖ μοι τῶν λόγων τὰς
 θυσίας προσήσεσθαι.

2. **ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ.** Θᾶπτον ἂν μοι, ὦ Λυκίνε, θα- 2
 λάττης κύματα καὶ πυκνὰς ἀπ' οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμη-
 σεας ἢ τοὺς ἔμους Ἐρωτας. ἐγὼ γοῦν ἅπασαν αὐτῶν κενὴν
 ἀπολελειφθαι φαρέτραν νομίζω, καὶ ἂν ἐπ' ἄλλον τινα
 πτῆναι θελήσωσιν, ἄνοπλος αὐτῶν ἢ δεξιὰ γελασθήσε-
 ται· σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας ἐς τοὺς ἐφή-
 βους κριθεῖς ἄλλαις ἀπ' ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι·

διάδοχοι ἔρωτες ἀλλήλων καὶ πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς προτέ- 399
 ρους, ἄρχονται δεύτεροι, κάρηνα Λερναία τῆς παλιμ-
 φρουῆς ὕδρας πολυπλοκώτερα μὴδ' Ἴόλεων βοηθὸν ἔχειν
 δυνάμενα· πυρὶ γὰρ οὐ σβέννυται πῦρ. οὕτω τις ὑγρὸς
 τοῖς ὄμμασιν ἐνοικεῖ μύωψ, ὃς ἅπαν κάλλος εἰς αὐτὸν
 ἀρπάζων ἐπ' οὐδενὶ κόρῳ παύεται· καὶ συνεχῆς ἀπορεῖν
 ἐπέρχεται μοι, τίς οὗτος Ἀφροδίτης ὁ χόλος· οὐ γὰρ
 Ἡλιάδης ἐγὼ τις οὐδὲ Δημιάδων [ὑβρεις] οὐδὲ Ἴππολί-
 τειον ἀγροικίαν ὠφρνωμένος, ὡς ἐρεθίσαι τῆς θεοῦ τὴν
 ἄπαυστον ταύτην ὀργήν.

3 3. ΛΥΚ. Πέπανσο τῆς ἐπιπλάστου καὶ δυσχεροῦς
 ταύτης ὑποκρίσεως, Θεόμνηστε. ἄχθη γὰρ ὅτι τούτῳ τῷ
 βίῳ ἢ τίχῃ προσεκλήρωσέ σε, καὶ χαλεπὸν εἶναι νομίζεις,
 εἰ γυναιξὶν ὠραταῖς καὶ μετὰ παιδῶν τὸ καλὸν ἀνθού-
 των ὀμιλεῖς; ἀλλὰ σοὶ καὶ καθαρῶν τάχα δεήσει πρὸς
 τὸ δυσχερὲς οὕτω νόσημα· δεινὸν γὰρ τὸ πάθος. ἀλλ' 400
 οὐχὶ τοῦτον τὸν πολὺν ἐκχέας λῆρον εὐδαίμονα σαυτὸν
 εἶναι νομιεῖς, ὅτι σοὶ ὁ θεὸς οὐκ ἀνχηρὰν γεωργίαν
 ἐπέκλωσεν οὐδ' ἐμπορικὰς ἄλας καὶ στρατιωτὴν ἐν ὄπλοις
 βίον, ἀλλὰ λιπαρὰ παλαιῖστραι μέλουσί σοι καὶ φαιδρὰ
 μὲν ἐσθῆς μέχρι ποδῶν τὴν τρυφὴν καθεμιμένη, διακρι-
 δὸν δ' ἡσχημένης κόμης ἐπιμέλεια; τῶν γε μὴν ἐρωτι-
 κῶν ἡμέρων [καὶ] αὐτὸ τὸ βασανίζον εὐφραίνει καὶ γλυκὺς
 ὁδοὺς ὁ τοῦ πόθου δάκνει· πειράσας μὲν γὰρ ἐλπίζεις,
 τυχῶν δ' ἀπολέλανκας· ἴση δὲ ἡδονὴ τῷ παρεῖναι καὶ τῷ
 μέλλειν. ἔναγχος γοῦν διηγουμένου σου τὸν πολὺν, ὡς
 [καὶ] παρ' Ἡσιόδῳ, κατάλογον ὧν ἀρχῆθεν ἠράσθης, ἰλα-
 ραὶ μὲν τῶν ὀμμάτων αἰ βολαὶ τακερῶς ἀννυγαίνοντο,
 τὴν φωνὴν δ' ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἀφ- 401
 δύνων ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σχήματος εὐθὺς δῆλος ἦς οἱ ἐκεί-
 νων μόνων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπ' αἰτοῖς μνήμης ἐρῶν. ἀλλ'
 εἴ τί σοι τοῦ κατὰ τὴν Ἀφροδίτην περιπλοῦ λειψανον
 ἀφεῖται, μὴδὲν ἀποκρύψῃ, τῷ δὲ Ἡρακλεῖ τὴν θυσιαν
 ἐντελεῖ παράσχοι.

4 4. ΘΕΟΜΝ. Βουφάγος μὲν ὁ δαίμων, ὃ Λυκίνε,
 καὶ ταῖς ἀκάπνοις, φασί, τῶν θυσιῶν ἥκιστα τερπόμε-

νος. ἐπεὶ δ' αὐτοῦ τὴν ἐτήσιον ἐορτὴν λόγῳ γεραίρομεν, αἱ μὲν ἐμαὶ διηγῆσεις ἐξ ἑωθινοῦ παραταθείσαι κόρον ἔχουσιν, ἡ δὲ σὴ Μοῦσα τῆς συνήθους μεθαρμοσαμένη σπουδῆς ἰλαρῶς τῷ θεῷ συνδιημερευσάτω, καὶ μοι γενοῦ δικαστῆς ἴσος, ἐπεὶ μὴδ' εἰς ἕτερόν σε τοῦ πάθους ῥέ-
 402 ποντα ὀρῶ, ποτέρους ἀμείνονας ἦγγῃ, τοὺς φιλόπαιδας ἢ τοὺς γυναικοὺς ἀσμενίζοντας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγεὶς ἑκατέρῳ καθάπερ ἀκριβῆς τρυτάνη ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρα πλάστιγξιν ἰσορρόπως ταλαντεύομαι, σὺ δ' ἐκτὸς ὧν ἀδεκάστῳ κριτῇ τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἰρήσῃ. πάντα δὴ περιελὼν ἀκισμόν, ὧ³ φιλότης, ἣν πεπλιστευκέ σοι ψῆφον ἢ περὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων κρίσις, ἤδη φέρε.

5. ΛΥΚ. Παιδιάς, ὧ³ Θεόμνηστε, καὶ γέλωτος ἦγγῃ⁵ τὴν διήγησιν, ἣ δ' ἐπαγγέλλεται τι καὶ σπουδαῖον. ἐγὼ γοῦν ἐξ ὑπογίου τῆς ἐπιχειρήσεως ἠψάμην (†), εἰδὼς ὅτι λίαν σπουδαία, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδροῖν ἀκηκῶς περὶ τούτοις συντόνως ἀμιλλωμένοι ἐτι τὴν μνήμην ἔναυλον ἔχω. διήρητο δ' αὐτῶν ὅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη, οὐχ ὥσπερ σὺ κατ' εὐκολίαν ψυχῆς αὔπνοσ ὧν διπτοὺς ἄρνεσαι μισθοῦς τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυρα μῆλα νομεύων,
 403 ἀλλ' ὁ μὲν ὑπερφνωῶς παιδικοῖς ἤδετο τὴν θήλειαν Ἀφροδίτην βάραθρον ἠγούμενος, ὁ δ' ἀγνεύων ἔρωτος ἄρρενος ἐς γυναικας ἐπτόητο. δυοῖν οὖν μαχομένοι παθοῖν ἀγωνοθετήσας ἀμίλλαν οὐδ' ἂν εἰπεῖν δυναίμην ὡς ὑπερευφράνθη· καὶ μοι τὰ τῶν λόγων ἵχνη ταῖς ἀκοαῖς ἐνεσφράγισται σχεδὸν ὡς ἀρτίως εἰρημένα. πᾶσαν οὖν ὑποτιμῆσεως ἀφορμὴν ἐκποδῶν ἀποθέμενος ἅ παρ' ἀμφοῖν ἤκουσα λεγόντων κατ' ἀκριβῆς ἐπέξειμί σοι.

ΘΕΟΜΝ. Καὶ μὴν ἔγωγε ἐπαναστὰς ἐνθεν καταντικρὺ καθεδοῦμαι σου,

δέγμενος Αἰακίδην ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τῆς ἐρωτικῆς διαφορᾶς μελωδία πέραινε.

6. ΛΥΚ. Ἐπ' Ἰταλίαν μοι πλεῖν διανοουμένῳ ταχυ-⁶ ναντοῖν σκάφος εὐτρέπιστο τούτων τῶν δικρότων, οἷς μάλιστα χαίρειν Λιβυρνοὶ δοκοῦσιν ἔθνος Ἰονίῳ κόλπῳ

παρφωτισμένον. ὡς δ' ἐνῆν, πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς
 προσκυνήσας καὶ Δία ξένιον ἴλεω συνεφάψασθαι τῆς ἀπο- 404
 δήμου στρατείας ἐπικαλεσάμενος ἀπ' ἄστεος ὀρικῶ ζεύγει
 κατήειν ἐπὶ θάλατταν· εἶτα τοὺς παραπέμποντάς με δε-
 ξιωσάμενος — ἠκολούθει δὲ παιδείας λιπαρῆς ὄχλος, οἱ
 συνεχῆς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες ἀνιαρῶς διεξέγγυοντο — τῆς
 πρύμνης ἐπιβὰς ἐγγὺς ἔμαυτὸν ἴδρουσα τοῦ κυβερνήτου.
 καὶ ῥοθίῳ τῷ τῶν ἐλατήρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀναχθέντες, ἐπειδὴ μάλα καὶ κατόπιν ἡμᾶς ἐποίμαινον
 αὐραὶ, τὸν ἰσθμὸν ἐκ τῶν μεσοκόιλων ἄραντες καρχησίῳ
 τὸ κέρασ προσεστείλαμεν· εἶτ' ἀθρόας κατὰ τῶν κάλων
 τὰς ὀφθόνας ἐκχέαντες ἠρέμα πιμπλαμένου τοῦ λίνου κατ'
 οὐδὲν οἶμαι βέλους ἐλάττονι ροίῳ διπτάμεθα βαρὺ τοῦ
 κύματος ὑποβρυχωμένου περὶ τὴν σχίζουσαν αὐτὸ πρῶ-
 7 ραν. 7. ἀλλ' ἄ γε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ παράπλω σπουδῆς
 ἢ παιδιᾶς ἐχόμενα συνηγέχθη, καιρὸς οὐ πᾶν μὴκύνειν.
 ὡς δὲ τῆς Κιλικίας τὴν ἔφαλον ἀμείψαντες εἰχόμεθα τοῦ 405
 Παμφυλίου κόλπου, Χελιδονέας ὑπερθέοντες οὐκ ἀμοχθῆ
 τοὺς εὐτυχεῖς τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὄρους, ἐκάστη τῶν
 Λυκιακῶν πόλεων ἐπεξενούμεθα μύθοις τὰ πολλὰ χαί-
 ροντες· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐταῖς σαφὲς εὐδαιμονίας ὁρᾶται
 λείψανον· ἄχρι τῆς Ἡλιάδος ἀψάμενοι Ῥόδου τὸ συνεχῆς
 τοῦ [μεταξὺ] πλοῦ διαναπαῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίναμεν.
 8 οἱ μὲν οὖν ἐρέται τὸ σκάφος ἔξαλον ἐς γῆν ἀνασπᾶσαν-
 τες ἐγγὺς ἐσκήνωσαν, ἐγὼ δ' εὐτρεπισμένου μοι ξενῶνος
 ἀπαντικρὺ τοῦ Διονυσίου κατὰ σχολὴν ἐβαδίζον ὑπερ-
 φνουῖς ἀπολαύσεως ἐμπιπλάμενος· ἔστι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λις Ἥλιου πρέπον ἔχουσα τῷ θεῷ τὸ κάλλος. ἐκπεριωὼν
 δὲ τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ στοὰς ἐκάστην γραφὴν κατώπτευον
 ἅμα τῷ τέρποντι τῆς ὄψεως ἡρωϊκούς μύθους ἀνανεού-
 μενος· εὐθὺ γὰρ μοι δὺ' ἢ τρεῖς προσερρήσαν ὀλίγου
 διάφοροι πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι· τὰ δὲ πολλὰ καὶ 406
 9 αὐτὸς εἰκασίᾳ προϋλάμβανον. 9. ἤδη δὲ τῆς θέας ἅλις
 ἔχοντι καὶ διανοουμένῳ μοι βαδίζειν οἴκαδε τὸ ἥδιστον
 ἐπὶ ξένης ἀπήντησέ μοι κέρδος, ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρό-
 νου συνῆθεις, οὓς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς πολλά-

κίς ἡμῖν ἰδὼν ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα, τὸν ἐκ Κορίνθου Χαρικλέα νεανίαν οὐκ ἄμορφον, ἔχοντά τι καὶ κομμωτικῆς ἀσκήσεως ἅτε οἶμαι γυναίκοις ἐνωραϊζόμενον· ἅμα δ' αὐτῷ καὶ Καλλικρατίδαν τὸν Ἀθηναῖον τὸν τρόπον ἀπλοϊκόν· προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προΐστατο καὶ ταυτησὶ τῆς ἀγοραίου ἱστορικῆς. ἦν δὲ καὶ τῷ σώματι γυμναστικός, οὐ δι' ἄλλο τί μοι δοκεῖν τὰς παλαιστρας ἀγαπῶν ἢ διὰ τοὺς παιδικούς ἔρωτας· ὅλος γὰρ ἐς τοῦτο ἐπτόητο· τῷ δὲ πρὸς τὸ θῆλυ μίσει πολλά καὶ Προμηθεὶ κατηρᾶτο. πόρρωθεν οὖν ἰδὼν ἐκάτερός με γήθους καὶ χαρᾶς πλέοι προσέδραμον· εἶθ' ὅποια φιλεῖ, δεξιωσάμενοι πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἐκάτερος ἤξιλον με. καὶ γὰρ φιλονεικοῦντας ὄρων περαιτέρω, Τὸ μὲν τήμερον, εἶπον, ὦ Καλλικρατίδα καὶ Χαρίκλεις, ἄμφω καλῶς ἔχον ἐστὶν ἡμᾶς παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τὴν ἔριν ἐγειρήτε·
⁴⁰⁷ ταῖς δὲ ἐφεξῆς ἡμέραις — τρεῖς γὰρ ἐνταῦθα ἢ τέτταρας διέγνωνκα μένειν — ἀμοιβαίως ἀνθεστίαστέ με, κλήρω διακριθεῖς ὁ πρότερος. 10. ἐδόκει ταῦτα. κάκεινῃ μὲν ¹⁰ τὴν ἡμέραν εἰσιτιάρχουν ἐγὼ, τῇ δ' ἐπιούσῃ Καλλικρατίδας, εἶτα μετ' αὐτὸν ὁ Χαρικλῆς. ἐώρων δὴ καὶ παρὰ τὴν ἐστίασιν ἐναργῆ τῆς ἐκατέρου διαθέσεως τεκμήρια· ὁ μὲν γὰρ Ἀθηναῖος εὐμόρφους παισὶν ἐξήσκητο, καὶ πᾶς οὐκ ἐκείνης αὐτῷ σχεδὸν ἀγένειος ἦν μέχρι τοῦ πρῶτον ὑπογραφέντος αὐτοῖς χροῦ παραμένοντες, ἐπειδὰν δὲ ἰούλοις αἱ παρειαὶ πνικασθῶσιν, οἰκονόμοι καὶ τῶν Ἀθήνησι χωρίων κηδεμόνες ἀπεστέλλοντο. Χαρικλεῖ γε μὴν πολὺς ὀρχηστρίδων καὶ μουσουργῶν χορὸς εἶπετο καὶ πᾶν τὸ δωματίον ὡς ἐν Θεσμοφορίοις γυναικῶν μεστὸν ἦν ἀνδρὸς οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος, εἰ μὴ τί που νήπιον ἢ γέρον ὑπερῆλιξ ὄψοποιὸς ὄφθειν, ζηλοτυπίας ὑποψίαν οὐκ ἔχοντες. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἔφην, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ τῆς ἀμφοτέρων γνώμης δειγμάτια. πολλάκις γε μὴν ἐπ' ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς αὐτοῖς ἐκινήθησαν, οὐχ ὡς πέρασ
⁴⁰⁸ ἔχειν τι τὴν ζήτησιν. ἀλλ' ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀνάγεσθαι, σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην· διανοοῦντο γὰρ ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀπαλερεῖν ὁμοίως ἐμοί. 11. καὶ δόξαν ¹¹

παρωκισμένον. ὡς δ' ἐνῆν, πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς
 προσκυνήσας καὶ Δία ξένιον ἕλω συνεφάπασθαι τῆς ἀπο- 404
 δήμου στρατείας ἐπικαλεσάμενος ἀπ' ἄστεος ὀρικῶ ζεύγει
 κατῆειν ἐπὶ θάλατταν· εἶτα τοὺς παραπέμποντάς με δε-
 ξισάμενος — ἠκολούθει δὲ παιδείας λιπαρῆς ὄχλος, οἱ
 συνεχῆς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες ἀνιαρῶς διεξέγγυντο — τῆς
 πρύμνης ἐπιβάς ἔγγυς ἔμαντὸν ἰδρῦσα τοῦ κυβερνήτου.
 καὶ ῥοθίῳ τῷ τῶν ἐλατήρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀναχθέντες, ἐπειδὴ μάλα καὶ κατόπιν ἡμᾶς ἐποίμαινον
 αὐραὶ, τὸν ἰστὸν ἐκ τῶν μεσοκόιλων ἄραντες καρχησίῳ
 τὸ κέρας προσεστείλαμεν· εἶτ' ἀθρόας κατὰ τῶν κάλων
 τὰς ὀνόνας ἐκχέαντες ἠρέμα πιμπλαμένον τοῦ λίνου κατ'
 οὐδὲν οἶμαι βέλους ἐλάττονι ῥοίζῳ διπτάμεθα βαρὺ τοῦ
 κύματος ὑποβρυχωμένου περὶ τὴν σχίζουσαν αὐτὸ πρῶ-
 7 ραν. 7. ἀλλ' ἄ γε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ παράπλω σπουδῆς
 ἢ παιδιᾶς ἐχόμενα συνηέχθη, καιρὸς οὐ πᾶν μῆκύνειν.
 ὡς δὲ τῆς Κιλικίας τὴν ἔφαλον ἀμείψαντες εἰχόμεθα τοῦ 405
 Παμφυλίου κόλπου, Χελιδονέας ὑπερθέοντες οὐκ ἀμοχθὶ
 τοὺς εὐτυχεῖς τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὄρους, ἐκάστη τῶν
 Λυκτικῶν πόλεων ἐπεξενούμεθα μύθοις τὰ πολλὰ χαί-
 ροντες· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐταῖς σαφὲς εὐδαιμονίας ὁράται
 λείψανον· ἄχρι τῆς Ἡλιάδος ἀψάμενοι Ῥόδου τὸ συνεχῆς
 τοῦ [μεταξὺ] πλοῦ διαναπαῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίναμεν.
 8 οἱ μὲν οὖν ἐρέται τὸ σκάφος ἔξαλον ἐς γῆν ἀνασπᾶσαν-
 τες ἔγγυς ἐσκήνωσαν, ἐγὼ δ' εὐτρεπισμένου μοι ξενῶνος
 ἀπαντικρὺ τοῦ Διονυσίου κατὰ σχολὴν ἐβάδιζον ὑπερ-
 φουῶς ἀπολαύσεως ἐμπιπλάμενος· ἔστι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λις Ἥλιου πρέπον ἔχουσα τῷ θεῷ τὸ κάλλος. ἐκπεριῶν
 δὲ τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ στοὰς ἐκάστην γραφὴν κατώπτεον
 ἅμα τῷ τέρποντι τῆς ὄψεως ἠρωτικὸς μύθος ἀνανεού-
 μενος· εὐθὺ γὰρ μοι δυ' ἢ τρεῖς προσερρῆσαν ὀλίγου
 διάφοροι πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι· τὰ δὲ πολλὰ καὶ 406
 9 αὐτὸς εἰκασίᾳ προῦλάμβανον. 9. ἤδη δὲ τῆς θείας ἄλις
 ἔχοντι καὶ διανοουμένῳ μοι βαδίζειν οἴκαδε τὸ ἥδιστον
 ἐπὶ ξένης ἀπῆντησέ μοι κέρδος, ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρό-
 νου συνήθεις, οὓς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς πολλά-

κίς ἡμῖν ἰδὼν ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα, τὸν ἐκ Κορίνθου Χαρικλέα νεανίαν οὐκ ἄμορφον, ἔχοντά τι καὶ κομμωτικῆς ἀσκήσεως ἅτε οἶμαι γυναίοις ἐνωραϊζόμενον· ἅμα δ' αὐτῷ καὶ Καλλικρατίδαν τὸν Ἀθηναῖον τὸν τρόπον ἀπλοϊκόν· προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προῖστατο καὶ ταυτησὶ τῆς ἀγοραίου ῥητορικῆς. ἦν δὲ καὶ τῷ σώματι γυμναστικός, οὐδ' ἄλλο τί μοι δοκεῖν τὰς παλαιστρας ἀγαπῶν ἢ διὰ τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας· ὅλος γὰρ ἐς τοῦτο ἐπτόητο· τῷ δὲ πρὸς τὸ θῆλυ μίσει πολλὰ καὶ Προμηθεὶ κατηρᾶτο. πόρρωθεν οὖν ἰδὼν ἐκάτερός με γήθους καὶ χαρᾶς πλέοι προσέδραμον· εἶθ' ὅποια φιλεῖ, δεξιωσάμενοι πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἐκάτερος ἤξιλον με. καὶ γὰρ φιλονεικοῦντας ὁρῶν περαιτέρω, τὸ μὲν τήμερον, εἶπον, ὦ Καλλικρατίδα καὶ Χαρικλείς, ἄμφω καλῶς ἔχον ἐστὶν ὑμᾶς παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τὴν ἔριν ἐγειρήτε·
⁴⁰⁷ ταῖς δὲ ἐφεξῆς ἡμέραις — τρεῖς γὰρ ἐνταῦθα ἢ τέτταρας διέγνωνκα μένειν — ἀμοιβαίως ἀνθεστιάσετέ με, κλήρω διακριθεῖς ὁ πρότερος. 10. ἐδόκει ταῦτα. κάκεινην μὲν ¹⁰ τὴν ἡμέραν εἰσιτάρχουν ἐγώ, τῇ δ' ἐπιούσῃ Καλλικρατίδας, εἶτα μετ' αὐτὸν ὁ Χαρικλῆς. ἑώρων δὴ καὶ παρὰ τὴν ἐστίασιν ἐναργῆ τῆς ἐκατέρου διαθέσεως τεκμήρια· ὁ μὲν γὰρ Ἀθηναῖος εὐμόρφοις παισὶν ἐξήσκητο, καὶ πᾶς οὐκ ἐκείνης αὐτῷ σχεδὸν ἀγένειος ἦν μέχρι τοῦ πρῶτον ὑπογραφέντος αὐτοῖς χρόνῳ παραμένοντες, ἐπειδὴν δὲ λούλοις αἱ παρειαὶ πυκασθῶσιν, οἰκονόμοι καὶ τῶν Ἀθήνησι χωρίων κηδεμόνες ἀπεστέλλοντο. Χαρικλεῖ γε μὴν πολὺς ὀρχηστρίδων καὶ μουσουργῶν χορὸς εἶπετο καὶ πᾶν τὸ δωματίον ὡς ἐν Θεσμοφορίοις γυναικῶν μεστὸν ἦν ἀνδρὸς οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος, εἰ μὴ τί που νήπιον ἢ γέρον ὑπερῆλιξ ὀψοποιὸς ὀφθαλμῶν, ζηλοτυπίας ὑποψίαν οὐκ ἔχοντες. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἔφην, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ τῆς ἀμφοτέρων γνώμης δειγματα. πολλάκις γε μὴν ἐπ' ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς αὐτοῖς ἐκινήθησαν, οὐχ ὡς πέρασ
⁴⁰⁸ ἔχειν τι τὴν ζήτησιν. ἀλλ' ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀνάγεσθαι, σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμεν· διεννοοῦντο γὰρ ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀπαλερεῖν ὁμοίως ἐμοί. 11. καὶ δόξαν ¹¹

ἡμῖν Κνίδῳ προσορμίσει κατὰ Θέαν τοῦ Ἀφροδίτης ἱεροῦ
 — ὑμνεῖται δὲ τούτου τὸ τῆς Πραξιτέλους εὐχερείας ὄν-
 τως ἐπαφρόδιτον — ἡρέμα τῇ γῆ προσηρέχθημεν ἀντὶς
 οἶμαι τῆς Θεοῦ λιπαρᾶ γαλήνῃ πομποστολοῦσης τὸ σκά-
 φος. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἔμελον αἱ συνήθεις παρασκευαί,
 ἐγὼ δὲ τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος ἐκατέρωθεν ἐξαψάμενος κύκλω
 περιήειν τὴν Κνίδον οὐκ ἀγελαστὶ τῆς κεραμευτικῆς ἀκο-
 λασίας μετέχων ὡς ἐν Ἀφροδίτῃ πόλει. στοὰς δὲ Σω-
 στρατοῦ καὶ τᾶλλα ὅσα τέρπειν ἡμᾶς ἐδύνατο, πρῶτον
 ἐκπεριελθόντες ἐπὶ τὸν νεὼν τῆς Ἀφροδίτης βαδίζομεν,
 νῶ μὲν, ἐγὼ τε καὶ Χαρικλῆς, πάνυ προθύμως, Καλλι-409
 κρατίδας δ' ὡς ἐπὶ Θέαν θήλειαν ἄκων, ἥδιον ἂν οἶμαι
 τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κνιδίας τὸν ἐν Θεσπιαῖς ἀντικατα-
 12 λαξάμενος Ἔρωτα. 12. καὶ πῶς εὐθὺς ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ
 τοῦ τεμένους Ἀφροδίσιοι προσέπνευσαν αὔραι· τὸ γὰρ
 αἶθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον ὠμάλιστο λίθων πλαξί-
 λειαις ἐστρωμένον, ἀλλ' ὡς ἐν Ἀφροδίτῃ ἅπαν ἦν γό-
 νιμον ἡμέρων φυτῶν, ἃ ταῖς κόμαις εὐθαλέσιν ἄχρι
 πόρρω βρούοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν. περιττόν
 γε μὴν ἢ πυκνόκαρπος ἔτεθήλει μυρρίνη παρὰ τὴν δέ-
 σποιναν αὐτῆς δαυσιλῆς πεφυκνῖα τῶν τε λοιπῶν δέν-
 δρων ἕκαστον, ὅσα κάλλους μετείληχεν· οὐδ' αὐτὰ γέ-
 ροντος ἤδη χρόνου πολιά καθαύαινε, ἀλλ' ὑπ' ἀκμῆς
 σφριγῶντα νέοις κλωσὶν ἦν ὦρια. τούτοις δ' ἀνεμέμικτο
 καὶ τὰ καρπῶν μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν ἔχοντα 410
 καρπόν, κυπαρίττων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη
 καὶ σὺν αὐταῖς αὐτόμολος Ἀφροδίτης ἢ τῆς Θεοῦ πάλαι
 φρυγᾶς Δάφνη. παντὶ γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φίλ-
 ερως προσείρπυζε κιττός. ἀμφιλαφεῖς ἀμπελοὶ πυκνοὶς
 κατήρτηντο βότρουσιν· τερπνοτέρα γὰρ Ἀφροδίτῃ μετὰ
 Διονύσου καὶ τὸ παρ' ἀμφοῖν σύγκρατον ἦδύ, εἰ δ' ἀπο-
 ζευχθεῖεν ἀλλήλων, ἦττον εὐφραίνουσιν. ἦν δ' ὑπὸ ταῖς
 ἄγαν παλινσκίοις ὑλαῖς ἰλαραὶ κλισίαι τοῖς ἐνεστιᾶσθαι
 θέλουσιν, εἰς ἃ τῶν μὲν ἀστικῶν σπανίως ἐπεφοίτων
 τινές, ἀθρόος δ' ὁ πολιτικὸς ὄχλος ἐπανηγύριζεν ὄντως
 13 ἀφροδισιάζοντες. 13. ἐπεὶ δ' ἱκανῶς τοῖς φυτοῖς ἐτέρφθη- 411

μεν, εἴσω τοῦ νεῶ παρήειμεν. ἡ μὲν οὖν θεὸς ἐν μέσῳ καθίδρυται — Παρίας [δὲ] λίθου δαίδαλαμα κάλλιστον — ὑπερήφανον καὶ σεσηρότι γέλῳτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα. πᾶν δὲ τὸ κάλλος αὐτῆς ἀκάλυπτον οὐδεμιᾶς ἐσθῆτος ἀμπεχούσης γεγύμνωται, πλὴν ὅσα τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὴν αἰδῶ λεληθότως ἐπικρύπτειν. τοσοῦτό γε μὴν ἡ δημιουργὸς ἴσχυσε τέχνη, ὥστε τὴν ἀντίτυπον οὕτω καὶ καρτερὰν τοῦ λίθου φύσιν ἐκάστοις μέλεσιν ἐπιπρέπειν. ὁ γοῦν Χαρικλῆς ἔμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας, Εὐτυχέστατος, εἶπε, θεῶν ὁ διὰ ταύτην δεθεὶς Ἄρης, καὶ ἅμα

412 προσδραμῶν λιπαροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἐκτείνων τὸν ἀνχένα κατεφίλει· σιγῇ δ' ἐφρεστώς ὁ Καλλικρατίδας κατὰ νοῦν ἀπεθαύμαζεν. ἔστι δ' ἀμφίδυρος ὁ νεῶς τοῖς θέλουσι καὶ κατὰ νότου τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκριβῶς, ἵνα μηδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ἦ. δι' εὐμαρείας οὖν ἔστι τῇ ἑτέρᾳ πύλῃ παρελθοῦσι τὴν ὀπισθεν εὐμορφίαν διαθρῆσαι. 14. δόξαν οὖν ὅλην τὴν θεὸν ἰδεῖν, ἐς τὸ 14 κατόπιν τοῦ σηκοῦ περιήλθομεν. εἶτ' ἀνοιγείσης τῆς θύρας ὑπὸ τοῦ κλειδοφύλακος ἐμπεπιστευμένου γυναιίου θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. ὁ γοῦν Ἀθηναῖος ἡσυχῇ πρὸ μικροῦ βλέπων ἐπεὶ τὰ παιδικὰ μέρη τῆς θεοῦ κατώπτευσεν, ἀθρόως πολὺ τοῦ Χαρικλέους ἔμμανέστερον ἀνεβόησεν, Ἡράκλεις, ὅση μὲν τῶν μεταφρένων εὐρυθυμία, πῶς δ' ἀμφιλαφεῖς αἱ λαγόνες, ἀγκάλισμα χειροπληθές· ὡς δ' εὐπεριγραφοὶ τῶν γλουτῶν αἱ σάρκες ἐπικυρτοῦνται μῆτ' ἄγαν ἐλλιπεῖς αὐτοῖς ὁστέοις προσεσταλμένοι μῆτε εἰς ὑπέρογκον ἐκκεχυμένοι πιότητα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχίοις ἐνεσφραγισμένων ἐξ ἑκατέρων

413 τύπων οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἡδὺς ὁ γέλως· μηροῦ τε καὶ κνήμης ἐπ' εὐθὺ τεταμένης ἄχρι ποδὸς ἠκριβωμένοι ὄφθομοί. τοιοῦτος ἄρα Γανυμήδης ἐν οὐρανῷ Διὶ τὸ νέκταρ ἡδίων ἐγγεῖ· παρὰ μὲν γὰρ Ἥβης οὐκ ἂν ἐγὼ διακονουμένης ποτὸν ἐδεξάμην. ἐνθεαστικῶς ταῦτα τοῦ Καλλικρατίδου βοῶντος ὁ Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους ὀλίγον δεῖν ἐπεπήγει τακερόν τι καὶ ῥέον ἐν τοῖς ὄμμασι πάθος ἀνυγραίνων. 15. ἐπεὶ δὲ τοῦ θαυμά-

15

ζειν ὁ κόρος ἡμᾶς ἀπήλλαξεν, ἐπὶ θατέρου μηροῦ σπῖλον
 εἶδομεν ὥσπερ ἐν ἐσθῆτι κηλίδα· ἤλεγχε δ' αὐτοῦ τὴν
 ἀμορφίαν ἢ περὶ τᾶλλα τῆς λίθου λαμπρότης. ἐγὼ μὲν
 οὖν πιθανῆ τᾶληθὲς εἰκασία τοπάζων φύσιν ᾤμην τοῦ
 λίθου τὸ βλεπόμενον εἶναι· πάθος γὰρ οὐδὲ τούτων ἔστιν
 ἔξω, πολλὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον εἶναι δυναμένοις καλοῖς
 ἢ τύχῃ παρεμποδίζει. μέλαιναν οὖν ἐσπιλωσθαι φυσικὴν
 τινα κηλίδα νομίζων καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ Πραξιτέλους
 ἐθαύμαζον, ὅτι τοῦ λίθου τὸ δύσμορφον ἐν τοῖς ἦττον
 ἐλέγχεσθαι δυναμένοις μέρεσιν ἀπέκρυψεν. ἢ δὲ παρε- 414
 στῶσα πλησίον ἡμῶν ζάκορος ἀπίστου λόγου καινὴν παρ-
 ἔδωκεν ἱστορίαν· ἔφη γὰρ οὐκ ἀσήμου γένους νεανίαν
 — ἢ δὲ πρᾶξις ἀνώνυμον αὐτὸν ἐσίγησε — πολλάκις
 ἐπιφοιτῶντα τῷ τεμένει σὺν δειλαίῳ δαίμονι ἐρασθῆ-
 ναι τῆς θεοῦ καὶ πανήμερον αὐτὸν ἐνδιατρίβοντα τῷ ναῶ
 κατ' ἀρχὰς ἔχειν δεισιδαίμονος ἀγιστείας δόκησιν· ἔκ τε
 γὰρ τῆς ἐωθινῆς κοίτης πολὺν προλαμβάνων τὸν ὄρθρον
 ἐπεφοίτα καὶ μετὰ δύσιν ἄκων ἐβάδιζεν οἴκαδε τὴν θ'
 ὅλην ἡμέραν ἀπαντικρὺ τῆς θεοῦ καθεζόμενος ὄρθας ἐπ'
 αὐτὴν διηνεκῶς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπήρειδεν. ἄση-
 μοι δ' αὐτῷ ψιθυρισμοὶ καὶ κλεπτομένης λαλιᾶς ἐρωτι-
 16 καὶ διεπεραίνοντο μέμψεις. 16. ἐπειδὴ δὲ καὶ μικρὰ τοῦ 415
 πάθους ἐαυτὸν ἀποβουκολῆσαι θελήσειε, προσειπὼν, τῇ
 δὲ τραπέζῃ τέτταρας ἀστραγάλους Λιβυκῆς δορκὸς ἀπα-
 ριθμήσας διεπέττευε τὴν ἐλπίδα, καὶ βαλὼν μὲν ἐπίσκο-
 πα, μάλιστα δ' εἰ ποτε τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσειε, μη-
 δενὸς ἀστραγάλου πεσόντος ἴσῳ σχήματι, προσεκύνει τῆς
 ἐπιθυμίας τεύξεσθαι νομίζων· εἰ δ', ὅποια φιλεῖ, φά-
 λως κατὰ τῆς τραπέζης ῥίψειεν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυσφημό-
 τερον ἀνασταίεν, ὅλη Κνίδω καταρώμενος ὡς ἐπ' ἀνη-
 κέστω συμφορᾷ κατήφει καὶ δι' ὀλίγον συναρπάσας ἐτέρω
 βόλῳ τὴν πρὶν ἄστοχίαν ἐθεράπευεν. ἦδη δὲ πλεόν αὐτῷ
 τοῦ πάθους ἐρεθιζόμενος τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο καὶ 416
 πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκέρου-
 σεν· ἐτιμᾶτο δ' ἐξ ἴσου Διὶ Πραξιτέλῃ καὶ πᾶν ὅ τι κει-
 μήλιον εὐπρεπὲς οἴκοι φυλάττειτο, τοῦτ' ἦν ἀνάθημα

τῆς Θεοῦ. πέρασ αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτάσεις ἐπενοήθησαν, εὐρέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μαστροπός· ἤδη γὰρ ἐπὶ δύσιν ἡλίου κλίνοντος ἡρέμα λαθῶν τοὺς παρόντας ὄπισθε τῆς θύρας παρεισεργή καὶ στὰς ἀφανῆς ἐνδοτάτω σχεδὸν οὐδ' ἀναπνέων ἠτρέμει, συνήθως δὲ τῶν ζακόρων ἔξωθεν τὴν θύραν ἐφελκυσάμενων ἔνδον ὁ καινὰς Ἀγγλῆς καθεῖρκετο. καὶ τί γὰρ ἀρρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἢ λάλος ἐπ' ἀκριβῆς ὑμῖν διηγοῦμαι; τῶν ἐρωτικῶν περιπλοκῶν ἕγη ταῦτα μεθ' ἡμέραν ὤφθη καὶ τὸν σπῖλον εἶχεν ἢ Θεὸς ὧν ἔπαθεν ἔλεγχον. αὐτόν γε μὴν τὸν νεανίαν, ὡς ὁ δημῶδης ἱστορεῖ λόγος, ἢ κατὰ πετρῶν φασιν ἢ κατὰ πελαγίου κύματος ἐνεχθέντα παντελῶς ἀφανῆ γενέσθαι. 17. ταῦτα τῆς 17 ζακόρου διηγουμένης μεταξὺ τοῦ λόγου διαβοήσας εἶπεν 417 ὁ Χαρικλῆς, Οὐκοῦν τὸ θῆλυ, καὶ λίθινον ἢ, φιλεῖται. τί δ', εἴ τις ἔμψυχον εἶδε τοιοῦτο κάλλος; ἀρ' οὐκ ἂν ἢ μία νῦξ τῶν τοῦ Διὸς σκήπτρων ἐτιμᾶτο; μειδιάσας δὲ ὁ Καλλικρατίδας, Οὐδέπω, φησὶν, ἴσμεν, ὧ Χαρικλεις, εἰ πολλῶν ἀκουσόμεθα τοιούτων διηγημάτων, ὅταν ἐν Θεσπιαῖς γενώμεθα. καὶ νῦν δὲ τῆς ὑπὸ σοῦ ζηλουμένης Ἀφροδίτης ἑναργές ἐστι τοῦτο δείγμα. Πῶς; ἐρομένον τοῦ Χαρικλέους, ἄγαν πιθανῶς μοι ἔδοξε λέγειν ὁ Καλλικρατίδας· ἔφη γὰρ ὡς ὁ ἑρασθεὶς νεανίας παννύχου σχολῆς λαβόμενος, ὡσθ' ὅλην τοῦ πάθους ἔχειν ἐξουσίαν κορεσθῆναι, παιδικῶς τῷ λίθῳ προσωμίλησε βουληθεὶς οἶδ' ὅτι μὴδ' ἐν τῷ θήλει πρόσθεν εἶναι τὸ θῆλυ. πολλῶν οὖν ἀκριτῶν ἀφυλακτουμένων λόγων τὸν συμμιγῆ καταπαύσας ἐγὼ θόρυβον, Ἄνδρες, εἶπον, ἐταῖροι, τῆς κατὰ κόσμον ἔχουσας ζητήσεως, ὡς εὐπρεπῆς ἐστι νόμος παιδείας. ἀπαλλαγέντες οὖν τῆς ἀτάκτου καὶ πέρασ οὐδὲν ἐχούσης φιλονεικίας ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς αὐτὸς ἑαυτοῦ δόξης ἐκάτερος ἀποτείνασθε· καὶ γὰρ οὐδέπω 418 καιρὸς ἐπὶ ναῦν ἀπιέναι· τῇ δὲ σχολῇ καταχρηστέον εἰς ἰλαρὰν καὶ μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι δυναμένην σπουδῆν. ὑπεκστάντες οὖν τοῦ νεῶ — πολὺς γὰρ ὁ κατ' εὐσέβειαν ἐπιφοιτῶν ὄχλος — εἰς ἐν τι τῶν συμποσίων ἀποκλίνω-

μεν, ὅπως δι' ἡρεμίας ἀκούειν τε καὶ λέγειν ἄττ' ἂν ἢ
 βουλομένοις ἐξῆ. μέμνησθε δὲ ὡς ὁ τήμερον ἠττηθεὶς
 18 οὐκέτ' αὐθις ἡμῖν περὶ τῶν ἴσων διοχλήσει. 18. καλῶς
 ἔδοξα ταῦτα λέγειν καὶ συγκαταίνεσάντων αὐτῶν ἐξήειμεν,
 ἐγὼ μὲν ἠδόμενος οὐδεμιᾶς με πιεζούσης φροντίδος, οἱ δ'
 ἐπὶ συννοίας μεγάλην ἐν ἑαυτοῖς σκέψιν ἄνω καὶ κάτω
 κυκλοῦντες ὡς περὶ τῆς προπομπίας ἀγωνιούμενοι Πλα-
 ταιᾶσιν· ἐπεὶ δ' ἤκομεν εἰς τι συνηρεφές καὶ παλίνσκιον
 ὦρα θέρους ἀναπαστήριον, Ἡδύς, εἰπῶν, ὁ τόπος, ἐγώ,
 καὶ γὰρ οἱ κατὰ κορυφὴν λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τέττιγες, ἐν
 μέσῳ πάνν δικαστικῶς καθεζόμεν αὐτὴν ἐπὶ ταῖς ὀφρῦσι
 τὴν Ἡλιαίαν ἔχων. προθεῖς δ' ἀμφοτέροις κληρὸν ὑπὲρ
 τοῦ τίνα χρῆ πρῶτον εἰπεῖν, ἐπειδὴ Χαρικλῆς ἐλελόγχει
 πρότερον, εὐθύς ἐνάρχεσθαι τοῦ λόγου διεκελευσάμην.
 19 19. ὁ δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ πρόσωπον ἀνατρέψας ἠσυχῆ καὶ
 μικρὸν ἐπισχῶν ἄρχεται τῆδέ πη, Σέ, δέσποινα, τῶν
 ὑπὲρ σοῦ λόγων, Ἀφροδίτη, σὲ βοηθὸν αἱ ἐμαὶ δεήσεις
 καλοῦσιν· ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ, ᾧ κἂν βραχὺ τῆς ἰδίας
 πειθοῦς ἐνστάξης, τελειότατόν ἐστιν, οἱ δ' ἐρωτικοὶ λό-
 γοι περιττῶς σοῦ δέονται· σὺ γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη 419
 μήτηρ. ἴθι δὴ γυναιξὶ συνήγορος ἢ Θήλεια, χάρισαι δὲ
 καὶ τοῖς ἀνδράσι μένειν ἄρρεσιν, ὡς ἐγεννήθησαν. ἐγὼ γ'
 οὖν εὐθύς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τὴν προμήτορα καὶ πάσης
 γενέσεως πρωτόρριζον ὣν ἀξιῶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι,
 λέγω δὲ τὴν ἱερὰν τῶν ὅλων φύσιν, ἣ τὰ πρῶτα πηξα-
 μένη στοιχεῖα τοῦ κόσμου γῆν ἀέρα πῦρ ὕδωρ τῇ πρὸς
 ἄλληλα τούτων ἐπικράσει πᾶν ἐξωρογόνησεν ἔμψυχον.
 ἐπισταμένη δ' ὅτι θνητῆς ἐσμὲν ὕλης δημιουργημα καὶ
 βραχὺς χρόνος ὁ τοῦ ζῆν ἐκάστω καθείμαρται, τὴν ἑτέρου
 φθορὰν ἄλλου γένεσιν ἐμηχανήσατο καὶ τῷ θνήσκοντι
 τὸ τικτόμενον ἀντεμέτρησεν, ἵνα ταῖς παρ' ἀλλήλων δια-
 δοχαῖς ἐς τὸν αἰὲ χρόνον ζῶμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον ἐξ
 ἐνός τι γεννᾶσθαι, διπλῆν ἐν ἐκάστω φύσιν ἐμηχανή-
 σατο· τοῖς μὲν γὰρ ἄρρεσιν ἰδίας καταβολὰς σπερμάτων
 χαρισάμενη, τὸ θῆλυ δ' ὡσπερ γονῆς τι δοχεῖον ἀγγεῖον
 ἀποφήνασα, κοινὸν ἀμφοτέρῳ γένει πόθον ἐγκερασάμενη

συνέζευξεν ἀλλήλοις, θεσμόν ἀνάγκης ὅσιον καταγράψασα μένειν ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ἐκάτερον, καὶ μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἄρρενοῦσθαι μήτε τᾶρρεν ἀπρεπῶς μαλακίξεσθαι. διὰ τοῦθ' αἱ σὺν γυναιξὶν ἀνδρῶν ὀμιλῖαι μέχρι δεῦρο τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀθανάτοις διαδοχαῖς φυλάττουσιν· οὐδεὶς δ' ἀνήρ ἀπ' ἀνδρὸς αὐχεῖ γενέσθαι.

420 δυοῖν δ' ὀνομάτοιιν σεβασμίοιν πᾶσαι τιμαὶ μένουσιν ἐξ ἴσου πατρὶ μητέρα προσκυνούντων. 20. κατ' ἀρχὰς μὲν 20 οὖν ἔθ' ἠρωϊκὰ φρονῶν ὁ βίος καὶ τὴν γείτονα θεῶν σέβων ἀρετὴν οἷς ἐνομοθέτησεν ἢ φύσις ἐπειθάρχει, καὶ καθ' ἡλικίας μέτρα γυναιξὶ ζευγνύμενοι γενναίων πατέρες ἐγίγνοντο τέκνων· κατὰ μικρὸν δ' ὁ χρόνος ἀπ' ἐκείνου τοῦ μεγέθους ἐς τὰ τῆς ἡδονῆς καταβαίνων βάραθρα ξένας ὁδοὺς καὶ παρηλλαγμένας ἀπολαύσεων ἔτεμνεν. εἰθ' ἢ πάντα τολμῶσα τρυφή τὴν φύσιν αὐτὴν παρενόμησε· καὶ τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν ὡς θῆλυ, δυοῖν θάτερον ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανούργως· συνῆλθε δ' εἰς μίαν κοίτην μία φύσις· αὐτοὺς δ' ἐν ἀλλήλοις ὀρῶντες οὗθ' ἂ δρωῶσιν οὗθ' ἂ πάσχουσιν ἡδοῦντο, κατὰ πετρῶν δέ, φασίν, [ἀγόνων] σπείραντες ὀλίγης ἡδονῆς ἀντικατηλλάξαντο μεγάλην ἀδο-

421 ξίαν. 21. τούτοις γε μὴν ἐς τοσοῦτον τυραννικῆς βίας 21 ἢ τόλμα προέκοψεν, ὡς μέχρι σιδήρω τὴν φύσιν ἱεροσυλῆσαι· τῶν δ' ἀρρένων τὸ ἄρρεν ἐκκενώσαντες εὖρον ἡδονῆς παρέλκοντα μέτρα. οἱ δ' ἄθλιοι καὶ δυστυχεῖς ἴν' ἐπὶ πλέον ὣσι παῖδες, οὐδὲ ἔτι μένουσιν ἄνδρες, ἀμφίβολον αἰνίγμα διπλῆς φύσεως. οὗτ' εἰς ὃ γεγέννηται φυλαχθέντες οὗτ' ἔχοντες ἐφ' ὃ μετέβησαν· τὸ δ' ἐν νεότητι παραμείναν ἄνθος ἐς γῆρας αὐτοὺς μαραινει πρόωρον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀριθμοῦνται, καὶ γεγηράκασιν οὐδὲν ἀνδρῶν μεταίχιμιον ἔχοντες. οὕτως ἢ μιὰ καὶ παντὸς κακοῦ διδάσκαλος τρυφή ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἡδονὰς ἀναισχύντους ἐπινοοῦσα μέχρι τῆς οὐδὲ ξηθῆναι δυναμένης εὐπρεπῶς νόσου κατώλισθεν, ἵνα μηδὲν ἀγνοῆ μέρος ἀσελείας. 22. εἰ δ' ἐφ' ὧν ἢ πρόνοια θεσμῶν 22

422 ἔταξεν ἡμᾶς ἕκαστος ἴδροντο, ταῖς μετὰ γυναικῶν ἂν ὀμι-

λαις ἤρχομεθα καὶ παντὸς ὄνειδους ὁ βίος ἐκαθάρευεν. ἀμέλει παρὰ τοῖς οὐδὲν ἐκ πονηρᾶς διαθέσεως παραχαράξαι δυναμένοις ζώοις ἄχραντος ἢ τῆς φύσεως νομοθεσία φυλάττεται· λέοντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν, ἀλλ' ἢ κατὰ καιρὸν Ἀφροδίτῃ πρὸς τὸ θῆλυ τὴν ὄρεξιν αὐτῶν ἐκκαλεῖται· ταῦρος ἀγελάρχης βουσιν ἐπιθόρνεται, καὶ κριὸς ὄλην τὴν ποιμνὴν ἄρρενος πληροῖ σπέρματος. τί δέ; οὐ συῶν μὲν εὐνάς μεταδιώκουσι κάπροι; λυκαίναις δ' ἐπιμίγνυνται λύκοι; καθόλου δ' εἰπεῖν, οὐθ' οἱ ἀέρια ροιζοῦντες ὄρνεις οὐθ' ὅσα τὴν ὑγρὰν [καθ' ὕδατος] εἴληχε λῆξιν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ γῆς τι ζῶον ἄρρενος ὁμιλλίας ἐπωρέχθη, μένει δὲ ἀκίνητα τῆς προνοίας τὰ δόγματα. ὑμεῖς δ', ὦ μάτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογούμενοι, θηρίων ὡς ἀληθῶς φαῦλον, ἄνθρωποι, τίτι καινῇ νόσῳ παρανομήσαντες ἐπὶ τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν ἠρέθισθε; τίνα τῆς ψυχῆς τυφλὴν ἀναισθησίαν καταχέαντες ἀμφοῖν ἡστοχῆκατε φεύγοντες ἢ διώκειν ἔδει καὶ διώκοντες ἀφ' ὧν ἔδει φεύγειν; καὶ καθ' ἓνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἐλο-
23 μένων οὐδὲ εἰς ἔσται. **23.** ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τοῖς Σωκρατικοῖς ὁ θανμαστὸς ἀναφύεται λόγος, ὅφ' οὐ παιδι-
423 καὶ μὲν ἀκοαὶ τελείων ἐνδεεῖς λογισμῶν φενακίζονται· τὸ δ' ἤδη κατὰ φρόνησιν εἰς ἄκρον ἔχον οὐκ ἂν ὑπαχθῆναι δύναίτο· ψυχῆς γὰρ ἔρωτα πλάττονται καὶ τὸ τοῦ σώματος εὐμορφον αἰδοῦμενοι φιλεῖν ἀρετῆς καλοῦσιν αὐτοὺς ἔραστὰς. ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καγχάζειν ἐπέρχεται. τί γὰρ παθόντες, ὦ σεμνοὶ φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤδη μακρῷ χρόνῳ δεδωκὸς ἑαυτοῦ πείραν ὁποῖόν ἐστιν, ὃ πολυὰ προσήκουσα καὶ γῆρας ἀρετὴν μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγωρίας παραπέμπετε, πᾶς δὲ ὁ σοφὸς ἔρωσ ἐπὶ τὸ νέον ἐπτόχται, μηδέπω τῶν λογισμῶν ἐν αὐτῷ, πρὸς ἃ τραπήσονται, κρῖσιν ἐχόντων; ἢ νόμος ἐστί, πᾶσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον, εὐθὺν δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπαινείσθαι τὸν καλόν; ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον·

εἶδος τις ἀκιδνότερος πέλει ἀγήρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἔς αὐτὸν

τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλίχῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·

424 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστῳ θεὸν ὡς εἰσορόωσιν.
καὶ πάλιν εἶπέ που λέγων·

οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

ἀμέλει τοῦ καλοῦ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς πλέον ἐπαι-
νεῖται. 24. πῶς οὖν φρονήσεως μὲν ἢ δικαιοσύνης τῶν 24
τε λοιπῶν ἀρετῶν, αἱ τελειοὶ ἀνδράσι σύγκληρον εἰλή-
χασι τάξιν, οὐδεὶς ἔρωσ ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν παισὶ κάλλος
ὀξυτάτας ὁρμᾶς παθῶν ἐγείρει; πάνυ γοῦν ἐρᾶν ἔδει
Φαίδρου διὰ Λυσίαν, ὃ Πλάτων, ὃν προῦδωκεν. ἢ τὴν
ἀρετὴν φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκὸς ἦν, διότι ἠκρωτηρίαζε
τὰ θεῶν ἀγάλματα καὶ τὴν ἐν Ἐλευσίνι τελετὴν αἱ παρὰ
πότον ἐξωρχοῦντο φωναί; τίς ἐραστὴς ὁμολογεῖ γενέ-
σθαι προδιδομένων Ἀθηνῶν καὶ Δεκελείας ἐπιτειχιζόμε-
νης καὶ βίου τυραννίδα βλέποντος; ἀλλ' ἄχρι μὲν οὐ-
δέπω κατὰ τὸν ἱερὸν Πλάτωνα πύργωνος ἐπίμπλατο, πᾶ-
425 σιν ἐπέραστος ἦν· μεταβὰς δ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς ἐς τὸν
ἄνδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ἢ τέως ἀτελῆς φρόνησις ὀλόκλη-
ρον εἶχε τὸν λογισμόν, ὑπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τί δῆ; πά-
θεισιν αἰσχροῖς ὀνομάτων ἐπιγράφοντες αἰδῶ ψυχῆς ἀρε-
τὴν λέγουσι τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν οἱ φιλόνοι
μᾶλλον ἢ φιλόσοφοι. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ
δοκεῖν ἐπισήμων ἀνδρῶν φιλαπεχθιμόνως μνημονεύειν
ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

25. Μικρὰ δ' ἀπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ τὴν ὑμετέ- 25
ραν, ὃ Καλλικρατίδα, καταβὰς ἡδονὴν ἐπιδείξω παιδι-
κῆς χρήσεως πολὺ τὴν γυναικειαν ἀμείνω. καὶ τό γε πρῶ-
τον ἐγὼ πᾶσαν ἀπόλαυσιν ἠγοῦμαι τερπνοτέραν εἶναι τὴν
χρονωτέραν· ὀξεία γὰρ ἡδονὴ παραπτᾶσα φθάνει πρὶν
ἢ γνωσθῆναι πεπαυμένη, τὸ δ' εὐφραῖνον ἐν τῷ παρέλ-
κοντι κρεῖττον. ὡς εἶθε γε καὶ βίου μακρὰς προθεσμίας
ἢ μικρολόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε Μοῖρα καὶ τὸ πᾶν ἦν διη-
426 νεκῆς ὑγεία μηδεμιᾶς λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμομένης·
ἐορτὴν γὰρ ἂν καὶ πανήγυριν τὸν ὅλον χρόνον ἤγομεν.
ἀλλ' ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἀγαθῶν ὁ βᾶσκανος δαίμων ἐνε-

μέσησεν, ἔν γε τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ παρέλκοντα. γυνή μὲν οὖν ἀπὸ παρθένου μέχρι ἡλικίας μέσης, πρὶν ἢ τελέως τὴν ἐσχάτην ῥυτίδα τοῦ γήρως ἐπιδραμεῖν, εὐάγκalon ἀνδράσιν ὁμίλημα, καὶ ἂν παρέλθῃ τὰ τῆς ὥρας, ὁμως

26 „ἡ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.“ 26. εἰ δ' εἴκοσιν ἔτων ἀποπειρώῃ παιδά τις, αὐτὸς ἔμοιγε δοκεῖ πασχητιᾶν ἀμφίβολον Ἀφροδίτην μεταδιώκων· σκληροὶ γὰρ οἱ τῶν μελῶν ἀπανδρωθέντες ὄγκοι καὶ τραχὺ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλαι μαλακοῦ πυκασθὲν λούλοις τὸ γένειον, οἱ δ' εὐφρυνεῖς μηροὶ θριξὶν ὡσπερὲι ῥυπῶντες· ἃ δ' ἐστὶ τούτων ἀφανέστερα, τοῖς πεπειρακόσιν ὑμῖν εἰδέναι παρήμι. γυναικὶ δὲ ἀεὶ πάσῃ ἢ τοῦ χρώματος ἐπιστίλβει χάρις, καὶ δαψιλεῖς μὲν ἀπὸ τῶν τῆς κεφαλῆς βοστρύχων ἑλικες ὑακίνθοις τὸ καλὸν ἀνθούσιν ὅμοια πορφύροντες οἱ μὲν 427 ἐπινώτιοι κέχυνται μεταφρένων κόσμος, οἱ δὲ παρ' ὤτα καὶ κροτάφους πολὺ τῶν ἐν λειμῶνι οὐλότεροι σελίνων. τὸ δ' ἄλλο σῶμα μηδ' ἀκαρῆ τριχὸς αὐταῖς ὑποφυομένης ἡλέκτρον, φασίν, ἢ Σιδωνίας ἕλου διαφεγγέστερον ἀπα-

27 στράπτει. 27. τί δ' οὐχὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς ἀντιπαθεῖς μεταδιωκτέον, ἐπειδὰν ἐξ ἴσου τοῖς διατιθεῖσιν οἱ πάσχοντες εὐφραίνωνται; σχεδὸν γὰρ οὐ κατὰ ταῦτά τοῖς ἀλόγοις ζῴοις τὰς μονήρεις διατριβὰς ἀσμενίζομεν, ἀλλὰ πως φιλεταίρω κοινωνία συζυγέντες ἡδίω τὰ τε ἀγαθὰ σὺν ἀλλήλοις ἡγούμεθα καὶ τὰ δυσχερῆ κουφότερα μετ' ἀλλήλων. ὅθεν εὐρέθη τράπεζα κοινή· καὶ φιλίας μεσίτιν ἐστίαν παραθέμενοι γαστρὶ τὴν ὀφειλομένην ἀπομετροῦμεν ἀπόλαυσιν, οὐ μόνον τὸν Θάσιον, εἰ τύχοι, πίνοντες οἶνον οὐδὲ καθ' αὐτοὺς τῶν πολυτελῶν πιμπλάμενοι σιτίων, ἀλλὰ δοκεῖ τερπνὸν ἐκάστω τὸ μετ' ἄλλου, καὶ τὰς ἡδονὰς κοινωνάμενοι μᾶλλον εὐφραίνόμεθα. αἱ μὲν οὖν γυναικεῖοι σύνοδοι τῆς ἀπολαύσεως 428 ἀντίδοσιν ὁμοίαν ἔχουσιν· ἀλλήλους γὰρ ἐξ ἴσου διαθέντες ἡδέως ἀπηλλάγησαν, εἴ γε μὴ δικαστῆ Τειρεσίᾳ προσεκτέον, ὅτι ἢ Θήλεια τέρψις ὅλη μοῖρα πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα. καλὸν δ' οἶμαι, μὴ φιλαύτως ἀπολαῦσαι θελήσαντας, ὅπως ἰδίᾳ τι χρηστὸν ἀπολαύσονται, σκοπεῖν ὅλην

παρά του λαμβάνοντας ἡδονήν, ἀλλ' ἐκεῖνο μερισμένους οὐ τυχάνουσι ἀντιπαρασχεῖν ὁμοία. τοῦτο δ' οὐκ ἂν ἐπὶ παιδῶν εἴποι τις, οὐχ οὕτω μέμνηνεν, ἀλλ' ὁ μὲν διαθείς, ἢ νομίζει ποτὲ ταῦτα, τὴν ἡδονὴν ἐξαιρέτον λαβῶν ἀπέρχεται, τῷ δὲ ὑβρισμένῳ κατ' ἀρχὰς μὲν ὀδύνας καὶ δάκρυα, μικρὸν δὲ ὑπὸ χρόνου τῆς ἀλγηδόνης χαλασάσης πλέον, ὡς φασιν, οὐδὲν ἀνοχλησίας, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἦτισοῦν. εἰ δὲ δεῖ τι καὶ περιεργότερον εἰπεῖν — δεῖ δὲ ἐν Ἀφροδίτῃ τεμένει — γυναικὶ μὲν, ἡ Καλλικρατίδα, καὶ παιδικώτερον χρώμενον ἔξεστιν εὐφρανθῆναι διπλάσιας ἀπολαύσεως ὁδοὺς ἀνοίξαντα, τὸ δὲ ἄρρεν οὐδενὶ τρόπῳ χαρίζεται θήλειαν ἀπόλαυσιν. 28. ὥστ' εἴ ἡ μὲν 28 καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους ἡμεῖς ἀπο- 429 τειχισώμεθα, εἰ δὲ τοῖς ἄρρεσιν εὐπρεπεῖς αἰ μετὰ ἀρρένων ὁμιλῶντες, πρὸς τὸ λοιπὸν ἐράτωσαν ἀλλήλων καὶ γυναικίαις. ἄγε νῦν, ὡς νεώτερε χρόνε καὶ τῶν ξένων ἡδονῶν νομοθέτα, καινὰς ὁδοὺς ἄρρενος τρυφῆς ἐπινοήσας χάρισαι τὴν ἴσην ἐξουσίαν καὶ γυναιξίν, ἀλλήλαις ὁμιλείτωσαν ὡς ἄνδρες· ἀσελγῶν δὲ ὀργάνων ὑποζυγώσασθαι τέχνασμα, ἀσπύρων τεράστιον αἴνιγμα, κοιμάσθωσαν γυνὴ μετὰ γυναικὸς ὡς ἀνήρ· τὸ δὲ εἰς ἀκοὴν σπανίως ἦκον ὄνομα — αἰσχύνομαι καὶ λέγειν — τῆς τριβακῆς ἀσελγείας ἀνέδην πομπευέτω. πᾶσα δ' ἡμῶν ἢ γυναικωνίτις ἔστω Φιλαινὶς ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσημονοῦσα. καὶ πόσῳ κρείττον εἰς ἄρρενα τρυφήν βιάζεσθαι γυναῖκα ἢ τὸ γενναῖον ἀνδρῶν ἐς γυναῖκα θηλύνεσθαι;

29. Τοιαῦτα συντόμως μεταξὺ παθαινόμενος ὁ Χα- 29 ρικλῆς ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ θηριῶδες [ἐν τοῖς ὄμμασιν] ὑποβλέπων. ἐφίκει δέ μοι καὶ καθαρσίῳ χρῆσθαι πρὸς τοὺς παιδικούς ἔρωτας. ἐγὼ δὲ ἡσυχῇ μειδιάσας καὶ πρὸς τὸν Ἀθηναῖον ἡρέμα τῷ ὀφθαλμῷ παραβαλὼν, 430 Παιδιᾶς, ἔφη, καὶ γέλωτος, ὡς Καλλικρατίδα, δικαστῆς καθεδεῖσθαι προσδοκήσας οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ τῆς Χα- ρικλέους δεινότητος ἐπὶ σπουδαιότερον ἦγμαι· σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ νῆ

Δία φαρμάκων ἀγωνιζόμενος ὑπερφυνῶς ἐπαθήνατο. καιρὸς οὖν ὁ νῦν, εἴ ποτε καὶ πρότερον, ἀπαιτεῖ σε τὰς Ἀθήνας, Περικλειον δὲ πειθῶ καὶ τῶν δέκα ρητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθρωπισμένας γλώσσας ἐν [ἐν] τῷ σῶ λόγῳ δεῖ διαπρέψαι μιᾶς τῶν ἐν Πηνκί δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι.

30 30. Μικρὸν οὖν ἐπισχὼν ὁ Καλλικρατίδας — ἐφκει δὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου μοι τεκμαιρομένῳ καὶ λίαν ἀγωνίας μεστὸς εἶναι — λόγων ἀμοιβαίων ἐνάρχεται· Εἰ γυναιξὶν ἐκκλησία καὶ δικαστήρια καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν μετουσία, στρατηγὸς ἂν ἦ προστάτης ἐκεχειροτόνησο καὶ σε χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὡς Χαρίκλεις, ἐτίμων. σχεδὸν γὰρ οὐδὲ αὐταὶ περὶ αὐτῶν, ὅποσαι προὔχειν κατὰ σοφίαν ἐδόκουν, εἴ τις αὐταῖς τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἐφήκεν, οὕτω μετὰ σπουδῆς ἂν εἴ-⁴³¹ πον, οὐχ ἢ Σπαρτιάταις ἀνθρωπισμένη Τελέσιλλα, δι' ἣν ἐν Ἀργεὶ θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν Ἀρης, οὐχὶ τὸ μελιχρὸν αὔχημα Λεσβίων Σαπφῶ καὶ ἡ τῆς Πυθαγορείου σοφίας θυγάτηρ Θεανώ· τάχα δ' οὐδὲ Περικλῆς οὕτως ἂν Ἀσπασία συνηγόρησεν. ἀλλ' ἐπειδήπερ εὐπρεπὲς ἄρρενας ὑπὲρ θηλειῶν λέγειν, εἴπωμεν καὶ ἄνδρες ὑπὲρ ἀνδρῶν. σὺ δὲ Ἰλεως, Ἀφροδίτη, γενοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς τὸν σὸν Ἔρωτα τιμῶμεν.

31 31. Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνόμιζον ἄχρι παιδιᾶς ἰλαρὰν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψαι, ἐπεὶ δὲ οἱ παρὰ τούτου λόγοι καὶ φιλοσοφεῖν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπενοήθησαν, ἀσμένως τὴν ἀφορμὴν ἤρπακα· μόνος γὰρ ὁ ἄρρη ἔρωσ κοινὸν ἀρετῆς καὶ ἡδονῆς ἐστὶν ἔργον. εὐξάμην γὰρ ἂν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, τὴν ἐπήκοόν ποτε τῶν Σωκρατικῶν λόγων πλατάνιστον, Ἀκαδημίας καὶ Λυκείου δένδρον εὐτυχέστερον, ἐγγὺς ἡμῶν ἐστάναι πεφυκυῖαν, ἐνθ' ἢ Φαίδρου προσανάκλισις ἦν, ὡςπερ ὁ ἱερὸς εἶπεν ἀνῆρ πλειστον ἀψάμενος χαρίτων· αὐτὴ τὰχ' ἂν ὡςπερ ἡ ἐν Δωδώνῃ⁴³² φηγὸς ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἱερὰν ἀπορρηξάσα φωνὴν τοὺς παιδικοὺς εὐφήμησεν ἔρωτας ἔτι τοῦ καλοῦ μεμνημένη Φαίδρου. πλὴν ἐπεὶ τοῦτ' ἀμήχανον,

ἢ γὰρ πολλὰ μεταξὺ

οὐρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα,
 ξένοι τε ἐπ' ἄλλοτριάς γῆς ἀπειλήμμεθα καὶ πλεονέκτημα
 Χαρικλέους ἐστὶν ἢ Κνίδος, ὅμως τ' ἀληθές οὐ προδώ-
 σομεν εἴξαντες ὄκνη. 32. μόνον ἡμῖν σύ, δαίμον οὐράνιε, 32
 καιρίως παράστηθι φιλλίας εὐγνώμων, ἱεροφάντα μυστη-
 ρίων Ἔρωσ, οὐ κακὸν νήπιον ὁποῖον ζωγράφων παίζουσι
 χεῖρες, ἀλλ' ὄν ἢ πρωτοσπόρος ἐγέννησεν ἀρχὴ τέλειον
 εὐδὺ τεχθέντα· σὺ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ κεχυμένης ἀμορ-
 φίας τὸ πᾶν ἐμόρφωσας. ὥσπερ οὖν ὄλου κόσμου τά-
 φον τινὰ κοινὸν ἀφελὼν τὸ περικείμενον χάος ἐκείνο
 μὲν ἐς ἐσχάτους ταρτάρου μυχοὺς ἐφυγάδευσας, ἔνθα ὡς
 ἀληθῶς

σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ὅπως ὑπ' ἀρρήκτου δεθὲν φρουρᾶς τῆς ἔμπαλιν ὁδοῦ εἴρ-
 γηται· λαμπρῶ δὲ φωτὶ τὴν ἀμαυρὰν νύκτα πετάσας
 433 παντὸς ἀψύχου τε καὶ ψυχῆν ἔχοντος ἐγένου δημιουργός·
 ἐξαίρετον δὲ ἐγκεράσας ὁμόνοιαν ἀνθρώποις τὰ σεμνὰ
 φιλλίας πάθη συνηψας, ἔν' ἐξ ἀκάκου καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυ-
 χῆς ἢ εὐνοια συνεκτρεφομένη πρὸς τὸ τέλειον ἀνδρῶται.
 33. γάμοι μὲν γὰρ διαδοχῆς ἀναγκαίως εὐρηγται φάρμα- 33
 κα, μόνος δὲ ὁ ἄρρηκτον ἔρωσ φιλοσόφου καλὸν ἐστὶ ψυχῆς
 ἐπίταγμα. πᾶσι δὲ τοῖς ἐκ τοῦ περιόντος εἰς εὐπρέπειαν
 ἡσυχμένοις ἔπεται τιμὴ πλείων ἢ ὅσα τῆς παραντὰ χρεῖας
 ἐπιδεῖται, καὶ πάντη τοῦ ἀναγκαίου τὸ καλὸν κρείττον.
 ἄχρι μὲν οὖν ὁ βίος ἀμαθῆς ἦν, οὐδέπω τῆς καθ' ἡμέραν
 πείρας πρὸς τὸ βέλτιον εὐσχολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐτὰ
 τὰ ἀναγκαῖα συνεστέλλετο, τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης ἐπει-
 γων ὁ χρόνος οὐ παρέσχεν εὐρεσιν. ἐπειδὴ δὲ αἱ μὲν
 ἐσπευσμέναι χρεῖαι πείρας εἶχον, οἱ δὲ τῶν ἐπιγιγνομένων
 αἰεὶ λογισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφεθέντες ἠνυκαίρουν ἐπινοεῖν
 τι τῶν κρειττόνων, ἐκ τούτου κατ' ὀλίγον ἐπιστῆμαι·
 434 συνῆξοντο. τοῦτο δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεστέρων τεχνῶν
 ἐνεστὶν εἰκάζειν. αὐτίκα πρῶτοί τινες ἀνθρώποι γενόμε-
 νοι τοῦ καθ' ἡμέραν λιμοῦ φάρμακον ἐζήτουν, εἰδ' ἄλι-
 σκόμενοι τῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐνδείᾳ, τῆς ἀπορίας οὐκ ἐώ-

σης ἐλέσθαι τὸ βέλτιον, τὴν εἰκαλαν πόαν ἐσιτοῦντο καὶ
μαλθακὰς ρίζας ὀρύττοντες καὶ τὰ πλείστα δρυὸς καρ-
πὸν ἐσθίοντες. ἀλλ' ἡ μὲν ἀλόγοις ζῷοις μετὰ χρόνον
ἐρρίφη, σπόρον δὲ πυροῦ καὶ κριθῆς εἶδον αἱ γωργῶν
ἐπιμέλεια εὐροῦσαι κατ' ἔτος ἐκνεάζοντα. καὶ οὐδὲ μα-
34 νεις ἂν εἴποι τις ὅτι δρυὸς στάχυος ἀμείνων. 34. τί δ';
οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν εὐθὺ τῷ βίον σκέπτης δεηθέντες ἄν-
θρωποι νάκη, θηρία δειραντες, ἡμφιέσαντο; καὶ σπή-
λυγγας ὀρῶν κρύους καταδύσεις ἐπενόησαν ἢ παλαιῶν
δρυῶν ἢ φηγῶν αὐτὰ κοιλώματα; τὴν δὲ ἀπὸ τούτων μί-
μησιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀεὶ μετάγοντες ὑφῆραν μὲν ἑαυ-
τοῖς χλανίδας, οἴκους δὲ ὤκισαντο, καὶ λεληθότως αἱ περὶ
ταῦτα τέχνη τὸν χρόνον λαβοῦσαι διδάσκαλον ἀντὶ μὲν ⁴³⁵
λιτῆς ὑφῆς τὸ κάλλιον ἐποίκιλαν, ἀντὶ δὲ εὐτελῶν δω-
ματίων ὑψηλὰ τέρεμνα καὶ λίθων πολυτέλειαν ἐμηχανή-
σαντο καὶ γυμνὴν τοίχων ἀμορφίαν εὐανθέσι βαφαῖς
χρωμάτων κατέγραψαν. πλὴν ἐκάστη γε τούτων τῶν
τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἄφρονος οὔσα καὶ βαθεῖαν ἐπιτε-
θειμένη λήθην ὡς ἀπὸ μακρᾶς δύσεως κατὰ μικρὸν ἐς
τὰς ἰδίας ἀνέτειλεν ἀκτίνας· ἕκαστος γὰρ εὐρών τι παρε-
δίδου τῷ μετ' αὐτόν· εἶθ' ἡ διαδοχὴ τῶν λαμβανόντων
35 οἷς ἔμαθεν ἤδη προστιθεῖσα τὸ ἐνδέον ἐπλήρωσε. 35. μὴ
δὴ τις ἔρωτας ἀρρένων ἀπαιτεῖτω παρὰ τοῦ παλαιοῦ χρό-
νου· γυναιξὶ γὰρ ὀμιλεῖν ἀναγκαῖον ἦν, ἵνα μὴ τελέως
ἄσπερμον ἡμῶν φθαρῇ τὸ γένος. αἱ δὲ ποικίλαι σοφίαι
καὶ τῆς φιλοκάλου ταύτης ἀρετῆς ἐπιθυμῖαι μόλις ὑπὸ
τοῦ μηδὲν ἐῶντος ἀνίχνευτον αἰῶνος ἐς τοῦμφανὲς ἔμελ-
λον ἤξειν, ἵνα τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδεραστεῖν ⁴³⁶
συνακμάσῃ. μὴ δῆτα, Χαρίκλεις, ὃ μὴ πρότερον εὔρητο,
τοῦτο ἐπινοηθὲν αὐθις ὡς φαῦλον εὐθύνε, μηδ' ὅτι τῶν
παιδικῶν ἐρώτων αἱ γυναικεῖαι σύνοδοι πρεσβυτέρους
ἐπιγράφονται χρόνους, ἐλάττου θάτερον· ἀλλὰ τὰ μὲν
παλαιὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀναγκαῖα νομίζομεν, ἃ δὲ
αὐθις ἐνεσυχολήσας τοῖς λογισμοῖς ὁ βίος ἐπεξεῦρεν, ὡς
36 ἐκείνων ἀμείνω τιμητέον. 36. ἔμοι μὲν γὰρ ὀλίγου καὶ
γελᾶν ἔναγχος ἐπῆει, Χαρικλέους ἄλογα ζῶα καὶ τὴν Σκυ-

θῶν ἐρημίαν ἐπαινοῦντος· ὀλίγου δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν φιλοεικίας καὶ μετενόει γινόμενος "Ἕλληνας. οὐδὲ γὰρ ὡς ἐναντία φθεγγόμενος οἷς ἐπεχειρεῖ λέγειν, ὑπεσταλμένῳ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ τὸ ῥηθὲν ἔκλεπτεν, ἀλλ' ἐπηρημένη φωνῇ λαρυγγίζων, Οὐκ ἐρῶσι, φησὶν, ἀλλήλων λέοντες οὐδ' ἄρκτοι καὶ σῦες, ἀλλ' αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ θῆλυ μόνον ⁴³⁷ ὄρημν κρατεῖ. καὶ τί θαυμαστόν; ἃ γὰρ ἐκ λογισμοῦ δικαίως ἂν τις ἔλοιτο, ταῦτα τοῖς μὴ δυναμένοις λογίζεσθαι δι' ἀφροσύνην οὐκ ἔνεστιν ἔχειν. ἐπεὶ τοι Προμηθεὺς ἡ θεῶν τις ἄλλος εἰ νοῦν ἐκάστω ζῳῷ συνέβουλευσεν ἀνθρώπινον, οὐκ ἂν ἐρημία καὶ βίος ὄρειος αὐτοὺς ἐποίμαινεν οὐδὲ ἀλλήλους τροφήν εἶχον, ἐξ ἴσου δὲ ἡμῖν ἱερὰ δειμάμενοι καὶ μέσην ἐστίαν τῶν ἰδίων ἕκαστος οἰκῶν ὑπὸ τοῖς κοινοῖς ἐπολιτεύοντο νόμοις. τί δὴ παράδοξον, εἰ ζῆρα τῆς φύσεως κατάκριτα μηδὲν ὦν λογισμοὶ παρέχονται παρὰ τῆς προνοίας λαβεῖν ἠτύχηκότα προσαφήρηται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἄρρενας ἐπιθυμίας; οὐκ ἐρῶσι λέοντες, οὐδὲ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· οὐκ ἐρῶσιν ἄρκτοι, τὸ γὰρ ἐκ φιλίας καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀνθρώποις δ' ἢ μετ' ἐπιστήμης φρόνησις ἐκ τοῦ πολλάκις πειραῖσαι τὸ κάλλιστον ἐλομένη βεβαιοτάτους ἐρώτων ἐνόμισε τοὺς ⁴³⁸ ἄρρενας. 37. μὴ τοίνυν, ὦ Χαρίκλεις, ἀκολάστου βίου ³⁷ συμφορήσας ἐταιρικὰ διηγήματα γυμνῷ τῷ λόγῳ τῆς σεμνότητος ἡμῶν καταπόμπευε μηδὲ τὸν οὐράνιον "Ἐρωτα τῷ νηπίῳ συναριθμει, λογίζου δὲ ὅψε μὲν ἡλικίας τὰ τοιαῦτα μεταμανθάνων, ὁμῶς δ' οὖν λογίζου νῦν γε, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ "Ἐρως, οὐ κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτῶν οὐδὲ ἐνὶ πνεύματι τὰς ἡμετέρας ψυχὰς ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς ἂν, οἶμαι, κομιδῇ νήπια φρονῶν, οὐδενὸς αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἠνιοχεῖν δυναμένου λογισμοῦ, πολλὸς ἐν ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς ἀθροίζεται, μάλιστα δὲ αὐτῷ γυναικεῖοι πόθοι μέλουσιν· οὐτός ἐστιν ὁ τῆς ἐφημέρου ταύτης ὑβρεως ἐταῖρος ἀκρίτῳ φορᾷ πρὸς τὸ βουλούμενον ἄγων. ἕτερος δὲ "Ἐρως Ὀλυγίων πατῆρ χρόνων, σεμνὸν ὀφθῆναι καὶ πάντοθεν ἱεροκρεπὲς θέαμα, σωφρονοῦντων ταμίας παθῶν ἴπια ταῖς

ἐκάστοι διανοίαις ἐμπνεῖ, καὶ λαχόντες ἴλεω τοῦδε τοῦ
δαίμονος ἡδονὴν ἀρετῇ μεμιγμένην ἀσπαζόμεθα· δισοῶ
γὰρ ὄντως κατὰ τὸν τραγικὸν πνεύματα πνεῖ ὁ Ἔρως,
ἐνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὅμοια τὰ πάθη κεκοινωνήκε· καὶ
γὰρ Αἰδῶς ὠφελείας ὁμοῦ καὶ βλάβης ἀμφίβολός ἐστι 439
δαίμων·

Αἰδῶς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢδ' ὀνίνησιν.

οὐ μὴν οὐδ' Ἐρίδων γένος ἔστιν ἓν, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
εἰσὶ δύο, τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,

ἢ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδρα θυμὸν ἔχουσιν.

οὐδὲν οὖν παράδοξον, εἰ πάθος ἀρετῇ κοινὴν προσηγο-
ρίαν ἔχειν ἔτυχεν, ὥστε ἔρωτα καλεῖσθαι καὶ τὴν ἀκό-
38 λαστον ἡδονὴν καὶ τὴν σωφρονουῦσαν εὖνοιαν. 38. Γά-
μους οὖν, φησί, τὸ μηδὲν οἶει, καὶ τὸ θῆλυ τοῦ βίου
φρυγαδεύεις, εἴτα πῶς μείνωμεν ἄνθρωποι; ζηλωτὸν μὲν
ἦν κατὰ τὸν σοφώτατον Εὐριπίδην, εἰ δίχα τῆς πρὸς γυ-
ναϊκας συνόδου φοιτῶντες ἐπὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς ἀργύρου
καὶ χρυσοῦ τέκνα ὑπὲρ τῆς διαδοχῆς ἐωνοῦμεθα· ἀνάγκη
γὰρ βαρὺν κατ' ἀνθέμων ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθεῖσα τοῖς κε-
λευομένοις πειθαρχεῖν βιάζεται. τὸ μὲν οἶν καλὸν αἰρώ-
μεθα τοῖς λογισμοῖς, εἰκέτω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ χρειώδες.
ἄχρι τέκνων γυναῖκες ἀριθμὸς ἔστωσαν, ἐν δὲ τοῖς ἄλ- 440
λοῖς ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. τίς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν ἀνέ-
χεσθαι δύναίτο ἔξ ἑωθινοῦ γυναικὸς ὠραῖζομένης ἐπικτή-
τοις σοφίσμασιν, ἧς ὁ μὲν ἀληθῶς χαρακτήρ ἄμορφος,
ἀλλότριοι δὲ κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολού-
39 σιν. 39. εἰ γοῦν ἀπὸ τῆς νυκτέρου κλίτης πρὸς ὄρθρον
ἴδοι τις ἀνισταμένας γυναῖκας, αἰσχίω νομίζει θηρίων
τῶν πρῶτας ὥρας ὀνομασθῆναι δυσκληδονίστων· ὅθεν
ἀκριβῶς οἴκοι καθέλθουσι αὐτὰς οὐδενὶ τῶν ἀρρένων
βλεπομένας· γρᾶες δὲ καὶ θεραπευίδων ὁ σύμμορφος
ὄχλος ἐν κύκλῳ περιεστᾶσι ποικίλοις φαρμάκοις κατα-
φαρμακεύουσαι τὰ δυστυχῆ πρόσωπα· οὐ γὰρ ὕδατος
ἀκράτῃ νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονηψάμεναι κάρον εὐθύς
ἄπτονται σπουδῇ ἐχομένως (†) τινὸς πράγματος, ἀλλ' αἰ
πολλὰ τῶν διαπασμάτων συνθέσεις τὸν ἀηδῆ τοῦ προσ-

ὄπου χρῶτα φαιδρύνουσιν, ὡς δὲ ἐπὶ δημοτελοῦς πομπῆς ἄλλο τι ἄλλη τῶν ὑπηρετουσῶν ἐγκεχειρίσται, λεκανίδας ἀργυρᾶς καὶ προχόους εἴσοπτρά τε καὶ καθάπερ
 441 ἐν φαρμακοπύλου πυξίδων ὄχλον, ἀγγεῖα μεστὰ πολλῆς κακοδαιμονίας, ἐν οἷς ὀδόντων σμηκτικαὶ δυνάμεις ἢ βλέφαρα μελαίνουσα τέχνη θησαυρίζεται. 40. τὸ δὲ πλεῖ- 40
 στον ἀναλίσκει μέρος ἢ πλοκὴ τῶν τριχῶν· αἱ μὲν γὰρ φαρμάκοις ἐρυθαίνειν δυναμένοις πρὸς ἡλίου μεσημβρίαν τοὺς πλοκάμους ἴσα ταῖς τῶν ἐρίων χροιαῖς ξανθῶ μεταβάπτουσιν ἄνθει τὴν ἰδίαν κατακρίνουσαι φύσιν· ὀπόσαις δὲ ἀρκεῖν ἢ μέλαινα χάλτη νομίζεται, τὸν τῶν γεγαμηκότων πλοῦτον ἐς ταύτην ἀναλίσκουσιν ὅλην Ἀραβίαν σχεδὸν ἐκ τῶν τριχῶν ἀποπνέουσαι, σιδηρᾶ τε ὄργανα πυρὸς ἀμβλεία φλογὶ χλιανθέντα βίᾳ τὴν ἐλίκων οὐλότητα διαπλέκει, καὶ περιεργοὶ μὲν αἱ μέχρι τῶν ὀφρύων ἐφεικνυμέναί κόμαι βραχὺ τῶ μετώπῳ τὸ μεταίχμιον ἀφιασι, σοβαρῶς δὲ ἄχρι τῶν μεταφρένων οἱ ὄπισθεν ἐπισαλεύονται πλόκαμοι. 41. καὶ μετὰ τοῦτο ἀνθοβαφῇ 41
 πέδιλα τῆς σαρκὸς ἐνδοτέρω τοὺς πόδας ἐπισφίγγοντα καὶ λεπτοῦφῆς ἐς πρόφασιν ἐσθῆς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν μὴ γεγυμνωσθαι. πάντα δὲ τὰ ἐντὸς αὐτῆς γνωριμώτερα
 442 τοῦ προσώπου χωρὶς τῶν ἀμόρφως προπεπτωκότων μαζῶν, οὓς αἰεὶ περιφέρουσι δεσμώτας. τί δεῖ τὰ τούτων πλουσιώτερα κακὰ διεξιέναι; λίθους Ἐρυθραίους κατὰ τῶν λοβῶν πολυτάλαντον ἠρτημένους βροῖθος ἢ τοὺς περὶ καρποῖς καὶ βραχίοσι δράκοντας, ὡς ὄφελον ὄντως ἀντὶ χρυσίου δράκοντες εἶναι· καὶ στεφάνη μὲν ἐν κύκλῳ τὴν κεφαλὴν περιθεῖ λίθοις Ἰνδικαῖς διάστερος, πολυτελεῖς δὲ τῶν ἀνθέντων ὄρμοι καθεῖνται, καὶ ἄχρι τῶν ποδῶν ἐσχάτων καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσὸς ἅπαν, εἴ τι τοῦ σφυροῦ γυμνοῦται, περισφίγγων. ἄξιον δ' ἦν σιδηρῶ τὰ περισφυρα σκέλη πεπεδησθαι. κάπειδαν αὐτῶν ὅλον
 443 τὸ σῶμα νόθης εὐμορφίας ἐξαπατῶντι κάλλει διαμαγευθῆ, τὰς ἀναισχύντους παρειὰς ἐρυθαίνουσιν ἐπιχρίστοις φύκεσιν, ἵνα τὴν ὑπέρλευκον αὐτῶν καὶ πλονα χροιάν τὸ πορφυροῦν ἄνθος ἐπιφοινίσῃ. 42. τίς οὖν ὁ 42

μετὰ τὴν τοσαύτην παρασκευὴν βίος; εὐθὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔξοδοι, καὶ πᾶς θεὸς (†) ἐπιτριβῶν τοὺς γεγαμηκότας, ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, Κωλιάδας, εἰ τύχοι, καὶ Γενετυλλίδας ἢ τὴν Φρυγίαν δαίμονα καὶ τὸν δυσέρωτα κῶμον ἐπὶ τῷ ποι- 444
 μένι. τελεταὶ δὲ ἀπόρρητοι καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὑποπτα μυστήρια καὶ — τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν; — διαφθορὰ ψυχῆς. ἐπειδὴν δὲ τούτων ἀπαλλαγῶσιν, οἴκοι εὐθὺς τὰ μακρὰ λουτρά, καὶ πολυτελῆς μὲν νῆ Δία τράπεζα, πολλὸς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἄκκισμός. ἐπειδὴν γὰρ ὑπέρ-
 πλεω γένωνται ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαργίαις, οὐκέτ' οὐδὲ τοῦ φάρυγγος αὐταῖς παραδέχεσθαι δυναμένου τι σιτίον, ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι τῶν παρακειμέ- 445
 νων ἕκαστον ἀπογεύονται νύκτας ἐπὶ τούτοις διηγούμε-
 ναι καὶ τοὺς ἐνερόχρωτας ὕπνους καὶ θηλότητος εὐνήν γέμουσαν, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἕκαστος εὐθὺ λουτροῦ χρεῖός ἐστιν.

43 43. Ταυτὶ μὲν οὖν εὐσταθοῦς βίον τεκμήρια· τῶν δὲ πικροτέρων εἴ τις ἐθελήσειε τὸ ἀληθὲς κατὰ μέρος ἐξετάζειν, ὄντως καταράσεται Προμηθεὶ τὴν Μενάνδρειον ἐκείνην ἀπορρήξας φωνήν·

Εἶτ' οὐ δικαίως προσπεπατταλευμένον
 γράφουσι τὸν Προμηθεά πρὸς ταῖς πέτραις, 446
 καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν
 ἀγαθόν; ὁ μισεῖν οἴμ' ἅπαντας τοὺς θεούς,
 γυναῖκας ἔπλασεν, ὧ πολυτίμητοι θεοί,
 ἔθνος μιαρὸν. γαμῆι τις ἀνθρώπων, γαμῆι;
 λάθριοι τὸ λοιπὸν γὰρ ἐπιθυμῖαι κακαί,
 γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντροφῶν
 καὶ φαρμακεῖαι καὶ νόσων χαλεπώτατος
 φθόνος, μεθ' οὗ ζῆ πάντα τὸν βίον γυνή.

τίς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ διώκει; τίνι βίος ὁ δυστυχῆς οὗτος 44
 44 θυμῆρης; 44. ἄξιον τοίνυν ἀντιθεῖναι τοῖς θήλεσι κακοῖς
 τὴν ἄρρενα τῶν παιδῶν ἀγωγήν. ὄρθριος ἀναστὰς ἐκ τῆς
 ἀζύγου κόλτης τὸν ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἔτι λοιπὸν ὕπνον 447
 ἀπονιψάμενος ὕδατι λιτῷ καὶ τὴν στερεὰν χλαμύδα ταῖς

ἐπωμίους περόναις συρράψας ἀπὸ τῆς πατρῴας ἐστίας
 ἐξέρχεται κάτω κεκυφῶς καὶ μηδένα τῶν ἀπαντῶντων ἐξ
 ἐναντίου προσβλέπων· ἀκόλουθοι δὲ καὶ παιδαγωγοὶ
 χορὸς αὐτῷ κόσμιος ἔπονται τὰ σεμνὰ τῆς ἀρετῆς ἐν χει-
 ρσὶν ὄργανα κρατοῦντες, οὐ πριστοῦ κτενὸς ἐντομὰς κό-
 μην καταψήχειν δυναμένας οὐδὲ εἴσοπτρα τῶν ἀντιμόρ-
 φων χαρακτηρῶν ἀγράφους εἰκόνας, ἀλλ' ἢ πολύπτυχοι
 δέλτοι κατόπιν ἀκολουθοῦσιν ἢ παλαιῶν ἔργων ἀρετὰς
 φυλάττουσαι βίβλοι, καὶ ἂν ἐς μουσικοῦ δέη φοιτᾶν,
 448 εὐμελῆς λύρα. 45. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις ψυχῆς μαθή- 45
 μασι λιπαρῶς ἐναθλήσας, ἐπειδὴν ἡ διάνοια τῶν ἐγκυ-
 κλίων ἀγαθῶν κορεσθῆ, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθερίοις ἀσκή-
 σεσιν ἐκπονεῖ· Θεσσαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλουσιν αὐτῷ· καὶ
 βραχὺ τὴν νεότητα πωλοδαμνήσας ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ
 πολεμικὰ ἄκοντας ἀφιεῖς καὶ βέλη δι' εὐστόχου δεξιᾶς
 ἀποπάλλων. εἶθ' αἱ λιπαραὶ παλαιστραὶ, καὶ πρὸς ἥλιον
 μεσημβρινὸν θάλασπος ἐγκονίζεται τὸ σῶμα πυκνούμενον,
 οἱ τε τῶν ἐναγωνίων πόνων ἀποσταλάζοντες ἰδρώτες,
 μεθ' οὓς λουτρὰ σίντομα καὶ τράπεζα τῇ μετὰ μικρὸν
 ἐπινήφουσα πράξει· πάλιν γὰρ αὐτῷ διδάσκαλοι καὶ πα-
 λαιῶν ἔργων αἰνιττόμεναι καὶ ἐπιμελούμεναι μνημαὶ, τίς
 ἀνδρεῖος ἦρως ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρτυρούμενος ἢ οἶοι
 δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἠσπάσαντο. τοιαύταις ἀρε-
 ταῖς ἀπαλὴν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐπάρδων, ὅταν ἐσπέρα τὴν
 προᾶξιν ὀρίσῃ, τῇ γαστρὸς ἀνάγκη τὸν ὀφειλόμενον δασμὸν
 ἐπιμετρήσας ἠδύλους ὑπνοὺς καθεύδει τοῖς καθ' ἡμέραν
 καμάτοις ἐπηρεμῶν [ἐπίφθονον]. 46. τίς οὐκ ἂν ἐραστὴς 46
 ἐφ' ἑβου γένοιτο τοιοῦτου; τινὶ δ' οὕτω τυφλαὶ μὲν αἱ
 τῶν ὀμμάτων βολαί, πηροὶ δὲ οἱ τῆς διανοίας λογισμοί;
 πῶς δ' οὐκ ἂν ἀγαπήσῃ τὸν ἐν παλαιστραῖς μὲν Ἑρμῆν,
 449 Ἀπόλλωνα δὲ ἐν λύραις, ἱππαστὴν δὲ ὡς Κάστορα, θείας
 δὲ ἀρετὰς διὰ θνητοῦ διώκοντα σώματος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν,
 δαίμονες οὐράνιοι, βίος εἴη διηνεκῆς οὗτος, ἀπαντικρὺ
 τοῦ φίλου καθέζεσθαι καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντος ἀκού-
 ει, ἐξιόντι δὲ αὐτῷ συνεξιέναι καὶ παντὸς ἔργου κοινω-
 νίαν ἔχειν. εὐξαίτ' ἂν οὖν ἐρῶν τις δι' ἀπταιστοῦ καὶ

ἀκλινοῦς βίον τὸν στεργόμενον ἀλύπως ἐς γῆρας ὀδεῦσαι μηδεμιᾶς τύχης πειράσαντα βάσκανον ἐπήρειαν. εἰ δὲ καί, οἶος ἀνθρωπίνης φύσεως νόμος, νόσος ἐπιψάσειεν αὐτοῦ, κάμνοντι συννοσήσω καὶ διὰ χειμερίου θαλάττης ἀναγομένῳ συμπλεύσομαι· καὶ ἂν τυραννικὴ βία δεσμὰ περιάψῃ, τὸν ἴσον ἐμαυτῷ περιθήσω σίδηρον· ἐχθρὸς ἅπας ὁ μισῶν ἐκείνον ἐμὸς ἔσται, καὶ φιλήσω τοὺς πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς ἔχοντας· εἰ δὲ ληστὰς ἢ πολεμίους θεασαίμην ἐπ' αὐτὸν ὀρμῶντας, ὀπλισαίμην κατὰ δύναμιν· καὶ ἂν ἀποθάῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι· τελευταίας δὲ ἐντολὰς τοῖς μετ' ἐκείνον ὑπ' ἐμοῦ στεργομένοις ἐπιθήσομαι κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον, ὅστέοις δὲ ἀναμιξάντας ὅστέα μηδὲ τὴν κωφὴν κόνιν ἀπ' ἀλλήλων

47 διακρίναι. 47. ταῦτα δ' οὐ πρῶτοι χαράξουσιν οἱ ἐμοὶ πρὸς τοὺς ἀξιολογῶντες, ἀλλ' ἢ θεοῖς γελτων ἡρωϊκὴ φρόνησις ἐνομοθέτησεν, ἐν οἷς ὁ φίλιος ἔρωσ ἀχρι θανά- 450 του συνεξέπνευσεν. Φωκίς ἐκ νηπίων ἔτι χρόνων Ὀρέστην Πυλάδην συνῆψεν· θεὸν δὲ τῶν πρὸς ἀλλήλους παθῶν μεσίτην λαβόντες ὡς ἐφ' ἐνὸς σκάφους τοῦ βίου συνέπλευσαν· ἀμφοτέροι Κλυταιμνήστραν ἀγήρουν ὡς Ἀγαμέμνονος παῖδες, ὑπ' ἀμφοῖν Αἰγισθοσ ἐφορευέτο· τὰς Ὀρέστην ἐλαυνούσας Ποινὰς Πυλάδης ἐνόσει μᾶλλον, κρινομένῳ συνηγωνίζετο. τὴν δὲ ἐρωτικὴν φιλίαν οὐδὲ τοῖς τῆς Ἑλλάδος ὄροις ἐμέτρησαν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους Σκυθῶν τέρμονας ἐπλευσαν, ὁ μὲν νοσῶν, ὁ δὲ θεραπεύων. τῆς γοῦν Ταυρικῆς γῆς ἐπιβαίνοντας εὐθὺς ἢ μητροκτόνος αὐτοὺς Ἑρινὺς ἐξενοδόχησε, καὶ τῶν βαρβάρων ἐν κύκλῳ περιεστῶτων ὁ μὲν ὑπὸ τῆς συνήθους μανίας πεσὼν ἐκείτο, Πυλάδης δὲ

ἀφρόν τ' ἀπέψα σώματός τ' ἐτημέλει

πέπλου τε προῦκάλυπτεν εὐπήκτοις ὑφαῖς,

οὐκ ἔραστοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ πατρός ἐνδεικνύμενος ἦθος. ἤνικα γοῦν ἐκρίθη θατέρου μένοντος ἐπὶ τῷ φρονευθῆναι τὸν ἕτερον ἐς Μυκήνας ἀπιέναι κομιούντα γράμματα, μένειν ὑπὲρ ἀλλήλων ἀμφοτέροι θέλουσιν ἑκάτερος ἐν θατέρῳ ζῶντι ζῆν ἑαυτὸν ἡγούμενος.

451 ἀπωθείται δὲ τὰς ἐπιστολὰς Ὁρέστης ὡς Πυλάδου λαβεῖν ἀξιωτέρου, μόνον οὐκ ἐραστής ἀντ' ἐρωμένου γε- νόμενος·

τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἔμοι βάρος μέγα·
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.

καὶ μετ' ὀλίγον φησί·

τῷδε μὲν δέλτον δίδου·

πέμψω γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·

ἡμᾶς δ' ὁ χεῖρων κτεινέτω.

48. καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τὸ πᾶν· ὅταν γὰρ ἐκ παιδῶν ὁ 48 σπουδαῖος ἔρως ἐντραφεῖς ἐπὶ τὴν ἤδη λογίζεσθαι δυναμένην ἡλικίαν ἀνδρωθῆ, τὸ πάλαι φιληθὲν ἀμοιβαίους ἔρωτας ἀνταποδίδωσι, καὶ δυσχερὲς αἰσθῆσθαι ποτέρου πότερος ἐραστής ἐστιν, ὥσπερ ἀπ' εἰσόπτρου τῆς τοῦ φιλήσαντος εὐνοίας ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ὁμοίου πεσόντος εἰδῶλου. τί δὴ οὖν τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου ξένην αὐτὸ τραφῆν ὀνειδίξεις θεοῖς νόμοις ὀρισθὲν ἐκ διαδοχῆς ἐφ' ἡμᾶς καταβεβηκός; ἀσμένως δὲ αὐτὸ δεξάμενοι μεθ' ἀγνῆς διανοίας νεωκοροῦμεν· ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν,

ᾧ παῖδές τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι,
γῆράσκει δ' ὁ γέρον κείνος ἐλαφρότατα,
κοῦροι τὸν φιλέουσιν.

αἶ γε μὴν Σωκρατικαὶ διδασκαλίαι καὶ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο 492 τῆς ἀρετῆς δικαστήριον τοῖς Δελφικοῖς τρίποσιν ἐτιμήθη· χηρισμὸν γὰρ ἀληθείας ὁ Πύθιος ἐθέσπισεν,

ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος,

ὃς ἅμα τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν, ἔξ ὧν τὸν βίον ὦνησε, καὶ τὸ παιδεραστεῖν ὡς μάλιστα ὠφελοῦν προσήκατο.

49. δεῖ δὲ τῶν νέων ἐρᾶν ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκράτης, ὃς 49 ὑπὸ μιᾷ χλανίδι πατρὸς ὑπνοῦς ἐκοιμήθη. καὶ ἐγῶγε τὸ Καλλιμάχειον ἐπὶ τέλει τῶν λόγων ἠδιστα προσθεῖην ἂν ἅπασι κήρυγμα·

Αἶθε γάρ, ᾧ κούροισιν ἐπ' ὄμματα λίχνα φέροντες,

Ἔρχιος ὡς ὑμῖν ὤρισε παιδοφιλεῖν,

ᾧδε νέων ἐράοιτε, πόλιν κ' εὐάνδρον ἔχοιτε.

ταῦτ' εἰδότες, ὡς νεανίαι, σωφρόνως παισὶν ἀγαθοῖς πρόσ-
 ιτε μηδὲ ὀλίγης τέρψεως εἵνεκεν τὴν μακρὰν ἐκχέον-
 τες εὐνοίαν ἄχρι τῆς ἀκμῆς πλαστὰ τὰ τοῦ φιλεῖν πάθη
 προβάλλεσθε, τὸν δ' οὐράνιον Ἔρωτα προσκυνοῦντες ἐς
 γῆρας ἀπὸ παιδῶν βέβαια τηρεῖτε τὰ πάθη· τοῖς γὰρ οὕτω
 φιλοῦσιν ἡδιστος μὲν ὁ τοῦ ζῆν χρόνος οὐδεμιᾶς ἀπρε-
 453 ποῦς συνειδήσεως παροικίωσης, αἰοιδίμοι δὲ μετὰ θάνα-
 τον ἐς πάντας ἐκφοιτῶσι κληδόνες. εἰ δὲ δεῖ φιλοσόφων
 παισὶ πιστεύειν, αἰθρῆ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοὺς ταῦτα
 ζηλοῦντας· ἐς δὲ ἀμείνονα βίον ἀποθανόντες ἔχουσι τῆς
 ἀρετῆς γέρας τὸ ἀφθαρτον.

- 50 50. Τοιαῦτα τοῦ Καλλικρατίδου σφόδρα νεανικῶς
 σεμνολογησαμένου Χαρικλέα μὲν ἐκ δευτέρου λέγειν πει-
 ρώμενον ἐπέσχον· ὥρα γὰρ ἦν ἐπὶ ναῦν κατιέναι. δεο-
 μένων δ' ὅτι φρονοῖην ἀποφήνασθαι, δι' ὀλίγου τοὺς
 ἑκατέρου λόγους ἀριθμησάμενος, Οὐκ ἐξ ὑπογούου, φημί,
 καὶ παρημελημένως ὑμῖν, ὡς ἑταῖροι, τὰ τῶν λόγων ἔοικεν
 ἀπεσχεδιάσθαι, διηγεοῦς δὲ καὶ νῆ Δί' ἐρρωμένης φρο-
 454 τίδος ἐναργῆ ταῦτ' ἐστὶν ἔχνη· σχεδὸν γὰρ οὐδὲν ἐστὶν
 ὅτι τῶν λεκτέων εἰπεῖν ἐτέρῳ δύνασθαι παρήκατε. καὶ
 πολλὴ μὲν ἦ τῶν πραγμάτων ἔμπειρία, πλείων δ' ἢ τῶν
 λόγων δεινότης, ὥστ' ἔγωγε ἂν εὐξαλίμην, εἴπερ ἦν ἐν
 δυνατῷ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκείνος ὁ Κόθορνος, ἵν' 454
 ἄμφω νενικηκότες ἐξ ἴσου βαδίζοιτε. πλὴν ἐπειδήπερ
 ἀνήσειν οὐκ ἔοικατε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μεταξὺ πλῶ περι
 τῶν αὐτῶν οὐ κέραια διοχλεῖσθαι, τὸ μάλιστα παραστὰν
 51 εἶναι μοι δίκαιον ἀποφανοῦμαι. 51. γάμοι μὲν ἀνθρώποις
 βιωφελὲς πρᾶγμα καὶ μακάριον, ὅπότεν εὐτυχῶνται, παι-
 δικοὺς δ' ἔρωτας, ὅσοι φιλίας ἀγνὰ δίκαια προμνῶνται,
 μόνης φιλοσοφίας ἔργον ἡγοῦμαι. διὸ δὴ γαμητέον μὲν
 ἅπασι, παιδεραστεῖν δὲ ἐφελσθω μόνοις τοῖς σοφοῖς· ἥκι-
 στα γὰρ ἐν γυναιξὶν ὀλόκληρος ἀρετὴ φύεται. καὶ σὺ δ',
 ὡς Χαρικλεις, μηδὲν ἀχθεσθῆς, εἰ ταῖς Ἀθήναις ἢ Κόριν-
 52 θος εἴξει. 52. καὶ γὰρ μὲν ὑπ' αἰδοῦς συντόμῳ λόγῳ τὴν
 κρίσιν ἐπισπεύσας ἐξανέστην· ἐώρων γὰρ ὑπερκατηφῆ
 τὸν Χαρικλέα παρὰ μικρὸν ὡς θανάτου κατάκριτον. ὁ

δ' Ἀθηναῖος ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ φαιδρὸς ἀναπηδήσας
 προῆει σφόδρα σοβαρῶς· εἶκασεν ἄν τις αὐτὸν ἐν Σαλα-
 μῖνι Πέρσας κατανεναυμαχηκέαι. καὶ τοῦτό γε τῆς κρι-
 σεως ἀπωναμίην, λαμπρότερον ἡμᾶς ἐστιάσαντος αὐτοῦ
 455 τὰ πινίκια· καὶ γὰρ ἦν ἄλλως τὸν βίον μεγαλοφρονέστε-
 ρος. ἡσυχῇ δὲ καὶ τὸν Χαρικλέα παρηγορησάμην ἐπὶ τῇ
 δεινότητι τῶν λόγων συνεχὲς ὑπερθασμάζων, ὅτι δυσχε-
 ρεστέρῳ μέρει δυνατῶς συνηγόρησεν. 53. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν 53
 Κνίδῳ διατριβὴ καὶ τὰ παρὰ τῇ Θεῶ λαληθέντα σπουδῆν
 ἰλαρὰν ἅμα καὶ παιδιὰν εὐμουσον ἐσχηκότα τῆδέ πη
 διεκρίθη. σὺ δέ, ὦ Θεόμνηστε, ὁ τὴν ἔωλον ἡμῶν ἐκ-
 καλεσάμενος μνήμην, εἰ δικαστὴς τότ' ἦσθα, πῶς ἂν
 ἀπεφῆνω;

ΘΕΟΜΝ. Μελητιδὴν ἢ Κόροιβον οἶει με πρὸς Θεῶν,
 ἵνα τοῖς ὑπὸ σοῦ δικαίως κριθῆσιν ἐναντίαν φέρω ψῆ-
 φον; ὅς ὑπ' ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων ἐν Κνίδῳ δια-
 τρίβειν ψόμην ὀλίγου τὸ βραχὺ τοῦτο δωμάτιον αὐτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τὸν νεῶν ἐκείνων. ὅμως δ' οὖν — οὐδὲν
 γὰρ ἀπρεπὲς ἐν ἑορτῇ λέγεσθαι, πᾶς δὲ γέλως, κἂν περι-
 εργος ἦ, πανηγυρίζειν δοκεῖ — τοὺς ἄγαν ὑπὲρ τοῦ παιδ-
 456 εραστεῖν κατωφρωμένους λόγους ἐθαύμαζον μὲν ἐπὶ
 τῇ σεμνότητι, πλὴν οὐ πάνυ θυμῆρες ψόμην, ἐφῆβον
 παιδί συνδιημερεύοντα Τανταλείους δίκας ὑποφέρειν,
 καὶ τοῖς ὄμμασι τοῦ κάλλους μονονουχὶ προσκλίζοντος,
 ἐξὸν ἀρίσασθαι, διψῆν ὑπομένειν· οὐ γὰρ ἀπόχη τὸ
 θεωρεῖν ἐρώμενον οὐδ' ἀπαντικρὺ καθημένου καὶ λα-
 λούντος ἀκούειν, ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπηξά-
 μενος ἔρως πρῶτον ἔχει βαθμὸν ὄψεως, ἵνα ἴδῃ, καὶ ἂν
 θεάσῃται, ποθεῖ προσάγων ἐφάψασθαι· δι' ἄκρων γοῦν
 δακτύλων κἂν μόνον θίγη, τὰ τῆς ἀπολαύσεως εἰς ἅπαν
 διαθεῖ τὸ σῶμα. τυχῶν δ' εὐμαρῶς τούτου τρίτην πείραν
 ἐπάγει φιλήματος, οὐκ εὐθὺς περιεργον, ἀλλ' ἡρέμα
 χεῖλη προσεγγίσας χεῖλεσιν, ἃ πρὶν ἢ ψαῦσαι τελείως
 ἀπέστη, μηδὲν ὑπονοίας ἔχνος καταλιπών· εἶτα πρὸς τὸ
 παρεῖκον ἀρμοζόμενος ἀεὶ λιπαρεστέροις μὲν ἀσπάσμα-
 σιν ἐντέτηκεν, ἔσθ' ὅτε καὶ διαστέλλων ἡσυχῇ τὸ στόμα,

τῶν δὲ χειρῶν οὐδεμίαν παρήσιν ἀργήν· αἱ γὰρ φανεραὶ μετὰ τῶν αἰσθητῶν περιπλοκαὶ τὴν ἡδονὴν συνάπτουσιν, ἢ λάθριος ὑγρῶς ἢ δεξιὰ κατὰ κόλπου δῦσα μαστοῦς βραχὺ τὴν φύσιν ὑπεροιδῶντας πιέζει, καὶ σφριγώσης 457 γαστροῦ ἀμφιλαφῆς τοῖς δακτύλοις ἐπιδράττεται ὁμαλῶς, μετὰ τοῦτο καὶ πρωτόχρονον ἄνθος ἤβης. καὶ

τί τᾶρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;

τοσαύτης τυχῶν ἐξουσίας ὁ ἔρως θερμότερου τινὸς ἀπτεται πράγματος· εἴτ' ἀπὸ μνηρῶν προοιμιασάμενος 54 κατὰ τὸν κωμικὸν ἄρας ἐπάταξεν. 54. ἐμοὶ μὲν οὕτω παιδεραστεῖν γένοιτο· μετεωρολέσχει δὲ καὶ ὅσοι τὴν φιλοσοφίας ὄφρυν ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερήρασι, σεμνῶν ὀνομάτων κομψεύμασι τοὺς ἀμαθεῖς ποιμαίνεταιωσαν· ἐρωτικὸς γὰρ ἦν, εἶπερ τις, καὶ ὁ Σωκράτης, καὶ ὑπὸ μίαν Ἀλκιβιάδης αὐτῷ χλανίδα κλιθεὶς οὐκ ἀπλήξ ἀνέστη. καὶ μὴ θαυμάσης· οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ καθέζεσθαι

δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων,
ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσίτις ἡδονή· στένων
γούν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτω πά-
θει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη,

μνηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῶς ὁμιλίαν
κλαίων.

τούς γε μὴν ὀνομαζομένους παρ' Ἑλλήσι κωμαστὰς οὐ- 458
δὲν ἀλλ' ἢ δήλους ἐραστὰς νομίζω. τάχα φήσει τις αἰσχρὰ
ταῦτ' εἶναι λέγεσθαι, πλὴν ἀληθῆ γε νῆ τὴν Κνιδίαν
Ἀφροδίτην.

ΛΥΚ. Οὐκ ἀνέξομαί σου, φίλε Θεόμνηστε, ἄλλην
ἀρχὴν καταβαλλομένου τρίτων λόγων, ἧς ἀκούειν ἐν
ἑορτῇ μόνον εἰκὸς ἐστι, τᾶλλα δὲ τῶν ἐμῶν ὥτων πόρρω
ἀποικεῖν. ἀφέμενοι δὲ τοῦ παρέλκειν πλεῖω χρόνον εἰς
ἀγορὰν ἐξίωμεν· ἦδη γὰρ εἰκὸς ἐστὶν ὑφάπτεσθαι τῷ
θεῷ τὴν πυράν. ἔστι δ' οὐκ ἀτερπῆς ἡ θεὰ τῶν ἐν Οἴτῃ
παθῶν ὑπομιμνήσκουσα τοὺς παρόντας.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἄλλ' ἢ τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον οἱ 1
 459 τὴν Γοργῶ ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἔναγχος ἔπαθον, ὃ Πολύ-
 στρατε, παγκάλην τινὰ γυναῖκα ἰδὼν· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ
 μύθου ἐκεῖνο μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγο-
 νέναι πεπηγῶς ὑπὸ τοῦ θαύματος.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἡράκλεις, ὑπερφυές τι τὸ θέα-
 μα φῆς καὶ δεινῶς βίαιον, εἴ γε καὶ Λυκῖνον ἐξέπληξε
 γυνή τις οὕσα· σὺ γὰρ ὑπὸ μὲν τῶν μειρακίων καὶ πάνυ
 ῥαδίως αὐτὸ πάσχεις, ὥστε θᾶττον ἢ τις ὄλον τὸν Σί-
 πυλον μετακινήσειεν ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάγοι μὴ οὐχὶ
 παρεστάναι αὐτοῖς κεκηνότα καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολ-
 λάκις ὥσπερ ἐκείνην αὐτὴν τὴν τοῦ Ταντάλου. ἀτὰρ εἰπέ
 μοι, τίς ἢ λιθοποιὸς αὕτη Μέδουσα ἡμῖν ἔστι καὶ πόθεν,
 ὡς καὶ ἡμεῖς ἴδοιμεν· οὐ γὰρ, οἴμαι, φθονήσεις ἡμῖν
 τῆς θεᾶς οὐδὲ ζηλοτυπήσεις, εἰ μέλλοιμεν πλησίον ποι
 καὶ αὐτοὶ παραπεπηγέναι σοι ἰδόντες.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς κἂν ἐκ περιω-
 πῆς μόνον ἀπίδης εἰς αὐτὴν, ἀχανῆ σε καὶ τῶν ἀνδριάν-
 των ἀκινήτοτερον ἀποφανεῖ. καίτοι τοῦτο μὲν ἴσως εἰρη-
 460 νικώτερόν ἐστι καὶ τὸ τραῦμα ἦττον καιρίον, εἰ αὐτὸς
 ἴδοις· εἰ δὲ κάκεινη προσβλέψειε σὲ, τίς ἔσται μηχανὴ
 ἀποστῆναι αὐτῆς; ἀπάξει γάρ σε ἀναδησαμένη ἔνθα
 ἂν ἐθέλη, ὕπερ καὶ ἡ λίθος ἢ Ἡρακλεῖα δρᾷ τὸν
 σίδηρον.

2. ΠΟΛ. Παῦον, ὃ Λυκῖνε, τεράστιόν τι κάλλος 2
 ἀναπλάττων, ἀλλ' εἰπέ, τίς ἢ γυνὴ ἐστίν.

ΛΥΚ. Οἶε γάρ με ὑπερβαλέσθαι τῷ λόγῳ, ὃς δέ-
 δια μὴ σοι ἰδόντι ἀσθενής τις ἐπαινέσαι δόξω· παρὰ το-
 σοῦτον ἀμείνων φανεῖται. πλὴν ἀλλ' ἦτις μὲν, οὐκ ἂν
 εἰπεῖν ἔχοιμι, θεραπεία δὲ πολλὴ καὶ ἡ ἄλλη περὶ αὐτὴν
 παρασκευὴ λαμπρὰ καὶ εὐνούχων τι πλῆθος καὶ ἄβραι
 πάνυ πολλαί, καὶ ὅλως μειζόν γε ἢ κατ' ἰδιωτικὴν τύχην
 ἐδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.

ΠΟΛ. Οὐδὲ τοῦνομα ἐπέθου σύ γε ὅ τι καλοῖτο;

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας ἐστὶ τῶν θεατῶν γὰρ τις ἀπιδὼν ἐς τὸν πλησίον, ἐπεὶ παρῆλθε, Τοιαῦτα μέντοι, ἔφη, τὰ Σμυρναϊκὰ κάλλη· καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ ἢ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλλίστην γυναῖκα ἤνεγκεν. ἐδόκει δέ μοι καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων, οὕτως ἐσεμνύνετο ἐπ' αὐτῇ.

3 3. ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπεὶ λίθος ὦν τοῦτό γε ὡς ἀληθῶς 461 ἐποίησας οὔτε παρακολουθήσας οὔτε τὸν Σμυρναῖον ἐκείνον ἐρόμενος ἦτις ἦν, κἂν τὸ εἶδος ὡς οἶόν τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ· τάχα γὰρ ἂν οὕτως γνωρίσαιμι.

ΛΥΚ. Ὅραξ ἤλικον τοῦτο ἤτησας; οὐ κατὰ λόγων δύναμιν, καὶ μάλιστα γὰρ τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσει θαυμασίαν οὕτως εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἢ Ἀπελλῆς ἢ Ζεῦξις ἢ Παρράσιος ἱκανοὶ ἔδοξαν, [ἢ εἴ τις Φειδίας ἢ Ἀλκαμένης], ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενεῖα τῆς τέχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Λυκίνε, ποία τις ἦν τὴν ὄψιν; οὐ γὰρ ἐπισφαλὲς τὸ τόλμημα, εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδειξάεις τὴν εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχη.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἀσφαλέστερον αὐτὸς ποιήσειν μοι δοκῶ τῶν παλαιῶν τινὰς ἐκείνων τεχνιτῶν παρακαλέσας ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἀναπλάσειάν μοι τὴν γυναῖκα.

ΠΟΛ. Πῶς τοῦτο φῆς; ἢ πῶς ἂν ἀφίκοντό σοι πρὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἀποθανόντες;

ΛΥΚ. Ῥαδίως, ἦνπερ σὺ μὴ ὀκνήσης ἀποκρίνασθαι τί μοι.

ΠΟΛ. Ἐρώτα μόνον.

4 4. ΛΥΚ. Ἐπεδήμησάς ποτε, ὦ Πολύστρατε, τῇ Κνι- 462 δίων πόλει;

ΠΟΛ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ τὴν Ἀφροδίτην εἶδες πάντως αὐτῶν;

ΠΟΛ. Νῆ Δία, τῶν Πραξιτέλους ποιημάτων τὸ κάλλιστον.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας, ὃν λέγουσιν

οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς, ὡς ἐρασθεῖη τις τοῦ ἀγάλματος καὶ λαθῶν ὑπολειφθεὶς ἐν ἱερῷ συγγένοιτο ὡς δυνατὸν ἀγάλματι. τοῦτο μέντοι ἄλλως ἱστορήσθω. σὺ δὲ — ταύτην γάρ, ὡς φῆς, εἶδες — ἴθι μοι καὶ τόδε ἀπόκρι- ναι, εἰ καὶ τὴν ἐν κήποις Ἀθήνησι τὴν Ἀλκαμένους ἐώρακας.

ΠΟΛ. Ἡ πάντων γ' ἄν, ὦ Λυκίνε, ὁ ῥαθυμότα- τος ἦν, εἰ τὸ κάλλιστον τῶν Ἀλκαμένους πλασμάτων παρείδον.

ΛΥΚ. Ἐκεῖνο μὲν γε, ὦ Πολύστρατε, οὐκ ἐρήσο- μαί σε, εἰ πολλὰκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθὼν καὶ τὴν Καλάμιδος Σωσάνδραν τεθέασαι.

ΠΟΛ. Εἶδον κάκεινην πολλὰκις.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς. τῶν δὲ Φειδίου ἔργων τί μάλιστα ἐπήνεσας;

ΠΟΛ. Τί δ' ἄλλο ἢ τὴν Ἀθηνίαν, ἣ καὶ ἐπιγράψαι τοῦνομα ὁ Φειδίας ἤξιωσε; καὶ νῆ Δία τὴν Ἀμαζόνα τὴν ἐπερειδομένην τῷ δορατίῳ.

463 5. ΛΥΚ. Τὰ κάλλιστα, ὦ ἑταῖρε, ὥστε οὐκέτ' ἄλ- 5 λων τεχνιτῶν δεήσει. φέρε δὴ ἐξ ἀπασῶν ἤδη τούτων ὡς οἷόν τε συναρμόσας μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω τὸ ἐξαι- ρετον παρ' ἐκάστης ἔχουσαν.

ΠΟΛ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τουτὶ γένοιτο;

ΛΥΚ. Οὐ χαλεπὸν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ με- τακοσμεῖν καὶ συντιθέναι καὶ ἀρμόζειν ὡς ἂν εὐρυθμό- τατα δύναίτο φυλάττων ἅμα τὸ συμμιγῆς ἐκεῖνο καὶ ποι- κίλον.

ΠΟΛ. Εὐ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ὅ τι κεχρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τιὰ συνθεῖς οὐκ ἀπάρδουσαν ἀπεργάσεται.

6. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὥρα παρέχειν γινομένην 6 τὴν εἰκόνα. ὁ δὲ συναρμόζων τῆς ἐκ Κνίδου ἠκούσης μό- νον τὴν κεφαλὴν λαβὼν [οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος γυμνοῦ ὄντος δεήσει·] τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην καὶ μέτω- πον ὀφρῦων τε τὸ εὐγραμμον ἐάσει ἔχειν ὥσπερ ὁ Πρα-

ξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῆ
 φαιδρῷ καὶ κεχαρισμένῳ καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ 464
 Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ
 παρ' Ἀλκαμένους [καὶ] τῆς ἐν κήποις λήψεται, καὶ προσέτι
 χειρῶν ἄκρα καὶ καρπῶν τὸ εὐρυθμον καὶ δακτύλων τὸ
 εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολλῆγον παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ
 ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν καὶ
 παρειωὶν τὸ ἀπαλὸν καὶ εἶνα σύμμετρον ἢ Λημνία παρέξει
 καὶ Φειδίας· ἔτι καὶ στόματος ἀρμογὴν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν
 ἀνχένα παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών· ἢ Σωσάνδρα δὲ καὶ
 ὁ Κάλαμις αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ μεϊδιᾶμα
 σεμνὸν καὶ λεληθὸς ὡσπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εὐ-
 σταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάν-
 δρας, πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος αὐτὴ ἔσται τὴν κεφαλὴν·
 τῆς ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλικὸν ἂν γένοιτο, κατὰ τὴν
 ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κατὰ τὸν
 Πραξιτέλην μεμετρήσθω. τί σοι, ὦ Πολύστρατε, δοκεῖ;
 καλὴ γενήσεσθαι ἢ εἰκῶν;

ΠΟΛ. Καὶ μάλιστα, ἐπειδὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον
 7 ἀποτελεσθῆ· 7. ἔτι γάρ, ὦ πάντων γενναιότατε, καταλέ-
 λοιπάς τι κάλλος ἔξω τοῦ ἀγάλματος, οὕτως πάντα ἐς τὸ 465
 αὐτὸ συμπεφορηκῶς.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο;

ΠΟΛ. Οὐ τὸ μικρότατον, ὦ φιλότης, εἰ μὴ σοι δόξει
 ὀλίγα πρὸς εὐμορφίαν συντελεῖν χρῶμα τὸ ἐκάστῳ πρέ-
 πον, ὡς μέλανα μὲν εἶναι ἀκριβῶς ὅποσα μέλανα, λευκὰ
 δὲ ὅσα τοιαῦτα. χρὴ καὶ τὸ ἐρύθθημα ἐπανθῆναι καὶ [τὰ
 τοιαῦτα] κινδυνεύει τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖν (†).
 πόθεν οὖν καὶ ταῦτα πορισταίμεθ' ἄν;

ΛΥΚ. Παρακαλέσωμεν δηλαδὴ τοὺς γραφέας, καὶ
 μάλιστα ὅποσοι αὐτῶν ἄριστοι ἐγένοντο κεράσασθαι τὰ
 χρώματα καὶ εὐκαιρον ποιεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν· καὶ
 δὴ παρακελήσθω Πολύγνωτος καὶ Εὐφράνωρ ἐκεῖνος καὶ
 Ἀπελλῆς καὶ Ἀετίων· οὗτοι δὲ διεκόμενοι τὸ ἔργον ὁ μὲν
 Εὐφράνωρ χρωσάτω τὴν κόμην οἷαν τῆς Ἥρας ἔγραψεν, ὁ
 Πολύγνωτος δὲ ὀφρῶν τὸ ἐπιπρεπὲς καὶ παρειωὶν τὸ ἐνε-

ρευθές οίαν τὴν Κασάνδραν ἐν τῇ λέσχῃ ἐποίησε τοῖς Δελφοῖς, καὶ ἐσθῆτα δὲ οὗτος ποιησάτω ἐς τὸ λεπτότατον ἐξεργασμένην, ὡς συνεστάλθαι μὲν ὅσα χροί, διηγεμῶσθαι δὲ τὰ πολλά· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δεῖξάτω κατὰ τὴν Παγκάστην μάλιστα, μὴ ἄγαν λευκὸν ἀλλὰ ἔναιμον ἀπλῶς· τὰ χεῖλη δὲ οἷα Ῥωξάνης ὁ Ἀετίων ποιησάτω. 8. μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν γραφῶν Ὅμηρον παρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ δεδέγμεθα· οἷον γάρ τι τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρῶμα ἐκείνος ἐπέβαλεν ἐλέφαντι εἰκάσας ἡρέμα πεφοινιγμένῳ, τοιόνδε ἔστω τὸ πᾶν· ὁ δ' αὐτὸς οὗτος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γραψάτω βοῶπιν τινα ποιήσας αὐτήν. συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὡς τὸ βλέφαρον ἐξεργάσασθαι· καὶ φιλομειδῆ δὲ Ὅμηρος ποιήσει καὶ λευκώλενον καὶ ῥοδοδάκτυλον, καὶ ὄλωσ τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσει πολὺ δικαιότερον ἢ τὴν τοῦ Βρισέως. 9. ταῦτα μὲν οὖν πλαστῶν καὶ γραφῶν καὶ ποιητῶν παῖδες ἐργάζονται. ὁ δὲ πᾶσιν ἐπανθῆι τούτοις, ἢ Χάρις, μᾶλλον δὲ πᾶσαι ἅμα ὀπόσαι Χάριτες καὶ ὀπόσοι Ἔρωτες περιχορεύοντες, τίς ἂν μιμήσασθαι δύναίτο;

ΠΟΛ. Θεσπέσιόν τι χρῆμα, ὦ Λυκίνε, φῆς καὶ δι-
 467 πετὲς ὡς ἀληθῶς οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτ' ἄν. τί δὲ πρᾶττουσαν εἶδες αὐτήν;

ΛΥΚ. Βιβλίον ἐν ταῖν χερσῶν εἶχεν ἐς δύο συνειλημένον, καὶ ἐφκει τὸ μὲν τι ἀναγιγνώσκεισθαι αὐτοῦ, τὸ δὲ ἤδη ἀνεγνωκέναι. μεταξὺ δὲ προϊούσα διελέγετο τῶν παρομαρτούντων τινὲ οὐκ οἶδα ὅ τι· οὐ γὰρ ἐς ἐπήκοον ἐφθέγγετο. πλὴν μειδιάσασά γε, ὦ Πολύστρατε, ὀδόντας ἐξέφηγε πῶς ἂν εἴποιμί σοι [ὅπως μὲν] λευκοὺς, ὅπως δὲ συμμέτρους καὶ πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένους; ἢ που κάλλιστον ὄρμον εἶδες ἐκ τῶν στιλιανοτάτων καὶ ἰσομεγεθῶν μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχον ἐπεφύκεσαν· ἐκοσμοῦντο δὲ μάλιστα τῷ τῶν χειλῶν ἐρυθῆματι. ὑπεφαίνοντο γοῦν, αὐτὸ δὲ τοῦτο Ὅμηρον, ἐλέφαντι τῷ πριστῷ ὁμοιοί, οὐχ οἱ μὲν πλατύτεροι αὐτῶν, οἱ δὲ προέχοντες ἢ διστηγότες οἷοι ταῖς πλειστάις, ἀλλὰ τις πάν-

των ἰσοτιμία καὶ ὁμόχροια καὶ μέγεθος ἐν καὶ προσεχείς ὁμοίως, καὶ ὄλως μέγα τι θαῦμα καὶ θέαμα πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην εὐμορφίαν ὑπερπεπαικός.

- 10 10. ΠΟΛ. Ἐχ' ἀτρέμας. συνίημι γὰρ ἤδη πάνν σα-⁴⁸⁸
φῶς ἦντινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα τούτοις τε αὐτοῖς
γνωρίσας καὶ τῇ πατρίδι. καὶ εὐνούχους δέ τινας ἔπεσθαι
αὐτῇ ἔφησ.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, καὶ στρατιώτας τινάς.

ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν, ὧ μακάριε, τὴν αἰ-
διμον ταύτην λέγεις.

ΛΥΚ. Τί δέ ἐστιν αὐτῇ τούνομα;

ΠΟΛ. Πάνν καὶ τούτο γλαφυρόν, ὧ Λυκίε, καὶ
ἐπέρασιον· ὁμώνυμος γάρ ἐστι τῇ τοῦ Ἀβραδάτα ἐκείνη
τῇ καλῇ. οἶσθα πολλάκις ἀκούσας Ξενοφώντος ἐπαινοῦν-
τός τινα σώφρονα καὶ καλὴν γυναῖκα.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, καὶ ὡσπερ γε ὀρῶν αὐτὴν οὕτω δια-
τέθειμαι, ὅποταν κατ' ἐκεῖνό που ἀναγινώσκων γένωμαι,
καὶ μονονουχί καὶ ἀκούω λεγούσης αὐτῆς ἃ πεποιήται λέ-
γουσα, καὶ ὡς ὠπλιζε τὸν ἄνδρα καὶ οἶα ἦν παραπέμ-
πουσα αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην.

- 11 11. ΠΟΛ. Ἄλλ', ὧ ἄριστε, σὺ μὲν ὡσπερ τινὰ
ἀστραπὴν παραδραμοῦσαν ἅπαξ εἶδες αὐτὴν καὶ ἔοικας
τὰ πρόχειρα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν μορφὴν,
ἐπαινεῖν· τῶν δὲ τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀθέατος εἶ οὐδὲ
οἶσθα ὅσον τὸ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν αὐτῆς μακροῦ τινι ἄμει-
νον καὶ θεοειδέστερον τοῦ σώματος. ἐγὼ δὲ, συνήθης γάρ
εἰμι, καὶ λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις ὁμοεθνῆς ὢν. καὶ
γάρ, ὡς οἶσθα καὶ αὐτός, τὸ ἡμέρον καὶ φιλάνθρωπον⁴⁸⁹
καὶ τὸ μεγαλόφρον καὶ σωφροσύνην καὶ παιδείαν πρὸ τοῦ
κάλλους ἐπαινώ· ἄξια γὰρ προκεκρίσθαι ταῦτα τοῦ σώ-
ματος· ἐπεὶ ἄλογον ἂν εἶη καὶ γελοῖον, ὡσπερ εἶ τις τὴν
ἐσθῆτα πρὸ τοῦ σώματος θαυμάζοι. τὸ δ' ἔντελές, οἶμαι,
κάλλος τοῦτό ἐστιν, ὅποταν ἐς τὸ αὐτὸ συνδράμη ψυχῆς
ἀρετῇ καὶ εὐμορφία σώματος. ἀμέλει πολλὰς ἂν σοι δεί-
ξαιμι μορφῆς μὲν εὖ ἔχούσας, τὰ δὲ ἄλλα αἰσχυνοῦσας
τὸ κάλλος, ὡς καὶ μόνον φθεγξαμένων ἀπανθεῖν αὐτὸ

καὶ ἀπομαραίνεσθαι ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημονοῦν καὶ παρ' ἀξίαν συνὸν πονηρᾶ τινι δεσποίνῃ τῇ ψυχῇ. καὶ αἶ γε τοιαῦται ὅμοιαι μοι δοκοῦσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεροῖς· κακεῖ γὰρ αὐτὸς μὲν ὁ νεὸς κάλλιστός τε καὶ μέγιστος, λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἡσκημένος καὶ χρυσῷ καὶ γραφαῖς διηριθμισμένος, ἔνδον δὲ ἦν ζητῆς τὸν Θεόν, ἣ πῖθγκός ἐστιν ἡ ἴβις ἡ τράγος ἡ αἴλουρος. τοιαύτας πολλὰς ἰδεῖν ἔστιν. οὐ τοίνυν ἀπόχρη τὸ κάλλος, ἣ μὴ κοσμηταὶ τοῖς δικαίοις κοσμήμασι, λέγω δὴ οὐκ ἐσθῆτι ἀλουργεῖ καὶ ὄρμοις, ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις, ἀρετῇ καὶ 470 σωφροσύνῃ καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅποσα τῆς ψυχῆς ὄρος ἐστίν.

12. ΑΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πολύστρατε, μοῖτον ἀντὶ μοι- 12 του ἄμειψαι τῷ αὐτῷ μέτρῳ, φασίν, ἣ καὶ λώϊον, δύνασαι γάρ, καὶ τινα εἰκόνα γραψάμενος τῆς ψυχῆς ἐπίδειξον, ὡς μὴ ἐξ ἡμισείας θαναμάζοιμι αὐτήν.

ΠΟΛ. Οὐ μικρόν, ὦ ἑταῖρε, τὸ ἀγώνισμα προστά- 13 τεις· οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ πᾶσι προφανὲς ἐπαινέσαι καὶ τὰ ἄδηλα ἐμφανίσαι τῷ λόγῳ. καὶ μοι δοκῶ συνεργῶν καὶ αὐτὸς δεήσεσθαι πρὸς τὴν εἰκόνα, οὐ πλαστῶν οὐδὲ γραφῆων μόνον, ἀλλὰ καὶ φιλοσόφων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκείνων κανόνας ἀπευθῆναι τὸ ἄγαλμα καὶ δεῖξαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν πλαστικὴν κατεσκευασμένον. 13. καὶ δὴ πεποιή- 18 471 σθω. αὐδήεσσα μὲν τὸ πρῶτον καὶ λίγεια, καὶ τό, γλυκίων μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώττης περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ Πυλίου γέροντος ἐκείνου ὁ Ὅμηρος ἂν εἰρήκει. πᾶς δὲ ὁ τόνος τοῦ φθέγματος οἷος ἀπαλώτατος, οὔτε βαρὺς ὡς ἐς τὸ ἀνδρεῖον ἡρμύσθαι οὔτε πᾶν λεπτὸς ὡς θηλύτατός τε εἶναι καὶ κομιδῇ ἔκλυτος, ἀλλ' οἷος γένοιτ' ἂν παιδὶ μήπω ἡβάσκοντι, ἡδὺς καὶ προσηνῆς καὶ πράως παραδύομενος ἐς τὴν ἀκοήν, ὡς καὶ παυσάμενης ἔναυλον εἶναι τὴν βοήν καὶ τι λείψανον ἐνδιατρίβειν καὶ περιβομβεῖν τὰ ὦτα καθάπερ ἡχώ τινα παρατείνουσαν τὴν ἀκρόασιν καὶ ἵχνη τῶν λόγων μελιχρὰ ἄττα καὶ πειθοῦς μεστὰ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀπολιμπάνουσαν. ὅποταν δὲ καὶ τὸ 472 καλὸν ἐκείνο ᾄδῃ, καὶ μάλιστα πρὸς τὴν κιθάραν, τότε

δὴ τότε ὦρα μὲν σιωπᾶν τάχιστα ἀλκύοσι καὶ τέτιξι καὶ τοῖς κύκνοις· ἄμουσα γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἅπαντα· κᾶν τὴν Πανδίοδος εἴπης, ἰδιῶτις κάκεινη καὶ ἄτεχνος, εἰ
 14 καὶ πολυηχέα τὴν φωνὴν ἀφήσιν. 14. Ὅρφεὺς δὲ καὶ Ἀμφίλων, οἵπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροατῶν, ὡς καὶ τὰ ἄφνηα ἐπικαλέσασθαι πρὸς τὸ μέλος, αὐτοὶ ἄν, οἶμαι, εἰ γε ἤκουσαν, καταλιπόντες ἄν τὰς κιθάρας παρεστήμεσαν σιωπῇ ἀκροώμενοι· τὸ γὰρ τῆς τε ἀρμο- νίας τὸ ἀκριβέστατον διαφυλάττειν, ὡς μὴ παραβαίνειν τι τοῦ ῥυθμοῦ, ἀλλ' εὐκαίρῳ τῇ ἄρσει καὶ θέσει διαμε- μετρῆσθαι τὸ ῥῆμα καὶ συνψῆδόν εἶναι τὴν κιθάραν καὶ ὁμοχροεῖν τῇ γλώττῃ τὸ πληκτρον, καὶ τὸ εὐφρῆς τῶν δακτύλων καὶ τὸ εὐκαμπῆς τῶν μελῶν πόθεν ἄν ταῦτα ὑπῆρχε τῷ Θορακί ἐκείνῳ καὶ τῷ ἀνὰ τὸν Κιθαιρῶνα με- ταξὺ βουκολοῦντι καὶ κιθαρίζειν μελετῶντι; ὥστε ἦν ποτε, ὦ Λυκίνε, καὶ ῥόδουσης ἀκούης αὐτῆς, οὐκέτι τὸ τῶν Γοργόνων ἐκείνο ἔση μόνον πεπονθῶς, λίθος ἐξ⁴³ ἀνθρώπου γενόμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Σειρήνων εἶση, ὁποῖόν τι ἦν· παρεστήσῃ γὰρ εὖ οἶδα κεκλημένος, πατρί-δος καὶ οἰκείων ἐπιλαθόμενος. καὶ ἦν κηρῷ ἐπιφράσῃ τὰ ὦτα, καὶ διὰ τοῦ κηροῦ διαδύσεται σοι τὸ μέλος· τοιοῦ-τόν τι ἄκουσμά ἐστι, Τερψιχόρης τινὸς ἢ Μελοπομένης ἢ Καλλιόπης αὐτῆς παιδεύμα, μυρία τὰ θέλητρα καὶ παν-τοῖα ἐν ἑαυτῷ ἔχον. ἐνὶ τε λόγῳ συνελὼν φαίην ἄν, τοι-αύτης μοι τῆς ᾠδῆς ἀκούειν νόμιζε, οἷαν εἰκὸς εἶναι τὴν διὰ τοιοῦτων χειλῶν, δι' ἐκείνων δὲ τῶν ὀδόντων ἐξιού-σαν. ἐώρακας δὲ καὶ αὐτὸς ἦν φημι, ὥστε [καὶ] ἀκηκοέναι
 15 νόμιζε. 15. τὸ μὲν γὰρ ἀκριβὲς τοῦτο τῆς φωνῆς καὶ κα-θαρῶς Ἰωνικὸν καὶ ὅτι ὁμιλῆσαι στωμύλη καὶ πολὺ τῶν Ἀττικῶν χαρίτων ἔχουσα οὐδὲ θαναμάζειν ἄξιον· πάτριον γὰρ αὐτῇ καὶ προγονικόν, οὐδὲ ἄλλως ἔχρην μετέχουσαν τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκείνο⁴⁴ θαναμάσαιμ' ἄν, εἰ καὶ ποιήσῃ χαίρει καὶ τὰ πολλὰ ταύτῃ ὁμιλεῖ τοῦ Ὀμήρου πολῖτις οὔσα. μία μὲν δὴ σοι, ὦ Λυ-κίνε, καλλιφωνίας αὕτη καὶ ᾠδῆς εἰκῶν, ὡς ἄν τις ἐπὶ τὸ ἔλαττον εἰκάσειε. σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας· οὐ γὰρ

μίαν ὡσπερ σὺ ἐκ πολλῶν συνθεῖς ἐπιδειξαι διέγνωκα — ἦττον γὰρ [δὴ] τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθέν, κάλλη τiosaῦτα καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὐτῷ ἀνθαμιλλώμενον — ἀλλ' αἱ πᾶσαι καθ' ἐκάστην τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ εἰκῶν μία γεγράφεται πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη.

ΔΥΚ. Ἐορτήν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. ἔοικας γοῦν λώιον ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ μέτρον. ἐπιμέτρει δ' οὖν· ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἄν ἄλλο ποιήσας μᾶλλον χαρίσαιό μοι.

16. ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πάντων καλῶν παιδείαν ¹⁶

⁴⁷⁵ ἠγεῖσθαι ἀνάγκη, καὶ μάλιστα τούτων ὅποσα μελετητά, φέρε καὶ ταύτην ἤδη συστησώμεθα, ποικίλην μέντοι καὶ πολύμορφον, ὡς μηδὲ κατὰ τοῦτο ἀπολιποῖμεθα τῆς σῆς πλαστικῆς. καὶ δὴ γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ἀγαθὰ ἔχουσα οὐχ ὡσπερ ἡ Κλειῶ καὶ ἡ Πολύμνια καὶ ἡ Καλλιόπη καὶ αἱ ἄλλαι ἐν τι ἐκάστη ἐπισταμένη, ἀλλὰ [τὰ] πασῶν καὶ προσέτι τὰ Ἐρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος· ὅποσα γὰρ ἢ ποιηταὶ μέτροις διακοσμήσαντες ἢ ῥήτορες δεινότητι κρατύναντες ἐξενηρόχασιν ἢ συγγραφεῖς ἱστορήκασιν ἢ φιλόσοφοι παρηνέκασιν, πᾶσι τούτοις ἢ εἰκῶν κεκοσμήσθω, οὐκ ἄχρι τοῦ ἐπικεκρωῖσθαι μόνον, ἀλλ' ἐς βάρους δεινοποιοῖς τισι φαρμάκοις ἐς κόρον καταβαφείσα. καὶ συγγνώμη, εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδειξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅ τι τοιοῦ- ⁴⁷⁶ τον ἐν τοῖς πάλαι παιδείας πέρι μνημονεύεται. πλὴν ἀλλά, εἴ γε δοκεῖ, ἀνακείσθω καὶ αὕτη· οὐ μεμπτή γάρ, ὡς ἐμοὶ φαίνεται.

ΔΥΚ. Καλλίστη μὲν [οὖν], ὦ Πολύστρατε, καὶ πάσαις ταῖς γραμμαῖς ἀπηκριβωμένη.

17. ΠΟΛ. Μετὰ δὲ ταύτην ἢ τῆς σοφίας καὶ συνέ- ¹⁷ σεως εἰκῶν γραπτέα. δεήσει δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα πολλῶν τῶν παραδειγμάτων, ἀρχαίων τῶν πλειστον, ἐνὸς μὲν καὶ αὐτοῦ Ἰωνικοῦ· γραφεῖς δὲ καὶ δημιουργοὶ αὐτοῦ Ἀισχίνης Σωκράτους ἐταῖρος καὶ αὐτὸς Σωκράτης, μιμηλότατοι τεχνιτῶν ἀπάντων, ὅσῳ καὶ μετ' ἔρωτος ἔγρα-

φον. τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν, ἣ καὶ ὁ Ὀλύμπιος θαυμασιώτατός γε αὐτὸς συνῆν, οὐ φαῦλον συνέσεως παράδειγμα προθέμενοι, ὅποσον ἐμπειρίας πραγμάτων καὶ ὀξύτητος ἐς τὰ πολιτικὰ καὶ ἀγχινοίας 477 καὶ δριμύτητος ἐκείνη προσῆν, τοῦτο πᾶν ἐπὶ τὴν ἡμέτεραν εἰκόνα μεταγάγωμεν ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ· πλὴν ὅσον ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ πινακίῳ ἐγγράπτο, αὕτη δὲ κολοσσιαία τὸ μέγεθός ἐστι.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο φῆς;

ΠΟΛ. Ὅτι, ὡς Ἀυκίνε, οὐκ ἰσομεγέθεις εἶναι φημι τὰς εἰκόνας ὁμοίας οὔσας· οὐ γὰρ ἴσον οὐδὲ ἐγγὺς Ἀθηναίων ἢ τότε πολιτεία καὶ ἢ παρούσα τῶν Ῥωμαίων δύναμις. ὥστε εἰ καὶ τῇ ὁμοιότητι ἢ αὐτῇ, ἀλλὰ τῷ μεγέθει γε ἀμείνων αὕτη ὡς ἂν ἐπὶ πλατυτάτου πίνακος 18 καταγεγραμμένη. 18. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδειγμα Θεανῶ τε ἐκείνη καὶ ἡ Λεσβία μελοποιὸς καὶ Διοτίμα ἐπὶ ταύταις, ἢ μὲν τὸ μεγαλόνουν ἢ Θεανῶ συμβαλλομένη ἐς τὴν γραφὴν, ἢ Σαπφῶ δὲ τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως· 478 τῇ Διοτίμῃ δὲ οὐχ ἂ Σωκράτης ἐπήνεσεν αὐτήν, εἰκονία ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τε καὶ συμβουλίαν. τοιαύτη σοὶ καὶ αὕτη, Ἀυκίνε, ἀνακείσθω [ἢ] εἰκῶν.

19 19. ΛΥΚ. Νῆ Δί', ὡς Πολύστρατε, θαυμάσιος οὔσα. σὺ δὲ ἄλλας γράφου.

ΠΟΛ. Τὰς τῆς χρηστότητος, ὡς ἑταῖρε, καὶ φιλανθρωπίας, ἢ τὸ ἡμέρον ἐμφανιεῖ τοῦ τρόπου καὶ πρὸς τοὺς δεομένους προσηγές. εἰκάσθω οὖν καὶ αὕτη Θεανοῖ τε ἐκείνη τῇ Ἀντήνορος καὶ τῇ Ἀρήτη καὶ τῇ Θυγατρὶ αὐτῆς τῇ Ναυσικάᾳ, καὶ εἴ τις ἄλλη ἐν μεγέθει πραγμάτων 20 ἐσωφρόνησε πρὸς τὴν τύχην. 20. ἐξῆς δὲ μετὰ ταύτην ἢ τῆς σωφροσύνης αὐτῆς γεγράφθω καὶ τῆς πρὸς τὸν συνόντα εὐνοίας, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Ἰκαρίου μάλιστα εἶναι τὴν σαόφρονα καὶ τὴν περίφρονα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου γεγραμμένην — τοιαύτην γὰρ τὴν τῆς Πηνελόπης εἰκόνα ἐκεῖνος ἔγραψεν — ἢ καὶ νῆ Δία κατὰ τὴν ὁμῶνυμον αὐτῆς τὴν τοῦ Ἀβραδάτα, ἣς μικρὸν ἐμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν.

479 ΛΥΚ. Παγκάλην καὶ ταύτην, ὧ Πολύστρατε, ἀπειρ-
 γάσω, καὶ σχεδὸν ἤδη τέλος σοι ἔχουσιν αἱ εἰκόνες· ἅπα-
 σαν γὰρ ἐπελήλυθας τὴν ψυχὴν κατὰ μέρη ἐπαινῶν.

21. ΠΟΛ. Οὐχ ἅπασαν· ἔτι γὰρ τὰ μέγιστα τῶν 21

ἐπαινῶν περιλείπεται. λέγω δὲ τὸ ἐν τηλικούτῳ ὄγκῳ γε-
 νομένην αὐτὴν μήτε τύφον ἐπὶ εὐπραξίᾳ περιβαλέσθαι
 μήτε ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαρθῆναι πιστεύσα-
 σαν τῇ τύχῃ, φυλάττειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσοπέδου ἑαυτὴν μη-
 δὲν ἀπειρόκαλον ἢ φορτικὸν φρονοῦσαν καὶ τοῖς προσ-
 ιοῦσι δημοτικῶς τε καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου προσφέρεσθαι καὶ
 δεξιώσεις καὶ φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι τοσοῦτῳ
 ἡδῖλους τοῖς προσομιλοῦσιν, ὅσῳ καὶ παρὰ μείζονος ὅμως
 γινόμενα οὐδὲν τραγικὸν ἐμφαίνουσιν· ὡς ὀπίσοι τῷ
 μέγα δύνασθαι μὴ πρὸς ὑπεροψίαν, ἀλλὰ πρὸς εὐποίαν
 ἐχρήσαντο, οὗτοι καὶ ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς τύχης
 δοθέντων ἀγαθῶν ὤφθησαν. καὶ μόνοι ἂν οὗτοι δικαίως
 τὸ ἐπίφθονον διαφύγοιεν· οὐδεὶς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ
 480 ὑπερέχοντι, ἢν μετριάζοντα ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν αὐτὸν
 ὄρᾳ καὶ μὴ κατὰ τὴν τοῦ Ὁμήρου Ἄτην ἐκείνην ἐπ' ἀν-
 δρῶν κράατα βεβηκότα καὶ τὸ ὑποδεέστερον πατοῦντα·
 ὅπερ οἱ ταπεινοὶ τὰς γνώμας πάσχουσιν ἀπειροκαλίᾳ τῆς
 τύχης· ἐπειδὴν γὰρ αὐτοὺς ἡ τύχῃ μηδὲν τοιοῦτον ἐλ-
 πίσαντας ἄφνω ἀναβιβάσῃ ἐς πτηνόν τι καὶ μετάρσιον
 ὄχημα, οὐ μένουσιν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων οὐδ' ἀφορῶσι
 κάτω, ἀλλ' αἰεὶ πρὸς τὸ ἄναντες βιάζονται. τοιγαροῦν ὡσ-
 περ οἱ Ἰκαροὶ τακέντος αὐτοῖς τάχιστα τοῦ κηροῦ καὶ τῶν
 πτερῶν περιρρυέντων γέλωτα ὀφλισκάνουσιν ἐπὶ κεφα-
 λὴν ἐς πελάγη καὶ κλύδωνα ἐμπλίπτοντες. ὅσοι δὲ κατὰ
 τὸν Δαίδαλον ἐχρήσαντο τοῖς πτεροῖς καὶ μὴ πάνυ ἐπήρ-
 θησαν, εἰδότες ὅτι ἐκ κηροῦ ἦν αὐτοῖς πεποιημένα, ἐτα-
 μιεύσαντο δὲ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον τὴν φορὰν καὶ ἡγά-
 πησαν ὑψηλότεροι μόνον τῶν κυμάτων ἐνεχθέντες, ὥστε
 481 μέντοι νοτίζεσθαι αὐτοῖς αἰεὶ τὰ πτερὰ καὶ μὴ παρέχειν
 αὐτὰ μόνῳ τῷ ἡλίῳ, οὗτοι δὲ ἀσφαλῶς τε ἅμα καὶ σω-
 φρόνως διέπτησαν· ὅπερ καὶ ταύτην ἂν τις μάλιστα ἐπαι-
 νέσειε. τοιγαροῦν καὶ ἄξιον παρὰ πάντων ἀπολαμβάνει

τὸν καρπὸν εὐχομένων ταῦτά τε αὐτῇ παραμεῖναι τὰ πτερὰ καὶ ἔτι πλείω ἐπιρρεῖν τὰγαθά.

22 22. ΛΥΚ. Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γιγνέσθω· ἀξία γὰρ οὐ τὸ σῶμα μόνον ὥσπερ ἡ Ἑλένη καλὴ οὖσα, καλλίω δὲ καὶ ἔρασμιωτέραν ὑπ' αὐτῷ τὴν ψυχὴν σκέπουσα. ἔπρεπε δὲ καὶ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ χρηστῷ καὶ ἡμέρῳ ὄντι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὅποσα ἐστὶν αὐτῷ, εὐδαιμονῆσαι, ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ φῦναι γυναικα τοιαύτην καὶ συνοῦσαν αὐτῷ ποθεῖν αὐτόν· οὐ γὰρ μικρὸν τοῦτο εὐδαιμόνημα γυνή, περὶ ἧς ἂν τις εὐλόγως τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο εἴποι, χρυσεῖη μὲν αὐτὴν⁴⁸² Ἀφροδίτῃ ἐρίζειν τὸ κάλλος, ἔργα δὲ αὐτῇ Ἀθηναίῃ ἰσοφαρίζειν. γυναικῶν γὰρ συνόλως οὐκ ἂν τις παραβληθεῖη αὐτῇ „οὐ δέμας οὐδὲ φυήν,“ φησὶν Ὀμηρος, „οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα.“

23 23. ΠΟΛ. Ἀληθῆ φῆς, ὦ Λυκίνε· ὥστε εἰ δοκεῖ, ἀναμίξαντες ἤδη τὰς εἰκόνας, ἦν τε σὺ ἀνέπλασας τὴν⁴⁸³ τοῦ σώματος καὶ ἃς ἐγὼ τῆς ψυχῆς ἐγραψάμην, μίαν ἐξ ἀπασῶν συνθέντες ἐς βιβλίον καταθέμενοι παρέχωμεν ἅπασι θαυμάζειν τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέρω ἔσομένοισι, [μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ καὶ Παρρασίου καὶ Πολυγνώτου γένοιτ' ἂν αὐτῇ καὶ ἐκείνῃ παρὰ πολὺ τῶν τοιούτων κεχωρισμένη, ὅσω μὴ ξύλου καὶ κη-⁴⁸⁴ροῦ καὶ χρωμάτων πεποίηται, ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν ἐπιπνοαῖς εἴκασται,] εἶπερ ἀκριβεστάτη εἰκὼν γένοιτ' ἂν σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμφανίζουσα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

1 1. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἐγὼ σοι, ὦ Λυκίνε, φησὶν ἡ γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνείδον τὴν εὐνοίαν πρὸς ἐμὲ καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος· οὐ γὰρ ἂν οὕτως ὑπερεπήνει τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνέγραφε· τὸ

δὲ ἕμῳ ὡς ἂν εἰδῆς, τοιόνδε ἐστίν· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω τοῖς κολακικοῖς τὸν τρόπον, ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι γόητες εἶναι καὶ ἤκιστα ἐλεύθεροι τὴν φύσιν, ἐν δὲ τοῖς ἐπαίνοις μάλιστα, ὅταν τις ἐπαινῇ με φορτικὰς καὶ ὑπερμέτρους ποιούμενος τὰς ὑπερβολὰς, ἐρῶ θριῶ τε καὶ 485 ὀλλίγον δεῖν ἐπιφράττομαι τὰ ὧτα καὶ τὸ πρᾶγμα χλεῖν μαῖλλον ἢ ἐπαίνῳ ἑοικέναι μοι δοκεῖ. 2. μέχρι γὰρ τοῦδε 2 οἱ ἐπαινοὶ ἀνεκτοὶ εἰσιν εἰς ὅσον ἂν ὁ ἐπαινούμενος γνωρίζῃ ἕκαστον τῶν λεγομένων προσὸν ἑαυτῷ· τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦτο ἀλλότριον ἤδη καὶ κολακεία σαφής. καίτοι πολλοὺς ἔφη, οἶδα, χαίροντας, εἴ τις αὐτοὺς ἐπαινῶν καὶ ἂ μὴ ἔχουσι προσάπτει τῷ λόγῳ, οἷον εἰ γέροντας ὄντας εὐδαιμονίζοι τῆς ἀκμῆς ἢ ἀμόρφους οὖσι τὸ Νιρέως κάλλος ἢ τὸ Φάωνος περιθειῆ· οἴονται γὰρ ὑπὸ τῶν ἐπαινῶν ἀλλαγῆσεσθαι σφίσι καὶ τὰς μορφὰς καὶ αὐτοὶ ἀνηβήσειν αὐθις ὡσπερ ὁ Πελλας ᾤετο. 3. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· 3 πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἐπαινος ἦν τίμιος, εἴ τι καὶ ἔργον αὐτοῦ ἀπολαῦσαι δυνατὸν ἦν ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπερβολῆς. νῦν δὲ ὅμοιόν μοι δοκοῦσιν, ἔφη, πάσχειν, ὡσπερ ἂν εἴ τιμι ἀμόρφῳ προσωπεῖον εὐμορφον ἐπιθειῆ τις φέρων, ὁ δὲ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα περιαιρετῷ ὄντι καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμένῳ, ὅτε καὶ γελοιώτερος ἂν γένοιτο αὐτοπροσώπος φανείς, οἷος ὦν ὑφ' οἷῳ κέκρυπτο· ἢ καὶ νῆ Δί' εἴ τις ὑποδησάμενος 486 κοθόρνους μικρὸς αὐτὸς ὦν ἐρίζοι περὶ μεγέθους τοῖς ἀπὸ ἰσοπέδου ὄλῳ πῆχει ὑπερέχουσιν. 4. ἐμέμνητο γὰρ 4 καὶ τοιοῦτου τινός. ἔφη γυναῖκά τινα τῶν ἐπιφανῶν τὰ μὲν ἄλλα καλὴν καὶ κόσμιον, μικρὰν δὲ καὶ πολὺ τοῦ συμμέτρου ἀποδέουσαν, ἐπαινείσθαι πρὸς τινος ποιητοῦ ἐν ᾄσματι τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι καλὴ τε καὶ μεγάλη ἦν· αἰγείρω δ' αὐτῆς εἶκαζεν ἐκεῖνος τὸ εὐμηκές τε καὶ ὄρθιον. τὴν μὲν δὴ γάνυσθαι τῷ ἐπαίνῳ καθάπερ αὐξανομένην πρὸς τὸ μέλος καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείειν, τὸν ποιητὴν δὲ πολλακίς τὸ αὐτὸ ἄδειν ὄρωντα ὡς ἦδοιτο ἐπαινουμένη, ἄχρι δὲ τῶν παρόντων τινὰ προσκύψαντα πρὸς τὸ οὖς εἰπεῖν αὐτῷ, Πέπαυσο, ὦ οὗτος, μὴ ἀναστῆναι ποιήσης

- 5 τὴν γυναῖκα. 5. παραπλήσιον δὲ καὶ μακροῦ τούτου γε-
 λοιότερον Στρατονίην ποιῆσαι τὴν Σελεύκου γυναῖκα·
 τοῖς γὰρ ποιηταῖς ἀγῶνα προθεῖναι αὐτὴν περὶ ταλάντου,
 ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην, καίτοι φα-
 λακρὰ ἐτύγγαεν οὐσα καὶ οὐδὲ ὀλίγας ὄσας τὰς ἑαυτῆς
 τρίχας ἔχουσα. καὶ ὅμως οὕτω διακευμένη τὴν κεφαλὴν,
 ἀπάντων εἰδόντων ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς τὸ τοιοῦτον ἐπε-
 πόνθει, ἦκουε τῶν καταράτων ποιητῶν ὑακινθίνας τὰς 487
 τρίχας αὐτῆς λεγόντων καὶ οὐλους τινὰς πλοκάμους ἀνα-
 πλεκόντων καὶ σελίνοις τοὺς μηδὲ ὄλως ὄντας εἰκαζόν-
 6 των. 6. ἀπάντων οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα τῶν παρε-
 χόντων αὐτοὺς τοῖς κόλαξι, καὶ προσετίθει δὲ ὅτι μὴ ἐν
 ἐπαίνοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γραφαῖς τὰ ὅμοια πολλοὶ
 κολακεύεσθαι τε καὶ ἐξαπατάσθαι θέλουσι. χαίρουσι
 γοῦν, ἔφη, τῶν γραφῶν ἐκείνοις μάλιστα, οἳ ἂν πρὸς
 τὸ εὐμορφότερον αὐτοὺς εἰκάσωσιν· εἶναι δὲ τινας, οἳ
 καὶ προστάττουσι τοῖς τεχνίταις ἢ ἀφελεῖν τι τῆς ῥινὸς
 ἢ μελάντερα γράψασθαι τὰ ὄμματα ἢ ὃ τι ἂν ἄλλο ἐπι-
 θυμήσωσιν αὐτοῖς προσεῖναι, εἶτα λανθάνειν αὐτοὺς ἄλ-
 λοτρίας εἰκόνας στεφανοῦντας καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἑοικυίας.
- 7 7. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔλεγε τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινοῦσα
 τοῦ συγγράμματος, ἐν δὲ τοῦτο οὐ φέρουσα, ὅτι ταῖς
 θεαῖς αὐτὴν Ἥρα καὶ Ἀφροδίτῃ εἰκασας· ὑπὲρ ἐμὲ γάρ,
 φησί, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἅπασαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
 τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δὲ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἠξίουν, ταῖς ἡρώταις
 παραθεωρεῖν με Πηνελόπῃ καὶ Ἀρήτῃ καὶ Θεανοῖ, οὐχ
 ὅπως θεῶν ταῖς ἀρίσταις· καὶ γὰρ αὐ καὶ τότε, Πάνν,
 ἔφη, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ ψοφοδεῶς 488
 ἔχω. δέδια τοίνυν μὴ κατὰ τὴν Κασσιέπειαν εἶναι δόξω
 τὸν τοιοῦτον ἔπαινον προσιεμένη· καίτοι Νηρηῖσιν ἐκείνη
 8 ἀντεξητάζετο, Ἥραν δὲ καὶ Ἀφροδίτῃ ἐσεβεν. 8. ὥστε,
 ὦ Ανκίνε, μεταγράψαι σε τὰ τοιαῦτα ἐκέλευσεν, ἢ αὐτὴ
 μὲν μαρτύρασθαι τὰς θεὰς ὡς ἀκούσης αὐτῆς γέγραφας,
 σὲ δὲ εἰδέναι ὅτι ἀνιάσει αὐτὴν τὸ βιβλίον οὕτω περι-
 νοστοῦν, ὥσπερ νῦν σοι διάκειται, οὐ μάλα εὐσεβῶς
 οὐδὲ ὀσίως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς. ἐδόκει τε ἀσέβημα ἑαυ-

τῆς καὶ πλημμέλημα τοῦτο δόξειν, εἰ ὑπομένοι τῇ ἐν
 Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν κήποις ὁμοία λέγεσθαι· καὶ σε ὑπεμί-
 μνησκε τῶν τελευταίων ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ αὐτῆς εἰρημέ-
 νων, ὅτι μετρίαν καὶ ἄτυφον ἔφησ αὐτὴν οὐκ ἀνατεινο-
 μένην ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, ἀλλὰ πρόσγειον τὴν
 πτῆσιν ποιουμένην, ὃ δὲ ταῦτα εἰπὼν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν
 οὐρανὸν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, ὡς καὶ θεαῖς αὐτὴν
 489 ἀπεικάζειν. 9. ἡξίου δέ σε μηδὲ ἀξυνετωτέρα αὐτὴν ἡγεῖ-
 σθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνουμέ-
 νου τὸν Ἄθω ὅλον μετασχηματίσειν καὶ μορφώσειν πρὸς
 αὐτόν, ὡς τὸ ὄρος ἅπαν εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως,
 ἔχοντας δύο πόλεις ἐν ταῖν χερσίν, οὐ προσήκατο τὴν τε-
 ρατείαν τῆς ὑποσχέσεως, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτὸν ἡγησάμενος
 τὸ τόλμημα ἔπαυσε τὸν ἄνθρωπον οὐ πιθανῶς κολοσ-
 σοὺς ἀναπλάττοντα καὶ τὸν Ἄθω κατὰ χώραν ἔαν ἐκέ-
 λευσε μηδὲ κατασμικρύνειν ὄρος οὕτω μέγα πρὸς μικροῦ
 σώματος ὁμοιότητα. ἐπῆναι δὲ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγα-
 λουψυχίας καὶ ἀνδριάντα μείζω τοῦτον τοῦ Ἄθω ἔλεγεν
 αὐτοῦ ἀνεστάναι ἐν ταῖς τῶν αἰεὶ μεμνησομένων διανοίαις·
 οὐ γὰρ μικρᾶς εἶναι γνώμης ὑπεριδεῖν οὕτω παραδόξου
 τιμῆς. 10. καὶ ἑαυτὴν οὖν τὸ μὲν πλάσμα σου ἐπαινεῖν 10
 καὶ τὴν ἐπίνοιαν τῶν εἰκόνων, μὴ γνωρίζειν δὲ τὴν ὁμοιό-
 τητα· μὴ γὰρ εἶναι τῶν τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγύς,
 ὅτι μηδὲ ἄλλην τινά, γυναῖκά γε οὐσαν· ὥστε ἀφήσῃ σοι
 490 ταύτην τὴν τιμὴν καὶ προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα καὶ πα-
 ραδείγματα. σὺ δὲ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἐπαινεῖ αὐτὴν,
 μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα, μὴ καὶ ἐπιστομίση
 με, φησίν, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ. κάκεινο δὲ εἰπεῖν σοι
 ἐνετείλατο. 11. Ἀκούω, ἔφη, πολλῶν λεγόντων — εἰ δὲ 11
 ἀληθές, ὑμεῖς οἱ ἄνδρες ἴστε — μηδ' Ὀλυμπιασιν ἐξεῖναι
 τοῖς νικῶσι μείζους τῶν σωμάτων ἀνεστάναι τοὺς ἀν-
 δριάντας, ἀλλὰ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς Ἑλλανοδίκας ὅπως
 μηδὲ εἰς ὑπερβάλληται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐξέτασιν
 τῶν ἀνδριάντων ἀκριβεστέραν γίνεσθαι τῆς τῶν ἀθλη-
 τῶν ἐγκρίσεως. ὥστε ὄρα, ἔφη, μὴ αἰτίαν λάβωμεν ψεύ-
 δεσθαι ἐν τῷ μέτρῳ, κᾶτα ἡμῶν ἀνατρέψωσιν οἱ Ἑλλα-

- 12 νοδίκαί τήν εἰκόνα. 12. ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκείνη. σὺ δὲ σκόπει, ὦ Λυκίνε, ὅπως μετακομήσεις τὸ βιβλίον καὶ ἀφαιρήσεις τὰ τοιαῦτα, μηδὲ σφαλῆς πρὸς τὸ θεῖον· ὡς ἐκείνη πάνυ γε αὐτὰ ἐδυσχέραινε καὶ ὑπέφριττε μεταξὺ ἀναγινωσκομένων καὶ παρηγέτο τὰς θεὰς ἕλωσ εἶναι αὐτῇ, καὶ συγγνώμη, εἰ γυναικεῖόν τι ἔπαθε. καίτοι εἰ χρὴ τάληθές εἰπεῖν, καὶ αὐτῷ ἔμοι τοιοῦτόν τι ἔδοξε· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀκούων οὐδὲν πλημμέλημα ἐνεώρων⁴⁹¹ τοῖς γεγραμμένοις, ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἐπεσημήνατο, καὶ αὐτὸς ἄρχομαι τὰ ὅμοια γινώσκω περὶ αὐτῶν, καὶ παραπλήσιόν τι ἔπαθον οἷς ἐπὶ τῶν ὀρωμένων πάσχομεν· ἦν μὲν πάνυ ἐγγύθεν σκοπῶμέν τι καὶ ὑπὸ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ, οὐδὲν ἀκριβὲς διαγινώσκομεν, ἦν δὲ ἀποστάτες ἐκ τοῦ συμμετρου διαστήματος ἴδωμεν, ἅπαντα σαφῶς καταφαίνεται τὰ εὖ καὶ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. 13. τὸ δὲ ἄνθρωπον οὐσαν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἑρᾷ εἰκάσαι τί ἄλλο ἢ ἀντικρὺς ἐστὶν εὐτελίξειν τὰς θεὰς; ἐν γὰρ τοῖς τοιοῦτοις οὐχ οὕτω τὸ μικρὸν μείζον γίνεται τῇ παραθέσει, ὡς τὸ μείζον ἀποσμικρύνεται πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον· οἷον εἴ τινες ἅμα βαδίζοιεν, ὁ μὲν μέγιστος, ὁ δὲ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαιζήλος, εἶτα δεήσειεν ἀπισῶσαι αὐτούς, ὡς μὴ ὑπερέχειν θατέρον τὸν ἕτερον, οὐ τοῦ βραχυτέρου ὑπερανατεινομένου τοῦτο γένοιτ' ἂν, κἂν ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπερείδη ἑαυτόν· ἀλλ' εἰ μέλλουσιν ὁμήλικες φανεῖσθαι, ὁ μείζων ἐκείνος ἐπικύψει καὶ ταπεινότερον ἀποφανεῖ ἑαυτόν. ὡσαύτως δὲ καὶ⁴⁹² ἐν ταῖς τοιαύταις εἰκόσιν οὐχ οὕτως ἄνθρωπος μείζων γίνεται, ἢν τις αὐτὸν θεῷ ἀπεικάξῃ, ὡς τὸ θεῖον ἀνάγκη ἐλαττοῦσθαι πρὸς τὸ ἐνδέον ἐπικλῶμενον· καὶ γὰρ εἰ μὲν ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἐπιγείων ἐπὶ τὰ οὐράνια ἐκτείνωι τις τὸν λόγον, ἥττονα ἂν ὁ τοιοῦτος αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ ἀσεβείας αὐτὸ δρᾶν· σὺ δὲ τοσαῦτα ἔχων κάλλη γυναικῶν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἑρᾷ εἰκάσαι αὐτὴν ἐτόλμησας οὐδὲν δέον.
14. ὥστε τὸ ἅγαν τοῦτο καὶ ἐπίφθονον ἀφαιρεῖ, ὦ Λυκίνε· οὐ γὰρ πρὸς τοῦ σου τρόπου τὸ τοιοῦτον, ὃς οὐδὲ ἄλλως ῥᾷδιος πρὸς τοὺς ἐπαίνοους καὶ πρόχειρος ὢν ἐτύχα-

νες· ἀλλὰ νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀθρόαν πεποιησαι τὴν μεταβολὴν ἐπιδαμιλευόμενος καὶ ἐκ τοῦ τέως φειδομένου ἄσωτος ἐν τοῖς ἐπαινοῖς ἀναπέφηνας. ἀλλὰ μηδ' ἐκεῖνο αἰσχυνθῆης, εἰ μεταρροθμῆεις τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον· ἐπεὶ καὶ Φειδίαν φασὶν οὕτω ποιῆσαι, ὅποτε ἐξεργάσατο τοῖς Ἥλαιοις τὸν Δία· στάντα γὰρ αὐτὸν κατόπιν τῶν θυρῶν, ὅποτε τὸ πρῶτον ἀναπετάσας ἐπεδείκνυε τὸ ἔργον, ἐπακούειν τῶν αἰτιωμένων τι ἢ ἐπαινούντων· ἡτιᾶτο δὲ ὁ μὲν τὴν ρίνα ὡς παχείαν, ὁ δὲ ὡς ἐπιμηκέ-
 493 στερον τὸ πρόσωπον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι. εἰτ' ἐπειδὴ ἀπηλλάγησαν οἱ θεαταί, αὐθις τὸν Φειδίαν ἐγκλεισάμενον ἑαυτὸν ἐπανορθοῦν καὶ ἠνθμίξειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν· οὐ γὰρ ἠγέετο μικρὰν εἶναι συμβουλήν· δῆμον τοσοῦτου, ἀλλ' αἰεὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τοὺς πολλοὺς περιτιότερον ὄραν τοῦ ἑνός, κἂν Φειδίας ἦ. ταῦτά σοι παρ' ἐκείνης κομίζω καὶ αὐτὸς παραινῶ ἐταῖρός τε καὶ εὐνοὺς ὢν.

15. ΛΥΚΙΝΟΣ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἔλε-
 λήθεις με· ῥῆσιν γοῦν οὕτω μακρὰν καὶ κατηγορίαν τοσαύτην ἐξενήνοχας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε μηδὲ ἐλπίδα μοι ἀπολογίας ἔτι καταλείπεσθαι. πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐ δικαστικὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ ἐρήμην καταδικαιήσας τοῦ βιβλίου μὴ παρόντος αὐτῷ τοῦ συνηγόρου. ῥᾶστον δέ, οἶμαι, τοῦτο ἔστι κατὰ τὴν παροιμίαν, μόνον θεόντα κρατεῖν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ ἡμεῖς ἐάλωμεν οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐκχυνθέντος οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι οἱ αὐτοὶ κατηγοροὶ καὶ δικασταὶ ἦτε. πό-
 494 τέρα δ' οὖν ἐθέλεις, ἀγαπήσας τοῖς ἐγνωσμένοις ἡσυχίαν ἄγω ἢ κατὰ τὸν Ἱμεραῖον ποιητὴν παλινωδίαν τινὰ συγγράφω, ἢ δώσατέ μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι τὴν

ΠΟΛ. Νῆ Δί', ἦνπερ ἔχης τι δίκαιον εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἐν ἀντιδίκοις, ὡς σὺ φῆς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ καὶ συνεξετάξασθαι σοι ἔτοιμος ἐπι τῆς δίκης.

- 16 16. ΛΥΚ. Ἄλλ' ἐκεῖνο ἀνιαρόν, ὧ Πολύστρατε, ὅτι μὴ ἐκείνης παρούσης ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογήσασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο πρὸς αὐτὴν οἷος παρ' ἐκείνης πρὸς ἐμὲ γεγένησαι, τολμήσω ἀναρρῆσαι τὸν κύβον.

ΠΟΛ. Θάρρει, ὧ Λυκίνε, τούτου γε ἔνεκα, ὡς οὐ φραυδόν με ὑποκριτὴν ἔξω τῆς ἀπολογίας, πειρώμενον διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δὲ σοῦ ἔνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν. καὶ παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελλε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὧ Λυκίνε, ἀλλ' ὡς περ αὐτῆς ἐκείνης παρούσης λέγε τὸν λόγον, εἴτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὧ Πολύστρατε, ἣ μὲν πάρεστι καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα ὅποσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας, ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι — οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν ὃ πέπονθα — οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρᾶγμα πεποιήκας, καὶ ὡς ὄρᾳς ἰδρῶ τε ἤδη καὶ δέδοικα καὶ μονονουχὶ καὶ ὄρᾳν αὐτὴν οἶομαι καὶ τὸ πρᾶγμα πολλὴν μοι τὴν ταραχὴν ἐμπεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· οὐ γὰρ οἶόν τε ἀναδῦναι ἤδη παρούσης.

ΠΟΛ. Καὶ νῆ Δία πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ ὡς ὄρᾳς καὶ προσηγής. ὥστε θαρρῶν λέγε τὸν λόγον.

- 17 17. ΛΥΚ. Ἐγὼ σε, ὧ γυναικῶν ἀρίστη, μεγάλα, ὡς 495 φῆς, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας οὐχ ὄρῶ ὅτι τηλικούτον ἐπήνεσα, ἡλικὸν αὐτῇ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπὲρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν μεγάλῳ τιθεμένη· σχεδὸν γὰρ ἀπάντων τοῦτο μείζον ὢν εἴρηκα περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σοι προσέγραψα τὴν εἰκόνα ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν· οὐ γὰρ ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην. ὥστε ταύτη γε οὐχ ὅπως

ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἐπαινοὺς, ἀλλὰ πολὺ καταδεέστερόν μοι δοκῶ τῆς ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν ἡλικιον τοῦτο παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου χρηστοῦ καὶ γνώμης ὀρθῆς· ὡς ὅσοι τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβουσιν, οὔτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄριστοι ἂν εἴεν. ὥστε εἰ πάντως μετακοσμήσαι δεοὶ τὸν λόγον καὶ τὸ ἄγαλμα ἐπανορθώσασθαι, ἀφελεῖν μὲν οὐκ ἂν τι τολμήσαιμι αὐτοῦ, προσθήσω δὲ καὶ τοῦτο ὡς τινα κεφαλὴν τοῦ παντὸς ἔργου καὶ κορυφὴν. ἐπ' ἐκείνῳ μέντοι καὶ πάνυ πολλὴν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ· ἐμοῦ γὰρ ἐπαινεσάντος τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον καὶ ὅτι μηδὲν ὑπερπετὲς μηδὲ τύφου μεστὸν ἐνεποίησέ σοι ὁ παρῶν ὄγκος τῶν πραγμάτων, σὺ τὰ τοιαῦτα αἰτιασαμένη τοῦ λόγου ἐπιστώσω τοῦ ἐπαινοῦ τὴν ἀλήθειαν. τὸ γὰρ μὴ προαρπάξειν τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, ἀλλ' αἰδεῖσθαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ μείζω ἢ κατὰ σέ εἶναι λέγειν, μετρίας καὶ δημοτικῆς τινος διανοίας δεῖγμά ἐστι. πλὴν ἀλλ' εἰς ὅσον περ ἂν πρὸς τὸ ἐπαινέσθαι αὐτὸ οὕτω διακειμένη τυγχάνῃς, τοσοῦτον ἀξιωτέραν ὑπερεπαινέσθαι ἀποφαίνεις σεαυτὴν. καὶ σχεδὸν ἐς τὸν τοῦ Διογένοους λόγον περι-
 496 ελήλυθέ σοι τὸ πρᾶγμα, ὃς ἐρομένου τινός, ὅπως ἂν τις ἔνδοξος γένοιτο, εἰ δόξης, ἔφη, καταφρονήσει· φαίην γὰρ ἂν καὶ αὐτός, εἴ τις ἔροιτό με, Τίνες εἰσι μάλιστα ἐπαινοῦ ἀξιοί; Ὅπόσοι ἐπαινέσθαι μὴ θέλουσιν.

18. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξαγώνια καὶ πόρρω τοῦ 18 πράγματος. ὑπὲρ δὲ οὐ χρὴ ἀπολογήσασθαι, τοῦτό ἐστιν, ὅτι τῇ ἐν Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν κήποις καὶ Ἡρα καὶ Ἀθηνᾶ τὴν μορφήν ἀναπλάττων εἴκασα· ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε καὶ ὑπὲρ τὸν πόδα. περὶ αὐτῶν δὴ τούτων ἐρῶ. καίτοι παλαιὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀνευθύνοὺς εἶναι καὶ ποιητὰς καὶ γραφέας, τοὺς δὲ ἐπαινοῦντας καὶ μᾶλλον, οἶμαι, εἰ
 497 καὶ χαμαὶ καὶ βάδην ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων φέροντο. ἐλεύθερον γάρ τι ὁ ἔπαινος οὐδ' ἐστὶν αὐτοῦ μέτρον ἐς μέγεθος ἢ βραχύτητα νενομοθετημένον, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐξ ἁπαντος ὀρεῖ, ὅπως ὑπερθαναμάσεται καὶ ζηλωτὸν ἀποφανεῖ τὸν ἐπαινούμενον. οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ

βαδιοῦμαι, μὴ καὶ σοὶ δόξω ὑπ' ἀπορίας αὐτὸ δρᾶν.

19 19. ἐκείνο δὲ σοὶ φημι, τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς τῶν ἐπαινετικῶν τούτων λόγων εἶναι, ὡς χρὴ τὸν ἐπαινοῦντα καὶ εἰκόσι καὶ ὁμοιώσει προσχρηθῆναι, καὶ σχεδὸν ἐν τούτῳ τὸ μέγιστόν ἐστιν εὖ εἰκάσαι· τὸ δὲ εὖ ὧδε μάλιστα ἂν κρίνοιτο, οὐκ ἦν τις τοῖς ὁμοίοις παραβάλλῃ, οὐδ' ἦν πρὸς τὸ ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, ⁴⁹⁸ ἀλλ' ἦν πρὸς τὸ ὑπερέχον ὡς οἶόν τε προσβιβάξῃ τὸ ἐπαινούμενον. οἶον εἴ τις κύνα ἐπαινῶν εἴποι ἀλώπεκος εἶναι μείζω αὐτὸν ἢ αἰλούρου, ἄρα σοὶ δοκεῖ ὁ τοιοῦτος ἐπαινεῖν εἰδέναι; οὐκ ἂν εἴποις. οὐ μὴν οὐδ' εἰ λύκῳ φαίῃ ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτως μεγαλωστὶ ἐπήνεσεν. ἀλλὰ ποῦ τὸ ἴδιον τοῦ ἐπαινοῦ ἀποτελεῖται; ἦν ὁ κύων τῷ λέοντι ἐοικέναι λέγεται καὶ μέγεθος καὶ ἀλκῆν. ὡς ὁ τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητῆς λεοντοδάμαν αὐτόν· οὗτος γὰρ δὴ κυνὸς ἐντελής ἐπαινος. καὶ πάλιν εἴ τις Μίλωνα τὸν ἐκ Κρότωνος ἢ Γλαῦκον τὸν ἐκ Καρύστου ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινεῖσαι θέλων ἔπειτα λέγει ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθαι, οὐκ ἂν οἶε γελασθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ τοῦ ἐπαινοῦ; ὅπου γε καὶ εἰ ἐνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐτόν, οὐδὲ τοῦτο ἀπέχρησεν ἂν εἰς ἐπαινον. ἀλλὰ πῶς ἐπήνεσε ποιητῆς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον, οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος; ὅρῳς ὅποιοις αὐτὸν θεοῖς εἰκασε, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε. ⁴⁹⁹

καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος οὔτε ἐκείνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἐπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητῆς ἐπὶ τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. μὴ δὴ θαυμάσης, εἰ καὶ αὐτὸς εἰκάσαι βουλόμενος, ὅπερ ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἐχρησάμην τῷ

20 παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου. 20. ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι μὲν καὶ σὺ μισεῖς τοὺς

κολακικούς, ἐπαινῶ μὲν σε, καὶ οὐκ ἔχρῃν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρίναι καὶ διορίσαι τό τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ ἄτε τῆς χρείας ἔνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας δὲ ὀλίγην ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἶεται δεῖν, ἐπιψευδόμενος καὶ προστιθεὶς παρ' αὐτοῦ τὰ πλείω, ὡς μὴ ἂν ὀκνήσαι καὶ τὸν Θεοσίτην εὐμορφότερον ἀποφῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τὸν Νέστορα φάναι τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων τὸν νεώτατον εἶναι· διομοσάιτο δ' ἂν καὶ τὸν Κροῖσον παῖδα ὀξυκώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος καὶ τὸν Φινέα ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως, ἤνπερ μόνον κερδᾶναι τι ἐλπίσῃ ἐπὶ τῷ ψεύσματι. ὁ δὲ γε αὐτὸ τοῦτο ἐπαινῶν οὐχ ὅπως οὐδ' ἂν ψεύσαιτό τι ἢ προσθειῇ τῶν μηδὲ ὅλως προσόντων, τὰ δ' ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθὰ, καὶ μὴ πάνν μεγάλα ἢ, παραλαβὼν ἐπῆύξησε καὶ μείζω ἀπέφηνε· καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινέσαι θέλων φύσει κουφότατον ὢν ἴσμεν ζῴων καὶ δρομικώτατον, ὅτι

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θένεν οὐδὲ κατέκλα.

καὶ πάλιν οὐκ ἂν ὀκνήσειε φάναι „ἄλλοπόδων δρόμον ἵππων.“ καὶ ἦν οἰκίαν ἐπαινῆ καλὴν καὶ ἄριστα κατεσκευασμένην, εἶποι ἂν

501 Ζηγὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

ὁ δὲ κόλαξ τοῦτο τὸ ἔπος καὶ περὶ τῆς συβώτου καλύβης εἶποι, εἰ μόνον τι παρὰ τοῦ συβώτου λαβεῖν ἐλπίσειεν· ὅπου Κύναιθος ὁ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ κόλαξ ἀπάντων αὐτῷ τῶν πρὸς τὴν κολακειαν καταναλωμένων ἐπῆγει ὑπὸ βηγὸς ἐνοχλούμενον τὸν Δημήτριον, ὅτι ἐμμελῶς ἐχρέμπετο. 21. οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἑκατέρου αὐ- 21 τῶν γνώρισμά ἐστι, τὸ τοὺς μὲν κόλακας οὐκ ὀκνεῖν καὶ ψεύδεσθαι τοῦ χάρισσασθαι ἔνεκα τοῖς ἐπαινουμένοις, ἐξαιρεῖν δὲ τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ὑπάρχοντα πειραῖσθαι· ἀλλὰ κακεῖνῳ οὐ σμικρῷ διαλλάττουσιν, ὅτι οἱ μὲν κόλακες, ἐφ' ὅσον οἶόν τε αὐτοῖς, χρωῖνται ταῖς ὑπερβολαῖς, οἱ ἐπαινοῦντες δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις σωφρο- 502 νοῦσι καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων μένουσι. ταῦτά σοι ἀπὸ πολ-

λῶν ὀλίγα κολακείας καὶ ἐπαίνου ἀληθοῦς δειγμάτων, ὡς
 μὴ πάντας ὑποπτεύεις τοὺς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ διακρίνης
 22 καὶ παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον. 22. φέρ' οὖν,
 εἰ δοκεῖ, πρόσαγε τοῖς ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένοις τοῖς κανό-
 νας ἀμφοτέροισ, ὡς μάθης εἴτε τούτῳ εἴτε ἐκείνῳ ἑοί-
 κασιν· ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν τινα ἄμορφον οὖσαν ἔφην τῷ ἐν
 Κνίδῳ ἀγάλματι ὁμοίαν, γόγῃς ἂν καὶ τοῦ Κυναίδου κολα-
 κικώτερος ὄντως νομιζοίμην· εἰ δὲ τοιαύτην ὑπάρ-
 χουσαν οἶαν πάντες ἴσασιν, οὐδὲ πᾶν ἐκ πολλοῦ διαστή-
 23 ματος ἦν τὸ τόλμημα. 23. τάχ' ἂν οὖν φαίης, μᾶλλον δὲ
 ἤδη εἰρηκας, ἐπαινεῖν μὲν σοι ἐς τὸ κάλλος ἐφείσθω·
 ἀνεπίφθονον μέντοι ποιήσασθαι τὸν ἐπαινον ἔχρη, ἀλλὰ
 μὴ θεαῖς ἀπεικάξειν ἄνθρωπον οὖσαν. ἐγὼ δὲ — ἤδη γὰρ
 με προάξεται τάληθές εἰπεῖν — οὐ θεαῖς σε, ὡς βελτίστη,
 εἶκασα, τεχνιτῶν δὲ ἀγαθῶν δημιουργήμασι λίθου καὶ
 χαλκοῦ ἢ ἐλέφαντος πεποιημένοις. τὰ δὲ ὑπ' ἀνθρώπων
 γεγενημένα οὐκ ἀσεβὲς οἶμαι ἀνθρώποις εἰκάξειν· ἐκτός
 εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηναίων ὑπείληφας τὸ ὑπὸ Φει-
 δίου πεπλασμένον ἢ τοῦτο τὴν οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ὃ 508
 ἐποίησε Πραξιτέλης ἐν Κνίδῳ οὐδὲ πᾶν πολλῶν ἐτῶν.
 ἀλλ' ὅρα μὴ ἄσεμνον ἢ τὰ τοιαῦτα περὶ θεῶν δοξάζειν,
 ὧν τὰς γε ἀληθεῖς εἰκόνας ἀνεφίκτους εἶναι ἀνθρωπίνῃ
 24 μιμήσει ἐγώ γε ὑπολαμβάνω. 24. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα σε
 αὐταῖς ἐκείναις εἶκασα, οὐκ ἐμὸν τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ πρῶτος
 ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδόν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ποιη-
 ταί, καὶ μάλιστα ὁ πολίτης ὁ σοὶ Ὀμηρος, ὃν καὶ νῦν
 ἀναβιβάζομαι συναγορεύοντά μοι; ἢ οὐδεμία μηχανὴ
 μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ ἀλῶναι. ἐρήσομαι τοίνυν αὐ-
 τόν, μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ — καὶ γὰρ διαμνημονεύεις
 εὖ ποιούσα τὰ χαριέστατα τῶν ἐρραψωδημένων αὐτῷ —
 τί σοι ἐκεῖνος δοκεῖ, ὅποταν περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγῃ
 τῆς Βρισηΐδος, ὅτι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ἱκέλη ἐπένθει τὸν
 Πάτροκλον· εἶτα μετὰ μικρόν, ὡς οὐχ ἱκανὸν εἰ μόνῃ τῇ
 Ἀφροδίτῃ ἑοικυῖα ἔσται,

Εἶπε δ' ἄρα — φησί — κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν.
 ὅποταν οὖν τὰ τοιαῦτα λέγῃ, μισεῖς κάκεινον καὶ ἀπορ-

ρίπτεις τὸ βιβλίον, ἢ δίδως αὐτῷ ἐλευθεριάζειν ἐν τῷ
 504 ἐπαινῷ; ἀλλὰ κὰν σὺ μὴ δῶς, ὅ γε τοσοῦτος αἰὼν δέ-
 δωκεν, οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ἠτιάσατο, οὐδὲ
 ὁ μαστιῖσαι τολμήσας αὐτοῦ τὴν εἰκόνα οὐδ' ὁ τὰ νόθα
 ἐπισημνηνάμενος τῶν ἐπῶν ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν.
 εἶτα ἐκείνῳ μὲν ἐφεθήσεται βάρβαρον γυναῖκα, καὶ ταῦτα
 κλαίουσαν, τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσαι, ἐγὼ δέ, ἵνα μὴ
 τὸ κάλλος εἶπω, διότι μὴ ἀνέχη ἀκούουσα, οὐκ ἂν παρα-
 βάλλοιμι θεῶν εἰκόσι γυναῖκα φαιδρὰν καὶ μειδιῶσαν
 τὰ πολλά, ὅπερ θεοῖς ὅμοιον ἄνθρωποι ἔχουσιν; 25. ἐπὶ 25
 μὲν γε τοῦ Ἀγαμέμνονος ὄρεῖς ὄσσην αὐτὸς φειδῶ ἐποιή-
 σατο τῶν θεῶν καὶ ὡς ἐταμιεύσατο τὰς εἰκόνας ἐς τὸ
 σύμμετρον· ὡς ὄμματα μὲν φησι καὶ κεφαλὴν ἵκελον
 αὐτὸν εἶναι τῷ Διί, τῷ Ἄρει δὲ τὴν ζώνην, στέρονον δὲ
 τῷ Ποσειδῶνι, διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς
 τοσοῦτων θεῶν εἰκόνας· καὶ αὖ πάλιν βροτολογιῶν Ἄρεϊ
 φησιν ὅμοιον εἶναι καὶ ἄλλον ἄλλῳ, θεοειδῆ τὸν Φρύγα
 τὸν Πριάμου, καὶ θεοεικελον πολλακίς τὸν Πηλέως. ἀλλὰ
 ἐπάνειμι αὐδῖς ἐπὶ τὰ γυναικεῖα τῶν παραδειγμάτων·
 ἀκούεις γὰρ δὴ που αὐτοῦ λέγοντος

505 Ἄρτεμιδι ἰκέλη ἢ ἐ χρυσῆν Ἀφροδίτῃ.
 καὶ

οὔη δ' Ἄρτεμις εἰσι κατ' οὔρεος.

26. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς ἀπεικά- 26
 ζει, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφόρβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπει-
 κασε, καὶ ταῦτα αἵματι δεδευμένην. καὶ ὅλως τοσαῦτά
 ἔστι τὰ τοιαῦτα, ὡς μηδὲν εἶναι μέρος τῆς ποιήσεως,
 ὃ μὴ ταῖς θεαῖς εἰκόσι διακεκόσμηται. ὥστε ἢ κάκεινα
 ἐξαληλίφθω, ἢ καὶ ἡμῖν τὰ ὅμοια τολμᾶν ἐφείσθω. οὔτω
 δὲ τὸ κατὰ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ὁμοιώσεις ἀνεύθυνόν
 ἔστιν, ὥστε Ὅμηρος καὶ τὰς θεὰς αὐτὰς οὐκ ὤκνησεν
 ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπαινέσαι· τοὺς γοῦν τῆς Ἥρας
 ὀφθαλμοὺς τοῖς τῶν βοῶν εἴκασεν· ἕτερος δὲ τις ἰοβλέφα-
 ρον τὴν Ἀφροδίτῃν εἶπε. τὴν μὲν γὰρ ῥοδοδάκτυλον τίς
 ἀγνοεῖ τῶν κὰν ἐπ' ἐλάχιστον τῇ Ὀμήρου ποιήσει ὠμι-
 ληκότων;

27. Καίτοι τὰ μὲν τῆς μορφῆς ἔτι μετριώτερα, εἴ τις θεῶν εἰκέναι λέγεται· ἀλλὰ τὰς προσηγορίας αὐτὰς πόσοι ἐμιμήσαντο τὰς τῶν θεῶν Διονύσιοι καὶ Ἡραιστίωνες καὶ Ζήνωνες καὶ Ποσειδώνιοι καὶ Ἐρμαῖοι προσαγορευόμενοι; *Λητὼ δὲ γυνή τις ἐγένετο Εὐαγόρου τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὅμως οὐκ ἠγανάκτησεν ἡ θεὸς δυναμένη λίθον αὐτὴν ὡσπερ τὴν Νιόβην ἀπεργάσασθαι. ἐὼ γὰρ τοὺς Αἰγυπτίους, οἵπερ καὶ δεισιδαιμονέστατοι εἰσι πάντων, ὅμως τοῖς θεοῖς ὀνόμασιν ἐς κόρον ἐπιχρωμένους· σχεδὸν γοῦν τὰ πλεῖστα αὐτοῖς ἐξ οὐρανοῦ ἐστίν.*

28. ὥστε οὐ πρός γε σοῦ τὸ τοιοῦτον, ψοφοδεῶς διακείσθαι πρὸς τὸν ἔπαινον· εἰ γάρ τι ἐν τῷ συγγράμματι πεπλημμέληται ἐς τὸ θεῖον, σὺ μὲν ἀνεύθυνος αὐτοῦ, ἐκτός εἰ μὴ τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι, ἐμὲ δὲ ἀμνοῦνται οἱ θεοί, ἐπειδὴν πρὸ ἐμοῦ τὸν Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἀμύνονται. ἀλλ' οὐδέπω οὐδὲ τὸν ἄριστον τῶν φιλοσόφων ἠμύναντο εἰκόνα θεοῦ τὸν ἄνθρωπον εἰπόντα εἶναι. πολλὰ ἔτι ἔχων πρὸς σὲ εἰπεῖν Πολυστράτου ἕνεκα τούτου παύσομαι, ἵνα καὶ ἀπομνημονεύσαι δυνήθῃ τὰ εἰρημένα.

29. ΠΟΛ. Οὐκ οἶδα εἴ μοι τοῦτο δυνατόν ἔτι, ὡς ἂν *Λυκίε· μακρὰ γὰρ εἴρηται σοι ταῦτα καὶ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκκεχυμένον. πειράσομαι δὲ ὅμως ἐπιμνησθῆναι αὐτῶν. καὶ ὡς ὄρεῖς, ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν ἐπιβυσάμενος τὰ ὄψα, ὡς μὴ τι παρεμπεσὸν ἄλλο συγγένη τὴν τάξιν αὐτῶν, εἰτά μοι συρίττεσθαι συμβῆ πρὸς τῶν θεατῶν.*

ΛΥΚ. Αὐτῷ σοι μελήσει, ὦ Πολύστρατε, ὅπως ἄριστα ὑποκρίνη. ἐγὼ δὲ ἐπέλιπερ ἅπαξ σοι τὸ δρᾶμα παραδέδωκα, νῦν μὲν ἐκποδῶν ἀποστήσομαι· ὁπότεν δὲ τὰς ψήφους ἀνακηρύττωσι τῶν κριτῶν, τότε ἴδῃ καὶ αὐτὸς παρέσομαι ὀψόμενος ὁποῖόν τι τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ἔσται.

ΤΟΞΑΡΙΣ Η ΦΙΛΙΑ.

1. ΜΝΗΣΙΠΠΟΣ. Τί φής, ὦ Τόξαρι; Θύετε Ὁρέ- 1
στη καὶ Πυλάδῃ ὑμεῖς οἱ Σκύθαι καὶ θεοὺς εἶναι πεπι-
στεύκατε αὐτούς;

508 ΤΟΞΑΡΙΣ. Θύομεν, ὦ Μνήσιππε, θύομεν, οὐ μὴν
θεοὺς γε οἰόμενοι εἶναι, ἀλλὰ ἄνδρας ἀγαθοὺς.

ΜΝΗΣ. Νόμος δὲ ὑμῖν καὶ ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἀπο-
θανοῦσι θύειν ὡσπερ θεοῖς;

ΤΟΞ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι
τιμῶμεν αὐτούς.

ΜΝΗΣ. Τί θηρώμενοι παρ' αὐτῶν; οὐ γὰρ δὴ ἐπ'
εὐμενείᾳ θύετε αὐτοῖς, νεκροῖς γε οὕσιν.

ΤΟΞ. Οὐ χεῖρον μὲν ἴσως, εἰ καὶ οἱ νεκροὶ ἡμῖν εὐ-
μενεῖς εἶεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον
οἰόμεθα πράξειν μεμνημένοι τῶν ἀρίστων, καὶ τιμῶμενοι
ἀποθανόντας· ἡγούμεθα γὰρ οὕτως ἂν ἡμῖν πολλοὺς
ὁμοίους αὐτοῖς ἐθελῆσαι γενέσθαι.

509 2. ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀρθῶς γιγνώσκετε. 2

Ὁρέστην δὲ καὶ Πυλάδην τίνος μάλιστα θαυμάσαντες ἰσο-
θέους ἐποιήσασθε, καὶ ταῦτα ἐπήλυδας ὑμῖν ὄντας, καὶ
τὸ μέγιστον πολεμίους; οἳ γε, ἐπεὶ σφᾶς ναυαγία περι-
πεσόντας οἱ τότε Σκύθαι συλλαβόντες ἀπήγον ὡς τῇ
Ἀρτέμιδι καταθύσοντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δεσμοφύλαξι
καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες τὸν τε βασιλέα κτεί-
νουσι καὶ τὴν ἰέρειαν παραλαβόντες, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀρτε-
μιν αὐτὴν ἀποσυλήσαντες ὄχοντο ἀποπλέοντες, καταγε-
λάσαντες τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν. ὥστε εἰ διὰ ταῦτα

510 τιμᾶτε τοὺς ἄνδρας, οὐκ ἂν φθάνοιτε πολλοὺς ὁμοί-
ους αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι. καὶ τούντεῦθεν αὐτοὶ ἤδη
πρὸς τὰ παλαιὰ σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ἔχει ὑμῖν πολλοὺς ἐς
τὴν Σκυθίαν Ὁρέστας καὶ Πυλάδας καταίρειν. ἐμοὶ μὲν
γὰρ δοκεῖτε τάχιστα ἂν οὕτως ἀσεβεῖς αὐτοὶ καὶ ἄθεοι
γενέσθαι τῶν περιλοιπῶν θεῶν τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμῖν

ἐκ τῆς χώρας ἀποξενωθέντων· εἶτ', οἶμαι, ἀντὶ τῶν θεῶν ἀπάντων τοὺς ἐπ' ἐξαγωγῇ αὐτῶν ἤκοντας ἄνδρας ἐκθειάσετε καὶ ἱεροσύλοις ὑμῖν οὖσιν θύσετε ὡς θεοῖς.

3 εἰ γὰρ μὴ ἀντὶ τούτων Ὁρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο, ὦ Τόξαρι, ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσαντο, ἀνθ' ὅτου, πάλοι οὐ θεοὺς εἶναι δικαίωσαντες αὐτούς, νῦν τὸ ἔμπαλιν θύσαντες αὐτοῖς θεοὺς νενομίκατε καὶ ἱερεῖοις ὀλίγου δεῖν τότε γενομένοις ἱερεῖα νῦν προσάγετε; γελοῖα γὰρ ἂν ταῦτα δόξειε καὶ ὑπεναντία τοῖς πάλοι.

ΤΟΞ. Καὶ ταῦτα μὲν, ὦ Μνήσοιππε, γενναῖα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἃ κατέλεξας. τὸ γὰρ δύο ὄντας οὕτω μέγα τόλμημα τολμῆσαι καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας ἐκπλεῦσαι ἐς τὸν Πόντον ἀπειράτον ἔτι τοῖς Ἕλλησιν ὄντα πλὴν μόνων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς ἐς τὴν Κολχίδα στρατευσάντων, μὴ καταπλαγέντας μήτε τοὺς μύθους τοὺς ἐν αὐτῷ μήτε τὴν προσηγορίαν καταδείσαντας, ὅτι ἄξενος ἐκαλεῖτο, οἶα, οἶμαι, ἀγρίων ἐθνῶν περιοικούντων, καὶ ἐπειδὴ ἐάλωσαν, οὕτως ἀνδρείως χρῆσασθαι τῷ πράγματι καὶ μὴ ἀγαπήσαι εἰ διαφυλάξον-⁵¹¹ται μόνον, ἀλλὰ τιμωρησαμένους τὸν βασιλέα τῆς ὕβρεως καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀναλαβόντας ἀποπλεῦσαι, πῶς ταῦτα οὐ θαυμαστὰ καὶ θείας τινὸς τιμῆς ἄξια παρὰ πάντων, ὅπόσοι ἀρετὴν ἐπαινοῦσιν; ἀτὰρ οὐ ταῦτα ἡμεῖς Ὁρέστη καὶ Πυλάδῃ ἐνιδόντες ἤρωσιν αὐτοῖς χρώμεθα.

4 4. ΜΝΗΣ. Λέγοις ἂν ἤδη ὅτι γε σεμνὸν καὶ θεῖον ἄλλο ἐξεργάσαντο. ἐπεὶ ὅσον ἐπὶ τῷ πλῶ καὶ τῇ ἀποδημίᾳ πολλοὺς ἂν σοι θειοτέρους ἐκείνων ἀποδείξαιμι τοὺς ἐμπόρους, καὶ μάλιστα τοὺς Φοινίκας αὐτῶν, οὐκ ἐς τὸν Πόντον οὐδὲ ἄχρι τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Βοσπόρου μόνον ἐσπλέοντας, ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους· ἅπασαν γὰρ οὗτοι ἀκτὴν καὶ πάντα αἰγιαλόν, ὡς εἰπεῖν, διερευνησάμενοι καθ' ἕκαστον ἔτος ὀψὲ τοῦ μετοπώρου ἐς τὴν αὐτῶν ἐπανίασιν. οὗς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον θεοὺς νόμιζε, καὶ ταῦτα καπήλους καὶ ταριχοπώλας, εἰ τύχοι, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ὄντας.

5. ΤΟΞ. Ἄκουε δὴ, ὦ θανμάσιε, καὶ σκόπει καθ' ὅσον ἡμεῖς οἱ βάρβαροι εὐγνωμονέστερον ὑμῶν περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίνομεν, εἴ γε ἐν Ἄργει μὲν καὶ Μυκῆναις οὐδὲ τάφον ἐνδοξόν ἐστὶν ἰδεῖν Ὀρέστου ἢ Πυλάδου, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ νεῶς ἀποδέδεικται αὐτοῖς ἅμα ἀμφοτέροις, ὡσπερ εἰκὸς ἦν, ἑταίροις γε οὖσι, καὶ θυσίαι προσάγονται καὶ ἡ ἄλλη τιμὴ ἅπασα· κωλύει τε οὐδέν, ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι, ἀγαθούς κεκρίσθαι· οὐ γὰρ ἐξετάζομεν ὅθεν οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσιν, οὐδὲ φθονοῦμεν, εἰ μὴ φίλοι ὄντες ἀγαθὰ εἰργάσαντο, ἐπαινοῦντες δὲ ἅ ἔπραξαν, οἰκείους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων ποιούμεθα. ὁ δὲ δὴ μάλιστα καταπλαγέντες τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπαινοῦμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡμῖν ἔδοξαν φίλοι οὗτοι δὴ ἄριστοι ἀπάντων γεγενῆσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις νομοθέται καταστῆναι, ὡς χρὴ τοῖς φίλοις ἀπάσης τῆς τύχης κοινωνεῖν καὶ ὑπὸ Σκυθῶν τῶν ἀρίστων θεραπεύεσθαι. 6. καὶ ἅ γε μετ' ἀλλήλων ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων 6 ἔπαθον, ἀναγράψαντες οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ στήλης χαλκῆς ἀνέθεσαν ἐς τὸ Ὀρέστειον καὶ νόμον ἐποιήσαντο, πρῶτον τοῦτο μάθημα καὶ παιδευμα τοῖς παισὶ τοῖς σφετέροις εἶναι τὴν στήλην ταύτην καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς γεγραμμένα διαμνημονεῦσαι. θάττον γοῦν τοῦνομα ἕκαστος ἀν αὐτῶν ἐπιλάθοιτο τοῦ πατρὸς ἢ τὰς Ὀρέστου καὶ Πυλάδου πράξεις ἀγνοήσειεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ 513 τοῦ νεῶ τὰ αὐτὰ ὅποσα ἢ στήλη δηλοῖ, γραφαῖς ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰκασμένα δεικνυται, πλέων Ὀρέστης ἅμα τῷ φίλῳ, εἶτα ἐν τοῖς κρημοῖς διαφθαρείσης αὐτῷ τῆς νεῶς συνειλημμένος καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρεσκευασμένος, καὶ ἡ Ἰφιγένεια ἤδη κατάρχεται αὐτῶν· καταντικρὺ δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοίχου ἤδη ἐκδεδυκὼς τὰ δεσμὰ γέγραπται καὶ φονεῶν τὸν Θόαντα καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν Σκυθῶν, καὶ τέλος ἀποπλέοντες, ἔχοντες τὴν Ἰφιγένειαν καὶ τὴν θεόν· οἱ Σκύθαι δὲ ἄλλως ἐπιλαμβάνονται τοῦ σκάφους ἤδη πλέοντος ἐκχερμαννύμενοι τῶν πεηδαλλίων καὶ ἐπαναβαίνειν πειρώμενοι, εἴτ' οὐδὲν ἀνύσαντες οἱ μὲν αὐτῶν τραυματῖαι, οἱ δὲ καὶ δέει τούτου

ἀπονήχονται πρὸς τὴν γῆν. ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἴδοι τις ἂν ὀπίσθη ὑπὲρ ἀλλήλων εὐνοίαν ἐπεδείκνυτο, ἐν τῇ πρὸς τοὺς Σκύθας συμπλοκῇ. πεποιήκε γὰρ ὁ γραφεὺς ἐκάτερον ἀμελοῦντα μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πολεμίων, ἀμυνόμενον δὲ τοὺς ἐπιφερομένους θάτερον καὶ πρὸ ἐκείνου ἀπαντᾶν πειρώμενον τοῖς τοξεύμασι καὶ παρ' οὐδὲν τι-⁵¹⁴ θέμενον, εἰ ἀποθανεῖται σώσας τὸν φίλον, καὶ τὴν ἐπ' ἐκείνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ ἑαυτοῦ σώ-
 7 ματι. 7. τὴν δὲ τοσαύτην εὐνοίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς κοινωνίαν καὶ τὸ πιστὸν καὶ φιλέταιρον καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ βέβαιον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτος οὐκ ἀνθρώπινα ταῦτα φήθημεν εἶναι, ἀλλὰ τινος γνώμης βελτίονος ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τούτους ἀνθρώπους, οἱ μέχρι μὲν κατ' οὐρον ὁ πλοῦς εἶη, τοῖς φίλοις ἀγανακτοῦσιν, εἰ μὴ ἐπ' ἴσης κοινωνήσουσι τῶν ἰδέων, εἰ δέ τι καὶ μικρὸν τι ἀντιπνεύσῃ αὐτοῖς, οἴχονται μόνους τοῖς κινδύνοις ἀπολιπόντες. καὶ γὰρ οὐν καὶ τότε ὅπως εἰδῆς, οὐδὲν Σκύθαι φιλίας μείζον οἴονται εἶναι, οὐδὲ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ ἂν τις Σκύθης μᾶλλον σεμνύναιτο ἢ ἐπὶ τῷ συμπονήσαι φίλῳ ἀνδρὶ καὶ κοινωνήσαι τῶν δεινῶν, ὥσπερ οὐδὲν ὄνειδος μείζον παρ' ἡμῖν τοῦ προδότην φιλίας γεγενῆσθαι δοκεῖν. διὰ ταῦτα Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμῶμεν, ἀρίστους γενομένους τὰ Σκυθῶν ἀγαθὰ καὶ ἐν φιλίᾳ διενεγκόντας, ὃ πρῶτον ἡμεῖς ἀπάντων θαυμάζομεν, καὶ τοῦνομα ἐπὶ τούτοις αὐτοῖν ἐθέμεθα, Κοράκους καλεῖσθαι, τοῦτο δὲ ἔστιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, φίλοι δαίμονες.

8 8. ΜΝΗΣ. Ὡ Τόξαρι, οὐ μόνον ἄρα τοξεύειν ἀγα-⁵¹⁵ θοὶ ἦσαν Σκύθαι καὶ τὰ πολεμικὰ τῶν ἄλλων ἀμείνους, ἀλλὰ καὶ ῥῆσιν εἰπεῖν ἀπάντων πιθανώτατοι. ἐμοὶ γοῦν τέως ἄλλως γινώσκοντι ἤδη καὶ αὐτῷ δίκαια ποιεῖν δοκεῖτε οὕτως Ὀρέστην καὶ Πυλάδην ἐκθειάσαντες. ἐλελήθεις δέ με, ὦ γενναῖε, καὶ γραφεὺς ἀγαθὸς ὢν. πάννυ γοῦν ἐναργῶς ἐπέδειξας ἡμῖν τὰς ἐν τῷ Ὀρεστείῳ εἰκόνας καὶ τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ ὑπὲρ ἀλλήλων τραύματα. πλὴν ἀλλ' οὐκ φήθη ἂν ποτε οὕτω περι-

σπούδαστον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις· ἄτε γὰρ ἀξένους καὶ ἀγρίους ὄντας αὐτοὺς ἔχθρα μὲν ἀεὶ συνεῖναι καὶ ὄργῃ καὶ θυμῷ, φιλίαν δὲ μηδὲ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους ἐπαναιρεῖσθαι, τεκμαιρόμενος τοῖς τε ἄλλοις ἅ περὶ αὐτῶν ἀκούομεν, καὶ ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας.

9. ΤΟΞ. Εἰ μὲν καὶ τὰ ἄλλα ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων καὶ 9
δικαιότεροι τὰ πρὸς τοὺς γονέας καὶ ὀσιώτεροι ἐσμέν, οὐκ ἂν ἐν τῷ παρόντι φιλοτιμηθεῖην πρὸς σέ· ὅτι δὲ οἱ φίλοι Σκύθαι πολὺ πιστότεροι τῶν Ἑλλήνων φίλων εἰσὶ καὶ ὅτι πλείων φιλίας λόγος παρ' ἡμῖν ἢ παρ' ὑμῖν, ῥᾶδιον ἐπιδείξαι· καὶ πρὸς θεῶν τῶν Ἑλλήνων μὴ πρὸς ἀχθηδόνα μου ἀκούσης, ἣν εἶπω τι ὧν κατανενόηκα
516 πολὺν ἤδη χρόνον ὑμῖν συγγενόμενος. ἡμεῖς γὰρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων ἂν εἰπεῖν δύνασθαι, τάργα δὲ αὐτῆς οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀπόχρη ὑμῖν ἐπαινέσαι τε αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλίκον ἀγαθόν ἐστιν· ἐν δὲ ταῖς χρεαῖς προδόντες τοὺς λόγους δραπετεύετε οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ μέσων τῶν ἔργων. καὶ ὁπότεν ὑμῖν οἱ τραγωδοὶ τὰς τοιαύτας φιλίας ἐπὶ τὴν σκητὴν ἀναβιβάσαντες δεικνύωσιν, ἐπαινεῖτε καὶ ἐπικροτεῖτε καὶ κινδυνεύουσιν αὐτοῖς ὑπὲρ ἀλλήλων οἱ πολλοὶ καὶ ἐπιδακρύετε, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἄξιον ἐπαινου ὑπὲρ τῶν φίλων παρέχεσθαι τολμᾶτε, ἀλλ' ἦν του φίλος δεηθεὶς τύχῃ, αὐτίκα μάλα ὡσπερ τὰ ὄνειρατα οἴχονται ὑμῖν ἐκποδῶν ἀποπτάμεναι αἱ πολλαὶ ἐκεῖναι τραγωδῖαι, τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ κωφοῖς προσωπείοις εὐοκίας ὑμᾶς ἀπολιποῦσαι, ἃ διηρημένα τὸ στόμα καὶ παμμέγεθες κεχηνότα οὐδὲ τὸ σμικρότατον φθέγγεται· ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν· ὅσῳ γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσοῦτω ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς πλεονεκτοῦμεν. 10. εἴ γ' οὖν δοκεῖ, οὕτω νῦν ποιῶμεν, τοὺς μὲν 10
παλαιοὺς φίλους ἀτρεμεῖν ἑάσωμεν, εἴ τινας ἢ ἡμεῖς ἢ ἡμεῖς τῶν πάλαι καταριθμεῖν ἔχομεν — ἐπεὶ κατὰ γε τοῦτο πλεονεκτοῖτε ἂν πολλοὺς καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρας τοὺς ποιητὰς παρεχόμενοι, τὴν Ἀχιλλέως καὶ Πατρό-

κλου φιλίαν καὶ τὴν Θησέως καὶ Πειρίθου καὶ τῶν ἄλλων ἔταιρειαν ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις ῥαψωδοῦν-⁵¹⁷ τας — ὀλίγους δὲ τινὰς προχειρισάμενοι τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησώμεθα, ἐγὼ μὲν τὰ Σκυθικά, σὺ δὲ τὰ Ἑλληνικά, καὶ ὁπότερος ἂν ἐν τούτοις κρατῇ καὶ ἀμείνους παράσχηται τοὺς φίλους, αὐτὸς τε νενικηκῶς ἔσται καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνακηρύξει κάλλιστον ἀγῶνα καὶ σεμνότατον ἀγωνισάμενος· ὡς ἔγωγε πολὺ ἥδιον ἂν μοι δοκῶ μονομαχῶν ἤττηθῆις ἀποτιμηθῆναι τὴν δεξιάν, ὅπερ τῆς Σκυθικῆς ἐπιτιμιόν ἐστιν, ἢ χείρων ἄλλου κατὰ φιλίαν κεκρίσθαι, καὶ ταῦτα Ἑλληνας Σκύθης αὐτὸς ὦν.

- 11 11. ΜΝΗΣ. Ἔστι μὲν, ὦ Τόξαρι, οὐ φαῦλον τὸ ἔργον ἀνδρὶ οἴῳ σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι πάνυ εὐστόχους καὶ τεθηγμένους παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους. οὐ μὴν ἀγεννῶς γε οὕτως καταπροδοὺς ἐν βραχεῖ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν ὑποχωρήσομαι σοι· καὶ γὰρ ἂν εἴη πάνδεινον, ὑπὸ δυοῖν μὲν ἐκείνοιν ἤττηθῆναι τοσοῦτους τῶν Σκυθῶν, ὁπόσους οἱ τε μῦθοι δηλοῦσι καὶ αἱ ὑμέτεραι παλαιαὶ γραφαί, ἃς μικρῶ πρόσθεν εὖ μάλα ἐξετραγῶδησας, Ἑλληνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔθνη καὶ τοσαύτας πόλεις ἐρήμην ὑπὸ σοῦ ἀλῶναι. εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, οὐ τὴν δεξιάν ὡσπερ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν ἀποτιμηθῆναι καλόν. πρότερον δὲ ὠρίσθαι χρὴ τὸν ἀριθμὸν ἡμῖν τῶν φιλικῶν τούτων πράξεων, ἢ ὁπόσῳ ἂν τις πλείους ἔχη λέγειν, τοσοῦτῳ εὐπορώτερος ἂν δόξειε πρὸς τὴν νίκην;

ΤΟΞ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὠρίσθω μὴ ἐν τῷ πλήθει αὐ-⁵¹⁸ τῶν τὸ κράτος, ἀλλ' εἰ ἀμείνους καὶ τομώτεροι φαίνονται αἱ σοὶ τῶν ἐμῶν ἴσαι τὸν ἀριθμὸν οὔσαι, καιριώτερα δῆλον ὅτι ἐργάσσονται μοι τραύματα καὶ θᾶττον ἐνδῶσω πρὸς τὰς πληγὰς.

ΜΝΗΣ. Εὖ λέγεις, καὶ ὠρίσθωσαν ὁπόσαι ἴκαναί. πέντε ἔμοιγε δοκοῦσιν ἑκατέρως.

ΤΟΞ. Κάμοι δοκεῖ, πρότερος δὲ λέγε, ἀλλ' ἐπομοσάμενος ἢ μὴν ἀληθῆ ἔρεῖν· ἄλλως γὰρ πλάττειν τὰ

τοιαῦτα, ου πάνν χαλεπὸν καὶ ὁ ἔλεγχος ἀφανής. εἰ δὲ ομόσειας, οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν.

ΜΝΗΣ. Ὅμοῦμεθα, εἴ τι καὶ ὄρκου δεῖν νομίζεις. τίς δέ σοι τῶν ἡμετέρων θεῶν — ἄρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος;

ΤΟΞ. Καὶ μάλα· ἐγὼ δὲ τὸν ἐπιχώριον ὁμοῦμαι σοι ἐν τῷ ἔμαντοῦ λόγῳ.

12. ΜΝΗΣ. Ἴστω τοίνυν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ἧ μὴν ¹² ὀπόσα ἂν λέγω πρὸς σὲ ἢ αὐτὸς εἰδὼς ἢ παρ' ἄλλων, ὀπόσον οἷόν τε ἦν, δι' ἀκριβείας ἐκπυρθανόμενος ἔρειν, μηδὲν παρ' ἔμαντοῦ ἐπιτραγωδῶν. καὶ πρώτην γέ σοι τὴν Ἀγαθοκλέους καὶ Δεινίου φιλίαν διηγήσομαι ἀοίδιμον ἐν τοῖς Ἴωσι γενομένην· Ἀγαθοκλῆς γὰρ οὗτος ὁ Σάμιος οὐ πρὸ πολλοῦ ἐγένετο, ἄριστος μὲν πρὸς φιλίαν, ὡς ¹⁹ ἔδειξε, τὰ ἄλλα δὲ οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν πολλῶν οὔτε ἐς τὸ γένος οὔτε ἐς τὴν ἄλλην περιουσίαν· Δεινία δὲ τῷ Λύσωνος Ἐφεσίῳ φίλος ἐκ παίδων ἦν· ὁ δὲ Δεινίας ἐπλούτει ἄρα εἰς ὑπερβολήν· καὶ ὡς περ εἰκὸς νεόπλουτον ὄντα, πολλοὺς καὶ ἄλλους εἶχε περὶ ἑαυτὸν ἱκανοὺς μὲν συμπιεῖν καὶ πρὸς ἡδονὴν συνείναι, φιλίας δὲ πλείστον ὅσον ἀποδέοντας. τέως μὲν οὖν ἐν τούτοις καὶ ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐξητάζετο καὶ συνῆν καὶ συνέπινεν αὐτοῖς οὐ πάνν χαίρων τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ, καὶ ὁ Δεινίας οὐδὲν αὐτὸν ἐντιμότερον εἶχε τῶν κολάκων· τελευταῖον δὲ καὶ προσέκρουε τὰ πολλὰ ἐπιτιμῶν, καὶ φορτικὸς ἐδόκει ὑπομιμνήσκων ἀεὶ τῶν προγόνων καὶ φυλάττειν παραγέλλων ἅ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ πατὴρ αὐτῷ κτησάμενος κατέλιπεν· ὥστε διὰ ταῦτα οὐδὲ ἐπὶ τοὺς κώμους ἀπῆγεν ἔτι αὐτόν, ἀλλὰ μόνος μετ' ἐκείνων ἐκώμαζε λανθάνειν πειρώμενος τὸν Ἀγαθοκλέα. **13.** καὶ δὴ ποτε ὑπὸ ¹⁸ τῶν κολάκων ἐκείνων ὁ ἄθλιος ἀναπείθεται ὡς ἐρφή αὐτοῦ Χαρίκλεια Δημώνακτος γυνὴ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς καὶ πρώτου Ἐφεσίων τὰ πολιτικά· καὶ γραμματία τε εἰσεφοί- ⁵²⁰ τα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλά τινα ἀποδοδηγμένα καὶ ἄλλα ὀπόσα αἱ μαστροποὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται, κατὰ μικρὸν αὐτοῖς ἐπιτεχνῶμεναι τοὺς ἔρωτας καὶ ἀναφλέγουσαι τὸ πρῶτον

ἔρασθαι τομίζοντας· ἐπαγωγότατον γὰρ τοῦτό γε, καὶ μάλιστα τοῖς καλοῖς εἶναι οἰομένοις, ἄχρι ἂν λάθωσιν ἐς τὰ δίκαια ἱμπεσόντες. ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεῖον μὲν τι γύναιον, ἑταιρῶν δὲ ἐκτόπως καὶ τοῦ προστυχόντος αἰεὶ, καὶ εἰ πάντῃ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις, καὶ εἰ προσίδοι τις μόνον, εὐθὺς ἐπέτενε καὶ δέος οὐδὲν ἦν μὴ πως ἀντείποι Χαρίκλεια. δεινὴ δὲ καὶ τὰ ἄλλα τεχνίτις παρ' ἧντινα βούλει τῶν ἑταιρῶν ἐπισπάσασθαι ἔραστὴν καὶ ἀμφίβολον ἔτι ὅττα ὅλον ὑποποιήσασθαι καὶ ἐνεχόμενον ἤδη ἐπιτεῖναι καὶ προσεκαῦσαι ἄρτι μὲν ὀργῇ, ἄρτι δὲ κολακείᾳ καὶ μετὰ μικρὸν ὑπεροψία καὶ τῷ πρὸς ἕτερον ἀποκλίνειν δοκεῖν, καὶ ὅλη συνεκεκρότητο ἀπανταχόθεν ⁵²¹ ἡ γυνὴ καὶ πολλὰ μηχανήματα κατεσκευάστο κατὰ τῶν 14 ἔραστῶν. 14. ταύτην οὖν τότε οἱ Δεινίου κόλακες παραλαμβάνουσιν ἐπὶ τὸ μερικάκιον καὶ τὰ πολλὰ ὑπεκωμῶδου συνωθοῦντες αὐτὸν ἐς τὸν ἔρωτα τῆς Χαρικλείας. ἡ δὲ πολλοὺς ἤδη νέους ἐτραχηλίσασα καὶ μυρίους ἔρωτας ὑποκριναμένη καὶ οἴκου πολυταλάντους ἀνατρέψασα, ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, παραλαβοῦσα ἐς τὰς χεῖρας ἀπλοῖκόν καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων μηχανημάτων νεανίσκον οὐκ ἀφῆκεν ἐκ τῶν ὀνύχων, ἀλλὰ περιέχουσα πανταχόθεν καὶ διαπείρασα (?), ὅτε ἤδη παντάπασιν ἐκράτει, αὐτὴ τε ἀπώλετο ὑπὸ τῆς ἄγρας καὶ τῷ κακοδαίμονι Δεινίᾳ μυρίων κακῶν αἰτία ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐκεῖνα ἐπ' αὐτὸν καθίει τὰ γραμμᾶτια, καὶ συνεχῶς πεμπτομένη τὴν ἄβραν (†), ὡς ἐδάκρυσε ⁵²² καὶ ἐπηγρύπνησε καὶ τέλος ὡς ἀπάγξει ἑαυτὴν ἢ ἀθλία ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἕως δὴ ὁ μακάριος ἐπέισθη καλὸς εἶναι καὶ ταῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος. καὶ που συνη- 15 νέχθη πολλὰ ἱκετευθεῖς. 15. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἤδη ῥᾶρον, ὡς τὸ εἶκός, ἀλώσεσθαι ἔμελλεν ὑπὸ γυναικὸς καλῆς καὶ πρὸς ἡδονὴν τε ὁμιλῆσαι ἐπισταμένης καὶ ἐν καιρῷ δακρῦσαι καὶ μεταξὺ τῶν λόγων ἑλεεινῶς ὑποστενάξαι καὶ ἀπιόντος ἤδη λαβέσθαι καὶ εἰσελθόντι προσδραμεῖν καὶ καλλωπίζεσθαι, ὡς ἂν μάλιστα ἀρέσειε, καὶ που καὶ ῥσαι καὶ κιθαρῖσαι· οἷς ἅπασι κατὰ τοῦ Δεινίου ἐκέχρητο. καὶ

ἔπει ἤσθετο πονηρῶς ἔχοντα καὶ διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι καὶ τακερὸν γεγενημένον, ἄλλο ἐπὶ τούτοις ἐπενόει καὶ τὸν ἄθλιον ἀπώλλυε· κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκῆπτεται — ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο βλάκα ἐραστὴν προσεκυρῶσαι — καὶ οὐκέτι ἐφοίτα πρὸς αὐτὸν φυλάττεσθαι ὑπὸ τὰνδρὸς λέγουσα πεπυσμένον τὸν ἔρωτα· ὁ δ' οὐκέτι οἴος τε ἦν φέρειν τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἴνείχετο μὴ ὄρων αὐτήν, ἀλλὰ ἐδάκρυε καὶ τοὺς κόλακας εἰσέπεμπε καὶ τοῦνομα

523 τῆς Χαρικλείας ἐπεβοᾶτο καὶ τὴν εἰκόνα περιβαλὼν αὐτῆς — ἐπεποίητο δὲ λίθου λευκοῦ — ἐκώκυε καὶ τέλος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐς τοῦδαφος ἐκυλίνδeto καὶ λύττα ἦν ἀκριβῆς τὸ πρᾶγμα· τὰ μὲν γὰρ δῶρα οὐ κατὰ μῆλα καὶ στεφάνους ἀντεδίδoto αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι ὄλαι καὶ ἄγροι καὶ θεράπαινοι καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς καὶ χρυσὸν ὅπόσον ἐθελήσει. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεὶ ὁ Λύσωνος οἶκος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ γενόμενος ἐξήντητο ἤδη καὶ ἐξεκεένωτο. 16. εἶτα ὡς ἤδη αὔος ἦν, ἀπολι- 16

πῶσα αὐτὸν ἄλλον τινὰ Κρητὰ νεανίσκον τῶν ὑποχρῦσων ἐθήρα καὶ μετέβαινε ἐπ' ἐκείνον καὶ ἦρα ἤδη αὐτοῦ κάκεινος ἐπίστευεν. ἀμελούμενος οὖν ὁ Δεινίας οὐχ ὑπὸ τῆς Χαρικλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κολάκων — κάκεινοι γὰρ ἐπὶ τὸν Κρητὰ ἤδη τὸν ἐρώμενον μετεληλύθεσαν — ἔρχεται παρὰ τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ πάλαι εἰδότα ὡς ἔχοι πονηρῶς τὰ πρᾶγματα αὐτῷ. καὶ αἰδούμενος τὸ πρῶτον ὁμως διηγείτο πάντα, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀπορίαν, τὴν ὑπεροψίαν τῆς γυναικός, τὸν ἀντεραστὴν τὸν Κρητὰ, καὶ τέλος ὡς οὐ βιώσεται μὴ οὐχὶ συνὼν τῇ Χαρικλείᾳ. ὁ δὲ ἄκαιρον εἶναι νομίσας ἐν τούτῳ ἀπομνημονεύειν τῷ Δεινίᾳ, διότι οὐ προσίeto μόνον αὐτὸν τῶν

524 φίλων, ἀλλὰ τοὺς κόλακας αὐτοῦ προετίμα, τότε ἦν μόνον εἶχε πατρῶαν οἰκίαν ἐν Σάμῳ ἀπεμπολήσας ἦκεν αὐτῷ τὴν τιμὴν κομίζων τρία τάλαντα. λαβὼν δὲ ὁ Δεινίας οὐχ ἀφανῆς εὐθὺς ἦν τῇ Χαρικλείᾳ καλὸς ποθεν ἄρτι γεγενημένος· καὶ αὐθις ἢ ἄβρα καὶ τὰ γραμματία καὶ μέμψις, ὅτι μὴ πολλοῦ χρόνου ἀφίκετο, καὶ οἱ κόλακες συνέθεον ἐπικαλαμησόμενοι ὄρωντες ἐδώδιμον ἔτι

- 17 ὄντα τὸν Δεινίαν. 17. ὡς δὲ ὑπέσχετο ἦξειν παρ' αὐτὴν καὶ ἦκε περὶ πρῶτον ὑπνον καὶ ἔνδον ἦν, ὁ Δημῶναξ ὁ τῆς Χαρικλείας ἀνὴρ εἴτε ἄλλως αἰσθόμενος εἴτε καὶ ἀπὸ συνδήματος τῆς γυναικός — ἄμφω γὰρ λέγεται — ἐπαναστὰς ὡσπερ ἐκ λόχου τὴν τε αὐλειον ἀποκλείειν ἐκέλευε καὶ συλλαμβάνειν τὸν Δεινίαν, πῦρ καὶ μάστιγας ἀπειλῶν καὶ ξίφος ὡς ἐπὶ μοιχὸν σπασάμενος. ὁ δὲ συνιδὼν οὐ κακῶν ἦν, μοχλόν τινα πλησίον κείμενον ἀρπάζσας αὐτόν τε ἀποκτείνει τὸν Δημῶνακτα πατάξας ἐς τὸν κρόταφον καὶ τὴν Χαρικλείαν, οὐ μὲν πλεῖστη ταύτην, ἀλλὰ καὶ τῷ μοχλῷ πολλάκις καὶ τῷ ξίφει τοῦ Δημῶνακτος ὑστερον. οἱ δ' οἰκείται τέως μὲν ἐστήκεσαν ἄφωνοι τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος ἐκπεπληγμένοι, εἶτα περιώμενοι συλλαμβάνειν, ὡς καὶ αὐτοῖς ἐπῆει μετὰ τοῦ ξίφους, ἐκείνοι μὲν ἔφηνον, ὁ Δεινίας δὲ ὑπεξέρχεται τηλικούτον ἔργον εἰργασμένος· καὶ τὸ μέχρι τῆς ἑω παρὰ τῷ Ἀγαθοκλεῖ διέτριβεν, ἀναλογιζόμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ περὶ τῶν μελλόντων ὅ τι ἀποβήσεται σκοποῦντες· ἑωθεν δὲ οἱ στρατηγοὶ παρήσαν — ἦδη γὰρ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο — καὶ συλλαβόντες τὸν Δεινίαν, οὐδ' αὐτὸν ἔξαρον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι, ἀπάγουσι παρὰ τὸν ἄρμοστήν, ὃς ἤρμοζε τὴν Ἀσίαν τότε· ὁ δὲ βασιλεῖ τῷ⁵²⁸ μεγάλῳ ἀναπέμπει αὐτόν· καὶ μετ' οὐ πολὺ κατεπέμφθη ὁ Δεινίας ἐς Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων ἐν ταύτῃ
- 18 φεύγειν εἰς αἰεὶ τεταγμένος ὑπὸ βασιλέως. 18. ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς καὶ τὰλλα μὲν συνῆν καὶ συναπῆρην ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ συνεισῆλθεν ἐς τὸ δικαστήριον μόνος τῶν φίλων καὶ πρὸς οὐδὲν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ ἦδη ἔφηνεν ὁ Δεινίας, οὐδὲ τότε ἀπελείφθη τοῦ ἐταίρου, καταδικάσας δὲ αὐτὸς αὐτοῦ διέτριβεν ἐν Γυάρῳ καὶ συνέφηνεν αὐτῷ, καὶ ἐπειδὴ παντάπασιν ἠπόρουν τῶν ἀναγκαίων, παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς πορφυρεῦσι συγκατεδύετο καὶ τὸ γινόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων ἔτρεφε τὸν Δεινίαν καὶ νοσήσαντά τε ἐπὶ μήκιστον ἐθεράπευσε καὶ ἀποθανόντος οὐκέτι ἐπανελθεῖν ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν αἰσχυνόμενος καὶ τεθνεῶτα ἀπολι-

πειν τὸν φίλον. τοῦτό σοι ἔργον φίλου Ἑλληγος οὐ πρό πολλοῦ γενόμενον· ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε ἤδη διελήλυθεν, ἀφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἐν Γυάρῳ ἀπέθανε.

ΤΟΞ. Καὶ εἶθε γε, ὦ Μνήσιπτε, ἀνώματος ὦν ταῦτα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἐδυνάμην αὐτοῖς· οὕτω
 527 Σκυθικόν τινα φίλον τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον διηγῆσω. πλὴν οὖν δέδια μή τινα καὶ ἄλλον ὅμοιον εἴπης αὐτῷ.

19. ΜΝΗΣ. Ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τόξαρι, 19
 Εὐθύδικον τὸν Χαλκιδέα. διηγείτο δέ μοι περὶ αὐτοῦ Σιμύλος ὁ ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς ἐπομοσάμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι τὸ ἔργον· πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἐξ Ἰταλίας Ἀθήναζε περὶ δύσιν Πλειάδος συλλογίματους τινὰς ἀνθρώπους κομιζῶν, ἐν δὲ τούτοις εἶναι καὶ τὸν Εὐθύδικον καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα, Χαλκιδέα καὶ τοῦτον, ἑταῖρον αὐτοῦ· ἡλικιώτας δὲ εἶναι, τὸν μὲν Εὐθύδικον ἐρρωμένον καὶ καρτερόν, τὸν δὲ Δάμωνα ὑπαχρον καὶ ἀσθενικόν, ἄρτι ἐκ νόσου μακρᾶς, ὡς ἐδόκει, ἀνιστάμενον. ἄχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διαπλευσάσαι ἔφη ὁ Σιμύλος σφᾶς· ἐπεὶ δὲ τὸν πορθμὸν διαπεράσαντες ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ Ἰονίῳ ἔπλεον, χειμῶνα μέγιστον ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν πολλὰ τί ἂν τις λέγοι, τρικυμίας τινὰς καὶ στροβίλους καὶ χαλάζας καὶ ἄλλα ὅσα χειμῶνος κακά· ἐπεὶ δὲ ἤδη σφᾶς κατὰ τὴν Ζάκυνθον εἶναι ἀπὸ ψιλῆς
 528 τῆς κεραίας πλέοντας, ἔτι καὶ σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους, ὡς τὸ ρόδιον ἐπέχεσθαι τῆς ὀρμῆς, περὶ μέσας νίκτας οἷον ἐν τοσοῦτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα ἡμεῖν ἐγκεκυφῶτα ἐς τὴν θάλατταν· εἶτα, οἶμαι, τῆς νεῶς βιαιότερον εἰς ὃ ἐκεκύφει μέρος ἐπικλιθείσης καὶ τοῦ κύματος συναπώσαντος, ἐκπεσεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ πέλαγος, οὐδὲ γυμνὸν τὸν ἄθλιον, ὡς ἂν καὶ ῥᾶον δύνασθαι νεῖν· εὐθὺς οὖν βοᾶν πνιγόμενον καὶ μόγις ἑαυτὸν ὑπερέχοντα τοῦ κλύδωνος. 20. τὸν δὲ Εὐθύδι- 20
 κον, ὡς ἤκουσε — τυχεῖν δὲ γυμνὸν ἐν τῇ εὐνῇ ὄντα — ῥῖψαι ἑαυτὸν ἐς τὴν θάλατταν καὶ καταλαβόντα τὸν Δάμωνα ἤδη ἀπαγορεύοντα — φαίνεσθαι γὰρ ἐπὶ πολὺ ταῦτα τῆς σελήνης καταλαμπούσης — παρανήχεσθαι

καὶ συγκουφίζειν· σφᾶς δὲ ἐπιθυμῆσαι μὲν αὐτοῖς βοηθεῖν καὶ ἔλεειν τὴν συμφορὰν τῶν ἀνδρῶν, μὴ δύνασθαι δὲ μεγάλῳ τῷ πνεύματι ἐλαυνομένους· πλὴν ἐκεῖνά γε ποιῆσαι, φελλοὺς τε γὰρ πολλοὺς ἀφείναι αὐτοῖς καὶ τῶν κονιῶν τινὰς, ὡς ἐπὶ τούτων ἀπονήξαιτο, εἴ τινα αὐτῶν περιτύχοιεν, καὶ τέλος καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτῆν οὐ μικρὰν οὖσαν. ἐννόησον τοίνυν πρὸς Θεῶν, ἦντινα ἂν τις ἄλλην ἐπίδειξιν ἐπιδείξαιτο εὐνοίας βεβαιότεραν πρὸς ἄνδρα φίλον ἐν νυκτὶ ἐκπεσόντα ἐς πέλαγος οὕτως ἠγρωμένον ἢ κοινωθήσας τοῦ θανάτου; καὶ μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν λαβὴ τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, τὸν ἦχον τοῦ ὕδατος ἐπικλωμένον, τὸν ἀφρόν περιζέοντα, τὴν νύκτα, καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, εἶλα ἀποπνιγόμενον ἐκείνον καὶ μόγις ἀνακύπτοντα καὶ τὰς χεῖρας ὀρέγοντα τῷ ἑταίρῳ, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα εὐθύς καὶ συννέοντα καὶ δεδιότα μὴ προαπολείται αὐτοῦ ὁ Λάμων· οὕτω γὰρ ἂν μάθοις ὡς οὐκ ἀγεννῆ σοι καὶ τοῦτον φίλον τὸν Εὐθύδικον διηγησάμην.

21 21. ΤΟΞ. Πότερον δὲ ἀπώλοντο, ὧ Μνήσιππε, οἱ ἄνδρες, ἢ τίς αὐτοῖς ἐκ παραλόγου σωτηρία ἐγένετο; ὡς ἔγωγε οὐ μετρίως δέδοικα ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΝΗΣ. Θάρρει, ὧ Τόξαρι, ἐσώθησαν καὶ ἔτι καὶ νῦν εἰσὶν Ἀθήνησιν ἄμφω φιλοσοφοῦντες. ὁ μὲν γὰρ Σιμύλος ταῦτα μόνα εἶχε λέγειν, ἃ ποτε εἶδε τῆς νυκτός, τὸν μὲν ἐκπίπτοντα, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα καὶ νηχομένους, εἰς ὅσον ἐν νυκτὶ καθορᾶν ἐδύνατο. τὰ δὲ ἀπὸ τούτου οἱ ἀμφὶ τὸν Εὐθύδικον αὐτοὶ διηγοῦνται· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον φελλοῖς τισὶ περιπεσόντας ἀνέχειν ἐπὶ τούτων ἑαυτοὺς καὶ ἀπονήχεσθαι πονήρως, ὕστερον δὲ τὴν ἀποβάθραν ἰδόντας ἤδη πρὸς ἑῷ προσνήξασθαι τε αὐτῇ καὶ τὸ λοιπὸν ἐπιβάντας εὐμαρῶς προσενεχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ.

22 22. Μετὰ δὲ τούτους οὐ φαύλους ὄντας, ὡς ἔγωγ' ἂν εἴποιμι, ἄκουσον ἤδη τρίτον ἄλλον οὐδέν τι χεῖρονα αὐτῶν. Εὐδαμίδας Κορίνθιος Ἀρεταίῳ τῷ Κορινθίῳ καὶ Χαριξένῳ τῷ Σικωνίῳ φίλοις ἐκέχρητο εὐπόροις οἷσι πενέστατος αὐτὸς ὢν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθήκας ἀπέ-

581 λιπε τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως γελοίας, σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἰ τοιαῦται δόξουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ φιλίαν τιμῶντι καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἀμιλλωμένῳ· ἐγγράπτο γὰρ ἐν αὐταῖς, Ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν τὴν μητέρα μου τρέφειν καὶ γηρωκομεῖν, Χαριξένῳ δὲ τὴν θυγατέρα μου ἐκδοῦναι μετὰ προικός, ὀπόσῃν ἂν πλείστην ἐπιδοῦναι παρ' αὐτοῦ δύνηται — ἣν δὲ αὐτῷ καὶ μήτηρ πρεσβῦτις καὶ θυγάτριον ὠραῖον ἤδη γάμου — ἣν δὲ τι ἄτερος αὐτῶν ἐν τοσοῦτῳ πάθῃ, καὶ τῇ ἐκείνου, φησὶν, μερίδα, ἐχέτω ὁ ἕτερος. τούτων ἀναγνωσθεισῶν τῶν διαθηκῶν οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δέ, ἢ πρὸς τοὺς ἀνδρας ἣν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες ἐν παιδιᾷ τὸ πρᾶγμα ἐποιοῦντο καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπηλλάττετο, οἷον Ἀρεταῖος καὶ Χαριξενος οἱ εὐδαίμονες κληρον διαδέχονται, λέγοντες, εἴπερ ἀποτίσουσιν Εὐδαμίδα καὶ ζῶντες αὐτοὶ κληρονομήσονται ὑπὸ τοῦ νεκροῦ. 23. οἱ κληρονόμοι δέ, οἷς ταῦτα κατελέλειπτο, ὡς ἤκουσαν, ἤκον 582 εὐθύς διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν οὖν Χαριξενος πέντε μόνας ἡμέρας ἐπιβιούς ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἀρεταῖος ἄριστος κληρονόμων γενόμενος τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα παραλαβὼν τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα τὴν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδέδωκεν, ἀπὸ ταλάντων πέντε ὧν εἶχε δύο μὲν τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ, δύο δὲ τῇ τοῦ φίλου ἐπιδούς, καὶ τὸν γάμον γε αὐτοῖν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας ἤξιωσε γενέσθαι. τί σοι δοκεῖ, ὦ Τόξαρι, ὁ Ἀρεταῖος οὗτος; ἄρα φαῦλον παράδειγμα φιλίας παρεσχῆσθαι τοιαῦτα κληρονομήσας καὶ μὴ προδοὺς τὰς διαθήκας τοῦ φίλου; ἢ τίθεμεν καὶ τοῦτον ἐν ταῖς τελείαις ψήφοις μίαν τῶν πέντε εἶναι;

ΤΟΞ. Καὶ οὗτος μὲν καλῶς· ἐγὼ δὲ τὸν Εὐδαμίδα πολὺ μᾶλλον ἐθαύμασα τοῦ θάρρους, ὃ εἶχεν ἐπὶ τοῖς φίλοις. ἐδήλου γὰρ ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τὰ ὅμοια ἐπραξεν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ ἐν διαθήκαις ταῦτα ἐνεγγράπτο, ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἦκεν ἂν ἄγραφος κληρονόμος τῶν τοιούτων.

583 24. ΜΝΗΣ. Εὐ λέγεις. τέταρτον δὲ σοι διηγῆσομαι, 24

Ζηρόθεμι τὸν Χαρμολεω Μασσαλίθην· ἐδείχθη δέ μοι ἐν Ἰταλίᾳ πρεσβεύοντι ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλὸς ἀνὴρ καὶ μέγας καὶ πλούσιος, ὡς ἐδόκει· παρεκάθητο δὲ αὐτῷ γυνὴ ἐπὶ ζεύγους ὁδοιποροῦντι τὰ τε ἄλλα εἰδεχθῆς καὶ ξηρὰ τὸ ἥμισυ τὸ δεξιὸν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένη, παλλώβητόν τι καὶ ἀπρόσιτον μορμολύκειον. εἶτα ἐπεὶ ἐθαύμασα εἰ καλὸς οὗτος καὶ ὥρατος ὣν ἀνέχεται παροχουμένην τοιαύτην αὐτῷ γυναῖκα, ὃ δείξας αὐτὸν διηγείτό μοι τὴν ἀνάγκην τοῦ γάμου ἀκριβῶς εἰδὼς ἕκαστα· Μασσαλιώτης δὲ καὶ αὐτὸς ἦν. Μενεκράτει γάρ, ἔφη, τῷ πατρὶ τῆς δυσμόρφου ταύτης φίλος ἦν ὁ Ζηρόθεμις πλουτοῦντι καὶ τιμωμένῳ ὁμότιμος ὢν. χρόνῳ δὲ ὁ Μενεκράτης ἀφῆρεθῆ τὴν οὐσίαν ἐκ καταδίκης, ὅτεπερ καὶ ἄτιμος ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων ὡς ἀποφηνάμενος γνώμην παράνομον. οὕτω δὲ οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, ἔφη, εἴ τις παράνομα γράψειεν. ἐλυπεῖτο οὖν ὁ Μενεκράτης καὶ 581 ἐπὶ τῇ καταδίκῃ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου πένης καὶ ἐξ ἐνδόξου ἄδοξος ἐν ὀλίγῳ ἐγένετο· μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠλία θυγάτηρ αὕτη ἐπύγαμος ἤδη καὶ ὀκτωκαιδεκέτις οἶσα, ἣν οὐδέ μετὰ πάσης τῆς οὐσίας τοῦ πατρός, ἣν πρὸ τῆς καταδίκης ἐκέκτητο, ἠξίωσεν ἂν τις τῶν γε ἀγενῶν καὶ πενήτων ῥαδίως παραλαβεῖν οὕτως κακοδαίμονα οὔσαν τὴν ὄψιν. ἐλέγετο δὲ καὶ καταπίπτειν πρὸς τὴν σελήνην ἀξανομέ-

25 νην. 25. ὡς δὲ ταῦτα πρὸς τὸν Ζηρόθεμι ἀπωδύρετο, Θάρρει, ἔφη, ὁ Μενέκρατες, οὔτε γὰρ ἀπορήσεις τῶν ἀναγκαίων καὶ ἡ θυγάτηρ σου ἄξιον τοῦ γένους εὐρήσει τινὰ νυμφίον· καὶ ταῦτα ἅμα διεξιὼν λαβόμενος αὐτὸν τῆς δεξιᾶς ἤγεν ἐς τὴν οἰκίαν καὶ τὴν τε οὐσίαν πολλὴν οὔσαν ἐνεῖματο πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖπνον παρασκευασθῆναι κελεύσας εἰστία τοὺς φίλους καὶ τὸν Μενεκράτην, ὡς δὲ τινα τῶν ἐταίρων πεπεικῶς ὑποστῆναι τῆς κόρης τὸν γάμον. ἐπεὶ δὲ ἐδεδείπνητο αὐτοῖς καὶ ἔσπεισαν τοῖς θεοῖς, ἐνταῦθα δὴ μεστήν αὐτῷ τὴν φιάλην προτείνας, Δέδεξο, εἶπεν, ὁ Μενέκρατες, παρὰ τοῦ γαμβροῦ τὴν φιλοτισίαν· ἄξομαι γὰρ ἐγὼ τήμερον τὴν σὴν θυγατέρα Κυδιμάχην· τὴν προῖκα δὲ πάλαι εἶληφα, τάλαντα πέντε καὶ

εἴκοσι. τοῦ δέ, Ἄπαγε, λέγοντος, μὴ σύ γε, ὦ Ζηνόθεμι,
 85 μὴ οὕτω μανείην, ὡς περιιδεῖν σε νέον καὶ καλὸν ὄντα
 κόρη αἰσχροῦ καὶ λελωβημένη συγκαταζευγνύμενον· ὁ δέ,
 ταῦτα διεξιόντος, ἀράμενος τὴν νύμφην ἀπήει ἐς τὸν
 θάλαμον καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθε διακορήσας αὐτήν·
 καὶ τὸ ἀπ' ἐκεῖνου· σύνεστιν ὑπεραγαπῶν καὶ πάντη ὡς
 ὄρας περιηγόμενος αὐτήν. 26. καὶ οὐχ ὀπως αἰσχύνεται 26
 τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ σεμννομένῳ ἔοικεν, ἐπιδεικνύμενος
 ὡς καταφρονεῖ μὲν τῶν ἐν τῷ σώματι καλῶν ἢ αἰσchrῶν
 καὶ πλούτου καὶ δόξης, ἀφορᾷ δὲ ἐς τὸν φίλον καὶ τὸν
 Μενεκράτην· οὐδὲ οἶεται χεῖρω πρὸς φίλιαν ὑπὸ τῆς
 ψήφου τῶν ἑξακοσίων γεγονέναι. πλὴν ἤδη γε τούτων
 οὕτως αὐτὸν ἠμείψατο καὶ ἡ τύχη· παιδίον γὰρ πάγκα-
 λον ἐκ τῆς αἰσχίστης αὐτῷ ταύτης ἐγένετο. καὶ πρῶτην γε
 ἐπεὶ ἀράμενος αὐτὸ εἰσεκόμισεν ὁ πατήρ ἐς τὸ βουλευ-
 τήριον θαλλῷ ἐστεμμένον καὶ μέλανα ἀμπεχόμενον, ὡς
 ἐλεινότερον φανεῖη ὑπὲρ τοῦ πάππου, τὸ μὲν βρέφος
 ἀνεγέλασε πρὸς τοὺς βουλευτὰς καὶ συνεκρότει τὴν χεῖρα,
 ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸ ἀφίησι τῷ Μενεκρά-
 τει τὴν καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι τηλικούτῳ συνη-
 γόρῳ χρησάμενος πρὸς τὸ συνέδριον. τοιαῦτα ὁ Μασσα-
 λιώτης ἔλεγε τὸν Ζηνόθεμιν εἰργάσθαι ὑπὲρ τοῦ φίλου,
 586 ὡς ὄρας, οὐ μικρὰ οὐδὲ ὑπὸ πολλῶν ἂν Σκυθῶν γενό-
 μενα, οἷγε κἂν τὰς παλλακὰς ἀκριβῶς τὰς καλλίστας ἐκ-
 λέγεσθαι λέγονται.

27. Λοιπὸς ἡμῖν ὁ πέμπτος· καὶ μοι δοκῶ οὐκ 27
 ἄλλον ἔρεῖν Δημητρίου τοῦ Σουνιέως ἐπιλαθόμενος·
 συνεκπλεύσας γὰρ ἐς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντι-
 φίλῳ τῷ Ἀλωπεκῆθεν ἑταίρῳ ἐκ παιδῶν ὄντι καὶ συνε-
 φήβῳ συὴν καὶ συνεπαιδεύετο αὐτὸς μὲν τὴν ἄσκησιν
 τὴν Κυνικήν ἀσκούμενος ὑπὸ τῷ Ῥοδίῳ ἐκεῖνῳ σοφιστῇ,
 ὁ δὲ Ἀντίφιλος ἰατρικὴν ἄρα ἐμελέτα. καὶ δὴ ποτε ὁ μὲν
 Δημήτριος ἔτυχεν ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῶν κατὰ θέαν
 τῶν πυραμίδων καὶ τοῦ Μέμνονος· ἔκρουε γὰρ ταύτας
 ἕψηλὰς οὐσας μὴ παρέχεσθαι σκιάν, τὸν δὲ Μέμνονα
 βοᾶν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον· τούτων ἐπιθυμήσας

Δημήτριος, θέας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀκροάσεως δὲ τοῦ
 Μέμνονος, ἀναπεπλεύκει κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα⁵⁷
 ὀκνήσαντα πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ θάλασος ἀπολιπὼν τὸν
 28 Ἀντίφιλον. 28. ὁ δὲ ἐν τοσοῦτῳ συμφορᾷ ἐχρήσατο μάλα
 γενναίου τινὸς φίλου δεομένη· οἰκέτης γὰρ αὐτοῦ Σύ-
 ρος καὶ τοῦνομα καὶ τὴν πατρίδα, ἱεροσύλοις τισὶ κοινω-
 νήσας συνεισηλθέ τε αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀνουβιδεῖον καὶ ἀπο-
 συλήσαντες τὸν θεὸν χρυσᾶς τε φιάλας δύο καὶ κηρύκιον,
 χρυσοῦν καὶ τοῦτο, καὶ κυνοκεφάλους ἀργυροῦς καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα κατέθεντο πάντα παρὰ τῷ Σύρῳ· εἴτ' ἐμπεσό-
 ντες — ἐάλωσαν γάρ τι ἀπεμπολοῦντες — ἅπαντα εὐθύς
 ἔλεγον στρεβλούμενοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ ἀγόμενοι ἦγον
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντιφίλου καὶ τὰ φώρια ἐξέφερον ὑπὸ
 κλίῃ τινὶ ἐν σκοτεινῷ κείμενα. ὃ τε οὖν Σύρος ἐδέδετο
 εὐθύς καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ Ἀντίφιλος, οὗτος μὲν καὶ
 μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκάλου ἀναρπασθεὶς· ἐβοί-
 θει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ καὶ οἱ τέως ἐταῖροι ἀπεστρέφοντο ὡς⁵⁸
 τὸ Ἀνουβιδεῖον σεσυληκότα καὶ ἀσέβημα αὐτῶν ἡγούντο
 εἶναι, εἰ συνέπιόν ποτε ἢ συνεισιτιάθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ
 λοιποὶ δὲ τῶν οἰκετῶν, δύο ὄντες, ἅπαντα ἐκ τῆς οἰκίας
 29 συσκευασάμενοι ᾤχοντο φεύγοντες. 29. ἐδέδετο οὖν ὁ
 ἄθλιος Ἀντίφιλος πολὺν ἤδη χρόνον, ἀπάντων ὅσοι ἦσαν
 κακοῦργοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ μιαιώτατος εἶναι δοκῶν·
 καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν Αἰγύπτιος, δεισιδαίμων ἄνθρωπος,
 ᾤετο γὰρ χαριεῖσθαι καὶ τιμωρήσειν τῷ θεῷ, βαρὺς τῷ
 Ἀντιφίλῳ ἐφροσῶς. εἰ δ' ἀπολογοῦτό ποτε λέγων ὡς οὐδὲν
 τοιοῦτον εἴργασται, ἀναισχυντος ἐδόκει καὶ πολὺ πλεόν
 ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖτο. ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη καὶ πονή-
 ρως εἶχεν οἶον εἰκὸς χαμαὶ καθεύδοντα καὶ τῆς νυκτὸς
 οὐδὲ ἀποτελεῖν τὰ σκέλη δυνάμενον ἐν τῷ ξύλῳ κατακε-
 κλειμένα· τῆς μὲν γὰρ ἡμέρας ὁ κλοιὸς ἦρκει καὶ ἡ ἑτέρα
 χεὶρ πεπεδημένη, ἐς δὲ τὴν νύκτα ἔδει ὅλον καταδεδέ-
 σθαι. καὶ μὴν καὶ τοῦ οἰκήματος ἡ δυσσομία καὶ τὸ πνι-
 γος ἐν ταύτῳ πολλῶν δεδεμένων καὶ στενοχωρουμένων
 καὶ μόλις ἀναπνεόντων καὶ τοῦ σιδήρου ὁ ψόφος καὶ
 ὕπνος ὀλίγος ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν καὶ ἀφόρητα οἶψ

ἀνδρὶ ἐκείνων ἀήθει καὶ ἀμελετήτῳ πρὸς οὕτω σκληρὰν
 τὴν διαίταν. 30. ἀπαγορευόντος δὲ αὐτοῦ καὶ μηδὲ σίτον **30**
 539 αἰρεῖσθαι θέλοντος ἀφικνεῖται ποτε καὶ ὁ Δημήτριος οὐ-
 δὲν εἰδὼς τῶν ἤδη γεγενημένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὡς
 εἶχεν εὐθύς ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον δρομαῖος ἐλθὼν τότε
 μὲν οὐκ εἰσεδέχθη, ἐσπέρα γὰρ ἦν, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ
 πάλαι κεκλεικῶς τὴν θύραν ἐκάθειυδε φρουρεῖν τοῖς οἰ-
 κέταις παρακελευσάμενος· ἔωθεν δὲ εἰσέρχεται πολλὰ
 ἱκετεύσας· καὶ παρελθὼν ἐπὶ πολὺ μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντί-
 φιλον ἄδηλον ὑπὸ τῶν κακῶν γεγενημένων καὶ περιωῶν
 ἀνεσκοπεῖτο καθ' ἕκαστον τῶν δεδεμένων, ὥσπερ εἰώ-
 θασιν οἱ τοὺς οἰκείους νεκρούς, ἤδη ἐώλων ὄντων, ἀνα-
 ζητοῦντες ἐν ταῖς παρατάξεσι. καὶ εἴ γε μὴ τοῦνομα ἐβόη-
 σεν, Ἀντίφιλον Δεινομένους, κἄν ἐπὶ πολὺ ἠγνόησεν ἂν
 ὅστις ἦν, τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν. ὡς δὲ τὴν
 φωνὴν αἰσθόμενος ἀνεβόησε καὶ προσίοντος διαστείλας
 τὴν κόμην καὶ ἀπαγαγὼν τοῦ προσώπου ἀνχηρὰν καὶ
 συμπεπιλημένην ἔδειξεν αὐτὸν ὅστις ἦν, ἄμφω μὲν αὐ-
 τῖκα πίπτουσιν ἰλιγγιάσαντες ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῳ θέρῃ.
 χρόνῳ δὲ ἀναλαβὼν αὐτὸν τε καὶ τὸν Ἀντίφιλον ὁ Δη-
 μήτριος καὶ σαφῶς ἕκαστα ὡς εἶχεν ἐκπυθόμενος παρ'
 αὐτοῦ θαρρεῖν τε παρακελεύεται καὶ διελὼν τὸ τριβώνιον
 τὸ μὲν ἡμισυ αὐτὸς ἀναβάλλεται, τὸ λοιπὸν δὲ ἐκείνῳ
 δίδωσιν ἃ εἶχε πιναρὰ καὶ ἐκτετρυχωμένα ῥάκη περισπά-
 540 σας. 31. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου πάντα τρόπον συνῆν ἐπιμε- **31**
 λούμενος αὐτοῦ καὶ θεραπέων· παραδοὺς γὰρ ἑαυτὸν
 τοῖς ἐν τῷ λιμένι ἐμπόροις ἔωθεν ἕς μέσην ἡμέραν οὐκ
 ὀλίγον ἀπέφερεν ἀχθοφορῶν. εἴτ' ἐπανελθὼν ἂν ἐκ τοῦ
 ἔργου, μέρος μὲν τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι καταβα-
 λὼν τιθασὸν αὐτῷ καὶ εἰρηρικὸν ἀπειργάζετο αὐτόν, τὸ
 λοιπὸν δὲ ἕς τὴν τοῦ φίλου θεραπείαν ἰκανῶς αὐτῷ
 διήρκει. καὶ τὰς μὲν ἡμέρας συνῆν τῷ Ἀντιφίλῳ παρα-
 μυθούμενος, ἐπεὶ δὲ νῆξ καταλάβοι, ὀλίγον πρὸ τῆς θύ-
 ρας τοῦ δεσμοτηρίου στιβάδιόν τι ποιησάμενος καὶ φύλλα
 ὑποβαλόμενος ἀνεπαύετο. χρόνον μὲν οὖν τινα οὕτω διῆ-
 γον, εἰσιῶν μὲν ὁ Δημήτριος ἀκωλύτως, ῥᾶον δὲ φέρων

- 32** τὴν συμφορὰν ὁ Ἀντίφιλος. 32. ὕστερον δὲ ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ληστοῦ τινος ὑπὸ φαρμάκων, ὡς ἐδόκει, φυλακὴ τε ἀκριβῆς ἐγένετο καὶ οὐκέτι παρήει ἐς τὸ οἶκημα οὐδὲ εἰς τῶν λελυμένων. ἐφ' οἷς ἀπορῶν καὶ ἀνιώμενος, οὐκ ἔχων ἄλλως παρῆναι τῷ ἑταίρῳ, προσαγγέλλει ἑαυτὸν ἔλθῶν πρὸς τὸν ἄρμοστήν, ὡς εἶη κεκοινωνηκῶς τῆς ἐπὶ τὸν Ἄνουβιν ἐπιβουλήs. ὡς δὲ τοῦτο εἶπεν, ἀπήγετο εὐθὺς ἐς τὸ δεσμοτήριον, καὶ ἀχθεις παρὰ τὸν Ἀντίφιλον — τοῦτο γοῦν μόλις πολλὰ ἱκετεύσας τὸν δεσμοφύλακα ἐξειργάσατο παρ' αὐτοῦ πλησίον τῷ Ἀντιφίλῳ καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεδεσθαι — ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἔδειξε τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν, ἀμελῶν μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν δεινῶν — καίτοι ἐνόσησε καὶ αὐτός — ἐπιμελούμενος δὲ ὅπως ἐκεῖνος μάλιστα καθευδήσει καὶ ἦττον ἀνιάσεται· ὥστε ῥῆρον ἔφερον μετ' ἀλλήλων κακοπαθοῦντες. 33. χρόνῳ δὲ καὶ τοιόνδε τι προσπεσὸν ἔπαυσεν ἐπὶ πλεον αὐτοὺς δυστυχοῦντας· εἰς γὰρ τῶν δεδεμένων οὐκ οἶδ' ὅθεν ῥίνης εὐπορήσας καὶ συνωμότας πολλοὺς τῶν δεσμοτῶν προσλαβῶν ἀποπρῆει τε τὴν ἄλυσιν, ἧ' ἐδέδεκτο ἐξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων, καὶ ἀπολύει ἅπαντας· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εὐμαρῶς ὀλίγους ὄντας τοὺς φύλακας ἐκπηδῶσιν ἀθρόοι. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὸ παραντίκα ἔνθα ἐδύνατο ἕκαστος διασπαρέντες ὕστερον συνελήφθησαν οἱ πολλοί· ὁ Δημήτριος δὲ καὶ ὁ Ἀντίφιλος κατὰ χώραν ἔμειναν, καὶ τοῦ Σύρου λαβόμενοι ἤδη ἀπίοντος. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, μαθὼν ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος τὸ συμβεβηκὸς ἐπ' ἐκείνους μὲν ἔπεμψε τοὺς διωξομένους, μεταστειλάμενος δὲ τοὺς ἀμφὶ τὸν Δημήτριον ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν ἐπαινέσας ὅτι μόνοι οὐκ ἀπέδρασαν· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοί γε ἠγάπησαν οὕτως ἀφιέμενοι, ἐβόα δὲ ὁ Δημήτριος καὶ δεινὰ ἱποίει, ἀδικεῖσθαι σφᾶς οὐ σμικρά, εἰ δόξουσι κακοῦργοι ὄντες ἐλέω ἢ ἐπαίνῳ τοῦ μὴ ἀποδρᾶναι ἀφείσθαι· καὶ τέλος ἠνάγκασαν τὸν δικαστὴν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἕξτάσαι. ὁ δὲ ἐπεὶ ἔμαθεν οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἐπαινέσας αὐτούς, τὸν Δημήτριον δὲ καὶ πάνυ θαυμάσας ἀφήσει παραμ-

Θησάμενος ἐπὶ τῇ κολάσει ἣν ἠγέσχοντο ἀδίκως δεθέν-
 τες, καὶ ἑκάτερον δωρησάμενος παρ' αὐτοῦ, δραχμαῖς
 543 μὲν μυρταῖς τὸν Ἀντίφιλον, δις τοσαύταις δὲ τὸν Δημή-
 τριον. 34. ὁ μὲν οὖν Ἀντίφιλος ἔτι καὶ νῦν ἐν Αἰγύπτῳ 34
 ἔστιν, ὁ δὲ Δημήτριος καὶ τὰς αὐτοῦ δισμυρίας ἐκείνῳ
 καταλιπὼν ᾗχετο ἀπιὼν ἐς τὴν Ἰνδικὴν παρὰ τοὺς Βραχ-
 μαῖνας, τοσοῦτον εἰπὼν πρὸς τὸν Ἀντίφιλον, ὡς συγγνω-
 στὸς ἂν εἰκότως νομίζοιτο ἤδη ἀπολιπὼν αὐτόν· οὔτε
 γὰρ αὐτὸς δεῖσθαι τῶν χρημάτων, ἔστ' ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπερ
 ἔστιν, ἀρκεῖσθαι ὀλίγοις δυνάμενος, οὔτε ἐκείνῳ ἔτι
 δεῖν φίλον εὐμαρῶν αὐτῷ τῶν πραγμάτων γεγενημένων.
 τοιοῦτοι, ὡς Τόξαρι, οἱ Ἕλληνες φίλοι. εἰ δὲ μὴ προδιε-
 βεβλήκεις ἡμᾶς ὡς ἐπὶ ῥήμασι μέγα φρονοῦντας, καὶ αὐ-
 τοὺς ἂν σοὶ τοὺς λόγους διεξῆλθον πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
 ὄντας, οὓς ὁ Δημήτριος εἶπεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὑπὲρ
 αὐτοῦ μὲν οὐδὲν ἀπολογούμενος, ὑπὲρ τοῦ Ἀντιφίλου
 δέ, καὶ δακρύων προσέτι καὶ ἰκετεύων καὶ τὸ πᾶν ἐφ'
 ἑαυτὸν ἀναδεξόμενος, ἄχρι μαστιγούμενος ὁ Σύρος ἀμ-
 φοτέρους ἀφίησιν αὐτούς.

35. Ἐγὼ μὲν οὖν τούτους ὀλίγους ἀπὸ πλείονων, 35
 544 οὓς πρῶτους ἡ μνήμη ὑπέβαλε, διηγησάμην σοὶ ἀγαθοὺς
 καὶ βεβαίους φίλους. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη καταβὰς ἀπὸ τοῦ
 λόγου σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι· σὺ δὲ ὅπως μὴ χεῖ-
 ρους ἔρεις τοὺς Σκυθᾶς, ἀλλὰ πολλῶ τούτων ἀμείνους,
 αὐτῷ σοὶ μελήσει, εἴ τι καὶ τῆς δεξιᾶς πεφρόντικας, ὡς
 μὴ ἀποτμηθείης αὐτήν. ἀλλὰ χρεὶ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι·
 ἐπεὶ καὶ γελοῖα ἂν πάθοις Ὀρέστην μὲν καὶ Πυλάδην
 πᾶν σοφιστικῶς ἐπαινέσας, ὑπὲρ δὲ τῆς Σκυθίας φαῦ-
 λος ῥήτωρ φαινόμενος.

ΤΟΞ. Εὖ γε, ὦ Μνήσιππε, ὅτι καὶ παροτρύνεις με
 πρὸς τὸν λόγον, ὡσπερ οὐ πᾶν σοὶ μέλον, εἰ ἀποτμη-
 θείης τὴν γλῶτταν κρατηθεὶς ἐν τοῖς λόγοις. πλὴν ἄρ-
 ξομαί γε ἴδη μηδὲν ὡσπερ σὺ καλλιλογησάμενος· οὐ γὰρ
 Σκυθικὸν τοῦτο, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν τὰ ἔργα ὑπερ-
 φθέγγηται τοὺς λόγους. προσδοκῆσης δὲ μηδὲν τοιοῦτο
 παρ' ἡμῶν, οἷα σὺ διεξελήλυθας ἐπαινῶν, εἴ τις ἄπροι-

κον ἔγρημεν αἰσχρὰν γυναῖκα ἢ εἴ τις ἀργύριον ἐπέδωκε
 γαμουμένη φίλου ἀνδρὸς θυγατρὶ δύο τάλαντα, καὶ νῆ
 Δί' εἴ τις παρέσχεν ἑαυτὸν δεδησόμενον ἐπὶ προδῆλῳ τῷ
 μικρὸν ὕστερον λυθῆσεσθαι· πάνν γὰρ εὐτελῆ ταῦτα καὶ
 36 μεγαλοργὸν ἐν αὐτοῖς ἢ ἀνδρεῖον ἐνὶ οὐδέν. 36. ἐγὼ δέ
 σοι διηγῆσομαι φόνους πολλοὺς καὶ πολέμους καὶ θανά-
 τους ὑπὲρ τῶν φίλων, ἵν' εἰδῆς ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτερά
 ἔστι παρὰ τὰ Σκυθικὰ ἐξετασθέντα. καίτοι οὐδὲ ἀλόγως
 αὐτὸ πεπόνθατε, ἀλλ' εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖτε· 35
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ εἰσιν ὑμῖν ἀφορμαὶ ὑπερμεγέθεις πρὸς
 ἐπίδειξιν φιλίας ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα βιοῦσιν, ὥσπερ οὐδ'
 ἂν ἐν γαλήνῃ μάθοις, εἰ ἀγαθὸς ὁ κυβερνήτης ἐστί· χει-
 μῶνος γὰρ δεήσει σοι πρὸς τὴν διάγνωσιν. παρ' ἡμῖν δὲ
 συνεχεῖς οἱ πόλεμοι, καὶ ἢ ἐπελαύνομεν ἄλλοις ἢ ὑπο-
 χωροῦμεν ἐπιόντας ἢ συμπεσόντες ὑπὲρ νομῆς ἢ λείας
 μαχόμεθα, ἐνθα μάλιστα δεῖ φίλων ἀγαθῶν· καὶ διὰ
 τοῦτο ὡς βεβαιότατα συντιθέμεθα τὰς φιλίας, μόνον
 τοῦτο ὄπλον ἄμαχον καὶ δυσπολέμητον εἶναι νομίζοντες.

37 37. Πρότερον δέ σοι εἰπεῖν βούλομαι ὃν τρόπον
 ποιούμεθα τοὺς φίλους, οὐκ ἐκ τῶν πότων, ὥσπερ ὑμεῖς,
 οὐδ' εἰ συνέφηβός τις ἢ γείτων ἦν, ἀλλ' ἐπειδὴν τινα
 ἴδωμεν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ μεγάλα ἐργάσασθαι δυνάμε-
 νον, ἐπὶ τοῦτον ἅπαντες σπεύδομεν, καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν
 τοῖς γάμοις, τοῦτο ἡμεῖς ἐπὶ τῶν φίλων ποιεῖν ἀξιοῦμεν,
 ἐπὶ πολὺ μνηστευόμενοι καὶ πάντα ὁμοῦ πράττοντες, ὡς
 μὴ διαμαρτάνωμεν τῆς φιλίας μηδὲ ἀπόβλητοι δόξωμεν
 εἶναι. κάπειδὴν προκρινθεὶς τις ἤδη φίλος ἦ, συνθῆκαι
 τὸ ἀπὸ τούτου καὶ ὄρκος ὁ μέγιστος, ἢ μὴν καὶ βιώσεσθαι
 μετ' ἀλλήλων καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἣν δέη, ὑπὲρ τοῦ ἑτέ-
 ρου τὸν ἕτερον· καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἀφ' οὗ γὰρ ἂν ἐν-
 τεμόντες ἅπαξ τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἷμα ἐς
 κύλικα καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες ἅμα ἀμφοτέροισι ἐπι-
 σχόρροισι πίωμεν, οὐκ ἔστιν ὅ τι τὸ μετὰ τοῦτο ἡμᾶς 546
 διαλύσειεν ἄν. ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν ἐς τὰς
 συνθήκας εἰσιέναι· ὡς ὅστις ἂν πολὺφίλος ἦ, ὅμοιος
 ἡμῖν δοκεῖ ταῖς κοιναῖς ταύταις καὶ μοιχευομέναις γυ-

ναιξί· καὶ σιόμεθα οὐκέθ' ὁμοίως ἰσχυρὰν αὐτοῦ τὴν
 φιλίαν εἶναι πρὸς πολλὰς εὐνοίας διαιρεθεῖσαν. 38. ἄρ- 38
 ξομαι δὲ ἀπὸ τῶν Δανδάμιδος πρῶην γενομένων· ὁ γὰρ
 Δάνδαμις ἐν τῇ πρὸς Σαυρομάτας συμπλοκῇ, ἀπαχθέν-
 τος αἰχμαλώτου Ἀμιζώκου τοῦ φίλου αὐτοῦ — μάλλον
 δὲ πρότερον ὁμοῦμαί σοι τὸν ὄρκον τὸν ἡμέτερον, ἐπεὶ
 καὶ τοῦτο ἐν ἀρχῇ διωμολογήσαμεν· οὐ μὰ γὰρ τὸν Ἄνε-
 μον καὶ τὸν Ἀκινάκην οὐδὲν πρὸς σέ, ὦ Μνήσιππε, ψεύ-
 δος ἐρῶ περὶ τῶν φίλων τῶν Σκυθικῶν.

ΜΝΗΣ. Ἐγὼ μὲν οὐ πᾶν σου ὁμνύντος ἐδεόμην·
 σὺ δὲ ὅμως εὖ ποιῶν οὐδένα τῶν θεῶν ἐπωμῶσω.

ΤΟΞ. Τί σὺ λέγεις; οὐ σοι δοκοῦσιν ὁ Ἄνεμος καὶ
 ὁ Ἀκινάκης θεοὶ εἶναι; οὕτως ἄρα ἠγνόησας ὅτι ἀνθρώ-
 ποις μείζον οὐδὲν ἐστι ζωῆς τε καὶ θανάτου; ὅποταν
 τοίνυν τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην ὁμνύωμεν, ταῦτα
 ὁμνυμεν ὡς τὸν μὲν Ἄνεμον ζωῆς αἴτιον ὄντα, τὸν
 Ἀκινάκην δὲ ὅτι ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εἰ διὰ γε τοῦτο, καὶ ἄλλους ἂν
 ἔχοιτε πολλοὺς θεοὺς οἷος ὁ Ἀκινάκης ἐστὶ, τὸν οἰστὸν
 51 καὶ τὴν λόγῃην καὶ κώνειον δὲ καὶ βρόχον καὶ τὰ τοιαῦτα·
 ποικίλος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς ὁ θάνατος καὶ ἀπείρους τὰς
 ἐφ' ἑαυτὸν παρέχεται ἀγούσας ὁδοὺς.

ΤΟΞ. Ὅραξ τοῦτο ὡς ἐριστικὸν ποιεῖς καὶ δικανικὸν
 ὑποκρούων μεταξὺ καὶ διαφθειρῶν μου τὸν λόγον; ἐγὼ
 δὲ ἤσυχίαν ἤγον σοῦ λέγοντος.

ΜΝΗΣ. Ἄλλ' οὐκ αὐθίς γε, ὦ Τόξαρι, ποιήσω
 τοῦτο, πᾶν γὰρ ὀρθῶς ἐπετίμησας· ὥστε θαρρῶν τό γε
 ἐπὶ τούτῳ λέγε, ὡς μηδὲ παρόντος ἐμοῦ τοῖς λόγοις, οὕτω
 σιωπήσομαί σοι.

39. ΤΟΞ. Τετάρτη μὲν ἦν ἡμέρα τῆς φιλίας Δανδά- 39
 μιδι καὶ Ἀμιζώκη, ἀφ' οὗ τὸ ἀλλήλων αἷμα συνεπεπώ-
 κεσαν· ἦγον δὲ ἡμῖν ἐπὶ τὴν χώραν Σαυρομάται μυρῖοις
 μὲν ἱππεῦσιν, οἱ πεζοὶ δὲ τρεῖς τοσοῦτοι ἐπεληλυθέναι
 ἔλεγοντο. οἶα δὲ οὐ προῖδομένοις τὴν ἔφοδον αὐτῶν ἐπι-
 πεσόντες ἅπαντας μὲν τρέπουσι, πολλοὺς δὲ τῶν μαχι-
 μων κτείνουσι, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἀπάγουσι, πλὴν εἴ

τις ἔφθη διανηξάμενος ἐς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἔνθα ἡμῖν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέρος τῶν ἀμαξῶν ἦν· οὕτω γὰρ ἐσκηνώσαμεν τότε, οὐκ οἶδα ὅτι δόξαν τοῖς ἀρχιπλάνοις ἡμῶν, ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ Τανάϊδος. εὐθύς οὖν ἢ τε λεία περιηλαύνετο καὶ τὰ αἰχμάλωτα συνείχετο καὶ τὰς σκηρὰς διήρπαζον καὶ τὰς⁵⁴⁸ ἀμάξας καταλαμβάνοντο, αὐτάνδρους τὰς πλείστας ἀλισκομένας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὑβρίζοντες τὰς παλλακίδας καὶ τὰς γυναῖκας· ἡμεῖς δὲ ἠνιώμεθα τῷ πράγματι.

40 ὁ δὲ Ἀμιζῶκης ἀγόμενος — ἐαλώκει γὰρ — ἐβόα τὸν φίλον ὀνομαστί κακῶς δεδεμένος καὶ ὑπεμίμησε τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος. ὦν ἀκούσας ὁ Δάνδαμις οὐδὲν ἔτι μελλήσας ἀπάντων ὀρώντων διανήχεται ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ οἱ μὲν Σαυρομάται διηρμένοι τοὺς ἄκοντας ὤρμησαν ἐπ' αὐτὸν ὡς κατακεντήσοντες, ὁ δὲ ἐβόα τὸ Ζίριν· τοῦτο δὲ ἦν τις εἶπη, οὐκέτι φονεύεται ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ δέχονται αὐτὸν ὡς ἐπὶ λύτροις ἦκοντα. καὶ δὴ ἀναχθεὶς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν ἀπήτει τὸν φίλον, ὁ δὲ λύτρα ἤτει· μὴ γὰρ προήσασθαι, εἰ μὴ μεγάλα ὑπὲρ αὐτοῦ λάβοι· ὁ Δάνδαμις δέ, Ἄ μὲν εἶχον, φησὶν, ἅπαντα διήρπασται ὑφ' ὑμῶν, εἰ δέ τι δύναμαι γυμνὸς ὑποτελέσαι, ἔτοιμος ὑποστῆναι ὑμῖν, καὶ πρόστατε ὅτι ἂν θέλης· εἰ βούλει δέ, ἐμὲ ἀντὶ τούτου λαβῶν κατάχρησαι πρὸς ὅτι σοι φίλον. ὁ δὲ Σαυρομάτης, Οὐδέν, ἔφη, δεῖ ὅλον κατέχεσθαι σε καὶ ταῦτα Ζίριν ἦκοντα, σὺ δὲ ὦν ἔχεις μέρος καταβαλὼν ἄγου τὸν φίλον. ἤρετο ὁ Δάνδα-⁵⁴⁹μις ὅτι καὶ βούλεται λαβεῖν· ὁ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤτησεν. ὁ δὲ αὐτίκα παρέσχεν ἐκκόπτειν αὐτούς· κάπειδι ἔξεκέοπτο καὶ ἤδη τὰ λύτρα εἶχον οἱ Σαυρομάται, παραλαβῶν τὸν Ἀμιζῶκην ἐπανήει ἐπερειδόμενος αὐτῷ, καὶ

41 ἅμα διανηξάμενοι ἀπεσώθησαν πρὸς ἡμᾶς. 41. τοῦτο γινόμενον παρεμυθήσατο ἅπαντας Σκύθας καὶ οὐκέτι ἠτάσθαι ἐνόμιζον ὀρώντες ὅτι τὸ μέγιστον ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀπήγαγον οἱ πολέμοι, ἀλλ' ὅτι ἦν παρ' ἡμῖν ἡ ἀγαθὴ γνώμη καὶ ἡ πρὸς τοὺς φίλους πίστις. καὶ τοὺς Σαυρομάτας δὲ τὸ αὐτὸ οὐ μετρίως ἐφόβησε λογιζομένους

πρὸς οἷους ἄνδρας ἐκ παρασκευῆς μαχοῦνται, εἰ καὶ ἐν τῷ ἀπροσδοκίῳ τότε ὑπερέσχον· ὥστε νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπολιπόντες τὰ πλεῖστα τῶν βοσκημάτων καὶ τὰς ἀμάξας ἐμπρήσαντες ὄχοντο φεύγοντες. ὁ μέντοι Ἀμιζώκης οὐκέτι ἠνέσχετο βλέπειν αὐτὸς ἐπὶ τυφλῷ τῷ Δανδάμιδι, ἀλλὰ τυφλώσας καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀμφοτέροι κάθηνται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν δημοσίᾳ μετὰ πάσης τιμῆς τρεφόμενοι.

42. Τί τοιοῦτον, ὦ Μνήσιππε, ὑμεῖς ἔχετε ἂν εἰπεῖν, 42
 550 εἰ καὶ ἄλλους σοι δέκα δοίῃ τις ἐπὶ τοῖς πέντε καταριθμήσασθαι ἀνωμότῳ, εἰ βούλει, ὡς καὶ πολλὰ ἐπιψεύδοιο αὐτοῖς; καίτοι ἐγὼ μὲν σοι γυμνὸν τὸ ἔργον διηγησάμην· εἰ δὲ σύ τινα τοιοῦτον ἔλεγες, εὖ οἶδα, ὅποσα ἂν κομισὰ ἐγκατέμιξας τῷ λόγῳ, οἷα ἰκέτευεν ὁ Δάνδαμις καὶ ὡς ἐτυφλοῦτο καὶ ἃ εἶπε καὶ ὡς ἐπανῆκε καὶ ὡς ὑπεδέξαντο αὐτὸν ἐπευφημοῦντες οἱ Σκύθαι καὶ ἄλλα ὅποια ὑμεῖς μηχανᾶσθαι εἰώθατε πρὸς τὴν ἀκρόασιν. 43. ἄκουε 43
 551 δ' οὖν καὶ ἄλλον ἰσότιμον, Βελίτταν Ἀμιζώκου τούτου ανεψίον· ὃς ἐπεὶ κατασπασθέντα ἐκ τοῦ ἵππου ὑπὸ λέοντος εἶδε Βάσθην τὸν φίλον — ἅμα δὲ ἔτυχον Θηρῶντες — καὶ ἦδη ὁ λέων περιπλακεῖς αὐτῷ ἐνεπεφύκει τῷ λαιμῷ καὶ τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραιτε, καταπηδήσας καὶ αὐτὸς ἐπιπίπτει κατόπιν τῷ Θηρίῳ καὶ περιέσπα, πρὸς ἑαυτὸν παροξύνων καὶ μεταγών καὶ διὰ τῶν ὀδόντων μεταξὺ διείρων τοὺς δακτύλους καὶ τὸν Βάσθην, ὡς οἷόν τε ἦν, ὑπεξελεῖν πειρώμενος τοῦ δήγματος· ἄχρι δὲ ὁ λέων ἀφείς ἐκείνον ἡμιθνήτα ἦδη ἐπὶ τὸν Βελίτταν ἀπεστράφη καὶ συμπλακεῖς ἀπέκτεινε κἀκείνον· ὁ δὲ ἀποθνήσκων τὸ γοῦν τοσοῦτον ἔφθη πατάξας τῷ ἀκινάκῃ τὸν λέοντα ἐς τὸ στέρον, ὥστε ἅμα πάντες ἀπέθανον, καὶ ἡμεῖς
 551 ἐθάψαμεν αὐτοὺς δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον, ἓνα μὲν τῶν φίλων, ἓνα δὲ καταντικρὺ τοῦ λέοντος.

44. Τρίτην δέ σοι διηγήσομαι, ὦ Μνήσιππε, τὴν 44
 Μακέντου φίλιαν καὶ Λογχάτου καὶ Ἀρσακόμα. ὁ γὰρ Ἀρσακόμας οὗτος ἠράσθη Μαζαίας τῆς Λευκάνορος τοῦ βασιλεύσαντος ἐν Βοσπόρῳ, ὅποτε ἐπρέσβευεν ὑπὲρ τοῦ

δασμοῦ, ὃν οἱ Βοσπορανοὶ ἀεὶ φέροντες ἡμῖν τότε ἤδη
 τρίτον μῆνα ὑπερήμεροι ἐγεγένητο. ἐν τῷ δειπνῷ οὖν
 ἰδὼν τὴν Μαζαίαν μεγάλην καὶ καλὴν παρθένον ἤρα καὶ
 πονήρως εἶχε. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν φόρων διεπέπρακτο
 ἤδη καὶ ἐχρημάτιζεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἰστία ἤδη αὐ-
 τὸν ἀποπέμπων. ἔθος δέ ἐστιν ἐν Βοσπόρῳ, τοὺς μνη-
 στῆρας ἐπὶ τῷ δειπνῷ αἰτεῖν τὰς κόρας καὶ λέγειν, οἵτινες
 ὄντες ἀξιούσι καταδεχθῆναι ἐπὶ τὸν γάμον. καὶ δὴ καὶ
 τότε ἔτυχον ἐν τῷ δειπνῷ πολλοὶ μνηστῆρες παρόντες,
 βασιλεῖς καὶ βασιλέων παῖδες, καὶ Τιγγραπάτης ἦν ὁ Λα-
 ζῶν δυνάστης καὶ Ἀδύρμαχος ὁ Μαχληνηῆς ἄρχων καὶ
 ἄλλοι πολλοί. δεῖ δὲ τῶν μνηστήρων ἕκαστον προσαγγεί-
 λαντα ἑαυτὸν, διότι μνηστευσόμενος ἦκει, δειπνεῖν ἐν
 τοῖς ἄλλοις κατακείμενον ἐφ' ἡσυχίας· ἐπὰν δὲ παύσω-
 νται δειπνοῦντες, αἰτήσαντα φιλίην ἐπισπεῖσαι κατὰ τῆς
 τραπέζης καὶ μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα⁵⁵²
 ἑαυτὸν, ὡς τις ἢ γένους ἢ πλοῦτου ἢ δυνάμεως ἔχοι.

45 45. πολλῶν οὖν κατὰ τόνδε τὸν νόμον σπεισάντων καὶ
 αἰτησάντων καὶ βασιλείας καὶ πλοῦτους καταριθμησαμέ-
 νων τελευταῖος ὁ Ἀρσακόμας αἰτήσας τὴν φιλίην οὐκ
 ἔσπεισεν — οὐ γὰρ ἔθος ἡμῖν ἐκχεῖν τὸν οἶνον, ἀλλὰ ὕβρις
 εἶναι δοκεῖ τοῦτο ἐς τὸν θεόν — πῶν δὲ ἀμυστί, Δός
 μοι, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, τὴν θυγατέρα σου Μαζαίαν γυ-
 ναῖκα ἔχειν πολὺ ἐπιτηδειοτέρῳ τούτων ὄντι ὀπόσα γε
 ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τοῖς κτήμασι. τοῦ δὲ Λευκάνορος θαν-
 μάσαντος — ἠπίστατο γὰρ πένητα τὸν Ἀρσακόμαν καὶ
 Σκυθῶν τῶν πολλῶν — καὶ ἐρομένον, Πόσα δὲ βοσκή-
 ματα ἢ πόσας ἀμάξας ἔχεις, ὦ Ἀρσακόμα; ταῦτα γὰρ
 ὑμεῖς πλουτεῖτε· Ἀλλ' οὐχ ἀμάξας, ἔφη, ἔχω οὐδὲ ἀγέ-
 λας, ἀλλ' εἰσὶ μοι δύο φίλοι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ οἶοι οὐκ
 ἄλλῳ Σκυθῶν. τότε μὲν οὖν ἐγελάσθη ἐπὶ τούτοις καὶ
 παρώφθη καὶ μεθύειν ἔδοξεν. ἔωθεν δὲ προκριθεὶς τῶν
 ἄλλων Ἀδύρμαχος ἔμελλεν ἀπάξειν τὴν νύμφην ἐς τὴν

46 Μαιῶτιν παρὰ τοὺς Μάχλους. 46. ὁ δὲ Ἀρσακόμας
 ἐπανελθὼν οἴκαδε μηνύει τοῖς φίλοις ὡς ἀτιμασθεῖη ὑπὸ
 τοῦ βασιλέως καὶ γελασθεῖη ἐν τῷ συμποσίῳ πένης εἶναι

δόξας. Καίτοι, ἔφη, ἐγὼ διηγησάμην αὐτῷ τὸν πλοῦτον, ὁπόσος ἐστὶ μοι, ὑμᾶς, ὡς Λογχάτα καὶ Μακέντα, καὶ τὴν εὐνοϊαν τὴν ὑμετέραν πολὺ ἀμείνω καὶ βεβαιότεραν τῆς Βοσπορανῶν δυνάμεως. ἀλλ' ἐμοῦ ταῦτα διεξιόντος ἡμᾶς 553 μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατεφρόνει, Ἀδουρμάχῳ δὲ τῷ Μάχλῳ παρέδωκεν ἀπάγειν τὴν νύμφην, ὅτι χρυσᾶς τε φιάλας ἔλεγετο ἔχειν δέκα καὶ ἀμάξας τετρακλίλους ὀγδοήκοντα καὶ πρόβατα καὶ βοῦς πολλούς. οὕτως ἄρα προετίμησεν ἀνδρῶν ἀγαθῶν βοσκήματα πολλὰ καὶ ἐκπώματα περίεργα καὶ ἀμάξας βαρείας. Ἐγὼ δέ, ὡς φίλοι, δι' ἀμφοτέρα ἀνιῶμαι, καὶ γὰρ ἐρῶ τῆς Μαζαλας καὶ ἡ ὕβρις ἐν τοσοῦτοις ἀνθρώποις οὐ μετρίως μου καθίκετο, οἴμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἐπ' ἴσης ἠδικῆσθαι· τὸ γὰρ τρίτον μετῆν ἐκάστω ὑμῶν τῆς ἀτιμίας, εἴ γε οὕτω βιοῦμεν ὡς ἀφ' οὗ συνεληλύθαμεν εἰς ἀνθρώπος ὄντες καὶ τὰ αὐτὰ ἀνιῶμενοι καὶ τὰ αὐτὰ χαίροντες. Οὐ μόνον, ἐπεῖπεν ὁ Λογχάτης, ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν ὅλος ὕβρισται, ὁπότε σὺ τοιαῦτα ἔπαθες. 47. Πῶς οὖν, ὁ Μακέντης ἔφη, χρησόμεθα τοῖς 47 παροῦσι; Διελώμεθα, ἔφη ὁ Λογχάτης, τὸ ἔργον· καὶ ἐγὼ μὲν ὑπισχνοῦμαι Ἀρσακόμα τὴν κεφαλὴν κομιεῖν τοῦ Λευκάνορος, σὲ δὲ χρῆ τὴν νύμφην ἐπανάγειν αὐτῷ. Οὕτω γινέσθω, ἔφη. σὺ δέ, ὡς Ἀρσακόμα, ἐν τοσοῦτῳ — εἰκὸς γὰρ καὶ στρατιᾶς καὶ πολέμου τὸ μετὰ τοῦτο δεήσειν ἡμᾶς — αὐτοῦ περιμένων συνάγειρε καὶ παρασκεύαζε ὅπλα καὶ ἵππους καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ὡς πλείστην. ῥᾶστα δ' ἂν πολλοὺς προσαγάγοις αὐτός τε ἀγαθὸς ὢν καὶ ἡμῖν οὐκ ὀλίγων ὄντων οἰκείων, μάλιστα δὲ εἰ καθέξοιο ἐπὶ τῆς βύρσης τοῦ βοός. ἔδοξε ταῦτα, καὶ ὁ μὲν ἐχώρει ὡς εἶχεν εὐθύς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου ὁ Λογχάτης, ὁ Μακέντης δὲ ἐπὶ τοὺς Μάχλους, ἱππότης ἑκάτερος, 554 ὁ δὲ Ἀρσακόμας οἴκοι μένων τοῖς τε ἡλικιώταις διελέγετο καὶ ὠπλιζε δύναμιν παρὰ τῶν οἰκείων, τέλος δὲ καὶ ἐπὶ τῆς βύρσης ἐκαθέζετο. 48. τὸ δὲ ἔθος ἡμῖν τὸ περὶ 48 τὴν βύρσαν οὕτως ἔχει· ἐπειδὴν ἀδικηθεῖς τις πρὸς ἑτέρου ἀμύνασθαι βουλόμενος ἴδη καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχος ὢν, βοῦν ἱερεύσας τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἤψη-

σεν, αὐτὸς δὲ ἐκπειάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν κάθηται ἐπ' αὐτῆς ἐς τοῦπίσω παραγωγὴν τῷ χειρὶ ὡσπερ οἱ ἐκ τῶν ἀγκώνιον δεδεμένοι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ μεγίστη ἱκετηρία. παρακειμένων δὲ τῶν κρεῶν τοῖ βόδς προσιόντες οἱ οἰκεῖοι καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος μοῖραν ἕκαστος λαβὼν ἐπιβάς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα ὑπισχνεῖται κατὰ δύναμιν, ὁ μὲν πέντε ἱππέας παρέξειν ἄσιτους καὶ ἀμισθοὺς, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὀπλίτας ἢ πεζοὺς ὀπόσους ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν ὁ πενέστατος. ἀθροίζεται οὖν ἐπὶ τῆς βύρσης πολὺ πλῆθος ἐνλίτε καὶ τὸ τοιοῦτο σύνταγμα βεβαιότατόν τε ἐστὶ συμμείναι καὶ ἀπρόσμαχον τοῖς ἐχθροῖς ἅτε καὶ ἔνορκον ὄν· τὸ γὰρ ἐπιβῆναι τῆς βύρσης ὄρκος ἐστίν. ὁ μὲν οὖν Ἀρσακόμας ἐν τούτοις ἦν. καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ ἱππεῖς μὲν ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους, ὀπλίται δὲ καὶ πεζοὶ συναμφότεροι 49 δισμύριοι. 49. ὁ δὲ Λογχάτης ἀγνοούμενος παρελθὼν ἐς⁵⁵⁵ τὸν Βόσπορον προσέρχεται τῷ βασιλεῖ διοικουμένῳ τι τῆς ἀρχῆς καὶ φησὶν ἠκεῖν μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν, ἰδίᾳ δὲ αὐτῷ μεγάλα πράγματα κομίζων. τοῦ δὲ λέγειν κελεύσαντος, Οἱ μὲν Σκύθαι, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ τὰ καθ' ἡμέραν ἀξιοῦσι, μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς νομέας ὑμῶν ἐς τὸ πεδίον, ἀλλὰ μέχρι τοῦ τραχῶνος νέμειν· τοῖς δὲ ληστὰς οὓς αἰτιασθε ὡς κατατρέχοντας ὑμῶν τὴν χώραν, οὐ φασὶν ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐκπέμπεσθαι, ἀλλὰ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐπὶ τῷ κέρδει κλωπεύειν· εἰ δέ τις ἀλίσκοιτο, αὐτὸν σὲ κύριον εἶναι κολάζειν· ταῦτα μὲν ἐκείνοι 50 ἐπεστάλασιν. 50. ἐγὼ δὲ μηνύω σοι μεγάλην ἔφοδον ἔσομένην ἐφ' ὑμᾶς ὑπ' Ἀρσακόμα τοῦ Μαριάντα, ὃς ἐπρέσβευε πρῶην παρὰ σὲ καὶ, οἶμαι, διότι αἰτήσας τὴν θυγατέρα οὐκ ἔτυχε παρὰ σοῦ, ἀγανακτεῖ καὶ ἐπὶ τῆς βύρσης ἐβδόμην ἤδη ἡμέραν κάθηται καὶ συνῆχται στρατὸς οὐκ ὀλίγος αὐτῷ. Ἦκουσα, ἔφη ὁ Λευκάνωρ, καὶ αὐτὸς ἀθροίζεσθαι δύναμιν ἀπὸ βύρσης, ὅτι δὲ ἐφ' ἡμᾶς συνίσταται καὶ ὅτι Ἀρσακόμας ἐστὶν ὁ ἐλαύνων, ἠγνόουν. Ἀλλ' ἐπὶ σέ, ἔφη ὁ Λογχάτης, ἡ παρασκευή· ἐμοὶ δὲ ἐχθρὸς ὁ Ἀρσακόμας ἐστὶ, καὶ ἄχθεται διότι προτιμῶμαι

αὐτοῦ ὑπὸ τῶν γεραιτέρων καὶ ἀμεινῶν τὰ πάντα δοκῶ
 556 εἶναι· εἰ δέ μοι ὑπόσχοιο τὴν ἑτέραν σου θυγατέρα Βαρ-
 κέτιν, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἀναξίω ὑμῶν ὄντι, οὐκ ἔς μακρὰν
 σοι ἦξω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κομίζων. Ὑπισχνοῦμαι, ἔφη
 ὁ βασιλεὺς, μάλα περιδεὴς γενόμενος· ἔγνω γὰρ τὴν αἰ-
 τίαν τῆς ὀργῆς τῆς Ἀρσακόμα τὴν ἐπὶ τῷ γάμῳ καὶ
 ἄλλως ὑπέπτησεν αἰεὶ τοὺς Σκίθας. ὁ δὲ Λογχάτης, Ὅμο-
 σον, εἶπεν, ἢ μὴν φυλάξειν τὰς συνθήκας, μὴδὲ ἀπαρ-
 νήσεσθαι. τότε ἦδη τούτων γινομένων καὶ ἐπεὶ ἀνατεί-
 νας ἔς τὸν οὐρανὸν ἠθέλεν ὀμνύειν, Μὴ σύ γε ἐνταῦθα,
 εἶπε, μὴ καὶ τις ὑπίδηται τῶν ὀρώντων ἐφ' ὅτι ὀρκω-
 μοτοῦμεν, ἀλλ' ἔς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἄρεος τουτὶ εἰσελθόν-
 τες, ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας ὀμνύμεν, ἀκουσάτω δὲ
 μηδεὶς· εἰ γὰρ τι τούτων πύθοιτο Ἀρσακόμας, δέδια μὴ
 προθύσῃται με τοῦ πολέμου χεῖρα οὐ μικρὰν ἦδη περι-
 βεβλημένος. Εἰσῴμεν, ἔφη ὁ βασιλεὺς, ὑμεῖς δὲ ἀπό-
 στητε ὅτι πορρωτάτω· μηδεὶς δὲ παρέστω ἔς τὸν νεών,
 ὄντινα μὴ ἐγὼ καλέσω. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν εἰσῆλθον, οἱ δο-
 ρυφόροι δὲ ἀπέστησαν, σπασάμενος τὸν ἀκινάκην ἐπι-
 σχῶν τῇ ἑτέρᾳ τὸ στόμα, ὡς μὴ βοήσῃε, παλεῖ παρὰ τὸν
 μαστόν, εἶτα ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῇ χλαμύδι
 ἔχων ἔξῃει, μεταξὺ διαλεγόμενος δῆθεν αὐτῷ καὶ διὰ
 ταχέων ἦξειν λέγων, ὡς δὴ ἐπὶ τι πεμφθεις ὑπ' ἐκείνου.
 καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν τόπον ἀφικόμενος, ἔνθα καταδεδεμέ-
 νον καταλελοίπει τὸν ἵππον, ἀναβὰς ἀφιππάσατο ἔς τὴν
 Σκυθίαν. διώξις δὲ οὐκ ἐγένετο αὐτοῦ, ἐπὶ πολὺ ἀγνοη-
 σαντων τὸ γεγονός τῶν Βοσπορανῶν, καὶ ὅτε ἔγνωσαν,
 ὑπὲρ τῆς βασιλείας στασιαζόντων. 51. ταῦτα μὲν ὁ Λογ- 51
 557 χάτης ἐπραξε καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀπεπλήρωσε τῷ Ἀρσα-
 κόμα παραδὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ Λευκάνορος. ὁ Μακέν-
 τῃς δὲ καθ' ὁδὸν ἀκούσας τὰ ἐν Βοσπόρῳ γενόμενα ἦκεν
 ἔς τοὺς Μάχλυας καὶ πρῶτος ἀγγείλας αὐτοῖς τὸν φόνον
 τοῦ βασιλέως, Ἡ πόλις, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, σὲ γαμβρὸν
 ὄντα ἐπὶ τὴν βασιλείαν καλεῖ· ὥστε σὺ μὲν προελάσας
 παραλάμβανε τὴν ἀρχήν, τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν
 ἐπιφανείς· ἡ κόρη δὲ σοι κατόπιν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἐπέ-

σθω· ῥᾶον γὰρ οὕτως προσάξει Βοσπορανῶν τοὺς πολ-
 λούς ἰδόντας τὴν Λευκάνορος θυγατέρα. ἐγὼ δὲ Ἀλανός
 τέ εἰμι καὶ τῇ παιδί ταύτῃ συγγενῆς μητρόθεν· παρ'
 ἡμῶν γὰρ οὖσαν τὴν Μάστειραν ἠγάγετο ὁ Λευκάνωρ·
 καὶ νῦν σοι ἦκω παρὰ τῶν Μαστείρας ἀδελφῶν τῶν
 ἐν Ἀλανίᾳ παρακελευομένων ὅτι τάχιστα ἐλαύνειν ἐπὶ
 τὸν Βόσπορον καὶ μὴ περιδεῖν εἰς Εὐβλοτον περιελθού-
 σαν τὴν ἀρχήν, ὃς ἀδελφὸς ὦν νόθος Λευκάνορος Σκύ-
 θαῖς μὲν ἀεὶ φίλος ἐστίν, Ἀλανοῖς δὲ ἀπέχθεται. ταῦτα
 δὲ ἔλεγεν ὁ Μακέντης ὁμόσκενος καὶ ὁμόγλωττος τοῖς
 Ἀλανοῖς ὦν· κοινὰ γὰρ ταῦτα Ἀλανοῖς καὶ Σκύθαις,
 πλὴν ὅτι οὐ πᾶν κομῶσιν οἱ Ἀλανοὶ ὥσπερ οἱ Σκύθαι.
 ἀλλὰ ὁ Μακέντης καὶ τοῦτο εἴκαστο αὐτοῖς καὶ ἀποκεκάρ-
 κει τῆς κόμης ὁπόσον εἰκὸς ἦν ἔλαττον κομῶν τὸν Ἀλα-
 νὸν τοῦ Σκύθου· ὥστε ἐπιστεύετο διὰ ταῦτα Μαστείρος
 52 καὶ Μαζαίας συγγενῆς εἶναι. 52. Καὶ νῦν, ἔφη, ὦ Ἀδύρ-
 μαχε, ἐλαύνειν ἔτοιμος ἄμα σοι ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἣν
 ἐθέλῃς, μένειν τε, εἰ θέοι, καὶ τὴν παιδα ἄγειν. Τοῦτο,
 ἔφη, καὶ μᾶλλον, ὁ Ἀδύρμαχος, ἐθελήσαιμ' ἂν, ἀφ' αἰ-
 ματος ὄντα σε Μαζαίαν ἄγειν. ἦν μὲν γὰρ ἄμα ἡμῖν ἔης 558
 ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵππει ἐνὶ πλείους ἂν γενοίμεθα· εἰ
 δέ μοι τὴν γυναῖκα ἄγοις, ἀντὶ πολλῶν ἂν γένοιο. ταῦτα
 ἐγένετο· καὶ ὁ μὲν ἀπήλανε παραδούς τῷ Μακέντῃ ἄγειν
 τὴν Μαζαίαν παρθένον ἔτι οὖσαν. ὁ δὲ ἡμέρας μὲν ἐπὶ
 τῆς ἀμάξης ἦγεν αὐτήν, ἐπεὶ δὲ νύξ κατέλαβεν, ἀναθέ-
 μενος ἐπὶ τὸν ἵππον — ἐτεθεραπεύκει δὲ ἓνα σφίσιον ἄλ-
 λον ἵππεα ἔπεσθαι — ἀναπηδήσας καὶ αὐτὸς οὐκέτι παρὰ
 τὴν Μαιῶτιν ἦλανε, ἀλλ' ἀποτραπόμενος ἐς τὴν με-
 σόγειαν ἐν δεξιᾷ λαβὼν τὰ Μιτραίων ὄρη, διαναπαύων
 μεταξύ τὴν παιδα, τριταῖος ἐτέλεσεν ἐκ Μαχλύων ἐς
 Σκύθας. καὶ ὁ μὲν ἵππος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἐπαύσατο τοῦ
 53 δρόμου, μικρὸν ἐπιστάς ἀποθνήσκει. 53. ὁ δὲ Μακέντης
 ἐγχειρίσας τὴν Μαζαίαν τῷ Ἀρσακόμα, Δέδεξο, εἶπε, καὶ
 παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν· τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἀνέλπιστον
 τοῦ θεάματος καταπλεγέντος καὶ χάριν ὁμολογοῦντος,
 Παῦε ἔφη ὁ Μακέντης, ἄλλον με ποιῶν σεαυτοῦ· τὸ γὰρ

χάριν ἔμοι ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς ἔπραξα τούτοις τοιόνδε ἐστὶν
 ὡσπερ ἂν εἰ ἡ ἀριστερά μου χάριν εἶδειν τῇ δεξιᾷ, διότι
 τρωθεῖσάν ποτε αὐτὴν ἐθεράπευσε καὶ φιλοφρόνως ἐπε-
 μελήθη καμνούσης. γελοῖα τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἂν ποιοῖμεν,
 εἰ πάλοι ἀναμιχθέντες καὶ ὡς οἶόν τε ἦν εἰς ἓνα συνελ-
 θόντες ἔτι μέγα νομίζοιμεν εἶναι, εἰ τὸ μέρος ἡμῶν ἔπραξέ
 τι χρηστὸν ὑπὲρ ὅλου τοῦ σώματος· ὑπὲρ ἑαυτοῦ γὰρ
 559 ἔπραττε μέρος ὃν τοῦ ὅλου εὐπάσχοντος. οὕτως μὲν ὁ
 Μακέντης ἔφη τῷ Ἀρσακόμα χάριν ὁμολογήσαντι. 54. ὁ 54
 δὲ Ἀδύρμαχος ὡς ἤκουσε τὴν ἐπιβουλήν, ἐς μὲν τὸν
 Βόσπορον οὐκέτι ἦλθεν — ἤδη γὰρ Εὐβλιτος ἤρχεν ἐπι-
 κληθεὶς ἐκ Σαυροματῶν, παρ' οἷς διέτριβεν — ἐς δὲ τὴν
 αὐτοῦ ἐπανελθὼν καὶ στρατιὰν πολλὴν συναγαγὼν διὰ
 τῆς ὄρεινῆς εἰσέβαλεν ἐς τὴν Σκυθίαν· καὶ ὁ Εὐβλιτος
 οὐ μετὰ πολὺ καὶ οὗτος εἰσέπεσεν ἄγων πανδημεὶ μὲν
 τοὺς Ἕλληνας, Ἀλανοὺς δὲ καὶ Σαυρομάτας ἐπικλήτους
 ἑκατέρους δισμυρίους· ἀναμιξάντες δὲ τὰ στρατεύματα
 ὁ Εὐβλιτος καὶ ὁ Ἀδύρμαχος, ἑνέα μυριάδες ἅπαντες
 ἐγένοντο καὶ τούτων τὸ τρίτον ἵπποτοξόται. ἡμεῖς δὲ —
 καὶ γὰρ αὐτὸς μετέσχον τῆς ἐξόδου αὐτοῖς ἐπιδοὺς ἐν τῇ
 βύρσῃ τότε ἱππέας ἀντοτελεῖς ἑκατόν — οὐ πολλῶ ἔλατ-
 τον τῶν τρισμυρίων σὺν τοῖς ἱππεῦσιν ἀθροισθέντες
 ὑπεμένομεν τὴν ἔφοδον· ἐστρατήγει δὲ ὁ Ἀρσακόμας. καὶ
 ἐπειδὴ προσιόντας εἶδομεν αὐτούς, ἀντεπήγομεν προεπα-
 φέντες τὸ ἱππικόν. γενομένης δὲ ἐπὶ πολὺ μάχης καρτε-
 ρᾶς ἐνεδίδου ἤδη τὰ ἡμέτερα καὶ παρερρήγγυτο ἡ φά-
 λαγξ, καὶ τέλος ἐς δύο διεκόπη τὸ Σκυθικὸν ἅπαν, καὶ
 τὸ μὲν ὑπέφευγεν οὐ πάνυ σαφῶς ἠττημένον, ἀλλ' ἀνα-
 χώρησις ἐδόκει ἢ φυγῆ· οὐδὲ γὰρ οἱ Ἀλανοὶ ἐτόλμων
 ἐπὶ πολὺ διώκειν· τὸ δὲ ἡμῖσιν, ὅπερ καὶ ἔλαττον, περι-
 σχόντες οἱ Ἀλανοὶ καὶ Μάχλυες ἔκοπτον πανταχόθεν
 ἀφθόνως ἀφιέντες τῶν οἰστών καὶ ἀκοντίων, ὥστε πάνυ
 560 ἔπονοῦντο ἡμῶν οἱ περιεσχημένοι, καὶ ἤδη προῖεντο οἱ 55
 πολλοὶ τὰ ὄπλα. 55. ἐν τούτοις δὲ καὶ ὁ Λογχάτης καὶ 55
 ὁ Μακέντης ἔτυχον ὄντες καὶ ἐτέτρωντο ἤδη προκινδυ-
 νεύοντες, ὁ μὲν πυρακτωθεὶς τὸν μηρὸν ὁ Λογχάτης, ὁ

Μακέντης δὲ πελέκει ἐς τὴν κεφαλὴν καὶ κοντῶ ἐς τὸν ὤμον· ὅπερ αἰσθόμενος ὁ Ἀρσακόμας, ἐν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις ὦν, δεινὸν ἠγησάμενος, εἰ ἄπεισι καταλιπὼν τοὺς φίλους, προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ ἐμβοήσας ἤλαυνε διὰ τῶν πολεμίων κοπίδα διηρμένος, ὥστε τοὺς Μάχλυας μὴδὲ ὑποστῆναι τὸ ῥόθιον τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ διαιρεθέντες ἔδωκαν αὐτῷ διεξελθεῖν. ὁ δὲ ἀνακησάμενος τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παρακαλέσας ὤρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀδύρμαχον καὶ κατάξας τῇ κοπίδι παρὰ τὸν ἀνχένα μέχρι τῆς ζώνης διέτεμε. πεσόντος δὲ ἐκείνου διελύθη τὸ Μαχλυκὸν ἅπαν καὶ τὸ Ἀλανικὸν οὐ μετὰ πολὺ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τούτοις· ὥστε ἐκρατοῦμεν ἐξ ὑπαρχῆς ἡμεῖς καὶ ἐπεξήλθομεν ἂν ἐπὶ πολὺ κτείνοντες, εἰ μὴ νῦξ τὸ ἔργον ἀφείλετο. ἐς δὲ τὴν ἐπιούσαν ἰκέται παρὰ τῶν πολεμίων ἤγοντες ἐδέοντο φιλίαν ποιεῖσθαι, Βοσπορανοὶ μὲν ὑποτελέσειν διπλάσιον τὸν δασμὸν ὑπισχνόμενοι, Μάχλυες δὲ ὀμήρους δώσειν ἔφασαν, οἱ Ἀλανοὶ δὲ ἀντὶ τῆς ἐφόδου ἐκείνης Σινδιανοῖς ἡμῖν 581 χειρῶσασθαι ὑπέστησαν ἐκ πολλοῦ διεσιῶτας. ἐπὶ τούτοις ἐπείσθημεν, δόξαν πολὺ πρότερον Ἀρσακόμα καὶ Λογχάτῃ· καὶ ἐγένετο εἰρήνη ἐκείνων πρυτανευόντων ἕκαστα.

Τοιαῦτα, ὦ Μνήσιππε, τολμῶσι ποιεῖν Σκύθαι ὑπὲρ τῶν φίλων.

56 ΜΝΗΣ. Πάνυ τραγικά, ὦ Τόξαρι, καὶ μύθοις ὅμοια· καὶ ἴλεως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄνεμος εἶεν, οὓς ὠμόσας· εἰ γοῦν τις ἀπιστοίῃ αὐτοῖς, οὐ πάνυ μεμπτὸς εἶναι δόξειεν ἄν.

ΤΟΞ. Ἄλλ' ὄρα, ὦ γενναῖε, μὴ φθόνος ὑμῶν ἡ ἀπιστία ἢ· πλὴν οὐκ ἐμὲ ἀποτρέψεις ἀπιστῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἰπεῖν ἃ οἶδα ὑπὸ Σκυθῶν γεγόμενα.

ΜΝΗΣ. Μὴ μακρὰ μόνον, ὦ ἄριστε, μὴδὲ οὕτως ἀφέτοις χρώμενος τοῖς λόγοις· ὡς νῦν γε ἄνω καὶ κάτω τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μαχλυανὴν διαθέων καὶ ἐς τὸν Βόσπορον ἀπιῶν, εἰτ' ἐπανιῶν πάνυ μου κατεχρήσω τῇ σιωπῇ.

ΤΟΞ. Πειστέον καὶ ταῦτά σοι νομοθετοῦντι καὶ διὰ
 βραχέων λεπτέον, μὴ καὶ κάμης ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερι-
 νοστῶν. 57. μᾶλλον δ' ἄκουσον, ἔμοι αὐτῷ οἷα φίλος, 57
 Σισίννης τοῦνομα, ὑπηρέτησεν· ὅτε γὰρ Ἀθήναζε ἀπήειν
 οἴκοθεν ἐπιθυμίᾳ παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, κατέπλευσα
 ἐς Ἀμαστριν τὴν Ποντικὴν· ἐν προσβολῇ δέ ἐστι τοῖς
 562 ἀπὸ Σκυθίας πλέουσιν οὐ πολὺ τῆς Καράμβεως ἀπέ-
 χουσα ἢ πόλις· εἶπετο δὲ ὁ Σισίννης ἑταῖρος ἐκ παιδὸς
 ὄν. ἡμεῖς μὲν οὖν καταγωγὴν τινα ἐπὶ τῷ λιμένι σκε-
 ψάμενοι κακὰ τοῦ πλοίου εἰς αὐτὴν μετασκευασάμενοι
 ἰγοράζομεν, οὐδὲν πονηρὸν ὑφορώμενοι· ἐν τοσοῦτῳ
 δὲ κλωπές τινες ἀνασπάσαντες τὸ κλειστρὸν ἐκφέρουσιν
 ἅπαντα, ὡς μὴδὲ τὰ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαρκέσοντα
 καταλιπεῖν. ἐπανελθόντες οὖν οἴκαδε καὶ τὸ γεγονὸς μα-
 θόντες δικάζεσθαι μὲν τοῖς γείτοσι πολλοῖς οὖσιν ἢ τῷ
 ξένῳ οὐκ ἐδοκιμάζομεν, δεδιότες μὴ συκοφάνται δόξω-
 μεν τοῖς πολλοῖς λέγοντες, ὡς ὑφέλλετο ἡμῶν τις δαρει-
 κοὺς τετρακοσίους καὶ ἐσθῆτα πολλὴν καὶ δάπιδάς τινας
 καὶ τὰ ἄλλα ὅποσα εἶχομεν. 58. ἐσκοπούμεθα δὲ περὶ τῶν 58
 παρόντων ὅ τι πράζομεν, ἄποροι παντάπασιν ἐν τῇ ἀλ-
 λοδαπῇ γενόμενοι· κάμοι μὲν ἐδόκει ὡς εἶχον αὐτοῦ πα-
 ραβύσαντα ἐς τὴν πλευρὰν τὸν ἀκινάκην ἀπελθεῖν τοῦ
 βίου πρὶν ἀγεννές τι ὑποστῆναι λιμῶ ἢ δίψει πιεσθέντα,
 ὁ δὲ Σισίννης παρεμυθεῖτο καὶ ἰκέτευε μὴδὲν τοιοῦτον
 ποιεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐπινοήσειν ὄθεν ἔξομεν ἱκανῶς τὰς
 τροφάς. καὶ τότε μὲν ξύλα παρεκόμισεν ἐκ τοῦ λιμένος
 καὶ ἤκεν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ μισθοῦ ἐπισιτισάμενος. ἔωθεν δὲ
 περιῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν εἶδε πομπὴν τινα, ὡς ἔφη, γεν-
 ναίων καὶ καλῶν νεανίσκων· μονομαχεῖν δὲ οὗτοι ἐπὶ
 563 μισθῷ ἀνδρολογηθέντες ἐς τρίτην ἡμέραν διαγωνιεῖσθαι
 ἐμελλον. καὶ δὴ τὸ πᾶν ὡς εἶχεν ἄμφ' αὐτοὺς πνυθόμε-
 νος, ἐλθὼν ὡς ἐμέ, Μηκέτι, ὦ Τόξαρι, ἔφη, πένητα σεαυ-
 τὸν λέγε, ἐς γὰρ τρίτην ἡμέραν πλούσιόν σε ἀποφανῶ.
 59. ταῦτα εἶπε, καὶ πονήρως τὸ μεταξὺ ἀποζήσαντες, ἐν- 59
 σιάσης ἤδη τῆς θέας ἐθέώμεθα καὶ αὐτοί· παραλαβὼν
 γὰρ με ὡς ἐπὶ τερπνόν τι καὶ παράδοξον θέαμα τῶν Ἑλ-

ληνικῶν ἄγει ἐς τὸ θέατρον· καὶ καθίσαντες ἐωρῶμεν τὸ μὲν πρῶτον θηρία κατακοντιζόμενα καὶ ὑπὸ κυνῶν διωκόμενα καὶ ἐπ' ἀνθρώπους δεδεμένους ἀφιέμενα κακούργους τινάς, ὡς εἰκάζομεν. ἐπεὶ δὲ εἰσηλθόν οἱ μονομάχοι καὶ τινα παραγαγῶν ὁ κῆρυξ εὐμεγέθῃ νεανίσκον εἶπεν, ὅστις ἂν ἐθέλῃ τούτῳ μονομαχήσαι, ἦκειν ἐς τὸ μέσον δραχμὰς ληψόμενον μυρίας μισθὸν τῆς μάχης, ἐνταῦθα ἔξανίσταται ὁ Σισίννης καὶ καταπηδήσας ὑπέστη μαχεῖσθαι καὶ τὰ ὄπλα ἦται, καὶ τὸν μισθὸν λαβὼν τὰς μυρίας ἐμοὶ φέρων ἐνεχείρισε, καὶ Εἰ μὲν κρατήσασμι, ὦ Τόξαρι, εἶπεν, ἅμα ἄπιμεν ἔχοντες τὰ ἀρκούντα, ἦν δὲ πέσω, θάψας με ὑποχώρει ὀπίσω ἐς Σκύθας. ἐγὼ μὲν ἐπὶ

60 τούτοις ἐκώκων. 60. ὁ δὲ λαβὼν τὰ ὄπλα τὰ μὲν ἄλλα περιεδήσατο, τὸ κράνος δὲ οὐκ ἐπέθηκεν, ἀλλ' ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς καταστάς ἐμάχετο· καὶ τὸ μὲν πρῶτον τιτρώσεται αὐτὸς καμπύλῳ τῷ ξίφει ὑποτμηθεὶς τὴν ἰγνύαν, 564 ὥστε αἷμα ἔρρει πολὺ· ἐγὼ δὲ προετηδνήκειν ἤδη τῷ δέει· θρασύτερον δὲ ἐπιφερόμενον τηρήσας τὸν ἀντίπαλον παλεῖ ἐς τὸ στέρον καὶ διήλασεν, ὥστε αὐτίκα ἐπεπτῶκει πρὸ τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ· ὁ δὲ κάμνων καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐπεκάθιζε τῷ νεκρῷ, καὶ μικροῦ δεῖν ἀφῆκεν αὐτὸν ἢ ψυχῇ· ἀλλ' ἐγὼ προσδραμῶν ἀνέστησα καὶ παρεμυθησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀφείτο ἤδη νενικηκώς, ἀράμενος αὐτὸν ἐκόμισα ἐς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπὶ πολὺν θεραπενθεὶς ἐπέζησε μὲν καὶ ἔστι μέχρι νῦν ἐν Σκύθαις γήμας τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, χλωλὸς δὲ ἔστιν ὅμως ἀπὸ τοῦ τραύματος. τοῦτο, ὦ Μνήσιππε, οὐκ ἐν Μάχλυσιν οὐδ' ἐν Ἀλανίᾳ ἐγένετο, ὡς ἀμάρτυρον εἶναι καὶ ἀπιστεῖσθαι δύνασθαι, ἀλλὰ πολλοὶ πάρευσιν Ἀμαστριανῶν μεμνημένοι τὴν μάχην τοῦ Σισίννου.

61. Πέμπτον ἔτι σοι τὸ Ἀβαύχα ἔργον διηγησάμενος παύσομαι. ἦκέ ποτε οὗτος ὁ Ἀβαύχας ἐς τὴν Βορυσθιενιτῶν πόλιν ἐπαγόμενος καὶ γυναῖκα, ἧς ἦρα μάλιστα, καὶ παιδία δύο· τὸ μὲν ἐπιμαστίδιον ἄρρεν, τὸ δὲ ἕτερον κόρη ἐπτέτις ἦν· συναπεδήμει δὲ καὶ ἑταῖρος αὐτοῦ Γυνδάνης, οὗτος μὲν καὶ νοσῶν ἀπὸ τραύματος, ὃ ἐτέρωτο

κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπὸ ληστῶν ἐπιπεσόντων σφίσι· διαμα-
 565 χόμενος γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐλαύνεται ἐς τὸν μηρόν, ὥστε
 οὐδ' ἐστάναι ἐδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης. νύκτωρ δὲ καθευ-
 δόντων — ἔτυχον δὲ ἐν ὑπερώῳ τινὶ οἰκοῦντες — πυρ-
 καὶὰ μεγάλη ἐξανίσταται καὶ πάντα περιεκλείετο καὶ
 περιείχεν ἢ φλόξ ἀπανταχόθεν τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα δὴ
 ἀνεγρόμενος ὁ Ἀβραῦχας καταλιπὼν τὰ παιδία κλανθυμ-
 ριζόμενα καὶ τὴν γυναῖκα ἐκκρεμαμένην ἀποσεισάμενος
 καὶ σώζειν αὐτὴν παρακελευσάμενος, ἀράμενος τὸν ἐταῖ-
 ρον κατῆλθε καὶ ἔφθη διεκπαίσας καθ' ὃ μηδέπω τελέως
 ἀπεκέκαυτο ὑπὸ τοῦ πυρός· ἡ γυνὴ δὲ φέρουσα τὸ βρέ-
 φος εἶπετο ἀκολουθεῖν κελύσασα καὶ τὴν κόρην, ἡ δὲ
 ἡμίφλεκτος ἀφείσα τὸ παιδίον ἐκ τῆς ἀγκάλης μόλις διε-
 πήδησε τὴν φλόγα καὶ ἡ παῖς σὺν αὐτῇ, παρὰ μικρὸν
 ἐλθοῦσα κάκεινη ἀποθανεῖν. καὶ ἐπειδὴ ὠνείδισέ τις τὸν
 Ἀβραῦχαν ὕστερον, διότι προδοὺς τὰ τέκνα καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα ὁ δὲ τὸν Γυνδάνην ἐξεκόμισεν, Ἀλλὰ παῖδας μὲν, ἔφη,
 καὶ αὐθις ποιήσασθαι μοι ῥάδιον καὶ ἄδηλον εἰ ἀγαθοὶ
 ἔσονται οὗτοι, φίλον δὲ οὐκ ἂν εὐροίμι ἄλλον ἐν πολλῷ
 χρόνῳ τοιοῦτον οἶος Γυνδάνης ἐστὶ πειράν μοι πολλὴν
 τῆς εὐνοίας παρεσχημένος.

62. Εἶρηκα, ὦ Μνήσιππε, ἀπὸ πολλῶν πέντε τοῦ- 62
 τους προχειρισάμενος. ἤδη δὲ καιρὸς ἂν εἶη κεκρίσθαι,
 566 ὁπότερον ἡμῶν ἢ τὴν γλώτταν ἢ τὴν δεξιὰν ἀποτετιμῆ-
 σθαι δεοί. τίς οὖν ὁ δικάσιων ἐστίν;

ΜΝΗΣ. Οὐδὲ εἰς· οὐ γὰρ ἐκαθίσασμέν τινα δικα-
 στήν τοῦ λόγου. ἀλλ' οἴσθα ὃ δράσομεν; ἐπειδὴ νῦν
 ἄσκοπα τετοξεύκαμεν, αὐθις ἐλόμενοι διαιτητὴν ἄλλους
 ἐπ' ἐκείνῳ εἴπωμεν φίλους, εἶτα ὅς ἂν ἤττων γένηται,
 ἀποτετιμήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλώτταν ἢ σὺ τὴν δεξιάν.
 ἢ τοῦτο μὲν ἄγροικον, ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ φιλιαν ἐπαινεῖν
 ἔδοξας, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἠγοῦμαι ἀνθρώποις εἶναι τού-
 του κτῆμα ἄμεινον ἢ κάλλιον, τί οὐχὶ καὶ ἡμεῖς συνθέ-
 μενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φίλοι τε αὐτόθεν εἶναι καὶ εἰσαεἰ
 ἔσεσθαι ἀγαπῶμεν ἄμφω νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἄθλα
 προσλαβόντες, ἀντὶ μιᾶς γλώττης καὶ μιᾶς δεξιᾶς δύο

ἐκάτερος ἐπικτησάμενοι καὶ προσέτι γε καὶ ὄφθαλμοὺς τέτταρας καὶ πόδας τέτταρας καὶ ὄλως διπλᾶ πάντα; τοιοῦτόν τι γάρ ἐστι συνελθόντες δύο ἢ τρεῖς φίλοι, ὅποιον τὸν Γηρῶνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἄνθρωπον ἐξάχειρα καὶ τρικέφαλον· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τρεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν ἅμα πράττοντες πάντα, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον φίλους γε ὄντας.

63. ΤΟΞ. Εὐ³ λέγεις· καὶ οὕτω ποιῶμεν. 567

ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ μήτε αἵματος, ὦ Τόξαρι, μήτε ἀκινάκου δεόμεθα τὴν φιλίαν ἡμῖν βεβαιώσοντος· ὁ γὰρ λόγος ὁ παρὼν καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὀρέγεσθαι πολὺ πιστότερα τῆς κύλικος ἐκείνης ἢν πίνετε, ἐπεὶ τὰ γε τοιαῦτα οὐκ ἀνάγκης, ἀλλὰ γνώμης δεῖσθαι μοι δοκεῖ.

ΤΟΞ. Ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἤδη ὤμεν φίλοι καὶ ξένοι, ἐμοὶ μὲν σὺ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δὲ σοὶ εἴ ποτε ἐς τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι καὶ ἔτι πορρωτέρω ἔλθειν, εἰ μέλλω τοιούτοις φίλοις ἐντεύξεσθαι οἷος σὺ, ὦ Τόξαρι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ.

1. 1. ΚΥΝΙΣΚΟΣ. Ἐγὼ δέ, ὦ Ζεῦ, τὰ μὲν τοιαῦτα 626
οὐκ ἐνοχλήσω σε πλοῦτον ἢ χρυσίον ἢ βασιλείαν αἰτῶν, ἅπερ εὐκταυτότα τοῖς πολλοῖς, σοὶ δ' οὐ πάνυ ῥάδια παρασχεῖν· ὀρῶ γοῦν σε τὰ πολλὰ παρακούοντα εὐχομένων αὐτῶν. ἔν δὲ, καὶ τοῦτο ῥᾶστον, ἐβουλόμην παρὰ σοῦ μοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτό ἐστιν, ὦ Κυνίσκε; οὐ γὰρ ἀτυχήσεις, καὶ μάλιστα μετρίων, ὡς φῆς, δεόμενος.

ΚΥΝ. Ἀπόκριναι μοι πρὸς τίνα οὐ χαλεπήν ἐρωτησιν.

ΖΕΥΣ. Μικρά γε ὡς ἀληθῶς ἡ εὐχή καὶ πρόχειρος ὥστε ἐρώτα ὀπόσα ἂν ἐθέλης.

KYN. Ἴδου ταῦτα, ὦ Ζεῦ· ἀνέγνωσ γὰρ δῆλον ὅτι καὶ σὺ τὰ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα· εἶπε δ' οὖν μοι, εἰ ἀληθῆ ἔστι τὰ περὶ τῆς Εἵμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν ⁶²⁷ ἃ ἐκείνοι ἐρραψωδῆκασιν, ἄφικτα εἶναι ὅποσα ἂν αὐταὶ ἐπινήσωσι γενομένῳ ἐκάστω.

ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ ταῦτα· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὃ τι μὴ αἱ Μοῖραι διατάττουσιν, ἀλλὰ πάντα ὅποσα γίγνεται, ὑπὸ τῷ τούτων ἀτράκτω στρεφόμενα εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἕκαστον ἐπικεκλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

2. **KYN.** Οὐκοῦν ὅποταν ὁ αὐτὸς Ὀμηρος ἐν ἑτέρῳ 2 μέρει τῆς ποιήσεως λέγῃ,

μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι,
καὶ τὰ τοιαῦτα, ληρεῖν δηλαδὴ φήσομεν τότε αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ' ἂν ἕξω τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν, οὐδὲν ὑπὲρ τὸ λίνον. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅποσα μὲν ἂν ἐκ τῶν Μουσῶν κατεχόμενοι ᾄδωσιν, ἀληθῆ ταῦτά ἔστιν· ὅποταν δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς αἱ θεαὶ καὶ καθ' αὐτοὺς ποιῶσι, τότε δὴ καὶ σφάλλονται καὶ ὑπεναντία τοῖς πρότερον διεξίασιν· καὶ ξυγγνώμη, εἰ ἄνθρωποι ὄντες ἀγνοοῦσι τὰληθῆς ἀπελθόντος ἐκείνου, ὅς τέως παρὼν ἐρραψώδει δι' αὐτῶν.

⁶²⁸ **KYN.** Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φήσομεν. ἔτι δὲ κακείνο μοι ἀπόκριναι· οὐ τρεῖς αἱ Μοῖραι εἰσι, Κλωθὴ καὶ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος;

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

3. **KYN.** Ἡ Εἵμαρμένη τοίνυν καὶ ἡ Τύχη — πολυ- 3 θρόκλητοι γὰρ πάνυ καὶ αὐταὶ — τινες πότ' εἰσὶ καὶ τί δύναται αὐτῶν ἑκατέρα; πότερον τὰ ἴσα ταῖς Μοῖραις ἢ τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γοῦν ἀπάντων λεγόντων, μηδὲν εἶναι Τύχης καὶ Εἵμαρμένης δυνατώτερον.

ΖΕΥΣ. Οὐ θέμις ἅπαντά σε εἰδέναί, ὦ Κυνίσκε. τίνος δ' οὖν ἕνεκα ἠρώτησάς ποτε τὸ περὶ τῶν Μοιρῶν;

4. **KYN.** Ἦν πρότερόν μοι, ὦ Ζεῦ, κακείνο εἴπησ, 4 εἰ καὶ ἑμῶν αὐταὶ ἄρχουσι καὶ ἀνάγκη ὑμῖν ἠρτηῆσθαι ἀπὸ τοῦ λίνου αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Ἀνάγκη, ὧ³ Κυνίσκε. τί δ' οὖν ἐμειδίσσας;

ΚΥΝ. Ἀνεμνήσθην ἐκείνων τῶν Ὀμήρου ἐπῶν, ἃ πεποίησαι, ταῦτα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν δημηγορῶν, ὅποτε ἠπέλεις αὐτοῖς ὡς ἀπὸ σειρᾶς τινος χρυσῆς ἀναρ-⁶²⁹τησόμενος τὰ πάντα· ἔφησθα γὰρ αὐτὸς μὲν τὴν σειρὰν καθήσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς θεοὺς δὲ ἅπαντας, εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαμένους κατασπᾶν βιάζεσθαι, οὐ μὴν κατασπάσειν γε, σὲ δέ, ὅποταν ἐθελήσης, ῥαδίως ἅπαντας αὐτῇ κεν γαλή ἐρύσαι αὐτῇ τε θαλάσῃ.

τότε μὲν οὖν θαυμάσιος ἐδόκει μοι τὴν βίαν καὶ ὑπέφριτον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν· νῦν δὲ αὐτὸν σε ἤδη ὄρω μετὰ τῆς σειρᾶς καὶ τῶν ἀπειλῶν ἀπὸ λεπτοῦ νήματος, ὡς φῆς, κρεμάμενον. δοκεῖ γοῦν μοι δικαιότερον ἂν ἡ Κλωθὴ μεγαλαυχῆσασθαι, ὡς καὶ αὐτὸν σὲ ἀνάσπαστον αἰωροῦσα ἐκ τοῦ ἀτράκτου καθάπερ οἱ ἄλιεῖς ἐκ τοῦ καλάμου τὰ ἰχθύδια.

5. ΖΕΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅ τι σοι ταυτὶ βούλεται τὰ ἔρωτήματα.

ΚΥΝ. Ἐκεῖνο, ὧ³ Ζεῦ· καὶ πρὸς τῶν Μοιρῶν καὶ τῆς Εἵμαρμένης μὴ τραχέως μηδὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσης μου τάληθῆ μετὰ παρρησίας λέγοντος. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει⁶³⁰ ταῦτα καὶ πάντων αἱ Μοῖραι κρατοῦσι καὶ οὐδὲν ἂν ὑπ' οὐδενὸς ἀλλαγίῃ τῶν ἅπαξ δοξάντων αὐταῖς, τίνος ἔνεκα ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν καὶ ἑκατόμβας προσάγομεν εὐχόμενοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τὰγαθὰ; οὐχ ὄρω γὰρ ὅ τι ἂν ἀπολαύσαιμεν τῆς ἐπιμελείας ταύτης, εἰ μήτε τῶν φαύλων ἀποτροπὰς εὐρέσθαι δυνατὸν ἡμῖν ἐκ τῶν εὐχῶν μήτε ἀγαθοῦ τίνος θεοσδότου ἐπιτυχεῖν.

6. ΖΕΥΣ. Οἶδα ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματά ἐστι, παρὰ τῶν καταράτων σοφιστῶν, οἳ μηδὲ προνοεῖν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων φασίν· ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ' ἀσεβείας, ἀποτρέποντες καὶ τοὺς ἄλλους θύειν καὶ εὐχεσθαι ὡς εἰκαλόν ὄν· ἡμᾶς γὰρ οὐτ' ἐπιμελῆσθαι τῶν πραττομένων παρ' ὑμῖν οὐθ' ὅλως τι δύνασθαι πρὸς τὰ ἐν τῇ γῆ πράγματα. πλὴν οὐ χαιρήσουσι γε τὰ τοιαῦτα διεξιόντες.

ΚΥΝ. Οὐ μὰ τὸν τῆς Κλωθοῦς ἄτρακτον, ὦ Ζεῦ,
 631 οὐχ ὑπ' ἐκείνων ἀναπείσθεις ταῦτά σε ἠρώτησα, ὁ δὲ
 λόγος αὐτὸς οὐκ οἶδ' ὅπως ἡμῖν προῖων ἐς τοῦτο ἀπέβη,
 περιττὰς εἶναι τὰς θυσίας. αὐθις δ', εἰ δοκεῖ, διὰ βρα-
 χέων ἐρήσομαι σε, σὺ δὲ μὴ ὀκνήσης ἀποκρίνασθαι, καὶ
 ὅπως ἀσφαλέστερον ἀποκριεῖ.

ΖΕΥΣ. Ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ τὰ τοιαῦτα ληρεῖν.

7. ΚΥΝ. Πάντα φῆς ἐκ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι; 7

ΖΕΥΣ. Φημί γάρ.

ΚΥΝ. Ὑμῖν δὲ δυνατόν ἀλλάττειν ταῦτα καὶ ἀνα-
 κλώθειν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν ἐπαγάγω καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ἦ
 δῆλον, κἂν μὴ εἴπω αὐτό;

ΖΕΥΣ. Ἀἴηλον μὲν. οἱ δέ γε θύοντες οὐ τῆς χειρας
 ἔνεκα θύουσιν, ἀντιδοσὶν τινα ποιούμενοι καὶ ὥσπερ
 ὠνούμενοι τάγαθὰ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ τιμῶντες ἄλλως τὸ
 βέλτιον.

ΚΥΝ. Ἰκανὸν τοῦτο, εἰ καὶ σὺ φῆς ἐπὶ μηδενὶ χρη-
 σίμῳ γίνεσθαι τὰς θυσίας, χρησιμότητι δέ τινι τῶν
 632 ἀνθρώπων τιμῶντων τὸ βέλτιον. καίτοι εἴ τις τῶν σοφι-
 στῶν ἐκείνων παρῆν, ἤρετ' ἂν σε καθ' ὅ τι βελτίους φῆς
 τοὺς θεοὺς, καὶ ταῦτα ὁμοδούλους τῶν ἀνθρώπων ὄντας
 καὶ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς δεσποίναις ταῖς Μοίραις ταττομέ-
 νους. οὐ γὰρ ἀποχρήσει αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι, ὡς
 δι' αὐτὸ ἀμείνους δοκεῖν· ἐπεὶ τοῦτό γε μακρῷ χειρόν
 ἔστιν, εἶγε τοὺς μὲν κἂν ὁ θάνατος εἰς ἐλευθερίαν ἀφε-
 λοιτο, ὑμῖν δὲ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα καὶ αἶδιος
 ἡ δουλεῖα γίγνεται ὑπὸ μακρῷ τῷ λίνῳ στρεφομένη.

8. ΖΕΥΣ. Ἄλλ', ὦ Κυνίσκε, τὸ αἶδιον τοῦτο καὶ 8
 ἄπειρον εὐδαιμον ἡμῖν ἔστι καὶ ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς
 βιοῦμεν.

ΚΥΝ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ διώρισται καὶ παρ'
 ὑμῖν τὸ πρᾶγμα καὶ πολλὴ ταραχὴ ἔνεστι· σὺ μὲν γὰρ
 εὐδαιμών, βασιλεὺς γὰρ καὶ δύνασαι ἀνασπᾶν τὴν γῆν
 καὶ τὴν θάλατταν ὥσπερ ἱμονιὰν καθεῖς· ὁ Ἥφραι-

στος δὲ χωλός ἐστι βάνασός τις καὶ πυρίτης τὴν τέχνην· ὁ Προμηθεὺς δὲ καὶ ἀνεσκολοπίσθη ποτέ. τὸν γὰρ πατέρα σου τί ἂν λέγοιμι πεδήτην ἔτι ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντα; καὶ ἔρᾶν δὲ ὑμᾶς φασὶ καὶ τιτρώσκεσθαι καὶ δουλεύειν ἐνίοτε παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸν σὸν ἀδελφὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι καὶ παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ τὸν Ἀπόλλωνα. ταῦτα δέ μοι οὐ πᾶν εὐδαίμονα δοκεῖ, ἀλλ' εἰοκασιν ὑμῶν οἱ μὲν τινες εὐτυχεῖς τε καὶ εὐμοῖροι εἶναι, οἱ δ' ἔμπαλιν· ἐγὼ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ ληστεύεσθε ὥσπερ ἡμεῖς καὶ περισυλᾶσθε ὑπὸ τῶν ἱεροσύλων καὶ ἐκ πλουσίων πενέστατοι ἐν ἀκαρεῖ γίγνεσθε· πολλοὶ δὲ καὶ κατεχωνεύθητε ἤδη χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ὄντες, οἷς τοῦτο εἴμαρτο δηλαδὴ.

9 9. ΖΕΥΣ. Ὅρας; ταῦτα ἤδη ὑβριστικά, ὦ Κυνίσκε, φῆς· καὶ σοὶ ποτε μεταμελήσει αὐτῶν.

KYN. Φεῖδον, ὦ Ζεῦ, τῶν ἀπειλῶν εἰδὼς οὐδὲν με πεισόμενον ὅ τι μὴ καὶ τῇ Μοῖρᾳ πρὸ σοῦ ἔδοξεν· ἐπεὶ οὐδὲ αὐτοὺς ἐκείνους ὄρω τοὺς ἱεροσύλους κολαζομένους ἅπαντας, ἀλλ' οἱ γε πλείστοι διαφεύγουσιν ὑμᾶς· οὐ γὰρ εἴμαρτο, οἶμαι, ἀλῶναι αὐτούς.

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔλεγον, ὡς ἄρ' ἐκείνων τις εἰ τῶν ἀναιρούντων τὴν πρόνοιαν τῷ λόγῳ;

KYN. Πάνυ, ὦ Ζεῦ, δέδιας αὐτούς, οὐκ οἶδα ὅτον ἔνεκα· πάντα γοῦν ὁπόσα ἂν εἴπω, οἷε ἐκείνων παι-
10 δεύματα εἶναι. 10. ἐγὼ δὲ — παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλ-⁶³⁴λου τάληθῆς ἢ παρὰ σοῦ μάθοιμι; — ἠδέως δ' ἂν καὶ τοῦτο ἐροίμην σε, τίς ἢ Πρόνοια ὑμῖν αὕτη ἐστί, Μοῖρά τις ἢ καὶ ὑπὲρ ταύτην θεὸς ὥσπερ ἄρχουσα καὶ αὐτῶν ἐκείνων;

ΖΕΥΣ. Ἦδη σοὶ καὶ πρότερον ἔφην οὐ θεμιτὸν εἶναι πάντα σε εἰδέναι. σὺ δὲ ἐν τι ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσῃς φήσας οὐ παύῃ τοσαῦτα πρὸς με λεπτολογούμενος· καὶ ὄρω ὅτι σοὶ τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦ λόγου, ἐπιδειξαι οὐδενὸς ἡμᾶς προνοοῦντας τῶν ἀνθρωπίνων.

KYN. Οὐκ ἐμὸν τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔφησθα τὰς Μοῖρας εἶναι τὰς ἅπαντα ἐπιτελούσας, ἐκτὸς

εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων καὶ μετατίθεσθε αὐθις τὰ εἰρημένα καὶ ἀμφισβητεῖτε τῆς προνοίας παρωσάμενοι τὴν Εἰμαρμένην.

11. ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἡ Μοῖρα δι' ἡμῶν ἕκαστα 11 ἐπιτελεῖ.

ΚΥΝ. Μανθάνω· ὑπηρέται καὶ διάκονοι τινες τῶν Μοιρῶν εἶναι φατε. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκείναι ἂν εἶεν αἱ προνοοῦσαι, ὑμεῖς δὲ ὥσπερ σκεύη τινὰ καὶ ἐργαλείά ἐστε αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Πῶς λέγεις;

ΚΥΝ. Ὡσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ σκέπαρον τῶ τέκτονι καὶ τὸ τρύπανον συνεργεῖ μὲν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδεὶς 635 δ' ἂν εἴποι ὡς ταῦτα ὁ τεχνίτης ἐστίν, οὐδ' ἡ ναῦς ἔργον τοῦ σκεπάρονου ἢ τοῦ τρυπάνου, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ· ἀνάλογον τοίνυν ἢ μὲν ναυπηγουμένη ἕκαστα ἢ Εἰμαρμένη ἐστίν, ὑμεῖς δὲ τρύπανα ἄρα καὶ σκέπαρνα ἐστε τῶν Μοιρῶν· καί, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι δέον τῇ Εἰμαρμένῃ θύειν καὶ παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τὰγαθά, οἱ δ' ἐφ' ὑμᾶς ἴασι προσόδοις καὶ θυσίαις γεραίροντες· οἱ δ' οὐδὲ τὴν Εἰμαρμένην τιμῶντες ἂν ἐς δέον αὐτὸ ἔπραττον· οὐ γάρ οἶμαι δυνατόν εἶναι οὐδὲ αὐταῖς ἔτι ταῖς Μοίραις ἀλλάξαι καὶ μετατρέψαι τι τῶν ἐξ ἀρχῆς δοξάντων περὶ ἐκάστου· ἢ γοῦν Ἄτροπος οὐκ ἀνάσχοιτ' ἂν, εἴ τις ἐς τὸ ἐναντίον στρέψειε τὸν ἄτρακτον ἀναλύων τῆς Κλωθοῦς τὸ ἔργον.

12. ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ἤδη, ὦ Κυνίσκε, οὐδὲ τὰς Μοί- 12 ρας τιμᾶσθαι πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀξιοῖς; ἀλλ' ἔοικας ἅπαντα συγγεῖν προαιρεῖσθαι. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου ἔνεκα, τοῦ γε μαντεύεσθαι καὶ προμηνύειν ἕκαστα τῶν ὑπὸ τῆς Μοίρας κεκυρωμένων δικαίως τιμώμεθ' ἂν.

ΚΥΝ. Τὸ μὲν ὅλον, ἄχρηστον, ὦ Ζεῦ, προειδέναί τε τὰ μέλλοντα οἷς γε τὸ φυλάξασθαι αὐτὰ πάντως ἀδύνατον· ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὡς ὁ προμαθὼν ὅτι ὑπ' αἰχμῆς σιδηραῆς τεθνήξεται, δύναιτ' ἂν ἐκφυγεῖν τὸν θά- 636 νατον καθείρξας ἑαυτόν· ἀλλ' ἀδύνατον· ἐξάγει γὰρ αὐτὸν ἢ Μοῖρα κυνηγετήσοντα καὶ παραδώσει τῇ αἰχμῇ·

καὶ ὁ Ἄδραστος ἐπὶ τὸν σὺν ἀφείς τὴν λόγῃν ἐκείνου μὲν ἄμαρτήσεται, φονεύσει δὲ τὸν τοῦ Κροίσου παῖδα, ὡς ἂν ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς τῶν Μοιρῶν φερομένου τοῦ
 18 ἀκοντίου ἐπὶ τὸν νεανίσκον. 13. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Λαίου καὶ γελοῖον, τό

μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·

εἰ γὰρ τεκνώσεις (φησὶ) παιδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. περιττὴ γάρ, οἶμαι, ἡ παραίνεσις πρὸς τὰ πάντως οὕτως γενησόμενα. τοιγάρτοι μετὰ τὸν χρησμὸν καὶ ἔσπειρε καὶ ὁ φύς ἀπέκτεινεν αὐτὸν, ὥστε οὐχ ὄρω ἂνθ' ὅτου ἀπαι-
 14 τεῖτε τὸν μισθὸν ἐπὶ τῇ μαντικῇ. 14. ἐῷ γὰρ λέγειν, ὡς λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα τοῖς πολλοῖς χρᾶν εἰώθατε, οὐ πάνν ἀποσαφούντες, εἰ ὁ τὸν Ἄλυν διαβὰς τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν καταλύσει ἢ τὴν τοῦ Κύρου· ἄμφω γὰρ δύναται ὁ χρησμός.

ZEYΣ. Ἦν τις, ὃ Κυνίσκε, τῷ Ἀπόλλωνι ὀργῆς ⁶⁵⁷ αἰτία κατὰ τοῦ Κροίσου, διότι ἐπειρᾶτο ἐκείνος αὐτὸν ἄρνεια κρέα καὶ χελώνην ἐς τὸ αὐτὸ ἔψων.

KYN. Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ὀργίζεσθαι θεὸν ὄντα· πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξαπατηθῆναι τῷ Λυδῷ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ ἐπέπρωτο, οἶμαι, καὶ ἄλλως τὸ μὴ σαφῶς ἀκούσαι τὰ μέλλοντα ἢ Εἵμαρμένην ἐπέκλωσεν. ὥστε καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν ἐκείνης ἔργον ἐστίν.

15 15. ZEYΣ. Ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀπολείπεις, ἀλλὰ μάτην θεοὶ ἔσμεν οὔτε πρόνοιάν τινα ἐσπερόμενοι ἐς τὰ πράγματα οὔτε τῶν θυσιῶν ἄξιοι καθάπερ τρύπανα ὡς ἀληθῶς ἢ σκέπαρνα; καὶ μοι δοκεῖς εἰκότως μου καταφρονεῖν, ὅτι κεραυνόν, ὡς ὄρᾶς, διηγκυλημένος ἀνέχομαι σε τσοσᾶτα καθ' ἡμῶν διεξιόντα.

KYN. Βάλλε, ὃ Ζεῦ, εἴ μοι καὶ κεραυνῷ πληγῆναι εἵμαρται, καὶ σὲ οὐδὲν αἰτιάσομαι τῆς πληγῆς, ἀλλὰ τὴν Κλωθῶ τὴν διὰ σοῦ τιπρώσκουσαν· οὐδὲ γὰρ τὸν κεραυνὸν αὐτὸν φαίην ἂν γενέσθαι μοι αἴτιον τοῦ τραύματος. πλὴν ἐκεῖνό γε ὑμᾶς ἐρήσομαι καὶ σὲ καὶ τὴν Εἵμαρμένην· ⁶⁵⁸ σὺ δέ μοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ἀπόκριναι· ἀνέμνησας γὰρ
 16 με ἀπειλήσας. 16. τί δήποτε τοὺς ἱεροσούλους καὶ ληστὰς

ἀφέντες καὶ τοσοῦτους ὕβριστὰς καὶ βίαιους καὶ ἐπιόρ-
κους δοῦν τινα πολλάκις κεραυνοῦτε ἢ λίθον ἢ νεὸς
ἰστίον οὐδὲν ἀδικούσης, ἐνίστε δὲ χρηστόν τινα καὶ ὄσιον
ὁδοιπόρον; τί σιωπᾶς, ὦ Ζεῦ; ἢ οὐδὲ τοῦτο θέμις με
εἰδέναι;

ΖΕΥΣ. Οὐ γάρ, ὦ Κυνίσκε. σὺ δὲ πολυπράγμων
τις εἶ [καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἤκεις μοι συμπεφορηκώς.]

ΚΤΝ. Οὐκοῦν μηδὲ ἐκείνο ὑμᾶς ἔρωμαι, σέ τε καὶ
τὴν Πρόνοιαν καὶ τὴν Εἰμαρμένην, τί δήποτε Φωκίων μὲν
ὁ χρηστὸς ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων
ἀπέθανε καὶ Ἀριστείδης πρὸ αὐτοῦ, Καλλίας δὲ καὶ Ἀλ-
κιβιάδης, ἀκόλαστα μειράκια, ὑπερεπλούτουν καὶ Μει-
δίας ὁ ὕβριστὴς καὶ Χάροψ ὁ Αἰγινήτης, κίναϊδος ἄνθρω-
πος, τὴν μητέρα λιμῶ ἀπεκτονώς, καὶ πάλιν Σωκράτης
μὲν παρεδόθη τοῖς ἑνδεκα, Μέλητος δὲ οὐ παρεδόθη, καὶ
639 Σαρδανάπαλλος μὲν ἐβασίλευε Θῆλος ὢν, Περσῶν δὲ
τοσοῦτοι καλοὶ κάγαθοὶ ἄνδρες ἀνεσκολοπιζόντο πρὸς
αὐτοῦ, διότι μὴ ἠρέσκοντο τοῖς γιγνομένοις (; †), 17. ἵνα 17
μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕκαστον ἐπεξιῶν, τοὺς μὲν πονηροὺς
εὐδαιμονοῦντας καὶ τοὺς πλεονέκτας, ἀγομένους δὲ καὶ
φερομένους τοὺς χρηστοὺς ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ μυρίοις
κακοῖς πιεζομένους.

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ Κυνίσκε, ἡλίκας μετὰ τὸν
βίον οἱ πονηροὶ τὰς κολάσεις ὑπομένουσιν, ἢ ἐν ὄσῃ οἱ
χρηστοὶ εὐδαιμονίᾳ διατρέβουσιν;

ΚΥΝ. Αἰδὴν μοι λέγεις καὶ Τιτυοὺς καὶ Ταντάλους.
ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, εἶσομαι τὸ σαφὲς
ἐπειδὰν ἀποθάνω· τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐβουλόμην τὸν ὅπο-
σονοῦν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διαβιούς ὑπὸ ἑκαί-
δεκα γυπῶν κείρεσθαι τὸ ἦπαρ ἀποθανῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν-
ταῦθα διψῆσας ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἐν μακάρων νήσοις
πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων ἐν τῷ Ἥλυσίῳ λειμῶνι κατα-
κείμενος.

640 18. ΖΕΥΣ. Τί φῆς; ἀπιστεῖς εἶναι τινὰς κολάσεις 18
καὶ τιμὰς καὶ δικαστήριον, ἐνθα δὴ ἐξετάζεται ὁ ἐκά-
στου βίος;

KYN. Ἀκούω τινὰ Μίνωα Κρήτα δικάζειν κάτω τὰ τοιαῦτα· καὶ μοι ἀποκρίναί τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου· σὸς γὰρ υἱὸς εἶναι λέγεται.

ZEYS. Τί δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὦ Κυνίσκε;

KYN. Τίνας κολάζει μάλιστα;

ZEYS. Τοὺς πονηροὺς δηλαδή, οἷον ἀνδροφόνους καὶ ἱεροσύλους.

KYN. Τίνας δὲ παρὰ τοὺς ἥρωας ἀποπέμπει;

ZEYS. Τοὺς ἀγαθοὺς τε καὶ ὀσίους καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας.

KYN. Τίνας ἔνεκα, ὦ Ζεῦ;

ZEYS. Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κολάσεως ἄξιοι.

KYN. Εἰ δὲ τις ἀκούσιός τι δεινὸν ἐργάσαιοτο, κολάζεσθαι καὶ τοῦτον δικαιοῖ;

ZEYS. Οὐδαμῶς.

KYN. Οὐδ' ἄρα εἴ τις ἄκων τι ἀγαθὸν ἔδρασεν, οὐδὲ τοῦτον τιμᾶν ἀξιώσειεν ἄν;

ZEYS. Οὐ γὰρ οὖν.

KYN. Οὐδένα τοίνυν, ὦ Ζεῦ, οὔτε τιμᾶν οὔτε κολάζειν αὐτῷ προσήκει.

ZEYS. Πῶς οὐδένα;

KYN. Ὅτι οὐδὲν ἐκόντες οἱ ἄνθρωποι ποιοῦμεν, ἀλλὰ τινι ἀνάγκῃ ἀφύκτω κεκελευσμένοι, εἴ γε ἀληθῆ ἐκεῖνά ἐστι τὰ ἔμπροσθεν ὠμολογημένα, ὡς ἡ Μοῖρα πάντων αἰτία· καὶ ἣν φονεὴ τις, ἐκείνη ἐστὶν ἡ φονεύουσα, καὶ ἣν ἱεροσυλῆ, προστεταγμένον αὐτῷ δρᾶ. ὥστε εἴ γε 641 τὰ δίκαια ὁ Μίνως δικάζειν μέλλοι, τὴν Εἰμαρμένην ἀντὶ τοῦ Σισύφου κολάσεται καὶ τὴν Μοῖραν ἀντὶ τοῦ Ταντάλου. τί γὰρ ἐκείνοι ἠδίκησαν πεισθέντες τοῖς ἐπιτάγμασιν;

19 **ZEYS.** Οὐκέτ' οὐδ' ἀποκρίνεσθαι σοι ἄξιον τοιαῦτα ἐρωτῶντι. Θρασὺς γὰρ εἶ καὶ σοφιστής. καὶ σε ἄπειμι ἤδη καταλιπών.

KYN. Ἐδεόμην μὲν ἔτι καὶ τοῦτο ἐρέσθαι σε, ποῦ αἱ Μοῖραι διατρέβουσιν ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν τοσοῦτων ἐς τὸ λεπτότατον, καὶ ταῦτα τρεῖς οὔσαι;

ἐπίπονον γάρ τινα καὶ οὐκ εὖμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν
 τὸν βίον τοσαῦτα ἔχουσαι πράγματα καί, ὡς ἔοικεν, οὐ
 πάνυ οὐδὲ αὐταὶ ὑπὸ χρηστῆ Εἰμαρμένη ἐγενήθησαν.
 ἐγὼ γοῦν, εἴ μοι αἴρεσις δοθῆιη, οὐκ ἂν ἀλλάξαίμην
 πρὸς αὐτὰς τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλ' ἑλοίμην ἂν ἔτι πε-
 νέστερος διαβιῶναι ἢπερ καθῆσθαι κλώθων ἄτρακτον
 τοσοῦτων πραγμάτων μεστόν, ἐπιτηρῶν ἕκαστα. εἰ δὲ μὴ
 ῥάδιόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτά, ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις
 ἀγαπήσομεν οἷς ἀπεκρίνω· ἱκανὰ γὰρ ἐμφανίσει τὸν περὶ
 τῆς Εἰμαρμένης καὶ Προνοίας λόγον· τὰ λοιπὰ δὲ ἴσως
 οὐχ εἴμαρτο ἀκοῦσαί μοι.

642

ΖΕΥΣ ΤΡΑΓΩΔΟΣ.

1. ΕΡΜΗΣ. ὦ Ζεῦ, τί σύννοος καταμόνας σαντιῶ λαλεῖς, 1
 ὠχρὸς περιπατῶν, φιλοσόφου τὸ χρῶμ' ἔχων;
 ἔμοι προσανάθου, λαβέ με σύμβουλον πόνων,
 μὴ καταφρονήσης οἰκέτου φλυαρίας.

ΑΘΗΝΗ. Ναὶ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 γουνοῦμαι σε θεὰ γλαυκῶπις, τριτογένεια,
 ἔξαυδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἦδη,
 τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ τί βαρὺ στενάχεις ὠχρὸς τέ σου εἶλε παρειάς;

643

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
 οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ τραγωδική,
 ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἢ θεῶν φύσις.

ΑΘΗΝ. Ἀπολλων, οἷσις φροίμοις ἄρχει λόγου;

ΖΕΥΣ. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα,
 σύ τ', ὦ Προμηθεῦ, οἶά μ' εἰργασαί κακά.

ΑΘΗΝ. Τί δ' ἐστί; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἔρεις.

ΖΕΥΣ. ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπαῶς ῥόλιγμα, τί (μοι)
 ῥέξις;

ΗΡΑ. Κοίμισον ὀργάν, εἰ μὴ κωμωθεῖν, ὦ Ζεῦ, δυ-

νάμεθα μηδὲ ξαψφδεῖν ὡσπερ οὔτοι μηδὲ τὸν Εὐριπίδην
 2 ὄλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποτραγωδεῖν. 2. ἀγνοεῖν 644
 ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἣτις ἐστὶ σοι;

ZEYΣ. Οὐκ οἶσθ', ἐπεὶ τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.

HPA. Οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὧν πάσχεις ὅτι ἔρω-
 τικόν ἐστιν· οὐ μὴν κωκύω γε ὑπὸ ἔθους ἤδη πολλάκις
 ὑβρισθεῖσα ὑπὸ σοῦ τὰ τοιαῦτα. εἰκὸς γοῦν ἦτοι Δανάην
 τινὰ ἢ Σεμέλην ἢ Εὐρώπην αὐθις εὐρόντα σε ἀνιᾶσθαι
 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, εἶτα βουλευέσθαι ταῦρον ἢ σάτυρον ἢ
 χρυσὸν γενόμενον ἑυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐς τὸν κόλ-
 πον τῆς ἀγαπωμένης· τὰ σημεῖα γὰρ ταῦτα, οἱ στεναγμοὶ
 καὶ τὰ δάκρυα καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου του ἢ ἐρω-
 τός ἐστιν.

ZEYΣ. ὦ μακαρία, ἣτις ἐν ἔρωτι καὶ ταῖς τοιαύταις
 παιδιαῖς οἶει τὰ πράγματα ἡμῖν εἶναι.

HPA. Ἄλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ τοῦτο, ὀνιᾶ σε Δία ὄντα;

3 3. ZEYΣ. Ἐν ἐσχάτοις, ὦ Ἥρα, τὰ θεῶν πράγματα, 645
 καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυροῦ ἔστηκεν, εἶτε χρῆ
 τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι καὶ τὰ γέρα ἔχειν τὰν τῆ γῆ εἶτε καὶ
 ἡμελῆσθαι παντάπασι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι δοκεῖν.

HPA. Μῶν γιγαντίας τινας αὐθις ἢ γῆ ἔφουσεν, ἢ οἱ
 Τιτᾶνες τὰ δεσμὰ διαρρήξαντες καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπι-
 κρατήσαντες αὐθις ἡμῖν ἐναντία αἶρονται τὰ ὄπλα;

ZEYΣ. Θάρσει, τὰ νέρθεν ἀσφαλῶς ἔχει θεοῖς.

HPA. Τί οὖν ἄλλο δεινὸν ἂν γένοιτο; οὐχ ὀρῶ γάρ,
 ὅτε μὴ τὰ τοιαῦτα παραλυπεῖ, ἐφ' ὅτῳ Πῶλος ἢ Ἀριστό-
 δημος ἀντὶ Διὸς ἡμῖν ἀναπέφηνας.

4 4. ZEYΣ. Τιμοκλῆς, ὦ Ἥρα, ὁ Στωϊκὸς καὶ Δᾶμις
 ὁ Ἐπικούρειος χθές, οὐκ οἶδ' ὅθεν σφίσιν ἀρξαμένου
 τοῦ λόγου, προνοίας πέρι διελεγέσθην παρόντων μάλα
 συχρῶν καὶ δοκίμων ἀνθρώπων, ὅπερ μάλιστα ἠνίασέ 646
 με· καὶ ὁ μὲν Δᾶμις οὐτ' εἶναι θεοὺς ὅλως ἔφασκεν οὔτε
 τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν ἢ διατάττειν, ὁ Τιμοκλῆς δὲ ὁ
 βέλτιστος ἐπειρεῖτο συναγωνίζεσθαι ἡμῖν· εἶτα ὄχλου πολ-
 λοῦ ἐπιρρυνέντος οὐδὲν πέρας ἐγένετο τῆς ξυνουσίας· διε-
 λύθησαν γὰρ εἰσαῦθις ἐπισκέψασθαι τὰ λοιπὰ συνθέμε-

νοι, καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς ἀκρόασιν, ὁπότερος κρατήσῃ καὶ ἀληθέστερα δόξει λέγειν. ὁρᾶτε [τὸν κίνδυνον], ὡς ἐν στενῷ παντάπασιν τὰ ἡμέτερα, ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ κινδυνευόμενα, καὶ δυοῖν θάτερον ἢ παρεῶσθαι ἀνάγκη ὀνόματα εἶναι μόνον δόξαντας ἢ τιμᾶσθαι ὡς πρὸ τοῦ, ἣν ὁ Τιμοκλῆς ὑπέροσχη λέγων.

5. ΗΡΑ. Δεινὰ ταῦτα ὡς ἀληθῶς, καὶ οὐ μάτην, ὦ Ζεῦ, ἐπετραγώδεις αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ὦρον Δανάης τινὸς ἢ Ἀντιόπης εἶναι μοι λόγον ἐν ταραχῇ τοσαύτη. τί δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ καὶ 647 Ἥρα καὶ Ἀθηναῖα, πράττομεν ἄν; ξυνευρίσκετε γὰρ καὶ αὐτοὶ τὸ μέρος.

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὸ κοινόν φημι δεῖν τὴν σκέψιν ἐπενεγκεῖν ἐκκλησίαν συναγαγόντα.

ΗΡΑ. Κάμοι ταῦτα ξυνδοκεῖ ἄπερ καὶ τούτῳ.

ΑΘΗΝ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν τάναντία δοκεῖ, ὦ πάτερ, μὴ ξυνταράττειν τὸν οὐρανὸν μηδὲ δῆλον εἶναι θορυβούμενον τῷ πράγματι, πράττειν δὲ ἰδίᾳ ταῦτα, ἐξ ὧν κρατήσῃ μὲν ὁ Τιμοκλῆς λέγων, ὁ Δᾶμις δὲ καταγελασθεὶς ἄπεισιν ἐκ τῆς συνουσίας.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὔτε ἀγνοηθήσεται ταῦτα, ὦ Ζεῦ, ἐν φανερῷ γενομένης τῆς ἔριδος τοῖς φιλοσόφοις, καὶ σὺ δόξεις τυραννικὸς εἶναι μὴ κοινούμενος περὶ τῶν οὕτω μεγάλων καὶ κοινῶν ἅπασιν.

6. ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν ἤδη κήρυττε καὶ παρέστωσαν 6 ἅπαντες· ὁρθῶς γὰρ λέγεις.

ΕΡΜ. Ἴδού δὴ εἰς ἐκκλησίαν ξυνέλθετε οἱ θεοί· μὴ μέλλετε, ξυνέλθετε πάντες, ἦκατε, περὶ μεγάλων ἐκκλησιασόμεν.

648 ΖΕΥΣ. Οὕτω ψιλὰ, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀπλοῖκά καὶ πεζὰ κηρύττεις, καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ξυγκαλῶν;

ΕΡΜ. Ἄλλὰ πῶς γάρ, ὦ Ζεῦ, ἀξιοῖς;

ΖΕΥΣ. Ὅπως ἀξιῶ; ἀποσεμνῶναί φημι δεῖν τὸ κήρυγμα μέτροις τισὶ καὶ μεγαλοφωνίᾳ ποιητικῇ, ὡς μᾶλλον συνέλθοιεν.

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλ' ἐποποιῶν, ὦ Ζεῦ, [καὶ ῥαψωδῶν]

τὰ τοιαῦτα, ἐγὼ δὲ ἤκιστα ποιητικὸς εἰμι· ὥστε διαφθερῶ τὸ κήρυγμα ἢ ὑπέρμετρα ἢ ἐνδεᾶ ξυνείρων, καὶ γέλωσ ἔσται παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ τῶν ἐπῶν· ὁρῶ γοῦν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα γελώμενον ἐπ' ἐνίοις τῶν χρησμῶν, καί-
τοι ἐπικρυπτούσης τὰ πολλὰ τῆς μαντικῆς, ὡς μὴ πάνυ σχολὴν ἄγειν τοὺς ἀκούοντας ἐξετάζειν τὰ μέτρα.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ἐρμῆ, τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ἐγκα- 649
ταμίγνυε τὰ πολλὰ τῷ κηρύγματι, ὡς ἐκεῖνος ἡμᾶς ξυνε-
κάλει· μεμνησθαι δὲ σε εἰκός.

ΕΡΜ. Οὐ πάνυ μὲν οὕτω σαφῶς καὶ προχείρως,
πειράσομαι δὲ ὁμως.

Μῆτε τις οὖν θήλεια θεὸς . . μῆτε τις ὄρησιν,
μηδ' αὐτῶν ποταμῶν μενέτω νόσφ' Ὀκεανοῖο
μηδέ τε νυμφάων, ἀλλ' ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες
εἰς ἀγορῆν, ὅσοι τε κλυτὰς δαίνοσθ' ἑκατόμβας,
ὅσοι τ' αὖ μέσατοι ἢ ὕστατοι ἢ μάλα πάγχυ
νώνυμοι βωμοῖσι παρ' ἀκνίσιοισι κάθησθε.

7 **ΖΕΥΣ.** Εὖ γε, ὦ Ἐρμῆ, ἄριστα κεκήρυκται σοι, 650
καὶ ξυνθέουσι γὰρ ἦδη· ὥστε παραλαμβάνων κάθιζε αὐ-
τοὺς κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχη,
ἐν προεδρίᾳ μὲν τοὺς χρυσοῦς, εἶτα ἐπὶ τούτοις τοὺς ἀρ-
γυροῦς, εἶτα ἐξῆς ὅπόσοι ἐλεφάντινοι, εἶτα τοὺς χαλκοῦς
ἢ λιθίνους, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις οἱ Φειδίου ἢ Ἀλκαμέ-
νους ἢ Μύρωνος ἢ Εὐφράνορος ἢ τῶν ὁμοίων τεχνιτῶν
προτετιμησθῶν, οἱ συρφετώδεις δὲ οὗτοι καὶ ἄτεχνοι
πόρρω πον ξυνωσθέντες σιωπῇ ἀναπληρούντων μίνον
τὴν ἐκκλησίαν.

ΕΡΜ. Ἔσται ταῦτα καὶ καθεδοῦνται ὡς προσῆκον.
ἀλλ' ἐκεῖνο οὐ χεῖρον εἰδέναι, ἢν τις αὐτῶν χρυσοῦς μὲν
ἢ καὶ πολυτάλαντος τὴν ὀλκήν, οὐκ ἀκριβῆς δὲ τὴν ἐρ-
γασίαν, ἀλλὰ κομιδῆ ἰδιωτικὸς καὶ ἀσύμμετρος, πρὸ τῶν
χαλκῶν τῶν Μύρωνος καὶ Πολυκλείτου καὶ τῶν Φειδίου
καὶ Ἀλκαμένους τῶν λιθίνων καθεδεῖται ἢ προτιμητέον 651
τὴν τέχνην;

ΖΕΥΣ. Ἐχρῆν μὲν οὕτως, ἀλλ' ὁ χρυσὸς ὁμως προ-
τιμητέος.

ΕΡΜ. Μανθάνω ὅτι πλουτίνδην κελεύεις, ἀλλὰ μὴ ἀριστίνδην καθίζειν καὶ ἀπὸ τιμημάτων. ἦκετ' οὖν ἐς τὴν προεδρίαν ἕμεις οἱ χρυσοῖ. 8. ἐοικασιν, ὦ Ζεῦ, οἱ 8 βαρβαρικοὶ προεδρεύσειν μόνοι· ὡς τοὺς γε Ἑλληνας ὄρας ὅποιοί εἰσι, χαρίεντες μὲν καὶ εὐπρόσωποι καὶ κατὰ τέχνην ἐσχηματισμένοι, λίθινοι δὲ ἢ χαλκοὶ ὁμοίως ἅπαντες ἢ οἱ γε πολυτελέστατοι αὐτῶν ἑλεφάντινοι ὀλίγον ὅσον τοῦ χρυσοῦ ἀποστίλβοντες, ὡς ἐπικεχρῶσθαι καὶ ἐπηυγᾶσθαι μόνον, τὰ δὲ ἔνδον ὑπόξυλοι καὶ οὗτοι, μυνῶν ἀγέλας ὅλας ἐμπολιτευομένας σκέποντες· ἢ Βενδῖς δὲ αὐτῆι καὶ ὁ Ἄνουβις ἐκεινοσὶ καὶ παρ' αὐτὸν ὁ Ἄττις καὶ ὁ Μίθρης καὶ ὁ Μῆν ὀλόχρυσοι καὶ βαρεῖς καὶ πολυτίμητοι ὡς ἀληθῶς.

652 9. ΠΟΣ. Καὶ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, δίκαιον, τὸν κυνο- 9 πρόσωπον τοῦτον προκαθίζειν ἐμοῦ τὸν Αἰγύπτιον καὶ ταῦτα Ποσειδῶνος ὄντος;

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλὰ σὲ μὲν, ὦ ἐννοσίγαιε, χαλκοῦν ὁ Λύσιππος καὶ πένητα ἐποίησεν, οὐκ ἔχόντων τότε τῶν Κορινθίων χρυσόν· οὗτος δὲ ὅλοις μετάλλοις πλουσιώτερός ἐστιν. ἀνέχεσθαι οὖν χρῆ παρεωσμένον καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, εἴ τις ῥίνα τηλικαύτην χρυσῆν ἔχων προτετίμηται σοι.

10. ΑΦΡ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, καμὲ λαβὼν ἐν τοῖς 10 προέδροις που καθίζε· χρυσῆ γάρ εἰμι.

ΕΡΜ. Οὐχ ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτη, καμὲ ἔραν, ἀλλ' εἰ μὴ πάνυ λημῶ, λίθου τοῦ λευκοῦ Πεντέληθεν, οἶμαι, λιθοτομηθεῖσα, εἶτα δόξαν οὕτω Πραξιτέλει Ἀφροδίτη γενομένη Κνιδίσις παρεδόθης.

653 ΑΦΡ. Καὶ μὴν ἀξιόπιστόν σοι μάρτυρα τὸν Ὅμηρον παρῆξομαι ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψωδιῶν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα.

ΕΡΜ. Καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλω ὁ αὐτὸς πολύχρυσον εἶναι ἔφη καὶ πλούσιον· ἀλλὰ νῦν ὄψει κάκεινον ἐν τοῖς ζευγίταις που καθήμενον, ἀπεστεφανωμένον γε ὑπὸ τῶν ληστῶν καὶ τοὺς κόλλοπας τῆς κιθάρας περισευλημένον. ὥστε ἀγάπα καὶ σὺ μὴ πάνυ ἐν τῷ θητικῷ ἐκκλησιάζουσα.

- 11 11. ΚΟΛΟΣΣΟΣ. Ἐμοὶ δὲ τίς ἂν ἐρίσαι τολμήσειεν ἥλιψ τε ὄντι καὶ τηλικούτῳ τὸ μέγεθος; εἰ γοῦν μὴ ὑπερφυᾶ μηδ' ὑπέμετρον οἱ Ῥόδιοι κατασκευάσασθαι με ἤξιωσαν, ἀπὸ τοῦ ἴσου τελέσματος ἑκαίδεκα χρυσοῦς θεοὺς ἐπεποίητο ἂν· ὥστε ἀνάλογον πολυτελέστερος ἂν νομιζοίμην. καὶ πρόσσεσιν ἢ τέχνῃ καὶ τῆς ἐργασίας τὸ 654 ἀκριβὲς ἐν μεγέθει τοσοῦτω.

ΕΡΜ. Τί, ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; δύσκριτον ἔμοι γοῦν καὶ τοῦτο· εἰ μὲν γὰρ ἐς τὴν ὕλην ἀποβλέπομι, χαλκοῦς ἔστιν, εἰ δὲ λογιζοίμην ἀφ' ὀπόσων ταλάντων κεχάλευται, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους ἂν εἶη.

ΖΕΥΣ. Τί γὰρ ἔδει παρῆναι καὶ τοῦτον ἐλέγξοντα τὴν τῶν ἄλλων σμικρότητα καὶ ἐνοχλήσοντα τῇ καθέδρῃ; πλὴν ἀλλὰ, ὦ Ῥοδίῳν κράτιστε, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα προτιμητέος εἰ τῶν χρυσῶν, πῶς ἂν καὶ προεδρεύοις, εἰ μὴ δεήσει ἀναστῆναι ἅπαντας, ὡς μόνος καθέξοιο τὴν Πνύκα ὄλην θατέρα τῶν πηγῶν ἐπιλαβῶν; ὥστε ἄμεινον ποιήσεις ὀρθοστάδην ἐκκλησιάζων, ἐπικεκυφῶς τῷ συνεδρίῳ.

- 12 12. ΕΡΜ. Ἴδού πάλιν ἄλλο δύσλυτον καὶ τοῦτο 655 χαλκῷ μὲν γὰρ ἀμφοτέρω ἔστων καὶ τέχνης τῆς αὐτῆς, Λυσίππου ἑκάτερον τὸ ἔργον, καὶ τὸ μέγιστον, ὁμοτίμω τὰ ἐς γένος, ἅτε δὴ Διὸς παῖδες, ὁ Διόνυσος οὐτοσί καὶ Ἡρακλῆς. πότερος οὖν αὐτῶν προκαθεδεῖται; φιλονεικοῦσι γάρ, ὡς ὄρας.

ΖΕΥΣ. Διατρίβομεν, ὦ Ἑρμῆ, πάλαι δέον ἐκκλησιάζειν· ὥστε νῦν μὲν ἀναμιξ καθιζόντων, ἐνθ' ἂν ἕκαστος ἐθέλη, εἰσαῦθις δὲ ἀποδοθήσεται περὶ τούτων ἐκκλησία, καὶ γὰρ εἴσομαι τότε ἦντινα χρὴ ποιήσασθαι τὴν τάξιν ἐπ' αὐτοῖς.

- 13 13. ΕΡΜ. Ἄλλ', Ἡράκλεις, ὡς θορυβοῦσι τὰ κοινὰ καὶ [τὰ] καθ' ἡμέραν ταῦτα βοῶντες, Διανομάς, διανομάς· ποῦ τὸ νέκταρ, ποῦ τὸ νέκταρ; ἢ ἀμβροσία ἐπέλιπεν, ἢ 656 ἀμβροσία ἐπέλιπεν· ποῦ αἰ ἑκατόμβαι, ποῦ αἰ ἑκατόμβαι; κοινὰς τὰς θυσίας.

ΖΕΥΣ. Κατασιώπησον αὐτούς, ὦ Ἑρμῆ, ὡς μάθωσιν ὅτου ἔνεκα ξυνελέγησαν ταὺς λήρους τούτους ἀφέντες.

ΕΡΜ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων φωνὴν
 ξυνηῶσιν· ἐγὼ δὲ οὐ πολὺγλωττός εἰμι, ὥστε καὶ Σκύ-
 θαις καὶ Πέρσαις καὶ Θραξὶ καὶ Κελτοῖς ξυνετὰ κηρύτ-
 τειν. ἄμεινον οὖν, οἴμαι, τῇ χειρὶ σημαίνειν καὶ παρα-
 κελεύεσθαι σιωπᾶν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω ποίει.

14. ΕΡΜ. Εὖ γε, ἀφρονότεροι γεγένηται σοι τῶν 14
 σοφιστῶν. ὥστε ὦρα δημηγορεῖν. ὄρας; πάλαι πρὸς σὲ
 ἀποβλέπουσι περιμένοντες ὃ τι καὶ ἔρεῖς.

ΖΕΥΣ. Ἄλλ' ὃ γε πέπονθα, ὦ Ἑρμῆ, οὐκ ἂν ὀκνή-
 σαιμι πρὸς σὲ εἰπεῖν υἱὸν ὄντα. οἶσθα ὅπως θαρραλέος
 αἰὲ καὶ μεγαληγόρος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦν.

ΕΡΜ. Οἶδα καὶ ἐδεδίειν γε ἀκούων σου δημηγο-
 ροῦντος, καὶ μάλιστα ὅποτε ἠπέλλεις ἀνασπάσειν ἐκ βά-
 θρων τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν αὐτοῖς θεοῖς τὴν σειρὰν
 657 ἐκεῖνην τὴν χρυσὴν καθείς.

ΖΕΥΣ. Ἄλλὰ νῦν, ὦ τέκνον, οὐκ οἶδα, εἴτε ὑπὸ
 τοῦ μεγέθους τῶν ἐφροστώτων δεινῶν εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ
 πλήθους τῶν παρόντων — πολυθεωιάτη γάρ, ὡς ὄρας,
 ἢ ἐκκλησία — διατετάραγμαί τὴν γνώμην καὶ ὑπότρομός
 εἰμι καὶ ἡ γλῶττά μου πεπεδημένη ἔοικε· τὸ δὲ ἀτοπώ-
 τατον ἀπάντων, ἐπιλέλησμαι τό γε προοίμιον τῶν λόγων,
 ὃ παρεσκευασάμην, ὡς εὐπροσωποιάτη μοι ἢ ἀρχὴ γέ-
 νοιτο πρὸς αὐτούς.

ΕΡΜ. Ἀπολώλεκας, ὦ Ζεῦ, ἅπαντα· οἱ δὲ ὑπο-
 πτεύουσι τὴν σιωπὴν καὶ τι ὑπέρομεγα κακὸν ἀκούσεσθαι
 προσδοκῶσιν, ἐφ' ὅτι σὺ διαμέλλεις.

ΖΕΥΣ. Βούλει οὖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο
 προοίμιον ἀναρραψωδῆσω πρὸς αὐτούς;

ΕΡΜ. Τὸ ποῖον;

ΖΕΥΣ. Κέκλυτε μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι.

ΕΡΜ. Ἄπαγε, ἱκανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρώνηται
 658 σοι τὰ πρῶτα. πλὴν εἰ δοκεῖ, τὸ μὲν φορτικὸν τῶν μέ-
 τρων ἄφες, σὺ δὲ τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν τῶν
 κατὰ Φιλίππου ἦντινα ἂν ἐθέλῃς, ξύνειρε ὀλίγα ἐναλ-
 λάττων· οὕτω γοῦν οἱ πολλοὶ νῦν ῥητορεύουσιν.

ΖΕΥΣ. Εὐ λέγεις ἐπίτομόν τινα ῥητορείαν καὶ ῥα-
διουργίαν ταύτην εὐπορον τοῖς ἀπορομένοις.

15 **15. ΕΡΜ.** Ἄρξαι δ' οὖν ποτε.

ΖΕΥΣ. Ἄντι πολλῶν ἄν, ὧ ἄνδρες θεοί, χρημάτων
ὕμας ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο ὑμῖν ὅ τι δῆ-
ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ νῦν ξυνελέγητε. ὅτε τοί-
νον τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἀκροᾶσθαι
μου λέγοντος. ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρός, ὧ θεοί, μονον-
ουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεῖς, ὅτι τῶν παρόντων ἐρρωμένως
ἀντιληπτέον ἡμῖν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ πάντῳ ὀλιγῶρως ἔχειν
μοι δοκοῦμεν πρὸς αὐτά. βούλομαι δὲ ἤδη — καὶ γὰρ 659
ἐπιλείπει με ὁ Δημοσθένης — αὐτὰ ὑμῖν δηλώσαι σαφῶς,
ἐφ' οἷς διαταραχθεὶς ξυνήγαγον τὴν ἐκκλησίαν· χθὲς
γάρ, ὡς ἴστε, Μνησιθέου τοῦ ναυκλήρου θύσαντος τὰ
σωτήρια ἐπὶ τῇ νηϊ ὀλλίου δεῖν ἀπολομένη περὶ τὸν Κα-
φηρέα, εἰσιτιώμεθα ἐν Πειραιεῖ, ὀπόσους ἡμῶν ὁ Μνη-
σίθεος ἐπὶ τὴν θύσιαν ἐκάλεσεν· εἶτα μετὰ τὰς σπονδὰς
ὕμεις μὲν ἄλλος ἄλλη ἐτράπεσθε, ὡς ἐκάστῳ ἔδοξεν, ἐγὼ
δὲ — οὐδέπω γὰρ πάντῳ ὀψὲ ἦν — ἀνῆλθον ἐς τὸ ἄστυ,
ὡς περιπατήσαιμι τὸ δειλινὸν ἐν Κεραμεικῷ ἐννοῶν ἅμα
τοῦ Μνησιθέου τὴν σμικρολογίαν, ὅς ἐκαίδεκα θεοὺς
ἐστιῶν ἀλεκτρούνα μόνον κατέθυσε, γέροντα κάκεινον
ἤδη καὶ κορυζῶντα, καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας εὐ
μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι, 660
μηδὲ ὅσον ἄκρα τῇ ῥινὶ ὀσφρέσθαι τοῦ καπνοῦ παρα-
σχόντος, καὶ ταῦτα ἐκατόμβας ὅλας ὑποσχόμενος ὁπότε
ἢ ναῦς ἤδη προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐντὸς ἦν τῶν
16 ἐρμάτων. **16.** ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐννοῶν γίγνομαι κατὰ τὴν
Ποικίλην, ὄρω πλήθος ἀνθρώπων πάμπολυ ξυνεστη-
κός, ἐνίοις μὲν ἔνδον ἐν αὐτῇ τῇ στοᾷ, πολλοὺς δὲ
ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, καὶ τινὰς βοῶντας καὶ διατεινομένους
ἐπὶ τῶν θάκων καθήμενους. εἰκάσας οὖν ὅπερ ἦν, φιλο-
σόφους εἶναι τῶν ἐριστικῶν τούτων, ἐβουλήθην ἐπιστὰς
ἀκοῦσαι αὐτῶν ὅ τι καὶ λέγουσι· καὶ — ἔτυχον γὰρ νε-
φέλην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος — σχηματίσας ἐμαν-
τὸν ἐς τὸν ἐκεῖνων τροπὸν καὶ τὸν πώγωνα ἐπισπασά-

μενος εὖ μάλα ἐφώκειν φιλοσόφῳ· καὶ δὴ παραγωνισά-
 μενος τοὺς πολλοὺς εἰσέρχομαι ἀγνοούμενος ὅστις ἦν·
 εὐρίσκω δὲ τὸν Ἐπικούρειον Δᾶμιν, τὸν ἐπίτριπτον, καὶ
 661 Τιμοκλέα τὸν Στωϊκόν, ἀνδρῶν βέλτιστον, ἐκθύμως πάνν
 ἐρίζοντας· ὁ γοῦν Τιμοκλῆς καὶ ἕδρου καὶ τὴν φωνὴν
 ἤδη ἐξεκέκοπτο ὑπὸ τῆς βοῆς, ὁ Δᾶμις δὲ τὸ σαρκώνιον
 ἐπιμωκεύων ἔτι μᾶλλον παρώξυνε τὸν Τιμοκλέα. 17. ἦν 17
 δὲ ἄρα περὶ ἡμῶν ὁ πᾶς λόγος αὐτοῖς· ὁ μὲν γὰρ κατά-
 ρατος Δᾶμις οὔτε προνοεῖν ἡμᾶς ἔφασκε τῶν ἀνθρώπων
 οὔτ' ἐπισκοπεῖν τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῖς, οὐδὲν ἄλλο ἢ
 μηδὲ ὄλως ἡμᾶς εἶναι λέγων· τοῦτο γὰρ αὐτῷ δηλαδὴ ὁ
 λόγος ἐδύνατο. καὶ ἦσαν τινες οἱ ἐπήγουν αὐτόν. ὁ δ'
 ἕτερος τὰ ἡμέτερα ὁ Τιμοκλῆς ἐφρόνει καὶ ὑπερεμάχει
 καὶ ἠγανάκτει καὶ πάντα τρόπον ξυνηγωνίζετο τὴν ἐπι-
 μέλειαν ἡμῶν ἐπαινῶν καὶ διεξιῶν, ὡς ἐν κόσμῳ τε καὶ
 τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐξηγούμεθα καὶ διατάττομεν ἕκα-
 στα· καὶ εἶχε μὲν τινας καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπαινοῦντας.
 662 πλὴν ἐκεκμήκει γε ἤδη καὶ πονήρως ἐφώνει καὶ τὸ πλῆ-
 θος ἐς τὸν Δᾶμιν ἀπέβλεπε. συνεῖς δὲ ἐγὼ τὸ κινδυνεύο-
 μενον τὴν νύκτα ἐκέλευσα περιχυθεῖσαν τὴν ξυνουσίαν
 διαλύσαι. ἀπῆλθον οὖν ἐς τὴν ὑστεραίαν ξυνθέμενοι ἐς
 τέλος ἐπισκοπήσαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ παρομαρτῶν τοῖς
 πολλοῖς ἐπήκουον μεταξὺ ἀπιόντων οἴκαδε παρ' αὐτοὺς
 ἐπαινούντων τὰ τοῦ Δάμιδος καὶ ἤδη παρὰ πολὺ αἰρου-
 μένων τὰ κείνου. ἦσαν δὲ καὶ οἱ μὴ ἀξιοῦντες προ-
 κατεγνωκέναι τῶν ἐναντίων ἀλλὰ περιμένειν εἴ τι καὶ ὁ
 Τιμοκλῆς αὔριον ἐρεῖ. 18. ταῦτ' ἔστιν ἐφ' οἷς ὑμᾶς ξυνε- 18
 κάλεσα, οὐ μικρά, ὦ θεοί, εἰ λογιεῖσθε ὡς ἡ πᾶσα μὲν
 ἡμῖν τιμὴ καὶ πρόσοδος καὶ δόξα οἱ ἄνθρωποι εἰσιν· εἰ
 δ' οὔτοι πεισθεῖεν ἢ μηδὲ ὄλως θεοὺς εἶναι ἢ ὄντας ἀπρο-
 νοήτους εἶναι σφῶν αὐτῶν, ἄθυστα καὶ ἀγέραστα καὶ ἀτί-
 μητα ἡμῖν ἔσται τὰ ἐκ γῆς καὶ μάτην ἐν οὐρανῷ καθεδού-
 μεθα λιμῶ ἔχομενοι, ἐορτῶν ἐκείνων καὶ πανηγύρεων
 καὶ ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ παννηχίδων καὶ πομπῶν
 663 στερόμενοι. ὡς οὖν ὑπὲρ τηλικούτων φημί δεῖν ἅπαντας
 ἐπινοεῖν τι σωτήριον τοῖς παροῦσι καὶ ἀφ' ὅτου κρατήσῃ

μὲν ὁ Τιμοκλῆς καὶ δόξει ἀληθέστερα λέγειν, ὁ Δᾶμις δὲ καταγελασθήσεται πρὸς τῶν ἀκούοντων· ὡς ἔγωγε οὐ πᾶν τῷ Τιμοκλεῖ πέποιθα ὡς κρατήσῃ καθ' ἑαυτόν, ἦν μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῷ προσγένηται. κήρυττε οὖν, ὦ Ἐρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἀνιστάμενοι συμβουλεύοιεν.

ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, μὴ τάραττε· τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι; τί τοῦτο; οὐδεὶς ἀνίσταται, ἀλλ' ἡσυχάζετε πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐπηγγελμένων ἐκπεπληγμένοι;

19 19. ΜΩΜ. Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

ἐγὼ δέ, εἴ γέ μοι μετὰ παρρησίας δοθείη λέγειν, πολλὰ ἄν, ὦ Ζεῦ, εἰπεῖν ἔχοιμι.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ Μῶμε, πᾶν θαρρῶν· δῆλος γὰρ εἰ ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησιασόμενος.

ΜΩΜ. Οὐκοῦν ἀκούετε, ὦ θεοί, τὰ γε ἀπὸ καρ- 664
 ὄδας, φασίν· ἐγὼ γὰρ καὶ πᾶν προσεδόκων ἐς τότε ἀμηχανίας περιστήσεσθαι τὰ ἡμέτερα καὶ πολλοὺς τοιοῦτους ἀναφύσεσθαι ἡμῖν σοφιστάς· παρ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν αἰτίαν τῆς τόλμης λαμβάνοντας· καὶ μὰ τὴν Θέμιν οὔτε τῷ Ἐπικούρῳ ὀργίξεσθαι ἄξιον οὔτε τοῖς ὀμιληταῖς αὐτοῦ καὶ διαδόχοις τῶν λόγων, εἰ τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ὑπειλήφασιν. ἦ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀξιώσειέ τις φρονεῖν, ὅποταν ὀρῶσι τοσαύτην ἐν τῷ βίῳ ταραχὴν, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς αὐτῶν ἀμελουμένους, ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ δουλείᾳ καταφθειρομένους, παμπονήρους δὲ καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους προτιμωμένους καὶ ὑπερπλουτοῦντας καὶ ἐπιπάττοντας τοῖς κρείττοις, καὶ τοὺς μὲν ἱεροσύλους οὐ κολαζομένους, ἀλλὰ διαλανθάνοντας, ἀνασκολοπιζομένους δὲ καὶ τυμπανίζομένους ἐνίοτε τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας; εἰκότως τοίνυν ταῦτα ὀρῶντες οὕτως διανοοῦνται
 20 περὶ ἡμῶν ὡς οὐδὲ ὄλως ὄντων, 20. καὶ μάλιστα ὅταν ἀκούσωσι τῶν χρησμῶν λεγόντων, ὡς διαβάς τις τὸν Ἄλυν μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, οὐ μέντοι δηλούντων, 665
 εἴτε τὴν αὐτοῦ εἴτε τὴν τῶν πολεμίων· καὶ πάλιν

ὦ θείη Σαλαμῖς, ἀπολείς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.

καὶ Πέρσαι γάρ, οἶμαι, καὶ Ἕλληνες τέκνα γυναικῶν ἦσαν. ὅταν μὲν γὰρ πάλιν τῶν ραψωδῶν ἀκούσωσιν, ὅτι καὶ ἐρῶμεν καὶ τιτρωσκόμεθα καὶ δεσμούμεθα καὶ δουλεύομεν καὶ στασιάζομεν καὶ μυρία ὅσα πράγματα ἔχομεν, καὶ ταῦτα μακάριοι καὶ ἄφθαρτοι ἀξιοῦντες εἶναι, τί ἄλλο ἢ δικαίως καταγελῶσι καὶ ἐν οὐδενὶ τίθενται τὰ ἡμέτερα; ἡμεῖς δὲ ἀγανακτοῦμεν, εἴ τινες ἄνθρωποι ὄντες οὐ πᾶν ἀνόητοι διελέγχουσι ταῦτα καὶ τὴν πρόνοιαν ἡμῶν παρωθοῦνται, δέον ἀγαπᾶν, εἴ τινες ἡμῖν θύουσιν ἔτι τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνουσι. 21. καὶ μοι ἐνταῦθα, 21

ὦ Ζεῦ — μόνοι γάρ ἐσμεν καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος πάρεστι τῷ ξυλλόγῳ ἔξω Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ Γανυμήδους καὶ Ἀσκληπιοῦ, τῶν παρεγγράπτων τούτων — ἀπόκρι-
 666 ναί μοι μετ' ἀληθείας, εἴ ποτέ σοι ἐμέλησεν ἐς τοσοῦτον τῶν ἐν τῇ γῆ, ὡς ἐξετάσαι οὔτινες αὐτῶν οἱ φαῦλοι ἢ οὔτινες οἱ χρηστοὶ εἰσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς ἐκ Τροιζῆνος εἰς Ἀθήνας ἰὼν ὁδοῦ πάρεργον ἐξέκοψε τοὺς κακούργους, ὅσον ἐπὶ σοὶ καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ οὐδὲν ἂν ἐκάλυπεν ἐντροφῶντας ζῆν ταῖς τῶν παροδοιπορούντων σφαγαῖς τὸν Σκείρωνα καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην καὶ Κερκνόνα καὶ τοὺς ἄλλους· ἢ εἴ γε μὴ ὁ Εὐρυσθεὺς, ἀνὴρ ἀρχαῖος καὶ προνοητικὸς, ὑπὸ φιλανθρωπίας ἀναπυρθανόμενος τὰ παρ' ἐκάστοις ἐξέπεμψε τουτονὶ τὸν οἰ-
 667 κέτην αὐτοῦ, ἐργατικὸν ἄνθρωπον καὶ πρόθυμον ἐς τοὺς πόρους, ὁ Ζεὺς σὺν ὀλίγον ἐφρόντισας ἂν τῆς Ὑδρας καὶ τῶν ἐν Στυμφάλῳ ὀρνέων καὶ ἱππῶν τῶν Θορακικῶν καὶ τῆς Κενταύρων ὕβρεως καὶ παροιρίας. 22. ἀλλ' εἰ χρῆ 22
 τὰ ληθῆ λέγειν, καθήμεθα τοῦτο μόνον ἐπιτηροῦντες, εἴ τις θύει καὶ κνισᾷ παρὰ τοὺς βωμούς· τὰ δ' ἄλλα κατὰ ῥοὴν φέρεται ὡς ἂν τύχῃ ἕκαστον παρασυσρόμενα. τοι-
 668 γαροῦν εἰκότα νῦν πάσχομεν καὶ ἔτι πεισόμεθα, ἐπειδὴν κατ' ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι ἀνακύπτοντες εὐρίσκωσιν οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς ὄν, εἰ θύοιεν ἡμῖν καὶ τὰς πομπὰς πέμ-
 668 ποιεν. εἴτ' ἐν βραχεὶ ὄψει καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπι-
 κούρους καὶ Μητροδώρους καὶ Λάμιδας, κρατουμένους

δὲ καὶ ἀποφραττομένους ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἡμετέρους ξυνηγόρους· ὥστε ὑμέτερον ἂν εἶη παύειν καὶ ἰᾶσθαι ταῦτα, τῶν καὶ ἐς τὸδε αὐτὰ προαγαγόντων. Μώμῳ δὲ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἄτιμος ἔσται· οὐδὲ γὰρ πάλαι τῶν τιμωμένων ἦν, ὑμῶν ἔτι τε εὐτυχοῦντων καὶ τὰς θυσίας καρπουμένων.

23 23. ΖΕΥΣ. Τοῦτον μὲν, ὃ θεοί, ληρεῖν ἐάσωμεν ἀεὶ τραχὺν ὄντα καὶ ἐπιτιμητικόν· ἔστι γάρ, ὡς ὁ Θασμαστός Δημοσθένης ἔφη, τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ μέμψασθαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥάδιον καὶ τοῦ βουλομένου παντός, τὸ δ' ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γενήσεται ξυμβουλευσαι, τοῦτ' ἔμφρονος ὡς ἀληθῶς ξυμβούλου, ὕπερ οἱ ἄλλοι εὐ⁶⁶⁹ οἶδ' ὅτι ποιήσετε καὶ τούτου σιωπῶντος.

24 24. ΠΟΣ. Ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὑποβρύχιός εἰμι, ὡς ἴστε, καὶ ἐν βυθῷ πολιτεύομαι κατ' ἔμαντόν, εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν σώζων τοὺς πλέοντας καὶ παραπέμπων τὰ πλοῖα καὶ τοὺς ἀνέμους καταμαλάττων· ὁμῶς δ' οὖν — μέλει γάρ μοι καὶ τῶν ἐνταῦθα — φημί δεῖν τὸν Δᾶμιν τοῦτον ἐκποδῶν ποιήσασθαι, πρὶν ἐπὶ τὴν ἔριν ἦκειν, ἥτοι κεραυνῷ ἢ τινι ἄλλῃ μηχανῇ, μὴ καὶ ὑπέροχῃ λέγων — φῆς γάρ, ὃ Ζεῦ, πιθανόν τινα εἶναι αὐτόν — ἅμα γὰρ καὶ δεῖξομεν αὐτοῖς ὡς μετερχόμεθα τοὺς τὰ τοιαῦτα καθ' ἡμῶν διεξιόντας.

25 25. ΖΕΥΣ. Παίξεις, ὃ Πόσειδον, ἣ τέλεον ἐπιλέλησαι ὡς οὐδὲν τῶν τοιούτων ἐφ' ἡμῖν ἐστίν, ἀλλ' αἱ Μοῖραι⁶⁷⁰ ἐκάστῳ ἐπικλώθουσι, τὸν μὲν κεραυνῷ, τὸν δὲ ξίφει, τὸν δὲ πυρετῷ ἢ φθόῃ ἀποθανεῖν; ἐπεὶ εἴ γέ μοι ἐπ' ἔξουσίας τὸ πρᾶγμα ἦν, εἶασα ἂν, οἶει, τοὺς ἱεροσύλους πρῶτην ἀπελθεῖν ἀκεραυνώτους ἐκ Πίσσης δύο μου τῶν πλοκάμων ἀποκείραντας ἕξ μναῖς ἐκάτερον ἔλκοντας; ἢ σὺ αὐτὸς περιείδες ἂν ἐν Γεραισιῷ τὸν ἀλιέα τὸν ἐξ Ὀρεοῦ ὑφαιρούμενόν σου τὴν τρίαιναν; ἄλλως τε καὶ δόξομεν ἀγανακτεῖν λελυπημένοι τῷ πράγματι καὶ δεδιέναι τοὺς παρὰ τοῦ Δάμιδος λόγους καὶ διὰ τοῦτο ἀποσκευάζεσθαι τὸν ἄνδρα οὐ περιμεινάντες ἀντεξετασθῆναι αὐτόν τῷ Τιμοκλεῖ. ὥστε τί ἄλλο ἢ ἐξ ἐρήμης οὔτω κρατεῖν δόξομεν;

ΠΟΣ. Καὶ μὴν ἐπίτομόν τινα ταύτην ἔγωγε ὦμην ἐπινενοηθέναι πρὸς τὴν νίκην.

671 ΖΕΥΣ. Ἄπαγε, θυννώδες τὸ ἐνθύμημα, ὦ Πόσειδον, καὶ κομιδῇ τραχύ, προαναιρεῖν τὸν ἀνταγωνιστήν, ὡς ἀποθάνη ἀήττητος ἀμφήριστον ἔτι καὶ ἀδιάκριτον καταλιπὼν τὸν λόγον.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἄμεινόν τι ὑμεῖς ἄλλο ἐπινοεῖτε, εἰ τὰμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύννισται.

26. ΑΠΟΛ. Εἰ καὶ τοῖς νέοις ἔτι καὶ ἀγενεῖοις ἡμῖν 26 ἐφείτο ἐκ τοῦ νόμου δημηγορεῖν, ἴσως ἂν εἶπόν τι ξυμφέρον ἐς τὴν διάσκεψιν.

ΜΩΜ. Ἡ μὲν σκέψις, ὦ Ἄπολλον, οὕτω περὶ μεγάλων, ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασιν προκεῖσθαι τὸν λόγον· χάριεν γάρ, εἰ περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύοντες περὶ τῆς ἐν τοῖς νόμοις ἐξουσίας σμικρολογούμεθα. σὺ δὲ καὶ πάννυ ἤδη ἔννομος εἶ δημηγόρος, πρόπαλαι μὲν ἐξ ἐφήβων γεγονώς, ἐγγεγραμμένος δὲ ἐς 672 τὸ τῶν δώδεκα ληξιαρχικόν, καὶ ὀλίγου δεῖν τῆς ἐπὶ Κρόνου βουλῆς ὢν· ὥστε μὴ μειρακεῖον πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ λέγε θαρρῶν ἤδη τὰ δοκοῦντα μηδὲν αἰδεσθεῖς, εἰ ἀγενεῖος ὢν δημηγορήσεις, καὶ ταῦτα βαθυπώγωνα καὶ εὐγένειον οὕτως υἱὸν ἔχων τὸν Ἀσκληπιόν. ἄλλως τε καὶ πρέπον ἂν εἴη σοι νῦν μάλιστα ἐκφαίνειν τὴν σοφίαν, εἰ μὴ μάτην ἐν τῷ Ἑλικῶνι κάθησαι ταῖς Μούσαις συμφιλοσοφῶν.

ΑΠΟΛ. Ἄλλ' οὐ σέ, ὦ Μῶμε, χρὴ τὰ τοιαῦτα ἐφιέναι, τὸν Δία δέ· καὶ ἦν οὗτος κελεύση, τάχα ἂν τι οὐκ ἄμουσον εἴποιμι ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι μελέτης ἄξιον.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ τέκνον· ἐφήμι γάρ.

27. ΑΠΟΛ. Ὁ Τιμοκλῆς οὗτος ἔστι μὲν χρηστός ἀνὴρ 27 καὶ εὐσεβής καὶ τοὺς λόγους πάννυ ἠκρίβωκε τοὺς Στωϊκοὺς· ὥστε καὶ σύνεστιν ἐπὶ σοφίᾳ πολλοῖς τῶν νέων καὶ μισθούς οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τούτῳ ἐκλέγει, σφόδρα πιθανός ὢν, ὁπότε ἰδίᾳ τοῖς μαθηταῖς διαλέγοιτο· ἐν πλήθει 673 δὲ εἰπεῖν ἀτολμώτατός ἐστι καὶ τὴν φωνὴν ἰδιώτης καὶ μιξοβάρβαρος, ὥστε καὶ γέλωτα ὀφλισκάνειν διὰ τοῦτο ἐν

ταῖς συνουσίαις οὐ ξυνείρων, ἀλλὰ βατταρίζων τεταραγμένως, καὶ μάλιστα ὁπόταν οὕτως ἔχων καὶ καλλιρρημοσύνην ἐπιδεικνυσθαι βούληται. ξυνεῖναι μὲν γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ὀξύς ἐστι καὶ λεπτογνώμων, ὡς φασιν οἱ ἄμεινον τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότες, λέγων δὲ καὶ ἐρμηνεύων ὑπ' ἀσθενείας διαφθείρει αὐτὰ καὶ συγχεῖ οὐκ ἀποσαφηνίζων ὅ τι βούλεται, ἀλλ' αἰνίγμασιν ἐοικότα προτείνων καὶ πάλιν αὖ πολὺ ἀσαφέστερα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος· οἱ δὲ οὐ ξυνιέντες καταγελωσιν αὐτοῦ. δεῖ δ' οἶμαι σαφῶς λέγειν καὶ τούτου μάλιστα πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν πρόνοιαν, ὡς ξυνήσουσιν οἱ ἀκούοντες.

28 28. ΜΩΜ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας, ὦ Ἄπολλον, ἐπαινέσας τοὺς σαφῶς λέγοντας, εἰ καὶ μὴ πάνυ ποιεῖς αὐτὸς σὺ ἐν τοῖς χρησμοῖς λοξὸς ὢν καὶ γριφώδης καὶ ἐς 674 τὸ μεταχμίον ἀσαφῶς ἀπορρίπτων τὰ πολλὰ, ὡς τοὺς ἀκούοντας ἄλλου δεῖσθαι Πυθίου πρὸς τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν. ἀτὰρ τί τὸ ἐπὶ τούτῳ ξυμβουλευεῖς; τίνα ἴασιν ποιήσασθαι τῆς Τιμοκλέους ἀδυναμίας ἐν τοῖς λόγοις;

29 29. ΑΠΟΛ. Ξυνήγορον, ὦ Μῶμε, εἴ πως δυνήθειμεν, αὐτῷ παρασχεῖν ἄλλον τῶν δεινῶν τούτων, ἐροῦντα κατ' ἀξίαν ἅπερ ἂν ἐκεῖνος ἐνθυμηθεῖς ὑποβάλλῃ.

ΜΩΜ. Ἀγένειον τοῦτο ὡς ἀληθῶς εἴρηκας, ἔτι παιδαγωγοῦ τινος δεόμενον, ξυνήγορον ἐν ξυνοσίᾳ φιλοσόφων παραστήσασθαι ἐρμηνεύσοντα πρὸς τοὺς παρόντας ἅπερ ἂν δοκῇ Τιμοκλεῖ, καὶ τὸν μὲν Δᾶμιν ἀντοπρόσωπον καὶ δι' αὐτοῦ λέγειν, τὸν δὲ ὑποκριτῆ προσχρώμενον ἰδίᾳ πρὸς τὸ οὖς ἐκείνῳ ὑποβάλλειν τὰ δοκοῦντα, τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν, οὐδ' αὐτὸν ἴσως ξυνιέντα ὅ τι ἀκούσειε. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἂν εἴη τῷ πλήθει;

30 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἄλλως ἐπινοήσωμεν. 30. σὺ δέ, ὦ Θανμάσιε — φῆς γὰρ καὶ μάντις εἶναι καὶ μισθοῦς οὐκ ὀλί- 675 γους ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἐξέλεξας ἄχρι τοῦ καὶ πλίνθους χρυσᾶς ποτε εἰληφέναι — τί οὐκ ἐπεδείξω ἡμῖν κατὰ καιρὸν τὴν τέχνην προειπῶν ὁπότερος τῶν σοφιστῶν κρατήσῃ λέγων; οἴσθα γὰρ δήπου τὸ ἀποβησόμενον μάντις ὢν.

ΑΠΟΛ. Πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατόν ποιεῖν ταῦτα μήτε τρίποδος ἡμῖν παρόντος μήτε θυμιαμάτων ἢ πηγῆς μαντικῆς, οἷα ἡ Κασταλία ἐστίν;

ΜΩΜ. Ὅρᾳς; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον ἐν στενῷ ἐχόμενος.

ΖΕΥΣ. Ὅμως, ὦ τέκνον, εἰπέε καὶ μὴ παράσῃς τῷ συκοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς διαβάλλειν καὶ χλευάζειν τὰ σὰ ὡς ἐπὶ τρίποδι καὶ ὕδατι καὶ λιβανωτῷ κείμενα, ὡς, εἰ μὴ ἔχοις ταῦτα, στερηθησόμενος τῆς τέχνης.

ΑΠΟΛ. Ἄμεινον μὲν ἦν, ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς ἢ ἐν Κολοφῶνι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀπάντων μοι τῶν χρησίων παρόντων, ὡς ἔθος. Ὅμως δὲ καὶ οὕτω γυμνὸς ἐκείνων καὶ ἄσκευος πειράσομαι προειπεῖν ὅποτέρου τὸ κράτος ἔσται· ἀνέξεσθε δέ, εἰ μὴ ἔμμετρα λέγοιμι.

ΜΩΜ. Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον, ὦ Ἄπολλον, καὶ οὐ ξυνηγόρου καὶ αὐτὰ ἢ ἐρμηνέως δεόμενα· καὶ γὰρ οὐκ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη νῦν ἐν Λυδία ξυνέψεται· ἀλλὰ οἴσθα περὶ ὅτου ἢ σκέψις. —

ΖΕΥΣ. Τί ποτ' ἔρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τὰ γε πρὸ τοῦ χρησιμοῦ ταῦτα ἤδη φοβερά· ἢ χροὰ τετραμμένη, οἱ ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς, ἢ κόμη ἀνασοβουμένη, τὸ κίνημα κορυβαντῶδες καὶ ὅλως κατόχημα πάντα καὶ φρικώδη καὶ μυστικά.

677 31. **ΑΠΟΛ.** Κέκλυτε μαντιπόλον τόδε θέσφατον 31

Ἄπόλλωνος

ἄμφ' ἔριδος κρυερῆς, τὴν ἀνέρες ἐστήσαντο

ὀξυβοὶ μύθοισι κορυσσόμενοι πυκνιοῖσι.

πολλὰ γὰρ ἔνθα καὶ ἔνθα μόθου ἑτεραλκεῖ κλωγμῷ

ταρφέος ἄκρα κόρυμβα καταπλήσσουσιν ἐχέτλης.

ἀλλ' ὅταν αἰγυπιὸς γαμψώνυχος ἀκρίδα μάρψῃ,

678 δὴ τότε λοίσθιον ὄμβροφόροι κλάγξουσι κορῶναι.

νίκη δ' ἡμιόνων, ὁ δ' ὄνος θοὰ τέκνα κορύψει.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτο ἀνεκάγχασας, ὦ Μῶμε; καὶ μὴν οὐ γελοῖα τὰ ἐν ποσὶ· παῦσαι κακόδαιμον, ἀποπνιγῆση ὑπὸ τοῦ γέλωτος.

ΜΩΜ. Καὶ πῶς δυνατόν, ὦ Ζεῦ, ἐφ' οὕτω σαφεῖ καὶ προδήλῳ τῷ χρησμῷ;

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν ἤδη ἐρμηνεῖοις ἂν αὐτὸν ὅτι καὶ λέγει.

ΜΩΜ. Πάνυ πρόδηλα, ὥστε οὐδὲν ἡμῖν Θεμιστοκλέους δεήσει. φησὶ γὰρ τὸ λόγιον οὕτωςι διαρρήδη γόητα μὲν εἶναι τοῦτον, ὑμᾶς δὲ ὄνους κανθηλίους νῆ Δία καὶ ἡμιόνους, τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ, οὐδ' ὅσον αἱ ἀκριδες τὸν νοῦν ἔχοντας.

82 **32. ΗΡΑΚ.** Ἐγὼ δέ, ὦ πάτερ, εἰ καὶ μέτοικός εἰμι, οὐκ ὀκνήσω ὅμως τὰ δοκοῦντά μοι εἰπεῖν· ὁπότεν γὰρ ἤδη ξυνελθόντες διαλέγωνται, τηνικαῦτα, ἣν μὲν ὁ Τιμοκλῆς ὑπέροχη, ἐάσομεν προχωρεῖν τὴν ξυνοσίαν ὑπὲρ 679 ἡμῶν, ἣν δὲ ἕτεροῖον τι ἀποβαίνει, τότε ἤδη τὴν στοᾶν αὐτὴν ἔγωγε, εἰ δοκεῖ, διασείσας, ἐμβαλῶ τῷ Δάμιδι, ὡς μὴ κατάρατος ὢν ὑβρίζῃ εἰς ἡμᾶς.

ΖΕΥΣ. Ἡράκλεις, ὦ Ἡράκλεις, ἄγροικον τοῦτ' εἶρηκας καὶ δεινῶς Βοιώτιον, ξυναπολέσαι ἐνὶ πονηρῷ τοσούτους χρηστοὺς καὶ προσέτι τὴν στοᾶν αὐτῷ Μαραθῶνι καὶ Μιλτιάδῃ καὶ Κυναιγείρῳ. καὶ πῶς ἂν τούτων συμπεσοντων οἱ ῥήτορες ἔτι ῥητορεύοιεν τὴν μεγίστην ἐς τοὺς λόγους ὑπόθεσιν ἀφηρημένοι; ἄλλως τε ζῶντι μὲν σοι δυνατὸν ἦν ἴσως τι καὶ πρᾶξαι τοιοῦτον, ἀφ' οὗ δὲ θεὸς γεγένησαι, μεμάθηκας, οἴμαι, ὡς αἱ Μοῖραι τὰ τοιαῦτα μόναι δύνανται, ἡμεῖς δὲ ἄκυροι αὐτῶν ἔσμεν.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν καὶ ὁπότε τὸν λέοντα ἢ τὴν ὕδραν ἐφόνεον, αἱ Μοῖραι δι' ἐμοῦ ἐκεῖνα ἔπραττον;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλιστα.

ΗΡΑΚ. Καὶ νῦν ἦν τις ὑβρίζῃ εἰς ἐμὲ ἢ περιουλῶν μου τὸν νεῶν ἢ ἀνατρέπων τὸ ἄγαλμα, ἦν μὴ ταῖς Μοῖ- 680 ραῖς πάλαι δεδογμένον ἦ, οὐκ ἐπιτρέψω αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας· ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμικός ἔφη, ἄγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων· εἰ τοιαῦτά ἐστι τὰ ὑμέτερα, μακρὰ χαίρειν φράσας ταῖς ἐν οὐρανῷ τιμαῖς καὶ κλίση καὶ ἱερείων αἵματι ἐς τὸν ἄδην ἄπειμι, ὅπου με γυμνὸν τὸ τόξον

ἔχοντα κὰν τὰ εἶδωλα φοβήσεται τῶν ὑπ' ἔμοῦ πεφονευ-
μένων θηρίων.

ΖΕΥΣ. Εὐ³ γε, οἴκοθεν ὁ μάρτυς, φησὶν· ἀπέσωσάς
681 γ' ἂν οὖν τῷ Δάμιδι ταῦτα εἰπεῖν ὑποβαλῶν. 33. ἀλλὰ 33
τίς ὁ σπουδῆ προσιῶν οὗτος, ὁ χαλκοῦς, ὁ εὐγραμμος
καὶ εὐπερίγραπτος, ὁ ἀρχαῖος τὴν ἀνάδεσιν τῆς κόμης;
μᾶλλον δὲ ὁ σός, ὡ³ Ἑρμῆ, ἀδελφός ἐστιν, ὁ ἀγοραῖος, ὁ
παρὰ τὴν Ποικίλῃν· πίττης γοῦν ἀναπέπλησται ὀσημέ-
ραι ἐκματτόμενος ὑπὸ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. τί, ὡ³ παῖ,
δρομαῖος ἡμῖν ἀφίξιαι; ἢ πού τι ἐκ γῆς νεώτερον ἀπαγ-
γέλλεις;

ΕΡΜΑΓΟΡΑΣ. Ὑπέρεμεγα, ὡ³ Ζεῦ, καὶ μυρίας τῆς
σπουδῆς δεόμενον.

ΖΕΥΣ. Λέγε ἤδη, εἴ τι καὶ ἄλλο ἡμᾶς ἐπανιστάμε-
νον λέληθεν.

ΕΡΜΑΓ. Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑπο
πιττούμενος στέρνον τε καὶ μετάφρενον·
682 θώραξ δέ μοι γελοῖος ἀμφὶ σώματι
πλασθεὶς παρηώρητο μιμηλῆ τέχνη
σφραγίδα χαλκοῦ πᾶσαν ἐκτυπούμενος·
ὄρω δ' ὄχλον στείχοντα καὶ τινὰς δύο
ὠχρούς κεκράκτας, πνυγμάχους σοφισμάτων,
Δᾶμιν τε καὶ —

ΖΕΥΣ. Παῦε, ὡ³ Ἑρμαγόρα βέλτιστε, ἰαμβίζων· οἶδα
γὰρ οὔστινας λέγεις. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον, εἰ πάλαι
ξυγκροτεῖται αὐτοῖς ἡ ἔρις.

ΕΡΜΑΓ. Οὐδέπω, ἀλλ' ἐν ἀκροβολισμοῖς ἔτι ἦσαν
ἀποσφενδονῶντες ἀλλήλοισ πόρρωθεν ποθεν λαιδοροῦ-
μενοι.

ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἔτι χρῆ ποιεῖν λοιπόν, ὡ³ θεοί, ἢ
ἀκροᾶσθαι ἐπικύψαντας αὐτῶν; ὥστε ἀφαιρείτωσαν αἱ
Ἔρραι τὸν μοχλὸν ἴδη καὶ ἀπάγουσαι τὰ νέφη ἀναπεταν-
νύτωσαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ. 34. Ἡράκλεις, ὅσον 34
683 τὸ πλῆθος ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἀπηντήκασιν. ὁ δὲ Τιμοκλῆς
αὐτὸς οὐ πάνυ μοι ἀρέσκει ὑποτρέμων καὶ ταραττόμε-
νος· ἀπολεῖ ἅπαντα οὗτος τήμερον· δῆλος γοῦν ἐστιν οὐδ'

ἀντάρασθαι τῷ Δάμιδι δυνησόμενος. ἀλλ' ὅπερ ἡμῖν
δυνατόν, εὐχόμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ

σιγῇ ἐφ' ἡμεῖων, ἵνα μὴ Δάμις γε πύθῃται.

35 35. TIM. Τί φῆς, ὦ ἱερόσυλε Δάμι, θεοὺς μὴ εἶναι
μηδὲ προνοεῖν ἀνθρώπων;

ΔΑΜ. Οὐκ· ἀλλὰ σὺ πρότερον ἀπόκριναί μοι, ὥτινι
λόγῳ ἐπεισθῆς εἶναι αὐτούς.

TIM. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σύ, ὦ μιαιρέ, ἀπόκριναί.

ΔΑΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σύ.

ZEYΣ. Ταῦτι μὲν παρὰ πολὺ ὁ ἡμέτερος ἄμεινον
καὶ εὐφωνότερον τραχύνεται. εὖ γε, ὦ Τιμόκλεις, ἐπίχει
τῶν βλασφημιῶν· ἐν γὰρ τούτῳ σοι τὸ κράτος, ὡς τά γε
ἄλλα ἰχθύν σε ἀποφανεῖ ἐπιστομίζων.

TIM. Ἀλλά, μὰ τὴν Ἀθηναῶν, οὐκ ἂν ἀποκριναίμην
σοι πρότερος.

684

ΔΑΜ. Οὐκοῦν ἐρώτα, ὦ Τιμόκλεις· ἐκράτησας γὰρ
τοῦτό γε ὁμωμοκῶς· ἀλλ' ἄνευ τῶν βλασφημιῶν, εἰ δοκεῖ.

36 36. TIM. Εὖ λέγεις· εἶπέ οὖν μοι, οὐ δοκοῦσι σοι,
ὦ κατάρατε, προνοεῖν οἱ θεοί;

ΔΑΜ. Οὐδαμῶς.

TIM. Τί φῆς; ἀπρονόητα οὖν ταῦτα ἅπαντα;

ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Οὐδ' ὑπό τινι ἄρα θεῷ τάττεται ἢ τῶν ὄλων
ἐπιμέλεια;

ΔΑΜ. Οὐ.

TIM. Πάντα δὲ εἰκῆ φέρεται [ἀλόγῳ φορᾷ];

ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Εἴτ' ἄνθρωποι ταῦτα ἀκούοντες ἀνέχεσθε καὶ
οὐ καταλεύσετε τὸν ἀλιτήριον;

ΔΑΜ. Τί τοὺς ἀνθρώπους ἐπ' ἐμὲ παροξύνεις, ὦ
Τιμόκλεις; ἢ τίς ὢν ἀγανακτεῖς ὑπὲρ τῶν θεῶν, καὶ
ταῦτα ἐκείνων αὐτῶν οὐκ ἀγανακτούντων; οἷ γε οὐδὲν
δεινὸν διατεθείκασί με πάλαι ἀκούοντες, εἴ γε ἀκούουσιν.

TIM. Ἀκούουσι γάρ, ὦ Δάμι, ἀκούουσι, καὶ σε μετῴσι
ποτε χρόνῳ ὕστερον.

37 37. ΔΑΜ. Καὶ πότε ἂν ἐκεῖνοι σχολὴν ἄγοιεν ἐπ'

ἔμέ, τσαῦτα, ὡς φής, πράγματα ἔχοντες καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἄπειρα τὸ πλῆθος ὄντα οἰκονομούμενοι; ὥστε οὐδὲ σέ πω ἡμύναντο ὧν ἐπιορκεῖς ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς βλασφημεῖν ἀναγκάζωμαι παρὰ τὰ ξυγκείμενα. καίτοι οὐχ ὀρῶ ἦντιν' ἂν ἄλλην ἐπίδειξιν τῆς αὐτῶν
 685 προνοίας μείζω ἐξενεγκεῖν ἠδύναντο ἢ σὲ κακὸν κακῶς ἐπιτρίψαντες. ἀλλὰ δῆλοί εἰσιν ἀποδημοῦντες ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν ἴσως μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας· ἔθνος γοῦν αὐτοῖς συνεχῶς ἵναί παρ' αὐτοὺς μετὰ δαῖτα καὶ ἀνεπαγγέλτοις ἐνίστε.

38. TIM. Τί πρὸς τσαύτην ἀναισχυντίαν εἵπομι 38
 ἂν, ὦ Δᾶμι;

ΔΑΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Τιμόκλεις, ὃ πάλαι ἐγὼ ἐπόθουν ἀκοῦσαι σου, ὅπως ἐπείσθης οἶεσθαι προνοεῖν τοὺς θεούς.

TIM. Ἡ τάξις με πρῶτον τῶν γινομένων ἐπεισεν, [ὁ] ἥλιος ἀεὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰὼν καὶ σελήνη κατὰ ταῦτα καὶ ὤραι τρεπόμεναι καὶ φυτὰ φυτόμενα καὶ ζῶα γεννώμενα καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως εὐμηχάνως κατεσκευασμένα, ὡς τρέφεσθαι καὶ ἐννοεῖν καὶ κινεῖσθαι καὶ βαδίζειν καὶ τεκταίνεσθαι καὶ σκυτοτομεῖν, καὶ τᾶλλα ταῦτα οὐ προνοίας ἔργα εἶναι σοι δοκεῖ;

ΔΑΜ. Αὐτό που τὸ ζητούμενον, ὦ Τιμόκλεις, ξυναρπάζεις· οὐδέπω γὰρ δῆλον εἰ προνοία τούτων ἕκαστον ἀποτελεῖται. ἀλλ' ὅτι μὲν τοιαῦτά ἐστι τὰ γινόμενα φαίην ἂν καὶ αὐτός· οὐ μὴν ἀντίκα πεπεῖσθαι ἀνάγκη καὶ ὑπότινος προμηθείας αὐτὰ γίνεσθαι· ἐνὶ γὰρ καὶ ἄλλως ἀρξάμενα νῦν ὁμοίως καὶ κατὰ ταῦτα ξυνίστασθαι. σὺ
 686 δὲ τάξιν αὐτῶν ὀνομάζεις τὴν ἀνάγκην. εἶτα δηλαδὴ ἀγανακτήσεις, εἴ τίς σοι μὴ ἀκολουθοῖη τὰ γινόμενα μὲν, ὁποῖά ἐστι, καταριθμουμένῳ καὶ ἐπαινοῦντι, οἰομένῳ δὲ ἀπόδειξιν ταῦτα εἶναι τοῦ καὶ προνοίας διατάττεσθαι αὐτῶν ἕκαστον. ὥστε κατὰ τὸν κωμικόν·

τοῦτι μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε.

39. TIM. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι καὶ ἄλλης ἐπὶ τούτοις 39
 δεῖν ἀποδείξεως. ὅμως δ' οὖν ἐρῶ· ἀπόκριναι γάρ μοι. Ὅμηρός σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητῆς γενέσθαι;

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐκείνω ἐπέισθην τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ἐμφανίζοντι.

ΔΑΜ. Ἄλλ', ὦ θανμάσιε, ποιητὴν μὲν ἀγαθὸν Ὅμηρον γεγενῆσθαι πάντες σοι ξυνομολογήσουσι, μάρτυρα δὲ ἀληθῆ περὶ τῶν τοιούτων οὔτε ἐκείνον οὔτε ἄλλον ποιητὴν οὐδένα· οὐ γὰρ ἀληθείας μέλει αὐτοῖς, οἴμαι, ἀλλὰ τοῦ κηλεῖν τοὺς ἀκούοντας, καὶ διὰ τοῦτο μέτροις τε κατάρδουσι καὶ μύθοις κατέχουσι καὶ ὅλως ἅπαντα
 40 ὑπὲρ τοῦ τερπνοῦ μηχανῶνται. 40. ἀτὰρ ἠδέως ἂν καὶ ἀκούσαιμι, οἷστισι μάλιστα ἐπέισθης τῶν Ὀμήρου· ἄρα οἷς περὶ τοῦ Διὸς λέγει, ὡς ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν ἢ θυγάτηρ καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ γυνή; καὶ εἴ μὴ τὸν Βριάρεων ἢ Θέτις ἐκάλεσεν ὡς νοήσασα τὸ γινόμενον, ἐπεπέδητο ἂν ἡμῖν ὁ βέλτιστος Ζεὺς ξυναρπασθεῖς. ἀνθ' ὧν καὶ ἀπομνημονεύων τῇ Θέτιδι τὴν εὐεργεσίαν
 687 ἕξαπατᾷ τὸν Ἀγαμέμνονα ὄνειρόν τινα ψευδῆ ἐπιπέμψας, ὡς πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀποθάνοιεν. ὄργῃς; ἀδύνατον γὰρ ἦν αὐτῷ κεραυνὸν ἐμβαλόντι καταφλέξαι τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτὸν ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα εἶναι δοκεῖν. ἢ ἐκεῖνά σε μάλιστα ἐς τὴν πίστιν ἐπεσπάσατο ἀκούοντα, ὡς Διομήδης μὲν ἔτρωσε τὴν Ἀφροδίτην, εἶτα τὸν Ἄρην αὐτὸν Ἀθηναῖς παρακελεύσει, μετὰ μικρὸν δὲ αὐτοὶ ξυμπεσόντες οἱ θεοὶ ἐμονομαχοῦντο ἀναμῖξ ἄρρενες καὶ θήλειαι, καὶ Ἀθηναῖ μὲν Ἄρην καταγωνίζεται, ἅτε καὶ προπεπονηκότα, οἴμαι, ἐκ τοῦ τραύματος, ὃ παρὰ τοῦ Διομήδους εἰλήφει,

Ἀητοῖ δ' ἀντίστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς;

ἢ τὰ περὶ τῆς Ἀρτέμιδος σοι πιθανὰ ἔδοξεν, ὡς ἐκείνη μεμψίμοιρος οὔσα ἠγανάκτησεν οὐ κληθεῖσα ἐφ' ἐστίασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως, καὶ διὰ τοῦτο σὺν τινα ὑπερφυᾷ καὶ ἀνυπόστατον τὴν ἀλκὴν ἐπαφῆκεν ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ; ἄρ' οὖν τὰ τοιαῦτα λέγων σε Ὅμηρος πέπεικε;

41 *ΖΕΥΣ.* Βαβαί· ἠλίκον, ὦ θεοί, ἀνεβόησε τὸ πλῆθος, ἐπαινοῦντες τὸν Δᾶμιν· ὃ δ' ἡμέτερος ἀπορομένην ἔοικε· ἰδίει γοῦν καὶ ὑποτρέμει καὶ δῆλός ἐστιν

ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα, καὶ ἴδῃ περιβλέπει οἱ παρεκδὺς
688 ἀποδράσεται.

ΤΙΜ. Οὐδ' Εὐριπίδης ἄρα σοι δοκεῖ λέγειν τι ὑγιές,
ὁπότεν αὐτοὺς ἀναβιβασάμενος τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν σκη-
νὴν δεικνύη σώζοντας μὲν τοὺς χρηστοὺς τῶν ἡρώων,
τοὺς πονηροὺς δὲ καὶ κατὰ σὲ τὴν ἀσέβειαν ἐπιτρίβοντας;

ΔΑΜ. Ἄλλ', ὦ γενναιότατε φιλοσόφων Τιμόκλεις,
εἰ ταῦτα ποιοῦντες οἱ τραγωδοποιοὶ πεπεῖκασι σε, ἀνάγκη
δυοῖν θάτερον, ἤτοι Πῶλον καὶ Ἀριστόδημον καὶ Σάτυρον
ἡγεῖσθαι σε θεοὺς εἶναι τότε ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν
αὐτὰ καὶ τοὺς ἐμβάτας καὶ τοὺς ποδήρεις χιτῶνας καὶ
χλαμύδας καὶ χειρίδας καὶ προγαστριδία [καὶ σωματία]
689 καὶ τᾶλλα, οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνουσι τὴν τραγωδίαν, ὅπερ
γελοιοτάτον οἶμαι· ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπότεν ὁ Εὐριπί-
δης, μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δο-
κοῦντά οἱ λέγη, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου,
ὄρῳ τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἠγοῦ θεόν.

καὶ πάλιν,

Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ
κλίων.

καὶ τὰ τοιαῦτα.

690 42. ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ ἔθνη ἐξη- 42
πάτηνται θεοὺς νομίζοντες καὶ πανηγυρίζοντες;

ΔΑΜ. Εὖ γε, ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ὑπέμνησας τῶν
κατὰ τὰ ἔθνη νομιζομένων, ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι τις
ἂν ὡς οὐδὲν βέβαιον ὁ περὶ θεῶν λόγος ἔχει· πολλὴ γὰρ
ἡ ταραχὴ καὶ ἄλλοι ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν ἀκι-
νάκη θύοντες καὶ Θορᾶκες Ζαμόλξιδι, δραπέτη ἀνθρώπῳ
ἐκ Σάμον ὡς αὐτοὺς ἤκοντι, Φρύγες δὲ Μῆνη καὶ Αἰ-
θίοπες Ἡμέρα καὶ Κυλλήνιοι Φάλητι καὶ Ἀσσύριοι περι-
στερᾶ καὶ Πέρσαι πυρὶ καὶ Αἰγύπτιοι ὕδατι. καὶ τοῦτο
μὲν ἅπασι κοινὸν τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ, ἰδίᾳ δὲ Μεμ-
φίταις μὲν ὁ βοῖς θεός, Πηλουσιώταις δὲ κρόμμυον, καὶ
ἄλλοις ἴβις ἢ κροκόδειλος καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος ἢ αἰ-

λουρος ἢ πλήθης· καὶ ἔτι κατὰ κώμας τοῖς μὲν ὁ δεξιὸς ὤμος θεός, τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέραν οἰκοῦσιν ἄτερος· καὶ ἄλλοις κεφαλῆς ἡμίτομον, καὶ ἄλλοις ποτήριον κεραμεοῦν ἢ τρύβλιον. ταῦτα πῶς οὐ γέλωσ ἐστίν, ὧ καλὲ Τι- 691 μόκλεις;

ΜΩΜ. Οὐκ ἔλεγον, ὧ θεοί, πάντα ταῦτα ἦξιεν ἐς τοῦμφανὲς καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθήσεσθαι;

ΖΕΥΣ. Ἐλεγες, ὧ Μῶμε, καὶ ἐπετίμας ὀρθῶς, καὶ ἔγωγε πειράσομαι ἐπανορθώσασθαι αὐτά, ἣν τὸν ἐν ποσὶ τοῦτον κίνδυνον διαφύγωμεν.

43. TIM. Ἄλλ', ὧ θεοὶς ἐχθρὲ σύ, τοὺς χρησμοὺς καὶ προαγορεύσεις τῶν ἐσομένων τίνος ἔργον ἂν εἴποις ἢ θεῶν καὶ τῆς προνοίας τῆς ἐκείνων;

ΔΑΜ. Σιώπησον, ὧ ἄριστε, περὶ τῶν χρησμῶν, ἐπεὶ ἐρήσομαι σε, τίνος αὐτῶν μάλιστα μεμνήσθαι ἀξιοῖς; ἄρ' ἐκείνου, ὃν τῷ Ἀνδῶ ὁ Πύθιος ἔχρησεν, ὃς ἀκριβῶς ἀμφήκης ἦν καὶ διπρόσωπος, οἷοι εἰσι τῶν Ἑρμῶν ἔνιοι, διττοὶ καὶ ἀμφοτέρωθεν ὅμοιοι, πρὸς ὁπότερον ἂν αὐτῶν μέρος ἐπιστραφήσῃ; τί γάρ; μᾶλλον ὁ Κροῖσος διαβὰς τὸν Ἄλυν τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ἢ τὴν Κύρου καταλύσει; καίτοι οὐκ ὀλίγων ταλάντων ὁ Σαρδιανὸς ἐκείνος ὄλεθρος 692 τὸ ἀμφιδέξιον τοῦτο ἔπος ἐπρίατο.

ΜΩΜ. Αὐτά που, ὧ θεοί, ἀγῆρ διεξέρχεται λέγων ἃ ἐγὼ ἐδεδίειν μάλιστα. ποῦ νῦν ὁ καλὸς ἡμῖν κίθαρι- δός; ἀπολόγησαι αὐτῷ κατελθὼν πρὸς ταῦτα.

ΖΕΥΣ. Σὺ ἡμᾶς ἐπισφάττεϊς, ὧ Μῶμε, οὐκ ἐν καιρῷ νῦν ἐπιτιμῶν.

44. TIM. Ὅρα οἶα ποιεῖς, ὧ ἀλιτήριε Δᾶμι, μονονοχὶ τὰ ἔδη αὐτὰ τῶν θεῶν ἀνατρέπεις τῷ λόγῳ καὶ βωμοὺς αὐτῶν.

ΔΑΜ. Οὐ πάντας ἔγωγε τοὺς βωμούς, ὧ Τιμόκλεις, τί γὰρ καὶ δεινὸν ἀπ' αὐτῶν γίγνεται, εἰ θυμαμάτων καὶ εὐωδίας εἰσὶ μεστοί, τοὺς δ' ἐν Ταύροις τῆς Ἀρτέμιδος ἡδέως ἂν ἐπειδὸν ἐκ βάρθρων ἐπὶ κεφαλὴν ἀνατρεπομέ- νους, ἐφ' ὧν τοιαῦτα ἢ παρθένης εὐωχουμένη ἔχαιρε.

ΖΕΥΣ. Τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλ-

θεν, ὃς δαιμόνων οὐδενὸς φεΐδεται, ἀλλ' ἐξ ἀμάξης παρρησιάζεται καὶ

μάρπτει ἐξείης, ὃς τ' αἴτιος ὃς τε καὶ οὐκί.

ΜΩΜ. Καὶ μὴν ὀλίγους ἄν, ὦ Ζεῦ, τοὺς ἀναιτίους εὗροις ἐν ἡμῖν· καὶ που τάχα προῖων ὁ ἄνθρωπος ἄψεται καὶ τῶν κορυφαίων τινός.

693 45. ΤΙΜ. Οὐδὲ βροντῶντος ἄρα τοῦ Διὸς ἀκούεις, 45
ὦ Θεομάχε Δᾶμι;

ΔΑΜ. Καὶ πῶς οὐ μέλλω βροντῆς ἀκούειν, ὦ Τιμόκλεις; εἰ δ' ὁ Ζεὺς ὁ βροντῶν ἐστι, σὺ ἄμεινον ἄν εἰδείης ἐκείθεν ποθεν παρὰ τῶν θεῶν ἀφιγμένος· ἐπεὶ οἷ γε ἐκ Κρήτης ἦγοντες ἄλλα ἡμῖνῶν διηγοται, τάφον τινὰ κειῖθι δεῖκνυσθαι καὶ στήλην ἐφροσάμενοι δηλοῦσαν ὡς οὐκέτι βροντήσειεν ἄν ὁ Ζεὺς πάλοι τεθνεῶς.

ΜΩΜ. Τοῦτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμεν ἐροῦντα τὸν ἄνθρωπον. τί δ' οὖν, ὦ Ζεῦ, ὠχρίακας ἡμῖν καὶ συγκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; θαρρεῖν χρῆ καὶ τῶν τοιούτων ἀνθρωπίσκων καταφρονεῖν.

ΖΕΥΣ. Τί λέγεις, ὦ Μῶμε; καταφρονεῖν; οὐχ ὄρας ὅσοι ἀκούουσι καὶ ὡς ξυμπεπεισμένοι εἰσὶν ἤδη καθ' ἡμῶν καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ἀναδησάμενος τῶν ὠτων ὁ Δᾶμις;

ΜΩΜ. Ἀλλὰ σύ, ὦ Ζεῦ, ὀπόταν ἐθελήσης, σειρῆν χρυσεῖην καθεῖς ἅπαντας αὐτοὺς

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις αὐτῇ τε θαλάσῃ.

46. ΤΙΜ. Εἰπέ μοι, ὦ κατάρατε, πέπλευκας ἤδη ποτέ; 46

ΔΑΜ. Καὶ πολλάκις, ὦ Τιμόκλεις.

694 ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἔφερε μὲν ὑμᾶς τότε ὁ ἄνεμος ἐμπί-
πτων τῇ ὀθόνη καὶ ἐμπιπλὰς τὰ ἀκάτια ἢ οἱ ἐρέττοντες, ἐκυβέρνα δὲ εἰς τις ἐφροσῶς καὶ ἔσωζε τὴν ναῦν.

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Εἶτα ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἄν ἔπλει μὴ κυβερνωμένη, τὸ δὲ ὄλον τοῦτο ἀκυβέρνητον οἶει καὶ ἀνηγεμόνευτον φρεσθαι;

ΖΕΥΣ. [Εὖ γε,] συνετώς ταῦτα ὁ Τιμοκλῆς καὶ ἰσχυρῶ τῷ παραδείγματι.

47. ΔΑΜ. Ἀλλ', ὦ Θεοφιλέστατε Τιμόκλεις, τὸν μὲν 47

κυβερνήτην ἐκείνον εἶδες ἂν αἰεὶ τὰ ξυμφέροντα ἐπινοοῦντα καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ παρασκευαζόμενον καὶ προστάτοντα τοῖς ναύταις, ἀλυσιτελὲς δὲ καὶ ἄλογον οὐδὲν τι εἶχε ἢ ναῦς, ὃ μὴ χρήσιμον πάντως καὶ ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τὴν ναυτιλίαν αὐτοῖς· ὃ δὲ σὸς οὗτος κυβερνήτης, ὃν τῆ 695
 μεγάλη ταύτη νηὶ ἐφεστάναι ἀξιοῖς, καὶ οἱ ξυμμαῦται αὐτοῦ οὐδὲν εὐλόγως οὐδὲ κατὰ τὴν ἀξίαν διατάττουσιν, ἀλλ' ὃ μὲν πρότονος, εἰ τύχοι, ἐς τὴν πρύμναν ἀποτέταται, οἱ πόδες δὲ ἐς τὴν πρῶραν ἀμφοτέροι· καὶ χρυσαὶ μὲν αἱ ἄγκυραι ἐνλοτε, ὃ χηνίσκος δὲ μολυβδοῦς, καὶ τὰ μὲν ὑφαλα κατὰγραφα, τὰ δ' ἔξαλα τῆς νεῶς ἄμορφα.

48 48. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ναυτῶν ἴδοις ἂν τὸν μὲν ἀργὸν καὶ ἄτεχνον καὶ ἄτολμον πρὸς τὰ ἔργα διμοιρίτην ἢ τριμοιρίτην, τὸν δὲ κατακολυμβῆσαι τε δεινὸν καὶ ἐπὶ τὴν κεραιαν ἀναπηδῆσαι ῥάδιον καὶ εἰδότα τῶν χρησίμων ἕκα- 696
 στα, μόνον τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον· τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐν τοῖς ἐπιβάταις, μαστιγίαν μὲν τινα ἐν προεδρίᾳ παρὰ τὸν κυβερνήτην καθήμενον καὶ θεραπευόμενον, καὶ ἄλλον κίναidon ἢ πατραλοῖαν ἢ ἱερόσυλον ὑπερτιμώμενον καὶ τὰ ἄκρα τῆς νεῶς κατελιηφότα, χαρίεντας δὲ πολλοὺς ἐν μυχῷ τοῦ σκάφους στενοχωρουμένους καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς ἀλήθειαν χειρόνων πατουμένους· ἐννόησον γοῦν ὅπως μὲν Σωκράτης καὶ Ἀριστείδης ἐπλευσε καὶ Φωκίων, οὐδὲ τὰ ἄλφιτα διαρκῆ ἔχοντες οὐδὲ ἀποτεῖναι τοὺς πόδας δυνάμενοι ἐπὶ γυμνῶν τῶν σανίδων παρὰ τὸν ἄντλον, ἐν ὄσοις δὲ ἀγαθοῖς Καλλίας καὶ Μειδίας καὶ 697
 Σαρδανάπαλλος ὑπερτρυφῶντες καὶ τῶν ὑφ' αὐτοῖς κα-
 49 ταπτύοντες. 49. τοιαῦτα ἐν τῇ νηὶ σου γίνεται, ὧ σοφώτατε Τιμόκλεις· διὰ τοῦτο αἱ ναυαγίαι μυρία. εἰ δέ τις κυβερνήτης ἐφεστῶς ἑώρα καὶ διέταπτεν ἕκαστα, πρῶτον μὲν οὐκ ἂν ἠγνόησεν οἵτινες οἱ χρηστοὶ καὶ οἵτινες οἱ φαῦλοι τῶν ἐμπλεόντων, ἔπειτα ἕκαστω κατὰ τὴν ἀξίαν τὰ προσήγοντα ἀπένειμεν ἂν, χώραν τε τὴν ἀμείνω τοῖς ἀμείνοσι παρ' αὐτὸν ἄνω, τὴν κάτω δὲ τοῖς χειροσι, καὶ συσσίτους ἔστιν οὓς ἀμείνους καὶ ξυμβούλους ἐποιήσαι' ἂν, καὶ τῶν ναυτῶν ὃ μὲν πρόθυμος ἢ πρόφρας ἐπι-

μελητῆς ἀπεδέδεικτ' ἂν ἢ τοίχου ἄρχων ἢ πάντως πρὸ
 698 τῶν ἄλλων, ὁ δὲ ὀκνηρὸς καὶ ῥάθυμος ἐπαίετ' ἂν τῷ κα-
 λωδίῳ πεντάκις τῆς ἡμέρας ἐς τὴν κεφαλὴν. ὥστε σοι,
 ὦ Θευμάσιε, τὸ τῆς νεὸς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει
 περιτετράφθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός.

50. ΜΩΜ. Ταυτὶ μὲν ἤδη κατὰ ροῦν προχωρεῖ τῷ 50
 Δάμιδι καὶ πλησίστιος ἐπὶ τὴν νίκην φέρεται.

ΖΕΥΣ. Ὁρθῶς, ὦ Μῶμε, εἰκάζεις. ὁ δ' οὐδὲν ἰσχυ-
 ρὸν ὁ Τιμοκλῆς ἐπινοεῖ, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ'
 ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ.

51. ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐπεὶ τῆς νεὸς τὸ παράδειγμα οὐ 51
 πάνυ σοι ἰσχυρὸν εἶναι ἔδοξεν, ἄκουσον ἤδη τὴν ἱεράν,
 699 φησίν, ἄγκυραν καὶ ἦν οὐδεμιᾶ μηχανῇ ἀπορρηξῆεις.

ΖΕΥΣ. Τί ποτ' ἄρα καὶ ἐρεῖ;

ΤΙΜ. Ἴδοις γὰρ εἰ ἀκόλουθα ταῦτα ξυλλογίζομαι,
 καὶ εἴ πη ἀντὰ δυνατόν σοι περιτρέψαι. εἰ γὰρ εἰσὶ βω-
 μοί, εἰσὶ καὶ θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ
 θεοί. τί πρὸς ταῦτα φῆς;

ΔΑΜ. Ἦν πρότερον γελάσω ἐς κόρον, ἀποκρινοῦ-
 μαί σοι.

ΤΙΜ. Ἄλλ' ἔοικας οὐδὲ παύσεσθαι γελῶν· εἰπέ δὲ
 ὅμως ὅπῃ σοι γελοῖον ἔδοξε τὸ εἰρημένον εἶναι.

ΔΑΜ. Ὅτι οὐκ αἰσθάνη ἀπὸ λεπτιῆς κρόκης ἐξαψά-
 μενός σου τὴν ἄγκυραν, καὶ ταῦτα ἱεράν οὔσαν· τὸ γὰρ
 εἶναι θεοὺς τῷ βωμοὺς εἶναι ξυνδήσας οἷε ἰσχυρὸν ποιή-
 700 σασθαι ἀπ' αὐτῶν τὸν ὄρμον. ὥστε ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο τού-
 του φῆς ἔχειν εἰπεῖν ἱερώτερον, ἀπίωμεν ἤδη.

52. ΤΙΜ. Ὁμολογεῖς τοίνυν ἠττησθαι προαπιών; 52

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Τιμόκλεις. σὺ γὰρ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τινων
 βιαζόμενοι ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἡμῖν καταπέφρευγας. ὥστε, νῆ
 τὴν ἄγκυραν τὴν ἱεράν, ἐθέλω σπείσασθαι ἤδη πρὸς σὲ ἐπ'
 αὐτῶν γε τῶν βωμῶν, ὡς μηκέτι περὶ τούτων ἐρίσοιμεν.

ΤΙΜ. Εἰρωνεύῃ ταῦτα πρὸς ἐμέ, τυμβωρῦχε καὶ
 μιὰρὲ καὶ κατάπτυστε καὶ μαστιγία καὶ κάθαρμα. οὐ γὰρ
 ἴσμεν οὔτινος μὲν πατρὸς εἶ, πῶς δὲ ἡ μήτηρ σου ἐπορ-
 νεύετο, καὶ ὡς τὸν ἀδελφὸν ἀπέπνιξας καὶ μοιχεύεις καὶ

τὰ μειράκια διαφθείρεις, λιχνότατε καὶ ἀναισχυντότατε; μὴ φεῦγε δ' οὖν, ἕως καὶ πληγὰς παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἀπέλθῃς· ἤδη γάρ σε τουτῶπι τῷ ἰστράκῳ ἀποσφάξω παμμύαρον ὄντα.

53 ZEYΣ. Ὁ μὲν γελῶν, ὡς θεοί, ἀποτρέχει, ὁ δ' 701 ἀκολουθεῖ λοιδορούμενος οὐ φέρων κατατροφῶντα τὸν Δᾶμιν, καὶ ἔοικεν αὐτὸν πατάξειν τῷ κεράμῳ ἐς τὴν κεφαλὴν, ἡμεῖς δὲ τί ποιῶμεν ἐπὶ τούτοις;

ΕΡΜ. Ὁρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικός εἰρηκέναι δοκεῖ, οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ.

τί γὰρ καὶ ἐπέρμεγα κακόν, εἰ ὀλίγοι ἄνθρωποι ταῦτα πεπεισμένοι ἀπίασι; πολλῶν γὰρ οἱ τάναντία γινώσκοντες πλείους, Ἑλλήνων θ' ὁ σύρφαξ βάρβαροι θ' ἅπαντες. (†)

ZEYΣ. Ἀλλά, ὡς Ἑρμῆ, τὸ τοῦ Δαρειοῦ πάνυ κालῶς ἔχον ἐστίν, ὃ εἶπεν ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου· ὥστε καὶ αὐτὸς ἐβουλόμην ἂν ἓνα τοιοῦτον ἔχειν οἶον τὸν Δᾶμιν ξύμμαχον ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

702

1 1. ΜΙΚΥΛΟΣ. Ἀλλὰ σέ, κάκιστε ἀλεκτρυνών, ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρέψειε φθογερόν οὕτω καὶ ὀξύφωνον ὄντα, ὅς με πλουτοῦντα καὶ ἡδίστῳ ὄνειρῳ ξυνόντα καὶ θαυμαστήν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα διάτορόν τι καὶ γεωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῦν τὴν πολὺ σοῦ μιαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἴ γε χρῆ τεκμαίρεσθαι τῆ τε ἡσυχίᾳ πολλῇ, ἔτι οὔση καὶ τῷ 703 κρύει μηδέπω με τὸ ὄρθριον ὥσπερ εἴωθεν ἀποπηγνύντι — γνώμων γὰρ οὗτος ἀψευδέστατός μοι προσελανουούσης ἡμέρας — οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν, ὁ δὲ αὔπνιος οὗτος ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον φυλάττων ἀφ' ἐσπέρας εὐθὺς ἤδη κέρραγεν, ἀλλ' οὔτι χαιρών γε· ἀμνοῦ-

μαι γὰρ εὐθὺς σε, ἦν μόνον ἡμέρα γένηται, συντρίβων τῇ βακτηρίᾳ, νῦν γάρ μοι πράγματα παρέξεις μεταπηδῶν ἐν τῷ σκότῳ.

ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. Μικύλε δέσποτα, ᾤμην τι χαριεῖσθαί σοι φθονῶν τῆς νυκτὸς ὅπόσον ἂν δυναίμην, ὡς ἔχοις ἐπορθρευόμενος προανύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων·
 104 ἦν γοῦν πρὶν ἴλιον ἀνίσχειν μίαν κρηπίδα ἐργάσῃ, πρὸ ὁδοῦ ἔση τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιστα πεπονηκώς. εἰ δέ σοι καθεύδειν ἦδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαι σοι καὶ πολὺ ἀφρονότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων, σὺ δὲ ὄρα ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν λιμώττης ἀνεγρόμενος.

2. **ΜΙΚ.** ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ Ἡράκλειε ἀλεξίκακε, τί 2 τὸ κακὸν τοῦτ' ἐστίν; ἀνθρωπίνως ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρῶν.

ΑΛΕΚ. Εἰτά σοι τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, εἰ ὁμόφωνος ὑμῖν εἶμι;

ΜΙΚ. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέποιτε, ὦ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν.

ΑΛΕΚ. Σὺ μοι δοκεῖς, ὦ Μικύλε, κομιδῇ ἀπαίδευτος εἶναι μηδὲ ἀνεγνωκέναι τὰ Ὀμήρου ποιήματα, ἐν οἷς καὶ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος μακρὰ χαιρεῖν φράσας τῷ χρεμετίζειν ἔστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ δια-
 705 λεγόμενος ἔπη ὅλα φαιψιδῶν, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἄνευ τῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύετο ἐκείνος καὶ τὰ μέλλοντα προεθέσπιζε καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν, οὐδ' ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο ὥσπερ σὺ τὸν ἀλεξίκακον ἀποτρόπαιον ἠγούμενος τὸ ἄκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησας, εἰ σοι ἢ τῆς Ἀργοῦς τρόπις ἐλάλησεν ὥσπερ ποτὲ ἢ φηγὸς ἐν Λωδῶνῃ αὐτόφωνος ἐμαντεύσατο, ἢ εἰ βύρσας εἶδες ἐρπούσας καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα, ἡμίλοπτα, περιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δὲ Ἑρμοῦ πάρεδρος ὢν λαλιστάτου καὶ λογιωτάτου θεῶν ἀπάντων καὶ τᾶλλα ὁμοδίαιτος ὑμῖν καὶ σύντροφος οὐ χαλεπῶς ἐμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν ἀνθρώπων φωνήν. εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν
 706 ὀκνήσαιμι σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς πρὸς ἡμᾶς ὁμοφωνίας καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν.

3. **ΜΙΚ.** Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν, ἀλεκτρῶν 3

οὕτω πρὸς με διαλεγόμενος; εἰπέ δ' οὖν πρὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ὃ βέλτιστε, ὃ τι καὶ ἄλλο σοι τῆς φωνῆς αἴτιον. ὡς δὲ σιωπήσομαι καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, τί σε χρηὴ δεδιέναι; τίς γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἴ τι διηγοίμην ὡς ἀλεκτρονόου αὐτὸ εἰπόντος ἀκηκώς;

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοίνυν παραδοξότατόν σοι εὖ οἶδ' ὅτι λόγον, ὃ Μικύλε· οὐτοσί γὰρ ὁ νῦν σοι ἀλεκτρονῶν φαινόμενος οὐ πρὸ πολλοῦ ἀνθρώπος ἦν.

ΜΙΚ. Ἦκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον ἀμέλει περὶ ὑμῶν ὡς Ἀλεκτρονῶν τις νεανίσκος φίλος γένοιτο τῷ Ἄρει καὶ ξυμπίνου τῷ θεῷ καὶ ξυγκωμάζου καὶ κοινωνοῖ τῶν ἐρωτικῶν· ὁπότε γοῦν ἄπιοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτην μοιχεύων ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἀλεκτρονόνα, καὶ ἐπειδήπερ τὸν Ἥλιον μάλιστα ὑφειρωῶτο, μὴ κατιδὼν ἐξέλπει πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπολείπειν αἰετὸν τὸν νεανίσκον μηνύοντα ὁπότε ἀνίσχοι ὁ Ἥλιος. εἰτά ποτε κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρονόνα ⁷⁰⁷ καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα, τὸν δὲ Ἥλιον λαθόντα ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ τῷ Ἄρει ἀφρόντιδι ἀναπανομένῳ διὰ τὸ πιστεύειν τὸν Ἀλεκτρονόνα μηνῦσαι ἂν, εἴ τις ἐπίου· καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἥλιου λαθόντα συλλαβεῖν αὐτοὺς περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι πεποίητο ἐπ' αὐτούς· ἀφεθέντα δὲ ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρη ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρονόου καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν ἐς τοῦτο τὸ ὄρνειον αὐτοῖς ὄπλοις, ὡς ἔτι τῆς κόρυθος τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος, ἐπειδὰν αἰσθησθε ἀνελευσόμενον τὸν ἥλιον, πρὸ πολλοῦ βοᾶν ἐπισημαινομένους τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ.

⁴ **4. ΑΛΕΚ.** Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὃ Μικύλε, τὸ δ' ἐμὸν ἑτεροῖόν τι γέγονε καὶ πάννυ ἔναγχος εἰς ἀλεκτρονόνα σοι μεταβέβηκα.

ΜΙΚ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναί.

ΑΛΕΚ. οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν [Μνησαρχίδην Σάμιον].

708 ΜΙΚ. Τὸν σοφιστὴν λέγεις, τὸν ἀλαζόνα, ὃς ἐνομοθέτει μῆτε κρεῶν γεύεσθαι μῆτε κυάμους ἐσθλῆιν, ἤδιστον ἔμοι γοῦν ὄψον ἐκτράπεζον ἀποφαινῶν, ἔτι δὲ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι;

ΑΛΕΚ. Ἴσθι δῆτα κάκεινο, ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου Εὐφορβος γένοιτο.

ΜΙΚ. Γόητά φασι καὶ τερατουργὸν [τὸν] ἀνθρώπον, ὃ ἀλεκτρυῶν.

ΑΛΕΚ. Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐγὼ σοὶ εἶμι ὁ Πυθαγόρας, ὥστε παῦ', ὡγαθέ, λοιδορούμενός μοι καὶ ταῦτα οὐκ εἰδὼς οἷός τις ἦν τὸν τρόπον.

ΜΙΚ. Τοῦτ' αὖ μακρῶ ἐκείνου τερατωδέστερον, ἀλεκτρυῶν φιλόσοφος. εἶπε δὲ ὁμῶς, ὡ Μνησάρχου παῖ, 709 ὅπως ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου ὄρνις, ἀντὶ δὲ Σαμίου Ταναρχικὸς ἀναπέφηνας· οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα οὐδὲ πάνυ πιστεῦσαι ῥάδια, ἐπεὶ καὶ δὴ ἤδη μοι τετηρηκέαι δοκῶ πάνυ ἐν σοὶ ἀλλότρια τοῦ Πυθαγόρου.

ΑΛΕΚ. Τὰ ποῖα;

ΜΙΚ. Ἐν μὲν ὅτι λάλος εἶ καὶ κρακτικός, ὁ δὲ σιωπᾶν ἐς πέντε ὅλα ἔτη οἶμαι παρήνει, ἕτερον δὲ καὶ παντελῶς παράνομον· οὐ γὰρ ἔχων ὅ τι σοὶ παραβάλοιμι, κυάμους χθὲς ἤκον ὡς οἶσθα ἔχων, καὶ σὺ οὐδὲν μελλήσας ἀνέλεξας αὐτούς· ὥστε ἢ ἐψεῦσθαι σοὶ ἀνάγκη καὶ ἄλλῳ εἶναι ἢ Πυθαγόρα ὄντι παρανενομηκέαι καὶ τὸ 710 ἴσον ἡσεβηκέαι κυάμους φαγόντα ὡς ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς ἐδηδόκεις.

5. ΑΛΕΚ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὡ Μικύλε, ἣτις αἰτία 5 τούτων οὐδὲ τὰ πρόσφορα ἐκάστω βίῳ. ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ἦσθιον τῶν κυάμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν δὲ φάγοιμ' ἂν, ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἡ τροφή. πλὴν ἄλλ' εἰ σοὶ φίλον, ἄκουε ὅπως ἐκ Πυθαγόρου τοῦτο νῦν εἶμι καὶ ἐν ὅσοις βίοις πρότερον ἐβιότευσα καὶ ἄτινα τῆς μεταβολῆς ἐκάστης ἀπολέλαυκα.

ΜΙΚ. Λέγοις ἂν· ὡς ἔμοιγε ὑπερήδιστον ἂν τὸ ἄκουσμα γένοιτο, ὥστε εἰ τις αἴρεσιν προδειῆ, πότερα μᾶλλον ἐθέλω σοῦ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος ἢ τὸν

πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκείνον αὖθις ὄραν τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα ὑπότερον ἂν ἐλοιμην· οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανείσι καὶ ἐν ἴση ὑμᾶς τιμῇ ἄγω σέ τε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνίπνιον. 711

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάξῃ τὸν ὄνειρον τίς ποτε ὁ φανείς σοι ἦν καὶ τίνα ἰνδάλματα μάταια διαφυλάττεις, κενὴν καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος ἀμενηνὴν τίνα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων;

6 **6. ΜΙΚ.** Ἄλλ' οὐδὲ ἐπιλήσομαι ποτε, ὦ ἀλεκτρῶν, εὖ ἴσθι τῆς ὄψεως ἐκείνης· οὕτω μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ᾤχετο, ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενα. οἶον γοῦν ἐν τοῖς ὡσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρεφόμενα, τοιοῦτον γάργαλον παρεῖχέ μοι τὰ ὄρώμενα.

ΑΛΕΚ. Ἡράκλεις, δεινὸν τίνα τὸν ὄνειρον φῆς εἶ γε πτηνὸς ὢν, ὡς φασί, καὶ ὄρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα ἦδη πηδᾶ καὶ ἐνδιατρῖβει 712 ἀνεωγῶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς μελιχρὸς οὕτως καὶ ἐναργῆς φαινόμενος· ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι οἶός τις ἐστίν οὕτω σοι τριπόθητος ὢν.

ΜΙΚ. Ἔτοιμος λέγειν· ἠδὲ γοῦν μοι τὸ μεμνησθαι καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ. σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγῆσθαι τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐπειδὴν σὺ, ὦ Μικύλε, παύσῃ ὄνειρώτων καὶ ἀποψήσῃ ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι· τὸ νῦν δὲ πρότερος εἶπέ, ὡς μάθω εἴτε διὰ τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν εἴτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἦχε πετόμενος.

ΜΙΚ. Οὐδὲ δι' ἐτέρας τούτων, ὦ Πυθαγόρα.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύο [μόνας] ταύτας λέγει.

ΜΙΚ. Ἔα χαιρεῖν τὸν λῆρον ἐκείνον ποιητὴν οὐδὲν εἰδόμενον ὄνειρων πέρι. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν τοιούτων ἐξίασιν, οἷους ἐκείνος ἑώρα οὐδὲ πάνν σαφῶς τυφλὸς αὐτὸς ὢν, ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ ἡδίστος ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτός, καὶ χρυσαῖα πάντα περιβεβλημένος καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.

713 *ΑΛΕΚ.* Παῦε, ὦ Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν· ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον καὶ μέταλλα ὅλα χρύσεια κεκοιμησθαι μοι δοκεῖς.

7. *ΜΙΚ.* Πολύ, ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολύ, 7 πῶς οἶει καλόν, οἶαν τὴν ἀγῆν ἀπαστρέπτον; τί ποτε ὁ Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γάρ με, εἰ οἶσθα, ὅποτε ἕδωρ ἄριστον εἰπὼν εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει, εὖ ποιῶν . . ., ἐν ἀρχῇ εὐθὺς [τοῦ βιβλίου] . . ., τοῦ καλλίστου τῶν ῥσμάτων ἀπάντων.

ΑΛΕΚ. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς, ἄριστον μὲν ἕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου;

ΜΙΚ. Νῆ Δία τοῦτ' αὐτό· ὥσπερ γὰρ τοῦμὸν ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον. ὡς δὲ [ἦδη] μάθης οἶόν τι ἦν, ἄκουσον, ὦ σοφώτατε ἀλεκτρῶν. ὅτι μὲν οὐκ οἰκόσιτος ἦν χθές, οἶσθα· Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχῶν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἤκειν ἐκέλευε τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

714 8. *ΑΛΕΚ.* Οἶδα πάνυ τοῦτο πεινήσας παρ' ὄλην τὴν 8 ἡμέραν, ἄχρι μοι βαθείας ἦδη ἑσπέρας ἦκες ὑποβεβρεγμένος τοὺς πέντε κνάμους ἐκείνους κομιζῶν οὐ πάνυ δαυιλὲς τὸ δεῖπνον ἀλεκτροῦνι ἀθλητῆ ποτε γενομένῳ καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ.

ΜΙΚ. Ἐπεὶ δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον, ἐκάθευδον εὐθὺς τοὺς κνάμους σοι παραβαλῶν, εἶτά μοι κατὰ τὸν Ὅμηρον ἀμβροσίην διὰ νύκτα θεῖός τις ὡς ἀληθῶς ὄνειρος ἐπιστάς . . .

ΑΛΕΚ. Τὰ παρὰ τῷ Εὐκράτει πρότερον, ὦ Μικύλε, διήγησαι καὶ τὸ δεῖπνον οἶον ἐγένετο καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ ἅπαντα· κωλύει γὰρ οὐδὲν αὐθίς σε δειπνεῖν ὥσπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δειπνοῦ ἐκείνου ἀναπλάττοντα καὶ ἀναμαρτυκώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

9. *ΜΙΚ.* Ὡμην ἐνοχλήσειν καὶ ταῦτα διηγούμενος· 9 715 ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῆ, καὶ δὴ λέγω. οὐ πρότερον, ὦ Πυθαγόρα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ τύχη τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω χθὲς τῷ Εὐκράτει, καὶ ἐγώ

μὲν προσειπὼν αὐτὸν ὡσπερ εἰώθειν δεσπότην ἀπηλλα-
 τόμη, ὡς μὴ καταισχύναμι αὐτὸν σὺν τριβακῷ τῷ τρι-
 βωνι συμπαρομαρτῶν, ὃ δέ, Μικύλε, φησί, θυγατρὸς
 τήμερον ἐστιῶ γενέθλια καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα
 πολλούς· ἐπεὶ δέ τινά φασιν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ
 οἶόν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν, σὺ ἀντ' ἐκείνου
 ἦκε λουσάμενος, ἦν μὴ ὅ γε κληθεῖς αὐτὸς εἴπη ἀφιξε-
 σθαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι. τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ
 προσκυνήσας ἀπήειν εὐχόμενος ἅπασι θεοῖς ἡπίαιλόν τινα
 ἢ πλευρεῖτιν ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακιζομένῳ
 ἐκείνῳ, σὺ ἔφεδρος ἐγὼ καὶ ἀντίδειπνος καὶ διάδοχος
 ἐκεκλήμην· καὶ τὸ ἄχρι τοῦ λουτροῦ αἰῶνα μήκιστον ἐτι-
 θέμην, συνεχῆς ἐπισκοπῶν ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἶη
 καὶ πηνίκα ἦδη λελοῦσθαι δέοι. κάπειδή ποτε ὁ καιρὸς
 ἀφίκετο, πρὸς τάχος ἐμαντὸν ἀπορρούψας ἄπειμι κοσμίως
 μάλα ἐσχηματισμένος, ἀναστρέψας τὸ τριβώνιον ὡς ἐπὶ
 10 τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἢ ἀναβολή. 10. καταλαμβάνω
 τε πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλοὺς καὶ δὴ κάκεινον
 φοράδην ὑπὸ τεττάρων κεκομισμένον, ᾧ με ὑποδειπνεῖν
 ἔδει, τὸν νοσεῖν λεγόμενον, καὶ ἐδήλου δὲ πονήρως ἔχων·
 ὑπέστεγε γοῦν καὶ ὑπέβητε καὶ ἐχρέμυττετο μύχιόν τι καὶ
 δυσπρόσοδον, ὠχρὸς ὄλος ὢν καὶ διωδηκῶς, ἀμφὶ τὰ ἐξή-
 κοντα ἔτη σχεδόν· ἐλέγετο δὲ φιλόσοφος τις εἶναι τῶν
 πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων. ὃ γοῦν πῶγων μάλα
 τραγικὸς ἦν εἰς ὑπερβολὴν κουριῶν. καὶ αἰτιωμένου γε
 Ἀρχιβίου τοῦ ἱατροῦ, διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, τὰ
 117 καθήκοντα, ἔφη, οὐ χρεὶ προδιδόναι καὶ ταῦτα φιλόσο-
 φον ἄνδρα, κὰν μυρία νόσοι ἐμποδῶν ἰστώνται· ἡγή-
 σεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερεωραῖσθαι πρὸς ἡμῶν. Οὐ μὲν
 οὖν, εἶπον ἐγώ, ἀλλ' ἐπαινέσεται σε, ἦν οἴκοι παρὰ σαντῷ
 μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλης ἢ περ ἐν τῷ συμποσίῳ συνανα-
 χρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκείνος μὲν
 οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐ προσεπειοεῖτο ἀχηκοῆναι τοῦ
 σκώμματος· ἐπίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελον-
 μένος καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμόπολιν — τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσο-
 φος ἐκαλεῖτο — Διδάσκαλε, φησίν, εὐ μὲν ἐποίησας αὐ-

τὸς ἤκων πρὸς ἡμᾶς, οὐ μείον δ' ἂν τι σοὶ ἐγένετο, καὶ ἀπόντι γὰρ ἅπαντα ἐξῆς ἀπέσταλτο ἄν'· καὶ ἅμα λέγων εἰσήει χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν αὐτῷ ἐπερειδόμενον καὶ τοῖς οἰκέταις. 11. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιέναι παρεσκευαζόμεν, 11
 718 ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνδοιάσας, ἐπεὶ με πάνυ σκυθρωπὸν εἶδε, Πάριθι, ἔφη, καὶ σύ, ὦ Μικύλε, καὶ συνδείπνει μεθ' ἡμῶν· τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω ἐν τῇ γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἐστιαῖσθαι, ὡς σὺ χώραν ἔχῃς. εἰσῆειν οὖν μάτιν λύκος χανῶν παρὰ μικρὸν, αἰσχυρόμενος ὅτι ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου τὸ παιδίον τοῦ Εὐκράτους. κάπειδῆ κατακλίνεσθαι καιρὸς ἦν, πρῶτον μὲν ἀράμενοι ἀνέθεσαν τὸν Θεσμόπολιν οὐκ ἀπραγμόνως μὰ Δία πέντε οἶμαι νεανίσκοι εὐμεγέθεις ὑπανχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς διαμένοι ἐν τῷ σχήματι καὶ ἐπὶ πολὺ καρτερεῖν δύναίτο. εἶτα μηδενὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτοῦ ἐμὲ ὑποκατακλίνουσι φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζοι εἶημεν. τούντευθεν ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολίωσόν τι καὶ ποικίλον δειπνον ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου· καὶ ἐκπώματα ἦν χρυσᾶ καὶ διάκονοι ὠραῖοι καὶ μουσουργοὶ καὶ γελοτοποιοὶ μεταξύ, καὶ ὅλως ἡδίστη τις ἦν ἢ διατριβή, πλὴν ἀλλ' ἐν με ἐλύπει οὐ μετρίως ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν καὶ 719 ἀρετὴν τινα πρὸς με διεξιῶν καὶ διδάσκων ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι καὶ ὡς εἰ ἡμέρα ἐστί, νύξ οὐκ ἔστιν, ἐνλίτε δὲ καὶ κέρατα ἔφασκεν εἶναι μοι. τοιαῦτα πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συγγῆρει καὶ ὑπετέμνετο τὴν εὐφροσύνην οὐκ ἔων ἀκούειν τῶν κίθαριζόντων ἢ ἀδόντων. τοιοῦτο μὲν σοι, ὦ ἀλεκτρῶν, τὸ δειπνον.

ΑΛΕΚ. Οὐχ ἡδιστον, ὦ Μικύλε, καὶ μάλιστα ἐπεὶ συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι.

12. **ΜΙΚ.** Ἄκουε δὲ ἤδη καὶ τὸ ἐνύπνιον· ᾤμην γὰρ 12 τὸν Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποθνήσκειν, εἶτα προσκαλέσαντά με καὶ διαθήκας θέμενον, ἐν αἷς ὁ κληρονόμος ἦν ἀπάντων ἐγὼ, μικρὸν ἐπισχόντα ἀποθανεῖν· ἐμαυτὸν δὲ παρελθόντα ἐς τὴν οὐ-

σιαν τὸ μὲν χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἔξαντλεῖν σκάφαις
 τισὶ μεγάλαις ἀέναόν τε καὶ πολὺ ἐπιρρέον, τὰ δ' ἄλλα,
 τὴν ἐσθῆτα καὶ τραπέζας καὶ ἐκπώματα καὶ διακόνους,
 πάντα ἐμὰ ὡς τὸ εἰκὸς εἶναι. εἶτα ἐξήλαννον ἐπὶ λευκοῦ
 ζεύγους, ἐξυπτιάζων, περιβλεπτος ἅπασιν τοῖς ὄρωσι καὶ 720
 ἐπίφθονος. καὶ προέθειον πολλοὶ καὶ προῖπτενον καὶ εἴ-
 ποντο πλείους. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐκείνου ἔχων καὶ
 δακτυλίους βαρεῖς ὅσον ἑκατάδεκα ἐξημμένοσ τῶν δακτύ-
 λων ἐκέλευον ἐστίασιν τινα λαμπρὰν εὐτρεπισθῆναι εἰς
 ὑποδοχὴν τῶν φίλων· οἱ δὲ ὡς ἐν ὄνειρῳ εἰκὸς ἤδη παρῆ-
 σαν καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι εἰσεκομίζετο καὶ ὁ πότος συνεκρο-
 τεῖτο. ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν
 χρυσαῖς φιάλαις ἐκάστω τῶν παρόντων ἤδη τοῦ πλα-
 κοῦντος ἐσκομιζομένου ἀναβοήσας ἀκαίρως συνετάραξας
 μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τὸν
 δὲ πλοῦτον ἐκείνον ὑπηγέμιον φέρεσθαι παρεσκευάσας
 [διασκεδάσας]. ἄρα σοὶ ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοῦ
 δοκῶ; τριέσπερον ἂν ἠδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γε-
 νόμενον.

13 13. ΑΛΕΚ. Οὕτω φιλόχρυσος εἶ καὶ φιλόπλουτος, 721
 ὦ Μικύλε, καὶ μόνον τοῦτο ἐξ ἅπαντος θαυμάζεις καὶ
 ἡγῆ εὐδαιμον εἶναι πολὺ κεκτησθαι χρυσίον;

ΜΙΚ. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ Πυθαγόρα, τοῦτο, ἀλλὰ
 καὶ σὺ αὐτός, ὅποτε Εὐφορβὸς ἦσθα, χρυσὸν καὶ ἄρ-
 γυρον τῶν βοστρύχων ἐξημμένοσ οὕτως ἦεις πολεμήσων τοῖς
 Ἀχαιοῖς, [καὶ ἐν τῷ πολέμῳ], ἐνθα σιδηροφορεῖν [μᾶλ-
 λον ἢ χρυσοφορεῖν] ἄμεινον ἦν· σὺ δὲ καὶ τότε ἠξίους
 χρυσῷ ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους διαγωνίζεσθαι. καὶ
 μοι δοκεῖ ὁ Ὅμηρος διὰ τοῦτο Χαρίτεσσιν ὁμοίως εἰπεῖν
 σου τὰς κόμας, ὅτι «χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.»
 μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ καὶ ἐρασιμιώτεροι ἐφαίνοντο
 συναναπεπλεγμένα τῷ χρυσίῳ καὶ συναπολάμπουσαι
 μετ' αὐτοῦ. καίτοι τὰ μὲν σά, ὦ χρυσοκόμη, μέτρια, εἶ 722
 Πάνθου υἱὸς ὢν ἐτίμασ τὸ χρυσίον· ὁ δὲ πατὴρ ἅπᾶν-
 των ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὁ Κρόνου καὶ Πέας, ὅποτε ἠρά-
 σθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος, οὐκ ἔχων εἰς ὃ τι

ἐρασμιώτερον αὐτὸν μεταβάλαι οὐδὲ ὅπως διαφθείρειε τοῦ Ἀκρισίου τὴν φρουρὰν — ἀκούεις δήπου ὡς χρυσίον ἐγένετο καὶ ῥυεῖς διὰ τοῦ τέγους συνῆν τῇ ἀγαπωμένῃ. ὥστε τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτι λέγοιμι, ὅσας μὲν χρείας παρέχεται ὁ χρυσός, ὡς δὲ οἷς ἂν παρῆ καλοῦς τε αὐτούς καὶ σοφοῦς καὶ ἰσχυροῦς ἀπεργάζεται τιμὴν καὶ δόξαν προσάπτων καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεὶ τίθησι;

14. τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχρον οἶσθα τὸν Σί-
723 μωνα, οὐ πρὸ πολλοῦ δειπνήσαντα παρ' ἐμοί, ὅτε τὸ ἔτνος ἤψησα τοῖς Κρονίοις δύο τεμάχη τοῦ ἀλλᾶντος ἐμβαλῶν.

ΑΛΕΚ. Οἶδα τὸν σιμὸν τὸν βραχύν, ὃς τὸ κεραμεῦν τρύβλιον ὑφελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων μετὰ τὸ δεῖπνον, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν· εἶδον γὰρ αὐτός, ὃ Μικύλε.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ἐκείνος αὐτὸ κλέψας εἶτα ἐπωμόσατο θεοὺς τοσοῦτους; ἀλλὰ τί οὐκ ἐβόας καὶ ἐμήνυες τότε, ὃ ἀλεκτρύων, ληΐζομένους ἡμᾶς ὄρων;

ΑΛΕΚ. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον τότε δυνατὸν ἦν. τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἐψέκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἔρειν.

ΜΙΚ. Ἀνεσιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος εἰς ὑπερβολήν, Δριμύλος τοῦνομα. οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι. πῶς γάρ, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἤπτετο τῶν χρημάτων;

724 ἔπει δὲ ἀπέθανε πρῶην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους Σίμωνός ἐστι, καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ θάκια τὰ πιναρά, ὃ τὸ τρύβλιον περιλειχῶν ἄσμενος, ἐξελαύνει ἀλουργῆ καὶ ὑγινοβαφῆ ἀμπεχόμενος, οἰκέτας καὶ ζεύγη καὶ χρυσᾶ ἐκπώματα καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑφ' ἀπάντων προσκυνούμενος οὐδὲ προσβλέπων ἔτι ἡμᾶς· ἔναγχος γοῦν ἐγὼ μὲν ἰδὼν προϊόντα, Χαῖρε, ἔφην, ὃ Σίμων, ὃ δὲ ἀγανακτήσας, Εἶπατε, ἔφη, τῷ πτωχῷ τούτῳ μὴ κατασμικρύνειν μου τοῦνομα· οὐ γὰρ Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὀνομάζομαι. τὸ δὲ μέγιστον ἤδη καὶ ἐρῶσιν αὐτοῦ αἱ γυναῖκες, ὃ δὲ θρύπτεται πρὸς αὐτὰς καὶ ὑπερορᾷ καὶ τὰς μὲν προσίεται καὶ ἴλεώς ἐστιν, αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν

ἀναρτήσειν ἑαυτὰς ἀμελούμεναι. ὀρᾷς ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἴτιος, εἴ γε καὶ μεταποιεῖ τοὺς ἀμόρφους καὶ ἔρασμίους ἀπεργάζεται ὡσπερ ὁ ποιητικὸς ἐκεῖνος κεστός. 725 ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων

ὦ χρυσέ, δεξιῶμα κάλλιστον

καὶ

χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλασας, ὦ ἀλεκτρῶν;

- 15 15. *ΑΛΕΚ.* Ὅτι ὑπ' ἀγνοίας, ὦ Μικύλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλουσίων· οἱ δὲ εὖ ἴσθι πολὺ ὑμῶν ἀθλιώτερον τὸν βίον βιοῦσι· λέγω δέ σοι καὶ πένης καὶ πλούσιος πολλάκις γενόμενος καὶ παντὸς βίου πεπειραμένος· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς εἶση ἕκαστα.

ΜΙΚ. Νῆ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη καὶ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἡλλάγης καὶ ἄ σύνοιοθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ.

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοσοῦτόν γε προειδῶς μηδένα με σοῦ εὐδαιμονέστερον βιοῦντα ἑωρακέναί.

ΜΙΚ. Ἐμοῦ, ὦ ἀλεκτρῶν; οὕτω σοὶ γένοιτο· προ-
 ἀγγή γάρ με λαιδορεῖσθαι σοι. ἀλλ' εἰπέ ἀπὸ τοῦ Εὐφόρ-
 βου ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθης, εἶτα 726
 ἐξῆς ἄχρι τοῦ ἀλεκτρονόου· εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ
 ἰδεῖν καὶ παθεῖν ἐν πολυειδέσι τοῖς βίοις.

- 16 16. *ΑΛΕΚ.* Ὡς μὲν ἐξ' Ἀπόλλωνος τὸ πρῶτον ἡ ψυχὴ
 μοι καταπταμένη ἐς τὴν γῆν ἐνέδου εἰς ἀνθρώπου σῶμα
 ἦντινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἂν εἶη λέγειν,
 ἄλλως τε οὐδὲ ὅσιον οὔτ' ἐμοὶ εἰπεῖν οὔτε σοὶ ἀκούειν
 τὰ τοιαῦτα. ἔπειτ' Εὐφωρβος ἐγενόμην . . .

ΜΙΚ. Τοῦτό μοι πρότερον εἰπέ, εἰ καὶ γὰρ ποτε ἡλ-
 λάγην ὡσπερ σύ.

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα.

ΜΙΚ. Τίς οὖν ἦν πρόγε τοῦτου, ὦ θανμάσιε, τίς ἦν;
 εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν. ἐθέλω γὰρ τοῦτο εἰδέναί.

ΑΛΕΚ. Σὺ; μύρμηξ Ἰνδικὸς τῶν τὸ χρυσίον ἀνο-
 ρυττόντων.

ΜΙΚ. Εἶτα ὤκνουσιν ὁ κακοδαίμων καὶ ὀλίγα τῶν

721 ψηγμάτων ἤκειν ἐς τόνδε τὸν βίον ἐξ ἐκείνου ἐπισιτισά-
μενος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι, εἰπέ· εἰκὸς δὲ εἰ-
δέναι σε. εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἶη, ἀπάγξομαι ἤδη ἀναστὰς
ἀπὸ τοῦ πατιάλου, ἐφ' οὗ σὺ ἔστηκας.

17. **ΑΛΕΚ.** Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾶ μηχανῇ. 17
πλὴν ἀλλὰ ἐπειπερ Εὐφορβος ἐγενόμην — ἐπάνειμι γὰρ
ἐπ' ἐκεῖνα — ἐμαχόμεν ἐπ' Ἴλιῳ καὶ ἀποθανῶν ὑπὸ Με-
νέλεω χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἦκον. τέως δὲ περι-
έμενον ἄοικος καὶ ἀνέστιος, ἄχρι δὴ ὁ Μνήσαρχος ἐξειργά-
ζετό μοι τὸν οἶκον.

ΜΙΚ. Ἄσιτος, ὦ τάν, καὶ ἄποτος;

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα· οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων ἢ μόνῳ
τῷ σώματι.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἴλιῳ μοι πρῶτον εἰπέ. τοιαῦτα
ἦν οἷά φησιν Ὅμηρος γενέσθαι αὐτά;

728 **ΑΛΕΚ.** Πόθεν ἐκεῖνος ἠπίστατο, ὦ Μικύλε, ὅς
728 γινομένων ἐκείνων κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν; ἐγὼ δὲ το-
σοῦτόν σοι φημι ὑπερφυῆς μηδὲν γενέσθαι τότε μήτε τὸν
Αἴαντα οὕτω μέγαν μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὕτω καλὴν
ὡς οἶονται. εἶδον γὰρ λευκὴν μὲν τινα καὶ ἐπιμήκη τὸν
τράχηλον, ὡς εἰκάζειν κύκνου θυγατέρα εἶναι, τὰ δὲ
ἄλλα πάνυ πρεσβῦτιν ἠλικιωτίν σχεδὸν τῆς Ἑκάβης, ἦν
γε Θησεὺς πρῶτον ἀρπάσας ἐν Ἀφιδναῖς εἶχε κατὰ τὸν
Ἡρακλέα γενόμενος, ὁ δ' Ἡρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν
κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν τοὺς τότε μάλιστα. διηγείτο γάρ
μοι ὁ Πάνθους ταῦτα κομιδῇ μειράκιον ὣν ἑωρακέναι
λέγων τὸν Ἡρακλέα.

ΜΙΚ. Τί δέ; ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν, ἄριστος τὰ
πάντα, ἢ μῦθος ἄλλως καὶ ταῦτα;

ΑΛΕΚ. Ἐκείνῳ μὲν οὐδὲν συνηρέχθην, ὦ Μικύλε,
οὐδ' ἂν ἔχοιμί σοι ἀκριβῶς οὕτω τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
λέγειν. πόθεν γάρ, πολέμιος ὢν; τὸν μέντοι ἑταῖρον αὐ-
τοῦ τὸν Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα διελάσας τῷ
δόρατι.

729 **ΜΙΚ.** Εἶτα σὲ ὁ Μενέλεως μακρῷ εὐχερέστερον.
ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς, τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

18 18. *ΑΛΕΚ.* Τὸ μὲν ὄλον, ὦ Μικύλε, σοφιστῆς ἄνθρωπος ἦν· χρηὴ γάρ, οἶμαι, τάληθές λέγειν· ἄλλως δὲ οὐκ ἀπαίδευτος οὐδὲ ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων, ἀπεδήμησα δὲ καὶ εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην τοῖς προφήταις ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐς τὰ ἄδυστα κατελθὼν ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὠρου καὶ Ἰσιδος, καὶ αὐθις εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἑλληνας, ὥστε θεὸν ἠγόν με.

ΜΙΚ. ἤκουσα ταῦτα καὶ ὡς δόξειας ἀναβεβιωκέναι ἀποθανῶν καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐπιδειξαιό ποτε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, τί σοι ἐπῆλθε νόμον ποιήσασθαι μήτε κρεῶν μήτε κυάμων ἐσθίειν;

ΑΛΕΚ. Μὴ ἀνάκρινε ταῦτα, ὦ Μικύλε.

ΜΙΚ. Διὰ τί, ὦ ἀλεκτρονίων;

ΑΛΕΚ. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν πρὸς σὲ τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΙΚ. Καὶ μὴν οὐδὲν ὀκνεῖν χρηὴ λέγειν πρὸς ἄνδρα ⁷³⁰ σύνοικον καὶ φίλον· δεσπότην γάρ οὐκ ἂν ἔτ' εἴποιμι.

ΑΛΕΚ. Οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ σοφὸν ἦν, ἀλλὰ ἐώρων, ὅτι εἰ μὲν τὰ συνήθη καὶ ταῦτὸν τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἦκιστα ἐπισπάσομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐς τὸ θάναμα, ὅσῳ δ' ἂν ξενίζοιμι, τοσοῦτῳ σεμνότερος ᾤμην αὐτοῖς ἔσεσθαι. διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἰλόμην ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς εἰκάζοντες ἄλλος ἄλλως ἅπαντες ἐκπλήττωνται καθάπερ ἐπὶ τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμῶν. ὀρᾶς; καταγελᾶς μου καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει.

ΜΙΚ. Οὐ τοσοῦτον ὅσον Κροτωνιατῶν καὶ Μεταποντινῶν καὶ Ταραντίνων καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων σοι ἐπομένων καὶ προσκυνούντων τὰ ἴχνη ἃ σὺ πατῶν ἀπο-
19 λιμπάνοις. 19. ἀποδυσάμενος δὲ τὸν Πυθαγόραν τίνας μετημφιάσω μετ' αὐτόν;

ΑΛΕΚ. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταίραν.

ΜΙΚ. Φεῦ τοῦ λόγου, καὶ γυνὴ γάρ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθαγόρας ἐγένετο, καὶ ἦν ποτε χρόνος ὅτε καὶ σὺ ᾤσόμενος, ὦ γενναϊότατε ἀλεκτρονίων, καὶ συνῆσθα Περικλεῖ Ἀσπασία οὕσα καὶ ἐκύεις ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔρι

ἔξαινες καὶ κρόκην κατῆγες καὶ ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἐταιρικόν;

ΑΛΕΚ. Πάντα ταῦτα ἐποιοῦν οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς, ὥστε ὅποσα ἂν ἀποσκώψης εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώψας ἔση.

ΜΙΚ. Τί οὖν; πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν, ὅτε ἀνῆρ ἦσθα ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς ἄπειεν;

ΑΛΕΚ. Ὅρᾳς οἶον τοῦτο ἠρώτησας, οὐδὲ τῷ Τειρεσία συννεγκοῦσαν τὴν ἀπόκρισιν;

ΜΙΚ. Ἀλλὰ καὶ σὺ μὴ εἶπης, ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης
732 διέκρινε τὸ τοιοῦτον, εἰπὼν ὡς τρεῖς ἂν ἐθέλοι παρ' ἀσπίδα στήναι ἢ ἅπαξ τεκεῖν.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε, Μικύλε, οὐκ ἐς μακρὰν ὠδινοῦσαν· ἔση γὰρ γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ περιόδῳ πολλάκις.

ΜΙΚ. Οὐκ ἀπάγξῃ, ὦ ἀλεκτρῶν, ἅπαντας οἴομενος Μιλησίους ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ γοῦν φασὶ καὶ Πυθαγόραν ὄντα τὴν ὥραν λαμπρὸν πολλάκις Ἀσπασίαν γενέσθαι τῷ τυράννῳ. — 20. Τίς δὲ δὴ μετὰ τὴν Ἀσπασίαν ἀνῆρ ἢ γυνὴ αὐθις ἀνεφάνης;

ΑΛΕΚ. Ὁ κυνικὸς Κράτης.

ΜΙΚ. Ὡ Διοσκόρω τῆς ἀνομοιότητος, ἐξ ἑταίρας φιλόσοφος.

ΑΛΕΚ. Εἶτα βασιλεύς, εἶτα πένης καὶ μετ' ὀλίγον σατράπης, εἶτα ἵππος καὶ κολοῖδς καὶ βάτραχος καὶ ἄλλα μυρία· μακρὸν δ' ἂν γένοιτο καταριθμῆσασθαι ἕκαστα· τὰ τελευταῖα δὲ ἀλεκτρῶν πολλάκις, ἦσθην γὰρ τῷ
733 τοιοῦτῳ βίῳ, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασιλεῦσι καὶ πένησι καὶ πλουσίοις τὰ τελευταῖα καὶ σοὶ νῦν σύνειμι καταγελῶν ὀσημέραι σοῦ ποτνωμένου καὶ οἰμώζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ καὶ τοῦς πλουσίους θαυμάζοντος ὑπ' ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ἦδεις τὰς φροντίδας αὐτῶν ἃς ἔχουσιν, ἐγέλας ἂν ἐπὶ σαντῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, . . . καίτοι τί μάλιστα

χαίρεις καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον ἄλλοτε ἄλλον καλῶν

ΑΛΕΚ. Διοίσει μὲν οὐδὲν ἦν τ' Εὐφορβὸν ἢ Πυθαγόραν ἦντ' Ἀσπασίαν καλῆς ἢ Κράτητα· πάντα γὰρ ταῦτα ἐγὼ εἶμι. πλὴν τὸ νῦν ὀράμενον τοῦτο ἀλεκτρονά ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιοῖς, ὡς μὴ ἀτιμάζοις εὐτελὲς εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρνεον, καὶ ταῦτα τσαούτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς ἔχον.

21 21. ΜΙΚ. Οὐκοῦν, ὦ ἀλεκτροῦν, ἐπειδὴ πάντων 734 σχεδὸν τῶν βίων ἐπειράθης καὶ πάντα ἤσθα, λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων ὅπως βιοῦσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ πτωχικά, ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῆς εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

ΑΛΕΚ. Ἴδου δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι, ὦ Μικύλε· σοὶ μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος, ἦν λέγεται ὡς οἱ πολέμιοι προσελαύνουσιν, οὐδὲ φροντίζεις μὴ τὸν ἀγρὸν τέμωσιν ἐμβαλόντες ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν ἢ τὰς ἀμπέλους δηώσωσιν, ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούων μόνον, εἴπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν οἱ τραπόμενον χρῆ σωθῆναι καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν· οἱ δ' εὐλαβοῦνται μὲν καὶ ἀμφ' ἑαυτοῖς, ἀνιῶνται δὲ ὀρῶντες ἀπὸ τῶν τειχέων ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς. καὶ ἦν περ ἐσφέρειν δέη, μόνοι καλοῦνται, ἦν τε ἐπεξιέναι, προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες ἢ ἱππαρχοῦντες· σὺ δὲ οἰσύντην ἀσπίδα ἔχων, εὐσταλῆς καὶ κοῦφος 735 ἔς σωτηρίαν, ἔτοιμος ἐστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια, ἐπειδὴν

22 Θῆη ὁ στρατηγὸς νενικηκώς. 22. ἐν εἰρήνῃ τε αὖ σὺ μὲν τοῦ δήμου ὦν ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν τυραννεῖς τῶν πλουσίων, οἱ δὲ φρίττουσι καὶ ὑποπτήσσουσι καὶ διανομαῖς ἰλάσκονται σε. λουτρὰ μὲν γὰρ ὡς ἔχεις καὶ ἀγῶνας καὶ θεάματα καὶ τᾶλλα διαρκῆ ἅπαντα, ἐκεῖνοι πονοῦσι, σὺ δὲ ἔξεταστὴς καὶ δοκιμαστὴς πικρὸς ὡσπερ δεσπότης οὐδὲ λόγον μεταδιδούς ἐνλοτε, κἄν σοι δοκῆ, κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνοους τοὺς λίθους ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἐδήμευσας· οὔτε δὲ συκοφάντην δέδιαις αὐτὸς οὔτε ληστήν μὴ ὑφέληται τὸ χρυσίον ὑπερβάς τὸ θριγκίον ἢ διο-

ρύξας τὸν τοῖχον, οὔτε πράγματα ἔχεις λογιζόμενος ἢ
 ἀπαιτῶν ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων καὶ
 πρὸς τοσαύτας φροντίδας διαμεριζόμενος, ἀλλὰ κρηπίδα
 συντελέσας ἐπὶ τὰ ὀβολοὺς ἔχων τὸν μισθόν, ἀπαναστὰς
 736 περὶ δείλην ὄψιαν λουσάμενος, ἣν δοκῆ, σαπέροδην τινὰ
 ἢ μαινίδας ἢ κρομμύων κεφαλίδας ὀλίγας περιάμενος εὐ-
 φραίνεις σεαυτὸν ἄδων τὰ πολλὰ καὶ τῇ βελτίστη πενίᾳ
 προσφιλοσοφῶν. 23. ὥστε διὰ ταῦτα ὑγιαίνεις τε καὶ ἔρ- 23
 ρωσαι τὸ σῶμα καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρῦος· οἱ πό-
 νοι γάρ σε παραδήγοντες οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγω-
 νιστὴν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἅμαχα
 εἶναι. ἀμέλει οὐδέν σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων
 πρόσσειν, ἀλλ' ἦν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται,
 πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ ἀνεπήδησας εὐθὺς ἀπο-
 σεισάμενος ἀσιτία τὴν ἄσπην, ὃ δὲ φεύγει ἀντίκα φοβηθεὶς
 ψυχροῦ σε ὄρων ἔμπορούμενον καὶ μακρὰ οἰμῶζειν λέγοντα
 ταῖς ἰατρικαῖς περιόδοις· οἱ δὲ ὑπ' ἀκρασίας ἄθλιοι τί
 τῶν κακῶν οὐκ ἔχουσι, ποδάγρας καὶ φθόσας καὶ περι-
 πνευμονίας καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκεί-
 νων δειπνῶν ἀπόγονα. τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν ὥσπερ
 737 ὁ Ἰκαρος ἐπὶ πολὺ ἄραντες αὐτοὺς καὶ πλησιάσαντες τῷ
 ἡλίῳ οὐκ εἰδότες ὅτι κηρῷ ἤρμωστο αὐτοῖς ἢ πτέρωσις,
 μέγαν ἐνίστε τὸν πάταγον ἐποίησαν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς πέ-
 λαγος ἐμπεσόντες· ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον μὴ πάννυ
 μετέωρα μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόσγεια, ὡς νο-
 τίξεσθαι ἐνίστε τῇ ἄλμῃ τὸν κηρόν, ὡς τὸ πολὺ οὗτοι
 ἀσφαλῶς διέπτησαν.

ΜΙΚ. Ἐπιεικεῖς τινὰς καὶ συνετοὺς λέγεις.

ΑΛΕΚ. Τῶν μέντοι γε ἄλλων, ὃ Μικύλε, τὰ νανά-
 για πάννυ αἰσχροῦ ἴδοις ἄν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιμέ-
 νος τὰ πτερὰ γέλωτα παρέχη Πέρσαις ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ
 πῦρ ἢ Διονύσιος καταλυθεὶς τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ
 γραμματιστῆς βλέπεται μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία
 συλλαβίζειν διδάσκων.

24. ΜΙΚ. Εἶπέ μοι, ὃ ἀλεκτρῶν, σὺ δὲ ὁπότε βα- 24
 σιλεὺς ἦσθα — φῆς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι ποτε — ποίου

τότ' ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἢ που πανευδαίμων ἦσθα τὸ κεφάλαιον ὃ τι πέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀπάν- 738
των ἔχων;

ΑΛΕΚ. Μηδὲ ἀναμνήσης με, ὦ Μικύλε, οὕτω τρισάθλιος ἦν τότε, τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν ὄπερ ἔφησθα πανευδαίμων εἶναι δοκῶν, ἔνδοθεν δὲ μυρίαὶ ἀνίαις ξυνῶν.

ΜΙΚ. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάνυ πιστὰ φής.

ΑΛΕΚ. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας, ὦ Μικύλε, παμφόρου τινὸς καὶ πλήθει ἀνθρώπων καὶ κάλλει πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαναμάζεσθαι ἀξίαις ποταμοῖς τε ναυσιπόροις καταρρομένης καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ χρωμένης, καὶ στρατιὰ ἦν πολλή καὶ ἵππος συγκεκερωμένη καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον καὶ τριήρεις καὶ χρημάτων πλῆθος ἀνήριθμον καὶ χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολος καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγωδία πᾶσα εἰς ὑπερβολὴν ἔξωγκωμένη, ὥστε ὅποτε προΐομι, οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύουν καὶ θεὸν τινα ὄραν ᾤοντο καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ξυνέθεον 739 ὀψόμενοί με, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναί τὸ ζεῦγος, τὴν ἐφροστρίδα, τὸ διάδημα, τοὺς προπομπεύοντας, τοὺς ἐπομένους. ἐγὼ δὲ εἰδὼς ὅποσα με ἦνία καὶ ἔστρεφεν, ἐκείνοις μὲν τῆς ἀγνοίας συνεγίνωσκον, ἑμαυτὸν δὲ ἠλέον ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις τούτοις κολοσσοῖς οἴους ἢ Φειδίας ἢ Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἐποίησαν· κἀκείνων γὰρ τὰ ἐκτὸς μὲν Ποσειδῶν τις ἢ Ζεὺς ἐστι πάγκαλος ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος κεραυνὸν ἢ ἀστραπὴν ἢ τρίαιναν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, ἣν δὲ ὑποκύψας ἴδης τά γ' ἔνδον, ὄψει μοχλοὺς τινὰς καὶ γόμφους καὶ ἦλους διαμπὰξ διαπεπερονημένους καὶ κορμούς καὶ σφήνας καὶ πίτταν καὶ πηλὸν καὶ πολλήν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν ὑποικουροῦσαν· ἐῷ λέγειν μυῶν πλῆθος [ἢ μυγαλῶν] ἐμπολιτευόμενον αὐ- 740 τοῖς ἐνίοτε. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία ἐστίν.

25 **ΜΙΚ.** Οὐδέπω ἔφησθα τὸν πηλὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ γόμφους οἵτινες τῆς ἀρχῆς οὐδὲ τὴν ἀμορφίαν

ἐκείνην τὴν πολλὴν ἥτις ἐστίν· ὡς τό γε ἐξελαύνειν ἀπο-
βλεπόμενον καὶ τοσοῦτων ἄρχοντα καὶ προσκυνούμενον
δαιμονίως ἔοικεν [ᾧ] τῷ κολοσσιαίῳ παραδείγματι·
θεσπέσιον γάρ τι καὶ τοῦτο. σὺ δὲ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ κο-
λοσσοῦ λέγε.

ΑΛΕΚ. Τί πρῶτον εἶπω σοι, ὦ Μικύλε; τοὺς φό-
βους καὶ τὰ δειμάτα καὶ ὑποψίας καὶ μῖσος τὸ παρὰ τῶν
συνόντων καὶ ἐπιβουλάς, καὶ διὰ ταῦτα ὕπνον τε ὀλίγον,
ἐπιπόλαιον κάκεινον, καὶ ταραχῆς μεστὰ ὄνειρατα καὶ
ἐννοίας πολυπλόκους καὶ ἐλπίδας αἰεὶ πονηράς, ἢ τὴν
ἀσχολίαν καὶ χρηματισμούς καὶ δίκας καὶ ἐστρατείας καὶ
προστάγματα καὶ συνθήματα καὶ λογισμούς; ὑφ' ὧν
οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαι τινος ἡδέος ἐγγίνεται, ἀλλ' ἀνάγκη
ὑπὲρ ἀπάντων μόνον διασκοπεῖσθαι καὶ μυρία ἔχειν
πράγματα·

741 οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα
ὑπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα,
καὶ ταῦτα ρεγκόντων Ἀχαιῶν ἀπάντων. λυπεῖ δὲ τὸν μὲν
Ἄνδρον ὁ υἱὸς κωφὸς ὢν, τὸν Πέρσην δὲ Κλέαρχος Κύρῳ
Ξενολογῶν, ἄλλον δὲ Δίῳ πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακου-
σίῳν κοινολογούμενος, καὶ Ἀλέξανδρον Παρμενίων ἐπαινού-
μενος καὶ Περδίκκαν Πτολεμαῖος καὶ Πτολεμαῖον Σέλευ-
κος· ἀλλὰ κάκεινα λυπεῖ, ὁ ἐρώμενος πρὸς ἀνάγκην ξυνῶν
καὶ παλλακὶς ἄλλῃ χαίρουσα καὶ ἀποστήσεσθαι τινες
λεγόμενοι καὶ δὺ' ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλή-
λους διαψιθυρίζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ
μάλιστα τοὺς φιλότατους καὶ ἐκείνων αἰεὶ τι δεινὸν ἐλπίζειν
ἦξειν. ὁ μὲν γοῦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν ἐκ φαρμάκων,
ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, τὸν δὲ ἄλλος ἴσως
ὁμοίотροπος θάνατος κατέλαβεν.

26. ΜΙΚ. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φῆς, ὦ ἀλεκτρων. 26
742 ἔμοι γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφότα ἢ
κίνειν ἀπὸ χρυσοῦς φιάλης κωνεῖψ ἢ ἀκονίτῳ συνανακρα-
θεῖσαν φιλοτησίαν· ὁ γοῦν κίνδυνος ἔμοι μὲν, εἰ παρο-
λισθοὶ τὸ σμιλίον καὶ ἀμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' εὐθύ,
ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντεμόντα· οἱ δέ, ὡς

φής, θανάσιμα εὐωχοῦνται, καὶ ταῦτα μυρίοις κακοῖς
 ξυνόντες. εἴτ' ἐπειδὴν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαίνον-
 ται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι τέως
 μὲν Κέκροπας δῆθεν ὄντας ἢ Σισύφους ἢ Τηλέφους, δια-
 δήματα ἔχοντας καὶ ξίφη ἑλεφαντόκωπα καὶ ἐπίσειστον
 κόμην καὶ χλαμύδα χρυσόπαστον, ἣν δέ, οἷα πολλὰ γίνε-
 ται, κενεμβατήσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέση, ⁷⁴³
 γέλωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς θεαταῖς τοῦ προσωπείου μὲν
 συντριβέντος αὐτῷ διαδήματι, ἡμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς
 κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ τῶν σκελῶν ἐπὶ πολὺ γυμνου-
 μένων, ὡς τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἐνδοθεν φαίνεσθαι ῥάκια
 δύστηνα ὄντα καὶ τῶν κοθόρνων τὴν ὑπόδεσιν ἀμορφο-
 τάτην καὶ οὐ κατὰ λόγον τοῦ ποδός. ὄρῳ ὅπως με καὶ
 εἰκάζειν ἐδιδάξω ἤδη, ὧ βέλτιστε ἀλεκτρῶν; ἀλλὰ τυ-
 ραννὶς μὲν τοιοῦτόν τι ὤφθη οὔσα. ἵππος δὲ ἢ κύων ἢ
 ἰχθὺς ἢ βάτραχος ὁπότε γένοιο, πῶς ἔφερεις ἐκείνην τὴν
 διατριβήν;

²⁷ 27. ΑΛΕΚ. Μακρὸν τοῦτον ἀνακινεῖς τὸν λόγον καὶ ⁷⁴⁴
 οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ· πλὴν τό γε κεφάλαιον, οὐδεὶς
 ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἔδοξέ μοι τοῦ ἀν-
 θρωπείου μόλαις ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρεῖαις
 ξυμμεμετρημένος· τελώνην δὲ ἵππον ἢ συκοφάντην βά-
 τραχον ἢ σοφιστὴν κολοῖον ἢ ὀψοποιὸν κώνωπα ἢ κίμαι-
 δον ἀλεκτρῶνα καὶ τᾶλλα ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε, οὐκ ἂν
 ἴδοις ἐν ἐκείνοις.

²⁸ 28. ΜΙΚ. Ἀληθῆ ἴσως ταῦτα, ὧ ἀλεκτρῶν. ἐγὼ δὲ
 ὁ πέπονθα οὐκ αἰσχύνομαι πρὸς σὲ εἰπεῖν· οὐδέπω δύ-
 ναμαι ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἐκ παίδων εἶχον
 πλούσιος γενέσθαι, ἀλλὰ μοι καὶ τὸ ἐνύπνιον ἔτι πρὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν ἔστηκεν ἐπιδεικνύμενον τὸ χρυσίον, καὶ
 μάλιστα ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι ἀποπνίγομαι τρυφῶντι
 ἐν ἀγαθοῖς τοσοῦτοις.

ΑΛΕΚ. Ἐγὼ σε ἰάσομαι, ὧ Μικύλε· καὶ ἐπιπέρε
 ἔτι νῦξ ἔστιν, ἐξαναστάς ἔπου μοι· ἀπάξω γάρ σε παρ' ⁷⁴⁵
 αὐτὸν ἐκεῖτον τὸν Σίμωνα καὶ ἐς τὰς τῶν ἄλλων πλου-
 σίων οἰκίας, ὡς ἴδῃς οἷα τὰ παρ' αὐτοῖς ἔστι.

ΜΙΚ. Πῶς τοῦτο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν; εἰ μὴ καὶ τοιχωρηεῖν γε σύ με ἀναγκάσεις.

ΑΛΕΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς, οὔτερ ἱερός εἰμι, τοῦτο ἐξαιρετον ἔδωκέ μοι, ἦν τις τὸ οὐραῖον πτερόν τὸ μήκιστον ὃ δι' ἀπαλότητα ἐπικαμπές ἐστὶ μοι

ΜΙΚ. Δύο δ' ἐστὶ σοι τοιαῦτα.

ΑΛΕΚ. Τὸ δεξιὸν τοίνυν ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπάσαι παράσχω καὶ ἔχη, εἰς ὅσον ἂν βούλωμαι ἀνοίγειν τε ὁ τοιοῦτος πᾶσαν θύραν δύναται καὶ ὄραν ἅπαντα οὐχ ὀρώμενος αὐτός.

ΜΙΚ. Ἐλελήθεις με, ὦ ἀλεκτρῶν, καὶ σὺ γόης ὦν. ἐμοὶ δ' οὖν ἦν τοῦτο ἅπαξ παράσχης, ὄψει τὰ Σίμωνος πάντα ἐν βραχεὶ δεῖρο μετενηνεγμένα· μετόισω γὰρ αὐτὰ παρεισελθών· ὁ δὲ αὐθις περιτρώξεται ἀποτείνων τὰ καττύματα.

746

ΑΛΕΚ. Οὐ θέμις γενέσθαι τοῦτο· παρήγγειλε γὰρ ὁ Ἑρμῆς, ἦν τινα τοιοῦτον ἐργάσῃται ὁ ἔχων τὸ πτερόν, ἀναβοήσαντά με καταφωρᾶσαι αὐτόν.

ΜΙΚ. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτῃν τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιούτου. ἀπίωμεν δ' ὅμως· ἀφέξομαι γὰρ τοῦ χρυσοῦ, ἦν δύνωμαι.

ΑΛΕΚ. Ἀπότιλον, ὦ Μικύλε, πρότερον τὸ πτίλον . . . τί τοῦτο; ἄμφω ἀπέτιλας.

ΜΙΚ. Ἀσφαλέστερον οὕτως, ὦ ἀλεκτρῶν, καὶ σοὶ ἦττον ἄμορφον τὸ πρᾶγμα ἂν εἶη, ὡς μὴ χωλεύοις διὰ θάτερον τῆς οὐραῆς μέρος.

29. **ΑΛΕΚ.** Εἶεν. ἐπὶ τὸν Σίμωνα πρῶτον ἄπιμεν 29 ἦ παρ' ἄλλον τινὰ τῶν πλουσίων;

ΜΙΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ παρὰ τὸν Σίμωνα, ὅς ἀντὶ δυσυλλάβου τετρασύλλαβος ἤδη πλουτήσας εἶναι ἀξιοῖ. καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς θύρας. τί οὖν ποιῶ τὸ μετὰ τοῦτο;

ΑΛΕΚ. Ἐπίθες τὸ πτερόν ἐπὶ τὸ κλειθρον.

747

ΜΙΚ. Ἴδου ἤδη. ὦ Ἡράκλεις, ἀναπέπταται ὥσπερ κλειδὶ ἡ θύρα.

ΑΛΕΚ. Ἦγοῦ ἐς τὸ πρόσθεν. ὄρας αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα καὶ λογιζόμενον;

ΜΙΚ. Ὅρω νῆ Δία πρὸς ἀμαυράν τε καὶ διψῶσαν τὴν Θρυαλλίδα, καὶ ὠχρὸς δ' ἐστὶν οὐκ οἶδ' ὄθεν, ὧ ἀλεκτρῶν, καὶ κατέσκληκεν ὄλος ἐκτετηκώς, ὑπὸ φροντίδων δηλαδὴ· οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο.

ΑΛΕΚ. Ἄκουσον ἅ φησιν· εἴση γὰρ ὄθεν οὕτως ἔχει.

ΣΙΜΩΝ. Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἐβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆ κλίῃ κατορώρκεται καὶ οὐδεὶς ἄλλος εἶδε, τὰ δὲ ἑκαίδεκα εἶδεν, οἶμαι, Σωσύλος ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῆ φάτιγῃ κατακρύπτοντά με· ὄλος γοῦν περὶ τὸν ἵππον ἐστὶν οὐ πάνυ ἐπιμελῆς ἄλλως οὐδὲ φιλόπονος ὢν. εἰκὸς δὲ διηρπάσθαι πολλῷ πλείω τούτων, ἢ πόθεν γὰρ ὁ Τίβιος ταρίχους οὕτω μεγάλους ὠψωνη-⁷⁴⁸ κέναι χθὲς ἐλέγετο ἢ τῆ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν ὄλων; τὰ μὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τσαυτὰ ὄντα· δέδια γοῦν μὴ τις ὑπορύξας τὸν τοίχον ὑφέληται αὐτά· πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι, καὶ μάλιστα ὁ γείτων Μικύλος.

ΜΙΚ. Νῆ Δία· σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης ἄπειμι ἔχων.

ΑΛΕΚ. Σιώπα, ὧ Μικύλε, μὴ καταφωράσῃ παρόντας ἡμᾶς.

ΣΙΜ. Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάττειν ἅπαντα· περιέμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. τίς οὗτος; ὄρω σέ γε, ὧ τοιχωρῦχε μὰ Δί', ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω αὐτίς ἀνορύξας τὸ χρυσίον, μὴ τί με πρῶην διέλαθεν . . . ἰδοὺ πάλιν ἐψόφηκέ τις. ἐπ' ἐμὲ δηλαδὴ· πολιορκοῦμαι [καὶ ἐπιβουλεύομαι] πρὸς ἀπάντων. ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά . . . θάπτωμεν αὐτίς τὸ χρυσίον.

30 **30. ΑΛΕΚ.** Τοιαῦτα μὲν σοι, ὧ Μικύλε, τὰ Σίμωνος. ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπὸν ἐστίν.

ΜΙΚ. ὦ κακόδαιμον, οἶον βιοῖ τὸν βίον. ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν γένοιτο. κατὰ κόρησ δ' οὖν πατάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜ. Τίς ἐπάταξέ με; ληστεύομαι ὁ δυστυχής.

ΜΙΚ. Οἴμωζε καὶ διαγρύπνει καὶ ὅμοιος γίγνου τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προστετηκῶς αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ παρὰ Γνίφωνα, εἰ δοκεῖ, τὸν δανειστὴν ἴωμεν. οὐ μακρὰν δὲ καὶ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέωγε καὶ αὐτὴ ἡμῖν ἢ Θύρα.

31. ΑΛΕΚ. Ὅρῳς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ αὐτόν, ἐπὶ 31 φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ τοὺς δακτύλους ἤδη κατεσκληκότα, ὃν δεήσει μετ' ὀλίγον πάντα ταῦτα καταλιπόντα σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κυνόμυϊαν γενέσθαι;

ΜΙΚ. Ὅρω κακοδαίμονα καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον οὐδὲ νῦν πολὺ τῆς σίλφης ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα. ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐκέτεγγεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν. ἐπ' ἄλλον ἀπίωμεν.

32. ΑΛΕΚ. Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ. καὶ 32 ἰδοὺ γάρ, ἀνέωγε καὶ αὐτὴ ἢ Θύρα ὥστε εἰσίωμεν.

ΜΙΚ. Πάντα ταῦτα ἔμπροσθεν μικρὸν ἐμὰ ἦν.

750 ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ὄνειρώττεις τὸν πλοῦτον; ὄρῳς δ' οὖν τὸν Εὐκράτην αὐτόν μεν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου πρᾶσβύτην ἄνθρωπον;

ΜΙΚ. Ὅρω νῆ Δία καταπυγούνην καὶ πασχησιασμόν τινα καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην· τὴν γυναῖκα δὲ ἐτέρωθι ὑπὸ τοῦ μαγείρου μοιχευομένην καὶ αὐτήν.

33. ΑΛΕΚ. Τί οὖν; ἐθέλοις ἄν καὶ τούτων κληρο- 33 νομῆιν, ὧ Μικύλε, καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους;

ΜΙΚ. Μηδαμῶς, ὧ ἀλεκτρυῶν· λιμῷ ἀπολοίμην πρότερον. χαιρέτω τὸ χρυσίον καὶ τὰ δεῖπνα, δύο ὄβολοι ἐμοί γε πλοῦτός ἐστι μᾶλλον ἢ τοιχωρηεῖσθαι πρὸς τῶν οἰκετῶν.

ΑΛΕΚ. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς αὐτό, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς· τὰ λοιπὰ δὲ εἰς- αὔθις ὄψει, ὧ Μικύλε.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΥΠΕΡΝΕΦΕΛΟΣ.

1 1. ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκοῦν τρισχίλιοι μὲν ἦσαν ἀπὸ 751 γῆς στάδιοι μέχρι πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός· τούντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἄνω παρασάγγαι πον πεντακόσιοι· τὸ δ' ἀπὸ τούτου εἰς αὐτὸν ἤδη τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς ἄνοδος καὶ ταῦτ' ἂν γένοιτο εὐζώνῳ ἀετῷ μιᾶς ἡμέρας.

ΕΤΑΙΡΟΣ. Τί ταῦτα πρὸς Χαρίτων, ὦ Μένιππε, ἀστρονομεῖς καὶ ἡσυχῇ πως ἀναμετρεῖς; πάλαι γὰρ ἔπα- 752 κροῶμαί σου ἀκολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος.

ΜΕΝ. Μὴ θαυμάσης, ὦ ἑταῖρε, εἰ μετέωρα καὶ διαέτρια δοκῶ σοι λέγειν· τὸ κεφάλαιον γὰρ δὴ πρὸς ἔμμαντον λογιζομαι τῆς ἔναγχος ἀποδημίας.

ΕΤΑΙΡ. Εἶτα, ὦγαθέ, καθάπερ οἱ Φοίνικες ἄστροις ἐτεκμαίρου τὴν ὁδόν;

ΜΕΝ. Οὐ μὰ Δία, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄστροις ἐποιοῦμένην τὴν ἀποδημίαν.

ΕΤΑΙΡ. Ἡράκλεις, μακρόν τινα τὸν ὄνειρον λέγεις, εἰ γε σαντὸν ἔλαθες κατακοιμηθεῖς παρασάγγας ὄλους.

2 2. ΜΕΝ. Ὅνειρον γάρ, ὦ τάν, δοκῶ σοι λέγειν ὅς ἀρτίως ἀφίγμαι παρὰ τοῦ Διὸς;

ΕΤΑΙΡ. Πῶς ἔφησθα; Μένιππος ἡμῖν διοπετιῆς πάρεστιν ἐξ οὐρανοῦ;

ΜΕΝ. Καὶ μὴν ἐγὼ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάντων Διὸς ἤκω τήμερον θαυμάσια καὶ ἀκούσας καὶ ἰδὼν· εἰ 753 δὲ ἀπιστεῖς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπερενφραίνομαι τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ πῶς ἂν ἔγωγε, ὦ θεσπέσιε καὶ Ὀλύμπιε Μένιππε, γεννητὸς αὐτὸς καὶ ἐπιγεις ὧν ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπερνεφέλω ἀνδρὶ καὶ ἵνα καθ' Ὅμηρον εἶπω τῶν Οὐρανίωνων ἐνί; ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον, εἰ δοκεῖ,

τίνα τρόπον ἴρθῃς ἄνω καὶ ὀπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλικαύτην τὸ μέγεθος; τὰ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὴν ὄψιν σὺ πάνν ἔοικας ἐκείνῳ τῷ Φρυγί, ὥστε καὶ ἡμᾶς εἰκάζειν καὶ σὲ οἰνοχοήσοντά που ἀνάρπαστον γεγονέναι πρὸς τοῦ ἄετοῦ.

MEN. Σὺ μὲν πάλαι σκώπτων δῆλος εἶ, καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἶ σοι τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μῦθῳ δοκεῖ προσφερές. ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι πρὸς τὴν ἀνοδὸν οὔτε ⁷⁵⁴ τῆς κλίμακος οὔτε τοῦ παιδικὰ γενέσθαι τοῦ ἄετοῦ· οἰκεία γὰρ ἦν μοι τὰ πτερὰ.

ΕΤΑΙΡ. Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ ὑπὲρ τὸν Δαίδαλον ἔφησθα, εἴ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλελήθεις ἡμᾶς ἰέραξ τις ἢ κολοιοὺς ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος.

MEN. Ὁρθῶς, ὡς ἔταίρε, καὶ οὐκ ἄπο σκοποῦ εἴκασας· τὸ Δαιδάλειον γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην.

3. **ΕΤΑΙΡ.** Εἶτα, ὡς τολμηρότατε πάντων, οὐκ ἔδε- ⁸ δοῖκεις μὴ καὶ σὺ που τῆς θαλάττης καταπεσῶν Μενίππειόν τι πέλαγος ἡμῖν ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδειξῆς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι;

MEN. Οὐδαμῶς· ὁ μὲν γὰρ Ἰκαρος ἄτε κηρῶ τὴν πτέρωσιν ἠρμωσμένος, ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκεῖνος ἐτάκη, πτερορρυήσας εἰκότως κατέπεσεν· ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα ἦν τὰ ὠκύπτερα.

ΕΤΑΙΡ. Πῶς λέγεις; ἤδη γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἠρέμα με προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως.

⁷⁵⁵ **MEN.** Ὡδέ πως· ἄετὸν εὐμεγέθη συλλαβῶν, ἔτι δὲ γῦπα τῶν καρτερῶν ἀποτεμῶν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ . . . μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἴ σοι σχολή, δίδειμι.

ΕΤΑΙΡ. Πάνν μὲν οὖν· ὡς ἐγὼ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως· μηδὲ πρὸς φίλιον με περιόδῃς ἄνω που τῆς διηγήσεως ἐκ τῶν ὧτων ἀπηρητημένον.

4. **MEN.** Ἄκουε τοίνυν· οὐ γὰρ ἀστείον γε τὸ θέαμα ⁴ κερηνότα φίλον ἐγκαταλιπεῖν, καὶ ταῦτα ὡς σὺ φῆς ἐκ

τῶν ὠτων ἀπηρητημένον. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἔξετά-
 ζων τὰ κατὰ τὸν βίον γελοῖα καὶ ταπεινὰ καὶ ἀβέβαια τὰ
 ἀνθρώπινα πάντα εὗρισκον, πλούτους λέγω καὶ ἀρχὰς
 καὶ δυναστείας, καταφρονήσας αὐτῶν καὶ τὴν περὶ ταῦτα
 σπουδὴν ἀσχολίαν τῶν ἀληθῶς σπουδαίων ὑπολαβῶν
 ἀνακύπτειν τε καὶ πρὸς τὸ πᾶν ἀναβλέπειν ἐπειρώμην·
 καὶ μοι ἐνταῦθα πολλήν τινα παρεῖχε τὴν ἀπορίαν πρῶτον ⁷⁵⁶
 μὲν αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν σοφῶν καλούμενος κόσμος·
 οὐ γὰρ εἶχον εὐρεῖν οὐθ' ὅπως ἐγένετο οὔτε τὸν δημιουρ-
 γὸν οὔτε τὴν ἀρχὴν οὐθ' ὅτι τὸ τέλος ἐστὶν αὐτοῦ. ἔπειτα
 δὲ κατὰ μέρος ἐπισκοπῶν πολὺ μᾶλλον ἀπορεῖν ἠναγκα-
 ζόμεν· τοὺς τε γὰρ ἀστέρας ἐώρων ὡς ἔτυχε τοῦ οὐρα-
 νοῦ διερριμμένους καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν τί ποτε ἦν ἄρα
 ἐπόθουν εἰδέναι· μάλιστα δὲ τὰ κατὰ τὴν σελήνην ἄτοπα
 μοι καὶ παντελῶς παράδοξα καταφαίνετο, καὶ τὸ πολυ-
 εἰδὲς αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπόρητόν τινα τὴν αἰτίαν
 ἔχειν ἐδοκίμαζον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀστραπὴ διάφασα καὶ
 βροντὴ καταρραγεῖσα καὶ ὑετὸς ἢ χιών ἢ χάλαζα κατε-
 νεχθεῖσα καὶ ταῦτα δυσεῖκαστα πάντα καὶ ἀτέμναρτα ἦν.

5. οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω διεκείμεν, ἄριστον εἶναι ὑπε-
 λάμβανον παρὰ τῶν φιλοσόφων τούτων ταῦτα ἕκαστα
 ἐμαθεῖν· ὥμην γὰρ ἐκείνους γε πᾶσαν ἔχειν ἂν εἰπεῖν
 τὴν ἀλήθειαν. οὕτω δὴ τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος αἰ-
 τῶν, ὡς ἐγὼν τεκμήρασθαι προσώπου τε σκυθρωπότητι
 καὶ χροῆς ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι — μάλα γὰρ
 ὑψαγόραι τινὲς καὶ οὐρανογνώμονες οἱ ἄνδρες αὐτίκα
 μοι κατεφάνησαν — τούτοις ἐγχειρίσας ἔμαντὸν καὶ
 συχρὸν ἀργύριον τὸ μὲν αὐτόθι ἤδη καταβαλῶν, τὸ δὲ
 εἰσαῦθις ἀποδώσειν ἐπὶ κεφαλαίῳ τῆς σοφίας διομολο- ⁷⁵⁷
 γησάμενος ἤξιον μετεωρολέσχης τε διδάσκεσθαι καὶ τὴν
 τῶν ὄλων διακόσμησιν καταμαθεῖν. οἱ δὲ τοσοῦτον ἄρα
 ἐδέησάν με τῆς παλαιᾶς ἐκεῖνης ἀγροικίας ἀπαλλάξαι, ὥστε
 καὶ ἐς μείζους ἀπορίας φέροντες ἐκέβαλον ἀρχὰς τινὰς
 καὶ τέλη καὶ ἀτίμους καὶ κενὰ καὶ ὕλας καὶ ἰδέας καὶ τὰ
 τοιαῦτα ὀσημέραι μου καταχέοντες. ὁ δὲ πάντων ἐμοὶ
 γοῦν ἐδόκει χαλεπώτατον, ὅτι μηδὲν ἄτερος θατέρῳ λέ-

γοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα καὶ ὑπεναντία ὅμως πείθεσθαι τέ με ἤξιον καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον ἕκαστος ὑπάγειν ἐπειρῶντο.

ΕΤΑΙΡ. Ἄτοπον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες ἐστασίαζον πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν λόγων καὶ οὐ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον.

6. **MEN.** Καὶ μὴν, ὦ ἑταῖρε, γελάσῃ ἀκούσας τὴν 6
 τε ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τερατουργίαν, οἱ γε πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες καὶ μηδὲν τῶν χαμαὶ ἐρχομένων ἡμῶν ὑπερέχοντες, ἀλλ' οὐδὲ ὀξύτερον τοῦ πλησίον δεδορκότες, ἔνιοι δὲ ὑπὸ γήρως ἢ ἀργίας ἀμβλυώττοντες, ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διοραῖν ἔφασκον καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην ἐπεβάτευον καὶ ὡσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες μεγέθη τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξήεσαν, καὶ πολλάκις, εἰ τύχοι, μηδὲ ὀπόσοι στάδιοι Μεγαρόθεν Ἀθῆναζέ εἰσιν 758 ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου χωρίον ὀπόσων εἴη πηχῶν τὸ μέγεθος ἐτόλμων λέγειν, ἀέρος τε ὕψη καὶ θαλάττης βάρη καὶ γῆς περιόδους ἀναμετροῦντες, ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες καὶ τρίγωνα ἐπὶ τετραγώνοις διασηματίζοντες καὶ σφαίρας τινὰς ποικίλλοντες, τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιδεικνύντες.

7. ἔπειτα δὲ κάκεινο πῶς οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν καὶ παντελῶς 7
 τετυφωμένον τὸ περὶ τῶν οὐτως ἀδήλων λέγοντας μηδὲν ὡς εἰκάζοντας ἀποφαίνεσθαι, ἀλλ' ὑπερδιατείνεσθαι τε καὶ μηδεμίαν τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν ἀπολιμπάνειν μοσονουχὶ διομνυμένους μύδρον μὲν εἶναι τὸν ἥλιον, κατοικεῖσθαι δὲ τὴν σελήνην, ὕδατοποιτεῖν δὲ τοὺς ἀστέρας τοῦ ἡλίου καθάπερ Ἴμονιᾶ τινὶ τὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς θαλάττης ἀνασπῶντος καὶ ἅπασιν αὐτοῖς τὸ ποτὸν ἐξῆς διανέμοντος.

8. τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα τῶν λόγων ὀπόσῃ ῥάδιον 8
 καταμαθεῖν. καὶ σκόπει πρὸς Διός, εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα καὶ μὴ πάμπλου διεστηκότα· πρῶτα μὲν γὰρ 759 αὐτοῖς ἢ περὶ τοῦ κόσμου γνώμη διάφορος, εἴ γε τοῖς μὲν ἀγέννητός τε καὶ ἀνώλεθρος εἶναι δοκεῖ· οἱ δὲ καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον

εἰπεῖν ἐτόλμησαν, οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον θεὸν μὲν
τινα τεχνίτην τῶν ὄλων ἐφιστάνας, οὐ προστιθέντας δὲ
οὔτε ὄθεν ἤκων οὔτε ὄπου ἐστὼς ἕκαστα ἐτεκταίνετο.
καίτοι πρό γε τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως ἀδύνατον καὶ
χρόνον καὶ τόπον ἐπινοεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Μάλα τινάς, ὦ Μένιππε, τολμητὰς καὶ
θραυματοποιούς ἀνδρας λέγεις.

ΜΕΝ. Τί δ', εἰ ἀκούσεις, ὦ θραυμάσιε, περὶ τε
ιδεῶν καὶ ἀσωμάτων ἃ διεξέρχονται ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέ-
ρατός τε καὶ ἀπέλρου λόγους; καὶ γὰρ αὐ³ καὶ αὐτῆ νεα-
νικῇ αὐτοῖς ἡ μάχη, τοῖς μὲν τέλει τὸ πᾶν περιγράφουσι,
τοῖς δὲ ἀτελὲς τοῦτο εἶναι ὑπολαμβάνουσι. οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ παμπόλλους τινὲς εἶναι τοὺς κόσμους ἀπεφαινοῦτο
καὶ τῶν ὡς περὶ ἐνὸς αὐτῶν διαλεγομένων κατεγίνωσκον.
ἕτερος δὲ τις οὐκ εἰρηνικὸς ἀνὴρ πόλεμον τῶν ὄλων πα-
9 τέρα εἶναι ἐδόξαζεν. 9. περὶ μὲν γὰρ τῶν θεῶν τί χρῆ καὶ
λέγειν; ὄπου τοῖς μὲν ἀριθμὸς τις ὁ θεὸς ἦν, οἱ δὲ κατὰ
κυνῶν καὶ χηνῶν καὶ πλατάνων ἐπώμνυτο. καὶ οἱ μὲν 760
τοὺς ἄλλους ἅπαντας θεοὺς ἀπελάσαντες ἐνὶ μόνῳ τῆν
τῶν ὄλων ἀρχὴν ἀπένεμον, ὥστε ἡρέμα καὶ ἄχθεσθαί με
τοσαύτην ἀπορίαν θεῶν ἀκούοντα· οἱ δὲ ἔμπαλιν ἐπι-
δαψιλευόμενοι πολλοὺς τε αὐτοὺς ἀπέφαινον καὶ διελό-
μενοι τὸν μὲν τινα πρῶτον θεὸν ἐπεκάλουν, τοῖς δὲ τὰ
δεύτερα καὶ τρίτα ἔνεμον τῆς θεότητος· ἔτι δὲ οἱ μὲν
ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον ἡγοῦντο εἶναι τὸ θεῖον, οἱ δὲ
ὡς περὶ σώματος αὐτοῦ διεννοοῦντο. εἶτα καὶ προνοεῖν
τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ πᾶσιν ἐδόκουν οἱ θεοί,
ἀλλ' ἡσάν τινες οἱ τῆς συμπάσης ἐπιμελείας αὐτοὺς ἀφιέν-
τες, ὥσπερ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λειτουργιῶν
τοὺς παρηγηκότας· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δο-
ρουφορήμασιν ἕοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν. ἔτι δὲ ταῦτα
πάντα ὑπερβάντες οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι θεοῦς τινὰς ἐπί-
10 στενον, ἀλλ' ἀδέσποτον καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρεσθαι 761
τὸν κόσμον ἀπελιμπανον. 10. τοιγάρτοι ταῦτα ἀκούων
ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑψιβρεμέταις τε καὶ ἡὑγενείοις
ἀνδράσιν· οὐ μὴν εἶχόν γε ὅποι τῶν λόγων τραπόμενος

ἀνεπίληπτόν τι αὐτῶν εὔροιμι καὶ ὑπὸ θατέρου μηδαμῇ περιτρεπόμενον. ὥστε δὴ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο ἀτεχνῶς ἔπασχον· πολλάκις μὲν γὰρ ἂν ὤρμησα πιστεύειν τινὶ αὐτῶν,

ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.

ἐφ' οἷς ἅπασιν ἀμηχανῶν ἐπὶ γῆς μὲν ἀκούσεσθαι τι περὶ τούτων ἀληθὲς ἀπεγίνωσκον, μίαν δὲ τῆς συμπάσης ἀπορίας ἀπαλλαγὴν ὄμην ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς πτερωθεὶς πῶς ἀνέλθοιμι εἰς τὸν οὐρανόν. τούτου δέ μοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα μάλιστα μὲν [καὶ] ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λογοποιὸς ⁷⁶² Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις, ἐνίοτε καὶ καμήλοις βᾶσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν. αὐτὸν μὲν οὖν πτεροφυῆσαι ποτε οὐδεμιᾶ μηχανῇ δυνατόν εἶναι μοι κατεφαίνετο· εἰ δὲ γυπὸς ἢ ἀετοῦ περιθειμην πτερὰ — ταῦτα γὰρ μόνα διαρκέσαι πρὸς μέγεθος ἀνθρωπίνου σώματος — τάχα ἂν μοι τὴν πείραν προχωρῆσαι. καὶ δὴ συλλαβῶν τὰ ὄρνεα θατέρου μὲν τὴν δεξιὰν πτέρυγα, τοῦ γυπὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἀπέτεμον εὖ μάλᾳ· εἶτα διαδήσας καὶ κατὰ τοὺς ὦμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἀρμοσάμενος καὶ πρὸς ἄκροις τοῖς ὠκυπτέροις λαβὰς τινὰς ταῖς χερσὶ παρασκευάσας ἐπειρώμην ἑμαυτοῦ τὸ πρῶτον ἀναπηδῶν καὶ ταῖς χερσὶν ὑπηρετιῶν καὶ ὥσπερ οἱ χῆνες ἔτι χαμαιπετῶς ἐπαιρόμενος καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτήσεως· ἐπεὶ δὲ ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα, τολμηρότερον ἤδη τῆς ⁷⁶³ πείρας ἠπτόμην, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀφῆκα ἑμαυτὸν κατὰ τοῦ κρημονοῦ φέρων εἰς αὐτὸ τὸ θέατρον.

11. ὡς δὲ ἀκινδύνως κατεπτόμην, ὑψηλὰ ἤδη καὶ μετέωρα ¹¹ ἐφρόνουν καὶ ἄρας ἀπὸ Πάρνηθος ἢ ἀπὸ Ὑμητιοῦ μέχρι Γερανείας ἐπετόμην εἰτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον ἄνω, εἶτα ὑπὲρ Φολόης καὶ Ἐρμυάνθου μέχρι πρὸς τὸ Ταῦγετον. ἤδη δ' οὖν μοι τοῦ τολμήματος ἐκμεμελετημένου τέλειός τε καὶ ὑψιπέτης γενόμενος οὐκέτι τὰ νεοτιῶν ἐφρόνουν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἀναβὰς καὶ ὡς ἐνῆν μάλιστα κούφως ἐπισιτισάμενος τὸ λοιπὸν ἔτεινον εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἰλιγγίῳ ὑπὸ τοῦ βάρους, μετὰ δὲ ἔφερον καὶ τοῦτο εὐμαρῶς. ἐπεὶ δὲ κατ'

αὐτὴν ἤδη τὴν σελήνην ἐγενόμην πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, ἡσθόμην κάμνοντος ἔμαντοῦ, καὶ μάλιστα 764 κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τὴν γυπτίνην. προσελάσας οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμην ἐς τὴν γῆν ἄνωθεν ἀποβλέπων καὶ ὡσπερ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς ἐκεῖνος ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος, ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν καὶ μετ' ὀλίγον, εἰ δόξειέ μοι, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν. ἐξ ὧν ἀπάντων ποικίλης τινὸς ἡδονῆς ἐνεπιμπλάμην.

ΕΤΑΙΡ. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα λέγοις ἄν, ὦ Μένιππε, ἵνα μὴδὲ καθ' ἐν ἀπολειπώμεθα τῆς ἀποδημίας, ἀλλ' εἴ τί σοι καὶ ὁδοῦ πάρεργον ἰστόρηται, καὶ τοῦτο εἰδῶμεν· ὡς ἔγωγε οὐκ ὀλίγα προσδοκῶ ἀκούσεσθαι σχήματός τε πέρι γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντων, οἷά σοι ἄνωθεν ἐπισκοποῦντι κατεφαίνετο.

ΜΕΝ. Καὶ ὀρθῶς γε, ὦ ἑταῖρε, εἰκάσεις· διόπερ ὡς οἷόν τε ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ συναποδή- 765 μει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διάθεσιν.

12 12. καὶ πρῶτόν γε μοι πάνυ μικρὰν δόκει τινὰ τὴν γῆν ὄραῖν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν, ὥστε ἐγὼ ἄφνω κατακύψας ἐπὶ πολὺ ἠπόρουσιν ποῦ εἴη τὰ τηλικαῦτα ὄρη καὶ ἡ τοσαύτη θάλαττα· καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥόδιον κολοσσὸν ἐθεασάμην καὶ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον, εὐ³ ἴσθι, παντελῶς ἄν με ἡ γῆ διέλαθε. νῦν δὲ ταῦτα ὑψηλὰ ὄντα καὶ ὑπερανεστηκότα καὶ ὁ Ὀκεανὸς ἡρέμα πρὸς τὸν ἥλιον ὑποστίλβων διεσήμαινέ μοι γῆν εἶναι τὸ δρώμενον. ἐπεὶ δὲ ἀπαξ τὴν ὄψιν ἐς τι ἀτενὲς ἀπηρευσάμην, ἀπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ἤδη μοι κατεφαίνετο, οὐ κατὰ ἔθνη μόνον καὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σαφῶς οἱ πλείοντες, οἱ πολεμοῦντες, οἱ γεωργοῦντες, οἱ δικαζόμενοι, τὰ γύ- 766 ναια, τὰ θηρία, καὶ πάνθ' ἀπλῶς ὅποσα τρέφει ζεῖδωρος ἄρουρα.

ΕΤΑΙΡ. Παντελῶς ἀπίθανα φῆς ταῦτα καὶ αὐτοῖς ὑπεναντία· ὅς γὰρ ἄρτιως, ὦ Μένιππε, τὴν γῆν ἐξήτεις ὑπὸ τοῦ μεταξὺ διαστήματος ἐς βραχὺ συνεσταλμένην, καὶ εἴ γε μὴ ὁ κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι, τάχα ἄν ἄλλο τι

ῥήθης ὄραν, πῶς νῦν καθάπερ Λυγκείς τις ἄφνω γενόμενος ἅπαντα διαγιγνώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ θηρία, μικροῦ δεῖν τὰς τῶν ἐμπλίδων νεοττίας;

13. ΜΕΝ. Εὖ γε ὑπέμνησας· ὃ γὰρ μάλιστα ἐχρῆν **13** εἰπεῖν, τοῦτο οὐκ οἶδ' ὅπως παρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν μὲν ἐγνώρισα τὴν γῆν ἰδὼν, τὰ δ' ἄλλα οὐχ οἶός τε ἦν καθορᾶν ὑπὸ τοῦ βάθους ἄτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνουμένης, πάνυ μ' ἦνία τὸ χροῖμα καὶ πολλὴν παρεῖχε τὴν ἀπορίαν. κατηφεί δὲ ὄντι μοι καὶ ὀλίγου δεῖν δεδακρυμένῳ ἐφίσταται κατόπιν ὁ σοφὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρακίας τις ἰδεῖν καὶ σποδοῦ πλέως καὶ κατωπτημένος· κάγω μὲν, ὡς εἶδον, — εἰρήσεται γάρ — ὑπεταράχθην καὶ τινα ¹⁶⁷σελήναϊον δαίμονα ῥήθην ὄραν· ὃ δέ, Θάρρει, φησίν, ὦ Μένιππε,

οὗτις τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἔισοικες;
ὁ φυσικὸς οὗτός εἰμι Ἐμπεδοκλῆς· ἐπεὶ γὰρ ἐς τοὺς κρατῆρας ἔμαντὸν φέρων ἐνέβαλον, ὁ καπνὸς με ἀπὸ τῆς Αἴτης ἐναρπάσας δεῦρ' ἀνήγαγε, καὶ νῦν ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶν ἀεροβατῶ τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον. ἤκω τοίνυν σε ἀπολύσιον τῆς παρουσίας ἀπορίας· ἀνιᾶ γάρ σε, οἴμαι, καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὄραν. Εὖ γε ἐποίησας, ἣν δ' ἐγώ, βέλτιστε Ἐμπεδοκλείς, κάπειδὰν τάχιστα καταπτώμαι πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνήσομαι σπένδειν τέ σοι ἐπὶ τῆς καπνοδόκης κὰν ταῖς νομηνίαις πρὸς τὴν σελήνην τρις ἐγγανῶν προσεύχεσθαι. Ἀλλὰ μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα, ἣ δ' ὅς, οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χάριν ἀφίγμαι, πέπονθα δέ τι τὴν ψυχὴν ἰδὼν σε λελυπημένον. ἀτὰρ οἶσθα ὃ τι δράσας ὄξυδερακῆς γενήσῃ; **14. Μὰ 14** Δί', ἣν δ' ἐγώ, ἣν μὴ σύ μοι τὴν ἀχλὺν πως ἀφέλῃς ἀπὸ ¹⁶⁸τῶν ὀμμάτων: νῦν γὰρ δὴ λημῶν οὐ μετρίως δοκῶ. Καὶ μὴν οὐδέν γε, ἣ δ' ὅς, ἐμοῦ δεήσει· τὸ γὰρ ὄξυδερακὲς αὐτὸς ἤδη γῆθεν ἦκεις ἔχων. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ οἶδ', ἔφην. Οὐκ οἶσθα, ἣ δ' ὅς, ἀετοῦ τὴν πτέρυγα τὴν δεξιὰν περικείμενος; Καὶ μάλα, ἣν δ' ἐγώ. τί δ' οὖν πτέρυγι καὶ ὀφθαλμῷ κοινόν ἐστιν; Ὅτι, ἣ δ' ὅς, παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων ζώων ἀετός ἐστιν ὄξυωπέστατος, ὥστε

μόνος αντίον δέδορκε τῷ ἡλίῳ, καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ γνήσιος καὶ βασιλεὺς αἰτός, ἣν ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὰς ἀκτῖνας βλέπη. Φασὶ ταῦτα, ἣν δ' ἐγώ, καὶ μοι ἤδη μεταμέλει, ὅτι δεῦρο ἀνίων οὐχὶ τῷ ὠφθαλμῷ τοῦ αἰτοῦ ἐνεθέμην τοὺς ἐμούς ἐξελών· ὡς νῦν γε ἡμιτελὴς ἀφίγμαι καὶ οὐ πάντα βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος, ἀλλ' ἔοικα τοῖς νόθοις ἐκείνοις καὶ ἀποκηρύκτοις. Καὶ μὴν πάρα σοί, ἦ δ' ὅς, ἀντίκα μάλα τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἔχειν βασιλικόν· ἣν γὰρ ἐθελήσης ἀναστὰς μικρὸν ἐπισχῶν τοῦ γυπὸς τὴν πτέρυγα θατέρᾳ μόνῃ περὶξασθαι, κατὰ λόγον τῆς πτέρυγος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὀξυδερκῆς ἔση· τὸν γὰρ ⁷⁶⁹ ἕτερον οὐδεμίᾳ μηχανῇ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορκέναι τῆς μερίδος ὄντα τῆς χειρονος. Ἄλις, ἣν δ' ἐγώ, εἰ καὶ ὁ δεξιὸς μόνος αἰτωδὲς βλέποι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἔλαττον γένοιτο, ἐπεὶ καὶ τοὺς τέκτονας πολλάκις ἐωρακέναι μοι δοκῶ θατέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ἄμεινον πρὸς τοὺς κανόνας ἀπευθύνοντας τὰ ζύλα.

Ταῦτα εἰπὼν ἐποίουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους παρηγγελμένα· ὁ δὲ κατ' ὀλίγον ὑπαπιῶν ἐς καπνὸν ¹⁵ ἤρέμα διελύετο. 15. κάπειδῃ τάχιστα ἐπτερουξάμην, ἀντίκα με φῶς πάμπολυ περιέλαμψε καὶ τὰ τέως λανθάνοντα πάντα διεφαίνετο· κατακύψας γοῦν ἐς τὴν γῆν ἐώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γιγνόμενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπάλθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσα οἴκοι ἔπραττον οἴομενοι λανθάνειν, Πτολεμαῖον μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα, τὸν Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον Στρατονίκη διανεύοντα λάθρα τῇ μητριᾷ, τὸν δὲ Θετταλὸν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῆς ⁷⁷⁰ γυναικὸς ἀναιρούμενον καὶ Ἀντίγονον μοιχείοντα τοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα καὶ Ἀττάλῳ τὸν υἱὸν ἐγχεόντα τὸ φάρμακον, ἐτέρωθι δ' αὖ Ἀρσάκην φονεύοντα τὸ γύναιον καὶ τὸν εὐνοῦχον Ἀρβάκην ἔλκοντα τὸ ξίφος ἐπὶ τὸν Ἀρσάκην, Σπατίνοσ δὲ ὁ Μῆδος ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τῶν δορυφορούντων εἴλκετο ἔξω τοῦ ποδὸς σκύφῳ χρυσῷ τὴν ὀφρὸν κατηλοημένος. ὅμοια δὲ τούτοις ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξί γιγνόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις

ἦν ὄραν, μοιχεύοντας, φονεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἀρ-
 πάζοντας, ἐπιορκούντας, δεδιότας ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων
 προδιδόμενους. 16. καὶ τὰ μὲν τῶν βασιλέων τοιαύτην 16
 παρέσχε μοι τὴν διατριβὴν, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν πολὺ γε-
 λοιότερα· καὶ γὰρ αὐτὸς κακείνους ἐώρων, Ἐρμόδωρον μὲν
 τὸν Ἐπικουρείον χιλίων ἕνεκα δραχμῶν ἐπιορκούντα, τὸν
 Στωϊκὸν δὲ Ἀγαθοκλέα περὶ τοῦ μισθοῦ τῷ μαθητῇ δι-
 καζόμενον, Κλεινίαν δὲ τὸν ῥήτορά ἐκ τοῦ Ἀσκληπιδίου
 φιάλην ὑφαιρούμενον, τὸν δὲ Κυνικὸν Ἡρόφιλον ἐν τῷ
 χαμαιτυπέῳ καθεύδοντα. τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι,
 771 τοὺς τοιχωρχοῦντας, τοὺς δεκαζομένους, τοὺς δανείζον-
 τας, τοὺς ἐπαιτοῦντας (†); ὅλως γὰρ ποικίλη καὶ παντο-
 दाπὴ τις ἦν ἡ θεία.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ μὴν καὶ ταῦτα, ὦ Μένιππε, καλῶς εἶχε λέ-
 γειν· ἔοικε γὰρ οὐ τὴν τυχούσαν τερπωλὴν σοι παρεσχῆσθαι.

MEN. Πάντα μὲν ἐξῆς διελθεῖν, ὦ φιλότῃς, ἀδύ-
 νατον, ὅπου γε καὶ ὄραν αὐτὰ ἔργον ἦν· τὰ μέντοι κεφάλαια
 τῶν πραγμάτων τοιαῦτα ἐφαίνετο οἷα φησιν Ὅμη-
 ρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος· οὐ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίναι καὶ
 γάμοι, ἐτέρωθι δὲ δικαστήρια καὶ ἐκκλησίαι, καθ' ἕτε-
 ρον δὲ μέρος ἔθνε τις, ἐν γειτόνων δὲ πενθῶν ἄλλος ἐφαί-
 νετο· καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολε-
 μοῦντας ἂν ἐώρων τοὺς Γέτας· ὅτε δὲ μεταβαλὴν ἐπὶ τοὺς
 Σκύθας, πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἦν ἰδεῖν· μικρὸν
 δὲ ἐπικλίνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα τοὺς Αἰγυπτίους
 γεωργοῦντας ἐπέβλεπον, καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεπορεύετο καὶ
 ὁ Κίλιξ ἐλήστευε καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο καὶ ὁ Ἀθη-
 ναῖος ἐδικάζετο. 17. ἀπάντων τούτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γι-
 772 νομένων χρόνον ὥρα σοι ἤδη ἐπινοεῖν ὁποῖός τις ὁ κυκεῶν
 οὗτος ἐφαίνετο. ὥσπερ ἂν εἴ τις παραστησάμενος πολ-
 λούς χορευτάς, μᾶλλον δὲ πολλοὺς χορούς, ἔπειτα προσ-
 τάξειε τῶν ἄδόντων ἐκάστῳ τὴν συνῳδίαν ἀφέντα ἴδιον
 ἄδειν μέλος, φιλοτιμουμένου δὲ ἐκάστου καὶ τὸ ἴδιον
 περαινόντος καὶ τὸν πλησίον ὑπερβαλέσθαι τῇ μεγαλο-
 φωνίᾳ προθυμουμένου, ἄρα ἐνθυμῆ πρός Διὸς οἷα γέ-
 νοιτ' ἂν ἡ ψῆθῃ;

ΕΤΑΙΡ. Παντάπασιν, ὦ Μένιππε, παγγέλοιος καὶ τεταραγμένη.

MEN. Καὶ μὴν, ὦ ἑταῖρε, τοιοῦτοι πάντες εἰσὶν οἱ ἐπὶ γῆς χορευταὶ καὶ τοιαύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, οὐ μόνον ἀπὸ φθεγγομένων, ἀλλὰ καὶ ἀνομοίων τὰ σχήματα καὶ τὰναντία κινουμένων καὶ ταῦτόν οὐδὲν ἐπινοούντων, ἄχρι ἂν αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορηγὸς ἀπελάσῃ τῆς σκηρῆς οὐκέτι δεῖσθαι λέγων· τούντεῦθεν δὲ ὅμοιοι πάντες ἤδη σιωπῶντες, οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην καὶ ἄτακτον ᾤδῃν ἀπάδοντες. ἀλλ' ἐν αὐτῷ γε ποικίλῃ καὶ πολυειδεῖ τῷ θεάτρῳ πάντα μὲν 773
 18 γελοῖα δῆπουθεν ἦν τὰ γινόμενα· 18. μάλιστα δὲ ἐπ' ἐκείνοις ἐπῆει μοι γελᾶν τοῖς περὶ γῆς ὄρων ἐρίζουσι καὶ τοῖς μέγα φρονούσιν ἐπὶ τῷ τῷ Σικυώνιον πεδλίον γεωργεῖν ἢ Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνίον ἢ Ἀχαρνήσι πλέθρα κεκτῆσθαι χίλια· τῆς γοῦν Ἑλλάδος ὅλης, ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο, δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθος τετάρων κατὰ λόγον, οἶμαι, ἢ Ἀττικῆ πολλοστημόριον ἦν. ὥστε ἐνεόουν ἐφ' ὀπόσῃ τοῖς πλούσιοις τούτοις μέγα φρονεῖν κατελείπετο· σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλεθρότατος αὐτῶν μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν. ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον, εἶτα τὴν Κυνοσουρίαν γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθην περὶ ὅσου χωρίου, κατ' οὐδὲν Αἰγυπτίου φακοῦ πλατυτέρου, τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν εἴ τινα ἴδοιμι ἐπὶ χρυσῷ μέγα φρονούντα, ὅτι δακτύλιους τε εἶχεν ὀκτώ καὶ φιάλας τέτταρας, πάνυ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐγέλων. τὸ γὰρ Πάγγαιον ὅλον αὐτοῖς μετάλ- 774
 λοις κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος.

19 19. **ΕΤΑΙΡ.** ὦ μακάριε Μένιππε τῆς παραδόξου θεάς. αἱ δὲ γε πόλεις πρὸς Διὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ πηλικοί διεφαίνοντο ἄνωθεν;

MEN. Οἶμαί σε πολλάκις ἤδη μυρμῆκων ἀγορὰν ἐωρακέναι, τοὺς μὲν εἰλουμένους, ἐνίους δὲ ἐξίοντας, ἑτέρους δὲ ἐπανιόντας αὐθις ἐς τὴν πόλιν· καὶ ὁ μὲν τις τὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάσας ποθὲν ἢ κυάμου

λέπος ἢ πυροῦ ἤμιτομον θεί φέρων. εἰκὸς δὲ εἶναι παρ' αὐτοῖς κατὰ λόγον τοῦ μυρμῆκων βίου καὶ οἰκοδόμους τινὰς καὶ δημαγωγούς καὶ πρυτάνεις καὶ μουσικοὺς καὶ φιλοσόφους. καὶ μὴν αἴ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμηκίαις μάλιστα ἐφέκεσαν. εἰ δέ σοι δοκεῖ μικρὸν τὸ παράδειγμα, τὸ ἀνθρώπους εἰκάσαι τῇ μυρμῆκων πολιτεία, τοὺς παλαιοὺς μύθους ἐπίσκεψαι τῶν Θετταλῶν· εὐρήσεις γὰρ τοὺς Μυρμιδόνας, τὸ μαχιμώτατον φύλον, ἐκ μυρμῆκων ἄνδρας γεγονότας. ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκανῶς ἑώρατο καὶ κατεγεγέλαστό μοι, διατείνας ἑμαυτὸν ἀνεπτύμην

δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

20. οὐπω στάδιον ἀνεληλύθειν καὶ ἡ Σελήνη γυναικίαν ²⁰ φωνὴν προιεμένη, Μένιππε, φησὶν, οὕτως ὄναιο, διακόνησαι μοί τι πρὸς τὸν Δία. Λέγοις ἄν, ἦν δ' ἐγώ· βαρὺ γὰρ οὐδέν, ἦν μὴ τι φέρειν δέη. Πρεσβείαν, ἔφη, τινὰ οὐ χαλεπὴν καὶ δέησιν ἀπένευκε παρ' ἐμοῦ τῷ Δί· ἀπέληξα γὰρ ἤδη, Μένιππε, πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα, οἷς οὐδέν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ τὰμὰ πολυπραγμονεῖν, τίς εἰμι καὶ πηλίκη ἢ καὶ δι' ἦντινα αἰτίαν διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος γίγνομαι. καὶ οἱ μὲν κατοικεῖσθαι μέ φασιν, οἱ δὲ κατόπτρου δίκην ἐπικρέμασθαι τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ὅ τι ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ τοῦτό μοι προσάπτουσι. τὰ τελευταῖα δὲ καὶ τὸ φῶς αὐτὸ κλοπιμαῖόν τε καὶ νόθον εἶναι μοί φασιν ἄνωθεν ἦγον παρὰ τοῦ Ἥλιου, καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς τοῦτόν με ἀδελφὸν ὄντα συγκροῦσαι καὶ στασιάσαι προαιρούμενοι· οὐ γὰρ ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς ἃ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασι τοῦ Ἥλιου λίθου αὐτὸν εἶναι καὶ μύθρον διάπτρον.

21. Καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοῖς ἃ πράτ- ²¹ τουσὶ τῶν νυκτῶν αἰσχρὰ καὶ κατάπτυστα οἱ μεθ' ἡμέραν σκυθρωποὶ καὶ ἀνδρώδεις τὸ βλέμμα καὶ τὸ σχῆμα σεμνοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι; καὶ γὰρ μὲν ταῦτα ὀρώσα ὅμως σιωπῶ· οὐ γὰρ ἡγοῦμαι πρέπειν ἀπο- ^{21b} καλύψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας διατριβὰς καὶ τὸν ὑπὸ σκηνῆς ἕκαστου βίον, ἀλλὰ κἄν τινα ἴδω

αὐτῶν μοιχεύοντα ἢ κλέπτοντα ἢ ἄλλο τι τολμῶντα νυκτερινώτατον, εὐθὺς ἐπισπασαμένη τὸ νέφος ἐνεκαλυψάμην, ἵνα μὴ δεῖξω τοῖς πολλοῖς γέροντας ἄνδρας βαθεῖ πῶγωνι καὶ ἀρετῇ ἐνασχημονοῦντας. οἱ δὲ οὐδὲν ἀνιᾶσι διασπαράττοντές με τῷ λόγῳ καὶ πάντα τρόπον ὑβρίζοντες, ὥστε νῆ τὴν Νύκτα πολλάκις ἐβουλευσάμην μετοικῆσαι ὅτι πορρωτάτῳ, ἔν' αὐτῶν τὴν περιεργον γλῶτταν διέφυγον. μέμνησο τοίνυν ταῦτά τε ἀπαγγεῖλαι τῷ Διὶ καὶ προσθεῖναι δ' ὅτι μὴ δυνατόν ἐστὶ μοι κατὰ χώραν μένειν, ἣν μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐκείνους ἐπιτρέψῃ καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστομίῃ καὶ τὴν Στοᾶν κατασκάφῃ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν καταφλέξῃ καὶ παύσῃ τὰς ἐν τοῖς περιπάτοις διατριβάς· οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι
22 ὁσημέραι παρ' αὐτῶν γεωμετρούμενη. **22.** Ἔσται ταῦτα, ἣν δ' ἐγώ, καὶ ἅμα πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον τὴν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ,

ἐνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα· 777
 μετ' ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελήνη βραχεῖά μοι καθεωρᾶτο καὶ τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτον. λαβὼν δὲ τὸν ἥλιον ἐν δεξιᾷ διὰ τῶν ἀστέρων πετόμενος τριταῖος ἐπλησίασα τῷ οὐρανῷ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μοι ὡς εἶχον εὐθὺς εἶσω παρῖεναι· ῥαδίως γὰρ ἂν ἴμην διαλαθεῖν ἅτε ἐξ ἡμισείας ὦν ἀετός, τὸν δὲ ἀετὸν ἠπιστάμην ἐκ παλαιοῦ συνήθη τῷ Διὶ· ὕστερον δὲ ἐλογισάμην ὡς τάχιστα καταφωράσουσί με γυπὸς τὴν ἐτέραν πτέρυγα περικείμενον. ἄριστον οὖν κρίνας τὸ μὴ παρακινδυνεύειν ἔκοπτον προσελθὼν τὴν θύραν. ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς καὶ τοῦνομα ἐκπυθόμενος ἀπήει κατὰ σπουδὴν φράσεων τῷ Διὶ, καὶ μετ' ὀλίγον εἰσεκλήθη πᾶν δεδιώς καὶ τρέμων, καταλαμβάνων τε πάντας ἅμα συγκαθημένους οὐδὲ αὐτοὺς ἀφρόντιδας· ὑπετάραττε γὰρ ἡσυχῇ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας, καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξασθαι προσεδό-
23 κων τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπτερωμένους. **23.** ὁ δὲ Ζεὺς μάλα [φοβερῶς] δριμύ τε καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδῶν φησι τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς; ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτ' ἤκουσα, μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ

δέους, εἰστήκειν δὲ ὄμως ἀχανῆς καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλοφωνίας ἐμβεβροντημένος. χρόνῳ δ' ἔμαντὸν ἀναλαβὼν ἅπαντα διηγούμενη σαφῶς ἄνωθεν ἀρξάμενος, ὡς ἐπιθυμήσαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν, ὡς ἔλθοιμι παρὰ τοὺς φιλοσόφους, ὡς τάναντία λεγόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπαγορεύσαιμι διασπώμενος ὑπὸ τῶν λόγων, εἶτα ἐξῆς τὴν ἐπίνοιαν καὶ τὰ πτερὰ καὶ τὰλλα πάντα μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν· ἐπὶ πᾶσι δὲ προσέθηκα τὰ ὑπὸ τῆς Σελήνης ἐπεσταλμένα. μειδιάσας δ' οὖν ὁ Ζεὺς καὶ μικρὸν ἐπανεῖς τῶν ὀφρύων, **Τί ἂν λέγοις, φησίν, Ὡτου πέρι καὶ Ἐπιάλτου, ὅπου καὶ Μένιππος ἐτόλμησεν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν; ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενία σε καλοῦμεν, αὔριον δέ, ἔφη, περὶ ὧν ἦκεις χρηματίσαντες ἀποπέμψομεν. καὶ ἅμα ἐξαναστὰς ἐβάδιζεν ἐς τὸ ἐπηκώτατον τοῦ οὐρανοῦ· καιρὸς γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν εὐχῶν καθεύξεσθαι.** 24. **μεταξύ τε** 24 προῖων ἀνεκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῆ πραγμάτων, τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα, πόσου νῦν ὁ πυρὸς ἐστὶν ὦνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰ σφόδρα ἡμῶν ὁ πέρυσι χειμῶν καθέκτετο, καὶ εἰ τὰ λάχανα δεῖται πλεονος ἐπομβρίας· μετὰ δὲ ἡρώτα εἴ τις ἐτι λείπεται τῶν ἀπὸ Φειδίου καὶ 780 δι' ἣν αἰτίαν ἔλλλιπτοιεν Ἀθηναῖοι τὰ Διάσια τοσοῦτων ἐτῶν, καὶ εἰ τὸ Ὀλυμπιεῖον αὐτῷ ἐπιτελέσαι διανοοῦνται, καὶ εἰ συνελήφθησαν οἱ τὸν ἐν Δωδώνῃ νεῶν σεσυληκότες. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων ἀπεκρινάμην, **Εἰπέ μοι, Μένιππε, ἔφη, περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τινα γνώμην ἔχουσι; Τίνα, ἔφην, δέσποτα, ἣ τὴν εὐσεβεστάτην, βασιλέα σε εἶναι πάντων θεῶν; Παίξεις ἔχων, ἔφη. τὸ δὲ φιλόκαινον αὐτῶν ἀκριβῶς οἶδα, κὰν μὴ λέγῃς. ἦν γὰρ ποτε χρόνος, ὅτε καὶ μάντις ἐδόκουν αὐτοῖς καὶ ἰατροὺς καὶ πάντα ὅλως ἦν ἐγώ,**

μεσται δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγνυαί,

πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί·

καὶ ἡ Δωδώνη τότε καὶ ἡ Πίσα λαμπραὶ καὶ περιβλεπτοὶ πᾶσιν ἦσαν, ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν οὐδὲ ἀναβλέπειν μοι δυνατόν· ἐξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπόλλων τὸ μαντεῖον κατεστήσατο, ἐν Περγάμῳ δὲ τὸ ἰατρεῖον ὁ

Ἀσκληπιὸς καὶ τὸ Βενδίδειον ἐγένετο ἐν Θράκη καὶ τὸ 781
 Ἀνουβίδειον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν Ἐφέσῳ,
 ἐπὶ ταῦτα μὲν ἅπαντες θέουσι καὶ πανηγύρεις ἀναγοῦσι
 καὶ ἑκατόμβας παριστάσιν, ἐμὲ δὲ ὡς περ παρηγηκότα
 ἱκανῶς τετιμημέναι νομίζουσιν, ἂν διὰ πέντε ὄλων ἐτῶν
 θύσωσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχροτέρους ἂν μου
 τοῖς βωμοῦς ἴδοις τῶν Πλάτωνος νόμων ἢ τῶν Χρυσίπ-
 που συλλογισμῶν.

25 25. Τοιαῦτ' ἅττα διεξιόντες ἀφικνούμεθα εἰς τὸ χω-
 ριον, ἔνθα ἔδει αὐτὸν καθεζόμενον διακοῦσαι τῶν εὐχῶν.
 Θυρίδες δὲ ἦσαν ἐξῆς τοῖς στομίοις τῶν φρεάτων ἑοικυῖαι
 πῶματα ἔχουσαι καὶ παρ' ἐκάστη θρόνος ἔκειτο χρυσοῦς.
 καθίσας οὖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁ Ζεὺς καὶ ἀφελὼν
 τὸ πῶμα παρεῖχε τοῖς εὐχομένοις ἑαυτόν· ἤρχοντο δὲ 782
 πανταχόθεν τῆς γῆς διάφορα καὶ ποικίλα. συμπαρακί-
 ψας γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπήκουον ἅμα τῶν εὐχῶν. ἦσαν δὲ
 τοιαῖδε, ὦ Ζεῦ, βασιλεῦσαί μοι γένοιτο· ὦ Ζεῦ, τὰ
 κρόμμνά μοι φῦναι καὶ τὰ σκόροδα· ὦ θεοί, τὸν πατέρα
 μοι ταχέως ἀποθανεῖν· ὁ δὲ τις ἔφη, εἶθε κληρονομή-
 σαιμι τῆς γυναικίς, εἶθε λάθοιμι ἐπιβουλεύσας τῷ ἀδελ-
 φῷ, γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην, στεφθῆναι τὰ Ὀλύμ-
 τια. τῶν πλεόντων δὲ ὁ μὲν βορέαν ἠῤῥητο ἐπιπνεῦσαι,
 ὁ δὲ νότον, ὁ δὲ γεωργὸς ἦτει ὑετόν, ὁ δὲ κναφεὺς ἥλιον.
 ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺς καὶ τὴν εἰχὴν ἐκάστην ἀκριβῶς ἐξε-
 τάζων οὐ πάντα ὑπισχνεῖτο,

ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
 τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν εὐχῶν προσίετο ἄνω διὰ τοῦ
 στομίου καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατελίδει φέρων, τὰς δὲ ἀνο-
 σίους ἀπράκτους αὐθις ἀπέπεμπεν ἀποφυσῶν κάτω, ἵνα
 μηδὲ πλησίον γένοιτο τοῦ οὐρανοῦ. ἐπὶ μιᾶς δὲ τινος
 εὐχῆς καὶ ἀποροῦντα αὐτὸν ἐθεασάμην· δύο γὰρ ἀνδρῶν
 τάναντία εὐχομένων καὶ τὰς ἴσας θυσίας ὑπισχνουμένων
 οὐκ εἶχεν ὑποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν αὐτῶν, ὥστε δὴ
 τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει καὶ οὐδέν τι ἀποφή- 783
 νασθαι δυνατός ἦν, ἀλλ' ὡς περ ὁ Πύρρων ἐπείχεν ἔτι
 26 καὶ διεσκέπτετο. 26. ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐχρημάτισε ταῖς εὐ-

καῖς, ἐπὶ τὸν ἕξῃς μεταβάς θρόνον καὶ τὴν δευτέραν θυ-
ρίδα κατακύψας τοῖς ὄρκοις ἐσχόλαζε καὶ τοῖς ὀμνύουσι.
χρηματίσας δὲ καὶ τούτοις καὶ τὸν Ἐπικούρειον Ἐρμό-
δωρον ἐπιτρέψας μετεκαθέζετο ἐπὶ τὸν ἕξῃς θρόνον κλη-
δόσι καὶ φήμας καὶ οἰωνοῖς προσέξων. εἶτ' ἐκειθεν ἐπὶ
τὴν τῶν θυσιῶν θυρίδα μετήει, δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀνιῶν
ἀπήγγελλε τῷ Διὶ τοῦ θύοντος ἐκάστου τούνομα. ἀπο-
στάς δὲ τούτων προσέτατε τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὥραις
ἃ δεῖ ποιεῖν· Τήμερον παρὰ Σκύθαις ἕτεω, παρὰ Λίβυ-
σιν ἀστραπτέτω, παρ' Ἑλλῆσι νιφέτω, σὺ δὲ ὁ Βορέας
πνεῦσον ἐν Λυδίᾳ, σὺ δὲ ὁ Νότος ἡσυχίαν ἄγε, ὁ δὲ
Ζέφυρος τὸν Ἀδρίαν διακυμαινέτω, καὶ τῆς χαλάζης
ὅσον μέδιμνοι χίλιοι διασκεδασθήτωσαν ἐπὲρ Καππα-
δοκίας.

27. Ἀπάντων δὲ ἤδη σχεδὸν αὐτῷ διωκημένων ἀπή- 27
ειμεν ἐς τὸ συμπόσιον· δειπνοῦ γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν· καὶ
με ὁ Ἐρμῆς παραλαβὼν κατέκλινε παρὰ τὸν Πᾶνα καὶ
τὸν Κορύβαντα καὶ τὸν Ἄττιν καὶ τὸν Σαβάξιον, τοὺς
μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεοὺς. καὶ ἄρτον δὲ
784 ἢ Δημήτηρ παρεῖχε καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον καὶ ὁ Ἡρακλῆς
κρέα καὶ μύρτα ἢ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας.
ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀμβροσίας ἡρέμα καὶ τοῦ νέκταρος παρε-
γευόμην· ὁ γὰρ βέλτιστος Γανυμήδης ὑπὸ φιλανθρω-
πίας εἰ θεάσαιτο ἀποβλέποντά ποι τὸν Δία, κοτύλην ἂν
ἦ καὶ δύο τοῦ νέκταρος ἐνέχει μοι φέρων. οἱ δὲ θεοί, ὡς
Ὅμηρός που λέγει καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τάκει
τεθεαμένος, οὔτε σίτον ἔδουσιν οὔτε πίνουσιν αἰθήρα
οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται καὶ τοῦ νέκτα-
ρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονταί σιτούμενοι τὸν ἐκ
τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσῃ ἀνενηνεγμένον καὶ τὸ
αἷμα δὲ τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέου-
σιν. ἐν δὲ τῷ δειπνῷ ὃ τε Ἀπόλλων ἐκιδάρισε καὶ ὁ Σει-
785 ληνος κόρδακα ἀρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς
τε Ἡσιόδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν
τῶν ὕμνων τῶν Πινδάρου. κάπειδ' ἰὼν κόρος ἦν, ἀνεπαυό-
μεθα ὡς εἶχεν ἕκαστος ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι.

- 28 28. ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, ἐμὲ δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀνελογιζόμεν γὰρ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, μᾶλλον δὲ ἐκεῖνα, πῶς ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ὁ Ἀπόλλων οὐ φέει πύγωνα ἢ πῶς γίνεται νύξ ἐν οὐρανῷ τοῦ ἡλίου παρόντος ἀεὶ καὶ συνευωχουμένου. τότε μὲν οὖν μικρὸν τι κατέδαρθον. ἔωθεν δὲ διαναστὰς ὁ Ζεὺς προσέειπε κηρύττειν ἐκκλησίαν.
- 29 29. κάπειδῆ παρῆσαν ἅπαντες, ἀρχεται λέγειν· 786
 Τὴν μὲν αἰτίαν τοῦ ξυναγαγεῖν ἡμᾶς ὁ χριζὸς οὗτος ξένος παρέσχηται· πάλαι δὲ βουλόμενος ὑμῖν κοινώσασθαι περὶ τῶν φιλοσόφων, μάλιστα ὑπὸ τῆς Σελήνης καὶ ὧν ἐκεῖνη μέμφεται προτραπεῖς ἔγνω μῆκέτ' ἐπὶ πλέον παρατεῖναι τὴν διάσκεψιν· γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἔστιν οὐ πρὸ πολλοῦ τῷ βίῳ ἐπιπολάζον ἀργὸν φιλόνεικον κενόδοξον ὀξύχολον ὑπόλιχρον ὑπόμωρον τετυφωμένον ὑβρεως ἀνάπλεων, καὶ ἵνα καθ' Ὀμηρον εἶπω „ἔτώσιον ἄχθος ἀρούρης.“ οὗτοι τοίνυν ἐς συστήματα διαιρεθέντες καὶ διαφόρους λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες οἱ μὲν Στωϊκοὺς ὠνομάκασιν, οἱ δὲ Ἀκαδημαῖκούς, οἱ δὲ Ἐπικουρεῖους, οἱ δὲ Περιπατητικούς καὶ ἄλλα πολλῶν γελοιώτερα τούτων· ἔπειτα δὲ ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν περιθέμενοι καὶ τὰς ὀφρῦς ἐπάραντες καὶ πύγωνα ἐπισπασάμενοι περιέρχονται ἐπιπλάστῳ σχήματι κατάπτυστα ἤδη περιστέλλοντες, ἐμφερεῖς μάλιστα τοῖς τραγικοῖς ἐκείνοις ὑποκριταῖς, ὧν ἦν ἀφέλη τις τὰ προσωπεῖα καὶ τὴν 787 χρυσόπαστον ἐκείνην στολήν, τὸ καταλειπόμενόν ἐστι γελοῖον ἀνθρώπιον ἑπτὰ δραχμῶν ἐς τὸν ἀγῶνα μεμισθω-
- 30 30. τοιοῦτοι δὲ ὄντες ἀνθρώπων μὲν ἁπάντων καταφρονοῦσι, περὶ θεῶν δὲ ἀλλόκοτα διεξέρχονται καὶ συνάγοντες εὐεξαπάτητα μειράκια τὴν τε πολυθρόνητον ἀρετὴν τραγωδοῦσι καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκδιδάσκουσι, καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς καρτερίαν ἀεὶ καὶ σωφροσύνην ἐπαινοῦσι καὶ πλούτου καὶ ἡδονῆς καταπτύουσι, μόνοι δὲ καὶ καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ἂν λέγοι τις ὅσα μὲν ἐσθίουσιν, ὅσα δὲ ἀφροδισιάζουσιν, ὅπως δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον; τὸ δὲ πάντων

δεινότατον, ὅτι μηδὲν αὐτοὶ μήτε κοινὸν μήτε ἴδιον ἐπι-
τελοῦντες, ἀλλ' ἀχρεῖοι καὶ περιττοὶ καθεστῶτες

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοι οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ὅμως τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι καὶ λόγους τινὰς πικροὺς
συμφορήσαντες καὶ λαιδορίας τινὰς ἐκμεμελετηκότες ἐπι-
758 τιμῶσι καὶ ὀνειδιζοῦσι τοῖς πλησίον, καὶ οὗτος αὐτῶν τὰ
πρῶτα φέρεσθαι δοκεῖ ὅς ἂν μεγαλοφωνότατός τε ἢ καὶ
ἰταμώτατος καὶ πρὸς τὰς βλασφημίας θρασύτατος. 31. καὶ- 31
τοι τὸν διατεινόμενον αὐτῶν καὶ βοῶντα καὶ κατηγοροῦν-
τα τῶν ἄλλων ἦν ἔρη, σὺ δὲ δὴ τί πράττων τυγχάνεις ἢ
τί φῶμεν πρὸς θεῶν σε πρὸς τὸν βίον συντελεῖν; φαίη
ἂν, εἰ τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ θελοὶ λέγειν, ὅτι πλεῖν μὲν
ἢ γεωργεῖν ἢ στρατεύεσθαι ἢ τινα τέχνην μετιέναι περι-
τὸν εἶναι μοι δοκεῖ, κέκραγα δὲ καὶ ἀνχμῶ καὶ ψυχρο-
λουτῶ καὶ ἀνυπόδητος τοῦ χειμῶνος περιέρομαι καὶ ὡσ-
περ ὁ Μῶμος τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων γιγνόμενα συκοφαντῶ,
καὶ εἰ μὲν τις ὠψώνηκε τῶν πλουσίων πολυτελῶς ἢ ἐταί-
ραν ἔχει, τοῦτο πολυπραγμονῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ δὲ τῶν
φίλων τις ἢ ἐταίρων κατάκειται νοσῶν ἐπικουρίας τε καὶ
θεραπείας δεόμενος, ἀγνοῶ. τοιαῦτα μὲν ἔστιν ἡμῖν, ὧ
θεοί, ταῦτα τὰ θρέμματα. 32. οἱ δὲ δὴ Ἐπικούρειοι αἰ- 32
τῶν λεγόμενοι μάλα δὴ καὶ ὑβρισταὶ εἰσι καὶ οὐ μετρίως
789 ἡμῶν καθάπτονται μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων
λέγοντες τοὺς θεοὺς μήτε ὅλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν·
ὥστε ὦρα ὑμῖν λογίζεσθαι, διότι ἦν ἅπαξ οὔτοι πείσαι
τὸν βίον δυνηθῶσιν, οὐ μετρίως πεινήσετε. τίς γὰρ ἂν
ἔτι θύσειεν ὑμῖν πλεόν οὐδὲν ἕξειν προσδοκῶν; ἃ μὲν
γὰρ ἢ Σελήνη αἰτιᾶται, πάντες ἠκούσατε τοῦ ξένου χθές
διηγουμένον· πρὸς ταῦτα βουλευέσθε ἃ καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα καὶ ἡμῖν ἀσφαλέστατα.

33. Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Διὸς ἢ ἐκκλησία διετεθορύ- 33
βητο, καὶ εὐθύς ἐβῶων ἅπαντες, κεραύνωσον, κατά-
φλεξον, ἐπίτριψον, ἐς τὸ βάραθρον, ἐς τὸν Τάρταρον
ὡς τοὺς Γιγαντας. ἡσυχίαν δὲ ὁ Ζεὺς αὐθις παραγγέ-
λας, Ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε, ἔφη, καὶ πάντες ἐπιτετρι-
ψονται αὐτῇ διαλεκτικῇ, πλὴν τό γε νῦν εἶναι οὐ θέμις

κολασθῆναι τινα· ἱερομηνία γάρ ἐστιν, ὡς ἴστε, μηνῶν τούτων τεττάρων, καὶ ἤδη τὴν ἐκχειρίαν περιηγγειλάμην. ἐς νέωτα οὖν ἀρχομένου ἤρος κακοὶ κακῶς ἀπολοῦνται τῷ σμερδαλέῳ κερανῶ.

ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων.

790

84 34. περὶ δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι δοκεῖ· περιαιρέθοντα αὐτὸν τὰ πτερά, ἵνα μὴ καὶ αὐθις ἔλθῃ ποτέ, ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ ἐς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν διέλυσε τὸν σύλλογον, ἐμὲ δὲ ὁ Κυλλήνιος τοῦ δεξιοῦ ὠτὸς ἀποκρεμάσας περὶ ἐσπέραν χθῆς κατέθηκε φέρων ἐς τὸν Κεραμεικόν.

Ἄπαντα ἀκήκοας, ἅπαντα, ὦ ἑταῖρε, τὰ ἐξ οὐρανοῦ. ἄπειμι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περιπατοῦσι τῶν φιλοσόφων αὐτὰ ταῦτα εὐαγγελιούμενος.

AMORES.

Codd. Marc. Ω Vat. Α Γ Harl.

c. 1. ὥστ' ὀλίγον δεῖν Ἀριστείδης ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς λόγοις ὑπερκηλούμενος || Ἀριστείδην σ' ἐνόμιζον εἶναι. Sic optime Cobet. „*ut Milesiarum fabularum venustate summo opere delectatus Aristidem te esse putarem*“. Aristides celeberrimus Milesiarum fabularum auctor. — οἷς πλατὺς εἰρήθης σκοπὸς || εἰρήθῃ Γ. Harl. (†) Non intellego haec neque satis mihi persuasi pro σκοπὸς legendum esse τίπος: „*quibus latissimus narrandi locus inventus est*.“ De εἰρήθῃ pro εἰρήθης non dubito. — εἰ περιττὰ με λέγειν ἔοικας || (†) εἰ μὴ περιττὰ λέγειν ἔοικα Sbd. Vix est quod moneam, constructionem huius verbi ἔοικας cum accusativo et infinitivo ferri non posse, quamobrem mihi quidem haec verba aut delenda videntur, quod abundant, aut, quemadmodum grammatica postulat, pro accusativo nominativus cum infinitivo est restituendus.

Praeterea autem placet cum Marcilio pro με scribere μὴ „*nisi forte superflua dicere videor, per ipsam Venerem te obsecro, ut placide amorum tuorum memoriam recolas*.“ Mirum autem quod Dindf. et Bekk. ab omnium codicum auctoritate tantum aberraverunt, ut ὑπὲρ ἧς τὰ δε λέγειν ἔοικας scriberent.

Codicis Harleiani lectiones vir generosissimus Nils Nilen qua est egregia benevolentia mihi suppeditavit, postquam ceterorum codicum, quos in usum meum paraveram, lectiones jam erant typis excussae.

- c. 2. καὶ ἐπ' ἄλλον τινὰ πτῆραι θέλωσιν . . . ἀνοπλος αὐ-
τῶν ἢ δεξιὰ γελασθήσεται || καὶ ἄν Cf. vol. I P. II
pag. LXVI: sunt enim duo enuntiata: καὶ . . . γελασθήσεται,
ἄν . . . θέλωσιν. — οὐ γὰρ Ἡλιάδης ἐγὼ τις οὐδὲ Λημνιά-
δων ὕβρεις . . . ὠφρονόμενος || [ὕβρεις] Sbd̄t. Pro ὕβρεις
AΓ Harl. habent ἔρις. Ego nihil addendum ratus
Λημνιάδων a praecedente τις suspensum esse iudico.
Idem voluit Solanus qui pro ἔρις vel ὕβρεις proposuerat
τις.
- c. 3. καὶ αὐτὸ τὸ βασανίζειν εὐφραίνει || om. καὶ ΩAΓ
Harl. — ἴση δὲ ἡδονὴ τὸ παρεῖναι καὶ τὸ μέλλον ||
τῷ παρεῖναι (Sbd̄t. ΩAΓ Harl.) καὶ τῷ μέλλειν Sbd̄t.
— ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ || om. καὶ ΩAΓ Harl.
- c. 5. ἐγὼ γοῦν ἐξ ὑπογύου τῆς ἐπιχειρήσεως ἠφάμην, εἰ-
δὼς ὅτι λίαν σπουδαία, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδρῶν ἀκη-
κοῦς . . . ἔτι τὴν μνήμην ἐναυλον ἔχω. || (†) Corruptissimus
locus, quem codicum ΩAΓ Harl. auxilio paululum sed
parum adiutus haud sperans sanare me posse sic tamen
ausus sum restituere: ἐγὼ γοῦν τῆς ἐπιχειρήσεως ἠφά-
μην οὐκ ἐκ παλαιοῦ ἀλλ' ἐξ ὑπογύου, εἰδὼς
ὅτι λίαν σπουδαία ἐξ ὅτου . . . ἔχω. (Codices quos no-
minavi pro εἰδὼς ὅτι λίαν σπουδαία habent εἰδὼς
ὅτι λίαν ἀλλ' οὐ παλαιῶς). *Esset igitur sententia:*
„Ego ad rem accessi non olim (ἐκ παλαιοῦ) sed nuper
(ἐξ ὑπογυῶ) gravissimam eam esse edoctus ex quo
tempore duos viros, quos adhuc memoria teneo, fortiter
disputantes audivi.“ De ἐκ παλαιοῦ cf. c. 9, de ἐξ
ὑπογύου c. 50. οὐκ ἐξ ὑπογύου . . . καὶ παρεμνη-
μένως . . .
- c. 6. οἷς μάλιστα χρῆσθαι δοκοῦσιν || χαίρειν A. (χρῆσθαι
enim sciunt, χαίρειν opinantur δοκοῦσι)
πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς προσκνησας || τοὺς ἐπιχ.
θεοὺς A
- c. 7. τὸ συνεχὲς τοῦ μεταξὺ πλοῦ διαναπαῦσαι || μεταξὺ
delendum Sbd̄t., translatum ut videtur ex huius cap. initio
ἐν τῷ μεταξὺ παράπλω, ubi recte se habet.

- c. 8. δύο ἢ καὶ τρεῖς ἥ δὴ ἢ τρεῖς, om. καὶ ΩΓHarl. Cob.
— προσερρήσαν ὀλίγον διαφόρον πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι ἥ διάφοροι Sbd̄t. ΩΑΓHarl. In omnibus fere editionibus ὀλίγον διαφόρον quod significare volunt „parva mercede“. Praefere cum optimis codicibus ὀλίγον διάφοροι. Sunt enim διάφοροι duo illi vel tres, qui advenientes omnem monumentorum memoriam interpretaturi in paucis (ὀλίγον διάφοροι) tantum dis-sentientes omnia eodem modo enarrabant.
- c. 9. παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν ἥ παρ' ἐμὲ Ω Ddf. Bk.
- c. 10. δοκεῖ ταῦτα ἥ ἐδόκει Sakrorraphus. — τοῦ χρόνου ζηλοτυπίας ὑποψίαν οὐκ ἔχοντος ἥ [τοῦ χρόνου] . . . ἔχοντες Sbd̄t. In ΩΓHarl. om. τοῦ, ego malim exterminare utrumque ut putidius, quamquam in hoc dialogo χρόνος non semel de aetate hominum usurpatur. Cf. c. 12.
- c. 10. ἀφιμαχίαι τινὲς ἐπ' ὀλίγον ἥ ἐπ' ὀλίγον ἀφιμαχίαι τινὲς ΩΑΓHarl.
- c. 12. τὸ γὰρ αἰθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον μάλιστα ἥ ὠμάλιστα Bk. Ddf.
τὸ παρ' ἀμφοῖν ἥ δὴ σύγκρατον ἥ τὸ παρ' ἀμφοῖν σύγκρατον ἥ δὴ Sbd̄t.
Ἡαρίας δὲ λίθον δαίδαλμα κ. ἥ Παρίου Cob., om. δὲ Bk. Ddf. Sbd̄t.
- c. 14. ἐξ ἑκατέρων τύπων ἥ ἑκατέρον Α.
- c. 16. πέρασ αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτάσεις ἀπεννοήθησαν, εὐρέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μ. ἥ πέρασ . . . ἐπεννοήθησαν Sbd̄t. ΩΑΓHarl. Contra Bk. et Ddf. retinent ἀπεννοήθησαν „tandem a sana mente aberraverunt“ quod etsi aptissimum videtur nihilominus servanda, opinor, bonorum illorum codicum scriptura. Est enim πέρασ substantivum conjungendum cum ἐπεννοήθησαν „factum est, ut summi desideriorum nisus (ἐπιτάσεις) tenderent ad finem“. De πέρασ cf. c. 10. οὐκ ὡς πέρασ ἔχειν τι τὴν ζήτησιν c. 17. ἀπαλλαγέντες . . . τῆς ἀτάκτου καὶ . . . πέρασ οὐδὲν ἐχούσης φιλονει-

κίας. c. 33. αἱ . . . χρειαι πέρας εἶχον. — τί γὰρ ἀφ-
 ρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἢ λάλος ἐπ' ἀκριβὲς ἔμην
 διηγοῦμαι || Recte. Neque opus est mutatione, quam
 Bk. et Ddf. proposuerant ἢ ἄγος . . . διηγῶμαι.
 Pergit enim ἡ ζάκορος (aeditima c. 15), seque ipsa inter-
 rumpens „quid garrula (ἢ λίλος) ego vobis enarro“.
 Unde intellegitur, ne διηγοῦμαι quidem corrigendum
 esse in διηγῶμαι. Magis etiam a vero abhorret co-
 dicum ἢ ἄλλος pro ἡ λάλος.

- c. 17. ἰλαρίαν || ἰλαρὰν A Bk. Ddf.
 c. 18. συγκαταινεσάντων || συγκαταινεσάντων add. αὐτῶν
 Paetzolt om. propter anteced. σαντων.
 c. 19. ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ καὶ βραχὺ τῆς ἰδίας πειθοῦς
 ἐπιστάξεως, τελειότατον ἐστὶ || ἅπαντι . . . ἔργῳ ᾧ
 (Sbdt.) καὶ βραχὺ . . . ἐνστάξεως. „Omni enim operi, cui
 vel tantillum adperseris“ Necessarium esse inserere
 ᾧ ex usu sequentis καὶ apparet cf. Vol. I P. II p. LXVI.
 Facile autem ᾧ omitti poterat praecedente φ in ἔργῳ.
 c. 19. δοχεῖον || δοχεῖον ἀγγεῖον ΩA ΓHarl.
 c. 20. κατὰ πετρῶν δὲ φασιν ἀγόνων || om. ἀγόνων Cob.
 c. 22. οὐδ' ἔσα τὴν ὑγρὰν καθ' ὕδατος εἰληγε λῆξιν || [καθ'
 ὕδατος] Sbdt. Paetzolt delet τὴν ὑγρὰν. — καὶ
 καθ' ἕνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἐλομένων οὐδὲ εἰς
 ἔσται || οὐδὲ εἰς ἔσται . . . non plena atque integra
 haec est sententia, sed omissum tale quid sine dubio „ne
 unus quidem homo supererit in hac terra“.
 c. 24. διότι . . . αἱ παρὰ πότον ἐξορχοῦνται φωναί; || ἐξωρ-
 χοῦντο Bk. Ddf. Sbdt. — τὴν τοῦ σώματος εὐπρέ-
 πειαν || om. τοῦ ΩA ΓHarl.
 c. 25. εἶθε γε || γε om. ΩA ΓHarl. — ὄντιδα τοῦ γήρωσ |
 om. τοῦ ΩA ΓHarl. — καὶ παρὲλθη τὰ τῆς ὄρας ||
 καὶ ἄν Sbdt. Cf. ad c. 19. Sunt enim duo enuntiata,
 quorum prius est καὶ ἡ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι, pos-
 terius incipit a particula condicionali ἄν παρὲλθη τὰ
 τῆς ὄρας.
 c. 27. τράπεζαν || ἐστίαν ΓHarl. — οὐδὲν ἄν ὀχλή-

σειας || ἀνοχλησίας Ω Harl. ut recte emendarat Cob.

c. 28. ὁμιλησειτώσαν || ὁμιλησάτωσαν Ω Γ Harl.

c. 29. ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπων || [ἐν τοῖς ὄμμασιν] Sbd̄t. — Περικλείον δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθρωπισμένας γλώσσας ἐν ἐνὶ τῷ σῶ λόγῳ διατρίψαι μιᾶς τῶν ἐν Πηνκὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι || Περικλείον (Γ Harl.) δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων . . . γλώσσας ἐν [ἐνὶ] τῷ σῶ λόγῳ δεῖ διαπρέψαι μιᾶς τῶν ἐν Πηνκὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι. Perquam corruptus in omnibus fere codicibus est hic locus, ad quem sanandum Bk. et Ddf. optime inseruerunt δεῖ, illi pro δὲ, ego, qui servavi δὲ, ante διαπρέψαι, quod egregie correxerunt ex διατρίψαι Ω.

c. 31. εὐξάιμην γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ || εὐξάμην γ. ἄν Sbd̄t. Sic scribendum, quia optatur quod quis fieri scit non posse. — ἐκ τῶν ὀροδάμων || ὀροδαμῶν Ω Γ Harl.

c. 34. ἐπενόησαν ἢ παλαιῶν ῥιζῶν ἢ φυτῶν ἀνα κοιλώματα || Res ipsa magis quam litterarum vestigia volunt δρωῶν ἢ φηγῶν Cob.

c. 36. ἐκάστῳ || add. ζώῳ Ω Harl.

c. 38. ἵνα πῶς μείνωμεν ἄνθρωπον || εἶτα Cob. — ὠραισμένης || ὠραιζομένης Ω Harl.

c. 39. εἰ γοῦν . . . ἄν ἴδοι τις || om. ἄν Γ — οὐ γὰρ ὕδατος . . . νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονιψάμεναι κάρων εὐθὺς ἄπτονται σπουδῆς ἐχομένου τινὸς πράγματος || Vix dignus est hic locus, cui consulatur. Quodsi κάρων exterminavi, quoniam idem significat atque ὑπνηλὸν, pro σπουδῆς autem σπουδῆ scriptum fuisse arbitror ad explicandum quod sequitur ἐχομένου, ἐχομένου autem mutavi in ἐχομένως (= strenue, naviter), sic ut tota sententia talis sit conformata: οὐ γὰρ ὕδατος . . . νάματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονιψάμεναι εὐθὺς ἄπτονται ἐχομένως τινὸς πράγματος (non enim aqua pura ex alto

somno recreatae continuo ad aliquid strenue agendum se accingunt): sensum fortasse recte intellexi, in forma genuina restituenda vereor ne frustra elaboraverim.

- c. 41. *Λεπτοῦφῆς ἐς πρόφασιν ἐσθῆς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν μὴ γεγυμνωσθαι* || Bk. Ddf. Sbd̄t. In *ΩΓHarl.* omissa est negatio; mihi (cum Bekkero et Dindorfio) retinenda videtur, quam tuentur verba ἐς πρόφασιν. Nempe feminae ut sese non esse nudas excusent, quamvis sint, tenuissima utuntur veste, quae paene nulla est — *πολυτελεῖς δὲ τῶν ἀχένων ὄρμοι καθεῖνται* || *ἐκ τῶν ἀχένων* Cob.
- c. 42. *πᾶς θεὸς (?) ἐπιτίβων τοὺς γεγαμηκότας ὧν ἐνίων . . ἐπὶ τῷ ποιμένι* || *π. θεατῆς ΩΓHarl.* Obscura haec neque ullo modo adhuc illustrata. Hoc solum constat interiise haud pauca ante ὧν ἐνίων. Videtur agi de mulieribus, quae solae adeunt templa quorumdum deorum, quorum ne nomina quidem maritis cognita sunt, ibique mysteria celebrant eisdem maxime suspecta. Sed certo omnia carent fundamento.
- c. 42. *ἔτερόχρωτος* || *ἐνερόχρωτος* Cob.
- c. 43. *νόσων χαλεπώτατος φθόνος* || *χαλεπωτάτη* Bk. Ddf.
- c. 44. *τὴν ἰερὰν χλαμύδα* || *τὴν στερεὰν* (Sbd̄t.) *χλαμύδα* (Cob.) Etsi probe scio, etiam alias sacra (*ἰερὰ*) appellari vestimenta, tamen id huic loco, ubi puellarum mollitiae duritia puerorum opponitur, non convenit, immo levi mutatione pro *ἰερὰν* legendum esse arbitror *στερεὰν*, quod etiam a Platone Phaedr. 239 C. opponitur *μαλθακῷ*: *ὀφθήσεται δὲ μαλθακὸν τινα καὶ οἱ στερεὸν διώκον κ. τ. λ.* Cf. Xenoph. Cyrop. VIII 8. 8. *βουλόμενοι διὰ πόνων καὶ ἰδρωτός τὰ σώματα στερεοῦσθαι* — *κᾶν ἐς μουσικοῦ δέη φοιτᾶν, εὐμελῆς λύρα καὶ ἄν* Sbd̄t. Sunt enim duo enuntiata integra καὶ . . . *εὐμελ. λύρα, ἄν . . . δέη φοιτᾶν.* Cf. ad c. 1.
- c. 45. *τοῖς μεθ' ἡμέραν καμάτοις ἐπηρεμῶν ἐπίφθονον* || *καθ' ἡμέραν καμ.* „quotidiani labores“ *ΓHarl.* . . . *ἐπηρεμῶν [ἐπίφθονον]* Sbd̄t. Quoniam *ἡρεμεῖν* non

solum est quiescere, dormire, sed tranquille dormire (ab ἡρέμα) non opus est addere ἐπίφθονον, praesertim cum post verba ἡδίους ὕπνουσ καθεύδειν prorsus frigeat. Reitz.: ἐπὶ χρόνον. — καὶ ἂν τυραννικὴ βία δέσμα περιάψῃ, τὸν ἴσον ἐμαντῶ περιδήσω σίδηρον || καὶ ἂν Sbd̄t. Cf. ad c. 1. — εἰ . . . θεασαίμην, ὀπλισαίμην || ὀπλισαίμην ἂν Sbd̄t, quod in editione mea omissum esse doleo. — καὶ ἂν ἀποθάγῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι || καὶ ἂν Sbd̄t.

- c. 46. ὀπλ. καὶ παρὰ δύναμιν || ἐπλισαίμην ἂν κατὰ δύναμιν cf. Imag. c. 3. οὐ κατὰ λόγων δύναμιν.
- c. 47. ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους Σκ. τέμνονας ἐπλευσαν || συνέπλευσαν Paetzolt. — πέπλον τε προὐκάλυπτεν εὐπήκτους ὑφὰς || Egregie Cod. Harl. εὐπήκτοις ἰφαίς. Cf. Eurip. Iphig. Taur. 312 ubi εὐπήνους ὑφὰς cum Kirchhoffio Ddf.
- c. 49. χλαμίδι || χλανίδι Cob.
- c. 53. καὶ ἂν θεάσῃται, ποθεὶ ἐφάσασθαι || καὶ ἂν Sbd̄t. — τῶν ἐσθῆτων || τ. αἰσθητῶν ΩΓ Harl. — αὐτὸ ἐπάταξεν || ἄρας Cob. restituit ex Aristoph. Equit. 1130 τοῦτον δ' ὅταν ἤ κλέως, ἄρας ἐπάταξα — μήρων τε τῶν σῶν εὐσεβῆσ' ὀμιλίαν κλαίων || (†) Ego εὐσεβῶς, sed codices εὐσεβῆς (Ω) ὀμιλία (Ω Harl.) καλλίω (ΩΓ Harl.).

Hoc scriptum olim (Ausgewählte Schriften des Lucian I³ pag. XX) a me non reiectum iam spurium esse mihi persuasi non tam propter rerum incommoda, nam sunt illa temporum illorum adeo propria, ut ad describendos eorum mores abesse vix possint, quam propter peregrinum putidumque verborum delectum sermonisque tumorem ac fastum a Luciani simplicitate, venustate festivitate alienum. — Codices Ω Ἀ Γ Harl. plerumque inter se consentiunt.

IMAGINES.

Codd. A Marc. Ω Vatt. Γ 1324 Vindob. B.

- c. 1. οὐ γὰρ ἄν . . . φθονήσαις ἡμῖν οὐδὲ ζηλοτυπήσαις |
om. ἄν (B) φθονήσεις (ΓB) ζηλοτυπήσεις (B).
- c. 2. οὐδὲ τοῦνομα ἐπίθου σύγε ἢ τις καλοῖτο || ὁ τι Sbd̄t.
sollemnis haec est apud Lucianum structura. Cf. Lu-
ciana mea Lips. 1875 pag. 110. De morte Peregrini
οὐ γὰρ οἶδα ὁ τι ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο cf. Gall.
c. 10 τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγῶς . . . ἐκαλεῖτο —
ἐδόκει δὲ μοι καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέ-
γων || Σμ. καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι ΓB 1324.
- c. 3. ἐπεὶ λίθου τοῦτο γε . . . ἐποίησας || λίθος ὦν Sbd̄t.
cf. c. 1 μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγονέ-
ναι c. 14 λίθος ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος — οὔτε τὸν
Σμυρναῖον ἐρόμενος . . . ἦτις ἦν || Sic recte Iacobitzius
contra auctoritatem bonorum codicum ΩΓB 1324 qui
habent ὅστις ἦν; agitur enim de femina non de
homine illo Smyrnaeo quis fuerit, ut docent quae se-
quuntur καὶν τὸ εἶδος . . . ὑπόδειξον τῷ λόγῳ. —
ὁρᾶς . . . ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενεῖα
τῆς τέχνης || Signum interrogationis posui post ἐγὼ δὲ
λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενεῖα τῆς τέχνης „quam
ne summi quidem artifices imitando exprimere possent
pulchritudinem egone mea imbecillitate corrupero? —
εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις τὴν εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς
γραμματῆς ἐχη || Bene emendavit Ddf. ὅπως τῆς γραμ-
μῆς ἐχει om. ἂν. Sunt enim certa quaedam unius
figurae orisque lineamenta accurate describenda. Est
igitur etiam in editione mea ita legendum. De ἔχειν
cum genetivo cf. c. 11 — ἀσφαλέστερον αὐτὸ ποιήσειν
μοι δοκῶ || αὐτὸς A, ΩΓB.
- c. 4. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας . . . , ὡς φῆς, εἶδες || Non
dubito quin haec male inserta sint, quia perquam impor-
tunum est, talia enarrare ad promovendam rem minime

idonea quo tempore Polystratus nil magis cupit quam de pulchritudine qualis sit mulieris audire. Itaque aut omnia aut certe *τοῦτο μέντοι ἄλλως ἰστορήσθω . . . εἶδες* omittenda videntur, ita ut statim pergat *ἴθι μοι καὶ τόδε ἀπόκριναι, εἰ καὶ . . .*

- c. 5. *εἰ . . . παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαι μιν αὐτῷ μετακοσμεῖν* || *Mirror Cobetum* haec sensu carere ratum Aristophanis ope (*Equit.* 1109 *τούτῳ παραδῶσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας*) sic emendare sibi visum esse ut scriberet *παραδόντες τὰς ἡνίας τῷ λόγῳ*. Immo omnia recte se habere puto. Postquam enim Polystratus praestantissima summorum artificum simulacra nominavit, Lycinus iam profitetur non difficile esse ex his omnibus unam formam componere, in qua potissimis singulorum virtutibus coniunctis una iam illa appareat figura eius, de qua agitur, mulieris, si res orationi expedienda tradatur. Hoc est enim *παραδοῦναι τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ*. — *φέρε δὴ ἐξ ἀπασῶν . . . μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω*. Operae pretium est monere *ἀπασῶν* referendum ad *εἰκόνες* — *παραλαβὼν δεικνύτω*. Si recte rem perspexi, subiectum horum verborum est *λόγος*, cuius vices habet is qui loquitur. — *ἐθέλω γὰρ εἶδέναι, ὅ τι καὶ χρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως . . . ἀπεργάσεται* || *ὅ τι κεχρήσεται* ΩΓΒ. om. *αὐταῖς ἢ* Sbdt. Dubium adhuc, quae vera sit huius dictionis forma *ὅ τι κεχρήσεται*; coniungitur enim fere cum pronomibus personalibus et reflexivis velut *Bis acc. c. 27 ὅ τι χρήσαιτο ἐαυτῷ οὐκ εἰδότα Scytha c. 3 οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο ἐαυτῷ Men. c. 3 μηδὲ εἰδὼς ὅ τι χρῆσαιμην ἐμαντῷ*. In quibus omnibus significat: *nescio quid faciam, quid de me faciam*. Atque hanc magis magisque mihi persuasi solam veram esse formam eorum, qui dubii haerent in aliqua re expedienda quid faciant, foedatam vero quae cum aliis sive rerum sive personarum additamentis sit consociata, velut *Harmonid. c. 1 ὅπως μοι χρηστέον κάμαυτῷ καὶ τῇ τέχνῃ*, ubi (cf. *Lucian.*

Vol. I P. II pag. XCVIII) demonstravi καὶ τῇ τέχνῃ, ferri non posse, Herod. c. 7 πρὸς ἔμμαντὸν ἐσχοπούμην ὁ τι μοι χρηστέον τῷ πράγματι ubi τῷ πράγματι prorsus abundare sponte patet. Dial. deorum XXV. c. 1. ὅτι χρῆσαιτο αὐτοῖς (ἔπκοις) quod mutandum demonstravi Luc. Vol. I P. II p. XXXIX in αὐτῷ, nesciebat, quid faceret = er wusste sich keinen Rath. Denique nostro loco non solum αὐταῖς exterminandum vel in αὐτῷ corrigendum videtur sed etiam delendum quod sequitur ἢ legendumque: ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ὁ τι κεχρησεται (αὐτῷ), ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τινα συνθῆεις οὐκ ἀπάρδουσαν ἀπεργάσεται quomodo ex rerum difficultate se expediturus sit, ut ex tot formis unam efficiat. Segreganda igitur, opinor, haec formula, cuius exempla in lexicis nondum satis accurate disposita videntur, a latissime patente usu verbi χρῆσθαι. Sed nescio an in hac re mihi magis placeam quam aliis.

c. 6. καὶ μὴν ἤδη σοι ὄρα ν παρέχει γιγνομένην τὴν εἰκόνα || καὶ μὴν ἤδη σοι ὄρα παρέχειν γιν. τ. εἰκόνα Sbd̄t. B. — ὦδε συναρμ. || ὁ δὲ συναρμ. B, nisi mavis σὺ δὲ, cui favet insequens ἐάσεις pro ἐάσει (non solum codicis B sed etiam ΩΓ 1324), sic ut transeat iam a tertia persona (λόγος) ad secundam personam eius cui verborum cura commissa est. Hunc igitur in his verbis sensum inesse puto: „Et vero iam tempus est, praebere tibi imaginem modo orientem, tu autem . . .“ Omnia iam bene procedunt ὁ δὲ (vel σὺ δὲ) συναρμόζων . . . τὴν κεφαλὴν λαβῶν (deleto οὐδὲν . . . δεήσεται) τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην . . . ἐάσει (vel ἐάσεις) ἔχειν κ. τ. λ. — ἀκατακάλυπτος || ἀκάλυπτος B. Bk.

c. 7. πλαστῶν γενναϊότατε || πάντων A, ΩΓB. — εἰ μὴ δόξει ὀλίγα κ. εὐμ. συντελεῖν χρόα καὶ τὸ ἐκάστῳ πρόπον || χρῶμα, om. καὶ Sbd̄t. — λευκὰ δὲ ὅσα τοιαῦτα χρή || ὅσα τοιαῦτα. χρή interpunctione facta post τοιαῦτα Ω 1324. — καὶ τὰ τοιαῦτα·

κινδυνεύει τοῖ μεγίστου . . . προσδεῖν || και κινδυνεύει . . . προσδεῖν, om. τὰ τοιαῦτα auctore Ddf. qui habet και δὲ κινδυνεύει — ΛΥΚ. πόθεν οὖν και ταῦτα πορῶσαιμεθ' ἄν | Tribuimus haec Polystrato, cui respondet Lycinus: παρακαλέσωμεν (Sbdt.) δηλαδὴ (Γ 1324 B) προ ἢ παρακαλέσαιμεν δὴ (quod est in libris), τοὺς γραφεάς: „Nimirum advocemus pictores“, quod ut fiat, paullo post: και δὴ παρακεκλήσθω, sequitur. → κατὰ τὴν Πακάτην || Παγκάστην Cob.

- c. 8. ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι || τὸ βλέφαρον ΩΓ 1324 B.
- c. 9. οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῖ γένοιτο || γένοιτ' ἄν Ddf., rectius fortasse deletur γένοιτο Sbdt. — ἐφίκει τὸ μέν τι ἀναγνώσεσθαι || ἀναγινώσκεσθαι A, ΩΓB, firmatam etiam cod. 1324 ἀναγνώσκεσθαι. — ὅπως μὲν ante λευκούς || om. Sbdt. — εἰ που || ἦ που B. — αὐτὸ δὴ τὸ τοῦ Ὁμήρου || τοῦτο A, ΩΓB 1324.
- c. 11. και μεγαλόφρον || και τὸ μεγ. 1324 B. — ἀμέλει πολλὰς ἄν σοι δείξαιμι μορφῆς μὲν εὖ ἠκούσας || εὖ ἔχουσας Sbdt. Cum saepissime peccatum sit in hoc usu verbi ἔχειν cum genitivo iuvat eum exemplis nonnullis sancire. Cf. Dial. meretr. IV μορφῆς εὐφυνῶς ἔχοντες. Similis ratio Sympos. c. 8 ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε. Apol. 14 ὅπως ἔχει πίστεως και σπουδῆς. Men. c. 6 ὡς εἶχον τάχους. Imag. c. 3 ὅπως τῆς γραμμῆς ἔχει. Iup. trag. c. 7 ὡς ἄν ἴλης ἢ τέχνης ἔχη. Toxar. c. 44 ὡς τις ἦ γένους ἢ πλούτου ἔχει. — εἰ μὴ κεκόσμηται || ἦν μὴ A, Ω 1324 BΓ) και κοσμηται Ddf. — ὁπόσα ταύτης ὄρος ἐστίν || ψυχῆς. Verissime Bk. et Ddf. voluerunt ψυχῆς pro ταύτης, sed eosdem miror pro ὄρος contra omnium codicum auctoritatem scripsisse κόσμος, Madvigium χορός. ὄρος sicut πέρας (Cf. 16) significat alicuius rei finem (cf. finis malorum et bonorum) vel summam. Recte igitur: „Quot quot summae sunt animi virtutes.“
- c. 12. μῦθον ἀντι μύθου || μοῖτον ἀντι μοῖτον Bk. Ddf.

- c. 13. περιβομβεῖν τὰ ὦτα || παραβομβεῖν B, molestissimum enim περιβομβεῖν sicut vesparum, dulcissimum παραβομβεῖν teste eorum quae sequuntur καθάπερ ἡχώ τινα παρατείνουσιν τὴν ἀκρόασιν, cf. paulo infra παραδύομενος ἐς τὴν ἀκοήν. — τίτε δὴ τότε || Carissima Luciano formula tuenda contra A, 1324 ΓB δὴ τί ποτε. — τάχιστα || ταῦτα A, ΩΓ 1324 B referendum ad omnium illorum alcyonum cicadarum cygnorum musicam ἄμουσα γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἅπαντα. — καὶ τὴν II. εἴπης || καὶ ἄν Sbd. Cf. ad
- c. 14. οἴπερ ἐπαγώτατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροατῶν „qui maxime idonei erant ad alliciendos homines“. — ἦν ποτε . . . ἀκούσης || ἀκούης B. — καὶ ἦν κηρῶ ἐπιφοράξῃ τὰ ὦτα || omnium codicum consensu καὶ ἦν, non καὶ, quo firmari videtur, quod de usu compositi illius καὶν proposui ita ut si duo sunt integra enuntiata, separatim usurpari dicerem καὶ — ἄν, non scribendum καὶν, cf. I. P. II LXVI. Pro imagg. c. 20. καὶ ἦν οἰκίαν ἐπαινῆ. Iup. trag. c. 26 καὶ ἦν οὔτος κελεύη. Gall. c. 21 καὶ ἦν . . ἐσφέρειν δέη μόνου καλοῦνται. Iup. confut. c. 8 καὶ ἦν φονεύη τις — καὶ ἦν ἱεροσυλῆ.
- c. 15. καὶ γραφικῶς συντελεσθέν. Nil mutandum, sed sic, opinor, interpretandum „vel si hoc summa arte delineatum, a summo artifice perfectum sit“. πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη „ad ipsam (mulieris) speciem expressa“.
- c. 16. ἀλλὰ τὰ πασῶν || om. τὰ A, ΩΓ 1324 B. — καλλίστη μὲν οὖν || om. οὖν A, ΩΓ 1324 B.
- c. 17. καὶ αὐτὸς || om. καὶ A, ΩΓ 1324 B.
- c. 18. ἀνακείσθω ἢ εἰκῶν || om. η Γ 1324 B.
- c. 19. εἰκάσθω οὖν αὐτῇ || καὶ αὐτῇ 1324 B. — καὶ Ἄρητη | καὶ τῆ Ἄρ. B.
- c. 21. παρὰ τῆς ψυχῆς || τύχης ΩΓ 1324 B. — ὥσπερ οἱ Ἰκαροὶ || ὁ Ἰκαρος. Solus ex editoribus Bk. hanc communem optimorum codicum lectionem ΩΓ 1324 B. servavit. Manifestum est enim αὐτοῖς, ὀφλισκάνουσι

non ad Icarum esse referendum, sed ad eos qui paulo ante descripti sunt οὐ μένουσιν, ἀφορῶσι, βιάζονται.

- c. 23. καὶ αὐτὴ ἐκείνη . . τῶν τοιούτων κεχωρισμένη | αὐτὴ καὶ ἐκείνῳ (vel eo secreta) Sbd̄t. — Ceterum haec omnia μονιμώτερα usque ad ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν ἐπιπνοίαις εἴκασται, haud Lucianea esse iudico, quasi vero chartae facilius ferant aetatem quam ligna et colores, spiritusque divinus minus vigeat in tabulis pictis quam in musarum scriptis. Optime autem apta sunt παρέχωμεν ἅπανσι θαυμάζειν τοῖς τε νῦν οὔσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις, et εἶπερ (sic enim pro ἤπερ legendum 1324 ΓΒ) ἀκριβεστάτη εἰκὼν γένοιτ' ἂν σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμφανίζουσα. Quae autem interposita sunt, μονιμώτερα κ. τ. λ., et ab re instituta abhorrent et per se inepta sunt.

PRO IMAGINIBUS.

Codd. Gorl. A Marc. Ω Vat. Γ Praeterea in hoc scripto uti potui conlatione codicis Harleiani, quam Nils Nileni liberalitas mihi commisit.

- c. 2. οἶδα ἔφη | ἔφη οἶδα ΩΓ Harl.
 c. 3. ἀπὸ ἰσοπέδου || ἀπὸ τοῦ ἰσ. ΩΓ Harl.
 c. 5. οὐδὲ ἴσας ὀλίγας τὰς ἑαυτοῦ τριχὰς ἔχουσα || ὀλίγας ὄσας sollemni fere verborum collocatione cf. ἀκαριαῖον ὄσον Hermot. c. 6. μικρὸν ὄσον Herm. c. 6. μυρία ἴσα Iup. trag. c. 20. πλείστον ὄσον Tox. c. 12. Adde Ἡράκλεις ὄσον de hist. conscrib. c. 19. Men. c. 14. cf. Lucianea p. 94.
 c. 8. μαρτύρασθαι || μαρτύρεσθαι ΩΓ Harl.
 c. 9. ἰπερ αὐτὸν ἠγησάμενος || αὐτὸν Sbd̄t. — εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως, ἔχοντα δύο πόλεις ἐν ταῖν χερσῶν || ἔχοντος Bk. Ddf.
 c. 10. μὴ γὰρ εἶναι τ. τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγὺς, ἴτιμη δὲ ἀλλήν τινα, γυναικὰ γε οὔσαν || [ἴτι]μηδὲ ἀλλήν

- τινά, γυναϊκά γε οὐσαν Sbd. „*neque enim se dignam talibus laudibus, neque aliam, quae quidem femina sit.*“
 ὅτι autem ferri non potest neque si conjunctionem ὅτι, neque si pronomen relativum (ὁ τι) esse statuimus. — προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα || [παραδείγματα] Sbd. (ἀρχέτυπα καὶ παραδ. ΩΓ Harl.)
- c. 12. ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν || ὑπὸ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ Cob. firmat. codd. Ω Harl.
- c. 13. καὶν ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπεγεῖρη ἑαυτὸν | ἐπερεῖδη Sbd. (ἐπαίρη Paetzolt).
- c. 16. πειρώμενος || πειρώμενον ΩΓ Harl. — ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύοιμι = *ut si quando opus est (ἂν) magis memoria teneam.*
- c. 17. τὸ γὰρ μὴ προσαρμόζειν τοιαῦτα || προσαρμαζεῖν ΩΓ Harl. — εἰς ὅσον . . . τοσοῦτον | τοσοῦτω ΩΓ Harl.
- c. 18. εἰ καὶ χαμαὶ καὶ βάδην ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων || ἐκ μέτρων Sbd. Cf. c. 17 πέρα τοῦ μέτρον ἐπαινέσας et infra τοῦ σοῦ τρόπον τὸ μέτριον — μετρίας . . . διανοίας δεῖγμά ἐστι. c. 18 ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε. Non enim agitur de metris musicis, sed de modo qui servandus sit in laudando.
- c. 19. ὁρᾶς ὅποιοις αὐτὸν θεοῖς εἶκασε; || , pro; Sbd.
- c. 20. φύσει κοῦφον || κονφώτατον Paetzolt. — δρομικόν | δρομικώτατον Paetz.

LUCIANI TOΞARIS.

Codd. A Marc. Ω Vat. Γ Vindob. B.

- c. 1. καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον οἰόμεθα πράξειν μεμνήμενοι τῶν ἀρίστων καὶ τιμῶμεν ἀποθανόντας | καὶ τιμώμενοι Madvig.
- c. 2. ἀπήγαγον || ἀπήγον A, ΓB. — ἐκθειάσετε || θεάσετε Sbd. — ἱεροσύλοις ὑμῖν θύετε ὡς θεοῖς || ἱερ. ὑμῖν οὕσιν θύετε ΓB.
- c. 3. μήτε τοῖς μύθους τοὺς ἐπ' αὐτῷ . . . καταδείσαντας ||

ἐν αὐτῷ A, ΩΓΒ. — μὴ ἀγαπήσαι εἰ διαφεύξονται || διαφυλάσσονται B. — εἰ γὰρ μὴ ἀντι τούτων Ὁρέστην καὶ Ηυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ' εἶπέ, τί ἄλλο || Sic ego cum Iacobo et Dindorfio contra auctoritatem A, ΩΓΒ qui habent ἀλλ' εἶπερ τι ἄλλο . . . εἰργάσαντο.

- c. 4. Λέγοις ἄν . . . ὅτι τὸ σεμνὸν . . . ἄλλο ἐξεργάσαντο || ὁ τι γε B.
- c. 5. ἀπάσης τῆς τύχης κοινωνεῖν || om. τῆς ΓΒ.
- c. 6. θᾶπτον γοῦν τοῦνομα ἕκαστος ἄν αὐτῶν ἐπιλάθοιντο || om. ἄν A, ΩΓΒ recte nam ἐπιλάθοιντο est optativus optantis. — διαφθοραεῖσης αὐτῷ τῆς νεῶς | αὐτῶν B.
- c. 7. εἰ δέ τι καὶ μικρὸν τι ἀντιπνεύσει || om. τι post μικρὸν B. ἀντιπνεύσειε ex vestigiis Ω ἀντιπνεύσει. — τοῦνομα αὐτοῖν ἐθέμεθα || αὐτῶν A, ΩΓΒ.
- c. 8. ποτε οὔτω || οἷτω πατὲ ΩΓΒ. — ἄτε γὰρ ἀξένους καὶ ἀγρίους ὄντας || ξένους A, ΩΓΒ sensu minus solito „quippe qui peregrini et agrestes“. cf. c. 5. ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι. ξένος καὶ βάρβαρος Scythia 3. In textu non recte retentum est ἀξένους.
- c. 9. ἡμεῖς γὰρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων ἄν εἰπεῖν δύνασθαι, τάρχα δὲ αὐτῆς οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀποχρῆ ἡμῖν ἐκαινέσαι αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλικὸν ἀγαθὸν ἐστίν. ἐν δὲ . . . δραπετεῖετε. || om. οὐ B. Sensus: *Videmini de amicitia melius loqui, quam praecepta eius sequi. Sed ne verbis quidem vestris fidem servatis* (προδόντας τοὺς λόγους), immo cum satis habeatis eam laudasse in adversis rebus tanquam armis abiectis turpiter aufugitis. Hoc si recte explicavi, non possum non amplecti codicis B auctoritatem, qui solus ex omnibus omisit alterum οὐ. Potest enim abesse in priori enuntiati parte negatio, si ex posteriore parte elucet, in priori non posse non inesse sensum negativum. Similis est ratio dictionis οὐχ ὅπως pro οὐχ ὅπως οὐ velut in c. 26. καὶ οὐχ ὅπως αἰσχύνεται τῷ γάμφῳ, ἀλλὰ καὶ σεμννομένῳ

ἔοικεν . . . non modo non videt eum sed etiam . . . ; eadem latinae: non modo (non modo non) . . . sed ne quidem.

— διηρμένα || διηρημένα B.

- c. 10. τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησάμενοι || διηγησώμεθα B.
- c. 11. δόξειεν ἄν || ἄν δόξειε ΩΓΒ. — ἐκατέρωφ || ἐκατέρως A, ΩΓΒ.
- c. 12. Σαμίων τ. πολλῶν ἀμ. || ἀμ. Σ τ. κ. ΓΒ.
- c. 13. ἐπιμηχανῶνται || om. ἐπι ΓΒ. — δέος οὐδὲν ἦν μητι ἀντελκοι || πως B prima manus. — παρεσκευάστο || κατεσκευάστο B. —
- c. 14. νεανίσκον οὐκ ἀνῆκεν ἐκ τῶν ὀνύχων || ἀφῆκεν Cob. — διαπέρασα || ? fortasse διαπέρασασα, etiam in prosa oratione usurpatum de hominibus „plane corrumpere“. — τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθύς ἐκεῖνα ἐπ' αὐτὸν καθίει τὰ γραμμάτια καὶ συνεχῶς πεμπομένη τὴν ἄβραν || Locus perquam turbatus, quem explicare mutato ordine studui: τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθύς ἐπ' αὐτὸν καθίει τὴν ἄβραν καὶ συνεχῶς πεμπομένα ἐκεῖνα τὰ γραμματεῖα ὡς ἐδάκρυσε κ. τ. ε. Sbdt. Idem ordo in c. 16 καὶ αὐθις ἢ ἄβρα καὶ τὰ γραμματεῖα.
- c. 15. χρυσὸν ὀπόσον ἐφελήσειε || ἐφελήσει ΓΒ.
- c. 16. πάλαι εἰδότα ὡς ἔχει κον. || ἔχοι ΓΒ. — μόνον τῶν φίλων αὐτὸν || μόνον αὐτὸν τ. φ. ΓΒ. — διότι . . τοὺς κόλακας . . προετίμα τότε || προετίμα, τότε Sbdt.
- c. 18. εἶθε γε . . ἀνώμοτος ταῦτα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἄν ἐδυνάμην αὐτοῖς || del. ἄν Cob.
- c. 19. ὡς τὸ ῥόδιον ἐπιδέχεσθαι τῆς ὀρυμῆς || ἐπέχεσθαι „ut aestus impetu privaretur“ Madvig. — ἐπὶ κεφαλὴν || ἐπὶ τὴν κ. ΩΓΒ.
- c. 20. συμπαρηνήεσθαι || om. συμ Sbdt. — τὴν ἀπόγνωσιν || καὶ τ. ἀπογ. ΓΒ. — δεδιότα μὴ προαπόληται || προαπολείται ΓΒ. (Constat enim verba timendi construi posse cum μὴ et futuro, ut significetur, cogitari factum iam esse, quod ne fiat metuitur) Madvig Synt. § 124. Adn. 1.

- c. 21. ἢ τις . . . σωτηρία ἐγένετο | ἢ τις B.
- c. 22. παρ' αὐτοῦ | π. αὐτοῦ ΩΓΒ.
- c. 23. τὸν γάμον γε αὐταῖν || αὐτοῖν Cob. — καὶ οὗτος μὲν καλὸς | καλῶς ΓΒ.
- c. 24. καλὸς οὕτως | οὕτως A, ΩΓΒ. — ἐλυπέτο . . . ἐπὶ τῇ καταδίκῃ καὶ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου πένης || om. καὶ A, ΩΓΒ, ipso enim iudicio ex divite pauper factus est. — ἐπίγαμος ἤδη ὀκτωκαιδεκάτις | καὶ ὀκτωκ. ΩΓΒ, ὀκτωκαιδεκάτις B.
- c. 25. εὐρήσει νυμφίον | εὐρ. τινα ν. B.
- c. 26. οὐχ ὀπως αἰσχύνεται. Cf. ad c. 9.
- c. 28. ἀπεμπολῶντες || . . . κολουῦντες ΩΒ.
- c. 29. ᾤετο χαριεῖσθαι | ᾤετο γὰρ χαρ. B. non spernenda haec particula γὰρ, qua Herodoti exemplo causa prius adfertur quam id, quod excusandum est. Nam excusatur, quod βαρὺς fuerit Antiphilo eo quod Deo placere vulerit. — κατακεκλεισμένα | . . . κεκλειμένα ΓΒ.
- c. 30. κἂν ἐπὶ πολὺ ἠγγόησεν ἄν | Recte; nam κἂν solum pertinet ad ἐπὶ πολὺ, alterum ἄν ad totam enuntiationem. — ἀναλαβων αὐτόν γε || αὐτόν Ddf. Bk.
- c. 31. παρῆν τ. Ἀντιφίλῳ | συνῆν ΓΒ.
- c. 32. οὐδὲ εἰς τῶν δεδεμένων || λελυμένων ΓΒ.
- c. 34. εἶμαρῶν τῶν πραγμάτων αὐτῷ γεγεννημένων || 1. 3. 4. 2. 5 ΓΒ (om. in apparatus meo) — ὑπερ αὐτοῦ | αὐτοῦ Sbdt. — ᾤχετο ἀπιῶν | om. Γ? B.
- c. 35. ἢ καὶ νῆ Δ' || om. ἢ A, ΩΓΒ.
- c. 36. ἐξετάζεσθαι | ἐξετασθέντα Madvig. —
- c. 37. ἀφ' οὗ γὰρ ἄν ἐντεμόντες . . . τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἷμα . . . | Recte; (om. ἄν ΩΓΒ): Aegre resigno auctoritatem codicum ΩΓ et inprimis B, in quibus deest ἄν, sed quoniam sine illa particula coniunctivus stare non potest, rationi grammaticae cedere duxi oportere lectionem vel optimorum codicum praesertim cum ἄν ante ἐν in ἐντεμόντες facile exoidere potuerit.
- c. 38. τὸν ὄρκον τὸν ἡμέτερον | τὸν ἡμετ. ὄρκ. ΓΒ. — διωμολογησάμην | . . . γήσαμεν Sbdt. —

- ὀμνύοντος || ὀμνύντος A, B. Ddf. — ὀμνύομεν || ὀμνυμεν.
- c. 39. ἐπειςπεσόντες || ἐπιπ. ΓΒ. — ὑβριζοντες || ὑβριζον Madvig.
- c. 42. εἰ καὶ . . . δέκα δοίη τις . . . ἀνωμότους || ἀνωμότω Ddf. Sbd.
- c. 44. ὧς τις ἢ γένους ἢ πλούτου ἢ δυνάμεως ἔχει || ἔχοι B, sed non recte idem ὅστις pro ὧς τις; in quo usu verbi ἔχειν cum genitivo neque codices neque editores satis certi sunt. Cf. ad Imag. c. 11.
- c. 45. Πόσα δὲ βοσκήματα ἢ πόσας ἀμάξας ἔχεις . . . , ταῦτα γὰρ ὑμεῖς πλουτεῖτε. Ἀλλ' οὐχ ἀμάξας, ἔφη || Transponenda videntur haec verba sic: Πόσα . . . ἔχεις. Ἀλλ' οὐχ ἀμάξας ἔφη . . . ἀγέλας· ταῦτα γὰρ ὑμεῖς πλουτεῖτε. —
- c. 48. ἀθροίζεται ῥύν || ἀθ. γοῦν B. — τοιοῦτον || τοιοῦτο B
- c. 50. ἐγὼ δὲ μηνίσω σοι || μηνύω B.
- c. 51. Ἡ πόλις δὲ || om. δὲ B. — παρὰ τῶν τῆς Μαστίρας || om. τῆς B. — ὡς εὐβλιτον || εἰς A, B.
- c. 55. ἐτέρωντο ἤδη προκινδυνεύοντες ὁ μὲν στυρακίφεις εἰς τὸν μηρὸν || πυρακτωθεῖς A, QB.
- c. 60. μεμνημένοι τῆς μάχης || τὴν μάχην B, quae structura, quamquam rarior est, etiam apud Herodotum, Platonem, Xenophontem invenitur. — ἐγὼ δὲ προετηθνήκειν || πρὸς ετεθνήκειν B. Utrumque ferri potest; illud nostris animorum sententiis accomodatius: *mori praemetu, antequam moriatur amicus* — est enim „*nervosorum*“, quos hodie male appellant; alterum veterum moribus consentaneum est, *mori cum moriente amico*, vel postquam mortuus est amicus; idque praeferendum.
- c. 63. Reliqua inde ab Ἀλλὰ μήτε αἵματος superflua et insulsa sunt. Toxaris oratione sua finiverat certamen. Sed cum ommissum esset antea constituere certaminis arbitrum, integrum relictum erat utri lingua vel manus esset amputanda. Vult igitur Mnesippus electo arbitro denuo institui disputationes. Sed se ipse corrigens (τοῦτο

μὲν ὄγροικον) „at illud quidem agreste“ exclamans (αὐθις ἐλόμενοι διαστήτην εἶναι ὃς ἂν ἤττων γένηται ἀποτεμήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλῶτταν ἢ σὺ δεξιάν) „quidni ait, uterque cum quae et quanta sit amicitiae vis ac virtus consentiamus, pace composita malumus amici et esse et in aeternum manere, hoc certe certaminis praemio reportato, ut Geryonis exemplo quanto coniunctiores, tanto fortiores evadamus.“ Comprobat hoc Toxaris collaudans. Quo facto sanguinis discrimine in omne tempus sublato, quid frigidius est, quam denuo (c. 63) ad idem recurrere, ita ut nihil prorsus novi adferatur.

Ut autem de toto dialogo dicam quod sentio, est scriptum bonum, probum a Graecitale haud admodum alienum, sed quamvis in eo magna sit rerum varietas, somniferum et taedii plenum ut qui legunt facile languore oppressos videas. Quoniam igitur id ipsum deest, quod Luciani vel maxime proprium est, ut alacerrimi et venustissimi ingenii nunquam non promineant vestigia, hunc librum vel ob id ipsum Luciano tribuere nefas esse iudico. Sed ne paucis vereor hanc meam sententiam sim persuasurus. Cod. B perbonae, A in hoc dialogo pessimae notae.

IUPPITER CONFUTATUS.

Codd. Gort. A. Marc. Ω Marc. 445. Vat. X. Vat. Γ Mut.

c. 1. καὶ χρυσίον | ἢ χρυσὸν Ω 445 XΓ Mut. — καὶ βασιλείας || ἢ βασιλείαν Ω 445 XΓ Mut. — τοῖς ἄλλοις || τ. πολλοῖς Mut. — καὶ σοὶ οὐ πάνυ ῥάδια παρασχεῖν | σοὶ δ' οὐ, om. καὶ ΩXΓ Mut.

c. 2. οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο | οὕτω γένοιτ' ἂν ΩΓ Mut. — συγγνώμη, εἰ ἄνθρωποι ὄντες ἀγνοοῦσι τάληθές ἀπελθόντος ἐκείνου, ὃ τέως παρὸν ἐξήραψφει δι' αὐτῶν || ὃς τέως παρὸν ἐξήρ. δι' αὐτῶν

Sbdt. Sic correxi duce Mutinensi qui habet *παρών* pro *παρόν*. „Nonne consentaneum est errare homines remoto eo, qui per musas carmina sua canebat?“

- c. 3. ἀκούω . . . καὶ μηδὲν εἶναι τύχης δυνατώτερον | om. καὶ K. G. P. Schwartz.
- c. 4. Ἦν μὴ πρότερον μοι, . . . κάκεινο εἶπης, εἰ καὶ ὑμῶν αὐταὶ ἄρχουσι | ἦν πρότερόν μοι . . . κάκεινο εἶπης omisso solo μὴ secundum ΩΓ, Bk. Dindf. — ἃ πεποιῆσαι αὐτῷ | ταῦτα Ἄ. — ἃμα πάντας | ἅπαντας 445 ΩΓ Mut. — βιάσεσθαι | βιάζεσθαι A, Ω 445 Ἄ Mut. — τότε μὲν δὴ θανμάσιος ἐδόκεις | οὐν 445 ΩΓ Mut. — σὲ αὐτὸν | αὐτόν σε ΩΓ Mut. — τὰ ἰψάρια | τ. ἰχθύδια sec. 445 ΩΓ Mut., in quibus ἐχθύδια.
- c. 5. οὐκ οἶδα ὃ τι σοι βούλεται ταυτὶ τὰ ἔρωτ. || οἶδ' . . . ταυτὶ βούλεται ΩἌΓ Mut.
- c. 6. ὅπως ἀσφαλέστερον ἀποκρίνη || ἀποκρινεῖ K. G. P. Schwartz.
- c. 7. εὐγνωμοσύνη || χρηστότητι 445 ΩΓ Mut. — εἶγε τοὺς μὲν καὶ ὁ θάνατος εἰς ἐλευθερίαν ἀφείλετο | ἀφέλοιτο Madvig. Quod (445) ΩΓ Mut. optimi codices habent μηδὲν ἄλλο θάνατος γε id quae est horum codicum auctoritas minime flocci faciendum, attamen facilius illa lectio ad explicandum minus solitum illud καὶ ὁ θάνατος (certe mors) addita videtur.
- c. 8. κατεχω νεύθησαν || κατεχω νεύθητε K. G. P. Schwartz.
- c. 9. ἰποπτεῖεις || οἶει 445 ΩΓ Mut.
- c. 10. μετατίθεσαι || μετατίθεσθε Ἄ (μετατίθεσθαι Mut.) — τῆς ἐπιμελείας || τ. προνοίας Ω Mut.
- c. 11. ὑμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα || τρυπ. ἄρα ΩΓἌ Mut. — ἀλλάξαι τι κ. μετατρέψαι || ἀλλάξαι καὶ μετατρ. τι ΩΓ Mut.
- c. 12. ἐξάξει || ἐξάγει ΩΓἌ Mut. — ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς || ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος 445 ΩΓ Mut.
- c. 13. ἀπέκτεινεν || ἀπ. αὐτόν 445 ΩΓ Mut.

- c. 14. ἀμφίδοξα || λοξὰ 445 ΩΓΑ. — ἐπειρα || ἐπει-
ρατο K. G. P. Schwartz.
- c. 15. διηγκυλωμένος || . . . λημένος ΩΓΑ Mut.
- c. 16. ιστόν || ιστίον Α Mut. — οὐδὲ τοῦτο θέμις εἰδέ-
ναι με || θέμ·με εἰδέναι 445 ΩΓ Mut. — καὶ οὐκ οἶδ'
ᾗθεν ταῦτα ἦκεις μοι συμπεφορηκῶς || [] Sbd. om.
ΩΓ Mut. — ἐβασίλευε || . . . λευσε Mut.
- c. 17. ἵνα ὑμῖν . . . πιεζομένους. Nil mutandum, cum Ddf.
commate posito ante ἵνα et solo exterminato cum cod. Mut.
ὑμῖν. — διαβιώσας || διαβιοῖς Ω 445 Γ Mut. —
τὸν ὀποσονοῦν χρόνον τοῦτον || τὸν ὀπ. τοῦτονχρ. Mut.
- c. 18. προστεταγμένον αὐτῷ δραῖ || αὐτὸ Βaar. (αὐτὸ δραῖν
Ω 445 Γ). — Ἀκούω τινὰ Μίνωα . . . δικάζειν ||
δικάζειν κάτω 445 ΩΓ. — Τι δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς ᾧ
Κυνίσκε || (†). — ἀκούσιόν || ἀκούσιος Sbd. —
καὶ ἦν φονεὴ τις cf. Imagines c. 20. — τοίνυν || τοι-
γαροῦν Γ Mut. — καὶν τοῦτο || καὶ Α.
- c. 19. Spurious esse hoc totum caput iudico inde a ἐδεόμην
ἔτι καὶν τοῦτο ἐρέσθαι σε usque ad finem ἀκοῦσαι μοι.
Quem enim alloquitur Cynicus, post quam exiit Iuppiter
cum expresse dixisset, se nihil amplius responsurum,
καὶ σε ἄπειμι ἤδη καταλιπών? Et quam futilia sunt,
de quibus iam quaerit, a proposito longe distantia,
quid ad rem multo feliciorē sese praedicare quam
Parcas? Accedit sermo abruptus hiulus impeditus,
obscurus velut, πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν
τοσοῦτων ἐς τὸ λεπτότατον — οὐδ' αἴται ὑπὸ χρηστῇ
Εἰμαρμένῃ ἐγεννήθησαν — κλώθων ἄτρακτον . . . με-
στόν. Quid quod denuo absentem adit cum interrogat
εἰ δὲ μὴ ῥά διόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτὰ
(leg. ταῦτα Ω 445 ΑΓ Mut.) ᾧ Ζεῦ, καὶ τοῖτοις
ἀγαπήσομεν.

Notandum est, iis locis, quibus pars codicum ab
altera diversas eiusdem rei voces praebet, velut τὰ
ὄψαρια et ἰχθύδια c. 4, c. 7 εὐγνωμοσύνη et χρηστό-
τητι, c. 9 ὑποπτεύεις et οἶει, ἐπιμελείας et προνοίας,

c. 12 ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς et ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος, c. 13 ἀμφίδοξα et λοξὰ secutum me esse eos codices, quos etiam alias optimos esse cognoveram.

Conspirant in hoc dialogo maxime codices ΩΨΓ Mut.

IUPPITER TRAGOEDUS.

Gorl. A. Marc. (434) Ω. Vat. 76, 1—38 Vat. (87) Ψ.

Vat. (90) Γ. Mutin. Mut.

- c. 1. κατὰ μόνας || καταμόνας ΩΓ 76. — ὠχρός, περικατῶν | delete commate Bk. M. Seyffert. — ἄραιτ' || ἄροιτ' ΨΓ Mut. — ὠχρός τε σου εἶλε παρειάς || σε ΩΓ. — ὦ παγκάκιστα || παγκάκιστοι, ΩΨ Mut. — Κοίμισον ὄργάν. Sic Iuno, quae spreta illa tragica et comica Mercurii et Minervae pompa non modo non consolatur Iovem, sed probe se scire affirmans, non alia cura eum perturbatum esse, quam, ut soleat, amoris, iram ponere iubet. — εἰ μὴ κωμωδίαν . . . δυνάμεθα ὑποκρινεσθαι μηδὲ ῥαψοδεῖν ὥσπερ οὗτοι μηδὲ τ. Εὐριπίδην ὄλον κατακεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν || εἰ μὴ κωμωδεῖν δυν. (ΩΨ) ὥσπερ οὗτος μηδὲ . . . κατακεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποτραγωδεῖν Ψ' Sbd. om. ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ῥαψοδεῖν.
- c. 3. νῦν || om. ΩΨΓ Mut. — ἦ γίγαντας || om. ἦ Ω Mut.
- c. 4. οὗτ' εἶναι θεοὺς ἔφασκεν οὔτε ὄλωσ τὰ γινόμενα ἐπισκοπεῖν || θεοὺς ὄλωσ ἔφασκεν οὔτε τὰ γιν. ἐπισκοπεῖν K. Schwartz. — ὄρατε τὸν κίνδυνον || [τ. κιν.] Male intrusum esse τὸν κίνδυνον ex sequentibus τὰ ἡμέτερα ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ κινδυνεύονα elucere intellexit K. Schwartz. — παρεωρᾶσθαι || παρεῶσθαι K. Schwartz ΨΓ Mut. — ἦν ὁ Τιμοκλῆς νικῆσιν || ὑπέροσχῃ Ω (in ras.) ΨΓ Mut. 76.
- c. 6. ἀλλ' ἐποποιῶν — καὶ ῥαψοδῶν τοιαῦτα || ῥαψοδῶν delevi auctore Mut., in qua deest καὶ, ut videamus ῥαψοδῶν nil esse nisi scholion ad ἐποποιῶν ad

ditum. — *νώνυμοι βωμοῖσι παρὰ κνίσῃσι κά-
θησθε* || *παρ' ἀκνίσοισι* Egregie Cob.: „*ad aras
sacrificiis carentes, victimarum nidore destitutas.*“ Cf.
Bis acc. c. 2 *ἀκνίσωτοι δὲ αἱ ἀγνιάι*. Vult enim Iuppiter
omnes deos adesse concioni, vel eos, qui sine nomine
minorum sunt gentium.

- c. 7. *ὥς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχοι* || *ἔχη* ΩΑΓ Mut. De constr.
cf. ad Imag. c. 11. — *ὥς προσήκει* || *προσήκον* Sbd̄t.
quod restituendum ex optimorum codicum (A, ΩΑΓ
Mut. 76) *προσῆκεν* scriptum. — *ἢ προτιμότεραν χρῆ
νομίξειν τὴν τέχνην* || *ἢ προτιμητέον τὴν τέχνην*
Sbd̄t. (ex *προτιμητέαν* ΩΓ). Mercurius promptus et para-
tus ad dicendum et agendum non utitur proluxa oratione
sed sine ambagibus pro *προτιμότεραν χρῆ νομίξειν* τ. τ.
breviter *προτιμητέον τὴν τέχνην* structura participii ver-
balis cum casu verbi sueta cf. *οἰστέον τὴν τύχην*. cf.
c. 15 *ὅτι τῶν παρόντων ἐρρωμένως ἀντιληπτέον*.
- c. 8. *ἐπηλυγάσθαι* || *ἐπηγυάσθαι* Α Mut. — *αὕτη* || *αὐ-
τή* Cob. — *δλοὶ δλόχρῃσοι* | del. *δλοὶ* Cob. Sbd̄t.
- c. 9. *προκαθίζεν μου* || *ἐμοῦ* „*qui sum Poseidon*“ Sbd̄t.
- c. 10. *καὶ μὴν ἀξιόπιστον σοὶ μάρτυρον τὸν Ὅμηρον παρέ-
ξομαι ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψωδιῶν χρυσῆν με
τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα* || (†) Sbd̄t. . . *παρέξομαι
τὸν ῥαψωδὸν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην ἄνω
καὶ κάτω λέγοντα* (A, Α 76). De appos. τὸν ῥα-
ψωδὸν cf. Ver. hist. II, 5.
- c. 11. *χαλκός* || *χαλκοῦς* Mut. K. Schwartz.
- c. 12. *Διὸς παῖδε* || *παῖδες* ΩΑΓ (παῖδες om. Διὸς Mut.)
- c. 13. *τὰ κοινὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν βοῶντες* || om. τὰ Schwartz
cf. c. 50.
- c. 14. *ἢ γλῶττα μου πεπεδημένη ἔοικε* || *πεπεδημένη* Mut.
cf. c. 41 *ἀπορομένην ἔοικε*. — *ῥαδιουργίαν* || *δη-
μηγορίαν* 76. — *εὔπορον* || *εὐκαιρον* ΩΓ Mut. Cf.
ad Iup. conf. c. 19. — *ὅποτε ἀπειλοῖς* || *ἠπειλεις*
ΩΓ Mut. — *Ἄπαγε, ἱκανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρώ-
νεται* || Sic recte codices. Contra *πεπαρώδηται* levi muta-

tionem Ddf. et Bk. quod maxime arridet et fere receptum est. At quid est *καρπινεῖν*? *dicere vel facere aliquid ad vinum i. e. inter bibendum*. Iuppiter voluerat Homericō illo: *Κέκλυτε* sqq. alloqui concionem. Improbatur hoc Mercurius, quod etiam apud Deos satis hoc trito prologo (*προοίμιον*) usus sit in convivio. Hoc nostro loco nihil profecto habet offensionis, nisi forte hoc vis, Deos non bibere vinum sed nectar, quam quidem offensionem nullam esse intellegitur, si compares *βουκολεῖν ἵππους*, Hom. II. XX, 221, non enim magis boves sunt equi, quam nectar est vinum. Eodem modo Icarom. c. 21 usurpatur *γεωμετρῆν, οὕπω* (sic enim legendum) γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι δσημέραι κατ' αὐτῶν γεωμετρομένη, quamquam non de terrae sed de lunae mensura agitur. — *Παρφδεῖν* est *cantare aliquid sensu a recto carminis sensu alieno* (*παρά, παρφδία, παράδοξον*), quod huic loco minime aptum est.

- c. 15. *παρασχόντας* || *παρασχόντος* ΩΑ Mut. 76. — *ὑπισχνούμενος* || *ὑποσχόμενος* Schwartz Mut. — *καὶ κατὰ τὴν Ποικ.* || om. *καὶ* ΩΑΓ Mut. 76.
- c. 16. *ἐν τῷ ὑπαίθριῳ* || *ὑπαίθρῳ* ΩΑ Mut. 76. — *τὸν σαρδώνιον ἐπιμωκείων* || *τὸ σαρδώνιον* Bk. et Ddf. ex *σαρδάνιον* ΩΓ Mut. cum in libris *α* et *ω* saepe inter se commutentur.
- c. 17. *πλὴν ἐκεκμήκει γὰρ* || *γε* Schwartz. — *ἐπισκοπῆσαι* || *ἐπεξελεύσεσθαι* ΩΓ Mut. — *τὸν λόγον* || *τὸ σκέμμα* ΩΓ Mut. Bk.
- c. 18. *μηδὲ δλωσ ἡμᾶς εἶναι* || *θεοὺς pro ἡμᾶς* ΑΓ Mut. 76. — *τάχ* || *τὰ ἐκ* ΩΓ Mut.
- c. 19. *ἦ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀξιώσειέ τις ἂν φρονεῖν* || *ἦ* et *ἂν* om. Ω Mut., prius *ἂν* om. ΩΑΓ Mut. 76. — *διαιροῦνται* || *διανοοῦνται* ΩΑΓ 76.
- c. 21. *τίνες αὐτῶν οἱ φαῦλοι* || *οἷτινες* ΩΓ Mut. — *οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν* || *ἐκώλυεν* Sbd., cf. Codices. — *ἐξέπεμπε* || *ἐξέπεμψε* Sbd. — *ἐφρόντιζες* || *ἐφρόντισας* ΩΑΓ Mut.

- c. 22. τὰς θυσίας μόνων ἐστιωμένων || καρπουμένων
ΩΓ Mut. 76, cf. ad Iup. conf. c. 19 n. om. μόνων
ΩΓ Mut.
- c. 25. ὡς οὐδὲν ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιοῦτων || τῶν τοιού-
των ἐφ' ἡμῖν Ω Mut. ἐφ' ἡμῖν = *in nostra potestate*
cf. Abdic. c. 22 (22). — ἕξ μνάς ἐκάτερον ἔλκοντα ||
ἔλκοντας Ἀ Mut. Schwartz. Cf. Catapl. c. 9. — θυν-
νώδες καὶ κομιδῆ παχύ || τραχύ Ἀ quod praefe-
rendum. θυννώδες enim et παχὺ synonyma sunt, hoc
autem Neptuni votum quo vult indicta causa trucidari
non solum stultum, sed etiam atrox est cf. c. 231.
- c. 26. καὶ ἦν οὗτος κελεύη || De καὶ ἦν et κἄν. Cf. ad
Imag. c. 20.
- c. 27. χρηστός || add. ἀνὴρ ΩΓ Mut. — εὐσεβής || φιλόθεος
ΩΓ Mut. — καὶ τοὺς τρόπους πάνν ἠκρίβωκε || τό-
πους Sbd. loci, qui a philosophis nominantur sedes ar-
gumentorum. — τοὺς τῶν Στωικῶν || τοὺς στωϊ-
κούς ΩΑΓ Mut. — ὥστε γέλωτα ὀφλισκάνειν || καὶ
γέλ. Mut. — βατταρίζων καὶ ταραττόμενος || βατ-
ταρίζων (om. καὶ Sbd.) τεταραγμένως Ἀ.
- c. 28. ἀσφαλῶς || ἀσαφῶς, nisi mavis omittere hoc voca-
bulum cum ΩΓ Mut.
- c. 30. ἄχρι καὶ τοῦ κλίνθους χρυσοῦς ποτε εἰληφέναι ||
ἄχρι τοῦ καὶ Sbd. ΩΑΓ Mut. — προφάσεις ||
ἀφορμάς ΩΓ Mut. — εἰ μὴ ἔχεις || ἔχοις Ω Mut. 76.
m. 1. — ὡς . . . στερησόμενόν σε τῆς τέχνης ||
στερηθησόμενος om. σὲ Sbd. „*ne credant, talibus
rebus omnibus destitutum artis te fore expertem*“. —
ἀνέξεσθε, εἰ μὴ ἔκμετρα λέγοιμι || ἔμμετρα ΩΑΓ
Mut. 76. Sbd. Apollo qualis a Luciano describitur
adulescens in rebus parum versatus, a Momo irrisus quod
ne suae quidem artis vaticinandi sine apparatu compos
sit, viribus suis non fidens, sed gloriae cupidus, vere-
cundia impeditus veniam petit, quod non ἔμμετρα
sint quae dicat i. e. quod non satis convenient metriceae
artis legibus. Minime vero ἔκμετρα solam ad prosam

ἔμμετρα solum ad poesin referenda sunt. Nam poetico sermone eum uti, quae sequuntur c. 31, satis docent. — ὧς . . . χρησμοῦ, . . . φοβερά. Del. comma post χρησμοῦ Schwartz. — ἡ χρῶα τετραμμένη καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς καὶ κόμη ἀνασοβουμένη καὶ κίνημα κορυβαντιῶδες || οἱ ὀφθαλμοὶ (om. καὶ ΩΓm), ἦ (Sbdt.) κόμη (om. καὶ ΩΓ Mut.) τὸ (Sbdt.) κίνημα (om. καὶ ΩΓ Mut.), καὶ ὄλωσ omnem denique Apollinis fatidici habitum complectens.

- c. 31. ἐρμηνεύοις ἂν αὐτὸν ὁ τι καὶ λέγει || αὐτὸ Sbdt. — ἡμᾶς || ὑμᾶς ΩΞΓ Mut. 76. — ὅσον ἀκρίδος τὸν νοῦν ἔχοντος || αἱ ἀκρίδες (ΑΓ Mut. 76) . . . ἔχοντας.
- c. 32. ξυναπολέσαι ἐνὶ πονηρῶ τοσοῦτους || recte Schwartz addit χρηστούς. — ὁ κωμωδὸς || κωμικός ΩΓ Mut. — τὰ ἡμέτερα || ὑμέτερα ΩΞ Mut. 76. — ὑποβάλλων || ὑποβαλὼν Schwartz. — δυνατὸν ἦν ἴσως ἂν τι καὶ πρᾶξαι || δυνατὸν ἴσως ἦν τι πρᾶξαι (sec. ΞΓ 76) om. ἂν et καί. — ἐς τὸν ἄδην ἄπειμι || κάτειμι ἐς τ. ἄ ΩΓ Mut.
- c. 33. ἐκματτόμενος ||? περιπλαττόμενος Seyffert. Schol. Γ 76 (in ras.).
- c. 34. δῆλος γοῦν ἐστὶν ὅτι οὐδ' ἀντάφασθαι τῷ Δάμυδι δυναησόμενος || om. ὅτι Sbdt. ΩΞΓ Mut. — σὺ πρότερον || πρότερος Ξ Schwartz.
- c. 35. μηδὲ προνοεῖν ἀνθρώπων || τῶν ἀνθ. ΩΞ 76.
- c. 36. πάντα δὲ εἰκῆ φέρεται ἀλόγῳ φορᾶ || [ἄλ. φορ.] recte abest a Cdd. ΩΓ Mut. (?) est enim manifesto ad explicandum „εἰκῆ“ adpositum.
- c. 37. ἄγοιεν || ἀγάγοιεν ΩΞΓ Mut. 76. — ἠδύναντο || ἐδύναντο ΩΞ Mut. 76. — αὐτεπαγγέλτοις || ἀνεπαγγέλτοις Ω Mut. „non invitati“ (ἀνεπαγγέλτους Γ).
- c. 38. Ἡ τάξις μὲν . . . ἐπεισεν || με ΩΓ Mut. 76. — ὁ ἥλιος || om. ὁ Ω Mut. — καὶ οἰομένῳ δὲ || om. καὶ ΩΞΓ Mut.
- c. 39. μύθοις κατηχοῦσι || κατέχουσι ΩΓ Mut. — ποιη-

- τῆς ἀριστος || ἀρ. ποιητ. ΩΨΓ Mut. — δοκεῖ π. ἀρ. εἶναι || γενέσθαι ΩΨΓ Mut. Ddf.
- c. 40. ἀπομνημονεύων τῆ θ. τὴν χάριν || ἐνεργείαν Cf. ad Iup. conf. c. 19 not. ΩΨΓ Mut. — ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα δοκεῖν || ἀπ. εἶναι δ. ΩΨΓ Mut.
- c. 41. δέδιε || ἰδίει Schwartz, cf. c. 16. — καὶ σωματία || cum Ω delendum, idem enim quod praecedens προγαστρίδια cf. Sommerbrodt, de Aeschyli re scaenica III in, Scaenica collecta; p. 297 et Über das Somation der griechischen Schauspieler p. 273 sqq.
- c. 42. πολλοὶ γὰρ οἱ τάραχοι || πολλή γ. ἡ ταραχή. ΩΨΓ Mut. — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας A, ΩΨΓ Mut. Bk.
- c. 43. τοὺς χρησμούς κ. προαγορεύσεις || κ. τὰς πρ. Schwart: — τί γὰρ; μᾶλλον ὁ Κροῖσος . . . αὐτοῦ ἀρχὴν Κυροῦ καταλύσει; || αὐτοῦ Bk. Ddf.
„Num ‘i responso audito Croesus magis propensus in imperium dissolvendum?“
- c. 44. τουτί α ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν; ὡς δαιμόνων οἱ ἴδεται, . . . || τουτί π. ἡ. τὸ ἄμαχον κακὸν . . . , ὅς δ. οὐδ. φείδεται, Sbdt. (A, ΩΨΓ Mut.), om. ἀνήρ Sbdt. Sine dubio quod nolebant ὅς referre ad ἄμαχον κακόν mutaverunt ὅς in ὡς. Male inlatum autem esse ἀνήρ vel inde patet, quod adversarium nunquam nominat ἀνήρ, sed cum contemptu quodam ἀνθρωπος cf. supra c. 44 τάχα προῖων ὁ ἀνθρωπος ἄφεται καὶ τῶν κορυφαίων τινός, et c. 45. τοῦτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα τὸν ἀνθρωπον, paullo infra θαρῆεῖν χρῆ καὶ τῶν τοιούτων ἀνθρωπίσκων καταφρονεῖν.
- c. 46. οὐκουν || οὐκοῦν Ξ sine signo interrogationis. — ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἐπλει || οὐκ ἄν Schwartz ΩΨΓ Mut. — Εὐγε, Τιμοκλ., ταῦτα καὶ ἰσχυρῶς τῷ παραδείγματι || [εὐγε] συνετῶς ταῦτα ὁ T. (Γ) καὶ ἰσχυρῶ τῷ παραδείγματι Schwartz. Cf. c. 51 ἐπεὶ τῆς νεῶς τὸ παράδειγμα οὐ πάνν σοι ἰσχυρὸν εἶναι δοκεῖ.
- c. 47. ἀλυσιτελὲς δὲ οὐδὲ ἄλογον οὐδὲν εἶχέ τι ἡ ναῦς || ἀλυ-

σιτελές δὲ καὶ ἄλογον οὐδὲν τι εἶχε ἢ ναῦς Mut. —
 πρὸ καιροῦ || πρὸ τοῦ κ. ΩΓ Mut. — ἐν οὐδὲν . . .
 διατάττουσι || om. ἐν ΩΞΓ Mut.

c. 48. εἰδόμενα τῶν χρησίμων ἕκαστα, μόνον τοῦτον ἀντλεῖν
 προστεταγμένον || ἕκαστα μόνον, τοῦτον transposito
 commate Schwartz.

c. 49. τὸ τῆς νεὸς ταῦτο παράδειγμα κινδυνεύει περιτετρα-
 φθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός || του Sbdt.

c. 52. ὡς μηκέτι . . . ἐρίσοιμεν || ἐρίζοιμεν ΩΞΓ Mut.

c. 53. τί ποιοῦμεν; || ποιῶμεν Mut.

Praestant in hoc dialogo ΩΞΓ Mut.

GALLUS.

Codd. A. Marc. (434) Ω. Vat. (90) Γ. Laurent. (77) Φ inde
 a c. 5. Upsal. (Ups.). Paris. (3011) C. c. 1—8 Paris.
 (2954) M. c. 1—8. Mut. c. 1—20 cf. pag. 247.

c. 1. ὄνειρατι || ὄνειρω ΩΓΜ. — ἀμέλει σε || εὐθύς
 σε ΩΓΜ. — ὦμην τι χαριεῖσθαι σοι προλαμβάνων
 τῆς νυκτὸς ὀπίσον ἂν δυναίμην || φθονῶν — ὀπό-
 σου om. ἂν Sbdt. ΩΓΜ (Paris.) habent pro προλαμ-
 βάνων, φθάνων quod corruptum videtur ex φθονῶν.
 Dixerat Micylus, invidum esse Gallum (ὁ Ζεὺς ἀντὸς
 ἐπιτρίψει φθονερόν οὕτω . . . ὄντα). Quod contra
 Gallus non invidum se esse testatur, sed animi benevolentia
 motum ex somno eum excitasse, ut bene mane laborans
 rebus suis melius consuleret et quae ad victum necessaria
 essent facilius pararet. — ἀνύειν || προανύειν ΩΓ Mut.
 M (Par.).

c. 2. ἀνθρωπικῶς || ἀνθρωπίνως ΩΓΜ (Paris.) Cob. Fr. —
 ἐλάλησεν ἢ . . . ἐμαντευσάτο || ἐλάλησεν ὥσπερ ποτὲ
 ἢ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αἰτόφωνος ΩΓ Ups. M
 (Paris.) ἐμαντείσατο (Mut.) — ἡμίεφθα || ἡμίοπτα
 Ω Cob. Fr.

- c. 3. Ἄκουε τοίνυν. παραδοξότατον σοι λόγον εὖ οἶδ' ὅτι λέγω || ἄκουε τοίνυν (deleto puncto post τοίνυν) παραδοξότατόν σοι εὖ οἶδ' ὅτι λόγον Sbd̄t. A, Mut., Ups., C (Paris.).
- c. 4. Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον || οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν (ΩΓ Ups.), om. Μνησ. Σάμ. (ΩΓ Ups. M. (Paris.). — ἴσθι δῆτα κάκεινο || οἶσθα Madv. — τερατουργὸν τὸν ἄνθρωπον || om. τὸν A, ΩΓ Mut. — οὐδὲ μελλήσας || οὐδὲν Ddf. — βεβρώκεις || ἐδηδόκεις ΩΓ Ups. M. (Paris.).
- c. 5. ἐν οἴοις βίοις || ὄσοις ΩΓ M (Paris.). — τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν || addidi, quod olim proposueram φανέντα Sbd̄t. cf. infra τὸν ὄνειρον ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν. Contra in sequentibus οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανέισι delevis φανέισι. — τίς ποτε ὁ φανείς || ὅστις ΩΦM.
- c. 6. δεινὸν τινα τὸν ἔρωτα φῆς τοῦ ἐνυπνίου εἶγε πτηνὸς ὦν, ὡς φασί, ὁ ὄνειρος || Reifferscheid expulso τοῦ ἐνυπνίου et ὁ ὄνειρος sic scribit: δεινὸν τινα τὸν ὄνειρον φῆς, εἴ γε πτηνὸς ὦν κ. τ. ἐ. Gallum enim negat desiderium quoddam somnii sed somnium ipsum mirari. — μελιχρὸς οὕτως || οὕτως ΩΓΦ. — ἴδὺ γοῦν μοι || μοι om. ΩΦ Ups. M. supra scr. Γ. — πεμπόμενος || πετόμενος ΩΓΦM. — δύο μόνας ταύτας || μόνας om. ΩΓΦ Mut. M. — χρυσοῦς καὶ αὐτός, χρυσᾶ π. π || καὶ χρυσᾶ π. π ΩΓΦ Fr.
- c. 7. ἐν ἀρχῇ εὐθὺς τοῦ βιβλίου κάλλιστόν τι ἄσμάτων ἀπάντων || . . . τοῦ καλλίστου τῶν ἄσμάτων ἀπάντων, om. τοῦ βιβλίου ΩΓΦ M Mehler. — ὡς δὲ ἴδη μάθης || om. ἴδη ΩΓΦ Mut. M.
- c. 9. σὲν τριβακῶ || ἐν τ. Cob. Ddf. — λελοῦσθαι || λοῦσθαι Cob. — κατασχύνοιμι || . . . αἰμι ΩΓΦ Ups. — ἦν μὴ ὁ γε κληθεὶς αὐθις εἶπη ἀφιξέσθαι || αὐτὸς Sbd̄t. (ΩΦ Mut. Ups.). Antea enim rumor (φασί) tantum obtinuerat quo vulgabant convivam quendam morbo impeditum non esse venturum. Quod cum dubium esset,

Micylus, nisi ille ipse se venturum esse nuntiasset, vicarius cenae adesse iussus est. — τὸ ἄχρι τοῦ λουτροῦ αἰῶνα μέγιστον ἐτιθέμην || μήκιστον ΩΓΦ Ups.

- c. 10. *Εὐκράτης* || ὁ *Εὐκ.* ΩΓΦ Ups. — οὐ μείον ἂν τι ἐγένετο || ἂν τι σοὶ ΩΓΦ. — ἅμα λέγων || om. λέγων ΩΓΦ Ups. — ἐπεριδόμενον || add. αὐτῷ ἐπερ. Mut.
- c. 11. *πλὴν ἀλλ' ἐμὲ ἐλύπει* || ἐν με ΩΓΦ Ups.
- c. 12. *τὸν πλοῦτον ἐκείνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκευάσας διασκευάσας* || del. *διασκευάσας* Sbd̄t. (ΩΓΦ Mut.) Cf. *Lucianea* p. 107.
- c. 13. *ἦεις πολεμήσων* || οὕτως ἦεις π. Fr. Halm Sbd̄t. — οὕτω καὶ ἐν π. || οὕτω om. h. l. ΩΓΦ Ups. — ἐν πολέμῳ || ἐν τῷ πολ. Φ Mut. Ups. Praestat autem καὶ ἐν τῷ πολέμῳ omittere, quia post ἦεις πολεμήσων abundat, intrusum opinor solum, ut habeat ἐνθα . . . ἀμεινον ἦν quo referatur, at enimvero πολεμήσων nihil aliud quam ἐν τῷ πολέμῳ. — σιδηροφορεῖν μάλ. ἢ χρυσ. ἀμεινον ἦν || om. μάλλον ἢ χρυσ. ΩΓΦ Mut. — ὅπως ἂν διαφθείρειε || om. ἂν Cob. Ddf. Mehler.
- c. 14. *ὑπὸ μάλην* || μάλης ΩΓΦ Ups. — μόνον ὃ τότε δυνατὸν ἦν || ὃ μόνον Sbd̄t. cf. supra ὃ μόνον ἦμιν ὑπῆρχεν (ΩΓΦ) add. μοι Φ Mut. Ups. — προσιόντα || προϊόντα Sbd̄t.
- c. 15. *πολὺ ὑμῶν ἀθλιώτερον* || ἡμῶν ΩΦ Mut. Ups.
- c. 16. *τίς οἶν ἦν* || add. πρό γε τούτου, ὃ θαυμάσιε Sbd̄t. ex vestigiis codicum inprimis Φ et Ups.
- c. 17. *ἀοικητός ἐστὼς* || ἀοικος καὶ ἀνέστιος Fr. (ἀοικος ΓΦ Ups.) cf. de sacrif. c. 11. — τί δαί; || τί δέ; ΩΓΦ Mut. Ups. — δορατίῳ || δόρατι ΩΓΦ Ups.
- c. 18. *εἰτά σε* || εἰτα σέ Ddf. Mehler. — μὴ ἀνάκρινε τὸ τοιαῦτα || ταῦτα ΩΓΦ Ups. — καταγελαῖς μου καὶ σὺ || [καὶ] Mehler ΩΓΦ Mut. — ἐχρῆν ὀκνεῖν || ὀκνεῖν χρῆ Sbd̄t. (Ω Mut.). Nam χρῆ dicitur de iis quae nondum facta sed facienda sunt, ἐχρῆν de iis, quae iam

facta vel non facta esse dolemus. cf. supra *χρῆ γὰρ τάληθές λέγειν*. — ἀπολιμπάνεις || . . . νοίς ΩΓΦ Ups.

- c. 19. γενν. ἀλεκτρούωνων || ἀ. γεν. ΩΓΦ Ups. — Περικλῆς || ὁ Π. ΩΓΦ.
- c. 20. Κυνίσκος || Κυνικός Fr. Mehler. — οὐκοῦν, ὃ Πυθαγόρα, καὶ εἴ τι μάλιστα χαιροίς καλούμενος || . . . καίτοι τί μάλιστα χαίρεις καλ.; Sbd. firmatum codicum auctoritate Ups. (καίτοι τι) ΩΓ (καίτοι τί). Cf. Lucianea p. 108. — διοίσει οὐδὲν ἦντ' Ἐὺφ. ἦντε Πυθαγ. ἦ Ἀσπ. καλῆς ἦ Κρ. || ἦντ' — ἦ — ἦντ' (ΩΓΦ Ups.) — ἦ Sbd. Mehler.
- c. 21. καὶ ἦν τε ἐσφέρειν δέη. Cf. ad Toxar. c. 20.
- c. 22. τυραννήσεις || τυραννεῖς ΩΓΦ Ups.
- c. 23. πρόσσεισιν || ἐπιβουλεύει ΩΓΦ Fr. Secutus sum optimos codices, quod ita rectius per imagines procedit oratio. — ἀποσεισάμενος τὴν ἄσσην || ἀπ. ἀσιτία τὴν ἄσσην Sbd. (τῆι ἀσιτία ΓΦ) „expulso morbo ieiunio.“ — ψυχροῦ τε ὄρων ἐμφορούμενον || σε (Fr.) Sbd. Mehler. — καταδύσης τῆς τυραννίδος || καταλυθεις τ. τ. ΩΓΦ Ups.
- c. 24. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας . . . ἐν ταῖς μάλιστα θαναμάζεσθαι ἀξίας || ἀξίαις Sbd. firmat. solo A, sed somn. c. 2 λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εἰδοκίμοις ΩΓΦ. — κάκεινων γὰρ ἕκαστος ἔκτοσθεν μὲν Ποσειδῶν τις || κάκεινων γὰρ τὰ ἐκτός ὁ μὲν Ποσ . . . τις Sbd. Optimorum codicum (ΩΓΦ Ups.) fide fretus restitui τὰ ἐκτός, omisso ἕκαστος quod ex ditto-graphia sequentis ἐκτός male insertum. Oppositum est paulo infra ἦν δὲ ἐποκύπας ἴδης τὰ γ' ἔνδον. ὃ addidi ex cod. ΦΓΦ Ups. — ἦ μυγαλῶν || [] Sbd. Mehler.
- c. 25. τό γε ἐξελαύνειν . . . προσκυνούμενον δαιμονίως ἔοικεν ὄντως τῷ κολοσσίῳ παραδειγματι || [ὄντως] Sbd. non recte opinor δαιμονίως coniunxerunt cum προσκυνούμενον, quod per se significat adorare tanquam deum cf. Fugit. c. 3 μονονοχὶ προσκυνούντες. Immo δαι-

- μονίως cum *ἔοικεν* est coniungendum „*mirum quantum*“. Unde patet, abundare prorsus ὄντως quod mihi quidem ex dittographia videtur esse ortum, videlicet ὄν ex εν ext. syll. verbi praeced. *ἔοικεν, τως* ex sequente syllaba τῷ κολ. — ἄλλον Παρμενίων ἢ Ἄλεξανδρον Π. Sbdt. — ὁμοιος τρόπος θανάτου ἄλλος . . . ὁμοιότροπος θάνατος Fr. ΩΓΦ Ups.
- c. 27. ἐννοεῖτε ἢ ἐπιτηδεύετε ΩΓΦ Ups.
- c. 28. ἦν . . . ἐργάζεται ἢ ἐργάσεται ΩΓΦ Ups. — ὡς μὴ κωλεύοις διὰ θάτερον τῆς οὐράς μέρος ἢ ὡς μὴ κωλεύοι σοι θάτερον . . . μέρος (?) Madvig.
- c. 29. ἀναπεπτάσται ἢ ἀναπέπτασται Cob. Φ. — οὐδεις ὄλως ἢ ἄλλος ΩΓΦ Ups. — περὶ τὸν ἰπῶνα ἢ Ἰππον Sbdt. ΩΓΦ Ups. Stabulo non tanta cura opus est quanta equo. — ἰδοὺ πάλιν ἐφόρηκέ τις ἐπ' ἐμὲ δηλαδὴ ἢ Interpungendum post τις. — πολιορκοῦμαι καὶ ἐπιβουλεύομαι ἢ [καὶ ἐπιβουλ.] ΩΦ Ups., (suprasc. Γ), om. praesertim cum quae est summa Simonis anxietas ac timor, quo breviora sunt enuntiata, eo aptiora. Accedit quod iam supra dixit Simon: πολλοὶ φθοροῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσι μοι. Denique non iam de clandestinis consiliis (ἐπιβουλεύουσιν) sed de aperta vi (πολιοκοῦμαι) agitur.

Consentiunt fere ΩΓΦ (antiqua manus), Ups., accedit singulis locis auctoritas Mutinensis. (cf. pag. 247).

ICAROMENIPPUS.

- Cod. Marc. (434) Ω. Vat. (87) Ξ. Vat. (90) Γ. Vat. 1324. Laurent. (77) Φ antiqua manus Upsal. (Ups.). Urbin. (121) Urb.
- c. 1. ἂν ὁδὸς καὶ ταῦτα γένοιτο . . . μιᾶς ἡμέρας ἢ ἀνοδος . . . ταῦτ' ἂν γένοιτο Ddf. Sbdt. (1324). — ἡλίους καὶ σελήνης ἢ σελ. τινας K. Schwartz. om. τινας post σταθμούς.

- c. 2. οὐδὲν ἐδέησέ μοι . . . τῆς κλίμακος οὐδὲ παιδικὰ γενέσθαι || οὐδὲ τοῦ π. γ. Schwartz. — ὑπὲρ αὐτὸν Δαιδαλον || τὸν Φ.
- c. 4. οὔτε τὸν δημιουργὸν οὐτ' ἀρχὴν || οὔτε τὴν ἀρχ. Sbdt., secundum cod. Urb., contra auctoritatem ΩΓ 1324 Φ Ups. — ἐδοκίμαζον || ἐδόξαζον K. Schwartz, cf. c. 8. — αὐτόθεν || αὐτόθι Ups.
- c. 5. πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον || αὐτοῦ. — περὶ τῶν ὄντων || π. τ. λόγων ΩΞΓ 1324 Φ Ups. Non possum adduci ut assentiar Fritzschio, qui pro τῶν ὄντων vult τῶν ὄλων. Nam de universo orbe terrarum dissentire non ita absurdum est, sed quod omnino in philosophorum disputationibus tanta est sententiarum diversitas. Cf. paulo infra ὁ δε πάντων χαλεπώτατον ὅτι μηδὲ ἄτερος θατέρω λέγοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα . . . κείθεσθαι με ἤξιλον c. 8 ἐνατιότητα ὁπόση τῶν λόγων. — καὶ σφαίρας τινὰς ποικίλας τὸν οὐρανὸν δῆθεν ἐπιμετροῦντες . . . || ποικίλλοντες, — ἐπιδεικνύντες. Cum praecedant ἀναμετροῦντες, καταγράφοντες, διασχηματίζοντες, manifestum est, requiri in ultimo quoque orationis membro verbum, quamobrem ποικίλας mutavi in ποικίλλοντες cf. Hom. II. XVIII, 590: ἐν δὲ χορὸν ποικίλλε περίκλυτος ἀμυγυγήεις. Extremum autem verbum ex δῆθεν colligi potest omnia quae antea nominata sunt complecti, itaque non aptam esse metiendi (ἐπιμετρῆν) vocem, qua in prioribus iam usus est (ἀναμετρῆν), sed aliud necessarium esse vocabulum. Conieceram igitur ἀναπλάττοντες „*imaginem quasi caeli exprimere*“, vel quod magis placet et in margine cod. Γ legitur ἐπιδεικνύντες, *monstrare*.
- c. 7. τὸ ποτὸν ἐξ ἴσου διανέμοντες || ἐξῆς A, ΩΞΓ Ups.
- c. 8. ὁπόση τῶν λόγων || τ. λ. ὁπόση Urb. — ἐννοεῖν || ἐπινοεῖν Sbdt. (ΩΓ 1324 Φ Ups.). ἀπεφαίνοντο — ἀπέφαινον K. Schwartz.
- c. 10. ὅπη τῶν λόγων || ἔποι Cob. — τούτου δέ μοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα μάλιστα καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λο-

γοκοιὸς Αἰώωπος | μαλ. ἡ ἐπιθυμία, om. καὶ ΓΦ Ups. Urb.

c. 11. ἰλλιγιῶν | ἰλλιγιῶν Cob.

c. 12. ἀποστίλβων | ὑποστίλβων ΩΓ 1324. — ἐπεὶ δὲ ἀπαξ ὄφιν ἐς τὸ ἀτενὲς ἀπηρειάμην | ἐς τι ἀτενὲς Sbdt. quod unus omnium servavit Urb. — Si quis enim ex loco altissimo vel turri vel monte deorsum circumspiciat, primum vertigine quasi obcaecatus nihil fere dignoscit neque prius res discernit quam in una aliqua re (τι) quasi fixi haereant oculi ita, ut recuperata quiete tollatur vertigo. Cf. Bis. Acc. 27: ἐδόκει μοι . . . ἀτενὲς ὄραν εἰς ἐμέ. Sympos. c. 34: ἐς μόνον τὰ βέβαια . . . ἀτενὲς ἀφορῶντες.

c. 13. ἀρπάσας | ἀναρπάσας ΩΓ 1324 Φ Ups. — κατοικῶ ἀεροβατῶν | κατοικῶν ἀεροβατῶ K. Schwartz.

c. 14. ὁ βασιλεὺς καὶ γνήσιος ἀετ. | ὁ γνήσιος καὶ βασιλεὺς ΩΓ 1324 Φ. — μικρὸν ἀναστάς ἐπισχῶν | ἀναστ. μικ. ἐπισχ. Fr. K. Schwartz.

c. 16. περὶ μισθοῦ | π. τοῦ μισθοῦ K. Schwartz.

c. 19. ἄνω; | ἄνωθεν Cob. Fr. — πλὴν αἶ γε πόλεις | καὶ μὴν Sbdt. Non enim opponuntur civitates sed aequiparantur. — διασεισας ἔμαντὸν | διατείνας Sbdt.

ex cod. Γ διασεισας (sic) („*expansis tamquam alis*“) cf. c. 22 πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον.

c. 21. τὸν ἐπὶ σκηνηῆς ἐκάστου βλον | ὑπὸ Sbdt. Nam ἐπὶ τῆς σκηνηῆς est in scaena i. e. in propatulo, ὑπὸ σκηνηῆς post scaenam, in postscenio „non decet occultam hominum intra parietes vitam patefacere“. Cf. Philostrati vit. Apoll. VI. 11 τὸ ὑπὸ σκηνηῆς ἀποθνήσκειν ἐπενόησεν ὡς μὴ ἐν φανερῷ σφάττοι. Cf. Sommerbrodt, de Aeschyli re scaenica III in „Scaenica collecta“ p. 140. — οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι παρ' αὐτῶν γεωμετρομένη | οὕτω Sbdt. Sic ego correxi, quod necessarium videtur ad sensum: „nunquam enim in pace vivere possim dum illi disputationibus suis cottidie me

cruciant (obturbant)“. quam emendationem in editione omissam esse doleo.

- c. 22. μετ' ὀλίγον . . . τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτε || ἀπέκρυπτον Bk. Ad quam lectionem comprobendam Fr.: „*aëronautae enim τὴν γῆν ἀποκρίπτουσιν h. e. sensim terram e conspectu amittunt*“. — Ἰν' αὐτῶν τὴν περιεργον ἄν γλωτταν διέφυγον || ἄν delevi cum Upsal. et Cob.
- c. 22. τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπι. || τὸν αὐτόν μοι in marg. cod. Γ.
- c. 23. μάλα φοβερῶς δριμύ τε καὶ τίτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδῶν || [φοβερῶς] Baar Sbdt. — ἐπι ξενία || ἐπι ξένια Cob.
- c. 24. Ὀλύμπιον || Ὀλυμπίειον Halm.
- c. 26. ὁ Βορρᾶς || Βορέας ΑΓ Ddf. — τοὺς Κορύβαντας || τὸν Κορύβαντα Sbdt. Deor. Concil. c. 8 ἀλλ' ὁ Ἄττις γε καὶ ὁ Κόρυβας καὶ ὁ Σαβάζιος. — τὸν Ἄττην || τὸν Ἄττιν ΩΑ Urb. in ras. Γ.
- c. 27. ἀποβλέποντά μου || ποι ΑΓ 1324 Ups. — ἀνενηνεγμένον || ἀνηνεγμένον Γ 1324 Urb. — ὑποβεβρεγμένον || ὑποβεβρεγμένοι Ddf.
- c. 29. μάλιστα || μ. γε Α. — ἐπιπολάζον || ἐπιπολάσαν Γ.
- c. 31. τὸν διατεινόμενον αὐτῶν || αὐτὸν Α Urb.

LUCIANI AMORES.

Lectiones Codicum

Marciani 434 Ω posterioris part. Cod. N. 51 Fol. 290 sq.

Vaticani 87 Α c. 1—20

Vaticani 90 Γ c. 1—13 Sommerbrodt c. 14—54 Rohde.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. παιδιᾶς || παιδείας Ω — κατεύφρανεν || κατεύφραινεν ?
 Ω — εὐρέθης || εὐρέθη Γ — ἐφείται || ἀφείται ΑΓ —
 Ἡράκλεια || Ἡρακλέα Γ — δοκεῖ μοι || μ. δοκεῖ Α
- c. 2. εἰς τοὺς ἐφ. || ἐς τ. ἐφ. Α — ἀπ' ἄλλων || ἐπ' ἄλλων
 ΩΑΓ — πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς προτέρους || π. ἢ λ. τῶν
 προτέρων Ω π. ἢ λ. τὸν ἔργον Α πρ. ἢ λ. τὸν προ-
 τέρους Γ — δεύτεροι || δ ἐν (sic) Α — Λερναῖα || Λερνέα
 Γ — παλιμφνοῦς || παλινφνοῦς Α — οὔτω || οὔτως ΩΓ
 — ὄμμασιν || σώμασιν Α — εἰς αὐτὸν || εἰς αὐτὸν ΩΑ
 — ὕβρεις || ἔρις ΑΓ — ἀγροικίαν || ἀγροικεῖαν Γ —
- c. 3. προσεκλήρωσε || . . ν Γ — γυναιξιν || γυναιξὶ Ω — σαντὸν
 || σαντῆς Α — ὅτι σοι || om. σοι Α — οὐδ' ἐμπ. || οὐδὲ
 ἐμπορ. ΩΓ (Rohde) — ἐμπορικὰς ἄλλας καὶ στρατ. || ἐμπ.
 ἄλλος οὐδὲ στρατ. Α ἐμπ. ἄλλας καὶ στρατ. Γ — μὴν || μιν
 in ras. Ω μιν Γ — καὶ αὐτὸ || om. καὶ ΩΑΓ — ἴση ||
 ἴση Γ — ἴση δὲ || om. δὲ ΩΑΓ — ἡδονὴ || ἡδονῆ Γ
 — τὸ παρεῖναι || τῷ π. ΩΑ τῷ π. Γ — καὶ παρ'
 Ἡσιόδῳ || om. καὶ ΩΑΓ — τὴν φωνὴν || τῆ φωνῆ Ω
 — ἴσην || ἴση Ω — εὐθὺς || εὐθύ Α, ς in ras. Γ
- c. 4. ἐτήσιον || αἰτήσιον Γ — παραταθεῖσαι || παρατεθεῖσαι

- in ras. Ω — ἀσμενίζοντας | εἰασμενίζοντας? Α —
 αἰρήση | αἰρήσει Γ — πεπίστευκε | πεπίστευκεν Γ
- c. 5. ἡγῆ || ἡγεί Γ — εἰδῶς ὅτι λταν σπονδαία || εἰδῶς
 ὅτι λταν ἀλλ' οὐ παλαιᾶς ΩΑΓ — ὅτον | ὅτε ΩΑ
 (Γ Rohde) — συντόνωσ || συννιῶν ὡς ΩΑ — διή-
 ρητο || διήρηται ΑΓ — τὰ πάθη | τὰ πάθη καὶ ΩΓ —
 διττοὺς || δισσοὺς Ω — ἄργυφα || ἄργηφα Α — ἦδετο ||
 ἦδεται Α — ἔρωτος ἄρρενος || ἄρ. ἔρωτος ΩΑΓ — ὑπερ-
 ευφράνθην | ὑπερηυφράνθην Γ — ἀποθέμενος || ὑπο-
 θέμενος ΩΓ — ἀπαντικρὺ || καταντικρὺ Α — κα-
 θεδοῦμαι σου || om. σου Α — δέγμενος || ποτιδέγμενος
 Α — περαίνειν | παραίνει Ω —
- c. 6. πλεῖν || om. ΩΓ — χρῆθαι | χαιρεῖν Α — Λιβυροὶ ||
 Λ. λιμίνοι (sic) Γ — Ἰονίῳ | Ἰωνίῳ Α — πάντας
 ἐπιχωρίους || π. τοὺς ἐπιχ. Α — στρατείας | στρατιᾶς
 ΑΓ — ἐπὶ θάλατταν || ἐπὶ τὴν θ. Α ἐπὶ θάλασσαν
 ΩΓ' — τῆς πρύμνης ἐπιβ. || τ. πρύμνης οὖν ἐπιβάς
 ΑΓ — αὐραὶ || αἱ αὐραὶ Α — ἄραντες || ἀκαρὶ Ω
 ἀκαρῆ ΑΓ — προσεστείλαμεν || προεστείλαμεν Α —
 πιμπλαμένον || πιμπραμένον ΩΓ (?) — ἐλάττονι || ἐλάτ-
 τονος Ω — διειπτάμεθα | διειπτάμεθα Γ — αὐτὸ || αὐτῷ
 Α αὐτῶι Γ --
- c. 7. ἀλλ' ἄ γε || ἀλλά γε Ω — παιδιᾶς || παιδείας Ω —
 Ἰλιάδος || Ἰλιάδων ΑΓ — Ῥόδου || Ῥόδοι Γ
- c. 8. τὸ σκάφος ἔξαλον || ἔξαλον τ. σκ. Ω — δύο ἢ καὶ
 τρεῖς || om. καὶ Γ, δυ' ἢ τρεῖς om. καὶ Ω — διαφόρου
 || διάφοροι ΩΑΓ —
- c. 9. ταυτησι || ταύτης Α — ἐπτόητο || ἐπτοεῖτο ΩΓ — παρ'
 ἔμοι || παρ' ἐμὲ Ω — γήθους || γέθους? Γ γει? Ω —
 περαιτέρω || περαιτέρωι Γ — ἀνθεστιάσετε || ἀνθεστι-
 άσητε Γ — ὁ πρότερος || ὁπότερος ΩΑ —
- c. 10. ἐγὼ || om. Α — τῆ δ' ἐπιούση || τῆ δὲ ἐπ. ΑΓ —
 ἀγένειος || ἀτώφος sic? Α — ὑπογραφέντος || ὑπογρά-
 φοντος ΩΑ — γυναικῶν μεστὸν || μ. γ. Α — αὐτοῖς ||
 αὐτοὺς Ω — ἀκαρῆ || ἀκαρὶ Ω — Ἀθήνησι || Ἀθήνη-
 σιν Γ — τοῦ χρόνου || om. τοῦ ΩΓ — ἀψιμαχίαι

- τινὲς ἐπ' ὀλίγον | ἐπ' ὀλίγον ἀψιμ. τ. ΩΑΓ — αὐτοῖς
 || ἐπ' αὐτοῖς ΩΓ, om. αὐτοῖς Α
- c. 11. προσορμίσαι | προσορμῆσαι ΩΓ — τοῦ Ἀφροδίτης
 ἱεροῦ || καὶ τοῦ Ἀφρ. ἱεροῦ Ω καὶ τὸ Ἀφρ. ἱερὸν Γ
 — πομποστολοῦσης || πε(?)μποστολοῦσης Ω — ἀγε-
 λαστὶ || ἀγελαστει Ω — τᾶλλα || τᾶλλα ΩΓ ἄλλα Α
 — ἐδύνατο || ἠδύνατο Α — νεῶν || νεῶ Γ — τῆς
 Κνιδίας || om. τῆς Α — Θεσπιαῖς || Θεσπειαῖς Ω
- c. 12. αἶθριον || ἔθριον Γ — ἦν || ἦ Γ (Rohde) — ὄρια ||
 ὄρια Γ — ἔχοντα καρπὸν || ἔχ. καρπῶν Γ Rohde
 — κυπαρίττων || κυπαρίττος Ω κυπαρίττον Γ — γε
 || τε Ω — προσείρπυζε || προσείρπυε ΩΓ προσειρπε Α
 — βότρυσιν || βότρυσι ΩΑ — τὸ παρ' ἀμφοῖν || τὰ
 π. ἀμφ. Α — ὑπὸ ταῖς || ὑπὸ τῶν Α
- c. 13. παρήμιεν || παρήμιεν Γ — τοσοῦτό γε || τοσοῦτόν γε
 ΩΑ — εἶπε || εἶπεν Γ — ἔστι || ἔστιν Γ — θέλουσι
 || θέλουσιν Γ — καὶ κατὰ νότον || om. καὶ ΑΓ —
 εὐμαρείας || εὐμαρίας Γ — παρελθοῦσι || παρελθοῦσιν Γ
- c. 14. κλειδοφ. || κλειδοφ. Γ — εἶχε || εἶχεν Γ — ἔλλιπεις ||
 ἔλλιπεις Ω — μήτε || μητιό? m. 1 Γ — πιότητα ||
 ποιότητα ΩΑ — ἑκατέρων || ἑκατέρον Α — τοιοῦτος ||
 τοιοῦτο Α — Γαννυμήδης || Γαννυμήδης Α — τὸ νέκ-
 ταρ || τὸν νέκταρα corr. in τὸ νέκταρ gas. Γ — ἐν-
 θεαστικῶς || ἔνθα ἀστικῶς Α — ἀνυγραίνων || ὑγραί-
 νων Α — τακερόν || τακηρόν? Γ
- c. 15. εἶδομεν || ἴδομεν Γ — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΩΑ — νομί-
 ζων || νομίσας Α — αὐτὸν || om. ΩΑΓ — ἐνδιατρί-
 βοντα τῷ ναῷ || ἐν τῷ ναῷ ἐνδιατρίβοντα Ω ἐν τῷ
 ναῷ διατρίβοντα Α τῷ ναῷ ἐνδιατρίβοντα Γ — δεισι-
 δαίμονος || δισιδ. Γ — ἀγιστείας || ἀγιστίας ΑΓ — ἐκ
 τε γὰρ || om. τε Ω
- c. 16. θελήσειε || θελήσειεν Γ — ἐπίσκοπα || ἐπὶ σκοποῦ Ω
 ἐπίσκοποῦ ΑΓ — συμφορᾶ κατήφει || σ. καὶ κατ. ΑΓ
 — κατήφει καὶ δι' ὄλ. || κατηφεί, om. καὶ ΑΩΓ
 — ἀστοχίαν || ἀστοχείαν Γ — ἐθεράπευεν || ἐθεράπευε
 Α — ἀπενοήθησαν || ἐπενοήθησαν ΩΑΓ — ὀπισθε ||

- ὄπισθεν Α — ἡ λάλος ἢ ἄλλος ΩΑΓ — ὠφθη ἢ ἐφάνη Α —
- c. 17. οὐκ ἄν ἢ οὐκ κἄν Ω — θεσπιαῖς | θεσπειαις ΩΓ — ὑπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ σοῦ ΑΓ — μοι ἔδοξε ἢ ἔδ. μοι ΩΑΓ — προσωμίλησε | ...ν Γ — μηδ' ἐν τῷ θήλει ἢ μηδὲν, omissis ἐν τῷ θήλει ΩΑΓ — ἔχεσθε ἢ ἔχεσθαι Γ — ἐστι νόμος ἢ νόμος ἐστι Ω ἔστιν Γ — φιλονεικίας ἢ φιλονεικειας Γ — ἀποτείνασθε ἢ ἀποτείνασθαι Γ ἀποτείνεσθε Ω — ικαριαν ἢ ικαριαν Α — μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι ἢ τέρψαι Α om. μετὰ εἰ ὠφελῆσαι — ὄχλος ἢ om. ΩΑΓ — ἦ ἢ ἦν Γ — μέμνησθε ἢ μεμνήσθαι ΩΓ — δὲ ὡς ἢ δ' ὡς ΩΑ
- c. 18. καλῶς ἔδοξα ἢ κ. δ' ἔδοξα Α — ἐξήμεν ἢ ἐξήμεν ΩΑ ἐξήμεν Γ — ἐν ἑαυτοῖς ἢ om. ἐν Α — Πλαταιᾶσιν ἢ Πλατεᾶσιν ΩΑΓ — ὑπηχοῦσι ἢ ὑπερηχοῦσι Γ — ἐν μέσῳ ἢ ἐν μέσῳ δ' ἐγὼ Ω — αὐτήν ἢ om. Α — ἐπιταῖς ὄφρυσιν ἢ ἐπὶ αὐταῖς ὄφρ. Ω — ἐπ' αὐταῖς ὄφρ. ΑΓ ὄφρυσιν Γ — προθεῖς ἢ προσθεῖς Ω —
- c. 19. ἐπιστάξης ἢ ἐπιτάξης Ω — γυναιξί ἢ γυναιξιν Γ — ἄρρεσιν ἢ ἄρσεσιν ΩΓ — πρωτόροριζον ἢ πρωτόριζον ΩΑ — ἀξιῶ ἢ ἀξιων sine acc. Ω — εἰς τὸν αἰὲ χρόνον ἢ ἐς τ. α. χρ. Α — δοχεῖον ἢ δοχ. ἀγγεῖον ΩΑΓ — κοινὸν ἢ καινὸν οὖν Ω κοινὸν οὖν ΑΓ — οικείας ἢ ιδίας ΑΓ — ἄρρεν ἢ τὸ ἄρρεν Α — μένουσιν ἢ μέλουσιν Γ
- c. 20. ὁ βίος ἢ τῶν ἀνθρώπων ὁ βίος Α — ἐπειθάρχει ἢ ἐπιθάρχει Γ — ἀρετήν ἢ ἀρετῇ Ω — ἡλικίας ἢ ἡλικείας Γ — ἐγίγνοντο ἢ ἐγίνοντο ΑΓ — παρενόμησε ἢ παρηνόμησε Α παρενόμησεν Γ — εἶδεν ἢ om. Α — συνῆλθε ἢ συνῆλθεν Γ — σπειραντες ἢ σπειροντες Γ —
- c. 21. τούτοις ἢ εἴποις ΩΓ — παραμείναν ἢ προσμείναν Ω — μαραίνει ἢ μαραίνειν Ω — μεταίχμιον ἢ μετέχμιον Γ — εὐπρεπῶς ἢ εὐπρ. c. lacuna Ω — ἀγνοῖ ἢ ἀγνοεῖ Γ —
- c. 22. ταῖς μ. γυναικῶν ἄν ὀμιλίας ἠροκούμεθα ἢ τ. μ. γυν. ὀμιλίας ἄν ἠρκ. ΩΓ — ἐπιμαίνονται ἢ ἐπιμένονται Γ — τί δὲ ἢ τί δαὶ Ω — μεταδιώκουσι ἢ μετα ...ν

Γ — λυκαίναις || λυκαίνοι Γ — εἴληχε || εἴληχεν Γ —
ἠρέθισθε || ἠρέθισε Ω —

c. 23. φενακίζομαι || φαινακ. Γ — ἔπαχθῆναι || ἔπ...θῆναι
(sic c. λαϋνα) Ω — καλοῦσιν || καλοῦμεν Ω — καγ-
χάζειν || κακχάζειν Γ — ἐπὶ τὸ νέον || ἐπὶ τὸν ν. ΩΓ
— ἦ || ἦ Ω — ἔπεσι || ἔπεσιν Γ — Νιρέως || Νει-
ρέως Γ —

c. 24. τελείοις || τελείων^{οις} Γ — ἀνδράσι || ἀνδρῶν^{άσι} Γ — ὄρ-
μὰς παθῶν || παθῶν ὄρμὰς ΩΓ — ἀρ. φιλεῖν Ἀλκι-
βιάδου εἰκὸς ἦν || ἀρ. εἰκὸς ἦν Ἀλκ. φιλεῖν ΩΓ —
ἠκρωτηρίαζε || ἠκρωτηρίαζέτο ΩΓ — τὰ θεῶν ἀγ. ||
om. τὰ ΩΓ — Δεκελείας || Δεκελίας Γ — μεταβάς ||
ᾶ(?) Γ — τοῦ σώματος || om. τοῦ ΩΓ —

c. 25. ἐπὶ τὴν ὑμετέραν, ᾧ Καλλιχρ. || ᾧ Κ. ἐπὶ τὴν ὑμετέραν
Ω — εἶθε γε || om. γε ΩΓ — ἐπέκλωσε || ἐπέκλωσεν
Γ — ἠλικίας μέσης || μεσ. ἠλ. ΩΓ — τοῦ γήρως ||
om. τοῦ ΩΓ — ὀμίλημα || ὀμείλημα Γ —

c. 26. ἀποπειρώῃ || ἀποπειράση Ω — σελλῶν || σελέτων Γ
— ἀκαρῆ || ἀκαρὶ Ω —

c. 27. διατιθεῖσιν || διατεθεῖσιν ΩΓ — εὐφραίνονται || εὐ-
φραίνονται Ω — τράπεζαν || ἔστιαν Γ — μόνοι || μόνον
Ω — εὐφραινόμεθα || εὐφραινόμεθα Γ — ἰδίᾳ τι χρη-
στὸν || ἰδ. τινι χρηστ. Ω — λαμβάνοντας || λαμβάνουσιν
supraser. λαμβανόντων Ω λαμβάνουσιν Γ — ἐκεῖνο
|| ἐκεῖνω Ω ἐκεῖνω Γ — διαθεῖς ἦ || διαθήσειν Γ —
μερισσαμένους || μετρισαμένους Ω — ἀντιπαρασχεῖν ||
ἀντιπαρέσχον ΩΓ — ἄν ὀχλήσειας || ἀνοχλήσειας Ω —
ξ(m. 1)
ἀνοιζαντα || ἀνύσαντα Ω ἀνύσαντα Γ

c. 28. εἰ ἦ μὲν || om. ἦ ΩΓ — δύναται || δύνανται Γ —
πρὸς ἀλλήλους || π. ἀλ. δὲ ΩΓ — ὀμιλησεῖτωσαν ||
ὀμιλησάτωσαν ΩΓ — ἀσπόρων || ἀσπόρως Γ — ἀνέδην
|| ἀναίδην ΩΓ

c. 29. παθαινόμενος || παθεν. Γ — Περικλείον δὲ πειθῶ ||

- Περικλεί δὲ πείθου Ω Περικλείου δὲ πείθου Γ — ἐν ἐνι | om. ἐν ΩΓ —
- c. 30. ἀμοιβαίων | ἀμοιβέων Γ — μετουσία | μετουσίας Γ — ὀπόσαι προὔχειν.. ἐδ. | ὀπίσαι αἰ(?) πρ... ἐδ. ΩΓ — ἐφῆκεν | ἀφῆκεν Ω — οὐχί | οὐχ ἢ Ω — μελιχρόν | in marg. m. 1. μελοποιόν Γ — οὕτως ἄν | οὕτω σὺν Ω — Ἀσπασία | Ἀσπασία — Πυθαγορείου | Πυθαγορίου Ω — παιδιᾶς | παιδίας Γ —
- c. 31. ἀρετῆς καὶ ἡδονῆς | ἡδ. καὶ ἀρ. Ω — εὐξαιίμην γ. ἄν | om. ἄν Γ — Λυκείου | Λυαίου Ω Λυκίου Γ — αὐτὴ τάχα ἄν | τάχα ἄν αὐτῆ Ω — ἰεροδάμων | ὀροδαφνῶν ΩΓ — σκιοέντα | σηροέντα? Ω — εἴξαντες | νικηθέντες ΩΓ —
- c. 32. ὁποῖον | ὁποῖα Ω — παίζουσι | παίζουσιν ΩΓ — ἐσχάτους | ἐσχάτου Γ — εἰργηται | εἰρηται Γ — δεθὲν || δοθὲν Ω — ἐξαιρέτων || εἰ Γ^{at (m. 1)}
- c. 33. μόνος δὲ | μόνος γὰρ Ω — ἐστι | ἐστιν Γ — πᾶσι | πᾶσιν Γ — πάντη | πάντη Γ — ὁ βίος ἀμαθῆς | ἀμ. ὁ βίος ΩΓ — διαίτης || εἰ Γ^{αι (1)} — ἠνκαίρονν || .. κέρ Γ — τούτου | τοῦ Γ — εἰκαίαν | κέ Γ — εἶδον || ἴδον ΩΓ —
- c. 34. καταδύσεις | καταλύσεις Γ — ἡμψιέσαντο | ἡμψιάσαντο Ω — παλαιῶν | πάλαι Γ — ὠκίσαντο | ὠκίσαντο Ω — λιτῆς | λειτῆς Γ — ὑφῆς | ὑφ' ἧς Ω — ἀπὸ μακρᾶς δύσεως | ἀπὸ μικρᾶς λύσεως ΩΓ — ἐπλήρωσε | ἐπλήρωσεν ΩΓ —
- c. 35. μὴ δὴ τις | μὴ δέ τις Ω — γυναιξί || ...ξίν Γ — τελέως | τελείως Ω — φθαρηῖ | φανῆ Γ — καὶ τῆς φ. || om. καὶ ΩΓ — ἐμελλον | ἐμελλεν Γ — ἐλάττου | ἐλάσσον? Ω — νομίζωμεν | νομιζομεν Ω —
- c. 36. φιλονεικίας | κει Γ — ὑπεσταλμένῳ | ὑπ. τε Γ — ἐρῶσι | ἐρῶσιν Γ — τῷ...τόνῳ | τῷτε...τόνῳ Ω — ἐκάστῳ | ἐκ. ζῶω Ω ἐκ. ζῶωι Γ — ἐνόμισε | ἐνόμισεν Γ
- c. 37. ἐμπνεῖ | ἐμπνέει ΩΓ — κεκοινῶνηκε | ..ν Γ — οὐδ' Ἐριδ. | οὐδὲ Ἐρ. Ω — δύω | δύο Ω —

- c. 38. φησί || om. Ω — ὑπὲρ τ. δ. || παρὰ τ. δ. ΩΓ —
 ἐωνοῦμεθα || ἐωνήμεθα Ω — πειθαρχεῖν || πι Γ —
 ἄχρι || καὶ ἄχρι Ω — ὠραιῦμένης || ὠραιζομένης Ω —
- c. 39. ἄν ἴδοι || om. ἄν Γ — ἴδοι || εἶδοι Γ — πρῶτας || πρὸ
 μιᾶς ΩΓ — φαρμακεύουσαι || ... κεῦσαι Γ — ὑψηλὸν
 || ὑψηλὸν ΩΓ — διαπασμάτων || διασπασμάτων Γ —
 ἄλλο τι ἄλλη || ἄλλο τις ἄλλη ΩΓ — ὄχλον || ὄχ-
 λων in ras. Γ — θησανρίζεται || προχειρίζεται Ω
 θησανρ. (m. 1.)
 προχ. Γ —
- c. 40. ἐρυνθ αἰνεῖν || ε Γ — χαίτη || ε suprascr. αι Γ — τὸν τῶν
 γεγαμηκότων || om. τῶν Ω, om. τὸν Γ — ἐφειλκυσ-
 μέναι || ἐφελκ. Γ — τὶ μετ αἰχμιον || om. τὸ Ω ε Γ⁽¹⁾ —
 ἀφιαῖσι || ἀφιαῖσιν Γ —
- c. 41. μὴ γεγυμνωσθαι || om. μὴ ΩΓ — δεσμώτας || ? Ω —
 ὄφελον || ὄφελον Γ — διαμαγευθῆ || διαμεγευθῆ Ω
- c. 42. θεὸς || θεατῆς ΩΓ — ἴσασι || ἴσασιν Γ — καὶ — τί γὰρ
 δεῖ περιπλέκειν; — || καὶ γὰρ τί δεῖ περιπλ.; ΩΓ —
 περιπλέκειν || ^{π(1)κ(1)}β π Γ — διαφθορὰ || . ἄν Ω — νῆ
 Δία || ἠδεῖα Γ — ἀπογεύονται || ἀπογεύεται Γ —
- c. 43. τὸ ἀληθές κατὰ μέρος || κατὰ μ. τὸ ἀλ. ΩΓ — ἄλλο
 δ' || δὲ Γ — οἴμ' ἅπαντας || οἶμαι πάντας Γ — ἔθνος
 μιαρὸν || ἔθνος μιαρῶ ΩΓ — λάθριοι || λάθριος Ω
 — τὸ λοιπὸν || om. τὸ ΩΓ — κακαί || καὶ ΩΓ —
 λέχει τε || om. τε Γ — καὶ φαρμ. || εἴτ' ἐπιβουλαί
 καὶ φαρμακεῖται Ω εἴτ' ἐπιβ. καὶ φαρμακῖαι Γ —
 νόσων || νόσοι ΩΓ —
- c. 44. τὴν ἱερὰν || om. Ω — χλαμύδα || χλανίδα Ω χιτω-
 νίσκον Γ (in marg. τὴν ἱερὰν χλαμύ Δ) — κόμην ||
 κόμας Γ — καταψήχειν || καταψύχειν Ω καταψίχειν
 Γ — οὐδὲ || ὥς δὲ Ω — φυλάττουσαι || φυλάττουσιν
 Γ — δέη || δέοι ΩΓ — εὐμελῆς || εὐ Γ^(m. 1) —
- c. 45. πυκνούμενον || πυκνούμενος Ω — ἐπινήφουσα || ἐπι-
 νηφούση Γ — ἢ τίς || ἢ τις Ω — τῆ γαστρ. || τῆς γ.
 Γ — μεθ' ἡμέραν || καθ' ἡμέραν Γ —

- c. 46. *τινι δ' οὕτω* || *τίσιν οὕτω* om. δ' ΩΓ — *νόσος ἐπι-
ψαίσειεν αὐτοῦ* || *αὐτῷ* ΩΓ — *θαλάττης* || *θαλάσσης* Γ —
- c. 47. *συνεξέπνευσεν* || ... *πνευσε* Ω — *ἐξενოდόχησε* || ... *ν* Γ
— *τ' ἀπέψα* || om. τ' ΩΓ — *εὐπήκτους ὑφάς* || *εὐ-
πήκτος ὑφάϊς* Ω — *ἀξιωτέρον* || *ἀξιοτέρον* Γ — *εἰμι*
|| *εἰμι* Γ — *ἡμᾶς δ' ἴ χρ.* || *δὲ* Ω om. δ' Γ —
- c. 48. *καταβεβηκός* || .. *εν* Γ — *τῶν σοφῶν* || om. *τῶν* Ω —
ὃς ἅμα || *ὃς οὐχ ἅμα* Ω *ὃς οὐχ ἅμα* Γ — *ὄφελουῖν*
|| *ὄφελειν?* Ω — *ὄτι* (m. 1)
- c. 49. *ᾤρισε* || ... *ν* Γ — *Ἐρχίος* || *ἐρχους?* Ω — *ἐράοιτε* ||
ων (l. m.)
? Ω *ἐροη* Γ — *πόλιν κ'* || *πόλιν οἶ* Ω — *προσ-
βάλλεσθε* || ... *αι* Γ — *παισί* || *παισίν* Γ —
- c. 50. *ἐπέσχον* || *ἐπασχον* Ω — *φρονοίην* || *φρονοῖεν* ΩΓ —
ἐκατέρου || *ἐκατέρων* ΩΓ — *ὦ ἐτ.* || om. *ὦ* Γ —
ἐναργῆ || *ἐνεργῆ* Γ — *ἐρωγε* || *ἐρωγ'* Ω — *ἐν δυνατῷ*
|| om. Ω
- c. 51. *ἅπασι* || *ἅπασιν* Ω —
- c. 52. *τάπινκια* || *τὰ πινάκια* Ω — *ἄλλως τὸν βίον μ.* ||
ἄλλος τῷ βίῳ Ω *ἄλλως τῷ βίῳ* Γ
- c. 53. *παιδιὰν* || *παιδείαν* Ω — *ἀπεφήνω* || *ἀποφήνω* Ω —
Μελιτιδίην || *Μελιτιδίην* ΩΓ — *Κόροιβον* || *κόρουβον*
ΩΓ — *ὃς* || *ὡς* Γ — *κατωφρουμένους* || *α?* Γ —
θίγη || *θειγη* Γ — *εὐθὺς* || *εὐθὺ* Ω — *καταλιπὼν* ||
ἀπολιπὼν Ω *καταλειπὼν* (sic) Γ — *παρεῖκον* || *παρῆ-
κον* ΩΓ — *ἐσθήτων* || *αἰσθητῶν* ΩΓ — *περιπλοκαὶ* ||
συμπεριπλοκαὶ Ω *συμπλ.* Γ — *λάθριος* || *λαθρεύς* Ω
λαθρίως Γ
- c. 54. *παιδεραστεῖν* || *ε* Γ — *ὑπερήρκασι* || ... *ν* Γ — *εἴπερ*
τις || *εἴ τί περ* Γ — *ὁ Σωκρ.* || om. *ὁ* Γ — *εὐσέβησ'*
|| *εὐσεβῆς* Γ — *σῶν* || om. Ω — *ὀμιλιαν* || *ὀμιλία* Ω
ὀμιλία Γ — *κλαίων* || *καλλίω* ΩΓ — *φῆσει* || *φησί* Ω
— *οὐκ* || *οὐτ'* ΩΓ — *τάλλα* || *τὰ ἄλλα* Ω — *ἀφέμενοι*
|| *ἀφέμενος* Ω *θέμενοι* Γ

LUCIANI IMAGINES.

*Lectiones Codicum**Gorlicensis A**Marciani 434 Ω (posterioris partis)**Vatic. 90 Γ**Vatic. 1324**Vindobonensis 123 B (habet ι adscriptum)**collatae cum editione Teubneriana.*

- c. 1. Ἄλλ' ἢ || ἄλλ' ἦ A — ἄρα || om. A, Ω 1324, om. sed
 suprascr. B — φῆς || φῆς B — μετακινήσειεν || μετα-
 κονήσειεν 1324 — ἀπάγοι || ἀπάγει A — ἐστὶ || ἐστίν
 Γ — οὐ γὰρ ἄν || om. ἄν B, suprascr. Γ — φθονή-
 σαις || φθονήσεις ΓB φθονήσης 1324 — ζηλοτυπήσαις
 || ζηλοτυπήσης 1324 ζηλοτυπήσεις B — ἀπίδης || ἀπί-
 δοις Ω — ἦττον || ἦσσον A, Ω — εἰ || ἄν A, Ω 1324
 — ἴδοις || ἴδης sine ι subscr., ut semper Ω — ἀναδησα-
 μένη || ἀναδαισαμένη A
- c. 2. πλὴν ἀλλὰ ἦτις || π. α. εἴ τις A, Ω π. ἀλλ' ἦτις 1324,
 in ras. B — κατ' ἰδιωτ. || κατὰ ἰδ. B — ἦτις καλοῖτο
 || εἴ τις καλοῖτο Ω — ἐστὶ || ἐστίν A — ἐς τὸν πλ. ||
 εἰς τ. π. Ω — παρῆλθε || παρῆλθεν Γ — καὶ αὐτὸς
 Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων || Σμ. καὶ αὐτὸς ὁ λέγων
 εἶναι ΓB 1324 —
- c. 3. ἦτις ἦν || ὅστις ἦν ΩΓB 1324 — ἐμφανίσαι || ἐμφανῆ-
 σαι 1324 — Ζεῦξις || Φεῦξις Ω — ποία τις ἦν || om.
 ἦν B — ἐπιδείξαις || δείξαις Ω — ἀσφαλέστερον || ἐπι-
 σφαλέστερον A, Ω — φῆς || φῆς B — αὐτὸ || αὐτὸς
 A, ΩΓB — ἀφικ. σοι || om. σοι A, Ω — πρὸ τοσ. ||
 πρὸ ὅ (sic) Γ — ἦνπερ . . . ὀκνήσης || εἴπερ . . . ὀκνήσεις
 suprascr. η, Ω — ἀποκρ. τί μοι || om. τι A, Ω

- c. 4. μέντοι || μέν σοι ΓΒ μέν σοι? Α — ιστορείσθω || ιστορήσθω Β — φής || φήεις Β — ἀπόκριναι || ἀπόκρινε 1324 — Ἀλκαμένους || Ἀλκμάνους Γ Ἀλκμένους 1324 — ἐώρακας || ἐώρακε Ω — Ἡ πάντων || ἦ π. Ω — ἐς τὴν ἀκρόπολιν || εἰς τ. ἀκρ. ΩΓ 1324 — Σωσάνδραν || Δω (δῶ sic) σάνδραν ΓΒ — ἦ καὶ || ἦ κ. 1324 —
- c. 5. ὥστε || ὥστ' Α, ΩΓΒ — οὐκέτ' || οὐ Α οὐκ Ω — δεῖσει || δεήση Ω 1324 δεήση Β — ἐπιτρέψαιμεν || ἐπιτρέψαι μὲν Α — εὐρυθμότατα || εὐρυθμώτατα Γ 1324 — καὶ χρήσεται || κεχρήσεται ΩΓΒ καὶ κεχρ. 1324 —
- c. 6. ὄρᾱν || ὄρα Β — ἐκ Κνίδου || ἐν Κνίδω Ω — παρέχει || παρέχειν Β — ὦδε || ὁ δὲ Β — γυμνοῦ ὄντος || γυμνοῦντος Α, ΩΓ (in marg. γυμνοῦ ὄντος) — ἔάσει || ἔάσεις ΩΓΒ 1324 — ὁ Πραξιτέλης || om. ὁ Ω — ἐποίησε || ἐποίησεν Γ 1324 — τὰ μῆλα || om. τὰ Β — προσέτι || προσεστι? Ω — εὐρυθμον || εὐάρμοστον Ω — κοσμήσουσιν || κομίσουσιν Ω — ἐς Λεπτὸν || εἰς λ. Ω — παρὰ τῆς || παρὰ τὰς? Ω — παντός || παρόντος Ω — Φειδίας || Φ. ἔτι Β — ὁ αὐτός || om. ὁ ΓΒ — Σωσάνδρα || Δωσάνδρα ΓΒ — δὲ || om. Α, Γ 1324 — ὁ Κάλαμις || ἦ Καλ. Α, ΩΓ 1324 — κοσμήσουσιν || κομίσουσιν Ω — σεμνὸν || λεπτὸν? Γ — λεληθὸς || λεληθὼς 1324 — καὶ κόσμιον || om. καὶ Α, Γ — Σωσ. || Δωσ. Γ 1324 Β — ἀκατάλυπτος || ἀκάλυπτος Β — αὕτη || αὕτη Ω — καὶ τοῦτο || κ. τοῦτον 1324 — Πραξιτέλην || Πραξιτέλη 1324 — μεμετρήσθω || μεμνηρῶσθω vel μεμειρήσθω? 1324
- c. 7. πλαστῶν || πάντων Α, ΩΓΒ — τί τοῦτο . . . μικρότατον || τοῦτο μικρότατον om. τί et οὐ τὸ Α, ΩΓ 1324 Β — εἰ μὴ . . . πρόπον || om. Α, Γ 1324 — τοιαῦτα χρῆ || τοιαῦτα, χρῆ Ω 1324 — πορισαίμεθ' || πορισαίμεθα Α, Ω — δὴ || δηλαδὴ Γ 1324 Β — ἀριστοι || om. Ω — ἐπιβολὴν || ἐπιβουλήν Ω — ἐκεῖνος . . . Εὐφράνωρ || om. Α — χρωσάτω . . . Ἡρας || sequitur ἐκεῖνος . . . Εὐφράνωρ Α — χρωσάτω || χρωσάτω? Ω — ἐνερευθὲς || ἀνερευθὲς Ω — ἐν τῇ λέσχῃ || ἐν τοῖς λ.? Ω — ἐποίησε

- || ἐποίησεν Γ — οὔτος || οὔτω Ω — μάλιστα || μάλ्लιστα
1324 — Ῥοξάνης || Ῥοξάνης Β — ἀλλὰ ἐν. || ἀλλ' ἐν. Ω
- c. 8. τῶν γραφῶν || τὸν γράψαντα Ω — ἐκεῖνος || ἐκεῖνο
Ω — ἐπέβαλεν || ἐπέβαλλεν Ω ἐπέβαλε 1324 — πε-
φοινιγμένῳ || πεφοινιγμένων Ω — ἰοβλέφαρον || τὸ
βλέφαρον Α, ΩΓ 1324 — φιλομειδῆ δὲ || φ. καὶ Ω —
εἰκάσει || om. Α, Ω — δικαιότερον || δικαιότατον Ω —
τὴν τοῦ Βρισέως || τῆ τ. Βρ. Α, Ω τῆ τ. Βρ. Β 1324
- c. 9. πράττουσαν || πράσσουσαν Ω — συνειλημένον || ... ειλ-
λημένον Ω 1324 — ἀναγνώσεσθαι || ἀναγνώσκεσθαι
Α, ΩΓΒ ἀναγνώσκεσθαι 1324 — εἶ που || ἦ που Β —
ἐπὶ στίχου || ἐπεὶ στ. 1324 — χειλῶν || χειλέων Α, Ω
— τὸ τοῦ Ὁ. || τοῦτο Ὁμ. Α, ΩΓΒ 1324 — οἴοι || οἶα
Α, Ω, οἶα Γ 1324 — μέγα τι θαῦμα || θαῦμα μέγα τι
Ω — ὑπερπαικός || ὑπερπαικός Α
- c. 10. σαφῶς || σοφῶς Ω — λέγεις || λέγειν (sic) Α — τί δέ ||
τί δαί Β — ἐκ. τῆ καλῆ || om. τῆ ΑΩ — ὥσπερ γε ||
om. γε Ω — τέθειμαι || τίθειμαι Ω — ὁπότεν || ὁπό-
τᾶν (sic) 1324 — γένωμαι || γίνωμαι? Ω — οἶα ||
οἶα ΩΒ —
- c. 11. παραδραμοῦσαν || δραμοῦσαν Ω — ἅπαξ || καὶ ἅπαξ
1324 — θεοειδέστερον || θεοῦ δεύτερον Ω — τὸ ἡμε-
ρον || τὸ ἡμέτερον Ω ὅτι τὸ ἡμερον Β — μεγαλόφρον
|| το (sic) μεγαλ. 1324 τὸ μεγ. Β — θανμάζοι || θαν-
μάζει Α — οἶμαι κάλλος || κάλλος οἶμαι ΓΒ 1324 —
ὁπότεν || om. Ω — συνδράμη || suprascr. οι Ω —
μορφῆς || καὶ μ. Β — δὲ ἄλλα || δ' Β — ἀσχημονοῦν
|| εὐσχημονοῦν Ω — καὶ αἶ γε || καὶ γε αἶ Α, ΩΓ 1324
— κάκει || κακεῖ Β — ὁμοῖαι μοι || ὁμοῖαι μ. Ω —
δοκοῦσι || δοκοῦσιν Γ — κάλλιστός τε || om. τε ΑΩ —
ἠσκημένος . . . γραφαῖς || om. Ω — διηρθισμένος ||
ἠρθισμένος Ω — πίθηκος || πίθικος Ω — ἦ ἴβις ἦ
τράγος || ἦ τράγος ἦ ἴβις Ω 1324 — εἰ μὴ || ἦν μ. Α,
Ω 1324 Β, ἦν in ras. Γ — ἀλουργεῖ || ἀλουργῆ Γ —
ὅποσα ταύτης || ὅπόσοις ταῦτα Β
- c. 12. ἄμειψαι || ἀμειψομαι Β — αὐτῷ τῷ μέτρῳ || τῷ αὐτῷ

μέτρῳ ΑΩ — γραφάμενος || ἐπιγραφ. Β — συνεργῶν
 || συνεργὸν Β — ἐμφανίσει || ἐμφανήσαι 1324 — μόνον
 || μονῶ, ω in ras. Γ — ἀλλὰ καὶ || om. καὶ Γ — ἀπεν-
 θῦναι || ἀπενθύναι Α — πλαστικῆν || πλάστησιν Ω —

H

- c. 13. πεποιήσθω || πεποιείσθω Γ πεποιείσθω 1324 — ἀν-
 δήεσσα || ἀνδήεσα Ω ἀνδέεσσα 1324 — γλώσσης ||
 γλώττης ΩΒ — περὶ αὐτῆς ; om. ΩΓ 1324 Β — ὁ
 Ὅμηρος || ὁ Ω — ἂν εἶρ. || om. ἂν Α, Γ — εἰρήκει ||
 εἶρηκεν Γ 1324 εἶρηκε ΩΒ — πᾶς || πῶς ΩΓ — δὲ
 || δαί Β — ὡς εἰς || ἐς Ω — θηλ. τε || om. τε Ω —
 παραδύμενος || παραδ. suprascr. ρ? Γ — ἀκοήν || βοήν
 Ω — περιβομβεῖν || παραβ. Β — βομβεῖν . . . ἔχνη ||
 om. Α — δὴ τότε || δὴ τί ποτε Α, Γ 1324 Β — τάχιστα
 || ταῦτα Α, ΩΓ 1324 Β — Πανδίωνος || Πανδίωνος 1324
 Β — ἰδιώτις || ἰδιώτης Γ — πολυηχέα || πολυχέα Ω
- c. 14. καταλιπίντες || σιωπῆ καταλ. Α, Ω — ἂν || om. Α, Ω —
 παρεστήκεσαν || παρεστήκεισαν Α, Ω — τὸ ἀκριβέστατον
 || om. τὸ Β — συνωδὸν || ἐπρωδὸν Ω — εὐαφές || εὐ-
 φυνές Ω — Κιθαιρῶνα || Κιθαρωῶνα Γ — ἀκούσης ||
 ἀκούης Β — ἐκεῖνο || om. Ω — εἶση || ἔση Ω — πα-
 ρεστήξῃ || παρεστήξει ΩΓ — ἐπιφράξῃ || ἐπιφράξῃ Γ
 — τοιοῦτόν τι || om. τι Ω — ἐνὶ τε λόγῳ || ἐνίποτε λ.
 Ω — χειλῶν || χειλέων ΑΩ — ἐώρακας δὲ || om. δὲ Ω
 — ὥστε καὶ ἀκηκοέναι || om. καὶ Α, ΩΓ 1324 Β —
- c. 15. Ἰωνικὸν || Ἰωνικῶν (sic) 1324 — κατὰ τὴν ἀποικίαν ||
 καὶ τ. ἀπ. Ω — οὐδ' ἐκεῖνο || οὐδὲ ἐκ. Α, ΩΓ 1324 Β
 — ὁμιλεῖ || ὁμιλεῖ? Ω — εἰκάσειε || εἰκάσειεν ΓΒ — γὰρ
 δὴ || om. δὴ Γ 1324 Β — γραφικῶς || γραφικὸν ὡς
 Α, ΩΓ, γραφικὸν 1324 — αὐτὸ || om. 1324 — ἀνθα-
 μιλλώμενον || ἀναμιλλώμενον Γ ἀμιλλώμενον 1324 —
 ἀλλ' αἱ πᾶσαι τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ καθ' ἐκάστην εἰκὼν
 μία γεγράφεται || ἀλλὰ πᾶσαι καθ' ἐκάστην τῆς ψυχῆς
 ἀρεταὶ εἰκ. μία γεγρ. Β — μεμιμημένη || μεμιγμένη Ω —
 ἐπαγγέλλεις || ἀπαγγέλη Ω — πανδαισίαν || πανδεσίαν Γ
 — ὅτι ἂν || ὅτι δ' ἂν Α, ΩΓ — χαρίσαιο || χρισ. Γ —

- c. 16. συστησώμεθα || συστησόμεθα B — ἀπολιποίμεθα || ἀπολειποίμεθα Γ — ἡ Κλείω || ἡ om. sed suprascr. A — ἡ Πολύμνια || om. ἡ A, Ω — Πολύμνια || Πολυμνεια ΓB — ἐκάστη || ἐκάστη 1324 — τὰ πασῶν || om. τὰ A, ΩΓ 1324 B — ἡ . . . κρατύναντες || om. A, B 1324 — ἐξενηρόχασιν || ἐξηνηρόχασιν A — παρηνέκασι || παρηνέγκαντο AΩ παρηνέγκασι B παρενέγκασιν Γ παρενέγκασι 1324 — κεκοσμήσθω || κεκοσμηῆσθαι Ω — ἐς βάθος || εἰς β. Ω — ἀλλὰ εἰ || ἀλλ' εἰ Ω — αὕτη || αὕτη B — οἶν || om. A, ΩΓ 1324 B —
- c. 17. ἡ τ. σ. || εἰ τ. σ. Ω — δεήσει || δεήση Ω — δῶφ || δσοι Ω — θ. καὶ αὐτὸς || om. καὶ A, ΩΓ 1324, θ. γε αὐτὸς B — αὐτὸς || αὐτὴ 1324 — ἀκριβεῖ || ἀκριβῆ Γ — μεγ. ἐστι || μ. ἐστιν Γ — φημι || φασι AΩ 1324 — μεγέθει γε || μ. τε Γ — γε ἀμείνων || τῶν ἀμεινόνων Ω — καταγεγραμμένη || καὶ καταγ. 1324 —
- c. 18. ἡ εἰκῶν || om. ἡ Γ 1324 B —
- c. 19. γράφου. || γράφε. 1324 γράφου τὰς τ. χρ. B — ἡμερον || ἡμέτερον Ω — αὐτὴ || καὶ αὐτὴ 1324 B — Θεανοὶ || θανοὶ Ω — Ἀρήτη || τῆι Ἀρ. B — τῆ θυγατρὶ || om. τῆ A — εἴ τις ἄλλη || εἴ τε ἄλλη Ω — ἐσωφρόνησε || ἐσωφρόνισε Γ
- c. 20. τῆς σωφροσύνης . . . ὡς κατὰ || om. A — τὴν περίφρονα || om. τὴν Ω — ἐμπροσθεν || πρόσθεν Ω — ἔχουσιν || ἰσχουσιν? B — κατὰ μέρος || καὶ τὰ μ. Γ 1324 —
- c. 21. λέγω δὲ τὸ || λ. δ. τω Ω λ. δ. τῶι 1324 B — ἐπὶ εὐπραξίᾳ || ἐπ' εὐπραξίᾳ A ἐπὶ τῆ εὐπ. Γ 1324 — περιβαλέσθαι || περιβάλλεσθαι A, Γ — πιστεύσασαν || πιστεύσαντα Ω — φυλάττειν || φυλάττει Γ — τῆ τύχῃ || τῆ ψυχῇ Ω — ἰσοπέδον || ἐσιπέδον 1324 — προσιούσι || προσιούσιν Γ — δημοτικῶς || δημοτικός 1324 — καὶ ἐκ. τ. δ. π. || om. καὶ 1324 — δῶφ . . . ἐμφαίνουσιν || om. A — τῷ μ. δ. || τὸ μ. δ. Γ — ἀλλὰ || ἀλλὰ καὶ ΩΓ 1324 B — παρὰ || περὶ Ω — οἴτοι || οὕτω Ω — διαφύγοιεν || διαφύγοιμεν, suprascr. εν Γ — οὐδ. γὰρ ἄν || om. ἄν B — ὄρᾱ || ὄρῶν 1324

- ἄτην || αὐτήν 1324 — κράατα || κράτα 1324 κρέατα
 Ω — ψυχῆς || τύχης ΩΓ 1324 B — ἐπειδ. γὰρ || om.
 γὰρ A, ΩΓ — τοιοῦτον || οὕτω 1324 — ἀναβιβάζη ||
 ἀναβιβάσει 1324 — οὐ μένουσιν || οὐ μένουσι γὰρ ΑΩ
 — οὐδ' ἀφορῶσι κάτω || om. 1324 — οἱ Ἴκαροι || ὁ
 Ἴκαρος ΩΓ 1324 B — αὐτοῖς || αὐτοῦ Ω — κηροῦ
 || μηροῦ 1324 — ἐταμιεύσαντο || ἐταμίευσαν τὸ 1324
 — φορὰν || φθορὰν A — αὐτοῖς αἶλ || αἶλ αὐτοῖς Ω
 — οὗτοι δὲ || οὗτοι δὲ ἅμα Ω — ἀσφ. τε ἅμα || om.
 h. l. τε ἅμα Ω — ἀπολαμβάνει || ἀπολαμβάνειν Ω —
 εὐχομένων || εὐχομένω? Ω — ταῦτα || om. Ω — ἔτι
 πλείω || ἐπὶ πλείω ΓΒ ἐπὶ πλείον Ω 1324 — τὰγαθὰ
 || τὰ ἀγαθὰ Ω —
- c. 22. γίγν. || γιν B — καλλίω || καλλίων Ω 1324 B — ἐρασ-
 μιωτέραν || ἐρασμιωτέρα A, ΩΓ 1324 B — ὑπ' αὐτῶ
 ὑπ' αὐτῶν A, Ω 1324 B — φῦναι γιν. || γ. φῦναι B
 — οὐ γὰρ μ. || οὐ μ. γὰρ Ω — χρυσεῖη μὲν αὐτήν ||
 χ. μ. αὐτή A, ΩΓ 1324 B — Ἀφροδίτῃ || sine ι adser. B
 — Ἀθηναίῃ αὐτῇ || αὐτῇ Ἀθ. A, ΓΒ 1324 — ἰσοφα-
 ρίζειν || ἰσοφερίζειν B — οὔτε τι || οὐτ' ἔτι B —
 ἔργα || ἔργον 1324 —
- c. 23. ἀπασῶν || ἅπασαν 1324 — ἐς || om. A, ΩΓΒ, 1324 —
 παρέχωμεν || παρέχομεν Ω — τοῖς τε || τοῖς γε ΑΓ —
 Ἀπελλοῦ || Ἀπελλοῦς ΩΓ, 1324? — καὶ αὐτῇ || om.
 καὶ 1324 — αὐτῇ || αὐτῇ A, Ω αὐτῇ ΓΒ — ἐκείνη ||
 ἐκείνη ΓΒ — κεχωρισμένη || κεχωρισμένα 1324 — ὄσω
 ὄσο (sic) 1324 — πεποιήται || πεποιήνται 1324 —
 ἐπιπνοίαις || ἐπιπνοίαις A, ΩΓ 1324 — εἴκασται || εἴκασαι
 Ω — ἦπερ || εἶπερ ΓΒ 1324.

LUCIANI PRO IMAGINIBUS.

Lectiones Codicum

Gorl. A

Cod. Marc. 434 Ω

Cod. Vat. 90 Γ

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. *συνέγραφε* || *συνεγράφετο* A, ΩΓ — *ἤκιστα ἐλεύθεροι* || *ἦκ. ἂν ἐλεύθεροι* A — *χλεύη* || *χλεύη sine ι subscr.* Γ — *μοι δοκεῖ* || *ἐμοι δ.* Γ —
- c. 2. *γνωρίζη* || *γνωρίζη* Γ — *πολλοὺς οἶδα ἔφη* || *π. ἔφη οἶδα* ΩΓ — *ἔχουσι* || *ἔχουσιν* Γ — *δαιμονίζοι* || *δαιμονίζει* A
- c. 3. *πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἔπαινος ἦν τίμιος* || *πολ. γ. ἦν τίμιος ἔτι* A — *εἴ τι* || *om. τι* A — *ἔργον* || *ἔργων* (ω in ras.) A — *ὕφ' οἴφ* || *ἐφ' οἴφ* A — *κοθόρνονος* || *κ. μικροὺς* A — *ἐρίζοι* || *ἐρίζει* A — *ἀπὸ ἰσοπέδου* || *ἀπὸ τοῦ ἰσ.* ΩΓ —
- c. 4. *ἄσματοι* || *ἄσματοι* A — *γάνυσθαι* || *γάννυσθαι* A — *μὴ ἀναστῆναι* || *μὴ καὶ ἀναστῆναι* Γ
- c. 5. *μακροῦ* || *μακρόθεν* AΓ — *ποιῆσαι* || *ποιῆσθαι* Ω — *προθεῖναι* || *προσθεῖναι* Γ — *τοιούτον* || *τοιούτο* Ω — *οὔλους* || *οὔλας* Ω — *μηδὲ ὄλωσ* || *μὴ ὄλ.* A —
- c. 6. *κόλαξι* || *κόλαξιν* Γ — *προσθεῖται δὲ ὅτι* || *πρ. διότι* ΩΓ *δὴ ὅτι* A — *οἱ ἂν* || *οἱ ὦν* A — *προσάττουσι* || *προσάττουσιν* Γ — *αὐτοὺς* Γ || *αὐτοὺς* A, ΩΓ —
- c. 7. *ἔλεγε* || *ἔλεγεν* Γ — *ταῖς θεαῖς* || *om. ταῖς* ΩΓ — *φησί* || *φησὶν* Γ — *Ἀρήτη* || *ἀρετή (sic)* Γ — *προσιεμένη* || *προσιεμένη* ΩΓ — *ἔσεβεν* || *ἔσέβαλεν* A —
- c. 8. *μαρτύρασθαι* || *μαρτύρεσθαι* ΩΓ — *τὰς θεὰς* || *ταῖς θεαῖς* A — *ἵπομένοι* || *ὑπομένει* A — *οὐ μάλα εὐσεβῶς* || *ἀσεβῶς* om. *οὐ μάλα* A — *ἀναβιβάζει* || *ἀναβιβάζεις* ΩΓ — *αὐτήν* || *om.* ΩΓ —
- c. 9. *ὡς τὸ ὄρος* || *ὡς in ras.* A — *τὴν τερ.* || *om. τὴν* AΓ

- ἐπανσε || ἐπανσεν Γ — πιθανῶς || πιθανοῦς Ω —
 ἔαν || ἔαν ΩΓ — ἐκέλευσε || ἐκέλευσεν Γ — ἀνεστάναι
 || ἀνίσταναι Α —
- c. 10. ἀξίαν || ἀξία ΩΓ — τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα || τ.
 ἀρ. καὶ παρ. ΩΓ — ὑπόδημα || ὑπόδειγμα Ω —
- c. 11. ἀληθές || ἀληθεῖς (sic) Α — ἴστε || ἔστε Α — νικῶσι ||
 νικῶσιν Γ — ἀνεστάναι || ἀνίσταναι Α ἔστάναι Ω —
 κᾶτα || καὶ ἰ τα (sic) Α κᾶτα Γ —
- c. 12. μετακοσμήσεις || μετακοσμήσης Ω — ἀφαιρίσεις || ἀφαι-
 ρήσης Ω — αὐτὰ || τὰ τοιαῦτα Α — ἐδυσχέρανε ||
 ἐδυσχέρανεν Γ — ἐπέφριττε || ἐπέφριττεν Γ — τι
 ἔδοξε || τι εἰπεῖν ἔδοξε Α τι εἰπεῖν ἔδοξεν Γ — πλημ-
 μέλημα || ἐπλημμέλησα Α — ἐνεώρων || ἐνορῶν Α, ΩΓ
 — γιγνώσκειν || γινώσκειν Α — τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
 || τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ Ω — διαγιγνώσκομεν || διαγιγνώσκ-
 ομεν ΩΓ — ἦν δὲ || εἰ δὲ Α — ἴδωμεν || εἶδωμεν Γ —
- c. 13. ἀποσμικρύνεται || ἀπομικρύνεται Γ — ἀπισῶσαι || ἀπιστώ-
 σαι Α — οὐ τ. βρ. || οὐδὲ τ. βρ. Α — ὑπερανατ. || τὸν c. la-
 cuna ὑπερανατ. Ω — γένοιτ' ἄν || γένοιτο Α — ἐπεγείρω ||
 sine ι subscr. Γ — ἀπεικάζω || sine ι subscr. Γ — ἐκτείνωι
 || ἐκτείνοιτο Α — ἐτόλμησας || ἐτόλμησας; Α —
- c. 14. ἀφαιρεῖ || ἀφαιρεῖ Γ — μεταρροθμεις || μεταρροθ. Γ —
 ἐξεργάσατο || ἐξεργάσατο Γ — ἐπεδείκνυε || ἐπεδείκνυεν
 Γ ἐδείκνυε Α — ὑπάρχειν || ὑπάρχει Α — κᾶν Φ. ἢ
 || κᾶν Φ. ἦν ΩΓ —
- c. 15. οἶος || οἷς (sic) Γ — ῥῆσιν || ῥῆσιν ἐς Α — τοσαύτην
 || ταύτην Α, ΩΓ — μηδὲ || μὴ Α — ἔστι || ἔστιν Γ —
 δώσετε || δότε Α — ἔχης || ἔχεις Γ — ἐν ἀντιδίοις
 || om. ἐν Α, ΩΓ — ποιήσῃ || ποιήσει Γ —
- c. 16. μακροῖ || μακρῶν Α — ἀναρρῖψαι || ἀναρρῖψαι Α —
 τῆς ἀπολογίας || τὴν ἀπολογίαν Α — πειρώμενος ||
 πειρώμενον Α, ΩΓ — προείρηκε || προσείρηκε ΩΓ —
 οἶδα ὅπως || οἶδ' ὅπως Ω — ἰδρῶ τε || ἰδρῶ τέως Α
 — ὄρᾶν || ὄρᾶν καί? ΩΓ — ἐμπεποίηκεν || πεποίηκεν
 Α — ἀναδῦναι || ἀναδύναι Α —
- c. 17. ὅτι || ὅτι Α — ἥλικον || ἥλικου Α — ταύτη γε || ταύτη

γε Γ — προσθήσω || προσθύσω Α — ἐπ' ἐκείνω ||
 ἐπ' ἐκείνων Α, ΩΓ — τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον ||
 τὸ μέτριον τοῦ σοῦ τρόπου ΩΓ — τύφου || τύφον
 Α — προσαρμόζειν || προαρπάζειν ΩΓ? — ἔστι || ἔστιν
 Γ — ἀλλὰ ἐς ὄσονπερ ἂν || ἀλλὰ ἐς ὄπερ ἂν ΑΓ, ἀλλὰ
 ὄσωπερ ἂν Ω — τυγχάνης || τυγχάνεις ΩΓ — τοσοῦ-
 τον || τοσοῦτω ΩΓ (etiam Γ sine ι subscr.) — ἐλίλυθε
 || ἐλήλυθεν Γ

c. 18. Ἦρα καὶ Ἀθηνᾶ || sine ι subscr. Γ — τὴν μορφὴν ||
 om. τὴν Ω — ἔδοξε || ἔδοξεν Γ — ἀναπλάττων || ἀνα-
 πλάτων Α — καὶ ποιητὰς || om. ΩΓ — οὐδ' ἔστιν ||
 οὐδ' οὐκ ἔστιν Ω — βραχύτητα || βραδύτητα Α, ΩΓ —
 ὄρα || ὄρας Ω — ὑπερθανμάσεται || ὑπερθανμάσεται
 Α — ἀποφανεῖ || ἀποφάνη Α

c. 19. σοί φημι || σέ φ. Α, ΩΓ — εἶναι || om. Α — μάλιστ'
 ἂν || μάλιστα ΑΩΓ — εἴποις || Α sequenti verbo usque
 ad ὀξύτερον δεδορκεῖναι τοῦ Ἀνγκέως in cod. Ω litterae
 praene extinctae sunt — οὐ μὴν || ἀλλὰ μὴν Γ —
 φαίη || φαίης ΑΓ — μεγαλωστὶ || μεγάλως τι Α —
 οἶε || οἶη Α — ἀλλὰ πῶς || ἀλλά πως Α — Ἀλκμή-
 νας || Ἀλκμάνας Γ — ἀπέφηε || ἀπέφαινε Γ — ἡγα-
 νάκτησε || ἡγανάκτησεν Γ — [ὁ Γλαῦκος] || habent ΑΓ

c. 20. σοὶ διακρίναι || σου δ. Α — τό τε τοῦ ἐπ. || τότε τὸ
 τοῦ ἐπ. Α — αὐτοῖ || αὐτοῦ Α — ἐπὶ Ἰλιον || ἐπὶ Ἴλιω
 sic Α, ἐπὶ Ἴλιω Γ — τοιῆδε γ' Ὀλυμπίου || Ὀλυμπίου
 τοιῆ δέ γ' Ὀλυμπίου Ω — ὄπον || ἦπον Ω — κόλαξ
 || κόραξ Α — βηχὸς || lac. χὸς Ω —

c. 21. μικρῶ || μικρῶ Ω — αὐτοῖς || αὐταῖς Α — σωφρο-
 νοῦσι || σωφρονοῦσιν Γ — μένουσι || μένουσιν Γ —
 ὑποπτεύης || ὑποπτεύσης ΩΓ — διακρίνης || διακρίνεις
 Ω — παραμετρῆς || παραμετρεις Ω

c. 22. ἐπ' ἐμοῦ || ἐπ' ἐμοῦ Α

c. 23. τάχ' ἂν οὖν φαίης || τάχα δ νῦν φαίης ΑΩΓ — δη-
 μιουργήμασι || δημιουργήμασιν Γ — πεποιημένοις || πε-
 ποιημέναις ΩΓ — ἐποίησε || ἐποίησεν Γ — τὰς γε ἀ-
 ληθεῖς || τ. τε ἀλ. Α —

- c. 24. ὁ σὸς Ὅμ. | om. ὁ A — ἀναβιβάσομαι | ἀναβιβάζομαι
 Ω — ἐκείνος | ἐκεῖνο Γ — χρυσῆ | χρυσῆ Γ —
 Ἀφροδίτῃ | sine ι subscr. Γ — ἰκέλη | εἰκέλη A —
 ὁ γε τοιοῦτος | ὁ τε τ. ΔΓ — ὀβελῶν | ὀβολῶν A
 — ἐφεθήσεται | ἀφεθήσεται A — δὲ ἴνα | δ' ἴνα Γ —
- c. 25. τῷ Ἄρ. | τῷ om. A — ἄλλω | ἄλλως ΑΩΓ — Πριά-
 μου | τοῦ Πρ. ΩΓ — Ἀρτέμιδι ἰκέλη | Ἀρτέμιδ' εἰ-
 κέλη ΑΩΓ — χρυσῆ | χρυσῆ A — οὔρεος | οὔρα Ω —
- c. 26. θεοῖς ἀπείκασε | om. ΑΓ — ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐ | om.
 Γ ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν Εὐ A — ἀπείκασε | εἰκασαί ΑΓ
 — μηδὲν εἶναι | μηδὲ εἶναι A — μέρος τῆς ποιήσεως
 | τῆς ποιήσ. μ. ΩΓ — ἐξαληλίφθω | ἐξαλειλίφθω
 ΑΩΓ — καὶ τὰς ὁμοιώσεις | om. A — εἶπε | ἔφη Γ —
- c. 27. λέγεται | λέγεται ΑΩΓ — τὰς τῶν θ. | om. τὰς A —
 Ἐρμαῖος | Ἐρμαι sic in fine versus Γ — εἰσι π. | εἰσιν
 Γ — αὐτοῖς | om. A —
- c. 28. εὐθύνην | εὐθύνην A εὐθύναν Γ — ἡμύναντο | ἡμύ-
 νατο A — καὶ ἀπομνημονεῦσαι | om. καὶ A —
- c. 29. τοῦτο δυνατὸν | τοῦτὸν sic A — ταῦτα | καὶ ταῦτα
 ΩΓ — ἐκκεχυμένον | ἐκχυνόμενον ΩΓ — συγγέη |
 συγγέει ΩΓ — ὑποκρίνη | ὑποκρίνει Γ — νῦν μὲν |
 om. μὲν Ω — ἐκποδῶν | ἐμποδῶν Ω —

LUCIANI TOΞARIS.

Lectiones codicum Gori. A

Marc. 434 Ω

Vat. 90 Γ c. 1—43 qui est finis Cod. 90 Γ

Vindob. 123 B.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. οὐ γὰρ δὴ | om. δὴ A — νεκροῖς γε | ν. τε? Ω — οὐ
 χ. μὲν | οὐ χ. μόνον Ω — γιγνώσκετε | γινώσκετε
 A — ἀπήγαγον | ἀπήγον ΑΓΒ

- c. 2. εἰς τ. Σκ. || ἐς τ. Σκ. Ω Γ Β — ἀντὶ τ. θ. || ἀπὸ τ. θ.
 ΑΩ — θειάσετε || θεαάσειτε Γ — ὑμῶν θύσετε || ὑμῖν
 οὕσιν θύσετε Γ Β
- c. 3. εἰπέ || εἶπερ ΑΩΓΒ — τί ἄλλο || τι ἄλλο Ω — θεοὺς
 νεν. || θ. εἶναι νενομ. Α — νενομικάτε || νενομικότες
 Ω — ὀλίγον || ὀλίγον Α — ιερεῖοις || ιεροῖς Ω —
 γενναῖα || γενναῖε^α (sic) Α — εἰς τ. π. || ἐς τ. π. Γ —
 μόνων || μόνον Ω — ἐπ' αὐτῶ || ἐν αὐτῶ ΑΩΓΒ —
 διαφεύξονται || διαφυλάξονται Α διαφυλάσσονται Β δια-
 φυλάσσονται Γ —
- c. 4. ὅτι τὸ σεμνὸν || ὅτι γε σ. Β — ἐπὶ τῶ πλῶ || ἐν τ.
 π. ΑΩΓ — ἐς τὸν Πόντον || εἰς τ. Π. ΑΓΒ εἰς τόπον
 Ω — οὐδὲ || οὐδ' Β — καὶ τοῦ Βοσπόρου || ἐκ τοῦ ΒΩ
- c. 5. ᾧ θαυμ. || om. ᾧ Α — κρίνομεν || διακρίνομεν ΑΩ —
 εἴ γε || εἴ τε? Ω — ὥσπερ εἰκὸς ἦν || om. ἦν Ω —
 ἑταίροις γε || ἔτ. τε (sic) ΑΩΓ — ξένοι ἦσαν || ξ. τε
 ἦσ. ΑΩ — οὗτοι δὴ || δὴ οὗτοι Ω — τῆς τύχης || om.
 τῆς Γ Β
- c. 6. Ὀρέσκειον || Ὀρέστιον Γ — τοῦτο μάθημα || τοῦτο μαθ.
 Α τοῦτον μ. Ω — ἕκαστος ἄν || om. ἄν ΑΩΓΒ — ἡ
 Ἰφιγένεια || Ἰφιγένειαν om. ἡ ΑΩ — ἐπὶ τ. ἐτ. || om.
 ἐπὶ Ω — αὐτῶ || αὐτῶν Β — τὴν θύσ. || τὴν in ras.
 Β — πλέοντος || πλέοντες Ω — ἐκκρεμαννύμενοι || ἐκ-
 κρεμαννύμενον Α ἐκκρεμάμενοι Ω — αὐτῶν τρ. || αὐτῶ
 Α — ἀπονήχονται || ἀπενήχοντο Ω — πεποίηκε || πε-
 ποίηκεν Γ — ἀμελοῦντα || ἀθλοῦντα ΑΩ — θατέρω ||
 θεάτρω Ω — τιθέμενον || θέμενον Ω — ἐκείνον ||
 ἐκείνον Α, Ω?
- c. 7. εὐνοῖαν || ἔννοῖαν Α — ἔρωτος || ἔρωτας Ω — ὄπλ.
 εἶη || ὄπλ. εἶναι Ω — ἐπ' ἴσης || ἐπίσης Α — κοινω-
 νήσουσι || κοινωνήσουσιν Γ κοινωνήσι (sic) Ω — καὶ
 μικρόν τι || om. τι Β — εἰ δέ τι || εἰ δε γε Ω? — ἀν-
 τιπνεύσῃ || η in ras. Γ ἀντιπνεύσει Ω? — εἰδῆς || sine
 ι subser. Γ — ἄν τις || ἄν τι ΑΒ — σεμνύναιτο || ση-
 μνύνετο Γ — αὐτοῖν || αὐτῶν ΑΩΓΒ — φιλία || φία

- (sic) A — φωνῆ || φωνεῖν Ω — λέγη | λεγῆ^{εἶ} (sic) Γ
λέγηι B —
- c. 8. ὦ || om. Γ — Σχύθαι || οἱ Σχ. Ω — πιθανώτατοι ||
πιθανότατοι B — γινώσκοντα || γινώσκ. A — ἐπέδειξας
|| ἀπέδειξας Γ — ὄρεστέω || ὄρεστίω Γ — τραύματα ||
γράμματα Ω — ᾠήθην ἄν || om. ἄν A — ποτε οὕτω
|| οὕτω ποτὲ ΩΓΒ — ἀξένους || ξένους ΑΩΓΒ — ἔχ-
θρα || ἔχρα Ω — μηδὲ || μὴ ΩΓ — ἐπαναιρεῖσθαι ||
ἐπανηρῆσθαι ΑΩ —
- c. 9. τὰ ἄλλα || τᾶλλα Ω — ἡμεῖς || ἡμῖν^{εἰς} (sic) Γ — πολὺν
|| πολλοὶ Ω — πλείων | πλείω A — κατανερόηκα ||
νερόμικα ΑΩΓ — συγγινομένους || συγγενομ. ΩΒ —
μοι || om. Ω — τᾶργα | τᾶργα A — οὐ κατ' ἀξίαν
|| om. οὐ B — τῶν λόγων || τῶν ἄλλων ΑΩ — τοὺς
λόγους δραπετεῦτε || τοὺς φίλους δραπετεῦτε A τοὺς
φίλους δραπέται Ω (augetur magis magisque huius
codicis neglegentia) — δεικνύωσιν | δεικνύουσιν Ω —
ἐκποδῶν || ἐκ ποδῶν A — ἀποπτάμενοι || ἀπατώμενοι
Ω — διηρημένα || διηρημένα ΑΩΓ διηρημένα B —
λειπόμεθα ἐν || λειπὲν Ω — τοσοῦτῳ || τοσοῦ-
τον ΓΒ —
- c. 10. γ' οὖν || γοῦν A — ποιῶμεν || ποιῶμεν ΑΓ — ἐάσωμεν
|| ἐάσομεν Ω — τὴν Θησ. | τῆς Θ. Γ — Πειρίθου ||
Περίθου Γ — ἐταιρείαν || ἐταιρίαν ΩΓ — διηγησάμενοι
|| διηγησώμεθα B correct. ex διηγησάμενοι — ὀπότερος
ὀπέτρος Ω —
- c. 11. ἔστι | ἔστιν Γ — εὐστόχους || εὐστόχως Ω — τε-
τηγημένους || τετηγημένως Ω — παρεσκευασμένῳ τοὺς
λόγους || παρεσκευασμένῳ, om. τοὺς λόγους ΑΩ —
τῶν Σκνθῶν || om. τῶν ΑΩ — ὀπόσῳ || ὀπόσα ΑΩ
— τοσοῦτῳ || τοσοῦτον ΑΩ — εὐπορώτερος | εὐπ.
ἄν A — δόξειεν ἄν || δόξειε, om. ἄν A, ἄν δόξειε ΩΓΒ
— εἰ ἀμείνους || om. εἰ Ω — τραύματα || τὰ πράγ-
ματα Ω — ὀπόσαι ἰχ. || καὶ ὀπ. ἰχ. Ω — ἐκατέρῳ ||
ἐκατέρως ΑΩΓΒ — κάμοι || καὶ μοι ΑΩΓ — ἄλλ'
ἐπομ. || ἀλλὰ ἐπ. ΑΩΓ — ἄλλως γ. | ἄλ. γ. ἄν ΓΒ

- πλάττειν || πράττειν ΩΓΒ — δέ || δαί Β — θεῶν . . .
 || sine lacuna ΓΒ — φίλιος || φίλος Α
- c. 12. ἴστω || ἔστω Ω — παρ' ἄλλων || παρὰ ἀλ. Ω — πρὸ
 πολλοῦ || πρὸ πολλῶν ΑΩ — ἔδειξε || ἔδειξεν Γ —
 Σαμίων τῶν πολλῶν ἀμείνων || ἀμ. Σ. τ. π. ΓΒ — ἐς τ.
 ἀλ. || εἰς τ. ἀ Ω — Δ. δὲ || om. δὲ Ω — τῷ Δ || om. τῷ
 Α — Λύσωνος || Λυσίωνος Γ — περὶ ἑαυτὸν || περὶ
 αὐτὸν ΑΩ(?) — ἰ Ἀγαθ. || om. ὁ Ω — ἐξητάζετο ||
 ἐξετάζετο Ω — εἶχε || εἶχεν Γ — κατέλιπεν || ἀπέλιπεν
 Ω — μετ' ἐκείνων || μετ' ἐκείνων Ω
- c. 13. ὁ ἄθλιος || om. ὁ Β — ἐπιφανοῦς || ἀφανοῦς Ω —
 γραμμάτια || γραμματεῖα Γ — αὐτῷ π. τ. γυν. || π. τ.
 γ. αὐτῷ Γ — τοῖς νέοις || ἐπὶ τ. ν. Γ — ἐπιμηχα-
 νῶνται || om. ἐπὶ ΒΓ — τὸ πρῶτον || τῷ π. ΑΩ —
 νομίζοντας || νομίζονται ΩΓ — ἄχρι || ἄχρις ΑΩ —
 ἡ Χαρίκλεια δὲ || ἡ Χ. μὲν Ω — μή τι || μή τοι Ω
 μί' et ras. (antiqua m. πως) Β μή ποι Γ — ἀντεῖποι
 || ἀντεῖπη Ω ἀντεῖπη Γ — ἀλλὰ τεχν. || ἀλλὰ καὶ τ.
 ΓΒ — τεχνίτις || τεχνίτις Α τεχνίτης Ω — μετὰ μικρὸν
 || κατὰ μικρὸν Ω — καὶ τῷ || καὶ τὸ Γ — παρεσκεύ-
 αστο || κατεσκεύαστο Β
- c. 14. πολ. ἤδη || om. ΑΩ — περιέχουσα || περισχουσα? Β
 — διαπείρασα || διαπήρασα Β — ἐκεῖνα || om. Ω —
 γραμμάτια || γραμματεῖα ΓΒ — ὡς ἀπαγ. || om. ὡς Α,
 ἐπάξει om. ὡς Ω —
- c. 15. καὶ || om. ΑΩ — ἀλώσεσθαι || ἀλώσεως Α — ἐπιστα-
 μένης || παρισταμένη Ω — προσδραμεῖν || προσλαβεῖν
 Β — ἀρέσειε || ἀρέσκη Ω — καὶ ἄσαι || om. καὶ ΑΩ
 — κύειν || κύει Ω — φυλάττεσθαι ὑπὸ τάνδρὸς λεγ.
 || φ. ὑπὸ τοῦ ἀνδ. λ. Α φυλάττεσθαι λέγουσα ὑπὸ
 τοῦ ἀνδρὸς Ω — οἴός τε || om. τε Α — εἰσέπεμπε
 || εἰσέπεμπεν Γ — ἐπεβοᾶτο || ἐπεβοῦντο? Ω — ἐθε-
 λήσειε || ἐθελήσει ΓΒ — γενόμενος . . . ἄλλον τινὰ ||
 om. Α —
- c. 16. ἀπολ. αὐτὸν || om. Ω — νεανίσκον || νεανικὸν Α —
 ὡς ἔχει || ὡς ἔχειτο Ω ὡς ἔχοι ΓΒ — ἀντεραστὴν ||

- ἀντεργάτην Ω — οὐ || οὐχί Ω — μόνον τ. φιλ. αὐ-
 τὸν | μόνον αὐτὸν τ. φ. Γ — εἶχε | εἶχεν Γ — ἦν
 | om. Ω — ἄρτι | αὐθις ΓΒ — γραμματία | γραμ-
 ματεῖα ΓΒ — ἐπικαλαμησόμενοι | ἐπικαλαμησόμε-
 νοι ΑΩ —
- c. 17. αὐλειον | αὐλιον ΓΒ — ἀποκλείειν | ἀποκλίνειν Γ
 ἀποκλύειν Ω — Δημώνακτα | Δειμώνακτα Ω — εἰς
 | ἐς Ω — ὑπεξέρχεται | ὑπέρχεται ΑΩΓ — ἐργα-
 σμένος | ἐργασάμενος Γ — διεβεβόητο | διαβεβόητο Ω
 — βασιλεῖ | βασιλεὺς Ω — Γύαρον | Γύαριν Ω — εἰς
 αἰε | ἐς αἰε Ω
- c. 18. τᾶλλα | τὰ ἄλλα ΑΓ τᾶλλα Ω — συνεισηλθεν | συν-
 ἦλθεν Ω — αὐτὸς αὐτοῦ | om. αἰτοῦ Ω — ἀπο-
 φέρων | φέρων Ω — νοησ. τε | om. τε Ω — ἐθερά-
 πευσε | ἐθεράπευε ΩΓ — ἀλλ' αὐτοῦ | ἀλλ' αὐτὸς
 Ω — τὸν φίλον | om. τὸν Ω — ἔργον φίλον | φ.
 ἔργον Ω — ἔτη γὰρ | ἔτι γ. Γ — ὦ Μν. | om. h. i.
 ΑΩ — ἔλεγες || ἐλ. ὃ Μνήσιππε ΑΩ — πλὴν οὐν ||
 πλὴν δὲ Ω πλὴν, om. οὐν ΑΓ —
- c. 19. καὶ ἄλλον ὦ Ι. || ὦ Ι. κ. ἄλλον ΑΩ — αὐτὸς ἔωρ.
 || αὐτὶ ν ἔωρ. Ω — πλεῖν | ἦν Ω — ἔφη || ἔφην Ω
 — Πλειάδος | Πληιάδος ΑΩΓ — καὶ τὸν Εὐθ. || om.
 καὶ ΩΓ — Δάμωνα || Δάμμωνα Ω — Σικ. εὐτυχῶς
 διαπλεῦσαι || διαπλ. Σικ., om. εὐτυχῶς Ω — Ἰονίω ||
 Ἰωνίω Ω — ἐπλεον | om. Ω — λέγοι || λέγη Ω —
 στροβίλους || στροβόλους Ω — ἐπισυρομένους || ἐπι-
 συρομένας Α — εἰς τ. || ἐς τ. Γ — θάλατταν || θά-
 λασσαν ΩΓΒ — ἐς ὃ || εἰς ὃ Β — ἐπὶ κεφαλῆν || ἐπὶ
 τὴν κ. ΩΓΒ — ἐς τὸ π. || εἰς τὸ π. Ω — τὸν ἀθλ.
 || om. τὸν ΑΩΓΒ — οὐν || om. ΑΩ —
- c. 20. εἰς τὴν || ἐς τ. Β — θάλατταν | θάλασσαν ΑΩΒ —
 Δάμωνα || Δάμμωνα Ω — καὶ τὴν ἀποβ. || om. καὶ
 Ω — ἐκπεσόντα | ἐμπεσόντας Ω — ἐς πελ. | εἰς π.
 ΓΒ — κοινωνήσας | κοινωνήσαντας Ω — τὸν ἦχον
 | τοῦ ἦχ. Ω — τὴν ἀπογ. || καὶ τ. ἀ. ΓΒ — προ-
 ἀπόληται | προαπόλληται Ω προαπολεῖται ΓΒ — μά-

- φοις || μάθης A — τούτον φίλον || om. φίλον Ω —
 διηγησάμην || διηγησαίμην Ω
- c. 21. ἀπόλλοντο || ἀπώλοντο Ω — τις || τίς B — ἔτι και
 || om. ΑΩ — Ἀθήνησιν || ἐν Ἀθ. Ω — τὸν μὲν || om.
 ΑΩΓΒ — και ἀπονηχ. || om. και Ω
- c. 22. μετὰ δὲ || μ. δὴ B — ἄλλον || ἄλλο ΑΩ — χείρονα
 || χείρον ΑΩ — Χαριξένω || Χαριξείνω ΑΩΓ — Σι-
 κωνίω || Συκιῶνι Ω — αὐτὸς ὦν || ὦν αὐτὸς ΑΩ
 — τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως || ἴσως τ. μ. ἄλλοις Ω —
 γελοίας || γελοίους ΓΒ γελοία Ω — τосαῦται || τοιαῦτα
 ΩΓ — ἐν αὐτῇ || ἐν αὐτῷ Ω — ἀπολείπω || ἀπολίπω
 Γ — γηρωκομῆν || γηρωκομῆν ΑΩΒ — Χαριξένω ||
 Χαριξείνω Α — παρ' αὐτοῦ || π. αὐτοῦ ΩΓΒ —
 μήτηρ || πατήρ ΑΩ — πρεσβύτις || πρεσβύτης ΑΩ
 πρεσβύτις Γ — πάθη || πάθοι Ω — και τὴν || om.
 και ΑΩΓ — μερίδα φησὶν || φ. μ. Β — Χαριξενος ||
 Χαριξείνος ΩΓ — Εὐδαμίδα || Εὐδαμίδα sine i subser.
 Β — ὑπὸ τοῦ νεκροῦ || om. τοῦ Ω —
- c. 23. ἐπιβιούς || ἀποβιούς Ω — αὐτοῦ || αὐτοῦ μερίδα Ω
 — εἶχε || εἶχεν Γ — ἐκείνον μερίδα || om. μερ. Α —
 αὐταῖν || αὐταῖς ΑΩ — ἡμέρας ἤξιωσε || ἤξιωσεν ἡμέρ.
 Α ἤξιωσε ἡμ. Ω — καλός || καλῶς ΓΒ — Εὐδαμίδαν
 || Εὐδαμίδα Ω — ἐπ' αὐτοῖς || ἐπ' αὐτῷ? Ω om. ἐπ'
 Α — εἰ και μὴ || εἰ μὴ και ΑΩΓΒ —
- c. 24. Χαρμόλεω || Χαρμολέον Α Χαρμοκλέον Ω — Μασ-
 σαλήθεν || Μασσιλήθεν Ω — πρεσβεύοντι ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος || om. ΑΩ — τὸ ἡμισυ τὸ δεξιὸν || τὸ ἡμιτο
 δέξιον (sic) Ω — τὸν ὄφθ. || om. τὸν Ω — παλλώ-
 βητον || πανλωβ. Γ — μορμολύκειον || μορμολύκιον
 Β — οὕτως || οὕτος ΑΩΓΒ — τοιαύτην αὐτῷ || αὐτῷ
 τ. ΑΩ — ὅτεπερ || ἔτε Ω — οὕτω || οὕτως Ω — και
 ἐπει || om. και ΑΩΓΒ — ὀκτωκ. || και ὀκτωκ. ΩΓΒ
 — ὀκτωκαιδεκαέτις || ὀκτωκαιδεκέτις Β — ἀγενῶν ||
 ἐγγενῶν Γ — οὕτως || οὕτω ΑΩ —
- c. 25. ἀπορήσεις || εὐπορήσεις Ω — εὐρήσει || τινα εὐρήσειν
 Α τινα εὐρήσει Γ εὐρ. τινὰ Β — οἰκίαν || οἰκίαν Α

- τὴν φιλοτ. | om. τὴν B — ἐγὼ | om. Ω — Κυδιμάχην | Κυδαμάχην Ω — ἐς τὸν θ. | εἰς τ. θ. ΩB — προσῆλθε | προσῆλθεν A — πάντη | πάντη B — τὸ ἀπ' ἐκείνου | ταπεκείνου A
- c. 26. καταφρονεῖ | καταφρονῶν Ω — οἶεται | οἴχεται ΑΩ — τούτων | τούτων Ω — αὐτὸν | om. Ω — καὶ ἡ τύχη | om. καὶ ΑΩ — αὐτὸ | αὐτὸς Ω — ὁ πατὴρ εἰς τὸ βουλ. | εἰς τὸ βουλ. ὁ πατὴρ A om. ὁ Ω — τοῦ πάππου | om. τοῦ Ω — μέλανα | μέλενα A — βουλευτὰς | δικαστὰς Ω — συνέδριον | βουλευτήριον Ω — τοιαῦτα | τοσαῦτα Ω — ἔλεγε | ἔλεγεν Γ — Σκυθῶν | τῶν Σκυθῶν Ω
- c. 27. ἐς τὴν | εἰς τὴν ΑΩ — ἀσκούμενος | διαρκούμενος Ω — ἐς τ. Α. | εἰς τ. Αἴγ. ΑΩ — ἀνεπεπλεύκει | ἀναπεπλεύκει ΩΓB —
- c. 28. συνεισῆλθε | συνεισῆλθεν Γ συνῆλθε A — ἐς τὸ | εἰς τ. AB — Ἀνουβίδειον | Ἀνουβείδιον ΑΩ Ἀνουβίδιον B — τὸν θ. | τὴν θ. Ω — τε φιαλ. | om. τε Ω — χρυσοῦν | χρυσὸν Ω — κυνοκεφάλους | κεκρυφάλους ΑΩ — κατέθεντο | κατέθετο Ω — ἀπεμπολῶντες | ἀπεμπολοῦντες ΩB — ἅπαντα | ἅπαντες Ω — φώρια | φώρια B — Ἀνουβίδειον | Ἀνουβείδιον Ω Ἀνουβίδιον B — ἡγοῦντο | ἡγοῦτο Ω — εἰ συνέπιόν ποτε ἢ συνειστιάθησαν αὐτῶ | εἰ συνέπιον αὐτῶ ἢ συνειστ. ποτε A εἰσὶν ἐπὶ αὐτῶ οἱ συνειστ. ποτε Ω — ἢ συνειστ. | εἰ συνειστ. B
- c. 29. μιαιώτατος | μιαιώτερος A — ᾤετο | ᾤετο γὰρ B — εἰ δὲ ἀπ' | εἰ δ' ἀπ Ω — ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖτο | ἐπὶ τούτων μισοῖτο Ω — ὑπενόσει | ὑπονοήσει Ω — ἀποτείνειν | ἀποκτείνειν Ω — τὰ σκέλη δυνάμενον | δυνάμενοι τὰ σκ. Ω — κατακεκλεισμένα | κατακεκλειμένα ΓB — πεπεδημένη | πεπη(?) δημένη Ω — στενοχωρουμένων | στενοχωρημένων B — πάντα | ἅπαντα ΑΩ — ἐκείνων | ἐκείνω Ω — τὴν δαιταν | om. τὴν ΑΩ
- c. 30. μηδὲ σῖτ. | μὴ σ. A — Δεινομένους | Δεινο? Ω —

- ἀνεβόησε || ... ν Γ — ἀπαγαγὼν || ἀπάγων ΑΩΓ —
 συμπεπιλημένην || om. συμ. ΑΩ — αὐτὸν || αὐτὸν Ω
 — ἰλιγγιάσαντες || εἰλ. Γ — ἐκτερουχωμένα || ..τρι. . Ω
- c. 31. καταβαλὼν || καταβάλλον Β — αἰτῶ || αὐτῶ Β —
 παρῆν || συνῆν ΓΒ — στιβάδιον || στάδιον ΑΩ — ὑπο-
 βαλόμενος || ὑποβαλλόμενος ΩΓΒ — ῥᾶον || ῥάδιον ΑΩ
- c. 32. φαρμάκων || φαρμάκου Ω — δεομένων || λεγομένων
 ΑΩ λελυμένων ΓΒ — εἰς τὸ || ἐς τὸ ΓΒ — καθευ-
 δήσει || ...δήση ΑΩ ση Β —
- c. 33. αὐτοὺς δυστυχοῦντας || δ. αὐτ ΩΓ — ῥίνης || ὄτης
 (sic) Ω — εὐπορήσας || εὐπόρησε ΑΩ — ἧ̇ ἐδέδεντο
 ἐξῆς, || ἧ̇ ἐδ., ἐξῆς Α — διειρομένων || διειργομένων ΑΩ
 — ἐδύνατο || ἐδύνατο Ω — ἐπει δὲ || ἐπειδὴ Ω —
 ἐπ' ἐκ. || ἐπ' in ras. Β — μεταστειλάμενοι || μεταστη-
 λάμενοι Γ — ἀλλ' οὐκ || om. οὐκ Α, ἀλλὰ om. οὐκ
 Ω — τὸν Δημήτριον δὲ || τὸν δὲ Δ... ΑΩ — και
 πάνν || om. και ΑΩ — παρ' αὐτοῦ || παρ' αὐτοῦ ΑΓ
 — δις τοσαύταις δὲ || δ. τοσαύτας δὲ Α δις δὲ το-
 σαύταις Ω
- c. 34. τὰς αὐτοῦ || τὰς αὐτοῦ Β — ᾤχετο ἀπιῶν || om. Β —
 πρὸς τὸν Ἄντ. || om. τὸν Ω — αὐτὸς δεῖσθαι || αὐτὸν
 δ. Ω — ἐκείνῳ || ἐκείνου Ω — τῶν πραγμάτων αὐτῶ
 || αὐτῶ τ. π. Γ — γεγενημένων || γεγενημένῳ Ω —
 προδιεβεβλήκεις || προεβεβλήκεις ΑΩ — αὐτοὺς || αὐτὸς
 Ω — ἄν σοι || ἄνω ΑΩ — μὲν οὐδὲν || μὲν μηδὲν
 Α μηδὲν om. μὲν Ω —
- c. 35. σοι || σὺ Ω — ἐρεῖς || ἐρῆς Α — πάθοις || πάσης Ω
 — ὄρ. μὲν || om. μὲν Α — φαινόμενος || om. Ω —
 εἰ ἀποτμ. || om. εἰ Ω — ἀποτμηθεῖς || ἀποτμηθειῆν
 ΩΓ — ἐπειδὰν || ἐπειδ' ἂν Β — φθέγγεται || φθέγγεται
 Ω — προσδοκῆσης || προσδοκῆσεις ΩΓ — τοιοῦτο ||
 τοιοῦτον Ω — ἐπέδωκε || ἀπέδωκε Ω — θυγατρὶ ||
 om. ΑΩΓ' — ἧ̇ και || om. ἧ̇ ΑΩΓ'Β — δεδησόμενον ||
 δεθησόμενον Α — ἐπὶ προδήλῳ τῶ || om. ΑΩ —
 μικρὸν ὑστ. || τὸ μικρὸν ὑστ. ΑΩ — εὐτελῆ || ἀτελῆ
 Ω — μεγαλοργὸν || μεγαλοεργὸν Γ

- c. 36. *καὶ πολέμους* || *om.* ΑΩ — *ἔστι* || *ἔστιν* Γ — *οὐδ' ἄν* || *om.* ἄν ΑΓΒ — *γὰρ δεήσει* || *δὲ δ.* Α — *ἐπιόντας* || *ἐπιόντες* Ω — *βεβαιότατα* || *δικαιοτάτα* Α — *ὄπλον ἄμαχον* || *ἀμ. ὄπλον* Ω —
- c. 37. *οὐδ' εἰ* || *οὐδὲ* *om.* εἰ ΑΩ *οὐδὲ εἰ* ΓΒ — *ἦν* || *ἦι* Β — *μνηστεύμενοι* || *μεμνηστευμένοι* Ω — *συνθῆκαι* || *συνθεῖναι* Ω — *ὄρκος ὁ μέγιστος* || *ὄρκοι μέγιστοι* Ω, *ὄρκος μεγ.*, *om.* ὁ Α — *ἀφ' οὗ γὰρ ἄν* || *om.* ἄν ΩΓΒ — *ἐντεμόντες* || *ἐνταμόντες* Ω — *ἐνσταλάξωμεν* || *ἐνστάξωμεν?* ΑΩ — *τὸ μετὰ τοῦτο* || *om.* τὸ Ω — *μετὰ τοῦτο* || *μετ' αὐτὸ* Γ — *ἐς τ. σ.* || *εἰς τ. σ.* Α — *μοιχευομέναις* || *μηχευομ.* Α — *ἰσχυρὰν* || *ἰσχυρὸς* Ω
- c. 38. *πρότερον* || *om.* Ω — *ὄρκον τὸν ἡμέτερον* || *ἡμετ. ὄρκον*, *om.* τὸν ΓΒ — *Σκυθικῶν* || *Σκυθῶν* ΓΒ — *οὐ πάνυ* || *πάνυ* *om.* οὐ Α, *οὐν π.* Ω — *σου* || *σοῦ* Α — *ὀμνύοντος* || *ὀμνύντος* ΑΒ — *ἐδεόμην* || *ἐδέημην* Ω — *τῶν θεῶν* || *om.* τῶν ΓΒ — *ἐπωμόσω* || *ἐπομόσω* Α — *οὕτως* || *ὁμως* Ω — *ζωῆς τε* || *om.* τε ΑΩ — *ὀμνύωμεν* || *ὀμνύομεν* Β — *τὸν μὲν* || *om.* μὲν Ω — *ζωῆς αἴτιον* || *αἰτ. ζ.* Ω — *ἰστὸν* || *ἴστὸν* Α *ἰστὸν* Ω — *κόνειον* || *κόνιον* ΓΒ — *δὲ* || *om.* Ω — *σοι* || *om.* Ω —
- c. 39. *Τετάρτη μὲν* || *τ. μ. οὐν* Ω — *Ἀμιζώκη* || *ἀμαζώκη* Γ — *συνεπεπώκεσαν* || *συνεπεπώκεισαν* Α — *προϊδομένοις* || *προειδομένοις* ΑΩ — *ἐπισπεσόντες* || *ἐπιπεσόντες* ΓΒ — *τρέπουσι* || *τρέπουσιν* Α — *κτείνουσι* || *κτείνουσιν* Α — *ἔφθη* || *ἔφη* Ω — *οὐκ οἶδα ὅτι* || *οὐκ οἶδα εἴ τι* Β — *ἢ τε λεία* || *ἢ τελεῖα* ΩΓ *ἢ τε λεία* Β —
- c. 40. *Ἀμιζώκης* || *Ἄμαζ.* ΩΓ — *ὑπεμίμησκε* || *ὑπεμμέν.* Α — *τοῦ... κύλικος* || *τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος* ΓΒ — *μελλήσας* || *μελήσας* ΑΩΒ — *ὄρμησαν* || *ὄρμησε* Α — *τὸ Ζίριν* || *Ζηρίν* ΑΩ *Ζίριν* Γ *τὸν Ζίριν* Β — *δὲ ἦν* || *δ' ἦν* ΩΓ — *ὑπ' αὐτῶν* || *παρ' αὐτῶν* Ω — *ἀπήτει* || *ἀπήτει* Ω — *λάβοι* || *λάβη* ΑΩΓ *λάβη* Β — *εἶχον* || *εἶχε* ΑΩ — *ὑποτελέσαι* || *ἀποτ.* ΑΩ — *δ τι*

ἄν || εἴ τι ἄν Ω — θέλης || θέλοις Ω — εἰ βούλει δὲ ||
 εἰ δὲ βούλει Ω — ἐμὲ ἀντὶ τοῦτου || ἀντὶ τούτου ἐμὲ
 Ω — λαβὼν || om. ΑΩ — ὁ δὲ Σ... φίλον || om. Ω
 — Ζίρην || Ζήρην Α Ζίρην Β — ἤτησεν || ἦτις λαβεῖν
 Β — Ἀμιζώκην || Ἀμαζώκην Ω

c. 41. Σκύθας || Σκύναι Α — ἠττάσθαι ἐνόμιζον || ἐνομ. ἦτ.
 Β — ἦν π. ἡμῖν || om. Ω — ἦ... πίστις || om. ἦ ΑΩΓ
 — τοὺς Σαυρ. || τὸ Σ. Α — Σαυρ. δὲ || om. δὲ ΑΩ
 — Ἀμιζώκης || Ἀμαζ. Ω — δημοσία || δημοσία sine
 acc. Β

c. 42. καταριθμήσασθαι || om. Α καταριθμησθαι Ω — αὐτοῖς
 || αὐτ? Α — εἶπε || εἶπεν Γ — ἐπανῆκε || ἐπανῆκεν Γ
 — μηχανᾶσθαι || μηχανᾶσθε Ω —

c. 43. δ' οὖν || γ' οὖν ΩΓΒ — ἄλλον || ἄλλο Ω — Ἀμι-
 ζώκον || Ἀμαζ. Ω — ἐσπάρατε || ἐσπάρασε ΑΩ —
 ἐπιπίπτει || ἐμπίπτει ΑΩ — διεύρων || διεύρων ΑΩ
 — τοσοῦτον || τοσοῦτοι Β — πάντες om. Ω (finis cod.
 Vat. 90 Γ)

c. 44. Μαζαίας || Μαξαίας Ω — Λευκάνορος || Νικάνορος ΑΩ
 — Βοσπορανοὶ || Βοσπορηνοὶ Α Βοσποριμοὶ Ω — ἐν
 τῷ δειπνῷ || ἀμφὶ τ. δ. ΑΩ — Μαζαίαν || ἀμαζαίαν
 Β — οὖν || om. Ω — Λαζῶν || ἀλαζῶν Α — Ἀδύρ-
 μαχος || ἀδήμαρχος Ω — ὧς τις || ὅστις ΩΒ — ἔχει
 || ἔχοι Β —

c. 45. πλούτους || πλούτου Ω — ἐρομένον || ἐρ. δὲ Ω —
 Πόσα δὲ || om. δὲ Ω — καλοὶ || καλὸ Α — καὶ ἀγα-
 θοὶ || om. Β — ἄλλω || ἄλλοι ΑΩ — Σκυθῶν || Σκυθ.
 τῶν πολλῶν Ω — ἀδύρμαχος || ἀδήμαρχος Ω — ἀπά-
 ξειν || ἐπάξειν Ω — ἐς τὴν Μ. || παρὰ τὴν Μ. ΑΩΒ
 — παρὰ τοὺς Μάχλυας || ἐς τ. Μ. ΑΒ ἐς τὴν Μαχ-
 λύαν Ω —

c. 46. κατεφρόνει Α || lacuna Α — Μάχλυϊ || μαχλύνν? ΑΩ
 ἢ ὕβρις || om. ἦ ΑΩ — ὄλος || ὄλωσ Ω

c. 47. διελώμεθα || διελόμεθα Β — ἔφη ὁ || om. Ω — Λογ-
 χάτης || Λογχατοῦ? Ω — ἐγὼ μὲν || ἐγὼ μὲν οὖν Ω
 — Ἀρσακόμα || Ἀρσάκην Ω, Ἀρσακίην Α in margine

- Ἄρσακομα — τοῦ Λευκάνορος | τὴν Α. Β — τὴν
 νυμφ. | om. τὴν Ω — οὕτω | om. ΑΩ — στρατιᾶς
 | στρατείας ΑΩΒ — μετὰ τοῦτο | μ. ταῦτο Ω — ὄν-
 των οἰκείων | οἰκ. ὄντ. ΑΩ — ὁ Μακέντης | om. ὁ
 Ω — ἐπὶ τοὺς Μάχλνας | ἐπὶ τῆς Μαχλίνας Ω — ἰκπό-
 της | ἰκπότου Ω — Ἄρσακόμας | Ἄρσαμόλας? Ω —
- c. 48. ἤψησεν | ἔψησεν Α — παραγαγὼν | παράγων Ω —
 ἀγκώνων | ἀγκόνων Α — ἢ πεζοὺς | om. ἢ ΩΒ —
 οὖν | γοῦν ΑΒ — ἐπὶ τῆς βύρσης | ἐπὶ τῆ βύρση Ω
 — πολὺ πλῆθος | om. ΑΩ — τοιοῦτον | τοιοῦτο Β
 — συμμειναι | συμβῆναι ΑΩ — βεβαιοτ. τέ | om.
 τε Ω —
- c. 49. ἐς τ. | εἰς τ. Α — φησὶν | φησὶ Α — ἤκειν | ἤκει Α
 ἰδία | ἴδια Β — ὑμῶν | om. Ω — τραχῶνος | τράχω-
 νος Α — ἰδία | ἴδια Β — αὐτὸν | αὐτῶν Ω —
- c. 50. μηνύσω | μηνύω Β — μηνύσω σοι | μηνύσωσι Α —
 ἤδη ἡμέραν | ἡμ. ἤδη Β — προτ. αὐτοῦ | π. αὐτὸς
 Ω — ἐστὶν ὁ ἐλαίνων | ὁ ἐλαίνων ἐστὶν Β —
 ὑπόσχοιο | ὑπόσχοι Ω — οὐδὲ τ. ἀλ. | οὔτε τ. ἀλ. ΑΩ —
 περιδεῆς | περιδιῆς Α — ἐγνώ | ἐγὼ Ω — ἄλλως |
 ἄλλους Α — ἢ μὴν | ἢ μ. Α — ἀπαρτίσεσθαι | ἀπαρ-
 νήσασθαι ΑΒ — γινομένων | γενομένων Α — ἀλλ' |
 ἀλλὰ ΑΒ — Ἄρεος | Ἄρεως Β — ἐς τὸν νεῶν | εἰς
 τ. ν. Ω — ἀπέστησαν | ὑπέστησαν Β — λέγων | λόγων
 Α — καταλελοίπει | καταλελοίποι Ω — δίωξις | διώ-
 ξεις Α — ὅτε | ὅτι Ω —
- c. 51. γενόμενα | γινόμενα Ω — ἐς τ. Μ. | εἰς τ. Μ. ΑΩ —
 ἀγγελίας αὐτοῖς | αὐτ. ἀγγ. Β — ἦπ. δέ | om. δέ Β
 — σὺ μὲν | om. μὲν Ω — παραλάμβανε | om. παρα
 Ω — οὕτως | οὕτω Β — προσάξει | προσάξεις Α —
 οὔσαν | om. Ω — τῆς Μ. | om. τῆς Β — ἀδ. τῶν
 | ἀδ. τὰ ΑΩ — ὡς Εὐ. | ἐς Εὐ. ΑΒ — ἔλεγεν | om.
 Ω — εἰκὸς | om. Ω — διὰ ταῦτα | διὰ πάντων Ω
 — Μαστ. | καὶ ἐδόκει Μαστ. Β —
- c. 52. μένειν τε | μένειν τε καὶ Ω — ἕης | ἦεις Β — ἐπὶ
 τὸν Βοσφ. | τὸν om. Β — ἰππεῖ | ἰππεῖς Β — μοι |

μον Ω — ἄγοις || ἄγεις Ω — κατέλαβεν || καταλάβοι
 Ω — ἀναπηδήσας || ἀναποδίσας Ω — ἀλλ' ἀποτρ...
 ὄρη || om. Ω — ἀλλ' ἀποτρ. || ἀλλὰ προτραπό-
 μενος Β —

c. 53. τῷ Ἄρσ. || αὐτῷ Ἄρσ. Ω — ἐμοί || ἐμοῦ Ω — τούτοις
 || om. Ω — ὥσπερ ἂν εἰ || om. εἰ ΑΩΒ — ποιοῦμεν.
 || ποιοῦμεν Ω — ὑπὲρ ὄλου || ὑπὲρ τοῦ ὄλου ΑΩ —
 τοῦ σωμ... τοῦ ὄλου || om. ΑΩ — ὑπὲρ ἑαυτοῦ || ὑπ.
 αὐτοῦ Β — οὕτως || οὗτος Ω

c. 54. εἰς μ. || ἐς μ. Α — ἐς τ. Σκ. || εἰς ΩΒ — πανδημεί
 μὲν || om. μὲν ΑΩ — ὁ Ἄδ. || om. ὁ Ω — ὑπεμέ-
 νομεν || ὑπεμείνομεν ΑΩ — προσιόντας || προιόντας
 Ω — προεπαφέντες || προεπαχθέντες Ω — ἀλλ' ἀναχ.
 || ἀλλὰ ΑΩ — οἰστῶν || οἰστῶν Β ἰστῶν (?) Ω —

c. 55. καὶ ὁ Δ. || om. καὶ ΑΩ — στυρακίῳ εἰς τὸν μηρὸν
 || πυρακτωθεῖς τὸν μηρὸν ΑΩΒ — ἅπεισι || ἅπασι
 Ω — προσβαλὼν || προβαλὼν Ω — μετὰ πολὺν || μετ'
 οὐ πολὺν δὲ ΑΩ — ὥστε ἐκρατοῦμεν || ὡς ἐκρ. Ω —

c. 56. εἶεν || om. Ω — ἀπιστοίη || ἐπισταίη ΑΩ — εἶναι ||
 om. Ω — ὄρα || ὄρα Β — ἦ || εἴη ΑΩ — ἀποτρέ-
 ψεις || ἀπορρίψεις ΑΩ — ἀφέτοις || ἐφέτοις ΑΩ —
 λόγοις || λογισμοῖς ΑΩ — γε || με ΑΩ — εἰς τ. Β || ἐς
 ΑΩΒ — πειστέον || πιστέον Β — νομοθετοῦντι || νο-
 θετοῦντι Ω —

c. 57. δ' ἄκουσον || δὲ ἀκ. ΑΩ — ἐπιθυμία || ἐπιθυμία Β —
 Ἄμαστριν || gas. in in Β — προσβολῆ || προβολῆ Ω —
 πλέουσιν || προσπλ. Β — εἰς αὐτήν || ἐς αὐτ. Β —
 ἡγοράζομεν || ἡγοράζαμεν (sic) Α — εἰς ἐκ. || ἐς ἐκ. Β
 — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΑΩΒ — ὀπόσα || ὄσα Ω —

c. 58. ἔσκοπ. δὲ || om. δὲ Ω — παρεμυθεῖτο || παρεμυθοῦτο
 Ω — τοιοῦτον || τοιοῦτο Β — ἱκανῶς || ἱκανὰς Ω —
 παρεκ. ἐκ τ. λ. || ἐκ τ. λ. παρεκόμισεν Β — καλῶν
 νεανίσκων || καλ. καὶ νεαν. Ω — πένητα σεαυτὸν ||
 σαυτὸν π. ΑΩ —

c. 59. τῆς μάχης || τ. τύχης Ω — φέρων || om. ΑΩ

- c. 60. κράνος || κράτος Ω — ἐπέθηκεν || κατέθηκεν ΑΩ(?)Β
 — προεπεθνήκειν || προεπεθνήκειν Β — ἤδη || om. Ω
 — ἐκόμισα || ἐκόμιζεν Ω — ἀπὸ τ. τρ. || ὑπὸ τ. τρ.
 Ω — οὐδὲ ἐν || οὐδ' ἐν Β — τῆς μάχης || τὴν μάχην
 Β — Σισίννον || Σισιννίον Ω
- c. 61. σοι || om. Ω — οὗτος || om. Α — κόρη || ἡ κ. ΑΒ —
 αὐτοῦ Γ. || om. ΑΩ — ὑπὲρ τ. ὀ. || ἀπὲρ Ω — νίκτωρ
 δὲ || om. δὲ Ω — δὴ ἀνεγρόμενος || διανεγρόμενος ΑΩ
 — Ἀβαύχας || Βαύχας Α — σώζειν || σώιζειν — διεκ-
 παίσας || διεκπετάσας ΑΩ διεκπέσας Β — ἀπεκέκταντο
 || ἀποκέκταντο Ω — ἐπειδὴ || om. Β — τὸν Ἀβ. ἕστε-
 ρον || ἕστερον τὸν Ἀβαύχαν Β — ὁ δὲ Γ. || ὁ δὲ τὸν
 Γαν. Β — ἔφη || om. Ω — Γυνδ. || ὁ Γυνδ. Ω
- c. 62. ἤδη δὲ || om. δὲ Ω — ἄν εἶη || om. ἄν ΩΒ — ὀπό-
 τερον || ὀπότερος Ω — ἐπ' ἐκείνω || ἐπ' ἐκείνους Ω
 — ἐπαινεῖν ἔδοξας || ἐδ. ἐπ. Β — τούτου κτ. || κτ. τού-
 του Β — κάλλιον || κ. εἶναι ΩΒ — γλώττης || δόξας?
 Ω — τοιοῦτόν τι || om. τι Ω τοιοῦτό τι Α — ἄμα
 || καὶ ἄμα Β — φίλους || καὶ φ. Ω — καὶ ξένοι || om.
 καὶ Α — ὀκνήσαιμι || ὀκνήσαι Ω

LUCIANI IUPPITER CONFUTATUS.

Lectiones codicum

Gorl. A

Marc. 434 Ω

Marc. 445

Vat. 87 Ψ

Vat. 90 Γ

Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. και χρυσίον || ἢ χρυσόν Ω 445 ΓΨMut. — και βασιλείας
 || ἢ βασιλείαν Ω 445 ΓΨMut. — αὐτῶν || αὐτῶν A —
 τοῖς ἄλλοις || τ. ἄλ. πολλοῖς — και σοὶ οὐ || σοὶ δ'
 οὐ, om. και ΩΓΨMut., και σοὶ δ' οὐ 445 — εὐχομένων
 αὐτῶν || αὐτῶν εὐχομένων 445 — ῥᾶστον || ῥάδιον 445
 ῥᾶστον Γ — ὡς φῆς || ὡς ἔφησ Γ — εὐχῆ || αἰτησις
 Ψ — εἰ || om. Ψ — ἐστι || ἐστιν ΓMut. — τὰ περὶ τ.
 || ἃ π. τ. Ω 445 ΓMut. — τῶν Μοιρῶν || om. τῶν ΑΩ
 445 ΓMut. — ἃ ἐκ. || ἃ om. Ω 445 Γ — ἐρραφωδῆκασιν
 || ἐρραφωδῆκασιν Mut. — ἄφρυκτα || ἄφρευκτα ΩΓ —
 αὐται || αὐταὶ ΩΓ — ἐπινησῶσι || ἐπινησῶσιν Γ ἐπι-
 νοῆσῶσι Ψ — γεινομένῳ || γεννωμένῳ Ω γεννωμένῳ
 Γ γινομένῳ 445 γεννωμένων Mut. — ὅποσα γίνεται
 || ὅσα ἂν γίνηται 445, γίνεται Γ — ἀπόβασιν || ἀπό-
 φασιν 445
- c. 2. ὅπῳταν ὁ αὐτὸς Ὁ. || ὅταν αὐτὸς ὁ Ὁ. Ψ — ἐν ἑτέρῳ
 μέρει || om. μέρει 445 — λέγη || λέγη Γ — και ὑπὲρ ||
 om. και Ω — εἰσαφίκεται om. ΑΩ 445 ΓMut. — τότε
 || om. 445 — οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο || οὐδὲν γὰρ
 οὕτω γένοιτ' ἂν ΩΓMut. — ὅποσα... ἂν... ἄδωσι || ὅποσα
 ... ἄδουσι om. ἂν 445, ἄδωσιν, non om. ἂν Γ — οὐδὲν
 || οὐ Mut. — καθ' αὐτούς || κατ' αὐτούς Γ καθ' ἑαν-

- τοὺς ΑΨ — ποιῶσι || ποιῶσιν Mut. — διεξιᾶσι || διεξιᾶσι? Α διεξέρχονται ΩΓ, Mut.? — ξυγγνώμη || σ. Γ — παρὸν || παρὼν Mut. — Λάγεις || Λ. οἶμαι Ω 445 ΓΨ —
- c. 3. τοῖνυν || om. Ω 445 Γ — πολυθρόνητοι || πολυθρόνη-
λητοι Ψ — πάνν || om. Ω — αὐται || αὐται Α — πότ'
|| om. ΩΓ — εἰσὶ || εἰσὶν Ω — καὶ τί || ἢ τί Ω 445
ΓMut. — καὶ ὑπὲρ || om. καὶ Ω — γοῦν || om. Ω 445
Γ — εἰδέναί . . ἦν c. 4 || om. Α — ὦ Κ. || om. ὦ 445
— τὸ περὶ τ. Μ. || om. τὸ Ω 445 Γ — ποτε || om. Ψ
- c. 4. ἦν μὴ πρότερόν μοι, ὦ Ζεῦ, κάκεινο εἶπης || καὶ μοι
πρότερον κάκεινο ὦ Ζεῦ εἶπης Ψ, om. μὴ Ω 445 Γ —
ἄρχουσι || ἄρχουσιν Γ — ΖΕΥΣ || ΚΥΝ Α — ΚΥΝ ||
ΖΕΥΣ Α — ἄ πεποιῆσαι || ἐν οἷς π. Ω 445 ΓΨMut. —
αὐτῷ || ταῦτα Ψ — ἐκκλησίᾳ || sine ι subscr. Γ — τινος
χρυσῆς || χρ. τινος 445 — ἐφησθα || ἐφης Ψ — μὲν τὴν
σειρὰν || τὴν μὲν σ. ΩΓ — ἀναρτησόμενος || ἀναρτησό-
μενον Ψ — ἅμα πάντας || ἅπαντας Ω 445 ΓMut. — εἰ
βούλοιντο || εἰ βούλειντο Α — βιάσασθαι || βιάζεσθαι
ΑΩ 445 ΨMut. — κατασπάσειν γε || om. γε Ψ — ἐθε-
λήσης || sine ι subscr. Γ — γαλῆ || sine ι subscr. Γ —
αὐτῇ τε θαλάσῃ || αὐτῇ τε ἂν θαλ. Ω 445 ΓMut. — δὴ
θανμ. || οὖν θ. Ω 445 ΓMut. — ὑπέφριττον || ὑπερέ-
φριττον 445 ὑπερέφριττον Γ — νῦν || νυνὶ ΩMut. —
δοκεῖ γοῦν || δ. δοῖν ΩMut. — δικαιότερον ἂν || om.
ἂν ΑΨ — μεγαλαυχῆσασθαι || μεγαλαυχῆσεσθαι Ψ —
σὲ αὐτόν || αὐτόν σε ΩΓMut. — αἰωροῦσα || θεωροῦσα
Ω, in ras. αἰωρ Γ — τὰ ὀφάρια || τὰ ἐχθύδια Ω 445
ΓMut.
- c. 5. οἶδα || οἶδ' ΩΓMut. — ὃ τι || εἴ τι Α — βούλεται ταντὶ
|| ταντὶ βουλ. ΩΓ ΨMut., om. ταντὶ 445 — μου || ἐμοῦ
Ω 445 Γ — οὕτως || οὕτος Ψ — οὐδενὸς || οὐδ. ἐτι Ω
445 Γ, Mut.? — προσάγομεν || παρ vel παρεσάγομεν
Mut. — τὰγαθά || τὰ ἀγ. 455 — ὃ τι ἂν || om. ἂν ΩΓ
— εἰ μήτε || om. εἰ Α — μήτε || μήτ' Ψ —
- c. 6. ἔστι || ἔστιν Γ — τῶν καταράτων σοφιστῶν || σοφ. τῶν
καταρ. Ψ — ὄν || in ras. Γ — οὐτ' ἐπιμελ. || οὐτ' ἐτι

ἐπιμ. A οὔτε ἐπιμ. Γ — οὔθ' ὄλωσ || οὔτε ὄλωσ A — οὐκ οἶδ' ὄπως ἡμῖν προῖών || οὐκ οἶδ' ὄπως εἰπεῖν, *supraser.* ἡμῖν προῖών? ΩMut. — τὰς θυσίας || τ. θ. φησιν Ω 445 Γ — ἐς τ. || εἰς τ. Γ — περιττὰς || περιττὰ Α — αἰθις δ' || om. Α — εἰ δοκεῖ || εἰ δοκεῖ δ' αἰθις Α

c. 7. ἐκ τ. Μοιρῶν γ. || ἐκ τ. Μ. μοι γ. Mut. — γίγνεσθαι || γίνεσθαι Ω 445 Mut. — ἀντίδοσιν τινα || ἀντίδοσιν δὲ Ω 445 Γ — τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ ΩΓMut. — παρ' ἡμῶν || παρ' ἑμῶν A — ἀλλὰ τιμῶντες || ἢ τιμῶντες Ω 445 — τοῦτο || καὶ τοῦτο ΓΑMut. — χρησίμω || χρήσιμον Α — εὐγνωμοσύνη || χρηστότητι Ω 445 ΓMut. — δὲ || om. A — ἤρετ' || ἤρετο Ω 445 Mut. — ταττομένους || τεταγμένους 445 — οὐ γὰρ || εἰ γὰρ 445 — ἀθανάτους || ἀθάνατον A — μακρῶ || *supraser.* πάνν Ω — κἄν ὁ θάνατος || εἰ μηδὲν ἄλλο θάνατος γε om. κἄν, Ω 445 ΓMut. — ἐς ἐλευθερίαν || εἰς ἐλ. ΩΓMut. ἐς om. 445 — ἐς ἄπειρον || εἰς ἀπ. ΩMut. — γίγνεται || γίνεται ΩΓ — λήρω || λήρω 445

c. 8. ἐστι || ἐστιν Γ — ἡμεῖς || om. Α — Inde ab οὐχ ἅπαντες usque ad finem capitis in Cod. Mutinensi magna litterarum pars exstincta est. — ἐνεστι || ἐστι Ω 445, ἐστιν Γ — βασιλ. γὰρ || γὰρ in ras. Γ, ὅτι βασιλεὺς 445 — θάλατταν || θάλασσαν Γ — ὁ Ἡφαιστος || ὁ δὲ Ἡφ. Ω 445 Γ — καὶ βάνανσος || om. καὶ Ω 445 Γ — τις || τε 445 — καὶ ἀνεσχ. || om. καὶ Α — πεδίτην || πεδίτην A — ἑμᾶς φασί || φασί ἑμᾶς Ω — παρὰ τῶ Α. || om. τῶ Ω 445 Γ — τῶ Ἀδμήτῳ || om. τῶ 445 Γ — Ἀπόλλωνα || Ἀπόλλω Γ, om. Ἀπ. Ω 445 — εὐδαίμονα || εὐδ. εἶναι Ω 445 Γ — δ' ἔμπαλιν || δὲ ἔμπ. 445 Γ — ληστεύεσθε || om. ι *subscr.* Γ — πλουσιωτάτων || πλουσιῶν Α — ἐν ἀκαρεῖ || ἐν ἀκ. χρόνον Ω 445 Γ — γίγνεσθε || γίνεσθε Α in ras. γίγνεσθαι Γ — εἴμαρτο || om. A — εἴμαρτο δηλαδὴ || δηλ. εἴμ. Α

c. 9. ταῦτα || ταῦτ' Ω 445 Γ — σοι || σὺ 445 — ποτε μεταμελήσει || τάχα μεταμ. ποτε Ω 445, Γ μεταμελήσει, μεταμελήσοι in ras. η A — καὶ Μοίρα || om. καὶ Γ — οὐδὲ

| οὐδ' Ω 445 ΓMut. — ἅπαντας | om. ΩΓ — εἴμαρτο
 | εἴματο Α — ὡς ἄρ' | ὡς ἄρα Α ὡς παρ' Α — οἶδα
 | οἶδ' 445 Mut. — ὄτου ἔνεκα | ὄτουνεκα Α — ὀπόσα
 | ἔσα Α — ὑποπτεύεις | οἶει Ω 445 ΓMut. — παιδεύ-
 ματα εἶναι | εἶναι παιδ. Α

- c. 10. παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλλον | om. γὰρ Α, om. γὰρ ἂν
 ΩΓMut. — ἠδέως δ' ἂν | ἠδ. γοῦν Ω 445 Γ — ἐστί
 | ἐστίν Γ — ὑπὲρ ταύτην | ὑπ. ταύτας Ω 445 Γ ὑπ.

ταντῆ^ο Α ταύτας^ο Mut. — ἄρχουσα | ἔχουσα Α — ἐκεί-
 νων | ἐκείνη Mut., Ω 445 Γ *supraser.* ων — πάντα
 σε εἰδέναι | πάντα εἰδέναι σε Α — σὺ δὲ | σὺ δ' 445
 Γ — τοσαῦτα πρὸς με | π. με τοσαῦτα 445 Γ, πρὸς με
 τοιαῦτα Ω, πρὸς τοσαῦτα λεπτολογούμενος (om. πρὸς
 με) Mut. — ἔφησθα | ἔφης ΑΑ — ἅπαντα | πάντα
 Mut. — ἐπιτελούσας | ἐκτελούσας ΑΑ — ἐκτός | om.
 Ω 445 Γ — μεταμέλει σοι | μεταμελήσοι ΑMut. — με-
 τατίθεσαι | μετατίθεσθε Α μετατίθεσθαι Mut. Ω ἀνα-
 τίθεσαι Ω 445 Γ — ἀμφισβητεῖτε | ἀμφισβητοῦ(τε)?
 Mut. — ἐπιμελείας || προνοίας Mut.

- c. 11. τινες | om. 445 — ἐκείναι | οὐκ οἶμαι Mut. — ὥσπερ
 σκευή τινὰ || ?? Mut. — καὶ τὸ σκε... τρύπανον || ?? Mut.
 — δ' ἂν | δὲ ἂν Γ — εἴποι | εἶπη 445 Α — ὁ τεχν. |
 om. ὁ Ω — οὐδὲ | οὐδ' Ω 445 Γ — ἀνάλογον | οὐ-
 τως ἀναλ. Ω 445 Γ — τοίνυν | om. ΩΓMut., *habet* 445
 — ὑμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα καὶ σκ. ἐστε || ὑμεῖς δὲ τρύ-
 πανα ἄρα κ. σκ. ἐστε ΩΓΑMut. ὑμεῖς δὲ τρύπανα εἶπερ
 ἄρα καὶ σκ. ἐστε Α — τάγαθὰ | τὰ ἀγαθὰ Ω 445 Γ
 — οἱ δὲ ἐφ' | οἱ δ' ἐφ' Γ — ἴασι | ἔρχονται ΩΓ
 ἐπέρχονται Mut. — προσόδοις | προσόδοις καὶ τιμαῖς
 445 — οἱ δ' οὐδὲ | ἢ οὐδὲ ΑΑ — ἂν ἐς δέον || ἐστ'
 ἂν? Α ἂν ἐς δέον Ω 445 Mut. — ἀλλάξει τι καὶ μετα-
 τρέψαι || ἀλλ. κ. μετατ. τι ΩΓMut. — μετατρέψαι |
 μεταστρέψαι Α — ἀνάσχοιτ' | ἀνάσχοιτο ΩMut. —
 ἐς τὸ ἐναντίον | εἰς τὸ ἐναντίον ΑΓ εἰς τοῦναντίον
 Ω 445 Mut. — στρέψεις | τρέψεις ΩMut.

- c. 12. δ' ἤδη || om. δ' ΩΓMut. — κεκρωμένων | κεκλω-
σμένων 445 — τιμώμεθ' | τιμώμεθα Ω τιμοίμεθα
Α τιμοίμεθ' Α — πάντως | παντελῶς Ω 445 Γ —
ἐκτός || om. Ω 445 Γ — τοῦτο || παρά τ. Ω 445 Γ —
ὁ προμαθῶν || om. ὁ Ω 445 ΓMut. — ὅτι || ὡς ΩMut.
— ὑπὸ || ὑπ' Ω 445 ΓMut. — τεθνήξεται | τεθνήξη-
ται Α — ἐγκλεισάμενος || καθείρξας Ω 445 ΓMut. —
ἐξάξει || ἐξάγει ΩΓΑMut. — κνηρητήσοντα || κνη-
γέτοντα Mut. — τοῦ Κροίσον || om. τοῦ 445 ΑΓMut.
— ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς || ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος
Ω 445 ΓMut.
- c. 13. γὰρ τοῦ || om. Ω, om. τοῦ Γ — Λαῖον || Λαῖνον Α —
τέκνων || τέκνον Ω — παῖδ' || παῖδα ΑΩ 445 Mut. —
σ' ὁ φύς || σὲ ὁ φύς ΑΩΓMut. — οὕτως || οὕτω ΑΓ —
ἔσπειρε || ἔσπειρεν Γ — ἀπέκτεινεν || ἀπ. αὐτὸν Ω 445
ΓMut.
- c. 14. ὡς καὶ ἀμφίδοξα || λοξὰ, om. ὡς καὶ Α, λοξὰ om. καὶ
Ω 445 Γ — εἰ ὁ || εἰ οὖν Mut. — ὁ τὸν Ἀλ. || om.
ὁ ΓΑ — καταλύσει || καταλυσαι? Α — ἦν τις || ἦν τίς
Mut. — ἐπειρα || ἐπειρᾶτο Ω 445 Γ — αὐτὸν || αὐτοῦ Ω
445 Γ — χελώνην || χελώνης 445 Γ — ἄλλως || ἄλλω
Α — μὴ || om. Α — ἔργον || μέρος Ω 445, om. Α,
dub. Mut.
- c. 15. ἐσφερόμενοι || εἰσφερόμενοι Ω 445 Mut. — ἐς τ. π. ||
εἰς τ. π. Ω 445 ΓMut. — τῶν θυσιῶν || om. τῶν Α —
καὶ σκεπ. || ἦ Ω 445 ΓMut. — διηγλυωμένος || διηγλυ-
λημένος ΩΓΑMut. — ἀνεχ. σε || ἀνεχ. σου Α — διεξιόντα
|| διεξιόντος Α — Βάλλε || βάλε Ω 445 Mut. — καὶ κερ. ||
om. καὶ Mut. — οὐδὲ || οὐ Α — φαίην || φαίην Α —
μοι αἴτιον γεν. || γεν. αἴτιον μοι Ω 445 Γ γεν. μοι
αἴτιον ΓΑ — ἐρήσομαι || ἐρείδομαι 445 — καὶ σὲ ||
om. ΩΓ — καὶ ὑπὲρ ἐκείνης || om. 445, καὶ om. Α.
- c. 16. κερανοῦτε || κερανοητε Α — ἰστὸν || ἰστιον ΑMut. — ἀδι-
κούσης || ἀδικοῦν Ω 445 ΓMut. — τί σιωπᾶς || ὅτι σ. ΩΓ
— τοῦτο || τοῦτό με Ω 445 ΓMut. — εἰδέναι με || om.
με Ω 445 Γ — οὐ γὰρ . . . συμπεφορηκῶς || om.

ΩΓ Mut. — συμπεφορηκώς || συμπεφορικών 445 — μηδέ || μηδ' Α — ξρωμαι || ξρομαι Α 445 ΓΑ — σέ τε || om. τε Α — ἀπέθανε || ἀπέθανεν ΩΓ — Μειδίας || μηδίας Α — Αίγινήτης || Αίγινίτης Α — λιμῶ || λιμῶ sine i subscr. Γ — Μέλητος δέ || ο δέ μέλιτος Α — Σαρδανάπαλλος || Σαρδανάπαλος Mut. — μὲν || δέ Α — ἐβασίλευε || ἐβασίλευσε Mut. — Περσῶν δέ . . . γιγνομένοις || γώγης δέ ἀνὴρ ἐνάρετος ἀνεσκολοπίσθη πρὸς αὐτοῦ διότι μὴ ἠρέσκετο τοῖς γιγνομένοις Α 445 γόγγυς (?) δέ ἀνὴρ εὐάρεστος ἀνεσκολοπίσθη . . . ἠρέσκετο Α, Mut. ut ed. Teubn.

c. 17. ἵνα || καὶ ἵνα ΑΑ — ἐμῖν || om. Γ Mut. — ἀγομένους δέ || ἀγ. μὲν Ω — Τὰς κολ. || om. τὰς Α — Αἶδην || ἄδηλον ΩΓ Mut. — ἐγὼ δέ || om. δέ 445 — καὶ τοιοῦτον || om. καὶ Ω Mut. — τὸν οποσονοῦν χρόνον τοῦτον || τὸν ὅπ. τοῦτον τὸν χρόνον Ω 445 Γ τὸν ὅπ. τοῦτον χρόνον Mut. — διαβιώσας || om. δια ΑΑ διαβιούς Ω 445 Γ Mut.

c. 18. τί φῆς; . . . ἄξιοι ΚΥΝ || in codice Mut. acriores oculi haec legant. — δικαστήριον || δικαστήρια 445 — Μίνωα || Μίνω ΩΓ — δικάζειν || δ. κάτω Ω 445 Γ — Τί δ' αὐτὸν || τί δέ κάκεινον Ω 445 Γ τί καὶ δι' αὐτὸν Α — ἀποπέμπει || πέμπει Ω — ἀκούσιόν τι || om. τι Ω Mut. — τοῦτον || τοῦτο Α — δικαιοῖ || δίκαιον Γ — τοίνυν || τοιγοροῦν Γ Mut. — ἀνάγκη ἀφίκτω || ἀφ. ἀν. Γ — γονεύη || φονευθῆ Ω 445 Γ Mut. — φονεύουσα || φονεύουσα Ω 445 Γ — αὐτῷ δρᾶ || αὐτὸ δρᾶν Ω 445 Γ — ὁ Μίνως || om. Α? νομίμως 445 Α — κολάσεται || κολάσεται Α

c. 19. οὐδ' || οὐδὲ ἐθέλει (?) Mut. — κἄν || om. ΩΓ Mut. κἄν ἔτι 445 καὶ Α — ἐρ. σε || om. σε Ω 445 Γ Mut. — λεπτότατον || ἀκρότατον Α — τοσαῦτα || τοσαντ' Α — γοῦν || om. 445 οὖν ΩΓ Mut. — ἀλλὰ ἐλ. || ἀλλ' ἐλ. Ω 445 Γ — ἕκαστα || ἅπαντα Α — πρὸς αὐτὰ || πρὸς ταῦτα Α Mut. — δὲ ἴσως || δ' ἴσ. Ω 445 Γ.

Cod. 90 Γ Vat. paucis exceptis conspirat c. cod. Marc. Ω 434.

LUCIANI IUPPITER TRAGOEDUS.

*Lectiones codicum Gori. A**Marc.* 434 Ω*Vat.* 76 c. 1—5 Sommerbrodt c. 6—38 *Mau.**Vat.* 87 Ψ*Vat.* 90 Γ*Mutinensis* N. 193 *Mut.**collatae cum editione Teubneriana.*

- c. 1. σέννουσ || σένουσ Ω — κατὰ μόνασ || καταμόνας Γ 76
καὶ καταμόνας Ω — χρῶμ' ἔχων || χρῶμα ἐχ. ΩΓ —
πόνων || τῶν πόνων 76 — τριτογένεια || Ἀθήνη Ψ — ἵνα
εἶδομεν || ἵνα ἴδωμεν Α ἵνα εἶδωμεν Ψ — βαρὺ στενά-
χεις || βαρυστενάχεις Α — σου || ? 76 σὲ ΩΓ — *Mutinensis*
hucusque legi vix potest. — ξυμφ. || συμφ. Ψ*Mut.* —
ξυμφορὰ τραγωδική || συμφορὰν τραγωδικὴν Ψ — ἄραιτ' ||
ἄροιτ' ΨΓ*Mut.* — οἷσις || οἷς sic Ω — ἄρχει || ἄρχη
ΩΨΓ, *Mut.*? — λόγον || λόγων Γ — ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος
ἢ θεῶν φύσις || ἦν οὐκ ἰαμβιοισιν ὑπερπαίω δέκα 76 —
παγκάκιστα || παγκάκιστοι ΩΨΜ 76. — τί || τὸ 76 — τί
δ' || τί δὲ *Mut.* — οἰκείων || οἰκείως Γ οἰκείον 76 —
μεγαλοσμαράγον || μεγαλλοσμαράγον 76 — ῥέξεις ||
ῥίξεις Α ῥαῖξεις? Γ ἔδρεις? Ψ — κοιμῖσον || κοιμῖσον 76
— εἰ μὴ κωμωδίαν . . . οὔτοι || εἰ μὴ κωμωδεῖν δυνά-
μεθα Ω εἰ μὴ κωμωδεῖν δυνάμεθα ὥσπερ οὔτος Ψ
— ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν || ὥστε σοι ὑποτρα-
γωδεῖν ΨΓ ὥστε οὐ ὑποτρ. *Mut.* — ἐστὶ σοι || ἔστιν,
om. σοι ΩΓ
- c. 2. οἷσθ' || οἷσθα 76 — αὐτὸ || om. Ψ — ἦτοι Δαν. || ἦ τι
Δ.Ψ οὔτοι Δ. *Mut.* — εὐρόντα || ἐρῶντα Α — ῥνῆναι
διὰ τοῦ ὀρόφου || διὰ τ. ὀρ. ῥνῆναι Ψ — ἐρῶντος ||
ἔρωτος Ω — τὰ πράγματα || τα ἡμέτερα πρ. Ω —
ἡμῖν || om. Ω

- c. 3. *νῦν* || om. ΩΑΓ Mut. — *τιμᾶσθαι ἡμᾶς* || *ἡμᾶς τ.* Ω — *τὰν* || *τὰ ἐν* Α — *εἶτε καὶ* || *ἦγε καὶ* Α — *ἢ γίγαντας* || om. ἦ Ω Mut. — *οἱ Τιτ.* || om. οἱ ΑΑ — *αὐθις* || om. Mut. — *διαρρήξαντες τὰ δεσμὰ* || *τὰ δεσμὰ διαρ.* ΩΑ Mut. — *παρалуπεῖ* || *παρалуποῖ* ΩΑΓ Mut. — *ἀντι . . . ἀναπ.* || In Mut. *legi non potest* — *ἀναπέφηνας* || *ἀναπεφήνασι* Α
- c. 4. *ὁ Στωϊκὸς* || om. ὁ Α — *Ἐπικούρειος* || *Ἐπικούριος* Γ — *οἶδ' ὄθεν* || *οἶδα ὄθ.* ΩΓ Mut. — *σφισιν* || om. Α — *ἀνθρώπων* || *ἀνδρῶν* Mut. — *ἠρίασε* || *καὶ ἦν.* ΑΑ. — *οὔτ' εἶναι* || *οὔτε εἶναι* Mut. — *οὔτε ὄλ.* || *οὔθ' ὄλ.* Ω Mut. — *τὰ γινόμενα* || *τ. γινόμενα* Α — *συναγ.* || *ξυναγ.* Α Mut. — *ξυνοσίας* || *συνοσίας* Ω — *ἐσαυθις* || *εἰσαυθις* Ω Mut. — *π. εἰσὶ* || *π. εἰσὶν* Ω Mut. — *πρὸς ἀκρόασιν* || om. ΩΓ Mut. — *κρατήσει* || *κρατησῆ* 76 — *δόξει λέγειν* || *λέγ. δόξει* Mut. *δόξη λεγ.* 76 — *ἐν ἐνὶ . . . ἀνάγκῃ* || om. Ω, *solum ἐν omis.* in Γ — *παρεωραῖσθαι* || *παρεωσθαι* ΑΓ Mut. — *εἶναι μόνον* || *μ. εἶναι* ΩΑΓ — *δόξαντας* || *δόξαντα* ΩΓ — *ὡς* || *ὥσπερ* ΩΓ Mut. — *νικήσῃ* || *ἐπέροσῃ* Ω (in ras.), ΑΓ Mut. 76
- c. 5. *Δεινὰ ταῦτα* || *δεινότατα* Γ — *ἐπετραγώδεις* || *ἐνετραγώδεις* Α — *δ' ὄφου* || *δὲ ὄφου* ΩΓ Mut. — *ξυνευρίσκετε* || *συνευρίσκετε* Ω Mut. — *ἐγὼ μὲν* || *ἐγὼ μὲν γὰρ* Α — *οκέψιν* || *ἐπίσκεψιν* Ω Mut. — *ἐπενεγκεῖν* || *ἐπανενεκεῖν* 76, *ἐπαναγαγεῖν* ΩΓ *ἐπανεγκεῖν?* Mut. — *Κάμοι* || *καὶ μοι* Γ — *ξυνδοκεῖ* || *συνδοκεῖ* Ω Mut. — *ἐμοὶ μὲν* || om. *μὲν* ΩΓ Mut. — *δοκεῖ* || *ξυνδοκεῖ* Α — *μὴ* || *καὶ μὴ* ΩΓ — *ξυνταράττειν* || *συντ.* Mut. *ξυνταράττει* Α — *εἶναι θ.* || *εἶναι σε θ.* Ω Mut. — *ἰδίᾳ* || *ἰδία* Mut. *δῆ?* Α — *ἄπεισιν* || *ἄπει?* Α — *ἀγνοηθήσεται* || *ἀγνοήσεται* ΩΑ Mut. — *γενομένης* || *ἐσομένης* ΑΓ Mut. 76 — *τοῖς φιλοσόφοις* || *ἐν φιλοσοφίᾳ* Α Mut. — *καὶ σὺ* || om. *σὺ* ΩΓ — *κοινοῦμενος* || *κινούμ.* Α *κοινωνοῦμενος* Α
- c. 6. *καὶ παρεστ.* || om. *καὶ* ΩΓ — *ὄρθ. γὰρ* || om. *γὰρ* ΩΓ, *supraser.* 76 — *ἐς ἐκκλ.* || *εἰς ἐκκ.* ΩΓ Mut. — *ξυνέλθετε* || *συνελθ.* ΩΑ Mut. 76 — *οἱ θεοὶ . . . ξυνελθ.* || om. Α — *οἱ θεοὶ* || *ὦ θεοὶ* Mut. — *ξυνελ. πάντες* ||

- om. ξυνελ. Mut. — ἐκκλησιάσομεν | ἐκκλησιάσωμεν Ω
 ἐκκλησιασῶμεν sic Γ — καὶ πεζὰ κηρύττεις || κηρ. κ.
 π. Α — ξυγκαλῶν || συγκαλῶν Ω — ἀποσεμνῦναι ||
 ἀποσέμνῦναι 76 — δεῖν || om. 76 — μεγαλοφωνία ||
 μεγαλοφώνως? Α — ποιητικῇ || ποιητικῶς Α — συνελθ.
 || ξυνελθ. Α — ἀλλ' ἐποπ. || ἀλλὰ ἐπ. Γ — καὶ ῥαφ. ||
 om. καὶ Mut. — διαφθερῶ || διαφθείρω Γ Mut. — παρ'
 αὐτοῖς || παρ' αὐτῶν ΩΓ 76 — ἢ ὑπερμ. || om. ΩΑΓ Mut.
 — καὶ τ. Ἀπ. || om. ΩΓ Mut. 76 — καὶ τοι || καίπου Α
 — μαντικῆς || ἀσφαείας ΩΓ μαντ. ἀσφαείας Α — ὡς
 μὴ πάνυ || ὡς μὴ πάλιν Mut. — μέτρα || ἡμέτερα Α —
 ξυνεκάλει || σ. Ω — δὲ ὁμῶς || δ' ὁμῶς Α — μενέτω
 || μενόντων Α — αὐτῶν ποτ. || αὐτῶν τῶν π. Α —
 μηδέ τε || μηδέ γε Α 76 — εἰς ἀγ. || ἐς ἀγ. 76 — ὅσοι τε
 || om. Α ὅσοι τε ΩΑ Mut. 76 — ὅσοι τ' || ὅσοι ΑΑ Mut.
 — νώνυμοι || νώνυμοι ΑΩΑ Mut. 76 — κνίσσησι || κνί-
 σοισι ΩΑΓ Mut. κνισοῖσι 76 — κάθησθε || καθίξε Α
- c. 7. ξυνθέουσι || συνίασι ΩΓ Mut. — ἔχοι || ἔχει Α ἔχη ΩΑΓ Mut.
 — ὀπόσοι || ὄσοι Ω Mut. — ἢ λιθίνους || ἢ τοὺς λ.
 Ω Mut. — οἱ Φειδ. || οἱ Φ. μὲν ΩΑΓ Mut. 76 — ὁμοίων
 τεχνιτῶν || ὁμοιοτεχνιτῶν ΩΓ — πόρρω που || π. ποι
 Α — σιωπῇ . . . ταῦτα καὶ || om. ΩΓ — προσήκει ||
 προσῆκεν ΑΩΑΓ Mut. 76 — χεῖρον || πρόχειρον Ω — ἢ ||
 om. ΩΓ — πολυτ. || πολυτ. ἢ ΩΓ — οὐκ ἀκριβῆς
 δὲ τὴν ἔργασ. || τὴν δ' ἔργασ. οὐκ ἀκριβ. Α — ἀλλὰ
 κομιδῇ || ἀλλὰ καὶ κ. Mut. — πρὸς || πρὸς Α — Πολυ-
 κλείτου || η in corr. pro ει Mut. — Ἀλκαμένους ||
 Ἀλκμέν. 76 — καθεδεῖται || καθέζηται ΩΓ — προτι-
 μοτέραν || προτιμητέαν ΩΓ — νομίζειν || ν. εἶναι ΩΓ
 — Ἐχρῆν || χρῆν Α — ὁ χρυσός || ο χρ. μὲν Ω —
 μανθ. ὅτι || om. ὅτι ΩΓ — ἦκετ' || ἦκατε Ω Mut. —
 εἰς || ἐς 76 — οἱ χρυσοὶ ὑμεῖς || ὑμ. οἱ χρ. ΩΓ Mut.
- c. 8. εὐόκασιν || εὐόκασι ΩΑΓ Mut. — ὦ Ζεῦ || δ' οὖν ὦ
 Ζεῦ ΩΑΓ Mut. 76 — ἢ χαλ. || οἱ χ. Α — ὁμοίως ||
 ὁμῶς ΑΩΑΓ 76 — ἀποστιλβοντες || ἐπιστιλβον ἔχοντες
 ΩΓ Mut. 76 — ἐπικεχρῶσθαι || ἐπικέχρανθαι Ω ἐπικε-

- χρῶνθαι Γ — ἐπηλυγάσθαι || ἐπηλυγάζεσθαι A 76 ἐπη-
 γάσθαι A Mut. — ἐμπολιτενομένας || συμπολιτενομένας
 A — Βενδῖς || Βανδῖς A — ἐκεινοσί || ἐκείνος ΩΓ Mut. (?)
 — παρ' αὐτὸν ὁ ἴτις || ὁ παρ' αὐτῷ ἄτις A ὁ
 π. αὐτῶν? 76 — Μίθρης || Μιθρῆν A — Μῆν || μῆν
 A — ὄλοι || om. Ω — πολυτίμητοι || πολύτιμοι Ω 76
- c. 9. καὶ τοῦτο || om. καὶ ΩΓ καὶ ποῦ τοῦτο A — ὦ || om.
 Ω Mut. ὦ in ras. 76 — ἐνοσίγαιε || ἐννοσίγαιε ΩΓ —
 πένητα || πτωχὸν Ω — τότε || ποτε supraser. τότε Γ
 — τῶν Κορ. || om. τῶν ΩA 76 — ὄλοις || ὄλις A —
 μετάλλοις || μετάλοις A — παρεωσμένον || παρεωραμένον
 76 — προτειμήται || προτειμῖσεται Γ προτιμήσεται
 A προτιμῖσεται A 76
- c. 10. κάμῃ || κά ex καὶ corr. 76 — προέδροις || προεδρίοις Ω
 — ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαφωδιῶν || ἄνω κ. κ. τὸν
 ῥαφωδὸν A 76, τὸν ῥαφωδὸν om. ἄνω καὶ κάτω A
 — εἶναι || ἄνω καὶ κάτω A — καὶ γὰρ || κ. γὰρ καὶ
 A — εἶναι ἔφη || σ (?) εἶναι ἔφη A — In priore huius
 capituli parte Mutinensis cod. litterae legi vix possunt.
 — εἶναι ἔφη || ἔφη εἶναι ΩΓ — νῦν || νυν A — ἐν
 τοῖς . . . καθήμενον || om. ΩΓ — ἀπεστεφανωμένον
 || ἀποστεφ. A — κόλοπας || σκόλοπας A σκόλλοπας
 A — περισευλημένον || ἀποσεουλ. A ἀποσεσηλημένον A
- c. 11. Κολοσσός || ἴλιος A — τολμήσειεν || τολμῖσαι Ω τολ-
 μῆσει^{ειεν} sic Γ — εἰ γοῦν || εἰ δ' οὔν Ω Mut. — μηδὲ
 ἔπερμ. || μηδ' ἔπ. ΩA Mut. μηδὲ ὑπεμέτρον 76 —
 ἐπιπ. ἄν || om. ἄν Γ, om. ἄν sed. n. m. adscr. Ω —
 τὸ ἄκρ. || τᾶκριβ. A τᾶκριβῆς 76 — δύσκριτον || δ.
 γὰρ ΩΓ 76 — καὶ τοῦτο || om. καὶ ΩΓ Mut. — χαλ-
 κός || χαλκοῦς Mut. — λογιζοίμην || νομιζοίμην A —
 ἐπὲρ τοὺς π. || om. τοὺς A 76 — πεντακ. || πεν. καὶ τὴν
 ἰππάδ' A πεντ. τὴν ἰππάδα 76 — παρῆναι καὶ τοῦ-
 τον || καὶ τ. π. 76 — ἐλέγξοντα || ἐλέγχοντα ΩΓ Mut. —
 σμικρότητα || μικρότητα Ω — τῇ καθέδρᾳ || τὴν κα-
 θέδρᾳ A — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩAΓ — κράτιστε || ἀριστε

- Ω 76 (in ras.) ἈMut. — προεδρεύεις || παρεδρεύεις A — ἅπαντας || πάντας ΩΓ — Πνύκα || πυκνα Ἀ — θατίρα || θατίρα Γ — πυγῶν || πηγῶν A — ἐπιλαβῶν || ἐπιβαλῶν Ω ἀπολαβῶν A — συνεδρίῳ || ξ. 76.
- c. 12. τοῦτο || τοῦτω A — χαλκῶ || χαλκῶ — γὰρ || om. A — Διὸς παῖδε || Διὸς παῖδες Ἀ παῖδες ὄντες Διὸς ΩΑΓ παῖδες ὄντες, om. Διὸς Mut. — προκαθεδεῖται || προκαθίζει ΩΓ προκαθίζοι Mut. καθεδεῖται om. πρὸ A — πάλαι || om. Ἀ — καθιζόντων || καθιζέτωσαν ΩΓ καθιζεισαν(το) Mut. — ἐνθ' || ἐνθα ΩΓ — ἐθέλοι || ἐθέλη Ἀ 76 — In Mut. hoc et sequenti capite multa obscurata sunt. — εἰσαῦθις || εἰσαῦθις ΩΓ — δὲ ἀποδοθήσεται || δ' ἀποθήσεται Ω
- c. 13. Διανομάς διανομάς || Alterum διαν. om. ΩΑΓ — ποῦ τὸ νέκταρ alterum || om. Ἀ, πολλοῦ τὸ ν. ΑΩΓ 76 — ἐπέλιπεν || ἐπέλιπε Ω — ἡ ἀμβρ. ἐπέλιπεν alterum || om. ΩΑΓ — ποῦ αἱ ἑκατόμβαι alterum || om. ΩΑ 76 — τὰς θυσίας || om. τὰς A — κατασίγησον || κατασιώπησον ΩΓ — φωνήν || om. ΩΓMut. — ξυνιαῖσιν || συνιαῖσιν Ω — καὶ Σκύθαις || om. καὶ Ἀ — θραξί || θραξίν Γ — ξυνετὰ || συνετὰ Ω — οὖν, οἶμαι om. Ω — παρακελεύεσθαι || παρεκελεύεσθαι A
- c. 14. ἀποβλέπουσι || ἀποβλέπουσιν ΩMut. αἶν || εἶμι Ἀ — ἦν || αἶν Ἀ — ἐδ. γε || om. γε Ἀ — ἀκούων σου δημηγ. || δημ. σου ἀκ. Ἀ — ὁπότε || ὅτε Ἀ ὁπὸτ' ἂν ΓMut. ὁπότεν 76 — ἀπειλοῖς || ἠπειλεις ΩΓMut. — ἐφεστῶτων || ἐφεσταίων A — εἶτε καὶ . . . παρόντων || om. ΩMut. — πολυθρευτάτη || πολυθρευσιτάτη A — ἡ ἐκκλησία || Sequitur εἶτε ἰπὸ πλήθους τῶν παρόντων ΩΓMut. — ἰ γλ. μου || om. μου ἈMut. μοι ΩΓ — πεπεδημένη || . . . νη Mut. — ἔοικε || ἔοικεν Ἀ — τό γε πρ. || om. γε ΩΑMut. τότε 76 — τῶν λόγων || πάντων Ἀ τῶν δλων ΩΓMut. — ἅπαντα || πάντα Ω — ἕποπτεύουσι || ἕποπτίσσοις Ἀ — ἀκοίσεσθαι || προύσεσθαι Ω προέσθαι 76 — σὺ || σοὶ A — διαμέλλεις || διαμέλεις A — B. οἶν || om. οὖν Ω — Ὀμηρικὸν || μο A — ἀναρραφωθῆσω || ρ.

A — πάντ. τε || om. τε ΩMut.? — ικανῶς . . . φορ-
τικὸν || om. A — ικανῶς || ικανὰ Ω — μέτρων || suprascr.
ἐπῶν 76 — ἦντινα ἄν ἐθέλῃς || ἦντ. ἐθέλεις, om. ἄν
ΩMut. ἦντ. ἄν θέλῃς 76 — ξύνειρε || σ. ΩMut. ξύνει-
ραι A ξυνεῦραι 76 — ῥήτορεύουσιν || ῥητορευοιοῦσιν
Ω ῥήτορες ποιοῦσιν ΓMut. — ἐπίτομον || σύντομον
Mut. — ῥαδιουργίαν || δημηγορίαν 76 — εὐπορον ||
εἴκαιρον ΩΓMut.

- c. 15. Ἄρξαι || ἄρξομαι ΑΓ — ἀντὶ π. ἄν || om. ἄν A 76 —
ποτε || ποτ' Α — ξυνελέγητε || σ. Ω — τοῦθ' || τοῦτο
ΩΓ — λέγει || λέγων Α — ἡμῖν || ἑμῖν ΩΓMut. —
ἡμεῖς || ἑμεῖς 76 — πάνυ ὀλιγ. || πάντ' ὀλ. A παντολιγ. 76
— μοι || om. ΑΩΓ — δοκοῦμεν || δοκεῖτε 76 — βουλ. δὲ ||
β. γὰρ ΑΑ — ἐπιλ. με || om. με ΩΓ — ξυνήγαγον || σ.
Ω — δεῖν || om. Ω — ἀπολομένην || -νην Α — Καφηρέα ||
σκαφηρέα Α Καρηφέα Mut. — ἐν Π. || ἐν τῷ Πειρ. Ω
— ἀλλῃ || ἀλλῆν Γ — ἐς τὸ ἀ. || ἐπὶ τ. α. 76 — μικρο-
λογίαν || μικρολογίαν ΩΑΓ 76 — ὅς ἐκ. || ὡς ἐκ. Α —
καὶ κ. || om. καὶ ΩΓMut. — μηδὲ ὄσ. || μηδ' Α — ὄσ-
φρέσθαι || ὄσφραίνεσθαι ΩΓ ὄσφρησθαι ΑMut. 76 —
παρασχόντας || παρασχόντος ΩΑMut. 76 — ὑπισχνου-
μένους || ἱποσχόμενος Ω ἱποσχομένους? Mut.
- c. 16. ταῦτα || ταῦτ' Α — καὶ κατὰ || om. καὶ ΩΑΓMut. 76
— ξυνεστηκός || σ. Mut. — πολλοὺς δὲ || π. δ. καὶ ΑΓ
76 — ὑπαιθρίῳ || ὑπαιθρῷ ΩΑMut. 76 — διατ. || διατ.
καὶ Α — ἐπὶ τῶν θακ. καθ. || om. in ΩMut. add. alia
m. in Γ — θάκων || θώκων 76 — ὄ τι καὶ || om. καὶ
Ω — λέγουσι || λέγουσιν ΩΓ 76 — εἰς τ. ἐ. τ. || ὡς
τ. ἐ. τ. Α — εἰσέρχομαι || ἐσέρχ. 76 — ὅστις ἦν || ἔστ.
εἶην ΩΓMut. — εὐρ. δὲ || εὐρ. τε Ω — Ἐπικοίρειον
ιον Γ — Δάμιν || Δάμιν Α — ἐκθύμως || om. Α 76,
habet Mut. — τὸν σαρδώνιον || τὸν σαρδόνιον Α τὸ σαρ-
δάνιον ΩΓMut. τὸ σαρδόνιον 76 — ἐπιμωκεύων || ἐπι-
μωκῶν Α ἐπιγελῶν ΩΓ ἐπιμειδιῶν Α 76 ἐπιτελῶν Mut.
- c. 17. π. ἡμῶν || π. ἡμᾶς Α — οὔτε πρ. || οὐδὲ ΩMut. — οὔτ'
ἐπισκ. || οὔτε Ω — γινόμενα || γιγνόμενα ΩΑMut. 76.

— οὐδ' ἄλλο ἢ || οὐδ' ἄλλὰ om. ἢ A 76 — ξυνηγωνίζετο || σ. Mut. — ἐν κόσμῳ τε || om. τε A(?) ΩΓMut. 76 — ἕκαστα || om. Α — ἐς τ. Δ. || εἰς τ. Δ. ΩΓMut. — ἀπέβλεπε || ἀπέβλεπον Α 76 — συνεις δὲ om. δὲ ΩMut. — κινδυνευόμενον || κινδύνευμα ΩΓ — τὴν ξυνοῦσα. διαλ. || διαλ. τ. ξυν. ΩΑΓMut. 76 — ἐς τ. ὄστ. || εἰς ΩΓMut. — ξυνθήμενοι || σ. Ω — ἐς τέλος || εἰς τ. ΩMut. — ἐπισκοπῆσαι || ἐπισκοπήσειν Α 76 ἐπεξελεύσεσθαι ΩΓMut. — τὸν λόγον || τὸ σκέμμα ΩΓMut. — κείνον || ἐκείνου ΩΑΓ — περιμένειν || μένειν 76 — εἰ || om. ΩMut. — τι || τί Ω 76

c. 18. ξυνεκάλεσα || σ. Ω — εἰ λ. || ἐκ λ. 76 — λογιέσθε || λογίσεσθε ΩΓMut. — καὶ πρόσσδος καὶ δόξα || καὶ δόξα καὶ πρόσσδος ΩΓMut. 76 δόξα καὶ πρόσσδος Α — πεισθεῖεν || προσθεῖεν Α — μηδὲ ὄλως || μηδὲ ὄλως Α μηδ' ὄλως Α 76 — ἡμᾶς || θεοὺς ΑΓMut. 76 — ἀτίμητα || ἄτιμα ΩMut. — τὰκ || τὰ ἐκ ΩΓMut. — ἐχόμενοι || ἀγγόμενοι Α — ἐκείνων || om. ΑΑ, suprascr. 76 — καὶ ἀγώνων || om. ΩMut. — στερόμενοι || στερούμενοι ΑΩ 76 — ὑπὲρ τ. || ὑπὸ τ. Α — ὄτου || ὄπου Α — κρατήσει || κρατήσεται Α — μὲν . . . καταγελασθήσεται || om. Α — αὐτῶ || αὐτῶν Α — οὖν || om. ΩΓMut. — μὴ τάραττε || om. Mut. — βούλεται || βούληται? Α — λεγομένων Α — συμβ. || ξυμβ. 76 — ἐπηγγελμένων || om. ἐπ Mut. 76

c. 19. γένεισθε || γένησθε Α — δοθ. λεγ. || λεγ. δοθ. ΩΓMut. — ἄν || om. Α — εἰπ. ἔχ. || ἔχοιμι εἰπεῖν ΩΓ — συμφ. || ξ 76 — παρρησιασόμενος || παρρησιασάμενος ΩΓ — τὰ ἡμέτερα . . . ἀναφύσεσθαι || suprascr. m. 2. 76 — ἀναφύσεσθαι || ἀναφύεσθαι Α ἀναφνήσεσθαι Α — ὄργιζ. ἄξιον || ἄξ. ὄργιζεσθαι ΩΓ 76 — λόγων || δογμάτων ΩMut? — ἡμῶν || ὑμῶν Γ — ἢ τί || om. ἢ ΩMut. suprascr. ἢ Γ, εἴ τι Α — ἄν αὐτ. || om. ἄν ΩΑΓMut. 76 — ταραχὴν || τὴν τ. ΩΓ 76 — ἐν πενία . . . καταφθειρόμενους || om. Α suprascr. 76 — καταφθειρ. || καταφερομένους Mut. — προτιμ. || πρωτιμ. Α — τοὺς μὲν ||

- om. μὲν Mut. — καὶ τυμπανίζομένους || om. ΩΓ — οὐδὲν ἀδ. || μηδὲν ἀδ. Α — (In hoc atque seq. capite cod. Mut. litterae sunt obscuratae) ἀδικοῦντας || ἀδικηκότας Α — ταῦτα || ταῦθ' Α — οὕτως || οὕτω ΑΓ (?) — διαιροῦνται || διανοοῦνται ΩΑΓ 76 — περὶ || περ' Α — οὐδὲ ὄλ. || οὐδὲν ὄλ. ΑΑΓ
- c. 20. ἀκοίσῳσι || ἀκοίῳσι ΩΓ — διαβ. τις || om. τις Ω suprascr. Γ — εἶτε || οὔτε Α — εἶτε || οὔτε Α — τὴν αὐτοῦ || τ. αἰτοῦ Α 76 — τὴν τ. π. || om. τὴν Α, om. τῶν sed suprascr. 76 — θείη || θεία ΑΩ θείαι Γ — Ἑλλ. || Ἑλλ. δὲ Α. — τέκνα γυν. || γυν. τ. ΩΑ — ὅταν || ὅτε Ω — πάλιν || om. ΑΩΑ, om. sed sp. 76 — ῥαψῳδῶν || ῥαψῳδιῶν 76 — ἀκοίσῳσι || ἀκοίῳσι c. ras. in post. ου Ω — καὶ δεσμουμ. || om. ΩΓ — ἐν οὐδενὶ || om. ἐν Ω — οὐδενὶ || οὐδενὶ λόγῳ ΩΓ 76 — θύουσιν ἔτι || ἔτι θ. ΩΓ, om. ἔτι Α — τὰ τ. || om. τὰ (lac.) Ω, om. τὰ Mut. 76 — ἐξαμαρτάνουσι || ἐξαμαρτάνουσιν Γ
- c. 21. ἀνθρωπος || ἀνθρώπων Α — τῷ ξυλλόγῳ || τ. ξυλόγῳ Α ἐν τῷ ξυλλόγῳ Ω Mut. ἐν τῷ συλλόγῳ Γ — πάρεστι || ἔστιν ΩMut. — Γαννμήδους || Γαννμ. Α — ἀπόκριναι || ἀποκ. μοι ΩMut. — τίνες || οὔτινες ΩΓMut. — ἢ οὔτινες || ἢ εἴτινες Α — εἵποις || εἰπῆς Α ἔχοις 76 m. 1 ἔχοις εἰπεῖν m. 2 — εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς || εἰ γ. ὁ Θησ. μὴ Α 76, εἰ οὖν ὁ θ. μὴ Α — ἐς Ἀθήνας || εἰς Ἀθ. ΩΓMut. — τῇ σῆ πρ. || om. σῆ ΑΑ, om. sed suprascr. 76 — ἐκώλυεν || ἐκώλυε Mut. — ἐν τρυφ. ζῆν || ζῆν ἐν τρ. ΩΓMut. — παροδοπορούντων || ὁδῶ βαδιζόντων ΩΓ ὁδῶ βαδ. Mut. παροδοιπύρων 76 — καὶ τ. II. || om. καὶ 76 — Πιθνοκάμπτην || . . . κάμπτην Mut. — εἰ μὴ ἔ Εὐρυσθεὺς || εἰ μὴ τ' εὐρυσθεὺς Α — ἀρχαῖος δίκαιος ΩΓMut. — τὰ π. ἐκ. || om. Α — ἐς τοὺς || εἰς τ. ΩΓMut. — ὁ Ζεὺς || ὦ Ζεῦ ΩΑΓMut. — ἐφρόντιζες || ἐφρόντισας ΩΑΓMut. — Θρακικῶν || Θρακιῶν ΑΑ Θρακίων 76 — Κενταύρων || Κένταυρον Mut.
- c. 22. τάληθῆ || τάληθὲς ΩΓMut. — κνισᾶ παρὰ || κνισῶ σα? Α κνισῶσαι? 76 — παρὰ τοὺς || om. παρὰ 76 m. 1,

76 m. 2 supscr. *θέλοι παρὰ τοὺς — τύχη* || *τύχοι* ΩΑΜut.
 76 — *παρασυρόμενα* || *παρασυρόμενον* Α *περισυρόμενα* Α
 — *εἰκότα* || *εἰκότως* Α — *εὐρίσκωσιν* || *εὐρίσκουσιν* Α
 — *πομπὰς* || *σπονδὰς* ΩΜut. — *εἶτ'* || *εἶτα* Α — *κατα-*
γελῶντας μὲν || om. *μὲν* ΩΓΜut. — *ἀποφραττομένους*
 || *ἀποσφραττομένους* Ω — *ταῦτα* || *τὰ τοιαῦτα* Mut. —
ἐς τόδε || *εἰς τ.* Mut. — *προσαγαγόντων* || *προαγίντων*
 ΑΩ — *οὐ μέγας* || *οὐδὲ μ.* Ω — *πάλαι* || om. ΩΓ —
ἔτι δὲ εἰτυχούντων || *ἐπετυχούντων* Α 76, om. *ἔτι*
τε Mut., *ἔτ'* om. *τε* Ω — *μόνων* || om. ΩΓΜut. *μόνον*
 Α 76 — *ἔστιωμένων* || *καρπουμένων* ΩΓΜut. 76
 suprascr. m. 2 76

c. 23. *ἔστι μὲν γ.* || om. ΩΓ, om. *μὲν* ΑΑΜut. 76 — *ὡς* || *ὡς*
γὰρ ΩΓ *καθὼς* ΑΑΜut. 76 — *τὸ μὲν ἐγκ.* || om. *μὲν* Α
 — *τοῦ βουλομένου* || om. ΩΓ — *δ' ὅπως* || *δὲ ὅπ.* Ω —
γενήσεται || *γένηται* ΑΓ — *ξυμβουλευῆσαι* || *σ.* Ω —
τοῦτο || *τοῦτ'* ΩΓ — *ἄλλοι* || *ἄλλοι καὶ τοῦτο* Α. In
 cod. Mut. multa evanuerunt.

c. 24. *ἐγὼ δὲ* || om. *δὲ* ΩΓ — *ἐς ὄσον* || *εἰς* Ω — *Δᾶμιν* ||
Δάμιν Α — *ἐκποδὸν* || *ἐκποδῶν* Α — *ἢ τιμι* || *τιμι*
ἢ Ω — *ἄμα γὰρ* || *ἄμα δὲ* 76 — *μετεροχόμεθα* || *κολά-*
ζομεν ΩΑΓ — *καθ' ἡμῶν διεξ.* || *διεξ. κ. ἡμ.* Α —

c. 25. *ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων* || add. *ἔστιν* ΩΓ 76 τ. τ. *ἐφ'*
ἡμῖν ἔστιν ΑΜut. — *ἀλλ'* || *ἀλλὰ* 76 -- *τοίγε* || om.
 ΩΓΜut. — *εἴ μοι* || *εἴ γε μοι* ΩΓΜut. — *οἶει* || in ras.
 suprascr. *οἶει* Ω — *ἐκ Πίσσης* || *ἐξ Ὀλυμπίας* ΩΓ — *ἐξ*
 || om. Mut. — *μνᾶς* || *μνᾶν* ΩΓΜut. — *Γεραιστῶ* || *χωρε-*
στῶ Α — *ἔλκοντα* || *ἔλκοντας* ΑΜut. — *Ἔρρεοῦ* || *ὄρρεοῦ*
 Γ — *διὰ τοῦτο* || *δι' αὐτὸ* ΩΓΜut. — *ἀποσκευάζεσθαι*
 || *ἀποσκευάζοντες* ΩΜut. — *οὔτω κρ.* || *κρ. οὔτω* ΩΓ
 — *ἐπίτομόν τινα* || *σύντομόν τι* supr. *ἐπίτομον* Γ —
ταύτην ἔγωγε || om. ΩΓ, om. *ἔγωγε* 76 — *ἐπινενοηκέναι*
 || *ἐπινεν.* add. *ἔγωγε* ΩΓ 76 — *θυννώδες* || *θυννώδες* ΑΓ(?)
 — *παχύ* || *τραχύ* Α — *προαναιρεῖν* || *προαναιρηῆσιν* ΩΓ
 Mut. — *ἀνταγωνιστήν* || *ἀνανταγωνιστήν* Ω — *ἀποθάνη*
 || *ἀποθάνοι* ΩΜut. 76 — *ἔτι* || om. Ω — *ἄλλο ἐπινοεῖτε*

- || ἐπ. ἄλλο ΩMut. — ἀποτεθίννισται || ἀποτεθίννισται A
- c. 26. νέοις || νεωτέροις ΩMut., νέοις ἡμῖν Α — ἀγενείοις ἡμῖν || om. ἡμῖν Α — ξυμμέρον || ξυμμερές 76 — ἐς τ. δ. || εἰς ΩMut. — οὔτω || οὔτως Ω — εἰ π. || εἰ καὶ περὶ Ω — σὺ δὲ καὶ πάνυ ἴδη || om. καὶ εἰ ἴδη Α — σμικρολογούμεθα || μικρ. 76 σμικρολογούμεθα ΑΩΓ — τὸ τῶν δ. λ. || τὸ ἐπὶ τ. δ. λ. ΑΑ 76 — μηδὲν αἰδ. || μηδὲν αἰδεσθῆς? 76 μὴ αἰδ. ΩΓ — μειρακείου || μειρακειὸν sic A μειρακίδου Α — ὅτι || εἰ ΩΓ — καὶ ταῦτα || om. ΩΓMut. — ἐκφαίνειν || ἐκφέρειν Ω — τάχα || ταχ' ΩΓΑ — κελεύη || κελεύση ΩΓ — τάχα || τάχ' ΩΓ. In cod. Mut. litterae obscuratae sunt.
- c. 27. οὔτος ἔστι μὲν || om. Ω, om. sed suprascr. Γ — χρηστός || add. ἀνὴρ ΩΓMut. — εὐσεβῆς || φιλόθεος ΩΓMut. — τρόπους || λόγους ΩΓ 76 — ἠκρίβωκε || . . . ν Γ — τοὺς τῶν Στωικῶν || στωικοὺς, om. τῶν ΩΑΓMut. — συνεστίν || ξ Α — σοφία || φιλοσοφία ΩMut. — ἰδία τοῖς μαθηταῖς || τ. μ. ἰδία Α — διαλέγοιτο || διαλέγεται Α — ἀτολμότατος || ω Γ — καὶ τ. φ. ἰδιώτης || om. ΩΓ — ὥστε γελ. || ὥστε καὶ γ. Mut. — συνουσίαις || ξ. ΑMut. 76 — ξυνεύρων || σ. ΩΓ — βατταρίζων || suprascr. βερβερίζων Ω — ταραττίμενος || τεταραγμένως Α — ἔχων || ἔχη Ω — συνουσίαις. || ξ 76 — καὶ καλλιρ. || καὶ om. ΑΑMut. 76, om. sed suprascr. Γ — καλλιρημοσύνην || καλλιρημοσ. Ω — ξυνεῖναι || σ. Mut. — εἰς || ἐς 76 — ἀποσαφηνίζων || ἀποσαφῶν Ω ἀποσαφῶ sic Γ ἀποσαφ' sic Mut. — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩΑ — ξυνεῖντες || σ. ΩΓMut. — δ' οἶμαι || δὲ οἶμ. ΩΑΓMut. — τῆν || om. ΓMut. — ξυνήσουσιν || συνήσουσιν ΓMut. ξυνεῖσουσιν A
- c. 28. σαφῶς || καλῶς 76 — αὐτὸς || om. ΩMut. αὐτὸ ΑΑ 76 — σὺ || σὺ τοῦτο ΩMut. — ἀσφαλῶς || om. ΩΓMut. — ἀπορρίπτων || ἀπορίπτων A — τοῦτω || τοῦτο ΑΑMut. τ' τοεπίτοῦτο sic A — ξυμβουλευεῖς || σ. Mut.
- c. 29. ξυνήγορον || σ. ΓMut. — ἐροῦντα || ἐρούντων ΩΓ —

ξυνήγορον || σ. ΓMut. — ξυνονσία || σ. ΓMut. — δεόμενον || δεόμενον^σ sic Ω δείμενος A — παραστ. . . παρόντας || om. A, om. sed suprascr. 76 m. 2, — ἄπερ || περ 76 m. 2 — δοκῆ || δοκεῖ Mut. — μὲν || om. A — Δᾶμιν || Λάμιν A 76 — ἐκείνω || αὐτῷ A — τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν || τὸν δὲ ῥήτορα om. ῥητορεύειν A τὸν δὲ (add. m. 2 ὑποκριτὴν) ῥητορεύειν 76 — οὐδὲ || οὐδ' || Ω — ἀκοίσειε || ἀκούσειεν ΩMut. — τοῦτο μὲν || τὸ μὲν A A 76.

c. 30. καὶ τοῦ πλ. || τοῦ καὶ π. ΩAΓMut. — ποτε || om. ΩMut. — δήπου || που ΩΓ — ὁμως || ὅπως A μως A — προφάσεις || ἀφορμὰς ΩΓMut. — ἔχεις || ἔχοις ΩMut. 76 m. 1 — ἐν Κολ. || om. ἐν ΩΓMut. — οὕτω || οὕτως Ω — τὸ κράτος || om. τὸ Γ — εἰ μὴ || om. μὴ Ω — ἐκμετρα || ἔμμετρα ΩAΓMut. 76 — λέγει || λ. μόνον ΩΓ — σαφ. δ. μόνον || om. μόνον ΩΓ — οὐ ξυνηγ. || 76 m. 1, m. 2 μὴ — ξυνηγ. || σ. Γ — καὶ χ. || ἢ χ. ΩΓMut. — χελώνη || χελώνην Mut. — ξυνέψεται || σ. A Mut. ἔψεται ΩΓ (in Γ suprascr. συνέψεται) — ἀλλὰ οἶσθα || ἀλλ' A — τί ποτ' || τί ποτε ΩΓMut. — καὶ οἱ ὄφθ. || om. καὶ ΩΓMut. — καὶ κ. || om. ΩΓMut. — καὶ κιν. || om. καὶ ΩΓMut. — κατόχιμα || κατάχνημα A πάντα || om. Mut.

c. 31. τὴν ἀν. || ἦν ἀν. A — καὶ ἐνθα || om. Ω — μίθου || μοθου? A — ἑτερακλεῖ || ἑτερακλεῖ 76 — ταρφέος || ταρφέως ΩAΓ — ἄκρα κίρνημα || ἀκροκόρνημα A 76 ἀκ. κόρνημα A — αἰγυπιὸς || αἰγυπιᾶς 76 — γαμφώνυχος || ὁ Mut. — κλάγξουσι || κλάγξωσι A — λέγει || λέγη A λέγοι A — μὲν || μὲν οὖν A — ἡμᾶς || ὑμᾶς ΩAΓMut. 76 — ὄνονος || ὄλονος A — ἀκρίδος || αἰ ἀκρίδες AΓMut. 76

c. 32. ἦδη || om. A — ξυνελθίντες || σ. ΩMut. — διαλέγονται || διαλέγονται? Mut. — ἐάσομεν || ἐάσωμεν Γ 76 — προχωρεῖν || ο A — ξυνονσίαν || οὐσίαν Mut. — ἐπὲρ ἡμῶν || om. A — ἦν δὲ τι || om. τι ΩΓMut. — ἑτεροῖον || ἑτερον A — ἀποβαλῆ || νει ΓMut. — τότε || τότε' A

— διασείσας εἰ δοκεῖ || εἰ δ. διασ. ΩΑΓ 76 — ὦ || ἰώ Ω
 ἰώ Γ ἰώ ὦ Α — Ἡράκλεις || Ἡρακλες 76 — ἄγροικον
 || ὡς ἄγροικον Mut. — τοῦτ' || τοῦτο ΩΓMut. — ξυνα-
 πολέσαι || συναπολέσαι Mut. ἀπολέσαι Ω — ἐνὶ || ἐπὶ
 ΑΑ, in ras. 76 — καὶ πρ. || om. καὶ ΓMut. — In codice
 Mut. multa oblitterata. — πῶς ἂν || πῶς ἂν οὖν Α —
 ξυμπεσόντων || σ. Ω — δυνατὸν ἦν ἴσως ἂν τι καὶ
 πρᾶξαι || δυνατὸν ἴσως ἦν πρᾶξαι Γ δυνατὸν ἴσως ἦν
 τι πρᾶξαι Α 76 — τοιοῦτον || τοῦτο ΩΓ — τὰ τοι-
 αῦτα μόναι || μόναι τ. τ. ΩΓ — ἄκυροι αἰτῶν || αἰ-
 τῶν ἄμοιροι ΩΓ — μάλιστα || μάλα ΩΓ 76 — μου
 || με Α — πάλαι || om. Γ — δεδογμένον || δεδομένον Α —
 κωμωδὸς || κωμικὸς ΩΓMut. — σκάφην || σκαφῖν Α —

λέγων || λέγω ΑΑ λέγῶ m. 2 ἐγὼ m. 1, 76 — ἡμέτερα
 || ἰμέτερα ΩΑMut. 76 — μακρὰ || μακρὰν ΑΩΑMut. —
 φράσας || ἑάσας Mut. — ἐν οὐρανῷ || ἐνταῦθα ΩΓ —
 κνίση || κνίσση Α κνίσση Α 76 — ἱερείων || ἱερείω Α —
 με γυμνὸν || γε γ. 76, — ἐς τὸν ἄδην ἄπειμι || κάτειμι
 εἰς τὸν ἄδην ΩΓ (ἐς), κάτειμι εἰς τὸν αἰδην Mut. —
 ὄπου με || ὄπ. γε ΑΑ 76 — τὸ τόξον ἔχοντα || om. τὸ Α
 ἔχοντα τὸ τόξον ΩΓ — κἂν || καὶ Γ sed in ras. —
 φοβήσεται || φοβήσεται Α φοβηθήσεται Α — φησὶν ||
 φασὶν ΩΓ — γ' ἂν οὖν || γοῦν Mut. — οὖν || οὕτω
 ΩΓ — ταῦτα || ταῦτ' Α.

- c. 33. — οὔτος || οὔτός ἐστιν ΩΓ 76 — καὶ εὐπ. || ὁ εὐπ. Mut.
 — εὐπερίγραφτος || εὐπερίγραφος ΩΓ (in Γ suprascr.
 πτος) — ὦ Ἐρμῆ ἀδ. || ἀδ. ὦ Ἐρ. Mut. (?) — παρὰ ||
 περὶ Α — ἀναπέπλησται || ἀναπέπλασται Γ — ἐκματ-
 τόμενος || ἀναπλαττόμενος ΩMut. περιπλαττόμενος Γ
 76 in ras. — ἦ πού τι || ἦ τί Α 76 — ἀπαγγέλλεις
 || ἀπαγγέλις Α — μυρίας || μυρίων ΑMut. — δέμενον
 || γέμον Α — ἐπὶ || ἵππω Α — πιττούμενος || πισσ. 76 —
 ἄλλο || om. Α — ἐκτυπούμενος || ἐντυπούμενος Ω —
 δύο || δύ Ω — κευράκτας || καὶ κράκτας 76 — πυγμα-
 χους || μάχους, corr. ex συμμ. 76 — καὶ — || καὶ Τιμοκλήν

- Γ? — παῦε || παίου ΩΓ (c. ras.) Mut. — λαμβίζων || τραγωδῶν ΩΓ (sine ι subscr.) τραγωδῶν suprascr. λαμβίζων Mut. — ξυγκροτεῖται || σ. Ω — οὐδέπω || οὐ πάνν Ξ 76 — ἐτι ἦσαν || ἐτ' ἦσαν Ξ ἐπῆσαν 76 — ἀλλήλοις || om.
- Γ ἀλλήλους sic 76 — ἐτι χρ. || om. ἐτι Mut. — λοιπόν || om. Ξ — ἢ ἀκρ. || om. ἢ ΩΓ — ἀκροᾶσθαι || ἀκροάσασθαι Ξ Mut. 76 — ἐπικύψαντας || ἐπικύψαντες ΑΩ —
- c. 34. ὄσον || ὄσον γε ΑΞ — αὐτός || οὗτος ΩΓ Mut. — γούν δε Ξ — ὅτι || om. ΩΞΓ Mut., in marg. 76 m. 2 — οὐδ' || οὐδὲ ΩΞ οὐδὲν Mut. — ἀντάρασθαι || ἀνταρᾶσαι? Mut. — δυνατόν || δυνατώτατον ΩΓ — εὐχόμεθα || εὐχόμεθα Α. In cod. Mut. multa legi non possunt. — ἡμεῖων || ἡμέων 76 — γε πύθῃται || πεπύθῃται Α γε in ras. 76
- c. 35. ἀνθρώπων || τῶν ἀνθ. ΩΞ 76 — πρότερον || πρότερος Ξ — οὐ μὲν οὖν || οὐμένουν Α — ὦ μ. || om. ὦ Ξ — ἀμεινον || ἀμείνων Α — ἐπίχει || ἐπίχει Ξ 76 — ἀποφανεῖ || ἀποφαίνει Γ — οὐκ ἄν || οὐκ ἄν οὐδὲν Γ — σοι || om. Mut. σε Α — πρότερος || πρότερον ΩΓ — ἐρ. ὦ Τιμ. || ὦ Τιμ. ἐρώτα ΩΓ Mut.
- c. 36. οὐ δοκ. σοι || οὐ δ. σε Α — ἅπαντα || πάντα Ω — ἄρα || οὖν ΩΓ Mut. — ἀλόγῳ φορᾶ || om. ΩΓ Mut.? ἀλόγῳ τῇ φορᾶ Ξ 76 — ταῦτα || ταῦτ' Ξ — εἰ γε ἀκούουσιν || . . . σι Mut. — ἀκούουσι . . . ἀκούουσι || om. Ω — ποτε χρόνῳ || χρ. π. Ξ — ὕστερον || om. ΩΓ
- c. 37. ἄγοιεν || ἀγάγοιεν ΩΞΓ Mut. 76 — ἡμύναντο || ἡμύνοντα? Γ — καὶ αὐτὸς βλασφ. || βλ. κ. αὐ. ΩΓ 76 — παρὰ || περὶ Α — ξυγκ. || σ Γ Mut. — ἦντινα || τινα ΩΓ — ἄν || om. Α 76 — αὐτῶν || ἐαντῶν ΩΓ Mut. — ἡδύναντο || ἐδ. ΩΞ Mut. 76 — παρ' αὐτούς || π. αὐτοῖς Mut. — μετὰ δαῖτα || ἐπὶ δ. ΩΓ ἐπιδαῖτα Mut. — ἀντεπαγγέλτοις || ἀντεπαγγέλτους Α ἀνεπαγγέλτους Ξ Γ ἀνεπαγγελτοις Mut.
- c. 38. ἀναισχ. εἶποιμι || εἶπ. ἀναισχ. Ξ — εἶποιμι || εἶποι

- suprascr. $\mu \Omega$ — $\epsilon\lambda\pi. \tilde{\alpha}\nu$ || om. $\tilde{\alpha}\nu$ \mathfrak{A} Mut. — $\eta \tau. \mu\epsilon\nu$
 $\eta \tau. \mu\epsilon$ $\Omega\Gamma$ Mut. 76 — $\pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron\nu$ || $\pi\rho\acute{\omega}\tau\eta$ Γ Mut. — $\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\epsilon\nu$ ||
 $\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\epsilon$ Λ $\epsilon\pi\omicron\iota\eta\sigma\epsilon\nu$ 76 — $\iota \eta\lambda.$ || om. δ Ω Mut. — $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}$
 $\tau\alpha\upsilon\tau\grave{\alpha}$ || om. $\Omega\Gamma$ $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}$ $\tau\grave{\alpha}$ $\alpha\upsilon\tau\grave{\alpha}$ \mathfrak{A} — $\zeta\phi\alpha . . . \kappa\alpha\iota$ || om. Ω
— $\kappa\alpha\iota$ $\zeta\phi\alpha$ || om. Γ — $\omicron\upsilon\tau\omega\varsigma$ || om. Ω Mut. — $\tau\rho\acute{\epsilon}\phi\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$
|| $\tau\rho\acute{\epsilon}\phi\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ Ω — $\kappa. \acute{\epsilon}\nu\nu\omicron\epsilon\iota\nu \kappa. \kappa\iota\nu.$ || $\kappa. \kappa\iota\nu. \kappa. \acute{\epsilon}\nu\nu\omicron\epsilon\iota\nu$
 $\Omega\Gamma$ Mut. — $\omicron\upsilon \pi\rho.$ || om. $\omicron\upsilon$ $\Omega\Gamma$ Mut. — $\tau\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ || $\tau\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$
 $\Lambda\mathfrak{A}$ — $\mu\omicron\iota$ \mathfrak{A} Mut. — $\xi\nu\nu\alpha\rho\kappa\acute{\alpha}\zeta\epsilon\iota\varsigma$ || $\sigma. \Gamma$ — $\omicron\upsilon\delta\acute{\epsilon}\pi\omega$ ||
 $\omicron\upsilon\delta\acute{\eta}\pi\omega$ Ω $\omicron\upsilon$ $\delta\acute{\eta}\pi\omicron\upsilon$ Γ — $\acute{\alpha}\pi\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ || $\acute{\epsilon}\pi\iota\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ Ω
— $\gamma\iota\nu\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\alpha$ || $\gamma\iota\gamma\nu\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\alpha$ \mathfrak{A} — $\xi\nu\nu\iota\sigma\tau.$ || $\sigma. \Gamma$ Mut. —
 $\epsilon\iota \tau\iota\varsigma$ || $\epsilon\iota\kappa\acute{\epsilon}\rho$ Λ — $\acute{\alpha}\kappa\omicron\lambda\omicron\nu\theta\omicron\iota\eta$ || . . $\theta\epsilon\iota\eta$ Λ Mut. — $\gamma\iota\nu\acute{\omicron}$
 $\mu\epsilon\nu\alpha$ || $\gamma\iota\gamma\nu\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\alpha$ $\Omega\Gamma$ — $\kappa\alpha\iota$ $\omicron\iota\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$ || om. $\kappa\alpha\iota$ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Mut.
— $\delta\iota\alpha\tau\acute{\alpha}\tau\tau\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ || $\delta\iota\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ $\Omega\Gamma$ Mut. — $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron$ $\mu\omicron\iota$
 $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon$ || $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\mu\omicron\iota$ $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon$ \mathfrak{A} $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ δ $\mu\omicron\iota$ $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\varsigma$ Λ
- c. 39. $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ || $\acute{\epsilon}\pi\iota$ $\tau\omicron\iota\upsilon\tau\omega$ \mathfrak{A} — $\pi\omicron\iota\eta\tau\acute{\eta}\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ || $\acute{\alpha}\rho.$
 $\pi.$ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Mut. — $\acute{\epsilon}\iota\nu\alpha\iota$ || $\gamma\epsilon\nu\acute{\epsilon}\sigma\theta\alpha\iota$ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Mut. — $\acute{\epsilon}\mu\phi\alpha\nu\acute{\iota}$
 $\zeta\omicron\nu\tau\iota$ || $\acute{\epsilon}\mu\phi\alpha\nu\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\omicron\nu$ Λ — $\pi. \mu\epsilon\nu$ $\acute{\alpha}\gamma.$ || om. $\mu\epsilon\nu$ $\Omega\Gamma$ Mut.
— $\gamma\epsilon\gamma\epsilon\nu\acute{\eta}\sigma\theta\alpha\iota$ || $\gamma\epsilon\nu\acute{\epsilon}\sigma\theta\alpha\iota$ $\Omega\Gamma$ Mut. — $\sigma\omicron\iota$ || om. \mathfrak{A} —
 $\xi\nu\nu\omicron\mu\omicron\lambda\omicron\gamma\acute{\eta}\sigma\omicron\upsilon\sigma\iota$ || σ Mut. . . $\sigma\iota\nu$ Γ — $\omicron\upsilon\tau\epsilon$ || $\omicron\upsilon\tau'$
 $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ — $\pi\omicron\iota\eta\tau\acute{\eta}\nu$ || $\pi\omicron\iota\eta\tau\acute{\omega}\nu$ Λ — $\omicron\upsilon\delta\acute{\epsilon}\nu\alpha$ || om. $\Omega\Gamma$ —
 $\omicron\upsilon$ $\gamma\grave{\alpha}\rho$ || $\omicron\upsilon\delta\acute{\epsilon}$ $\gamma\grave{\alpha}\rho$ Mut. $\omicron\upsilon\tau\epsilon$ $\gamma. \Omega$ — $\mu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota$ || $\mu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\nu$
 Γ Mut. — $\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ || $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\Omega\Gamma?$ — $\omicron\iota\mu\alpha\iota$ || om. \mathfrak{A} — $\mu.$
 $\tau\epsilon$ || om. $\tau\epsilon$ Λ — $\kappa\alpha\tau\eta\chi\omicron\upsilon\sigma\iota$ || $\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\omicron\sigma\iota$ $\Omega\Gamma$ Mut.
- c. 40. $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\kappa.$ || om. $\kappa\alpha\iota$ \mathfrak{A} — $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota\mu\iota$ || $\acute{\alpha}\kappa. \sigma\omicron\upsilon$ \mathfrak{A} —
 $\xi\nu\nu\delta\acute{\eta}\sigma\alpha\iota$ || $\sigma. \Gamma$ Mut. — $\epsilon\iota$ $\gamma\epsilon$ || om. $\gamma\epsilon$ Ω Mut. — $\acute{\omega}\varsigma$
. . . $\gamma\iota\nu\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ || om. $\Omega\Gamma$ — $\nu\omicron\eta\acute{\sigma}\alpha\sigma\alpha$ || $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\theta\acute{\sigma}\alpha\sigma\alpha$ \mathfrak{A} —
 $\xi\nu\nu\alpha\rho\kappa\alpha\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$ || $\sigma. \Gamma$ Mut. — $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\nu$ || $\epsilon\upsilon\epsilon\rho\gamma\epsilon\sigma\iota\alpha\nu$ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Mut.
— $\acute{\alpha}\pi. \delta\omicron\kappa\epsilon\iota\nu$ || $\acute{\alpha}\pi. \acute{\epsilon}\iota\nu\alpha\iota$ $\delta\omicron\kappa\epsilon\iota\nu$ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Mut. — $\acute{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon\omega\nu\alpha$
|| $\acute{\alpha}\pi\alpha\iota\tau\alpha\iota\omega\nu\alpha$ Γ — $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\omicron\nu\tau\alpha$ || om. \mathfrak{A} — $\alpha\upsilon\tau\omicron\nu$ || om.
 $\Omega\Gamma$ Mut. — $\alpha\upsilon\tau\omicron\iota$ || $\alpha\upsilon\tau\omicron$ Mut. — $\xi\nu\mu\pi.$ || $\sigma. \text{Mut.}$ —
 $\acute{\epsilon}\mu\omicron\nu\omicron\mu\alpha\chi\omicron\upsilon\nu\tau\omicron$ || $\acute{\epsilon}\mu\omicron\nu\omicron\mu\acute{\alpha}\chi\omicron\nu\tau\omicron$ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ — $\omicron\iota$ $\acute{\alpha}\rho.$ || om.
 $\omicron\iota$ $\Omega\Gamma$ Mut. — $\acute{\alpha}\rho\rho\epsilon\nu\acute{\epsilon}\varsigma$ $\tau\epsilon$ || om. $\tau\epsilon$ $\Lambda\Omega\Gamma$ Mut. — $\alpha\iota$ || om.
 $\Omega\Gamma$ — $\acute{\alpha}\rho\eta\nu$ || $\acute{\alpha}\rho\eta$ $\Omega\Gamma$ $\acute{\alpha}\rho\eta\mu\iota$ Mut. — $\pi\rho\omicron\pi\epsilon\kappa\omicron\nu\eta\kappa\omicron\tau\alpha$
|| $\pi\epsilon\kappa\omicron\nu\eta\kappa\omicron\tau\alpha$ $\Omega\Gamma$ $\pi\rho\omicron\pi\omicron\nu\eta\kappa\omicron\tau\alpha$ Λ — $\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta$ || $\acute{\alpha}\nu\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta$
Mut. Ω , adscr. $r. m. \tau$ — $\acute{\epsilon}\rho\iota\omicron\upsilon\nu\iota\omicron\varsigma$ || $\acute{\eta}\rho\iota\omicron\upsilon\nu\iota\omicron\varsigma$ Λ
— $\acute{\epsilon}\phi'$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\alpha\sigma\iota\nu$ || $\acute{\iota}\phi'$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau.$ \mathfrak{A} — $\mu\epsilon\mu\psi\acute{\iota}\mu\omicron\iota\omicron\varsigma$ $\omicron\upsilon\delta\alpha$ ||

μεμψιμοιορ (sic) οὔσα Mut. μεμψιμοιοροῦσα ΩΓ — ἐπαφῆκεν || ἀφῆκεν, om. ἐπ. Αῤ — ἄρ' || ἄρα Ω — οὔν || οὐ Γ — πέπεικε || . ν Γ

c. 41. Βαβαῖ || βαβαί Mut. — ἀνεβόησε || ἀνεβόησαν ΩMut. ἀνεβόησεν Γ — ἐπαινοῦντες || ἐπεν. Mut. — ἔοικε || ἔοικεν ΩΓMut. — δέδιε || δέδοικε Mut. — δ. ἐστιν || ἐστιν om. ΩΓ — ἀπορρίψων || . . ρ . . Α — οἱ παρεκδύς || οἱπερ ἐκδύς Α? — ἀποδράσεται || ἀποδράσεται ῤ — οὐδ' || ὄδ' Α — ἄρα || ἄρα Α — τι ὕγ. || om. τι Α — δεικνύη || δεικνύει Mut. — κατὰ σὲ τὴν ἀσ. || τ. ἀσ. κ. σὲ ῤ — τοιαῦτα || ταῦτα ΩῤΓMut. — τραγωδοποιοὶ || τραγωδοὶ sine ι subscr. Γ — πεπείκασι || . ν Γ — εἶναι || om. ΩΓMut. — τοὺς ἐμβάτας || τὰς ἐμβάδας Α — χιτ. καὶ χλ. || καὶ χλαμύδας ῤ — καὶ σωματία || om. ΩῤΓ — τᾶλλα || τᾶλλα Αῤ — οἶμαι || om. οἶμαι ΩῤΓ — ἐπεὶ || om. Α — μηδὲν ἐπ. τ. χρ. τ. δραμάτων τὰ δοκοῦντά οἱ λέγη || τὰ δοκοῦντα οἱ λέγη μηδ. ἐπειγ. τ. χρ. τ. δρ. Αῤ — ἄκουσον || ἀκούση? ΩΓMut. — τότε || ποτε ΩΓMut. — καὶ . . . ἀγκάλαις || om. Α — ὕγρ. ἐν ἀγκάλ. || om. ἐν Mut. θερμαῖς ἀγκ., om. ἐν ῤ — ἔχονθ' || ἔχοντα ῤΓMut. — ὅστις ὁ Ζεὺς || om. ΑΩΓ ὅστις ἐστὶν ὁ Ζ. ῤ — κλίων || om. Α

c. 42. Εὐ γε || om. γε Mut. — ὅτι με || om. με Mut. — τὰ ἔθνη || om. τὰ ΩΓMut. — συνίδοι || συνείδοι Γ — ὡς || ὥστε Ω ὡς γε? Γ — θεῶν || θεοῦ Α — λόγος ἔχει || λόγος πῶς ἔχει ΩΓMut. — πολλοὶ γὰρ οἱ ταραχοὶ || πολλή γὰρ ἡ ταραχή ΩῤΓMut. — ἄλλοι ἄλλα || ἄλλα ἄλλοι ῤ — Θραῖκες || om. Α — καὶ Αἰθ. || om. καὶ ῤ — Αἰθ. || Αἰθ. δὲ Α — καίτοι || καὶ ΩΓMut. — ἰδίᾳ || ἰδίᾳ Γ — Π. δὲ || om. δὲ Α — κρόμμνον || κρόμμνον Α — κατὰ κόμας || κατὰ om. ῤ — τοῖς || τοῖσδε ΑΩῤΓMut. — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας ΑΩῤΓMut. — καὶ ἄλλοις || om. καὶ ΩΓ — ποτήριον || πότερον ῤ — καλὲ || om. ΩΓ — Οὐκ || om. Α — ἔλεγον || ἐγώλεγον ῤ — πάντα ταῦτα || τ. π. ΩΓ — τοῦτον κ. || om. τοῦτον Ω — διαφύγωμεν || διαφύγοιμεν Α

- c. 43. εἴποις | εἴπης A — ὦ ἀρ. | om. Mut. — ἐπεὶ ἐρήσομαι | ἐρήσομαι γὰρ, om. ἐπεὶ Mut., in Γ ἐπεὶ om. sed in marg. adscr. — Πύθιος | πύθος Mut., suprascr. ι — ἀμφήκης | ἀμφεχῆς Mut. — Ἐρμῶν | Ἐρμῆς A Ἐρμοῦ A — διτ. καὶ | om. καὶ AA — ὅμοιοι | ὅμοιον A — πρὸς ὅπ. | καὶ π. ὅπ. A — ἐπιστραφεῦς | ἐπιστραφήση (η in ras.) AA — τί γὰρ; μᾶλλον | ἢ τί μᾶλλον ΩΓMut. — ὁ ἀνὴρ | om. ὁ ΑΩΑΓMut. — λέγων | om. A — ἐγὼ | om. ΩΓMut. — ὁ καλὸς ἡμῖν | ἡμ. ὁ κ. A — αὐτῷ | αὐτοῦ A
- c. 44. αὐτὰ | αὐτῶν A — ὦ Τιμ. | om. A — καὶ δ. | καὶ om. A suprascr. in Ω — καὶ εὐδ. | om. καὶ A — εἰσι μεστοί | μ. εἰσ. ΩΓ — δ' ἐν | δὲ ἐν ΩΓMut. — τῆς Ἄρτ. | τοῖς Ἄρτ. A — ἔχαιρε | . . ν ΩΓMut. — τὸ ἄμαχον | om. τὸ A — ἐπῆλθεν | ἐπηχεῖ ΩΓ — ὡς δ. | ὅς δ. ΑΩΑΓMut. — ἀνὴρ | ἀνήρ A — ὅς | ὡς A — οὐκί | οὐκί A — ὀλ. ἄν | om. ἄν ΩMut. — εὐροῖς | εὐρης A — ἐν ἡμῖν | παρ' ἡμῖν A
- c. 45. ἄρα | om. ΓA, αὐτοῦ pro ἄρα ΩMut. — ὦ Τιμ. | om. A — εἰ δ' | εἰ δὲ ΩΓ — ἄμ. ἄν | om. ἄν Mut. ἄν ἄμεινον Ω — ἀλλὰ | ἀλλὰ A — διηγοῦνται | διηγοῦντο ΩMut. — βροντήσειεν | βροντήσειε Mut. — π. τεθ. | τεθ. π. ΩΓMut. — πρὸ π. | πρὸς? π. Mut. — τί δ' | om. δ' A — συγκροτεῖς | συνκρ. A — καταφρονεῖν | κατεφρόνου A — ξυμπεπ. | σ. ΩΓ — ὦ Ζεῦ ὀπότεν | ὀπότεν ὦ Ζεῦ ΩΓ ὀπότεν ὁ Ζεῦ Mut. — ἐθειλήσης | θειλήσης ΩΑΓ
- c. 46. πολλά | πολλάκις ΩΓMut. — οὐκονν | οὐκοῦν A — ἔφερε | ἔφερεν Ω — μὲν | om. Mut. — ὑμᾶς | ἡμᾶς A — ὁ ἄν. | ἢ ΩΓ ἢ Mut. — εἰς | om. Γ — ἔσωζε τὴν ναῦν | τ. ν. ἔσ. A — οὐκ ἐπλει | οὐκ ἄν ἐπλει ΩΑΓMut. — τὸ δὲ | τὸ δ' A — οἶει | εἶναι A — Τιμ. ταῦτα | συνετιῶς ταῦτα ὁ Τιμ. ΩΑMut. συνετιῶς ὁ Τιμ. ταῦτα Γ
- c. 47. Τιμόκλεις | om. A — ἀεὶ | αὐτὸν Ω αὐτόν τε Mut. — ξυμφέροντα | σ. ΩΓ — ἐπινοοῦντα | ἐπ. ἀεὶ A — πρὸ καιροῦ | πρὸ τοῦ κ. ΩΓMut. — ἀλυσ. δὲ οὐδὲ |

- ἀλ. δὲ οὐδὲν ΑΨ — οὐδὲ ἄλογ. οὐδὲν || οὐδ' ἄλογον
 οὐδὲν τι ΩΓ οὐδ' ἄλογόν τι Ψ ἀλυσιτελὲς δὲ καὶ
 ἄλογον οὐδὲν τι Mut. — εἶχε || . . ν Γ — εἶχέ τι ||
 εἶχεν, om. τι Ψ — χρήσιμον . . αὐτοῖς || χρειώδεις ἦν αὐ-
 τοῖς ΩΓ χρείδες ἦν αὐτοῖς Mut. — ξυνναῦται || σ. Γ Mut.
 — ἔν || om. ΩΨΓ Mut. — οὐδὲ || om. Α καὶ Ψ — κ.
 τ. ἀξίαν || κ. τ. ἀξ. αὐτῆς Ψ — εἰ τύχοι || εἰ τύχη Mut.
 — ἐς τ. π. || εἰς τ. π. ΩΨ Mut. — πρύμναν || πρύμνην
 ΩΓ — πρυμν. || πρ. ἄν ΩΓ(?) — ἀποτέταται || ἀπο-
 πέταται Ω — μολυβδοῦς || μολιβουῦς in ras. Ω μολιβδ.
 Γ Mut. — τὰ δ' || τὰ δὲ Mut. — τῆς νεῶς || τ. νηὸς Ψ
- c. 48. κολυμβῆσαι τε || κατατολμῆσαι, om. τε Α — δεινὸν ||
 ἄοκνον ΩΓ — μ. τοῦτον || μ. τοῦτο Ω — τὰ δ' ||
 τὰ δὲ ΩΓ — πατραλοῖαν || πατραλλ. Α — μὲν || om.
 ΩΓ (Mut. ?) — Σωκράτης || σώματος Α — καὶ Ἄριστει-
 δης || om. ΩΓ Mut. — ἐπλευσε || ἐπλευσαι? Ψ ἐπλησε Α —
 ἐν ὄσοις || ἐν om. Ω Mut., om. sed adser. Γ — Μειδίας ||
 Μίδας Α — Σαρδανάπαλλος || . . . παλος Α — ὑπερ-
 τρυφῶντες || ἐντρυφῶντες ΩΓ Mut. — ὕφ' αὐτοῖς ||
 ἐπὲρ αὐτοῦς Α ΩΓ ὑπ' αὐτοῦς Ψ Mut.
- c. 49. σου || om. Mut. — γίνεταί || γίγνεταί Ω (Mut.) — αἱ ναυαγ.
 || om. αἱ Ω Mut. — πρῶτον || πρῶτα Ψ — παρ' || παρὰ
 Γ Mut. — αὐτὸν || αὐτ' sic Mut. — σοσσίτους || ξυσι-
 τούς Α — οὓς || οὓς καὶ Mut. — ἀμείνους καὶ || om.
 Mut., ἀμ. om. ΩΓ — ξυμβούλους || σ. Α — ἐποιήσατ'
 ἄν || ποιήσαιτ' ἄν Mut. ἐποίησεν, om. ἄν Ω —
 ο μὲν || om. μὲν Ω Mut. — ἀπεδέδεικτ' || ἀπεδέδεικτο
 Ψ — καλωδίω || καλλοδίω Α — ἐς τ. κ. || om. ἐς Ψ Mut.
 εἰς ΩΓ — νεῶς || νηὸς Ψ — περιτετράφθαι || παρα-
 τετράφθαι Ω — τετυχηκός || τετυχηκός Α ΩΓ Mut. —
- c. 50. ταυτὶ μὲν ἦδη || τ. μ. οὖν ἦδη Ψ — ὁ Τιμοκλ. || ὦ
 Τιμοκλ. Mut. — ἄλλα ἐπ' ἄλλοις || om. Ω
- c. 51. ἐπεὶ || ἐπειδὴ? Ψ — εἶναι ἔδοξεν || ἐδ. εἶναι ΩΓ Mut.
 — φησὶν || φασὶν ΩΨΓ Mut. — ἀπορρήξεις || ἀπορή-
 ξεις Mut. — τί ποτ' || τί ποτε ΩΓ — ἔρει || ἔρεις Α Ω
 — ἴδοις || οἶμαι Α — ξυλλογίζομαι || συλλογίζω(?) μαι

Mut. — *πη* | *ποι* A — *σοι* | *σε* AΩ — *και θεοί* | om.
και AΩΓ — *είσιν ἄρα και θεοί* | *ἄρα εἰσὶ θεοί* A
είσιν ἄρα θεοί Ξ — *ἐς κόρον* | *εἰς κ.* AΩ — *Ἄλλὰ*
 | *ἀλλ'* ΞMut. — *εἰπέ δὲ* | *δ'* Ξ — *γελοῖον* | *γελάσιμον*
 ΩΓMut. — *βωμὸν* | *βωμῶ* A — *ξυνδήσας* | *σ.* ΩΓ(?)
 — *οἶε ἰσχυρὸν* | *ἰσχ. οἶε* ΩΓMut. — *ἐπεὶ μηδὲν* |
ἐπειδὴ μηδὲ Ξ — *ἦδη* | om. A

c. 52. *ἠττήσθαι* | *ἠττεισθαι* Γ in ras. — *ὑπό τινων* | *ὑπό*
τινος — *ἐρίσοιμεν* | *ἐρίζοιμεν* ΩΞΓMut. — *γε* | *τε*
 Γ — *πρὸς ἐμέ* | *π. με* A — *μαστιγία* | *στιγματία* Ξ
 — *οἴτινος μὲν* | om. *μὲν* Ξ — *ἀπέκνιζας* | *ἀπέκ-*
τεινας ΩΓMut. — *ὡς* | *ἕως* ΩΓMut. — *πλ. παρ'*
ἐμοῦ | *παρ' ἐμοῦ πλ.* — ΩΓMut. — *ἀποσφάξω* | *ἀπο-*
γράξω? ΩMut.

c. 53. *ἀποτρέχει* | *ἄπεισιν* ΩΓMut. — *ὁ δ'* | *οὐδ'* Mut. —
ἔοικεν | *ἔοικε* Ω — *αὐτὸν πατάξειν* | *π. αὐτὸν* ΩΓMut.
 — *κεράμῳ* | *κεραμέω* Ω *κεραμέωι* Mut. — *ποιοῦμεν* |
ποιῶμεν Mut., *ποιοῦμεν* c. ras. in ου Γ — *και ὑπέρ-*
μεγα | *μέγα*, om. *και ὑπέρ* ΩΓMut. — *ταῦτα πεπ.* |
π. ταῦτα ΩΞΓMut. — *ἀπίασι* | *ἀπίασιν* Ω — *πολλοὶ*
γὰρ | *π. γ. εἰσὶν* Ξ — *γινώσκοντες* | *γιν. . .* Mut.
 — [*και ὁ σίρφαξ*] | *και ὁ σερφ.* Ξ, *ὁ σίρφ.* om. *και*
 A, *και ὁ σερφ.* om. Γ *και ὁ σερφ. sine canc.* Ω —
ἅπαντες | *πάντες* ΩΓ — *Ἄλλὰ* | *ἀλλ'* ΩΓMut. —
ἐβουλ. ἄν | om. *ἄν* Mut. — *τοιούτων* | *τοῦτων* ΩΓ —
οἶον | om. ΓMut.

LUCIANI GALLUS.

*Lectiones codicum**Gorlic.* A*Marciani* 434 Ω*Vatic.* 90 Γ Aldenhoven*Flor. Laurent.* 77 Φ manus antiqua inde a c. 5 Vitelli*Upsal. Ups.* c. 2—30.*Paris.* 3011 C c. 1—8*Paris.* 2954 M c. 1—8*collatae cum editione Teubneriana.*

Lectiones codicis Mutin. 193 Mut. c. 1—20.

collatae cum editione Aldina MDIII.

- c. 1. ἀλλὰ σὲ || ἀλλά σε A — κάκιστε || ᾧ κ. Ω — ὄνειρατι || ὄνειρω ΩΓΜ — γεγωνὸς || γεγωνὸν Ω — σοῦ || om. Mut. om. sed rec. m. add. Ω — μαρωτ. || μίαν. A — διαφύγοιμι || διαφεύγοιμι ΩMut. — (πολλῇ Ald. || πολλῇ Mut.) — ὄρθριον || ὄρθρινόν Μ — ἀποπηγνύντι || ἀποκναίοντι Ω?Μ — ἀμέλει σε || εὐθύς σε ΩΓΜ — νῦν γὰρ || νῦν δὲ ΩΓ supraser. γάρ — (ἀναπηδῶν Ald. || μεταπηδῶν Mut.) — προλαμβάνων || φθάνων ΩΓ Μ — ἄν δυναίμην || om. ἄν ΩΓ Μ — ὡς ἔχοις || ὡς ἔχῃς Ω, Μ, ὡς ἔχεις supraser. οἱ Mut. — ἐπόρθρευόμενος || ὄρθρευόμενος ΩΓ — ἀνύειν || προανύειν ΩΓ Μ (διανύειν Ald. προανύειν Mut.) — ἦν || ἦ Ω ἦ Mut. ἦ supraser. ν Γ — ἦλιον ἀνίσχειν || ἀνατεῖλαι ἦλ. ΩΜ ἀνατ. supraser. ἀνίσχειν Γ — ἐργάση || ἐργάσαιο ΩΜ ἐξεργάσαιο? Γ — πρὸ ὁδοῦ ἔση τοῦτο ἐς || ἔν' ἐσθῆτος τὰ ἄλφιστα πεπονηκῶς ΩΓMut. Μ, omiss. πρὸ ὁδοῦ ἐς. — τοῦτο || του Α
- c. 2. Ἡράκλεις || Ἡρακλῆς Α — τοῦτ' ἐστίν || τοῦτο ἐ. ΩΓ Μ — ἀνθρωπικῶς || ἀνθρωπίνως ΩΓ Μ — ἐλά-

λησεν || ἐλάλυσεν A — ἀλεκτρονῶν || ὁ ἀλ. ΩΓ M —
 τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΓ C — ὑμῖν || ὑμῶν Γ? — ἀπο-
 τρέποιτε || ἀποτρέπειε Ω ἀποτρέποιτε, οἱ in ras. Γ,
 ἀποτρέπετε M — τὸ δεινὸν || om. ΩM, Mut. suprascr. Γ
 — ἐν οἷς καὶ || καὶ ἐν οἷς Γ, om. καὶ Ω — (τῷ χρημ.
 Ald. || τὸ χρ. Mut.) — ἄνεν || om. sed suprascr. Ω —
 προεθέσπιξε || . ζεν Γ — ὁ ἀκούων || om. ὁ Ups. —
 ἐπεκαλεῖτο || ἐπικαλ. A — σὺ || σὺ νῦν Γ — εἶ σοι
 || om. σοι C — ἐλάλησεν || sequitur ὡσπερ ποτὲ ἡ φη-
 γὸς ἐν Δωδ. ΩΓUps.M. (ὡσπερ ποτὲ ἡ φ. ἐν Δωδών.
 (αὐτόφωνος Ald. || idem Mut.) — ἐμαντεύσατο || ἐμαν-
 τεύετο ΩM (ἐμαντεύετο Ald. || ἐμαντεύσατο Mut.) — ἡ
 Δωδ. || ἐν Δωδώνῃ ΩΓUps.M — ἡμίεφθα || ἡμιοπτα καὶ
 ἐφθα ΩΓM (ἡμιοπτα καὶ ἐφθα Ald. || ἡμίεφθα Mut.)
 — λαλιστάτου || καλλίστου ΩΓM — καὶ λογ. || τοῦ
 καὶ λογ. θεῶν Ups. — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΩΓM —
 ἀνθρώπων || ἀνθρωπίνην ΩΓMut.M — οὔτω || οὔ-
 τως ΩΓM

- c. 3. ἀλεκτρονῶν || ἀλλεκτ. A — πρὸς με || π. ἐμὲ Ω — δ'
 οὖν || οὖν ΩM — τίς γὰρ ἂν || τίς ἂν καὶ Ups. —
 εἶ τι || ἡ τίμη ΩM ἡ τι Γ — αὐτὸ || αὐτὰ ΩΓ — τοί-
 νυν || om. ΑΩΓ M — παραδοξότατόν σοι λόγον εὖ
 οἶδ' ἔτι λέγω || παραδόξ. σοι εὖ οἶδ' ὅτι λέγω ΩΓM —
 παρ. σοι εὖ οἶδ' ὅτι λόγον ΑMut.Ups.C — ὁ νῦν
 σοι || om. Ups. — ἤκουσά τι || om. τι ΩM suprascr. Γ —
 τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩM τοιοῦτό Γ — ἀμέλει || om. Ups. —
 ὑμῶν || ἡμῶν Ups. — ἄρει || ἀρεῖ Mut. — ξυμπῖνοι || συμ-
 πῖνοι ΩΓ — ξυγκωμάζοι || συγκωμάζοι ΩΓ ξυγκω-
 μάζει AC — ὁπότε || εἶποτε ΩΓMut.M — καὶ ἐπει-
 δήπερ || om. καὶ ΩM — τὸν Ἡλ. μάλιστα || μαλ. τ. Ἡλ.
 ΩUps.M — ὑφεωρᾶτο || ὑφωρᾶτο C — ἐξείποι || ἐξείκη Ω
 — αἰεῖ || om. Ω αἰεῖ ΑUps.C — ἀνίσχοι || ἀνέσχοι Α φαί-
 νει ΩM — κατ. μὲν || om. μὲν ΑM — οὔτω || οὔτως ΩM
 — πεποιήτο || μειηχάνητο Ω μεμαχάνητο? M μεμηχ.
 suprascr. πεποιήτο Γ — ἐπ' αὐτούς || ἐπὶ αὐτ. Α. —
 (Ἄρην Ald. || ἄρη Mut.) — ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρ. || τὸν Ἄρ.

- ὡς ᾧφθη Ups. — ἐς τουτι || εἰς τ. ΩΓUps. — (ἀντι Ald. || ἔτι Mut.) — ἔτι τῆς κόρυθος || ἀντι τοῦ κράνου ΩΓΜUps., in marg. Γ ἔτι τοῦ κράνου — και διὰ τ. || om. και ΑΩUps.Μ — ὄτ' || om. C — αἰσθησθε || αἰσθησθε Γ — ἀνελευσόμενον || ἀνατέλλοντα ΩΜ — βοᾶν || om. Μ — αὐτοῦ || αὐτοῦ om. ΩΓUps.Μ —
- c. 4. δ' ἐμὸν || δὲ ἐμ. ΩΓ — γέγονε || ἐγένετο ΩΓUps. — ἐς ἀλ. || εἰς ἀλ. ΩΓUps. — ἐθέλω || θέλω ΩΜ — ἐθ. γὰρ || om. γὰρ Ups. — Ἀκούεις τινὰ Πυθ. || οἶσθα ἄρα τὸν Πυθ. ΩΓUps. οἶσθα γὰρ τὸν Πυθ. Μ — Μνησ. Σ. || om. ΩΓUps.Μ — γοῦν || γ' οὖν Α — ἔτι δὲ || και Mut. — ἐς πέντε . . . κάκεινο || om. ΑC — κάκεινο || ἐκείνο Ω ἐκείνον Ups.Μ κάκεινον Γ — φασί || φῆς Ups., om. Μ — τὸν ἀνθρ. || om. τὸν ΑΩΓMut. om. τὸν ἀνθρ. Ups. C — ᾧ ἀλεκτρονῶν ΑΛΕΚ. ἐκείνος || ΑΛΕΚ. ὡς ἀλεκτρονῶν ἐκείνος ΩΓ — παῦ' || παῖον ΩΓΜ — ὄγαθὲ || ᾧ ἀγαθὲ Ω (ᾧ ἀγ. Ald. || ὄγαθὲ Mut.) — λοιδ. μοι || λ. με Ups. — ταῦτ' αὖ' || ταῦτα ΩΓUps.Μ (τοῦτο Ald. || ταῦτα Mut.) — τερατωδέστερον || . . . ρα ΩΓMut.Μ — θυμωσ || om. ΩΜ — Ταναγορικὸς || Ταναγοραῖος ΩΓUps.Μ — δύ' || δύο Μ (δύο Ald. || δύ Mut.) — ῥάδια || . . ον Μ — ἐν σοι ἀλλότρ. || ἀλλ. ἐν σοι ΩΓUps.Μ — ἦκον ὡς οἶσθα ἔχων || ὡς οἶσθα ἔχων ἦκον ΩΓUps. ὡς οἶσθα ἦκον ἔχων Μ — μέλλησας || μέλησας ΩΜ — ἦ ἐψ. || σὲ ? pro ἦ Ω, in ras. Γ, ἦ om. Μ — ἄλλφ || ἄλλο ΩΓΜ ἄλλον Ups. — Πυθαγόρα ὄντι || πυθαγορείον τι Ω πυθαγόραν ὄντα Ups. πυθαγορεία Μ — παρανενομηκῆναι || παρανενομικῆναι ΑCΜ νενομικῆναι Ω νενομικῆναι suprasor. παρανεν. Γ — ὡς ἂν εἰ || ὠσανεἰ Α — βεβρώκεις || ἐδηδόκεις ΩΓUps.Μ —
- c. 5. οὐ γὰρ οἶσθα . . . βίω || om. Ups. — ὄρνιθική || και ὄρ. ΩΓ — φάγοιμ' ἂν || φάγοιμι Μ (φάγοιμιαν Ald. || φαγοιμάν Mut.) — πλὴν ἀλλὰ || om. πλὴν ΩΓUps. — ἀλλὰ || ἀλλ' Μ (ἀλλ' εἰ Ald. || πλὴν ἀλλ' εἰ Mut.) — ὅπως || πῶς ΩΓUps. — οὐκ ἀπορ. || om. οὐκ C — οἶοις || ὄσοις ΩΓΜ — βίοις πρότερον ἐβιότευσα || πρ. ἐβ. βίοις ΩΜ

- ἐβ. πρ. βίους Γ — ἄτινα || om. ΩΜ supraser. Γ —
 ἐκ. ἀπολέλανκα || ἀπ. ἐκάστης ΩΓΜ — ὑπερήδιστον ||
 ἦδ. ΩΓΜ — πότερα || πότερον ΩΥρs. — οἶδα ὄπ.
 || οἶδ' ὄπ. Υρs. — ἠδίστοις || om. ΑΥρs. — ἕμ.
 τιμῇ || τ. ἕμᾶς ΩΜ — τίς || ὄστις ΩΦΜ — τινα
 ἰνδάλματα . . κενὴν καὶ || om. Μ. — λόγος || λ. φησὶν
 ΩΓΥρs.Μ λογ. φησὶ ΦΜut. — μνήμη || μνήμη Φ.
- c. 6. οὐδὲ || οὐδ' ΦΥρs. — ἐπιλήσομαι || . . πι. . . in ras. Φ —
 οὐτω || οὐτως ΩΓΦ — ἐς ὑπ. || εἰς ΓΥρs.Μ — ὄρχετο ||
 ὠῆχετο Φ — γοῦν || οἶν ΩΜ — παρεῖχε || παρείχετο
 ΩΓΜ — τὸν ἔρωτα φῆς || φ. τ. ἐρ. ΩΓΥρs.Μ — τοῦ
 || rec. m. add. Ω — ὡς φασι || ὡς φασὶν Γ, eras. v Φ
 ὡς φασι post ἔχων Υρs. — ἀνεωγόσι || ἀνεωγῶσι Υρs.
 — οὔτος || οὐτως ΩΓΦΜ — γοῦν || γοῦν Φ — σοι ||
 om. ΩΜ — μοι || om. ΩΦΥρs.Μ supraser. Γ — διεξ.
 τι || om. τι ΩΜut.Μ — διηγῆση || ηἰ Φ — ὄνειρώτ-
 των || ὄνειρώτων Μut. — τὸ νῦν || om. τὸ ΩΦΜ supraser.
 Γ — πεμπόμενος || πετόμενος ΩΓΦΜ — δι' ἑτέρας ||
 δι' ἑτέρα Υρs. — μόνας || om. ΩΓΦΜut.Μ — ἐξία-
 σιν || ἐκφοιτῶσιν ΩΦΥρs.Μ, supraser. ἐξίασιν Γ —
 τυφλὸς αὐτ. || αὐτ. τ. Μ — αὐτὸς || om. Ω — χρυσοῦς ||
 χρυσὸς ΩΓΦ — χρυσᾶ || καὶ χρυσᾶ ΩΓΦ — χρύσεια
 || χρυσίον Ω χρυσίον^α ΓΦΜ — κεκοιμῆσθαι || κεκοιμ-
 ῆσθαι ΦΥρs. (κεκοιμῆσθαι Ald. || κεκοιμῆσθαι Μut.)
- c. 7. καλόν || ἴν καλόν Γ — οἶαν || ἦ οἶαν Γ — ἀναμν.
 γὰρ || γὰρ supraser. Γ — εἰ οἶσθα || εἶπερ ο. ΩΓΦΜ —
 τοῦ βιβλίον κάλλιστόν τι ἄσ. || τοῦ κάλλιστον τῶν ἄσ-
 μάτων om. τι ΩΓΦΜ, in margine Γ τοῦ β. κ. τ. ἄσμ.
 ἄπ. — τι ἄσ. || τε ἄσ. Υρs. — ἀπάντων || πάντων
 Υρs. — ἄτε || ἄτε Φ — τοῦτ' αὐτό || αὐτὸ τοῦτο
 ΩΓΦΥρs.Μ τουταντὸ Μut. — ἦδη || om. ΩΓΦΜut.Μ
 — ἐκέλευε || . v Γ
- c. 8. πάνυ τοῦτο || τοῦτο π. Φ — πεινήσας || πεινάσας ΑΩΜ
 (πεινάσας Ald. || πεινῖσας Μut.) — ἦκες || ἦκεις ΩΓΦΜ
 — κνάμους ἐκείνους || ἐκ. κ. ΩΜ — δειπνήσας || δει-

πνίσας Φ in marg. alia manu — εὐθὺς || om. ΩΦΜ
 suprascr. Γ — διὰ ν. || κατὰ ν. ΩΓΦΜ — ὡς || om. Μ
 — Εὐκράτει || . . τη Ups. — πρότερον || om. ΑUps.C
 — ἅπαντα | πάντα ΩΓΦ — ἀναπλάττοντα || προά-
 γοντα ΩΓΦΜ, (προάγοντα Ald. || ἀναπλάττοντα Mut.)
 — ἀναμαρτυκώμενον | ἀναμνησκώμενον Ω ἀναμνη-
 κόμενον Φ marg. rec.

- c. 9. πλουσίω || πλησίω ΩΦ — τὰ βίω || τῶι βίωι Φ —
 Εὐκράτει || . . τη Ups. — προσειπὼν || προ? . . Mut.Ups.
 — κατασχένομι || κατασχύναιμι ΩΓΦUps. — σὶν
 τριβακῶ || ἐν πενιχρῶ Ω ἐνπενιχρῶι ΦΓ (suprascr. ἐν
 τριβακῶ Γ) — φησί || φασί Α φησιν Φ — συνδειπ-
 νεῖν | . . . ἦν Ups. — αἰθις || αἰτός ΩΦMut.Ups.
 — ἐστι || ἐστιν ΩΓ om. Ups. — ἀπήειν || ἡ pr. ἡ
 rec. Φ — τὸ ἄχρι || om. τὸ ΩΦ suprascr. Γ — τοῦ
 λουτροῦ || om. τοῦ ΩΦ, suprascr. τοῦ Γ — πλευρίτιν
 || πλευρίτην Γ — τῷ μαλακ. ἐκ. || τῶι μαλακιζομένωι
 ἐκείνωι Φ — τὸ ἄχρι || om. τὸ Ups. — αἰῶνα || ἀγῶνα
 ΩΦ — μέγιστον || μήκιστον ΩΓΦUps. — ὀποσάπουν
 || ὀπως ἄπουν Α — ἀπορρίψας || ἀπορίψας Α ἀπορί-
 ψας ΩΦUps. (ἀπορρίψας Ald. || ἀπορίψας Mut.) —
 ἄπειμι || ἀπέρχομαι ΩΦΓ, (suprascr. ἄπειμι) — (κεκο-
 μισμένον Ald. || κεκοσμημένον Mut.)
- c. 10. καταλαμβ. τε || κ. τὲ Φ. — πόν. ἔχων || π. ἔχειν
 Φ — ἐχρέμπετο || ἐχ. τι Α (ἐνεχρέμπετο Ald. || ἐχρ.
 Mut.) — ὄλος ὢν || ὢν ὄλος ΩΓΦ ἡλιός? Ups.
 — ἔτη σχεδόν || σχ. ἔτη Ups. — αἰτιωμ. γε || αἰτ. δὲ
 Γ αἰτ. δὴ Φ — ἔχων ἀφίκετο || ἀφ. ἔχων ΓΦUps. —
 ὑπερεωραῖσθαι || ἵπερεοραῖσθαι Ups. — οὐ μὲν οὖν ||
 οὐόμενον ΑΦ — σαντῶ || σεαντῶ Φ — ἐθέλης || ἐθέ-
 λοις ΩΦUps. Γ alia m. corr. in ἐθέλης) (ἐθέλοις Ald.
 || θέλοις Mut.) — Εὐκράτης || ὁ Εὐκ. ΩΓΦUps. —
 λελουμένος || λελουμένως Α — φησὶν || φησι Α —
 παρ ἡμ. || πρὸς ἡμ. ΩΓΦUps. — μεῖον || μεῖων Ups.
 — τι ἔγεν. || τί σοι ἐγ. ΩΓΦ — (ἐπέσταλτο Ald. ||
 ἀπέσταλτο Mut.) — λέγων || om. ΩΓΦUps. — ἐσῆει

χειραγωγῶν τὸν Θ. || εἰσῆει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ
 ΦΓΩUps. om. τὸν Θ. — (χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ ἐπε-
 ρειδομένῳ καὶ τοῖς οἰκ. Ald. || χειραγωγῶν τὸν Θεο-
 μόπολιν αὐτῷ ἐπερειδόμενον ὡς καὶ τοῖς οἰκέταις
 Mut.) — ἐπερειδόμενον || ἐπερειδομένῳ(ωι) ΩΓΦUps.

- c. 11. οὖν || om. ΩΦ — πάνυ || πρὸς? Ups. — εἶδε || εἶδεν
 Φ — κελύσω || κελύω ΓΦ — τῆς μητρὸς || τῆ μητρὶ?
 Ups. — ἐστιᾶσθαι || ἐστιαθῆναι ΩΓΦUps. — ἔχοις ||
 ἔχης ΩΓΦ — (ἔχης Ald. || ἔχοις Mut.) — ἐσῆειν || εἰ-
 σῆειν ΓΦ — ἐξεληλακέναι || ἐξηλακέναι A — πρῶτον
 || πρῶτοι ΓΦUps.? — Θεσμός. || Θεμιστο. ? Ups. —
 ἀνέθεσαν || ἀνέθησαν Mut. — μὰ Δία || νῆ Δ. Ω — (νῆ
 Δία Ald. || μὰ Δία Mut.) — περιβύσαντες || πειδήσαντες?
 Ups. — διαμένοι || διαμείνοι A — ὑποκατακλίνουσι ||
 om. ὑπο, κατακλ. ΩΦ, Γ suprascr. ὑπο (κατακλ. Ald. ||
 ὑποκατακ. Mut.), — πολύουπον || πολὺ ἕπον Φ — δείπνον ||
 om. ΩΦ, suprascr. Γ — μεταξὺ || om. ΩΦUps., suprascr.
 Γ — (γελωτοποιοί Ald. || γελ. μεταξὺ Mut.) — τις ἦν ||
 om. ΩΦ, suprascr. Γ, om. ἦν Ups. — ἀλλ' ἐμὲ || ἀλλὰ
 ἐν με ΩΓΦUps. — ἀποτελοῖσι | . ν ΦMut. — ἐστὶ
 || . ν erasum Φ — μετρίων || μετρείως A — τοιαῦτα
 || καὶ τ. ΩΓΦUps. — συνείρει || συνήρει Φ — ἢ ἄδ. ||
 καὶ ἄδ. Ups. — τοιοῦτο || τοῦτο ΩΦUps. —

- c. 12. δὲ ἦδη || δῆ om. δὲ ΩΦUps., om. ἦδη in marg. δῆ ἄκουε δὲ
 ἦδη Γ — ὁ κληρον. || om. ὁ ΩΦUps. — ἀέναόν τε || ἀεν.
 τι A ἀεν. ^{τε} τι Γ ἀένναοντε ΦMut. — (περίπτεον Ald.
 || πρόδιπ. Mut.) — τὴν ἐκ. || om. τὴν ΩΦMut.Ups.,
 marg. adscr. Γ — ἐστίασιν || ἐστίαν Ups. — ἐς || εἰς Ups.
 — φίλων || ξένων Ups. Ψ — ἐξημμένος || ἐξημμένους
 ΩΓΦ — ἄρτι || om. ΩΦMut., suprascr. Γ — ἐσεκομ-
 ζετο || συνεκομίζετο Ω εἰσεκομίζετο Γ ἐκκομ. Φ — φέρε-
 σθαι || φέρειν ΩΓΦUps. — διασκεδάσας | om. ΩΦUps.,
 Γ in margine ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκεύασας δια-
 σκεδάσας — (ὑπην . . . διασκεδάσας Ald. || ὑπηνέμιον
 φέρειν παρεσκεύασας Mut.) . . . ὑπηνέμιον || ὑπηνέμιον A

— τριέσπερον || ὡς τρ. ΩΦΥps. (ἔτι εἶδον Ald. || ἐπειδον Mut.) — (φιλοχρ. Ald. || φιλοχρ. εἰ Mut.) — ἐξ ἅπαντος || ἐξαπαντος Φ

c. 13. μόνον || μονονουχι Ups. — τῶν βοστρ. ἐξημμένος || ἐξημ. τ. β. ΩΓΦΥps. — (ἐξήεις Ald. || ηἰεις Mut.) — οὕτω || om. ΩΓΦΥps. — (πολεμήσων Ald. || πολεμίσων Mut.) — ἐν πολέμῳ || ἐν τῷ πολέμῳ ΦMut. Ups. — μᾶλλον ... χρυσοφ. || om. ΩΓΦ — ἢ χρυσοφορεῖν || om. Ups. — και τότε || om. και Φ — ἀναδεδεμένος || ἀναδεδεμένους ΓΦ διαδεδεμένους Ω — (σιδηφ. μᾶλ. ἢ χρυσοφ. ἄμεινον ἦν Ald. || σιδηφορεῖν ἄμεινον ἦν Mut.) — διαγωνίζεσθαι || ἔχων διακινδυνεύσειν ΩΓ ἔχων διακινδυνεύειν ΦΥps. — ὁ Ὅμ. || om. ὁ ΩΦ — χαρίτεσσιν || χαρίτεσιν ΩΦ — συναναπεπλεγμένα || γ in ras. Γ συναναπεπλασμένα ΩΦΥps. — πατήρ ἀπ. ἀνδ. κ. θεῶν || παντ. θεῶν πατ. και ἀνδρῶν ΩΓΦΥps. — ὁπότε || ὅς ποτε ΩΦΥps. (ὄσποτε Ald. ὁπότε Mut.) — (ὁ δὲ πάντ. θεῶν πατήρ Ald. || ὁ δὲ πατήρ ἀπάντων τῶν ἀνδρῶν και θεῶν Mut.) — ἐς || εἰς ΩΓΥps. — αὐτὸν || αὐτὸν Ups., corr. rec. ex v Φ — μεταβάλαι || alterum λ eras. Φ — δήπου || ἤδη που ΩΦΥps. — τέγους || στέγους Ω — τῇ ἀγαπωμένη || τῇ ἀγ. . . ηι Φ — οἷς ἂν παρῆ || οἷς ἔαν π. ΓΦ — ὥστε τί ἂν || ὡς πᾶν ΦΥps. — ἔτι λέγοιμι || ἐπιλέγοιμι ΦΥps. — (παρέχεται Ald. || παρέχετε Mut.) (συναπτων Ald. || προσάπτων Mut.) — προσάπτων || πρὸς in ras. Γ συναπτων ΩΦΥps. — τίθησι || τίθησιν Φ

c. 14. μοι || μου Ups. — Σίμωνα || σίμονα A — ἠψησα || ἠψουν ΩΦ ἠψῶσα Γ ἔψουν? Ups. — τεμάχη || τόμους ΩΓΦ — ἀλλᾶντος || ἀλᾶντος A ἀλλάντος Φ — μάλην || μάλης ΩΓΦΥps. — ὦ ἀλ. || ὦ suprascr. Γ, om. Φ — μόνον ὁ || ὁ μόνον ΩΓΦ ὁ μ. μοι ΦMut. Ups. — τότε || om. Ω — Δριμύλος || Διμυλος A Δριμυλλος Mut. — ζῶν μὲν || om. μὲν ΦΥps. — Σιμωνός || Σιμωνός (sic) Ω — Σιμωνός ἐστι και νῦν ἐκ. || νος . . . ἐκ. Γ, om. ΦMut. Ups. — ἀλουργῆ || ἀλ . . Φ — και ζεύγη || om. και A — ὦ Σιμων || ὦ Σίμον Ups. — ἤδη ||

- ὅτι Ω — θρύπτεται | θρ. καὶ Φ — τοῦτω | om. ΩΦ
 suprascr. Γ — καὶ ἐρώσιν | om. καὶ Ups. — αὐτὰς ||
 ταύτας ΩΦUps. — αἱ γυν. | καὶ αἱ γ. ΩΦ — ἀμόρ-
 φους || ἀμορφοτέρους ΩΓ ἀμορφωτέρους Ups. ἀμορ-
 τέρους ΩΦ — (ἀμορφοτέρος Ald. | ἀμόρφους Mut.) —
 (πιναρὰ Ald. | πιναρὰ Mut.) — ἀναρτήσιν ἑαυτὰς ||
 ἀνελεῖν αὐτὰς Ω ἀναρτήσιν αὐτὰς Ups. ἀνελεῖν αἰ-
 τὰς Φ ἀναρτ. ἑαυτὰς ἀνελεῖν αὐτὰς suprascr. ἀναρτή-
 σιν ἑαυτὰς Γ (ἀνελεῖν Ald. | ἀναρτήσιν Mut.) —
 δεξιῶμα | δεξιῶμα ΩΓ ω corr. ex α Φ (δεξιῶνα Ald. |
 δεξιῶμα Mut.) — κάλλιστον || καλ. κτέρας ΩΓ — χρυ-
 σὸς γὰρ ἐστίν || om. ἐστίν Ups. —
- c. 15. οἱ δὲ || οἱ δ' pr. rec. οἱ δ' Φ — ὑμῶν ἀθλ. | ἀθλ.
 ἡμῶν ΩΦMut.Ups. — τὸν βίον | om. τὸν Α — βιοῦσι ||
 βιοῦσιν Φ — παντὸς | ἅπαντος ΩΓΦ — ἤδη καὶ σὲ
 εἰπεῖν || εἰπεῖν ἤδη κ. σ. Ups. — οὔτω | οὔτως ΩΦUps.
 — προάγη || προάγει ΑΩΓ προάγη corr. rec. εἰ Φ
 (προάγεις Ald. | προάγη Mut.) — (ἅπαντος Ald. | παν-
 τὸς Mut.) — τοῦ Εὐφ. || om. τοῦ ΩΦUps., suprascr.
 Γ — ποικίλα || καὶ π. Ups. — καὶ ἰδεῖν | om. Ω
 suprascr. Γ ἰδεῖν καὶ om. Φ καὶ ἰδεῖν καὶ om. Ups.
- c. 16. ἐς τ. γ. || εἰς τ. γ. Ω — εἰς ἀνθ. | ἐς Φ — ἦντινα | τίνα
 om. ἦν ΩΦ τίνα, supr. ἦν Γ ἦν τινος Ups. — οὐτ'
 ἐμοὶ || οὔτε ἐ. ΩΓΦ — ἔπειτ' || ἐπεὶ δὲ ΩΓΦ ἔπειτα?
 (ἐπειδὴ) Ups. — τις τοῦτο . . . τίς οὖν ἦν || om. Ups.
 — εἰδέναι || εἰδέναι σε Ups. — τοῦτο . . . ΜΙΚ. || ἐγὼ
 δὲ πρό γε τούτου ᾧ θαναμάσι Ω τοῦτο . . . τίς οὖν
 ἦν om., ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου ᾧ θαναμάσι τίς ἦν Φ
 idem sed πρόγε τοῦ pro πρόγε τούτου Ups. — (τίς
 ἦν τοῦτο μοι πρότερον εἰπέ, εἰ καὶ ἐγὼ ποτε ἠλλάγην
 ὥσπερ σὺ — εἰδέναι Ald. || τίς ἦν εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν·
 ἐθέλω εἰδέναι τοῦτο γὰρ Mut.) (καὶ μάλα. Τίς οὖν
 ἦν εἴ τι κ. τ. λ. Ald. || om. τοῦτο . . . σί· καὶ μάλα.
 τίς οὖν ἦν? Mut.) — οὖν || om. Ω — εἴ τι ἔχεις . . .
 εἰπεῖν Σύ; || om. Α — ΑΛΕΚ. Σύ; . . . εἰδέναι σε ||
 om. Ups. — εἶτα || om. ΩΦ suprascr. Γ — ὁ κακ. |

ὃ κ. A ὁ rec. in ras. ex ὃ Φ — κᾶν ὀλίγα | ὀλίγων, om. κᾶν Ω, κᾶν suprascr. Γ, ὀλίγον, om. κᾶν Φ — ἦκειν | ἦκων Ω ει in ras. Γ — τόνδε | om. ΩΓΦ — εἰκὸς δὲ || εἰκὸς γὰρ ΩΓ — ἀπάγξομαι | ἀπάγχομαι ΩΓΦ

c. 17. ἐπ' Ἰλ. || ἐν Ἰλ. ΩΓΦUps. — Μενέλεω || Μενελάω ΑΩ Μενελάον ΓΦUps. — ἀοίκητος || ἀοικος ΓΦUps. — ἄχρι δὴ || ἄχριος Α — ἐξεργάζετο || ἐξεργάσεται ΑUps. ἐξεργάσεται ΩΓΦ — ἄσιτος || ἄ. ὦν Φ — τὰ || corr.; pr. τὸ Φ — μοι πρῶτον || πρότερον μοι Ω ὡτ in ras. Γ μοι πρότερον ΦUps. — ἠπίστατο || ἐπίστατο Ups. — ἐγὼ δὲ || om. δὲ Ω — μήτε || om. Ω — τὸν Αἴαντα || om. τὸν Ups. — μέγαν . . . οὔτω || om. Ω — ὡς οἴονται || ὡς οἴοντε Ups. — τὰ δὲ ἄλλα || τάλλα δὲ ΩΓΦUps. — πρεσβῦτιν || πρεσβίτιν Φ πρεσβύτην Α — ἠλικιωτῖν || ἠλικιώτην Γ (ἠλικιώτην Ald. || ἠλικιωτῖν Mut.) — πρῶτον || πρῶτος ΩΦUps. πρῶτος Γ — ὁ δ' Ἑρακλ. || ὁ δὲ Ἑρ. ΩΓΦ — (πανθος? Ald. πάνθους Mut.) Πάνθους || πάνθου Ups. — ὦν || ὄν Ups. — τί δαί; || τί δὲ Ups. — ἄλλως || ἄλλος Ups. — ἀκριβῶς οὔτω || οὔτως ἀκρ. Ω'ΦUps. — οὐδὲν || οὐδὲ ΩΓΦ — τί δαί; || τί δὲ ΩΓΦMut.Ups. — δωρατίῳ || δόρατι ΩΓΦUps. — Μενέλεως || Μενέλαος ΩΦUps., εω corr. ex αο Γ —

c. 18. οὐδὲ || οὐδ' Ω — καὶ ἐς || εἰς Αίγ. om. καὶ ΩΦUps. καὶ εἰς Αίγ. Γ — τάληθῆς || τάληθῆ ΩΓUps. — Ξρον καὶ || Ξ. τε καὶ Ups. — οὔτω || οὔτως ΩΦ, corr. ras. Γ — ἦγον || ἦδον ΩUps. ἦδον pr., ἦδον corr. r. Φ — ἐς Ιτ. || εἰς ΩΓΦ — (μὴ ἀνάκρινε Ald. || μὴ ἀνακρῖναι Mut.) — τὰ τοιαῦτα || ταῦτα ΩΓΦUps. — ἐπερ αὐτ. || περὶ αὐτ. ΩΓ — ἔτ' || om. ΩΓΦUps.Mut. — οὐδὲ || καὶ ΩΓΦUps. — ἐχρῆν ὀκνεῖν || ὀκ. χρῆ ΩMut. — (εἴποι ἔτι Ald. || ἔτ' εἴποι Mut.) — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩΓΦUps. — ταῦτόν || ταῦτά ΩΓUps. — σεμνότερος || καινότερος ΑΩΓ — αὐτοῖς || αὐτοῦ Ἄ — διὰ τοῦτο || διατοῦτο Α

— (ἄλλοι Ald. || ἄλλος Mut.) — εἰλόμην || ἐλοίμην A
 — χρησιμῶν || χρ. Φ — ὄρας; || ὄρας Φ — ἐπι τ. ἀ.
 || ἐν Ω — και || κᾶν ΩΦMut. — οὐ || om. ΩΦMut. in
 ras. Γ — οὐ τοσ. || οὐ om. ΩΦUps. — ἀπολιμπάνεις
 || ἀπολιμπάνοις ΩΓΦUps. — (ἀποδυσάμενος Ald. ||
 ἀποδυσάμενος Mut.)

- c. 19. μετημφιάσω || . . . ἔσω Φ — τίνας || τινα ΩΓ (και
 γυνή γὰρ ἐγένετο ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Π. Ald. || και γ. γ.
 σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθ. ἐγένετο Mut.) — ἐν τ. ἀ || σὺν
 τ. α. ΩΓΦUps. — γεν. ἀλ. || ἀλ. γενναιότατε ΩΓΦUps.
 (ἀλ. γενν. Ald. || γενν. ἀλ. Mut.) — συνῆσθα || συνεῖς A
 συνεῖς suprascr. συνῆσθα Γ — ἐκύνεις || κύνεις Ω — ἔρ' ||
 ἔρια ΩΓ'Φ — πάντα || π. οἶν Φ — ἀποσκόψης || . . .
 φει Ups. — ἐς ἐμὲ || εἰς ἐμὲ ΦUps. — ἐς ἐκείνους ||
 εἰς ἐκ. ΦUps. — τί οὖν || τίς οὖν ΩΓΦ (om. ;) (τί οὖν
 Ald. || τίς οὖν Mut.) — πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν ||
 πότερος ἡδίων ὁ βίος σοι ἦν ΩΓ ποτε ἡδίων ὁ βίος
 σοι ἦν Φ (πότερον ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν Ald. || ποτε
 ἡδ. ὁ βίος σοι ἦν Mut.) ΩΓ' ποτε ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν
 Ups. — ἦσθα || ἦς ΩUps. ἦς add. θα Γ — Περ. ||
 ὁ Περ. ΩΓΦ — ὄπνιεν || ὄπνευ ΩΓΦ ὄπηεν A —
 ὄρας || οἶδας ΩΦUps. ὄρας suprascript. οἶδας Γ — συν-
 ενεγκοῦσαν supscr. rec. ἴγουν συμφέρον τι γενομένην
 Φ — σὺ μὴ εἶπης || μὴ σὺ εἶπης (sic) ΦUps. — ἐθέλοι ||
 θέλοι ΩΦUps. — Μικ. || ὦ M. ΩΓΦ — ὠδίνουσαν ||
 ὠδίνουσαν ΩΓΦ — ἐς μακρὰν || εἰς μακρὰν ΩΓΦ —
 ἔση γὰρ γυνή || ἔση (sic) γὰρ ποτε Φ ἔση γὰρ ποτε
 και σὺ γυνή Ups. — πολλῇ τῇ περιόδῳ || . . . λη . . . ἦι
 . . . ωι Φ — γοῦν || οὖν ΩΓ'ΦUps. (?) — λαμπρ. πολ.
 Ασπ. || πολ. λαμπ. Ασπ. ΩΓΦ λαμπρ. Ασπ. πολ. Ups. —
- c. 20. τίς δὲ || om. δὲ ΩΓΦ. — μετ' ὀλίγον || μετολίγον
 ΑΦ — ὦ || ὦ Φ — Διοσκόρω || Διοσκόροι Φ Διοσκου-
 ρη? Ups. — καταριθμήσασθαι || καταριθμεῖσθαι A —
 μακ. δ' || om. δ' ΩΓΦUps. — τοιούτῳ || om. ΩΓΦUps.
 ἄλλοις || om. ΩΦMut. Ups., in marg. add. Γ — σοῦ || om.
 ΩΦ — ἐπι τῇ π. . . θαυμάζοντος || om. ΩΦUps. suprasc.

Γ — φρ. αὐτῶν || om. αὐτῶν ΩΦMut. Ups. — πρῶτον || πρότερον Ups., suprascr. Γ — ἐγέλας || ἐγέλασας ΩΓΦ — ἐπὶ σαντῶ || αὐτῶ, om. ἐπὶ A — ὑπερευδαίμονα εἶναι || υπερευδαιμονεῖν ἀεὶ ΦUps. (ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ Ald. ὑπερευδαίμονα εἶναι Mut.) — πλοῦτον || πλούσιον ΩΦ — καὶ εἴ τι || καίτοι τι Ups. καίτοι τί ΩΓ, τί om. καὶ εἰ Φ (ἢ ὅτι Ald. || ἦτοι τί Mut.) — χαίροις || χαιρείς ΑΩΓ — ἄλλοτε || ἄλλοθεν Ups. — ἦν τ' Ευφ. || ἦν τε E. ΩΓUps. — ἦ Ἄσπ. || ἦν τε Ἄσπ. ΩΓΦUps. — ταῦτα ἐγὼ || ἐγὼ τ. ΩΓUps. — ἀτιμάζεις || . . . ης Ups. — ποιοῖς || ποιεῖς Ups. — ἀλεκτρονόνα || ἀλεκτρονῶν ΩUps. ὄνα in ras. Γ — αὐτῶ || αὐτῶ A — νῦν || om. ΩMut. —

c. 21. πάντων || ἀπάντων ΩΓUps. — σχεδ. || σχ. ἤδη ΩΓΦUps. — τῶν βίων || τὸν βίον Ups. — ἦσθα || ὀλοσθα ΩΓΦ — σαφῶς || om. Ups. — ἰδίᾳ || ἰδίᾳ Ω — βιοῦσιν || πλουτοῦσιν ΩΦ, πλ. suprascr. βιοῦσιν Γ — προσελαίνουσιν || ἐπελαίνουσιν ΩΦ ἐπελανν. supr. προσελ. Γ — ἐμβαλόντες || ἐμβάλλοντες ΓΦ — ἄρα περιβλέπεις || ἀναβλέπεις om. ἄρα Ups. — ἑαυτοῖς || αὐτοῖς ΩΓ, ἀμφαντοῖς Φ pr., corr. ἀμφ' αὐτοῖς rec. — τειχῶν || τευχῶν ΩΓΦ — ὄσα || ἄ Ω — ἦνπερ || ἦν τε ΩΦUps. — ἐσφέρειν || εἰσφ. ΦUps. — προκινδυνεύουσι || littera v erasa Φ — ἐς σωτ. || εἰς σ. ΩΓΦ — ἐπειδὰν || ἐπειδᾶν ut fere semper Φ — τὰ ἐπινίκια || om. τὰ Ω — ἔστρ. || om. ὁ ΩΦ —

c. 22. ἐς ἐκ. || εἰς ἐκ. ΩΓΦUps. — τυραννήσεις || τυραννεῖς ΩΓΦUps. — ὡς ἔχοις . . . ἀγῶνας || om. ΑΩΓΦ — πονοῦσι || πονοῦσιν ΩΓΦ — δὲ ἔξετ. || δ' ἔξετ. A — καὶ δοκιμαστής || om. ΩΓΦUps. — κατεχαλαζίσας || κατεχαλ. A — αὐτῶν || ἐς αὐτ. A — τοὺς λίθ. || om. τοὺς ΩΦUps. suprascr. Γ — τ. οὐσίας αὐτῶν || αὐτῶν om. A — οὔτε δὲ || οὐδὲ ΦUps. — οὔτε || οὐδὲ ΦUps. — οὔτε δὲ || om. δὲ Ω οὐδὲ Γ — θριγκίον || τριγκίον A — διορύξας || διορέξας A ὀρύξας ΩΓΦUps. — τοῖχον || τεῖχον Ups. — διαπνκτεῖων || διαπικτ. A — δια-

- μεριζόμενος || λογιζόμενος ΩΓΦΥrs. — πρὸς τοσ. φροντίδας | π. τὰς φρ. ΩΓΦ — κρηπίδα | κρηπίδας Α κρηπίδα Φ — ἔχων τ. μισθόν || τ. μ. ἔχων ΩΓΦ — κρομμίων | κρομμίων in ras. Ω — σεαντόν | σαντ. Ω
- c. 23. πρὸς τὸ κρ. || om. πρὸς ΩΦΥrs. suprascr. Γ — οἱ π. γὰρ σε | om. γὰρ Ω οἱ π. σε γὰρ Υrs. — ἀμέλει || ὥστε ΩΓΦΥrs. — παραθήγοντες | καταθηγ. ΩΦΥrs. — πρόσσεισιν | ἐπιβουλεύει ΩΓΦ — τὴν ἄσσην | τῆι ἄσση c. ras. in extrema littera Ω τῆι ἀσιτία ΓΦ τ? ἀσιτία Υrs. — μακρὰ οἰμῶζειν || μακρὰν Ω — ἀνεπηδ. || corr. rec. ex ἀνακηθήσας Φ — φοβηθεῖς | φοβ. σε ΩΓΦ — ὑπ' ἀκρ. || ὑπὸ ἀκρ. Α — ἔχουσι | ἔχουσιν ΩΓ eras. ν Φ — ταῦτα γ. | αὐται ΩΦΥrs. αὐται supr. ταῦτα Γ — ἐκείνων δειπνῶν || om. ἐκ. Ω — ἀπόγονα | ἀπογοναί ΩΦ ἀπογοναί suprascr. ἀπογονὰ Γ ἀπόγονοι Υrs. — τῷ ἡλίῳ || τῷ ἡλίῳ Φ — ἤρμωστο || ἤρμωσται Υrs. — κηρῶ || κηρῶι Φ — ὡς νοτιζ. . . τὸν κηρόν | om. Α — τῆ ἄλμῃ || τῆι ἄλμῃ Φ — μέντοι γε || om. γε Α — τὰ νανάγια πάνυ αἰσχροῖα || τὰς ναναγίας αἰσχροῖας, om. πάνυ ΩΦΥrs. τὰς ναναγίας αἰσχροῖας Γ — ὅταν || ὅτε Α — παρέχη || παρέχει Α — τὸ πῦρ | τὴν πυρὰν ΩΓΦΥrs. — Διονύσιος || Διόνυσος Ω — καταδύσης || καταλυθεῖς ΩΓΦΥrs. — γραμματιστῆς βλέπεται || γραμματιστῆς διδάσκη Υrs. γράμματα διδάσκη Ω γράμμα διδάσκη (η in ras.) Φ γράμμα διδάσκει Γ — διδάσκων | ἀναγκάζων ΦΥrs.
- c. 24. β. ποτε || om. ποτε ΩΓΦΥrs. — τότε || τινὸς ΩΓΦΥrs. — τοῦ βίου ἐκ. || ἐκ. τ. β. ΩΓΦΥrs. — ἴπουν || ἦπουν Γ — διτιπερ || om. τι Υrs. — ἐνδοθεν || ἔνδον Ω — ἐφησθα || ἐφης Α — ξυνών || συνών Φ — πάντη | πάνυ ΩΦΥrs. — φῆς || φῆς pr. Φ — τῶν πολ. || om. τῶν ΩΓΦΥrs. — ἀξίας || ἀξίαις Α — ἀνήριθμον || ἀνάριθμον ΩΓΦ — ὁ κοῖλος || om. ΩΦΥrs. suprascr. Γ — ἐς ὑπερβ. || εἰς ὑπ. Υrs. — προπομπεύοντας || προπεμπεύοντας Ω προπέμποντας (μπ in ras.) ΓΦΥrs. —

τῆς ἀγν. || τοῖς ἀγ. A — ἐπομένους || ἐποχουμένους Ups.
 — ἀγνοίας || ἀνοίας ΩΦ ἀνοίας add. γ Γ ἀνίας? Ups.
 — συνεγίνωσκον || συνεγίνωσκον Φ — τούτοις || ἐκεί-
 νοις ΩΓΦUps. — κολοσσοῖς || κολασσοῖς A — ἐποίη-
 σαν || ἐποίησεν ΩΓΦUps. (?) — κάκεινων || ἐκείνων
 ΩΓΦUps. — ἕκαστος ἔκτοσθεν || τὰ ἐκτός ΩΓΦUps.
 — μὲν || ὁ μὲν ΩΓΦUps. — τις || om. ΩΓΦUps. —
 πάγκαλος || πάγκαλλος Ω — ἐκείνον || om. ΩΦUps. add.
 Γ — ἴδης || ἴδοις Ups. — χρυσίου || χρυσοῦ Ω χρυ-
 σαργύρου (χρυσίου ἀργύρου??) Ups. — ἐν τ. δ. || om.
 ἐν ΔUps. — τῇ δεξιᾷ || τῇ δεξιᾷ Φ — γ' ἔνδον || ἐν-
 δοθεν ΩΦUps. ἐνδοθε Γ — διαπεπερονημένους || πεπε-
 ρονημένους ΩΓUps. πεπερωνημένους Φ — καὶ πηλὸν ||
 ὑπόπηλον om. καὶ ΩΓΦUps. — πολλήν τινα τοιαύ-
 την || τοιαυτ. τινα π. ΩΓΦUps. — μυγαλῶν || μυγα-
 λεῶν ΩΦ

- c. 25. ἔφησα || ἔφης A — μοχλοὺς καὶ γόμφ. || γ. κ. μ.
 ΩΓΦUps. — οὔτινες || οὔτινες εἰεν ΩΓΦ εἴτινες εἰεν Ups.
 — ἦτις || εἴ τις A — ἔοικεν ὄντως || εἰκέναι σὺ A
 εἰκεν οὔτος ΩΦ pr. εἰκε οὔτως Γ εἰκεν οὔτω Ups.
 — τῷ κολ. || om. τῷ ΩΦUps. — σὺ δὲ τὰ ἔνδον
 ἦδη || σὺ δὲ καὶ τὰ ἐ. ἦδη Ω — τοῦ κολ. || καὶ τ.
 κ. Φ — ἐκστρατείας || ἐκστρατιᾶς pr. Φ — ἀλλ'
 ἀνάγκη || ἀλλὰ ἀν. ΩΓ — εἶπω σοι || om. σοι Ups.
 — καὶ ὑποψίας || κ. τὰς ἵποψ. Ups. — διασκοπεῖσθαι
 || διασκοπεῖν ΩΦUps. διασκοπεῖν^{σθαι} Γ — ἐγγίνεται || ἐγγί-
 γνεται ΦUps. — ἀπάντων || πάντων ΩΦUps. πάντων
 suprascr. α Γ — ὁ νιός || om. ὁ ΩΦUps. suprascr. ὁ
 Γ — πρὸς οὓς || om. ΩΦUps. in marg. Γ — Συρα-
 κουσίων || Συρακουσίων ΔUps. Συρακουσίων Φ —
 ἀλλὰ κάκεινα . . . διαψιθυρ. || om. ΩΦUps., in mar-
 gine add. Γ — μάλιστα τοὺς φίλους || τ. φ. μ. Ω
 μάλιστα om. Φ — ἐλπίζειν ἤξειν || ῥξ. ἐλπ. ΩΓΦUps.
 — ὁ μὲν γοῦν || ἐγὼ γοῦν ΩΦUps. ὁ μὲν in ras. Γ
 — ἀπέθανεν || ἀπέθανον ΩUps. — τὸν δὲ ἄλλον ||

- τ. δ. ἄλλος Ω ν in ras. Γ — ἄλλον ἴσως || ἴσως ἄλλος
 Φ ἴσος ἄλλος Ups. — ὁμοῖος τρόπος θανάτου || ὁμοιό-
 τροπος θάνατος ΩΓΦUps.
- c. 26. φῆς | φῆς pr. Φ — ἀσφ. . . φιάλης | om. A — κω-
 νείω || κωνίω Γ κωνείω Φ — ἢ ἄκον. | και ἀκ. Ω
 — ὁ γοῦν κίνδ. || ὁ δὲ κ. Ω — σμύλλον | σμηλλιον
 Γ — ἁμάρτοι || οι in ras. rec. Φ — ἐπ' εὐθὺν | ἐπευθύ-
 Φ — τοὺς δακτύλους | τοῦ δακτύλου ΦUps. — ξυνόν-
 τας | σ. Φ — εἶτ' | οἷτ? Ups. — ἔστι | ἐνεστιν
 ΓΦUps. — διαδήματα ἔχοντα | διάδημα τ' ἔχοντ in
 Φ ras. rec. — κενεμβατήσας | προσκρούσας ΩΦUps.
 in marg. κενεμβ. Γ — γίνεται | γίνεται ΩΓΦUps. —
 αὐτῶν | αὐτὸν Ups. — παρέχει | παρεῖχε ΦUps. —
 ὡς τ. ἐσθ. | om. ὡς ΩΦUps. suprascr. Γ — δύστηνα
 ὄντα | ὄντ. δ. Φ — κοθόρωνων || ἐμβάδων ΩΦUps.
 ἐμβάτων, in marg. κοθόρωνων Γ — οὐ || οὐχι ΩΓΦ —
 κατὰ λόγον | κατάλογον Ω — ἐδιδάξω | ἐδίδαξας
 ΩΦUps., ἐδίδαξας^ω Γ
- c. 27. τῶν βίων | τοῦ βίου Ups. — τοῦτον || τοιοῦτον Ω
 — χρεῖαις || χρεεαας Φ — ξυμμεμετρημένος || μεμε-
 τρημένος ΩΦ, suprascr. Γ — ὄσοποιόν || ἐπιπέτην
 ΩΦUps. (?) in ras. Γ — ἢ ὄσα || και τᾶλλα ὄσα
 ΩΓΦUps. — ἐννοεῖτε || ἐπιτηδεύετε ΩΓΦUps. — ἴδοις
 || om. sed alia m. add. Ω
- c. 28. εἰπεῖν || λέγειν ΩΦUps., λέγ. suprascr. εἰπεῖν Γ —
 ἴσως ταῦτα || τ. ἰσ. Ω — οὐδέπω || οὐ A — εἶχον ||
 bis script. in A — ἀλλά μοι || ἀλλὰ μὴν ΩΓΦUps. (μὴν,
 suprascr. μοι Γ) — τὸ ἐνύπνιον || τοῦνύπνιον ΩΦ
 — τῷ καταράτῳ || τῷ καταράτῳ Φ — παρ' αὐτὸν ||
 παραντὸν Φ — ἐς τὰς || εἰς τ. ΩΦUps. — ἴδης || ἴδοις
 ΩΦUps. — κεκλεισμένων || κεκλειμένων Γ — εἰ μὴ
 και || και μὴν ΩΓUps. — και τοιχωρ. || om. και ΩΓUps.
 — γε σύ || om. ΩΓΦUps. — ἀναγκάσεις || ἀναγκάσης
 A συναναγκάσεις ΦUps. — τοῦτο ἐξαίρ. ἐδωκέ μοι ||
 ἐξαίρετον ἐδ. μοι τοῦτο ΩΓΦUps. — ΜΙΚ. || om. Ω —

δύο δ' ἔστι σοι τοιαῦτα || δύο' ἔστι μοι τοιαῦτα A δύο
 δέ ἔστι μοι (?) τοιαῦτα Ω δύο δ' ἔστι μοι ταῦτα Ups.
 δύο δ' ἔτι σοι τοι(in ras.)αῦτα Γ — ἐπικαμπές ἔστι
 μοι . . . || om. μοι Ups. ἐπικαμπές ἔστί, om. μοι Φ —
 τοιαῦτα || ταῦτα Ups. — ἀποσπάσαι | ἀποσπάσας
 ΩΦUps. — καὶ ἔχη || ἔχειν, om. καὶ ΩΦUps., ἔχει, ν
 in ras. Γ — ἅπαντα || τὰ πάντα ΩΦUps. — οὖν ||
 om. Ups. — ἅπαξ || ἅπαν Ω — παρεσελθὼν || παρελ-
 θὼν ΩΦ suprascr. Γ — ἀποτείνων || ἀποπίνων ΩΦ
 — γεν. τοῦτο || τ. γεν. Ups. — παρήγγειλε || παρήγ-
 γειλεν Γ παρέγγειλε Ups. — τινα || om. τινα ΩΦUps.
 τι suprascr. Γ — ἐργάζεται || ἐργάσεται ΩΓΦUps. —
 τοῦ τοιούτου . . . ὁμως || om. ΩΦUps. in marg. add.
 Γ — ἀφέξομαι || ἀφέξωμαι Ups. — τοῦ χρόν. || om.
 τοῦ Ups. — ὃ ἀλ. || om. ὃ Ups. — καὶ σοὶ || καὶ σὺ Ω
 — ἦττον ἂν || om. ἂν ΓΦUps. — εἶη || ἂν εἶη ΩΦUps.
 — θάτερον || θατέρου ΩΦUps. — μέρος || μέρους ΩΦ
 ras. Γ

- c. 29. οὐ μὲν οὖν || οὐμενονν ΑΦ — παρὰ τὸν Σ. || om. τὸν
 Ups. — ἦδη || δὴ ΩΓ — τὸ μετὰ τοῦτο || τὸ μετατοῦτο
 Φ — ἀναπεπέτασται || ἀνατέτραπται Ω ἀναπέπταται
 Φ ἀποπέταται Ups. — κλειδί || ὑπὸ κλ. ΩΦ — ἀμ.
 τε || ἀμ. γε Φ — ὠχρός δ' | ὠχρός δὲ ΩΦUps. —
 ὅθεν || ὀπόθεν Ω — ὃ ἀλ. || om. ὃ ΩΦUps. — ἃ φη-
 σιν || ὃ φ. ΩΦ — ταλ. μὲν || ταλ. μενοῦν Ups. — ἔβδομ.
 || om. Ups. — ὄλωσ || ἄλλος ΩΓΦUps. — εἶδε || εἶδεν
 Ω ἰδε Γ οἶδε Φ — ἐκκαίδεκα || ἐξκαίδεκα ΩΓΦ — οἰ-
 μαι || om. ΩΓΦUps. — ὄλος || ὄς ΩΓΦUps. — ἰπ-
 πῶνα || ἰππον ΩΓΦUps. — ἐπιμελ. || ἐπ.; Φ — ἄλλως ||
 ἀλλ' ΩΓΦUps. — εἰκὸς δὲ || om. δὲ ΓΦ — διηρηπά-
 σθαι || ἠρηπᾶσθαι A διηρηπᾶσθαι Φ — ταρίχους οὕτω ||
 τάριχος αὐτῷ ΩΓ τάριχος αὐτῷ οὕτω ΦUps. —
 μεγάλους || μέγαν Ω μέγα ΓΦ — ὠψωνηκέναι || . . .
 νηκεν ΩUps. — χθές || ἐχθές ΩUps. — ἐλέγετο || ἐλ.
 δὲ Ω — ἦ || om. Ω in ras. ΓΦ καὶ Ups. — ὄλων ||
 ὄλωσ? Ω ὄλωσ Ups. ras. in ν Γ — ὑφέληται || ὑφέλεται

- Urs. — *αὐτά* | *ταῦτα* ΩΦUrs. — *ἄπειμι* | om. ΩΦUrs. *suprascr.* Γ — *ἔχων* | *ἔχω* Φ — *σιώπα* | *σιώπησον* ΩΓΦUrs. — *ὦ Μικ.* | om. ὦ ΦUrs. — *ἀγρ. αὐτὸν* | *αὐτ. ἀγρ.* Urs. — *διαφυλάττειν* | *φυλάττειν* ΩΓΦUrs. — *ἅπαντα* | *ἅπασαν* ΩΓΦUrs. — *σέγε* | om. γε? A — *ὦ τοιχ.* | om. ὦ ΦUrs. — *περίεμι* | *περιελεύσομαι* A — *μὰ Δι'* | μ. *διά* ΩΦ — *ἐπεὶ* | *ἐπι* Urs. — *κίων* | *κύων* A — *ἐφόηκέ τις* | *ἔφ. τ. . .* A — *καὶ ἐπιβουλ.* | om. ΩΦUrs. *suprascr.* Γ — *ἄν λάβω* | *ἀναλάβω* ΔΩΦUrs. — *θάπτομεν* | *θάπτομεν* Urs.
- c. 30. *λοιπὸν* | om. Urs. — *ὦ κακὸδαίμων* | *ὦ κακοδαίμων* Ω δ *κακοδαίμων* ΓΦUrs. — *δ' οὖν* | *γοῦν* ΩΓΦ — *ὁ δυστ.* || om. ὁ A — *διαγρύπνει* | *ἀγρύπνει* ΩΓΦUrs. *ἡμεῖς δὲ* || add. *εἰ δοκεῖ* Urs. — *παρὰ Γν.* | om. ΩΦUrs. *in marg.* Γ — *ἴωμεν* | *ἴδωμεν* ΩΦ *gas.* Γ — *καὶ οὗτος* || om. *οὗτος* Φ om. *καὶ* Urs. — *ἀνέωγε* | *ἀνέωκται* ΩΦUrs., *in gas.* Γ — *καὶ* | om. ΩΦ δὲ Urs.
- c. 31. *αὐτὸν* || *τοῦτον* ΩΦUrs. — *In Urs. cetera desunt.* *ἐπὶ φρ.* | *ἐπιφροντίδων* Φ — *ἤδη* | om. ΓΦ — *ὄν δεήσει* || *ἄν δεήση* A — *καταλιπόντα* | *λιπόντα* ΩΓΦ — *κυνόμυιαν* || *μυῖαν* ΩΓΦ — *ἐκτέτηκεν* || *ἐκτέτοκεν* A
- c. 32. *Εὐκράτην* | *εὐκράτη* Ω — *ἰδοὺ γὰρ* | om. γὰρ Φ — *ἀνέωγε* | *ἀνέωκται* ΩΦ *ἀνεώηται* Γ — *ἐσίωμεν* | *εἰσίωμεν* ΩΦ — *πάντα* || *ἅπαντα* ΩΓΦ — *ἐμπ. μικρὸν* | μ. *ἐμπρ.* ΩΓΦ — *ὄνειρώττεις* | *ὄνειροπολεῖς* ΩΦ *ἀνειρώττεις* Γ — *δ' οὖν* | γ' *οὖν* Ω — *Εὐκράτην* | . . . *τη* Ω — *καταπυγ.* || κ. *τινα* ΩΓ — *πασχητ. τινα* | om. *τινα* ΦΩ *supr.* *τινα* Γ — *μοιχενομ.* | om. ΩΓΦ —
- c. 33. *ἀπολ. πρότερον* || *πρ. ἀπολ. ἢ τοιοῦτόν τι πείδομαι* ΩΓΦ — *νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ* | *νῦν γὰρ ἡμέρα* om. *μὲν* ΩΓΦ — *ἐς αὐθις* | *εἰς αὐθις* ΩΓ

LUCIANI ICAROMENIPPUS.

*Lectiones codicum**Marc.* 434 Ω*Vat.* 87 Α Peter*Vat.* 90 Γ Aldenhoven*Vat.* 1324*Laurent. Flor.* 77 Φ (antiqua manus usque ad c. 17) Vitelli
Upsaliensis (Ups.)*Urbinitis* 121 (Urb.)*collatae cum editione Teubneriana.*

In codice Gorlicensi (A) non est Icaromenippus.

H ΥΠΕΡΝΕΦ. om. ἢ Γ

- c. 1. οὐκοῦν || οὔκουν Φ — που || ^{σχεδόν} που Γ ποῦ Φ —
 πεντακόσιοι || φ'Ups. — τὸ δ' || τὸ δὲ ΓΦ Ups. Urb. —
 ἂν ὁδὸς || ἄνοδος 1324 ἄνοδον ΩΦ Ups. Urb., ἄνοδον
 suprascr. ὁδὸς ἂν Γ ἂν ὁδὸν Α — ἀειφ̄ || ᾧ pr. m.
 φ̄ rec. Φ — ἀναμετρεῖς || . . μη (?) τρεῖς Ups. — ἐπακρο-
 ῶμαι || ἐπ' ἀκρ. Γ — ἀκολουθῶν || παρακολ. 1324 Φ
 Urb. — σταθμ. τινος || om. τινος Ω ^{ας} τινι sic Urb. —
 ὑποξενίζοντος || ὑποξενίζοντας Ω 1324 Φ Ups., ὑπο-
^{διαξιόντος}
 ξενίζοντας Γ — μὴ || μῆμε Ups. — θανμάσῃς || sine ι
 ΓΦ — λέγειν || λαλεῖν Γ 1324 Φ — δὴ || om. Α Urb.
 — λογιζομαι || λογιζ. suprascr. ἀνα Γ — ᾧγαθέ || sic pr. m.
 ᾧ'γαθέ rec. Φ ᾧ ἀγαθέ Γ — ἐτεκμαίρον || om. ε Ups.
 — μὰ Δία || μαδία pr. Φ μὰ δι' Ups. Urb. — τοῖς ἀστρ.
 || om. τοῖς 1324 Φ Urb. — μακρόν τινα || μ. γε Ω
- c. 2. τάν || τᾶν Γ in ras. rec. Φ — δοκῶ σοι λέγειν || λ. δ.
 σοι Α Urb. — ἀφίγμαι || ἀφίγμαι Γ — παρ' αὐτοῖ ||
 παραντοῦ pr. Φ — πῶς ἂν || om. ἂν ΩΓ 1324 Φ
 Ups. Urb. — θεσπέσιε || θανμάσιε Ω — γεννητὸς || θνη-

τὸς in marg. Γ — Οὐρανίωνων | οὐρανίων ν in ras.
 Γ compend. οὐνίων Φ — γραβον | γραβον pr. Φ —
 εἰ δοκεῖ | om. Ω — ἐκ. τ. Φρυγί | ἐκείνω τῷ Φρυγί
 Φ — ἀνάρπαστον | ἀνασπαστον in marg. Γ — οἰνο-
 χοήσοντα | οἰνοχοήσαντα Ups. — μύθῳ | θῳ pr. Φ —
 ἀτάρ | αὐτάρ Ups. — ἐδέησε || . . ν Γ — ἐδέησέ μοι |
 ἐνόησέ μοι Ups. — παιδικὰ | suprascr. rec. m. ἐρώμενον
 Φ — ὑπὲρ αὐτὸν | τὸν, om. αὐ Φ — ἐλελήθεις | εἰ
 corr. ex η Γ — τις | τίς ΓΦ — ἐξ ἀνθρώπου | ἐξ ἀν-
 θρώπων Ups. — Δαιδάλειον γὰρ | om. γὰρ Ups. Δαι-
 δάλιον γὰρ 1324

- c. 3. θαλάττης | θαλάσσης ΩΓΦ — καταπεσὼν | πεσὼν Ω
 Μενίππειον | μενίππειον 1324 — ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδ.
 || ἀπ. ὡσπ. τὸ Ἰκαρ. ἈUrb. — ἀποδείξις | ἀποδείξις sine
 ἰ subscr. Γ Ups. ἀναδείξις Φ ἀποδειξεῖς 1324 — τῷ
 σεαντοῖ ὄν. | τῷ σεαντοῦ ὄν. Γ τῷ σ. ὄν. Φ τῷ σῶ ἔν.
 Ἀ Urb. — ἄτε | ἄτε δὴ Ups. — τὸν ἥλιον | τοῦ ἥλιον
 Ups. — ἐκείνος | ἦκεν in ras. Γ — πτερορ. | καὶ πτερορ.
 Γ — ἀκήρωτα | ἀκήρατα Ω 1324 Φ — προσάγεις | om.
 Ω sed suprascr. — ἀετὸν | αἰ . . 1324 — . . non est
 lac. in Φ Ups. — ἐξ ἀρχῆς | sic rec, ἐξαρχῆς pr. Φ —
 μηδὲ | μὴ δὴ sed η in ras. Γ, μὴ δὲ Φ — φιλίου | φιλῖν
 sic Ups. — περιδῆς | sine ἰ subscr. ΓΦ
- c. 4. ἀστειόν | ἀστειόν Γ ἀστ. suprascr. rec. ἡδὺν Φ — φῆς
 || φῆς ΓΦ — ἀπρητημένον || . . τιμένον Ups. — πάντα
 || ἅπαντα Φ — ἀνακύπτειν | ἀνακίπτειν? Ups. — ἀνα-
 βλέπειν | ἀποβλ. Urb. — παρεῖχε | παρεῖχεν Γ — οὐτ' ἄρ-
 χῆν | οὐτε ἄρ. ΩΓ 1324 Φ Ups. οὐτε τὴν ἀρχῆν Urb.
 — τὸ τέλος || om. τὸ 1324 Ups. — κατὰ μέρος | κατὰ-
 μέρος Γ — ἐπισκοπῶν | περισκοπῶν Ups. — ἔτυχε || . .
 χεν Γ eras. ν Φ — διερριμένους | ρ Φ — τί π. || ὅτι
 (add. δ) Γ — ἄτοπά || ἄτοπα suprascr. ἄπιστα Γ —
 ἐδοκίμαζον || om. ἐ Ups. — διάξασα || om. ἰ Ups. δια-
 ξασα Ἀ (Urb.) διά . . ξασα Γ διαξασα Φ — ταῦτα
 δυσείκαστα || ταῦτα δὲ δυσ. Urb.

- c. 5. οὕτω || οὕτως ΓΦ (eras. ζ) — ταῦτα ἐκ. || τὸ ἐκ. ΩΥ (Urb.) 1324 ras. ΦUps. — ὄμην || ὄμι Φ ὄμ Γ — γε πᾶσαν || πᾶσάν γε ΩΓΦUrb. πᾶσαν Ups. — οὕτω || οὕτως Ups. — ἄν εἰπεῖν || om. ἄν Urb. — δὴ || δὲ Γ 1324 Φ — καὶ χροῶς ἀχρότητι || om. sed in marg. rec. m. addit. Φ — μάλα γὰρ || γὰρ om. Ups. — οἱ ἀνδ. || οἱ om. sed ins. rec. m. Φ — αὐτόθεν || αὐτόθι Ups. — εἰσαῦθις || ἐσαῦθις 1324 — ἐπὶ κ. || ἐν κεφ. Ups. — κεφαλαίῳ || sine ι Γ — δλων || ἄλλων 1324 — ἄρα || om. Ups. — ἀγνοίας || ἀγροικίας Φ, om. ἀγνοίας Ups. — εἰς μείζους || ἐς μ. 1324 εἰς μείζονας Ω — ὁσμέραι || ὅσ' ἡμέραι Γ. — γοῦν || δ' οὖν ΩΓ 1324 Φ — θατέρῳ || θατέρωι Φ — ἀκόλουθον || . . θόν Γ — τέ με ἤξιον || om. τε ΥUrb. — πρὸς αἰτούς || π. αὐτ. pr. ΦUrb. — ὄντων || λόγων ΩΥΓ 1324 Φ Ups. — αὐτῶν || ὄντων ΥUrb.
- c. 6. μηδὲν || μεδεν Ups. — ἐνιοι δὲ || ἐνιοι δὲ καὶ Φ — τοῖς || τοῖς^{τα} Γ — ἐπεβάτενον || ἐπεβ^{ενβ} Γ — καὶ σχήματα || om. ΩΓ 1324 ΦUps. — διεξήεσαν || ι subscr. rec. Γ — μηδὲ || μὴ δὲ Γ — ἐπὶ τετραγώνοις || ἐπιτετρ. Φ pr. — χωρίον || τὸ χωρ. Ups. — ἐπιμετροῦντες || ἀναμετρ. Ω, Γ in marg. ἐπιδεικνύοντες —
- c. 7. κάκεινο || κα pr. Φ — ἄγνωμον || ἀγ., in marg. ἀνόητον Φ — τὸ περὶ τῶν || om. Ups. — οὕτως || οὕτω 1324 — μηδεμίαν || μηδὲ μίαν Γ — ἀποφαίνεσθαι || ἀποφαίνοντι (sic = ἀποφαίνονται?) Ups. — μύδρον || pr., marg. σιδηρον πεκυρωμένον Φ — μὲν εἶναι || εἶναι μὲν Υ Urb., om. μὲν 1324 — ἰμονιᾶ || sine ι Γ ἰμονιᾶ Φ — καθάπερ || καὶ κ. 1324 — θαλάττης || θαλάσσης Ups. — ἐξ ἴσον || ἐξῆς Ups. ΩΥΓ —
- c. 8. ὀπόση τ. λόγων || τ. λ. ὀπόση Urb. — ῥάδιον || ῥα Γ — καταμαθεῖν || ἐκμ. Υ — εἰ ἐν γειτόνων || εἰ ἐγγειτ. 1324, om. εἰ Ups. — πάμπολυ || πάνυ πολὺ Ω — πρῶτα || πρῶτον ΥUrb. — τεχνίτην τῶν δλων || τ. δ. τεχ. ΥUrb. — ἀγέννητος || ἀγένητος ΩΓ — προστιθέντας || στ. in ras. rec. Φ — ἦκων || ἦκων Γ — ἐστως || ἐστῶς pr. Φ —

πρό || πρό sed post o litt. σ eras. Γ — ἀδύνατον || in marg. add. οἶμαι Γ — χρίνον και τόπον || τροπ. κ. χ. Ups. — ἐννοεῖν || ἐπινοεῖν ΩΓ 1324 ΦUps. — λέγεις || εἶναι λέγεις Ω — ἀκούσειας || ἀκούσιαις 1324 — θαναμάσιε || θαναμαστὲ ΩΓΦ — διεξέρχονται || δι' ἐξ . . . Γ — τοῦ περ. || om. τοῦ Ω — περιγράφουσι || ἐπιγρ. Α π . . . σιν Γ — παμπ. τινὲς || π. τινάς ΩΑ(Urb.) ΓΩ — και τῶν || και τούτων ΩΓΦUps. — κατεγίνωσκον || . . . γίνωσκον ΩUps. κατεγίνωσκον? Φ — εἶναι om. Ω — ἐδόξαζε || . . . ν 1324 Φ.

- c. 9. περὶ μὲν || om. μὲν Φ — κατὰ κυνῶν και χηνῶν || κ. χην. κ. κυν. 1324 ΦUps. Urb. — μόνῳ || μόνῳι Φ sine ι Γ — τῶν δλων || om. Ω — ἀπένεμον || ἐπένειμον s. ἀπένειμον Ups. — ὥστε || ὥστε και Ups. — και ἀχθ. || om. και Ups. — οἱ δὲ ἐμπ. || οἱ δ' Ω Ups. Urb. οἱ δ' Φ — δαψιλενόμενοι || . . . λευσάμενοι, sed σα in ras. Γ — πολλοὺς . . . διελόμενοι || om. ΩΦUps. add. Γ — ἀπέφαινον || ἀπεφαίνοντο ΑUrb. — πρῶτον θεὸν || θ. πρ. ΑUrb.? — ἐπεκάλων || ἀπεκάλων c. ras. in α Γ ἐκάλων Φ — τρίτα || τρίτα 1324 — θεότητος || θειο in ras. Γ — ἀσωμ. τι || ἀσ. τε Ups. — ὡς π. σ. || om. ὡς Ups. — διεννοῦντο || δι' ἐνοοῦντο Γ — ὅτι μὴ || ὅτι μὲ Ups. — εἰσάγουσιν || εἰσαγ. 1324 — πάντα || om. Ω
- c. 10. ταῦτα ἀκ. || ταῦτ' ἀκ. Urb. τοιαῦτα ἀκ. Ups. — ἀνεπίληπτον || λεπ Ups. — περιτρεπόμενον || παρατ. Ups. — ἀτεχνῶς || πάνυ ἀτ. Ups. — ἄν ὄρμησα || ἀνώρμησα ΩΦ m. 1 (ἄν ὄρμ. corr. rec.), Urb., om. ἄν Ups. — ἀκούσεσθαι || σ m. rec. ins. ΓΦ — περὶ τ. || παρὰ τούτων Ups. — ἀπεγίνωσκον || ἀπεγίνωσκον ΩΑ(Urb.)Γ ἀπεγίγνωσκον? Φ — ὥμην || ὥμ. Γ ὦι Φ — ἐς τ. οὐρ. || εἰς ΩΓΦUrb. — και ἡ ἐπιθ. || om. και ΓΦ Ups. Urb. — οὐν || om. Ups. — οὐδὲ μᾶ μμηχανῆ || μιᾶι ΓΦ μμηχανῆι Φ — ἀετοῦ || αἰετοῦ 1324 — διαρκέσαι || διαρκῆσαι Α(Urb.) 1324 — ἀνθρωπίνου || οὐρανίου Ω — προχωρῆσαι || om. προ Ups. χωρῆσαι add. rec. m. προ Ω — τοῦ γυπὸς || om. τοῦ 1324 — τελα-

μῶσι || μο Urb. — τὸ πρῶτον || om. Ω — μετὰ τῆς πτήσ. || om. τῆς ἈUrb. — ἕπηκ. μοι || μου Φ — πρᾶγμα | χρῆμα Ἀ(Urb.)ΓΦUps. —

c. 11. ἕψηλὰ || om. ΩΓ 1324 ΦUps. — ἄνω || ἄν ΩΓ ἀνήειν

ἈUrb. — ὑπὲρ Φολόης || ὑπὲρ φιλόης sic Ω ὑπερφολόης Φ — πρὸς τὸ || om. τὸ ἈUrb. πρ. τὸν Φ — ἦδη || δὴ Ups. — τὸ ταύγετον || τὸ τηγ. 1324 om. τὸ Urb. τὸν ταύγετον Φ — δ' οὖν || οὖν Ω — ἐκμεμελετημένου || μεμελετημένου Ω — ὑπικέτης || ὑπικετής Φ — νεοττῶν || νεώττων Γ — ἐγενόμην || ἐγεγόνειν ΩΓ 1324 Φ — ἥσθόμην || ἥσθ. Γ — ἐπ' αὐτῆς || om. Ups. add. rec. m. Φ — ἐς τ. γ. || εἰς Ups. — ἀποβλέπων || βλέπων Urb. — Θορηκῶν || sine ι Γ — καὶ μετ' ὄλ. || om. καὶ ΩΓ 1324 ΦUps. — μετ' ὄλ. || μ. ὄλ. δὲ ΩΓΦ Ups. Urb. — ἐνεπιμπλάμην || ἐνεπιμπλάμην ΩΓΦ Ups. Urb. — λέγοις ἄν || λ. ἄν ἡμῖν Ups. — ἵνα μηδὲ || ἵνα μὴ Urb. — καθ' ἐν || καθὲν Γ — ἀπολειπόμεθα || pr. η, ει rec. in ras. Φ ἀπολικπόμεθα Ups.Urb. — εἴ τι σοι || εἴ τι σοι Γ — εἰδῶμεν || ἰδῶμεν 1324 ΦUps. — σχήματός τε || om. τε Urb. — οἶά σοι || οἶα σοι ΓΦ — ὀρθῶς γε || ὀρθ.

γὰρ ΩΓ 1324 Φ — δλην || ὄλην^ω Γ —

c. 12. δόκει || ει in ras. Γ δοκεῖ 1324 δόκει τινὰ om. Ups. — τινὰ || om. Urb., om. m. 1, ins. 2 Φ — ἄφνω || ἄγω? Ups. — ποῦ εἴη || εἰ Ups. — θάλαττα || θάλασσα ΩΓΦUps. — ῥέδιον || ῥοδιῶν ΩΓΦ — διέλαθε || ν eras. Φ διέλαθεν Ups. — ταῦτα || πάντα Ups. — ἀποστίλβων || ἵποστίλβων ΩΓ 1324 Φ, supraser. ν Ups. — ἐς τὸ ἀτενὲς || ἀτελὲς? Φ ἀσθενὲς Ups. εἰς τι (sic) ἀτενὲς Urb. — μοι || om. ΩΓ 1324 Φ Ups. Urb. — ὀπίσα || ὄσα Urb. — φῆς || φῆς Γ, Φ (1 m.) — αὐτοῖς || αὐτοῖς ἈUrb. — ὅς γὰρ || ὥς γὰρ Urb. — εἴ γε μὴ || εἴ γε εἰ μὴ? Ups. — τάχα ἄν ἄλλο τι ὠήθης ὀραῖν || τάχα ἄν οὐ γῆεν(?) ἀλλ' ὁ ἀλλὰ τι ἀήθης

- ὄρ. ? Γ τάχ' ἄν Ups. Urb. — φήθης || sine ι Φ —
 νεοττίας || νεοττίας Γ — ἐπι γῆς || ἐν τῇ γῆ Urb. —
 c. 13. Εὐ γε || εὐ με Γ 1324 Φ Ups. Urb. — οἴός τε ἦν
 || om. ἦν Ups. — ἐφικνουμένης || ἄφ. 1324 — παρῆχε
 || ν Γ — φυσικὸς || σοφὸς ΩΓ 1324 ΦUps. Urb. —
 κατωπτημένος || ω ex ο Γ — φήθην || sine ι Γ add.
 rec. Φ — ὑπεταράχθην || ὑπετεταρ., eras. ετε Φ — ἐς
 τοὺς || εἰς τ. (in ras. rec.) Φ — ἀρπάσας || ἀναρπάσας
 ΩΓ 1324 ΦUps. — δεῦρ' || δεῦρο ΩΓ 1324 ΦUrb. —
 ἀνήγαγε || ν 1324 ν eras. Φ — τὰ ἐπι γῆς || om. τὰ
 Γ — κάπειδαν || ἐπει δ' ἄν Γ (καὶ ἐπ. ? Urb.) — κατὰ-
 πτωμαι || πτωῖ Φ — ἐς τ. Έ. || εἰς τ. Έ. Φ — καπνο-
 δόκης || . . δόχης ΩΓ 1324 ΦUps. — κὰν || κὰν ΓΦ
 καὶ ΦUrb. — ἀφίγμαι || φί Γ — γενήσῃ || sine ι Γ
 c. 14. Μὰ Δί' || corr. ex μά δι Φ — οὐδέν γε || οὐδέν σε Φ
 — ἦ || ἦ Γ — δεήσει || δεήσῃ Φ — τί οὖν || τί δ' οὖν
 Γ — οἴσθα || οἶδα ΦUrb. — ἦ || ἦ sic Φ — ἀετοῦ ||
 αἰετοῦ 1324 — τὴν δεξιὰν περικείμενος || π. τ. δεξ.
 ΦUrb. — τί δ' || om. δ' Ω — ἦ || ἦ 1 m. ἦ rec. Φ
 — παρὰ πολὺ || παραπολυ Γ — ὁ βασιλεὺς καὶ γν. ||
 ὁ γν. κ. β. ΩΓ 1324 Φ ὁ γν. (καὶ ?) β. Ups. — βλέ-
 πῃ || η ex ει corr. Γ — τῶ || τῶι 1 m. τῶι (?) rec. Φ
 — ὀφθαλμῶ || ὦι pr. m. ὦι rec. Φ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 Urb. — ἐνεθέμην || ἀνεθέμην Φ — ἀφίγμαι || φίγμαι
 Γ — ἐνεσκευασμένος || om. ἐν ΩΦ — ἦ || ἦ pr. Φ —
 πάρα σοι || παρὰ σοι Γ — ἐθελήσῃς || sine ι Γ —
 θατέρα μόνῃ || sine ι ΓΦ Ups. Urb. — ἔσῃ || τ' ἔσῃ
 Γ — τὸν γὰρ || τὸν δὲ ΩΓ 1324 Φ — οὐδεμία μη-
 χανὴ || οὐδὲ μία μηχανὴ Γ οὐδεμία μηχανῆι Φ —
 ἦν || ἦ pr. m. Φ — βλέποι || βλέπει Ups. βλέπη Urb.
 — ἑωρακέναι || ἑορ. Γ — θατέρω || sine ι Γ — ἔλατ-
 τον || ἔλλαττον Ups. — ταῦτα εἰπὼν || ταῦτ' Urb.
 c. 15. κάπειδῆ || κάπ. Γ — αὐτίκα με || om. με Ups. — φῶς
 || φᾶς γε ΓΦUps. — ἐς τ. γ. || εἰς Φ — ὀπόσα || ὄσα
 Ω — γιγνόμενα || γινόμενα Urb. — ἐπιβουλεύοντα ||
 α ex ι corr. ΓΦ — γοῦν || γοῦν Φ — τῇ ἀδελφῇ ||

τῆ ἀδελφῆ Φ — λυσιμάχῳ || sine ι Φ — διαφαίνεται ||
 περιέβλεπον Ups. — τῆ μητροῦ || τ. μητρὶ Ω τῆ
 μητροῦ Γ τ. μητρὶ Φ τ. μητρὶ . . ? Ups. — τὸν δὲ ||
 καὶ τὸν Ups. — Στρατονίκη || κηι Φ — τὸ φάρμα-
 κον || om. τὸ Ω — σκύφῳ χρυσῶ || ωι . . ωι Φ σκύφῳ
 χρυσῶ Γ — δορυφορούντων || δορυφόρων ἈUrb. —
 γιγνώμενα || γινόμενα ἈΓΦUrb. — ὁμοια . . . βασι-
 λειοῖς || om. Ups. — ἦν ὄραῖν || om. ἦν Φ — χαμαι-
 τυπειῶ || sine ι 1324

c. 16. παρέσχε μοι || μ. π. Urb. — Ἐπικούρειον || Ἐπικούριον
 Γ — τὸν Στωικὸν δὲ || τὸν δὲ Στ. Ups. — τῶ μα-
 θητῆ || sine ι Γ — Ἀσκληπειεῖον || ἀσκληπειεῖον Ω . . .
 πιοῦ Γ πίου Urb. — ποικίλη || ποικιλῆς? Urb. — σοι ||
 om. Ἀ — παρεσχῆσθαι || παρασχέσθαι 1324 — καὶ μὴν
 καὶ ταῦτα || καὶ μὴν ταῦτα Ups. — αὐτὰ ἔργον || αὐτὰ
 . . . ἔργον (post a ras. 2 vel 3 litt.) Ω — ἔργον ||
 ἐνεργὸν ΩΦ — οἶα || ὄσα ΩΓΦ — οἶά φησιν || ὄσα-
 φές Ups. — ἐκκλησίαι || ἐκκλησία Ω — καθ' ἕτερον
 || καθ' ἕτερον pr. Φ — ἐν γειτόνων || ἐγγειτόνων 1324
 — ἐπὶ τοῖς σκῆθ. || ἐς, om. τοὺς Φ Ups. Urb. —
 ἐπὶ θάτερα || ἐπιθάτερα pr. Φ — Φοῖνιξ || ι rec. ex ι
 Φ — ἐλήστενε || . . ν ΓΦ —

c. 17. χορευτάς || χορεύοντας ἈUrb. — προστάξειε || . . ν Γ
 — ἀδόντων || sine ι Γ — ἀφέντα || ἀφέντι ἈUrb. —
 ὑπερβαλέσθαι || ὑπερβάλλεσθαι ΓΦ — ἄρα || ἄ ex á corr.
 Φ — ἐνθυμῆ || μῆι Φ μῆ Γ — οἶα || οἶα Φ — πάντες
 εἰσὶν || εἰς. π. Ups. — κάκ || κακ Γ — ἀπωδὰ || sine ι Φ
 — συντέτακται || τέτακται suprascr. συν. **Huc usque
 manus antiqua cod.** Φ — τάναντία || τὰ ἐναντία Γ
 — ταῦτὸν || ταν . . Γ — ἄχρι || ἄχρις Ἀ Urb. Ups. —
 σιωπῶντες || om. Ups. — οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην
 κ. α. ὦ. ἀπ. || οὐκέτι τὴν συμμιγῆ καὶ ἄτακτον ἐκεί-
 νην ω. ἀπ. Γ καὶ ἄτακτον ἐκείνην 1324 Ups. — καὶ πο-
 λυειδεῖ || om. ΩUps. — γιγνώμενα || γινόμενα Γ —

c. 18. ἐπ' ἐκείνοις || om. ἐπ' Ups. — ἐπήει || sine ι Γ ἐπέει
 1324 — μέγα φρονοῖσιν || μεγαλοφρ. Ω — ἐπὶ τῶ

- τὸ || ἐπὶ τῷ τῷ (sic) Ups. ἐπὶ τὸ τὸ 1324 — Σικνω-
νιον || . . . ων Ups. — Ἀχαρνῆσι || Ἀχαρνῆσι 1324
— ὡς τότε μοι ἄνωθεν || ἄνωθεν τότε μοι om. ὡς
Ups. — ἐφαίνετο || . . νοντο Ω — κατὰ λόγον ||
^{ἀνὰ}_{κατὰ} λόγον Γ και λόγον Ups. — οἶμαι || οὖν Ups. —
πολυπλεθρότατος || . . ω. Ups. — Ἐπικουρείων || . .
ρίων Γ — εἶτα τῶν Κυν. || και τ. Κ. Urb. — γῆν
ιδῶν || ιδ. γ. Urb. — ἄν ἐγέλων || ἀνεγέλων Urb. —
δλον || δλοισ Urb. — Αἰγ. φακοῦ || φ. Αἰγ. Ω —
- c. 19. Οἶμαι σε || οἶμαι σ. Γ — ἐνίους δὲ || ἐν. δ' ΩΓ — ὁ
μὲν τις || om. τις X — ἡμίτομον || και ἡμ. 1324 — τις
τ. κόπρον || om. τις Urb. — εἰκὸς δὲ εἶναι || εἰκὸς δὲ ἦν
ΩΓUrb. — κατὰ λόγον || κατάλογον Γ om. Ups. —
και οἰκοδ. || om. και Ω — ἐφύκεσαν || sine ι Γ ἐώκεισαν
XUrb. — δοκεῖ μικρὸν || μ. δ. ΓUrb. — τῆ || om. ι Γ
— πολιτεία || sine ι Γ — τὸ ἀνθρώπους εἰκ. || τοὺς
ἀνθρ. εἰκ. Ups. — τῶν Θετταλῶν || ^{οἷς}_{των} Γ — ἐώρατο
|| ἐωράτο Γ — Μυρμίδονας || μηδ Ups. — κατεγεγέλαστο
|| κατεγέλαστο Ups. — διασείσας || διασεισῶς Γ
- c. 20. προιεμένη || προεμένη post o ras. Γ προεμένη 1324 Ups.
— δέη || sine ι ΓUps. — Πρεσβείαν . . . Δι || om. Ups.
— ἀπενεγκαι || ἀπενέγκαι Γ — ἦ και || και, om. ἦ ΓUrb.
(in Γ ante κ ras.) — γίγνομαι || γιν. XUrb. — μέ φασιν
|| τέ με φ. Ω 1324 φασίν εἶναι μοι Ups. με φασίν Γ
— μοί φασιν || φασι μου Ω — ἀδελφὸν || τὸν ἀδελφὸν
Urb. — ὄντα || ὄντα μου Ω
- c. 21. σχῆμα || post α rasura Γ — πρέπειν || πρέπον Ups. —
ἐπὶ σκηπῆς || ἐπὶ τῆς σκ. Γ 1324 — νυκτερινώτατον ||
. . . ὀτερον X — ἐνεκαλυψάμην || ἐπ . . Urb. — διέφυ-
γον || ἐφυγον Ω — ἔν' . . . διέφυγον || δι(ι?) . . διαφύ-
γοιμι om. ἄν Ups. — μ. τοίνυν || μ. οὖν ΩX(Urb.)ΓUps.
— ἦν μὴ || ἦ μὴ Urb. — ἐκείνους || ἐκεῖνος ΩΓ 1324
— ἐπιστομίσῃ || ἰση ex ησει corr. alia manu Γ — Ἀκα-
δημίαν || μει Γ — ἐν τοῖς π. || om. τοῖς ΩΓ — παρ'

αὐτῶν || πρὸς αὐτ. Ω — οὕτω γὰρ ἂν εἶρ. ἀγ. | om.
ἐν Ups. — ἀγοίμι | ἀγοίμι Γ

c. 22. ἐνθα μὲν || ἐνθα μοι Urb. — ἔργα || ἔργον Urb. Ξ —
φαίνεται || ἐφαίνεται Urb. — ἀπέκρυντε || ἀπεκρυντέον
Γ — καθεωρᾶτο || καθωρᾶτο Urb. — δεξιᾶ || sine ι
subscr. Γ — ὡς εἶχον || om. Ups. — εἴσω || εἶ sic
1324 — παριέναι || ι in ras. Γ — ᾤμην || ι subscr. add.
rec. m. Γ — ἀετός || αἰετός 1324 — ἠπιστάμην || ἐπι-
στάμην Urb. — ἑτέραν || ἕτερα 1324 — οὖν || γοῦν
Ξ(Urb.)Γ 1324 — ἀπήει || ι add. alia m. Γ — συγκαθη-
μένους || om. συγ. Ups. — ὄσον || ὄσω Ups. — τὸν αὐ-
τὸν τ. || τὸν αὐτ. μοι in marg. cod. Γ —

c. 23. φοβερῶς || ^{ἐνθάραως}φοβερῶς Γ φοβερόν Ups. — δριμύ τε || om.
Ω — εἰς ἐμέ || ἐς ἐμέ 1324 — φησι τις || φησίν τις
Γ — μικροῦ || μικρόν ΞUrb. — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΩΓ
— ὑπὸ τ. Σ. || ἐπι? τ. Σ. Ups. — δ' οὖν || δὲ ΩUps.
— ἐπανεῖς || ἐπανεῖς 1324 — ἐς τ. οὐρ. || εἰς Urb. —
ἐπὶ ξενίᾳ || ἐπὶ ξενίαι 1324 ἐπὶ ξενία ΩΓ ἐπὶ ξενίῃ =
ξενίας Ups. — αὔριον δὲ || αὔρ. γὰρ ΞUrb. — ἐφη ||
om. Ups. — ἐξαναστάς || ἀναστάς Ω

c. 24. πόσον νῦν ὁ πυρός ἐστιν ὄνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ||
πόσον νῦν ὁ πέρυσι χειμῶν ὄνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος
Ups. . . ὄνιός ἐστιν ἐπὶ τ. Ἑλ. Urb. — ἡμῶν || ἐμῶν
ΩΓ 1324 — ἐλλείποιεν || ἐλλίποιεν in ras. Ω — Ὀλύμ-
πιον || πεῖ ΓUps. Urb. — αὐτῶ || αὐτῶν ΩΞ(Urb.)Γ
1324 — ἐπεὶ δὲ || καὶ ἐπεὶ Urb. — οἱ ἄνθρωποι τινα
γν. ἔχουσι || τ. γ. οἱ ἄνθρ. ἔχ. Ups. — εἰσεβεστά-
την || . . τον Ups. — σε εἶναι πάντων θεῶν || σε π.
εἶναι θεῶν ΩΓ 1324 Urb. σε π. εἶναι θεόν Ups. —
φιλόκαινον || φιλόνεικον 1324 — δ' ἄνθρ. || δὲ ἄνθρ.
1324 — τότε || δὲ Ω — δυνατόν || δυνατον Γ —
'Ἀπόλλων || ἰ Ἄπ. Ups. — Περγάμω || sine ι Γ —
Βενδίδειον || ει rec. m. corr. ex ι Γ — Ἄνουβίδειον
ἀνουβίδιον corr. ΩΓ ἀνουβείδιον Urb. — Ἄρτεμίσιον ||

- ἀρτεμίσειον Urb. — ταῦτα || τούτοις ΩΓ 1324 Ups. —
 θέουσι || . . ν Γ — πανηγύρεις | πανεγύρεις Ups. —
 ὥσπερ παρ. || ὥσπερ om. ΩΓUps. — τοιγαροῦν | τοί
 γὰρ οὖν Γ — παριστάσιν | παριστῶσιν Urb.
- c. 25. τοιαῦτ' ἄττα | τοιαῦθ' ἅμα ΩΓ 1324 τοιαῦθ' αμα
 Ups. τοιαῦθ' ἄττα Urb. — θυρ. δὲ || om. Ups. — στο-
 μαστι
 μοις | στομείοις ἈUrb. στομοίσι Γ — ἐκάστη || sine ι
 Ups. — ἐαντὸν | om. Ups. — παρείχε || om. sed suprascr.
 Ω — ἠύχοντο | εὔχοντο ΩΓ 1324 Ups. Urb. — κρόμ-
 μνα || κρόμνα Γ — τις ἔφη || τ. ἂν φαίη ΩΓUps. τις
 ἂν ἔφη ἈUrb. 1324? — στεφθῆναι | δὸς στ. Γ — ἦτει
 || om. ἈUrb. ἔτι 1324 — κναφεὺς | γναφεὺς ΩΓ —
 ἔδωκε || . . ν Ups. Γ 1324 — πατήρ || ὡς π. Ups. —
 δ' ἀνευ. || δὲ Γ — στομίον || στομείον ἈUrb. — γέ-
 νοιντο || γένοιτο Ω (interp. ν) 1324 γέρονται? Urb. —
 ρούμενον
 ἀποροῦντα || . . . ροῖντα Γ — ὀποτέρῳ || sine ι Γ —
 ἐπινεύσειεν | νευσ. Ω — Ἀκαδημαϊκὸν || μια Ups. —
 καὶ διεσκέπτετο || om. Ups.
- c. 26. ἐρημάτισε || ν Γ — ἐσχόλαζε || ν Γ — Ἐπικούρειον
 | ι Γ — μετήει || ι subscr. alia manu Γ — ἀπήγγελλε
 || ν Γ — δὲ ὁ || δ' ὁ ἈUrb. — βορρᾶς || βορέας ἈΓ
 — Λυδία || sine ι Γ — μέδιμνοι χίλιοι || χ. μ. Ups. —
 Καππαδοκίας || . . . δόκας Ἀ —
- c. 27. ἀπήειμεν || ι subscr. alia m. Γ — Ἄττην || ἄττιν ΩἈUrb. ι
 in ras. Γ — καὶ ὁ Ἡρ. || om. καὶ ΩἈ(Urb.)Γ 1324 —
 μαινίδας || αι in ras. Γ? με 1324 — ποι || που ἈΓ
 1324 Ups. — εἰ θεάσαιτο || om. Ups. — ἐνέχει || ἀνέχει
 Ups. — τεθεαμένος || τεθεαμμένος Urb. — οὔτε σι. ||
 οὐ Ups. Urb. — οὔτε πινοῦσιν || οὐ πιν. Ups. Urb.
 οὐ πινοῦσ' Γ — ἀμβροσίην || . . αν 1324 — ἀνε-
 νηγεμένον || ἀνηγεμένον Γ 1324 Urb. — κίση || sine ι
 subscr. Ups. — ἐκιδάρισε || . . ν Γ 1324 — Σειληνὸς ||
 σι . . ΩΓ — τῆς τε Ἡσ. || om. τε Ups. — φδὴν || sine ι
 Γ — τῶν Πινδάρου || om. τῶν Ἀ τοῦ Π. Urb. —

- c. 28. *άνιρες* | *άνδρες* Urb. — *εδόν* | *ειδ.* Γ — *εχε* | *ειχε*
 ΓUrb. — *μαλλον* | *μαλλον* Γ — *τοιούτω χρόνω* | sine ι
 Γ — *φύει* | *φίσεις* Γ *φίσει* 1324 Urb. — *γίνεται* | *έγε-*
νετο Ω *έγιετο* Γ 1324 Ups. ? *άγιετο* Urb. — *ούν* | *ού*
 Ups. — *κατέδαρον* | *κατέδαρον* Α — *ξωθεν* | *έωθεν* Γ
- c. 29. *ύμās* | *ήμās* Urb. | *παρέσχηται* | *παρέχεται* Ω —
μάλιστα | *μ. γε* AUrb. — *μηκέτ'* | *μηκέτι* Urb. — *έπι-*
πολάζον | *έπιπολάζον* Γ — *κενόδοξον* | *ξενόδοξον*
 Ups. — *και ίνα* | om. *και* ΩΓUps. — *ίνα . . . είπω* |
ίν' είπω κ. Ό. AUrb. — *εις σουσ.* | *ές* 1324 — *δια-*
φόρους | *ων* } Γ — *ώνομάκασιν* | *ών. αυτούς* Α, *ών.*
έαυτούς Urb., *ών. suprascr.* *έαυτούς* Γ — *οί δέ Άκαδ.*
. . . Περιπατ. | *οί δέ (οί μέν Urb.) Περιπατ., οί δέ*
'Επικουρείους (ει ex ι eor. Γ'), οί δέ Άκαδημαϊκούς
 Α (*Άκαδημαϊκούς* Ups.) — *πολλῶ* | sine ι Ups. *πολλά*
 Ω — *τήν άρετήν* | om. ΩΓ — *και πάγωνας* | *και*
τους } Γ — *έμφερείς* | *έοικότες* ΓUps. *έοικότας* Ω —
άφέλη | *άφελης?* Ω
- c. 30. *τοιούτοι* | *τοιούδε* Ups. — *δέ* om. Ups. — *περι* | *πε*
 sic 1324 — *πολυθρολητ.* | . . θρολλ. Ups. — *λόγων* |
νόμων Ups. — *έκδιδάσκουσι* | . . ν Γ — *λέγοι* | *λέγη*
 AUrb. — *δεινότατον* | *δεινότερον* Α — *δι* | om. Ups.
 — *ποτ'* | *ποτέ* Urb. — *ένι* | *έν* 1324 — *κατηγορούσι* |
 | . ν Γ 1324 — *πικρούς* | om. Ups. — *συμφορήσαντες* |
συμπορίσαντες Α — *έκμεμεληκότες* | *έμμεμεληκότες* Ω
 — *όνειδίζουσι* | *λοιδορούσι* Ω
- c. 31. *διατ. αντων* | *αντον* AUrb. — *δη* | om. AUrb. — *ει*
τα δίκαια | *ει και τα δ.* AUrb. — *θέλοι λέγειν* | *λ. θέλει*
 Urb. — *ανυπόδητος* | *ανυπόδετος* 1324 ΩUrb. *ανυ-*
πόδετος, η supra δ alia m. Γ — *γινόμενα* | *γινόμενα*
 ΩAUrb. — *ήμιν* | *ύμιν* 1324 — *εταίρων* | *έτέρων* Urb.
- c. 32. *ήμῶν καθάπτονται* | om. *ήμῶν* Urb. — *γινόμενα* |
γινόμενα AUrb. — *ήμιν πλέον* | *ήμιν κλ.* Urb.

- c. 33. διατεθρύλητο || διατεθρύλλητο Ω διεθρυλλεῖτο A 1324
 Urb. — ὡς τοὺς || εἰς τ. Urb. — ἐς τὸ βαρ. || ἐς τὸν
 β. 1324 — Ἔσται || ὦστε, ἔσται 2 m. A? — ἐπιτρι-
 ψονται || ἐπιτετριψονται Urb. — περιηγγελιάμην || ἐπηγγ.
 ΩA — τό γε νῦν εἶναι || om. εἶναι Urb. — οὖν ἀρχο-
 μένου || ἀρχ. οὖν Ω γοῦν ἀρχ. Urb. — κεραννῶ ||
 sine ι Γ — ὄφρῶσι || ὄφρῶσι Γ
- c. 34. περὶ δὲ Μενίππου || περὶ δὲ τουτουὶ μενίππου Γ
 περὶ δὲ τοῦ Μ. 1324 περὶ τοῦ Μ. Urb. — ἐς τ. γ. ||
 εἰς Urb. — τήμερον || σήμερον Urb. — ταῦτα εἰπὼν ||
 ταῦτ' Urb. — εἰπὼν || ἔφη A — κατέθηκε | . ν Γ —
 ἅπαντα || om. AUrb. — τὰ ἐξ || τὰξ Γ — Ποικίλη ||
 sine ι Γ

APPARATUM CODICUM AD LUCIANI

Lucium s. Asinum collectum, etsi typis iam est excussus, ut etiam pleniorē redderem cum ipso dialogo in tertium volumen seposui. Sunt autem quos contuli hi codices:

Gorl. A incipit c. 4 med. a verbis ἡ δὲ μειδιάσασα

Marc. 436 Ψ usque ad c. 44 qui finis est codicis

Vat. 87 A usque ad finem codicis c. 18 αἰσθόμενος καὶ

Vat. 90 Γ (c. 1—26 Sbd. c. 27—54 Mau.)

Paris. 3011 C c. 5 init. cod. — c. 10.

Quorum codicum maxime consentiunt AΓΨ

CORRIGENDA.

- p. 4 § 6 ante ἐπιβάς adde οὖν
- p. 7 § 13 pro Παρίας lege Παρίου
- p. 22 § 43 pro χαλεπώτατος lege χαλεπωτάτη
- p. 24 § 46 pro ἱπλ. lege ὀπλ. ἄν
- (§ 47 pro ἐπλευσαν lege συνέπλευσαν)
- p. 31 § 4 τοῦτο — εἶδες uncis includendum
- § 5 pro αὐταῖς lege [αὐτῶ] dele ἢ ante ὅπως
- p. 35 § 11 pro ἢ μὴ κοσμηται lege ἢν μὴ και κοσμηται
- § 13 pro περιβομβεῖν lege παραβομβεῖν
- p. 47 § 18 pro ἐπὶ μέτρων lege ἐκ μέτρων
- p. 57 § 8 pro ἀξένους lege ξένους
- p. 95 § 19 pro αὐτὰ lege ταῦτα
- p. 124 § 5 ad ἔμπροσθεν adde φανέντα dele φανεῖσι
- p. 126 § 9 pro σὺν τρ. lege ἐν τρ.
- § 10 pro Εὐκρ. lege ὁ Εὐκρ.
- p. 127 § 10 dele λέγων.
- (p. 129 § 14 ad ὃ μόνον adde μοι
- p. 135 § 23 pro πρόσεισιν lege ἐπιβουλεύει
- p. 154 § 21 pro οὕτω lege οὕπω
- p. 158 § 29 pro ἐπιπολάζον lege ἐπιπολάσαν
- p. 194 c. 6 pro χρῆθαι lege χρῆσθαι
- p. 196 § 17 pro ἱκαρίαν lege ἰλαρίαν, pro ἱκαριὰν lege ἰλαρὰν
- p. 213 pro ἀλλὰ lege ἄλλα
- p. 215 § 21 adde ἀθ. ἀμφω φιλοσ. || ἀμφ. φιλ. Ἄθην. Β.

- p. 217 pro om. B. lege om. Γ (?)
ad εἰς τ. x. Γ adde B.
- p. 215 c. 39 pro ἰ τε lege ἰ τε
- p. 220 § 51 pro ἰ x. lege ἰ x.
- p. 222 § 61 pro om. B. lege om. εἰ B.
- p. 223 § 21 ad πολλοῖς adde ΩI τοῖς πολλοῖς Mut.
- p. 225 § 5 ὁ Ἡγ. adde &
- p. 226 § 10 προνοίαις adde Ω
- p. 225 § 16 pro ἰφτάτο Η lege ἰφ. A
§ 17 και ἵνα A Η adde ἵνα & Ω 445 Γ
§ 19 πρὸς ταῦτα add. Ω 445 Γ
- p. 229 § 1 pro εἶπαι' lege εἶπαι' Γ
- p. 239 § 30 post και x. | om. adde και
- p. 253 § 14 pro Σίμωνος ἐστὶ και τῶν ἐκ. | ρος lege ἐστὶ
και τῶν ἐκείνος | om. Ω suprascr. ρος . . .

Sicubi textus discrepat ab adnotatione critica rogo praeferatur adnotatio.

